O:a.109.

~~3 B C 73~~

A A.A.f. 20.

BASILII ZANCHII BERGOMATIS

EPITHETORVM COMMENTARII.

INDEX *eorum quæ in hiſce Commentariis extra literarum ordinem continentur.*

ALEXANDRINA

BASILIVS ZANCHIVS LECTORI. S.

VERA profecto eſt illa ſummi Oratoris ſententia ſtudioſe Lector, Intemperantis eſſe ea literis mandare quæ occultari velis. Præclara vox, & docto homine digna. Cur enim ea ſcribere oportet, quæ, uti nobis ſolum utilia ſint, elaboramus? Cur non potius ut quàm plurimis proſimus enitimur? Cur non cæteros quoq; noſtro exemplo non ad legendi modo, ſed & ſcribendi ſtudium excitamus? Nos ſanè quum iam inde ab ipſa pueritia ad Poeticam aſpiraremus: ac tum à grauiſſimis authoribus, ut alios omittamus, Ariſtotele, Hermogene, Cicerone, Quintiliano didiciſſemus, tum ipſi quoq; animaduertiſſemus, Epithetis, quibus frequentius, & liberius Poetæ utuntur, poemata vel cum primis exornari: vixdum annos ſeptem & decem nati Commentarios conficere ingreſſi ſumus: in quos ex optimis quibuſq; poetis quantam potuimus Epithetorum copiam congeſſimus, rati eam nobis fore commodiſſimam ſupellectilem, ſiquando carmen ſcribere contigiſſet. Neq; ea nos opinio fefellit, ut uſu ipſo docente poſtea intelleximus. Eos nunc Commentarios, tum præclara doctiſſimi hominis uoce excitati, ueritiq; ne intemperantiæ notam ſubiremus, non oſtentatione aliqua adducti, ſed ut quicquid illud eſt, omnibus proſit, foras damus. Ea autem Epitheta quæ rectè dicimus Appoſita, & à nonnullis Sequentia appellantur, ſine quibus nuda, & ueluti incompta non poetarum modo, ſed Oratorum quoq; oratio exiſtit, è principibus Latinorum Poetarum collegimus: & tanquã in conſpectu collocauimus: ſiue illa, quod ſuum eſt, ornent: ſiue eleuent, atq; deforment: ſiue indicent: ſiue communia, ſiue propria, ſiue ambigua, ſeu deniq; ea naturalia: aut non naturalia ſint. Epitheta nanq; (liceat mihi hac quoq; in parte partes meas agere) aut ornant: aut è contrario eleuant: eaq; à triplici bonorum genere ſumuntur. Animi quidem, ut πολύμητις ὀδυσσεύς, inſignis pietate Aeneas, γυναῖκες δαίφρονες, Lucretia pudica. Corporis, ut πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς; Optimus armis Aeneas, γυνὴ εὐειδής, pulcherrima forma Dido. Fortunæ, ut ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων. Teucrum ductor Aeneas, εὐπατέρειαι γυναῖκες, diues Dido. Eleuant vero, atq; deformant, vt illa, ἀκριτόμυθος θερσίτης, periurus Sinon, ἀμφιγυήεις ἥφαιστος, tardipes deus Vulcanus, δύσπαρις πάρις, δυσελένη ἑλένη, infelix Theſeus, infelix Eliſa. Indicant, ut quum ἀργείην ἑλένην, hoc eſt Argiuam Helenam Homerus, ac Maro, quorum uterq; omnium ſuæ linguæ Poetarum omnium ſæculorum iudicio ſemper Deus habitus eſt, nominarunt, quò illam à cæteris, quæ vel hoc nomine ſeſe honeſtari, atq; ornari exiſtimabant, regionis ſigno, diſtinguerent, ac ſepararent. Cõmunia ſunt, ut λευκός

albus, ὑψηλὸς, altus, quæ infinitis propemodum rebus accommodari poſſunt. Propria, quæ vni tantum rei aſcribi debent, cuiuſmodi ἐννοσίγαιος Neptuno, Gradiuus Marti. Ambigua, quæ mediam obtinent naturam, quippe quæ modo Appellatiua ſunt, ut δημοβόρος βασιλεὺς, & διοτρεφέων βασιλήων, & in illo Terentii, Regem elegantem narras. modo Adiectiua, ut in illo Homeri, πρίαμος βασιλεὺς, itemq; in illo Virgilii. Hinc populum late regem, belloq; ſuperbum. Ad extremum quædam ſunt quæ ab ipſius rei natura proficiſcuntur, quæ etiam perpetua ab Ariſtotele nuncupantur, ut φοῖβος ἀπόλλων, ῥοδοδάκτυλος ἠώς, glacialis hiems, mare ſalſum. Rurſus nonnulla ſunt ipſius rei naturæ minime copulata, quæ neq; in verſu, neq; in ſoluta oratione non niſi magna ratione ponuntur, cuius generis eſt βουκολικαὶ μοῦσαι, & agreſtis, ſiue ſilueſtris Muſa. Id enim Epithetum non ſine cauſa Muſis adiectum eſt, ut ruſticam, paſtoralemq; ſcriptionis materiam ſignificaret. Neq; enim Muſas, omnis humanitatis, atque facilitatis deas, natura agreſtes, ac multo minus ſilueſtres dicere, aut exiſtimare cuiquam fas eſt, qui modo cum Muſis ſincere, atq; ex animo cõmercium aliquod habeat. Sed ne illud quidẽ ſuperuacaneum, aut minus gratum fore exiſtimauimus, quod Deorum, atq; hominum hiſtorias, præterea fontium, amnium, lacuum, montium, inſularum, urbium deniq; nomina, reliquaq;, quæ nobis expoſitione digna uiſa ſunt, additis quæ eò pertinerent, ex Græcis monimentis, & latinis diligenter perquiſita illuſtri breuitate quo ad eius fieri potuit explicauimus. Et, ut laborem tibi leuaremus, copioſiſſimum Indicem eorum quæ in hiſce Commentariis extra literarum ordinem continentur, appoſuimus. Neq; uero quenquam neſcium eſſe uolumus, nonnulla in tanto labore nos ſubterfugiſſe: multa etiam conſulto prætermiſſa fuiſſe, id quod & in Verborum Latinorum Epitome, quam ſuperiori anno Romæ edendam curauimus, aperte, atq; ingenue præfati ſumus. Tu ea iam ſuetæ humanitatis humaniſſime Lector, hoſce Epithetorum Commentarios amice, atq; beneuole excipere, ut qui exiſtimes magis utilitatem tuam, quàm laborum, ſtudiiq; huius noſtri laudem inde à nobis quæri.

V A L E.

[illegible]

EPITHETA ex Principibus Latinorum Poetarum.

Lucretio,	Tibullo,
Catullo,	Propertio,
Virgilio,	Ouidio.
Horatio.	

COMMENTARII Epithetorum ex Authoribus, quorum ſcripta extant, GRAECIS.

Aeliano,	Galeno.
Aenea Platonico,	Heliodoro,
Aeſchylo,	Heraclide pontico,
Appiano,	Herodoto,
Arato,	Heſiodo,
Ariſtotele,	Heſychio,
Arrhiano,	Hippocrate,
Artemidoro,	Homero.
Athenæo.	Interprete Apollonii rhodi,
D. Baſilio,	Arati,
Callimacho,	Ariſtophanis,
Clemente Alexandrino,	Rhetoricæ Ariſtotelis,
Conſtantino Cæſare de Agricultura,	Callimachi,
Cornuto de natura Deorum.	Demoſthenis Vlpiano,
Darete Phrygio,	Euripidis,
Demoſthene,	Hermogenis,
Dicty Cretenſi,	Heſiodi,
Diodoro Siculo,	Homeri,
Diogene Laertio,	Nicandri,
Diogeniano,	Decem Oratorum Harpocratione,
Dione Cocceio,	Pindari,
Dionyſio alicarnaſſeo,	Sophoclis,
Dionyſio Afro,	Theocriti,
Dioſcoride.	Thucydidis.
Epigrammatum Volumine.	Iulio Polluce,
Euripide,	Iuſtino martyre,
Euſebio Cæſarienſis	Luciano.
Euſtathio in Homerum, & Dionyſium afrum,	Maximo Tyrio,
	Muſæo,
Etymologico magno.	Nicandro,

Oppiano,
Orpheo.
Palæphato,
Parthenio,
Paulo Aegineta,
Pauſania,
Philoſtrato,
Pindaro,
Platone,
Platonio,
Plotino,
Plutarcho,
Polybio,
Proclo lycio;
Ptolemæo.
Q. Calabro poeta,
Stephano,
Stobæo,
Strabone;
Suida.
Theocrito,
Theodoreto Cyrenſi,
Theognide,
Theone Sophiſta,
Theophraſto,
Thucydide,
Tzetze in uaria hiſtoria.
Varino Camerte.
Xenophonte.
Zenodoto.

LATINIS.

Acrone,
Ammiano Marcellino,
Aemylio Probo,
D. Ambroſio,
Antonino Imp.
Aproniano grammatico,
Apuleio,
Arnobio aduerſus Gentes.
Aſconio Pædiano,
D. Auguſtino,
Aulo Gellio,
Auſonio.
Calpurnio poeta,
Catone,
Catullo,
Cenſorino,
Chalcidio,
Cicerone,
Claudiano Poeta,
Columella,
Corn. Celſo,
Corn. Nepote.
Corn. Tacito.
Donato.
Eutropio.
Feſto Pompeio,
Flauio Vopiſco,
Fulgentio Placiade.
Germanico Cæſare,
Gratio Poeta.
D. Hieronymo,
Hircio,
Horatio,
Hygino.
Incerto Poeta ad Piſonem Calpurnium,
Ioſepho,
Iul. Cæſare,
Iulio Capitolino,
Iulio Firmico,
Iulio Frontino,
Iulio Solino.
Iulio obſequente;
Iuſtino,
Iuuenale.

Lactantio Firmiano,
Lactantio Placido,
Liuio,
Lucano,
L. Floro,
Lucretio.
Macrobio,
M. Manilio Poeta,
Martiale,
Martiano Capella,
Nemeſiano Poeta,
Nonio Marcello.
Ouidio.
Palæmone,
Palladio Rutilio,
Perſio,
Plauto,
Plinio,
Pomponio Mela,
Pontano,
Porphyrione,
Priſciano,
Probo,
Propertio,
Prudentio Poeta.
P. Victore.
Q. Curtio,
Quintiliano.
Rufo Auieno Poeta,
Rutilio Numatiano Poeta.
Salluſtio,
Seneca Philoſopho,
Seneca Poeta,
Sereno Sammonico,
Seruio,
Sidonio Apollinari,
Silio Italico,
Statio,
Suetonio,
Terentiano,
Tertulliano,
Tibullo.
Val. Flacco,
Val. Maximo,
Varrone,
Vegetio,
Velleio Paterculo,
Vibio Sequeſtro,
Virgilio,
Vitruuio.

INDEX EORVM QVAE IN HISCE EPITHETORVM

Commentariis extra litterarum ordinem continentur: vbi primam quanque per capita dictionem eam eſſe intelligi volumus de qua in ſequentibus mentio fiat: ne toties In verbo repetendum ſit.

A

ABAS, Acriſius, Anthedon, Argos, Alcmena, Idmon, Perſeus.
Abantis, Anthedon.
Abantes, Anthedon.
Abanteus, Argos.
Abantiades, Perſeus.
Abarnis, Priapus.
Abdera, Anacreon.
Aborigmes, Acron, Italia, Samothracia.
Abſinthium, Abrotonus,
ACARNANES, Ithaca.
Acarnanum amnis, Achelous.
Acarnan, Alcmæon.
Acaſtus, Laodamia.
Acacallis, Oaxes.
Acamas, Phyllis.
Achæus, Achaia, Græci.
Achæi, Achaia, Græci.
Achiui, Achaia, Græci.
Achaici, Græci.
Achaia, Græci, Heroides.
Acharnæ, Apollo.
Achirhoe, Danaus.
Acheruſia palus, Acheron, Miſeni.
Acherontini, Acheron.
Acheron, Myrica, Populus.
Acherois, Populus.
Achelous, Aetoli, Alcmæon, Caſtalia, Neritos, Sirenes, Penthesilea.
Acheloides, Sirenes.
Achilles, Polyxena, Pyrrhus Achillis, Pyrrhus rex, Thelephus.
Achilleides, Pyrrhus Achillis, Pyrrhus rex.
Achilleos, Thelephus.
Achilleius hoſtis, Thelephus.
Acidalia, Venus.
Acidalius fons, Venus.
Acmon, Cyclopes.
Acmonides, Cyclopes, Pyracmon.
Acones, Aconitum.
Aconi, Aconitum.
Acriſius, Hercules, Perſeus, Hippodamia.
Acriſioniades, Perſeus.
Acroceraunia, Ceraunia.
Acrocorinthus, Corinthus, Pirene.
Actor, Achilles, Ancæus, Menoetius, Patroclus, Phocus.
Actoridæ, Menoetius.
Actorides, Patroclus.
Actæus, Aglauros, Aracynthus, Attica, Cecrops.
Actæon, Aracynthus, Attica, Cecrops.
Acte, Attica, Ilium.
Actium, Apollo, Mare ambracium.
Actius, Apollo.
Actiaca frons, Laurus.
Actæum mare, Mare ambracium.
Actis, Rhodos.
ADAD, Derceto.
Admetus, Alceſtis.
Admeti ſocer, Pelias.
Adorea, Far.
Adoreola, Far.
Adonis, Amathus, Venus.
Adraſtus, Arion equus, Diomedes, Eri-

phyle, Hippodamia, Nemeſis, Sicyon, Parthenopæus.
A draſti genus, Diomedes.
A draſtea, Nemeſis.
A dria, Aemus, Mare adriaticum, Mare Ionium.
A driæ taberna, Dyrrhachium.
A dranium, Enna.
A drumetum, Annibal.
A DVRVS, Caicus.
A dua, Larius.
AEACVS, Achilles, Peleus, Telamon, Apollo, Phalantus, Phocus.
A eacides, Achilles, Peleus, Telamon.
A eacideia regna, Aegina inſula.
A eæa, Calypſo, Circe.
A edes tacita, Veſtæ.
A edon, Itys, Luſcinia.
A eetes, Circe, Colchis, Medea, Vellus.
A eetæi fines, Colchis.
A eetias, Medea.
A egina, Aeacus, Hippodamia, Menoetius, Patroclus, Myrmidones.
A eginæ nepos, Peleus.
A egæon, Briareus, Titanes, Hellopiæ.
A egeſthius, Ida mons.
A egoceros, Capricornus.
A egipan, Capricornus.
A egialea, Diomedes, Ionia.
A egialos, Achaia.
A egialeus, Inachus, Hecate, Parthenopæus.
A egialenſes, Ionia.
A eges, Mare Aegæum.
A egæ, Neptunus.
A egeus, Mare ægæum, Media, Megara, Theſeus.
A egides, Theſeus.
A egæus, Neptunus.
A egæa, Mare ægæum, Hellopiæ.
A egiſthus, Clytæmneſtra, Thyeſtes.
A egle, Theſeus, Gratiæ.
A egyptus regio, Proteus.
A egyptus uir, Danaus, Hercules, Aegyptus, Nilus, Cadmus.
A egyptus fluuius, Nilus.
A egyptii, Apis, Accipiter.
A ello, Harpyiæ.
A elius, Tantalus.
A emon, Antigone.
A emonia, Græci, Theſſalia.
A emonia puppis, Argo.
A emonius iuuenis, Iſchys.
A emus, Rhodope.
A enaria, Pithecuſæ.
A eneas, Latinus, Latini, Numicius, Xanthus.
V eneades, Auguſtus.
A eneadæ, Cyzicus, Romani.
A eneas, Cyzicus.
A eneia nutrix, Caieta.
A eneadum genetrix, Venus.
A enos, Purpura.
A eolus, Alcyone, Arne, Athamas, Canace, Cephalus, Helle, Macareus, Miſenus, Pactolus, Salmoneus, Siſyphus, Vlyſſes, Iaſon, Philoctetes.
A eolides, Athamas, Cephalus, Macareus, Miſenus, Salmoneus, Siſyphus, Vlyſſes.
A eolius, Athamas, Lyricum carmen.
A eolia uirgo, Arne.
A eolia puella, Sapho.
A eolis, Canace, Helle, Lyricum carmē, Thelephus.
A eolia, Helle, Lipare.
A eoliæ Inſulæ, Lipare.
A epos, Hypæpæ.
A equicolani, Aequicoli.

Æ ria, Vrii.
Æ rii, Vrii.
A eria, Aegyptus.
Æ eripes, Ceruꝰ.
A erope, Menelaus.
A erſinoe, Laodamia.
A es nobile, Corinthus.
A eſculapius, Admetus, Chiron.
A eſculus, quercus.
A eſchylus, Cothurnus.
A eſepus, Xanthus.
A eſimus, Sinon.
A eſon, Iaſon, Tyro.
A eſonius, Iaſon,
A eſonides, Iaſon.
A eſone natus, Iaſon.
A eſopus, Aeſculapius, Fabula
A eſyle, Hyades.
A ethra, Theſeus.
A ethræ nepos, Hippolytus.
A ethon, Eriſichthon, Ixion, Phlegyas.
A ethalia, Lemnos, Vinum.
A ethiolas, Helena.
A ethiopes, Aſia.
A ethræa, Rhodos.
A ethria, Etrucia.
A etna, Acis, Enna, Eryx, Palici.
A etnæus paſtor, Polyphemus.
A etnæi fratres, Cyclopes.
A etolia, Aetoli.
A etoli, Aes.
A etolus, Endymion.
A etus, Nilus.
A ex, Aegis, Mare ægæum.
A F E R, Africa.
A frica, Leæna, Seges.
A fra auis, Gallinæ.
A GATHYRSVS, Agathyrſi.
A gatharchides, Cnidus.
A ganippe, Hippocrene.
A ganippis, Hippocrene.
A gamemnon, Iphigenia, Mycenæ, Oreſtes, Aegiſthus, Tantalus.
A gamemnonia puella, Iphigenia.
A gamemnone natus, Oreſtes.
A gapenor, Paphos.
A gaue, Pentheus.
A genor, Cadmus, Cepheus, Europa, Hercules, Niobe.
A genore natus, Cadmus.
A genorides, Cadmus.
A genoris urbs, Carthago.
A genore nata, Europa.
A genoreus bos, Taurus ſignum.
A glaophonos, Sirenes.
A glaope, Sirenes.
A glaopheme, Sirenes.
A glaia, Calchas, Gratiæ, Melampus.
A grippa, Acrota, Remulus.
A grigentum, Agragas.
A grippias, Anthedon.
A grius, Circe.
A griope, Eurydice.
A gyieus, Apollo.
A iax, Caſſandra, Tecmeſſa.
A izoon, Semperiuum.
A LBION, Britania.
A lbula, Tybris.
A lbunea, Faunus.
A lcæus, Hercules, Perſeus.
A lcathus, Aiax oilei, Telamon, Tantalus.
A lcathous, Megara.
A lcathoe, Megara.
A lcathoi urbs, Megara.
A lcathoi mœnia, Megara.
A lceſtis, Admetus.
A lcides, Hercules.
A lcibiades, Ionia.

Alcimede, Iaſon.
Alcinous, Adonis,
Alcippe, Euenus.
Alcman, Perdices.
Alcmena, Hercules, Perſeus.
Alcmæon, Eriphyle, Achelous, Parthenopæus.
Alcyoneus, Alcyones.
Alcyone, Glaucus.
Alector, Argo.
Alemon, Myſcilus.
Alemone natus, Myſcilus.
Alemonides, Myſcilus.
Aleuatus, Theſſalia.
Aleus, Ancæus, Caicus, Thelephus.
Alexander, Paris, Thais.
Alexandria, Paris.
Alexirhoea, Tmolus.
Alixirhoe, Aeſacus.
Alladius, Remulus.
Allienſis dies, Allia.
Alnus, Myrica.
Aloeus, Otus.
Aloidæ, Otus.
Alpes, Aquilo.
Alpheus, Equæ, Fœmina, Myrica.
Alpheonia Diana, Alpheus.
Alpheuſa Diana, Alpheus.
Alpheſiboea, Alcmæon, Tigris.
Althæa, Deianira, Leda, Meleager.
Althææ natus, Meleager.
AMALTHEA, Sibylla Cumæa.
Amalthea Capra, Hedi.
Amarantus, Amaracus.
Amaſis, Pallas.
Amathuſia, Amathus, Venus.
Amathuſa, Cinyras.
Amaxitas, Apollo.
Amazone natus, Hippolytus.
Amazones, Pentheſilea, Tanais.
Amazonius, Tanais.
Amazonus, Thermodon.
Ambubeia, Intybum.
Ambracius Sinus, Apollo.
Amerimnos, Semperuiuum.
Amminei, Vites.
Ammon, Creta, Iupiter.
Amphictyon, Pyrrha, Triptolemus.
Amphianax, Bellerophon.
Amphiaraus, Alcmæon, Eriphyle, Tibur, Parthenopæus.
Amphiaraides, Alcmæon.
Amphilochus, Alcmæon, Melampus, Vaticinatio, Parthenopæus.
Amphilochi frater, Alcmæon.
Amphipolis, Phyllis.
Amphimarus, Linus.
Amphion, Thebæ Boeotiæ.
Amphryſia uates, Sibylla Cumæa.
Amphryſus, Admetus, Sibylla Cumæa.
Amphithea, Canace, Macareus, Sinon.
Amphitrite, Mare, Triton.
Amphitryon, Alcmena, Hercules, Phoeneus, Perſeus.
Amphitryoniades, Hercules.
Amphion, Neleus, Neſtor, Cithæron.
Amphidamas, Patroclus, Thebæ Boeotiæ.
Amphoterus, Alcmæon.
Ampycus, Mopſus.
Ampycides, Mopſus.
Amulius, Ilia.
Amyclas, Amyclæ, Hyacinthus, Niobe, Caſtor.
Amyclæi fratres, Caſtor.
Amyclides, Hyacinthus.
Amyclæ, Caſtor.
Amyclæus mons, Taygeta.
Amyntas, Philippus.
Amyntiades, Philippus.

Amyntor,

A myntor, Phœnix.
A myntore natus, Phœnix.
A myntorides, Phœnix.
A mythaon, Melampus.
A mythaone natus, Melampus.
A mythaonius, Melampus.
A NABAINON, Mæander.
A naces, Caſtor.
A naſtorium, Mare Ambracium.
A naſtoria, Miletus.
A nax, Miletus.
A nagora, Sapho.
A naiticus lacus, Cnidus.
A napus, Cyane.
A naxagoras, Melampus.
A naxibia, Acaſtus, Alceſtis, Mæander, Pylades, Tantalus.
A nchiale, Cydnus.
A nchinoe, Danaus.
A ncilia, Salii.
A ncyra, Midas.
A ndreus, Gratiæ.
A ndrogeon, Aeſculapius, Paſiphae, Taurus Marathonius.
A ndrogeus, Paſiphae.
A ndrocide, Leda.
A ndræmon, Thoas, Andromache.
A ndræmone natus, Thoas.
A ndromeda, Mare rubrum.
A nemone, Adonis.
A ngelus, Genius.
A ngitia, Medea.
A nguitenens, Anguis.
A nippa, Buſiris.
A ntaei frater, Buſiris.
A ntea, Circe, Bellerophon.
A ntecanis, Canicula.
A ntemnæ urbs, Acron.
A nterot, Amor, Venus.
A nthemus, Anchiſes.
A nthemis, Samothracia.
A nthemyſa, Samothracia.
A nthemoeſſa, Sirenes.
A nthedon, Glaucus.
A nthylla, Memnon.
A ntiboea, Euryſtheus.
A nticlia, Sinon, Vlyſſes.
A nticragus, Cragus.
A nticyra, Sperchius.
A ntigonus, Nicæa.
A ntigonia, Nicæa.
A ntigone, Aemon, Thebæ Boeotiæ.
A ntion, Phlegyas.
A ntinoe, Ancæus, Pelias.
Antiope, Aeetes, Amphion, Demophon, Hippolytus, Hippolyte, Muſæ.
A ntiphates, Amphiaraus, Melampus.
A ntiphatæ domus, Formiæ.
A ntiphus, Cos.
A ntiſſa, Leſbos.
A ntron, Proteſilaus.
A nubis, Mercurius.
A nxur, Tarracina.
A nxyrus, Iupiter.
A nyte, Sapho.
A nyti reus, Socrates.
A OEDE, Muſæ.
A onides, Muſæ.
A oniæ, Muſæ.
A ones, Aganippe, Amphiaraus.
A onia, Amphiaraus.
A onius, Amphiaraus.
A oium, Cephalus.
A ous, Cephalus.
A PAMEA, Marſyas fluuius.
A parctias, Septentrio.
A parine, Lappa.
A peliotes, Eurus.
A peſas, Leo Sidus.
A peſantus, Leo Sidus, Mycenæ.

Aphæa, Diana.
Aphareus, Euenus, Idas, Lynceus.
Aphareia proles, Lynceus.
Aphrodiſias, Troezen, Geryon.
Aphrodiſium, Antium.
Aphritis piſcis, Narciſſus.
Aphyi piſcis, Narciſſus.
Apis, Aetoli, Cothurnus, Memphis, Leges.
Apollo, Admetus, Adonis, Aeacus, Aeſculapius, Anius, Antimachus, Arcus, Apollonia, Arion equus, Aſinus, Bacchæ, Byblis, Calchas, Chiron, Cinyras, Coronis, Creta, Curetes, Diogenes, Electrum, Genius, Glaucus, Hector, Hyacinthus, Hymenæus, Idmon, Iſmenus, Lapithæ, Leucates, Linus, Lyceum, Megara, Miletus, Orpheus, Mopſus, Pactolus, Philammon, Pytho phocidis, Pytho ſerpens, Sibylla erythræa, Sol, Soractes, Syri, Telchines, Virgo, Penates.
Apollinis urbs, Apollonia.
Apollonia, Dyrrhachium, Pix.
Apollonias, Troezen.
Apollineus uates, Orpheus.
Apollinea ars, Vaticinatio.
Appias, Aqua appia, Venus.
Apſyrtus, Medea.
Apyrina, Poma punica.
Apyrotus, Pyropus.
AQVA martia, Fucinus.
Aquarius, Deucalion.
Aquilonia proles, Calais.
Aquilone creati, Calais.
Aquila, Prometheus.
ARABIA, Gemmæ.
Aracynthia Minerua, Aracynthus.
Aramæi, Scythæ.
Arar, Rhodanus.
Arbores Diis dicatæ, Aeſculus.
Arbores quibus nunquam folia cadunt, Oliua.
Arbore natus, Adonis.
Arcadia, Aeſculapius.
Arcades, Aeſculapius.
Arcadius ſus, Aper Erymanthius.
Arcadius magiſter, Ariſtæus.
Arcadia Dea, Carmentis.
Arcadiæ uolucres, Stymphalides.
Arcas, Arcadia, Mænalus.
Arceſius, Laertes.
Archelaus, Paris.
Archilochus, Lycambes.
Archippe, Fucinus.
Archias, Mycilus, Leges.
Arcton, Cyzicus.
Arctos, Vrſa Sidus, Vrſa minor, Laertes.
Arctophylax, Bootes.
Arcturus, Bootes.
Ardea, Circe.
Area, Byblis, Miletus.
Arene, Idas, Lynceus.
Areſtor, Mycenæ.
Arete, Alcinous.
Arethuſa, Alpheus, Syracuſæ.
Aretias fons, Draco Marti.
Arganthonium, Hylas.
Argathonium, Hylas.
Argathon, Hylas.
Arganthus, Hylas.
Argalus, Caſtor.
Arges, Pyracmon.
Argeſtes, Corus.
Argei, Græci.
Argeus, Tantalus.
Argiopa, Cadmus, Thamyris, Thelephus.
Argiis, Vitis.

Argiui, Argos, Græci.
Argos, Iuno.
Argos Hippium, Arpi.
Argos oreſticum, Oreſtes.
Argonia Iuno, Iuno.
Argonautæ, Vellus.
Argus, Argos, Argo, Argiletū, Cepheus.
Argyphe, Lynceus.
Argyripa, Arpi.
Argyroippium, Arpi.
Ariadne, Corona, Glaucus, Rhadaman-
thus, Theſeus, Thoas.
Aries Sidus, Iupiter.
Aries uelleris aurei, Theophane, Vellus.
Arimaſpi, Aquilo.
Arimi, Pithecuſæ.
Arinna, Lariſſa.
Arion, Dithyrambi, Equus.
Ariſba, Aeſacus, Rhœteum.
Ariſtæus, Actæon, Aquarius.
Ariſton, Cea.
Ariſtor, Argus.
Ariſtorides, Argus.
Ariſtolochias, Pharus.
Ariſtoteles, Lyceum.
Ariuſia, Vinum ariuſium.
Armenus, Armenia.
Armeniaca, Pruna.
Arnæa, Penelope.
Arnæus, Irus.
Arne, Caſtor, Helena.
Arnoba, Iſter.
Arnos pyrites, Pyrethrum.
Arnus, Piſæ.
Arſacis palus, Tigris.
Arſinoe, Aeſculapius, Thamyris, Venus
Arſinus, Eraſinus.
Arſippus, Thamyris.
Arſiſia, Vinum ariuſium.
Artemiſia, Ambroſia herba.
Artemidorus, Cnidus.
Aruerne, Liger.
Aruiſium, Vinum, Vinū ariuſium.
ASCANIVS, Alba.
Aſclepia, Bacchi ſacra.
Aſcra, Heſiodus.
Aſcræus uates, Heſiodus.
Aſia, Cayſter, Cithara, Lycnus, Pro-
metheus.
Aſia prata, Cayſter.
Aſius, Cayſter.
Aſionenſes, Cayſter.
Aſini ſidera, Cancer.
Aſinarii montes, Megara.
Aſopus, Aeacus, Aegina, Amphion, Ariſ-
tæus, Corcyra, Apollo, Myrica,
Oenomaus, Syri.
Aſopa, Prometheus.
Aſopis, Aegina.
Aſopiades, Aeacus.
Aſphaltos, Bitumen.
Aſphaltites lacus, Bitumen.
Aſſaracus, Aeneas.
Aſſaon, Niobe.
Aſſur, Aſſyrii.
Aſſyrii, Syri.
Aſtabora, Meroe.
Aſtapus, Meroe, Nilus.
Aſtaſoba, Meroe.
Aſtabores, Nilus.
Aſtuſapes, Nilus.
Aſtarte, Venus.
Aſteropes, Cyclopes.
Aſterope, Oenomaus.
Aſteropea, Pelias.
Aſteria, Delos, Epeus, Hecate, Idmon.
Aſterion, Europa.
Aſterius, Cithæron.
Aſterus, Minotaurus.
Aſterodia, Endymion, Medea, Penelope.

A ſtræus, Aurora, Caicus, Orithyia, Venti, Virgo.
A ſtræi fratres, Venti.
A ſtydamia, Euryſtheus.
A ſtymeduſa, Thebæ Bœotiæ.
A ſtynome, Capaneus, Calydon.
A ſtyoche, Proteſilaus.
A ſtypalæa, Antæus.
A TALANTA, Acaſtus, Pathenopæus.
A tabyria, Rhodos.
A tax, Varro.
A tergatis, Derceto.
A thara, Derceto.
A thenæum mons, Mycenæ.
A thamas, Atalanta, Helle, Ino, Melicertes.
A thamantiades, Melicertes.
A thos, Rhodope.
A tlas, Calypſo, Cecropes, Heſperus, Hyades, Maia, Oenomaus, Pleiades, Triton, Pelops.
A tlantides, Pleiades.
A tlantis, Electra, Maia.
A tlantiades, Hermaphroditus, Mercurius.
A tlantis, Pleioneſq; nepos, Mercurius.
A tramus, Thebæ ſiue Thebæ.
A tramytion, Thebæ ſiue Thebæ.
A trax, Cæneus, Hippodamia.
A tracides, Cæneus.
A tracis, Hippodamia.
A treus, Aerope, Agamẽnon, Menelaus, Thyeſtes, Tantalus, Palamedes.
A trides, Agamẽnon, Halenius, Menelaus.
A tria, Mare Adriaticum, Etruria.
A tropos, Parcæ.
A tropathia, Media.
A ttalus, Aulæa.
A tthis, Attica, Sapho.
A ttica, Mopſus.
A ttici, Megara.
A ttineæ, Vlmus.
A VENTINVS, Acrota.
A uge, Caicus, Thelephus.
A ulocrene, Marſyas Hyagnis.
A uo genitore creatus, Adonis.
A ureum malum, Citrium.
A ureus campus, Venus.
A uriga, Erichthonius.
A urigena, Perſeus.
A urora, Cephalus, Lucifer, Memnon, Pegaſus, Tithonus, Venti.
A uroræ filius, Memnon.
A uruncа, Italia.
A uſer, Piſæ.
A uſonia, Italia.
A uſones, Italia.
A uſonii, Itali.
A uſon, Italia, Lipare.
A utolycus, Sinon.
A utonoe, Actæon.
A utoneius heros, Actæon.
A utonoes ſoror, Semele.
A uxo, Gratiæ.
A X N V S, Mare ponticum.
A xione, Alcmæon.
A xioche, Tantalus.
A xiothea, Deucalion.
A xyrtus, Medea.

B

B ABYLON, Bitumen, Euphrates.
B acchus, Adonis, Apollo, Hedera, Hyades, Iupiter, Lydia, Naxos, Orpheus, Priapus, Tmolus, Satyri, Thoas, Venus, Ariadna, Dithyrambi, Tigris.
B acchi matertera, Ino.
B acchylides, Cea.

B aetica, Hiſpania.
B aius, Baiæ.
B alaura, Thamyris.
B alauſtium, Poma punica.
B aleares Inſulæ, Funda.
B allenæus, Aquarius.
B alus, Caſtor.
B ambyce, Derceto.
B aptæ, Eupolis.
B arathrum, Inferi.
B arri, Elephantes.
B arypicron, Abſinthium.
B aſſareus, Bacchus.
B aſſaris, Bacchus.
B aſſara, Bacchus.
B atea, Aeacus.
B atillus, Anacreon.
B ato, Diogenes.
B attus, Callimachus, Oaxes, Sibyllæ Erythræa.
B attiades, Callimachus.
BELBINA, Cleonæ.
B elgæ, Rhenus.
B elides, Danaides, Palamedes.
B ellerus, Bellerophon.
B ellerophon, Laodamia, Creon.
B ellerophontei humor equi, Hippocrene.
B ellerophonteus equus, Pegaſus.
B elus, Annibal, Babylon, Cadmus, Danaus, Dido, Hercules, Pygmalion.
B embinites, Leo ſidus.
B embina, Leo ſidus.
B embium, Leo ſidus.
B endia, Diana.
B erecyntia, Cybele.
B erecyntes, Cybele.
B erecyntius, Cybele.
B erecyntius heros, Midas.
B erecyntia buxus, Tibia.
B eroſus, Sibylla Cumæa, Tanais.
BIANOR, Manto.
B ias, Melampus, Pero.
B imater, Bacchus.
B ion, Cothurnus, Theocritus.
B iſaltæ, Phyllis.
B iſaltis, Theophane.
B iſtonides, Bacchæ.
B iſtonia, Orpheus.
B iſtones, Sagitta.
B iſton, Sagitta.
B ittis, Battis.
B ituriges, Garuna.
B LACHNOS, Filix.
BOAX piſcis, Narciſſus.
B odincus, Padus.
B oebeis, Coronis, Pallas.
B oeotia, Aganippe.
B oeoti, Aganippe, Anthedon.
B oeotus, Arne.
B olbiticum oſtium, Nilus.
B ombyx, Bombycina ueſtis.
B ona dea, Flora.
B ootes, Canis ſidus, Plutus.
B ora, Cæneus.
B oreas, Aemus, Aquilo, Calais, Orithyia, Pinus.
B oreæ cubile, Caucaſus.
B oreus axis, Septentrio.
B oſphorus thracius, Propontis.
B RACATVS, Bracæ.
B rathy, Sabina herba.
B riareus, Aetna, Sicilia, Titanes.
B riges, Triptolemus.
B riſes, Hippodamia.
B riſeis, Hippodamia.
B ritanus, Geryon.
B rito, Britania.

Britomartis, Diana.
Brixabas, Aries ſidus.
Bromius, Bacchus.
Broteas, Tantalus.
Brunduſium, Phalantus.
Brygum, Phrygia.
Bryonia uitis, Amomum.
BVBALI, Vri.
Bubaſtis, Diana.
Bucolicum carmen, Daphnis.
Budæon, Aegina.
Bulbus vonitorius, Narciſſus flos.
Buphthalmos, Semperuiuum.
Buſiris, Thebæ ægypti.
Butes, Eryx, Hippodamia.
Buxus, Cytorus.
Buxum Phyrgium, Tibia.

C.

CABALLINVS fons, Hippocrene.
Cabarnis, Paros.
Cabiri, Curetes.
Cadmus, Actæon, Cecrops, Agaue, Hippocrene, Ino, Semele, Thebæ boeotiæ.
Cadmi ſoror, Europa.
Cadmi nepos, Actæon.
Cadmi pes, Iſmenius.
Cadmea mater, Agaue.
Cadmeis, Ino, Semele.
CÆCVBVS, Vinum.
Cæculus, Præneſte.
Cælus, Aetna, Furiæ, Gigantes, Latona, Venus.
Cælius, Aetna.
Cænæus, Iupiter.
Cænæum, Iupiter.
Cænæ, Iupiter.
Cæna, Iupiter.
Cænites portus, Iupiter.
Cæratus, Ariadna.
Cære, Agylla.
Cæſius, Leo.
Cæſaris Germ. Cõmentarius, Aquarius.
Cæſarea, Mauritania.
Cæyce, Cycnus.
Calais, Harpyiæ.
Calaus, Attis.
Calaurus, Anchiſes, Calaurea.
Calaurea, Ganges.
Calabria, Iapygia.
Calami, Cnidus.
Calathiſcus, Calathus.
Calcha, Caltha.
Calyce, Endymion.
Callanis, Aeneas.
Callirhoe, Aeneas, Alcmæon, Aquarius, Geryon, Irus.
Callirhoes vir, Alcmæon.
Calliſto, Arcadia, Pan, Vrſa ſidus.
Calliſte, Callimachus.
Calliope, Hymæneus, Muſæ, Orpheus.
Callipolis, Naxos.
Callirion, Lilium.
Caloenum, Prælum.
Calos, Dædalus.
Calydon, Oeneus.
Calydonius amnis, Achelous.
Calydonius heros, Meleager.
Calydonius aper, Aper Erymanthius.
Calydnæ, Calymna.
Calypſo, Italia.
Cambyſe, Deucalion.
Camirus, Telchines.
Camœnæ, Muſæ.
Campania, Prælum.
Camurus, Cornu.
Canace, Macareus.
Canes, Harpyiæ.

Canis, Luperci, Mercurius.
Canephoroe, Ciſta.
Caniſera mulier, Ciſta.
Caniſtrum, Calathus.
Canobe, Alcyone.
Canopicum oſtium, Nilus.
Cantharus, Apis, Scyphus.
Capaneus, Euadne, Sthenelus, Aeſculapius, Parthenopæus.
Caphareus, Aiax oilei.
Caphyrna, Telchines.
Cappadoces, Agragus.
Capra, Luperci.
Capreæ urbs, Proteus.
Capys, Aeneas, Capra.
Caralis, Sardinia.
Carbunculus, Pyropus.
Cares, Fœmina, Leleges, Megara.
Carmanor, Inachus.
Carmentis, Euander.
Carmonium mons, Tmolus.
Carmon, Tmolus.
Carnuti, Liger.
Carpathus, Proteus.
Carpathius uates, Proteus.
Carpathium mare, Proteus.
Carthea, Cea.
Caryſtia unda, Hellopiæ aquæ.
Caryſtus, Chiron, Hellopiæ aquæ.
Caſpii, Tigris.
Caſſida, Caſſis.
Caſſiepia, Andromeda.
Caſſiphone, Telemachus.
Caſſandra, Aiax oilei, Laodamia, Ti(thonus.
Caſtanum, Caſtaneæ.
Caſtalia, Laurus.
Caſtalius, Caſtalia.
Caſtor & Pollux, Aqua iuturna, Phœ(be.
Caſtor animal, Caſtoreum.
Catbetus, Anio.
Catillus, Tibur.
Catreus, Aerope.
Caucaſus, Aquila promethei, Prometheus, Taurus.
Caucaſia uolucris, Aquila promethei.
Caunus, Byblis.
Caurus, Corus, Fauonius.
Cayſter, Semiramis, Cycnus, Pentheſilea.
Cayſtrius ales, Cycnus.
CEA, Bombycina ueſtis.
Cebrenus, Aeſacus, Oenone.
Cebrenia, Oenone.
Cebren, Oenone.
Cecrops, Aglauros, Aquarius, Procris.
Cecropia, Cecrops.
Cecropis terra, Attica.
Cediæ, Vinum falernum.
Cedrelate, Cedrus.
Celænò, Bacchæ, Celænæ, Harpyiæ, Triton.
Celænus, Celænæ.
Celænæ, Mæander.
Celene, Melampus.
Celeus, Phrygia, Triptolemus.
Celtæ, Celtiberia, Geryon, Illyria.
Celtine, Geryon.
Celtis, Lothos.
Celtus, Geryon, Illyria.
Cenchræ, Cenchreæ.
Cenina urbs, Acron.
Centaurus, Lapithæ.
Centauri, Lapithæ.
Ceos, Bombycina ueſtis, Cea, Simo(nides.
Cephalus, Laertes, Leucates, Lucifer.
Cephalenes, Ithaca.
Cepheus, Andromeda, Cadmus.
Cepheia, Andromeda.
Cephiſus, Gratiæ, Locri, Luſcinia, Narciſſus, Proſerpina.

Cephiſus, Narciſſus.
Ceraunium, Niobe.
Cerberus, Eurotas, Tænarus.
Cercaphus, Rhodos, Mæander.
Cercyon, Triptolemus.
Cercyonis filiæ, Theſeus.
Cercopes, Omphale, Pithecuſæ.
Cercopiſſare, Cercopes.
Ceres, Arion equus, Diana, Enna, Hecate, Iaſion, Narciſſus flos, Papauer, Plutus, Proſerpina, Virgo.
Cereris filius; Plutus.
Cerina, Pruna.
Cetes, Proteus.
Ceſo, Meduſa.
Ceyx, Alcyone, Alcyones.
CHALCIOPE, Cos, Theſeus.
Chalcodon, Theſeus.
Chalcis, Aulis, Fœmina, Hellopiæ aquæ.
Chalybs, Chalybes.
Chambades, Taurus mons.
Chaonia, Columbæ, Glans.
Chaones, Epirus, Moloſſi.
Chaonis arbor, quercus.
Chaonius pater, Iupiter.
Chaos, Amor.
Charites, Gratiæ.
Chariclo, Chiron.
Chariſium flos, Taygeta.
Charondas, Leges.
Charmis, Diana.
Chelæ, Scorpius.
Chia, Vinum.
Chimæra, Bellerophon.
Chimæræ domitor, Bellerophon.
Chios, Rhadamanthus, Vinum, Pactolus.
Chione, Autolycus, Orithyia, Philamon.
Chiron, Achilles, Peleus, Thetis, Aeſculapius, Hellopiæ.
Chironia, Hellopiæ.
Chlidanope, Ariſtæus.
Chloris, Amor, Flora, Mopſus, Neleus, Neſtor, Niobe, Pero.
Choatras, Taurus mons.
Chromia, Endymion.
Chryſaor, Geryon, Meduſæ caput.
Chryſalis, Papilio.
Chryſa, Apollo.
Chryſes, Aſtynome, Hippodamia.
Chryſa, Hippodamia.
Chryſeis, Aſtynome.
Chryſomela, Citrium.
Chryſothemis, Agamemnon, Virgo, Anius.
Chryſippus, Hippodamia, Thamyris, Tantalus.
Chryſippe, Hydaſpes.
Chryſorhoas, Pactolus.
Chryſothales. Semperuiuum.
Chthonia, Orithyia.
Chthonius, Thebæ bœotiæ.
CICHORIVM, Intybum.
Cicones, Orpheus.
Cilix, fabula, Cadmus.
Cinyphs, Chelydri, Seges.
Cinyphius, Chelydri, Seges.
Cinyras, Adonis, Amathus, Cyprus, Myrrha.
Cinyreius heros, Adonis.
Cinyreia virgo, Myrrha.
Circe, Aeæ, Hecate, Latinus, Telegonus, Telemachus, Venenū.
Circæum, Aeæ.
Circes inſula, Aeæ.
Circæa terra, Aeæ.
Circæum iugum, Aeæ.
Circæa tellus, Aeæ.

Circææ mœnia, Tuſculum.
Circus maximus, Circenſes ludi.
Ciſſeus, Antenor, Hecuba.
Ciſſeis, Hecuba.
Ciſſia, Memnon.
Ciſſus, Hedera.
Cithara, Cithæron.
Cithara herba, Orpheus.
Citharus piſcis, Narciſſus.
Cius, Hylas.
CLARIVS, Antimachus, Apollo.
Claros, Antimachus, Apollo, Manto,
Mare ægæum.
Clarigare, Verbena.
Cleobule, Hippodamia.
Cleon, Tantalus.
Cleodora, Parnaſſus.
Cleopatra, Idomeneus, Orithyia, Canace.
Cleola, Tantalus.
Clinias, Alcibiades.
Cliniades, Alcibiades.
Clio, Muſæ.
Clis, Sapho.
Cliſonymus, Patroclus.
Clita, Gratiæ.
Clitoria, Ladon.
Clitorius, Melampus.
Clodia, Catullus.
Clotho, Parcæ.
Clupea, Coſyra.
Clymene, Atlas, Palamedes, Phaethon,
Prometheus, Cephalus.
Clyneneides, Phaethontis ſorores.
Clymeneiæ, Phaethontis ſorores.
Clytæmneſtra, Agamemnon, Iphigenia, (Oreſtes.
Clytis, Phœnix.
CNESSIS, Locri.
Cnidus. Venus.
Cnoſſias, Ariadna.
Cnoſſis, Ariadna.
Cnoſſius, Ariadna.
Cnoſſos, Ariadna.
COCALVS, Minos.
Coccygium mons, Mycenæ.
Cocytus, Acheron.
Coeus, Latona.
Colchi, Aeetes.
Colchis, Medea, Phaſis.
Coloena Diana, Cayſter.
Colonæ, Cothurnus.
Colophon, Antimachus.
Coloſſus Iouis, Rhodos.
Colous lacus, Cayſter.
Comata gallia, Galli.
Cometes, Electra, Pleiades.
Conchæ, Purpura.
Conion, Cicuta.
Coniſalus, Priapus.
Connis, Fabula.
Copeus, Glaucus.
Copreus, Arion equus.
Coraceſius, Taurus mons.
Coras, Tibur.
Corcyra, Alcinous.
Coreſſa, Cea.
Corinthi Reges, Creon.
Corinthius, Tantalus.
C[illegible]campi, Cayſter.
Corona ciuica & Iligna, Aeſculus.
Coronis, Aeſculapius, Iſchys.
Coronides, Aeſculapius.
Coronus, Idmon.
Corſica, Taxus.
Corybas, Xanthus.
Corybantes, Caſtor, Curetes, Iaſion.
Corycos, Cilices.
Corycius, Cilices.
Corycium antrum, Parnaſſus.
Corymba, Rhodos.
Corynna, Sapho.

C *orynetes*, Periphetes.
Corytus, Paris, Thelephus.
C *orythi pater*, Paris.
C *os inſula*, Bombycina ueſtis.
C *othurnatus uates*, Euripides.
C *otonea*, Citrium.
C *otylus*, Xanthus.
C *otys*, Cayſter, Cotytia ſacra.
C *ous*, Apelles Bombycina.
C RAGVS, *Taurus mons*.
C *ranaus*, Pyrrha, Attica.
C *rateis*, Scylla.
C *rateres*, Palici.
C *rathis*, Scylla, Syluanus.
Cremnia, Arcus.
C *renides*, Philippi.
C *reon*, Aemon, Antigone, Creuſa, Thebæ boeotiæ, Megara.
C *reperus*, Bellum.
C *reta*, Alnus, Cimolus.
C *retea*, Creta.
C *retes*, Creta, Arcus.
Cretheus, Admetus, Tyro.
C *retheis*, Acaſtus.
C *reuſa*, Achaia, Archemorus, Ariſtæus, Cephalus.
C *rimiſſa*, Petilia.
C *rimiſus*, Aceſtes.
C *rimniſus*, Aceſtes.
C *rinanthemos*, Lilium.
C *rinon*, Lilium.
C *rinitæ*, Cometæ.
C *riſta gallinacea*, Verbena.
C *riſus*, Pylades.
C *ritobule*, Pangæa.
C *rocum*, Cilices, Crocodilus.
C *romna*, Amaſtris.
C *romyonius ſus*, Aper Erymanthius.
C *rotopus*, Linus.
C *rotopiades*, Linus.
C *roto*, Mycilus.
C *runos*, Dionyſiopolis.
C *ruſtumium*, Pyra.
C *ruſtumini montes*, Allia.
C *ryſtallus amnis*, Thermodon.
C TESIAS, *Cnidus*.
C *teſiochus*, Apelles.
C *teſiphon*, Babylon.
C *teſippus*, Aſtydamia.
C VBVS, Cybele.
C *unila*, Thymbra.
C *uniculi*, Celtiberia.
C *upido*, Amor.
C *upreſſus*, Syluanus.
C *ures*, Sabini.
C *urdalus*, Procruſtes.
C *uretis*, Aetoli, Creta.
C *uretes*, Creta, Penates.
C *uris*, Romulus.
C *uſtos urſæ*, Bootes.
C YANEA, Byblis.
C *yaneæ*, Symplegades.
C *ybele*, Iaſion, Lemnos, Leo.
C *ybeli*, Cybele.
C *ybeleum*, Cybele.
C *ybeles tuba*, Tympanum.
C *ybiſſus*, Fabula.
C *yclopes*, Admetus, Aeſculapius, Polyphemus.
C *ycnus*, Arion equus, Tenedos.
C *ycnus dircæus*, Pindarus.
C *ydonia*, Arcus, Citrium.
C *ydonius*, Arcus.
C *yllene*, Mercurius.
C *yllenus*, Mercurius.
C *yllenius*, Mercurius.
C *yllenia proles*, Cephalus, Mercurius.
C *ymetho*, Leucates.
C *ymothoon*, Calliope.
C *ynoſura*, Vrſa minor.

Cynoſuræ, Aeſculapius.
Cynortas, Caſtor.
Cynoſurus, Tantalus.
Cynthia, Diana, Propertius.
Cynthus, Diana.
Cynuria, Inachus.
Cypariſſus, Cupreſſus, Syluanus.
Cypros, Liguſtrum.
Cyprus, Adonis, Amathus.
Cypria, Venus.
Cyrene, Ariſtæus, Callimachus, Cyrenæ, Cytorus.
Cyriboni, Adonis.
Cyrnæus, Taxus.
Cyrnos, Taxus.
Cytæa, Medea.
Cyteis, Medea.
Cytherea, Venus.
Cythereius heros, Aeneas.
Cythereius menſis, Aprilis.
Cytheris, Lycoris.
Cytherus, Cythera.
Cytiſorus, Cytorus.
Cytoriacus, Pecten.
Cyzice, Cyzicus.
Cyzicea aqua, Cyzicus.
Cyziceni, Cyzicus.
Cyzicus, Artacia.

D

DACÆ, Dacæ.
Daci, Getæ.
Dactyli, Curetes.
Dædalus, Iapygia, Icarus, Iolaus, Labyrinthus, Minos, Minotaurus.
Dædalus la, Circe.
Dædalion, Autolycus, Philammon.
Daira, Eleuſis.
Dalminium, Dalmatia.
Dalmium, Dalmatia.
Damatris, Parthenius.
Damarmenus, Pelops.
Damaſcena, Euphrates.
Damno, Cadmus.
Danaa, Achaia.
Danaides, Lerna.
Danai, Achaia, Græci.
Danaus, Aegyptus, Cadmus, Græci, Hercules, Oenomaus.
Danae, Acriſius, Ardea, Hercules, Perſeus.
Danaes nurus, Andromede.
Danaeius heros, Perſeus.
Danubius, Iſter.
Daphne, Latinus, Laurus.
Daphneum, Manto.
Dardania, Dardanus, Priapus, Rhœteũ.
Dardanus, Aeneas, Anchiſes, Pelops.
Dardanii, Aeneas.
Dardani, Dardanus.
Dardanides, Aeneas, Ilus.
Dardanidæ, Troiani.
Dareus, Amaſtris.
Datos, Philippi.
Daulia, Luſcinia, Tereus.
Daulias, Luſcinia.
Daulis, Luſcinia, Tereus.
Daunus, Apulia, Iuturna, Turnus.
Daunia dea, Iuturna.
Daunius heros, Turnus.
DEA natus, Aeneas.
Defrutum, Sapa.
Deion, Cephalus.
Deioneus, Cephalus, Ixion, Leucates.
Deionides, Miletus.
Deianira, Cyllene, Lycaon.
Deidamia, Pyrrhus.
Deiope, Eumolpus, Triptolemus.

Deiphobe, Sibylla Cumæa.
Deipyle, Diomedes.
Deipylus, Polymeſtor.
Delia, Diana, Tibullus.
Delia folia, Laurus.
Delia, Bacchi ſacra.
Delius, Apollo.
Delium, Hellopiæ aquæ.
Delos, Apollo.
Delphines, Pytho ſerpens,
Delphineus, Apollo, Pytho ſerpens.
Delphi, Apollo, Brennus, Caſtalia, Laurus, Pytho.
Delphin, Mare, Pytho ſerpens.
Delubra, Templa.
Demetrias, Alceſtis, Paros.
Demo, Sibylla Cumæa.
Demonax, Leges.
Demophile, Sibylla Cumæa.
Demodoce, Xanthus.
Demophon, Phyllis.
Deo, Proſerpina.
Deois, Proſerpina.
Deorum munera in nuptiis, Cadmus, Corona, Peleus.
Derce, Derceto.
Deucalion, Aquarius, Idomeneus, Phædra, Pyrrha, Endymion.
Deucalionis Arca, Parnaſſus.
Dexamenus, Bura.
DIA, Ixion, Naxos, Pirithous.
Diana, Actæon, Alpheus, Amor, Aricinus lucus, Cayſter, Cerua, Hecate, Luna, Nemeſis.
Dianæ tutela, Canes.
Dianiaturba, Canes.
Diaſia, Bacchi ſacra.
Dias, Tantalus.
Diateſbes, Sardinia.
Dictæus, Creta.
Dictæus rex, Iupiter.
Dictæus mons, Egeria.
Dicte, Iupiter.
Dictum, Iupiter.
Dictynna, Diana.
Dictys, Perſeus.
Dido, Pygmalion.
Didyme, Lipare.
Dieſpiter, Iupiter.
Digitellus, Sempervivum.
Dina, Pallanteum, Parthenius.
Dindymena, Cybele.
Dindymi domina, Cybele.
Diomedes, Glauci, Mare adriaticum, Antæus, Parthenopæus.
Diomeda, Hyacinthus.
Diomedea inſula, Diomedes.
Diomedeæ aues, Diomedes.
Dione, Venus, Pelops.
Dionæa, Venus.
Dionyſia, Bacchi ſacra.
Dionyſias, Naxos.
Dionyſii, Bacchus.
Dionyſius tyrannus, Amaſtris.
Dioreus, Automedon.
Diorphus, Sol.
Dioſcuroe, Caſtor.
Diphilus, Diogenes.
Dirce, Amphion, Antiope, Hippocrene.
Dircæus, Amphion.
Dis, Pluto.
Diſcincti, Afri.
Ditodora, Aeneas.
Dithyrambus, Pæan.
Diua ſuperba, Victoria.
Diuſfidius, Hercules.
DOCIMIA, Columbæ.
Docimites, Columbæ.
Dodona, Columbæ, Glans.
Dodon, Glans.
Dodonæus Iupiter, Columbæ, Glans.

Dodonides nymphæ, Hyades, Thiene.
Dolicha, Irus.
Dolopes, Pindus.
Donax, Narciſſus.
Dores, Græci.
Doricj, Græci.
Dori, Græci.
Doris, Græci, Mare, Nereides, Thetis.
Doride natæ, Nereides.
Dorion, Thamyris.
Doripe, Melampus.
Dormothea, Alpheus.
Dorodoche, Penelope.
Dorycmion, Pyrethrum.
DRACO uelleris aurei cuſtos, Vellus.
Draco, Narciſſus.
Draconigena urbs, Thebæ boeotiæ.
Druentia, Rhodanus.
Dryas, Lycurgus.
Dryantiades, Lycurgus.
DVELLONA, Bellona.
Dulichium, Irus.
Dulichius, Irus.
DYBRIS, Thybris.
Dymas, Aeſacus, Hecuba, Acaſtus.
Dymantis proles, Hecuba.
Dyris, Nilus.
Dyrrhachius, Dyrrachium.
Dyſaules, Triptolemus.

E

EANES, Patroclus.
EBVR curule, Sella curulis.
ECBATANA, Media.
Echenais, Daphnis.
Echidna, Cerberus, Hydra.
Echidnæus canis, Cerberus.
Echinades, Achelous.
Echion, Aquila promethei, Pentheus, Thebæ boeotiæ.
Echionides, Pentheus.
Echione natus, Pentheus.
EDESSA, Derceto.
Edigis, Taurus mons.
Edomdes, Bacchæ.
Edonii, Philippi.
Edoni, Aquilo, Cotytia ſacra.
Edonius, Aquilo, Aries ſidus.
Edurus, ra, Pyrus.
EETION, Andromache, Thebæ ſiue Theba, Iaſion.
Eetioneæ Thebæ, Thebæ ſiue Thebe.
EGERIÆ luci, Aricinus lucus.
Egeſta, Aceſtes, Xanthus.
EIONEVS, Ixion, Rheſus.
ELARE, Tityus.
Elatus, Cæneus, Cyllene, Iſchys, Polyphemus.
Elateius, Cæneus.
Elateia proles, Cæneus.
Electra, Agamemnon, Dardanus, Harpyiæ, Iaſion, Iris, Pleiades, Pylades, Ino.
Electrides portæ, Electra, Capaneus.
Electrione, Alcmena, Electra.
Electrion, Alcmena, Rhodos, Perſeus.
Elei, Endymion, Fœmina.
Eleleus, Bacchus.
Eleleides, Bacchæ.
Elephantus, Ebur.
Eleuſina mater, Ceres.
Eleuſius, Eleuſis.
Eleuſinia ſacra, Eumolpus, Bacchi ſacra.
Eleutheræ, Myron.
Eleus, Endymion.
Elicius, Iupiter.
Elis, Equæ.
Elidis amnis, Alpheus.

Eliſa, Dido.
Elpenor, Aeæa.
EMATHIA, Philippi.
Emathion, Memnon, Philippi.
Emathius dux, Alexander.
ENDEIS, Peleus, Telamon.
Endymion, Aetoli, Calydon, Naxus, Piſa, Arcades.
Enetia, Antenor.
Engonaſin, Ixion.
Eniochos, Erichthonius.
Enipeus, Apidanus, Tyro.
Enippe, Gratiæ.
Enyo, Bellona.
EPAPHVS, Apis, Buſiris, Libya.
Epei, Endymion.
Eperie, Aeſacus.
Ephestii, Caſtor.
Ephialtes, Otus, Naxos.
Ephorus, Apelles.
Ephyra, Aeetes, Corinthus.
Ephyrus, Corinthus.
Epicaſte, Antigone.
Epicnemidii, Locri.
Epicnemii, Locri.
Epicnemidæ, Locri.
Epidamnũ, Dyrrhachium.
Epidaurius deus, Aeſculapius.
Epidaurii, Aeſculapius.
Epigoni, Antimachus, Tireſias, Parthenopæus.
Epigranea, Hippocrene.
Epigenes, Cothurnus.
Epimandra, Lais.
Epimetheus, Corinthus, Pyrrha.
Epimethis, Pyrrha.
Epirus, Aetoli, Columbæ, Glans, Moloſſi.
Epiſtrophus, Aes.
Epizephyrii, Locri.

Eporeus, Antiope.
EQVI optimi, Agragas, Equus.
ERATO, Muſæ.
Eraſmus, Argos.
Erebus, Furiæ.
Erectheus, Achaia, Athenæ, Erichthonius, Orithyia, Procris, Theſtiades.
Erectheus ea, Athenæ.
Erechtheis, Orithyia, Procris.
Erechtidæ, Athenienſes.
Erene, Calaurea.
Ereſſos, Leſbos, Sapho.
Erginus, Orchomenus.
Eribœa, Telamon.
Erichthonius, Aeneas, Aquarius, Pandion.
Erichthonius populus, Athenienſes.
Eridanus, Myrica, Padus, Canopus.
Erigone, Canis, Virgo, Oſcilla.
Erii, Vrii.
Erinagora, Sibylla Erythræa.
Erinnyes, Furiæ.
Erinna, Sapho.
Eriopis, Coronis.
Eriphyle, Alcmæon, Tantalus.
Eriſchthon, Cecrops, Metra.
Erithales, Semperuiuum.
Erycina, Eryx, Venus.
Erythea, Geryon.
Erytheides boues, Geryonis.
Erythræa, Geryon, Mare rubrum.
Erythræum mare, Mare rubrum.
Erythræ, Sibylla Erythræa.
ESIONENSES, Cayſter.
Eſſedones, Aquilo.
ETEARCHVS, Oaxes.
Eteocles, Gratiæ, Thebæ bœotiæ, Parthenopæus.
EVADNE, Sthenelus.

E uan, Bacchus.
E uander, Argiletum; Faunus, Pallanteum, Carmentis, Luperci.
E uanthes, Vinum.
E uarete, Hippodamia.
E uboea. Aulis, Cumæ, Glaucus, Hellopiæ aquæ.
E udæmon, Arabia.
E udoxus, Cnidus, Leges.
E uenus, Antæus, Marpiſſa.
E ueni filia, Marpiſſa.
E uiades, Bacchæ.
E uippe, Vlyſſes.
E uius, Bacchus.
E ulæus, Choaſpes.
E umedes, Aeneas, Dolon.
E umenides, Furiæ.
E umenidum mater, Nox.
E umolpia ſacra, Eumolpus.
E uneus, Hypſipyle.
E unica, Sapho.
E uonus, Peparethus.
E uonymus, Aulis, Lipare.
E uonyme, Furiæ.
E upalemus, Dædalus.
E uphetes, Archemorus.
E uphetus, Archemorus.
E uphorion, Cothurnus.
E uphroſyne, Gratiæ.
E urotas, Acriſius. Lacedæmon, Pitane, Tempe.
E uropa, Ariſca, Eriſichthon, Minos, Rhadamanthus, Sarpedon, Cadmus.
E uropea, Glaucus.
E urops, Europa.
E uropæus dux, Minos.
E uryale, Orion, Meduſa.
E uryalus, Vlyſſes.
E urycida, Endymion.
E urydice, Acriſius, Aemon, Alcmena, Antigone, Archemorus, Aſcanius, Philippus.
E uryabe, Medea.
E uryganіa, Thebæ Boeotiæ.
E urymus, Telemus.
E urymides, Telemus.
E urymedon, Alcinous, Cinyras Prometheus.
E urynome, Gratiæ.
E uryphaeſſa, Aurora, Niobe, Pelops, Sol.
E urypylus, Bombycina ueſtis, Cos, Penelope.
E urypyli urbs, Cos.
E uryſaces, Tecmeſſa.
E urythemis, Ancæus.
E urythoe, Hippodamia, Oenomaus.
E urytus, Iole, Phocus.
E urytis, Iole.
E urytion, Menoetius.
E uſius, Bacchus.
E uterpe, Muſæ.
E uthymus, Aes.
E uxantius, Miletus.
E uxinus, Aemus, Mare ponticum.
E XALITHVS, Cyllarus.
E xcetra, Hydra.
E xecoetus, Adonis.

F

F ABARIS, Farfarus.
F agus locus, Fagus.
F alernus ager, Vinum falernum, Prælum.
F aliſcum, Faliſci.
F alx, Saturnus, Telchines.
F atua dea, Faunus.
F auna dea, Faunus, Panes.

Fauni, Panes.
Faunigena, Latinus.
Faunus, Latinus, Pan.
Fauſtinianus ager, Vinum falernum.
FEBRVATA dies, Luperci.
Femur mons, Bacchus.
Feretrius Iupiter, Acron.
Feronia, Soractes.
FIBRENVS, Liris.
Fibri teſticulus, Caſtoreum.
Filum puniceum, Accipiter.
FLEVVS, Rhenus.
Floralia, Flora.
Flos regius, Lilium.
Fluuiorum Græciæ maximũ, Achelous.
Flumina aurifera, Ganges.
FOEMINAE pulcherrimæ ubi, Fœmina.
Formiæ, Artacia.
Fortuna, Plutus, Virgo.
FREGELLAE, Liris.
FVRIAE, Narciſſus flos, Harpyiæ.

G

GABII, Iuno.
Gabina Iuno, Iuno.
Gadir, Geryon.
Gadium, Geryon.
Gætulum litus, Purpura.
Galatea, Illyria.
Galatia, Abrotonus, Loricæ.
Galatæ, Bracæ.
Galilæa, Iudæi.
Gallia, Galli.
Galli, Cybele.
Galli aues, Pauo.
Gallicæ, Gallia.
Gallus, Illyria.
Ganges, Indus, Nardus.
Gangaridæ, Ganges.
Ganymedes, Aquarius.
Gargarus, Gargara, Ida mons.
Gargaphie, Hippocrene.
Gargettus, Epicurus.
Gargettius, Epicurus.
Gatis, Derceto.
GAVRANVM uinum, Vinũ falernum.
GELON, Gela.
Gelonus, Geloni.
Gemellipara dea, Latona.
Gemini ſidus, Caſtor.
Genii, Heroes.
Geræſtos, Pelops.
Gergithium, Sibylla Helleſpontiaca.
Getæ, Daci.
GIGANTES, Myconus, Pallene.
Glaſtum, Britani.
GLAVCE, Creuſa, Diana.
Glaucopis, Pallas.
Glaucus, Aeſculapius, Althæa, Bellerophon, Labici, Paſiphae, Phaſis, Semperuiuum.
GONGYLE, Sapho.
Glycerium, Eupolis.
Gordius, Midas.
Gorgon, Acriſius, Aegis, Diana, Meduſa.
Gorgoneus lacus, Hippocrene.
Gortyn, Arcus.
Gortyniacus, Arcus.
GRADIVVS pater, Mars.
Gragus, Cragus.
Graii, Græci.
Graiugenæ, Græci.
Gramen viuax, Semperuiuum.
Granicus, Xanthus.
Granata poma, Poma punica.
Graucaſus, Caucaſus.
Gryneus, Apollo.

Grynæ, Apollo.
Grynea, Apollo.
GYRADES inſulæ, Caſſandra.
Gyrus mons, Calydon.

H

HAEMODVS, Ganges.
Haleſus, Faliſci.
Halicis, Alcmena.
Halyacmon, Inachus.
Hamadryas, Dryades.
Hamadryades, Dryades.
Harmathoe, Itys.
Harmonia, Agaue, Cadmus, Iaſion, Ino, Peleus, Semele.
Harpagus, Cyllarus.
Harpale, Cycnus.
Harpina, Oenomaus.
HECATE, Caſtor, Circe, Medea, Scylla.
Hecaleſion ſacrum, Hecale.
Hecaleſius Iupiter, Hecale.
Hectorea gens, Troiani.
Hectoreus amnis, Simois, Xanthus.
Hecuba, Caſſandra, Deiphobus, Hector, Helenus, Paris, Polydorus, Polyxena, Troilus.
Hedera, Bacchus.
Hedyoſmos, Menta.
Hegeſander, Argo.
Hegemone, Gratiæ.
Helena, Caſtor, Hermione, Iphigenia, Theſeus.
Helenæ fratres, Caſtor.
Helenium, Helena.
Helege, Melampus.
Helenor, Danaus.
Heliades, Phaethontis ſorores.
Heliadum lacrima, Electrum.
Helice, Vrſa ſidus.
Helicon, Aganippe, Cithæron, Hippocrene.
Heliconiades, Muſæ.
Heliconius Neptunus, Helice.
Helius, Rhenus.
Heliopolis, Thebæ ægypti.
Hellas, Achaia, Græcia.
Hellen, Græcia, Pyrrha.
Hellenes, Græcia.
Helle, Aries ſidus, Helleſpontus.
Helleſpontus, Abydos, Boryſthenes, Propontis.
Hellopia, Hellopiæ.
Hephæſtia, Lemnos.
Hephæſtius, Erichthonius.
Hepſema, Sapa.
Heræa montes, Vrii.
Heræa, Bacchi ſacra.
Hera, Heroes.
Heraclea urbs, Aconitum, Oeta, Tarentum, Trachin.
Heraclea, Bacchi ſacra.
Heracleoticum oſtium, Nilus.
Heraclidæ, Mycenæ.
Herceus, Iupiter.
Hercules, Africa, Amathus, Aper Erymanthius, Apollo, Aquila Promethei, Arion equus, Aſtydamia, Atlas, Auentinus, Auernus, Buſiris, Cercopes, Caicus, Cancer, Cerua, Chiron, Citrium, Cos, Cycnus, Deianira, Diomedes, Draco, Eryx, Eurotas, Faunus, Geloni, Geryon, Glauci, Hebe, Hydra, Hylas, Iole, Laomedon, Latinus, Leo ſidus, Linus, Myconus, Mare Ioniũ, Megara, Memnon, Aeſculapius, Neapolis, Neſſus, Oeta, Oleaſter, Omphale, Orchomenus, Pallanteum, Pelops, Pheneus, Populus, Porphyrion, Sardi-

nia, Prometheus, Proteus, Pyrrhus rex, Scylla, Scythæ, Sirenes, Stym phalides, Tarentum, Taurus Marathonius, Tempe, Thebæ ſiue Theba, Thelephus, Theſeus, Theſtiades, Taxus, Thiodamas, Tibur, Trachin, Troia, Xanthus.
Herculeus ſinus, Aqua uirgo.
Herculea uia, Auernus.
Hercules baſilicus, Canis.
Herculea urbs, Herculanium.
Herculis uxor, Megara.
Hermes, Mercurius.
Hermæa, Bacchi ſacra.
Hermeſianax, Antimachus.
Hermi campi, Cayſter.
Hermione, Aeſculapius, Diomedes, Helena, Oreſtes.
Hernici, Aetoli.
Heroinæ, Heroides.
Heros, Penates.
Herophile, Sibylla Erythræa.
Heſione, Aceſtes, Deucalion, Laomedon, Telamon.
Heſperides, Adonis, Anguis, Atlas, Draco.
Heſperius rex, Atlas.
Heſperia, Italia.
Heſperus, Lucifer.
Heſperium malum, Citrium.
HIERAPOLIS, Abrotonus, Derceto.
Hiericus, Palma.
Hierophile, Sibylla Cumea.
Himerus, Eurotas.
Hippalmus, Tantalus.
Hippaſus, Tantalus.
Hippe, Theſeus.
Hippius, Neptunus.
Hippocrates, Cos.
Hippo, Annibal.
Hippocoon, Amyclæ, Caſtor.
Hippodame, Hippodamia.
Hippodamia, Phœnix.
Hippolytus, Admetus, Aeſculapius, Aricinus lacus.
Hippolyte, Acaſtus, Hippolytus, Theſeus.
Hippomedon, Atalanta, Parthenopæus.
Hippomenes, Atalanta.
Hipponus, Bellerophon, Sthenelus, Capaneus.
Hippotes, Aeolus, Creuſa, Creon.
Hippotades, Aeolus.
Hippothoon, Helena.
Hippus, Phaſis.
Hirpiæ familiæ, Soracles.
Hiſpalus, Hiſpania.
HORMIÆ, Formiæ.
Horti nobiles, Adonis, Draco.
Hoſtia, Propertius.
HYA, Aganippe, Hyades.
Hyas, Hyades, Pleiades.
Hyades, Pleiades, Taurus Signũ, Thiene
Hyacinthus, Admetus, Aiax Telamonis, Caſtor.
Hyantius, Actæon.
Hyanteus, Aganippe.
Hyantis, Aetoli.
Hyantes, Aganippe.
Hyantia, Aganippe.
Hyblon. Hybla.
Hybris, Thybris.
Hyccara, Lais.
Hyde, Sardis.
Hydna, Glaucus.
Hydola, Sibylla Erythræa.
Hydra, Chimæra, Lerna.
Hylas, Thiodamas, Aſcanius lacus.
Hyla, Tychius.
Hylæi, Hypanis.
Hyleeſſa, Paros.

Hymenæus, Aeſculapius, Thamyris.
Hymettus, Apes, Aricinus lacus, Mella, Trabes.
Hymettia littora, Aricinus lacus.
Hymnale, Aſpis.
Hypæpæ, Arachne.
Hyperion, Aurora, Sol.
Hyperione Satus, Sol.
Hyperippa, Endymion.
Hyperborei, Aquilo, Aſinus.
Hypermneſtra, Amphiaraus, Danaus.
Hypingus, Pæan.
Hypoplaciæ Thebæ, Thebæ ſiue Theba,
Hypogeſon, Semperuiuum.
Hyrcani, Tigris.
Hypſipyle, Archemorus.
Hypſipylæa tellus, Lemnos.
Hyria, Paros, Zacynthus.
Hyrieus, Alcyone, Orion.
Hyrieia proles, Orion.

I

IACCHVS, Bacchus.
Ialyſſus, Telchines.
Iambi repertor, Archilochus.
Ianira, Euadne.
Ianigena, Canens.
Ianus, Canens, Iuturna.
Iaon, Mare Ionium.
Iapetus, Atlas, Prometheus, Pyrrha.
Iapeto Satus, Prometheus.
Iapetionides, Atlas.
Iapidium, Timauus.
Iapis, Timauus.
Iapidia, Iapygia, Timauus.
Iapyges, Neæthus.
Iapyx, Fauonius, Iapygia.
Iardanes, Omphale.
Iardanis, Omphale.
Iaſion, Plutus.
Iaſius, Iaſion, Plutus.
Iaſides, Cepheus, Palinurus.
Iaſis, Atalanta.
Iaſon, Hypſipyle, Boſphorus.
Iaſus, Argos, Atalanta, Cepheus.
Iaxartes, Tanais.
IBERIA, Geryon, Hiſpania.
Iberes, Iberia.
Iberi, Hiſpania, Celtiberia.
Iberus, Hiſpania.
Iberæ boues, Geryonis boues.
Iberum armentum, Geryonis boues.
Ibis, Accipiter.
ICARIVS, Penelope.
Icarii gener, Vlyſſes.
Icarii boues, Bootes.
Icariotis, Penelope.
Icaris, Penelope.
Icarus, Bootes, Canis ſidus, Oſcilla, Caſtor, Helena.
Ichnis, Themis.
Ichnea, Themis.
Ichnuſa, Sardinia.
IDA, Aeneas, Apollo, Curetes, Fraxinus, Memnon, Pix.
Idæus puer, Aquarius.
Idæa nympha, Creta, Sibylla Erythræa.
Idæi montes, Cupreſſus.
Idæi dactyli, Curetes, Penates.
Idæa, Troia.
Idalia, Venus.
Idas, Lynceus, Marpiſſa, Phœbe.
Idmon, Arachne, Calchas.
Idothea, Proteus.
Idumæa, Palma.
Idyia, Medea.
Ignis æternus, veſta.
Ignigena, Bacchus.
Ignipotens, Vulcanus.
ILAIRE, Phœbe.

I lex, Geniſta, Suber.
I lia mænas, Caſſandra.
I liades, Aquarius, Remus, Romulus.
I lione, Polymeſtor.
I lios, Ilium.
I lyſſus, Orithyia.
I lithyia, Amor, Diana.
I llyrius, Illyris.
I lus, Aſcanius, Ilium.
I MAVS, Taurus mons.
I mbraſus, Parthenius, Samothracia.
I NACHVS, Argos, Græci, Io, Mycenæ, Phœbe.
I nachia iuuenca, Iſis.
I nachis, Iſis.
I nachides, Perſeus.
I nachii, Græci.
I narime, Pithecuſæ.
I ndia, Hydaſpes, Gemmæ.
I ndus, India, Ganges.
I no, Melicertes.
I nous, Melicertes.
I nopus, Diana.
I nuus, Pan.
I O, Viola, Epaphus, Helice, Boſphorus, Cepheus.
I obates, Bellerophon.
I ocaſta, Antigone, Thebæ boeotiæ.
I ola, Iolaus.
I olaus, Megara, Sardinia, Perſeus.
I olenſes, Iolaus, Sardinia.
I ones, Ionia, Mare Ionium, Megara.
I on, Ionia.
I onius, Carmentis, Mare Ionium.
I oppe, Bitumen.
I ordanes, Bitumen, Iudæi.
I os, Viola.
I oue natus, Mercurius.
I ouis arbor, Quercus.
I PHIANE, Melampus.
I phianira, Melampus.
I phianaſſa, Iphigenia.
I phias, Euadne.
I phiclus, Aes, Alpheſibœa, Cephalus, Orion, Perſeus, Pero, Proteſilaus, Philoctetes.
I phidamas, Buſiris.
I phigenia, Diana.
I phimedia, Otus.
I phinoe, Dædalus.
I phitus, Omphale.
I RENA, Thais.
I rus, Menoetius, Patroclus.
I SAEA, Cadmus.
I ſara, Rhodanus.
I ſis, Canis ſidus, Derceto, Io.
I ſmarus, Vinum.
I ſmene, Thebæ boeotiæ.
I ſmenias, Linus.
I ſmenus, Hippocrene.
I ſoetes, Semperuiuum.
I ſthmos, Achaia, Corinthus.
I ſthmia, Pinus.
I ſtria, Acer, Iſtropolis.
I TALI, Italia, Thamyris.
I talus, Italia.
I ton, Itonus, Proteſilaus.
I tone, Itonus.
I tonia, Itonus.
I tones, Omphale.
I tylus, Itys.
I tyræi, Arcus.
I VBÆ tellus, Mauritania.
I udæa, Iudæi.
I udices Inferorum, Aeacus.
I uga Iuno, Iuno.
I ugarius vicus, Iuno.
I ulia gens, Remulus Siluius.
I ulius, Remulus Siluius.
I ulus, Aſcanius, Pæan.

Iuno, Heroes, Lilium, Mephitis, Mars, Telchines, Prometheus, Samothracia, Vrſa ſidus, Vulcanus.
Iuno Lucina, Diana.
Iunonis, Geryon.
Iunonigena, Vulcanus.
Iunonius cuſtos, Argus.
Iunonis uolucris, Pauo.
Iunonis nuntia, Iris.
Iunonis roſa, Lilium.
Iunonia Colonia, Faliſci.
Iuno Auerna, Proſerpina.
Iuno inferna, Proſerpina.
Iunci, Myrica.
Iupiter, Acron, Acriſius, Admetus, Adonis, Aeacus, Aegina, Aegis, Aeſculapius, Aeſculus, Agragas, Amphion, Antiope, Apollo, Aquila, Arcadia, Arethuſa, Argonautæ, Babylon, Bacchus, Columbæ, Creta, Curetes, Dardanus, Diana, Endymion, Epaphus, Europa, Gargara, Gratiæ, Hebe, Hecale, Helena, Hercules, Horæ, Iaſion, Inachus, Io, Lariſſa, Latinus, Lycæus, Menoetius, Mars, Mercurius, Minos, Muſæ, Nemeſis, Oreades, Pallas, Palici, Pan, Proſerpina, Perſeus, Pleiades, Rhadamanthus, Sarpedon, Sibylla Erythræa, Simois, Tantalus, Thamyris, Themis, Thetis, Thebæ Boeotiæ, Tityus, Virgo, Vulcanus.
Iuſtitia, Virgo.
Iuturna, Aqua Iuturna.
IXION, Chiron, Phlegyas.
Ixione natus, Pirithous.
Ixionides, Pirithous.

L

LABYRINTVS, Minotaurus.
Lacedæmon, Acriſius, Amyclæ.
Laceria, Coronis.
Lacheſis, Parcæ.
Lacinium, Iuno.
Lacinia diua, Iuno.
Lacius, Manto.
Laconia, Amyclæ, Purpura.
Lacteus circulus, Lilium.
Ladon, Daphne.
Laertes, Ithaca, Vlyſſes.
Laertiades, Vlyſſes.
Laertius heros, Vlyſſes.
Læſtrigon, Antiphates.
Læſtrigones, Antiphates, Formiæ.
Lagus, Pharos, Thais.
Laius, Thamyris, Thebæ boeotiæ.
Lamia, Scylla, Sibylla Erythræa.
Lampe, Arpi.
Lampetie, Phaethontis ſorores.
Lampia, Erymanthus.
Lampon, Auroræ equi.
Lampſacus, Priapus.
Lampſace, Lampſacus.
Lamynthius, Antimachus.
Lanata poma, Lanugo.
Lanuuium, Lanuinus.
Laocoon, Oeneus.
Laocooſa, Idas, Lynceus.
Laodamia, Sarpedon.
Laodice, Agamemnon, Pylades.
Laodocus, Iaſon.
Laomedon, Apollo, Priamus, Tithonus.
Laomedontiades, Priamus.
Laomedontiadæ, Troiani.
Laomedontius heros, Aeneas.
Laomedontea, Lampſacus.
Laonome, Hercules, Pheneus.
Laonytus, Thebæ Boeotiæ.
Laophon, Althæa, Leda.
Laos, Aes.

Laothoe, Calchas.
Lapithus, Lapithæ.
Lares, Circenſes ludi, Genius, Heroes, Penates.
Larini boues, Epirus.
Lariſſa, Græci.
Larnaſſus, Parnaſſus.
Larus auis, Narciſſus.
Laruæ, Penates.
Larymnus, Glaucus.
Laſer, Cyrenæ.
Laſerpicium, Cyrenæ.
Latmus, Endymion.
Latmius heros, Endymion.
Latois, Diana.
Latona, Apollo, Delos, Diana.
Latonigena, Apollo, Diana.
Latonia proles, Apollo.
Latonia, Diana.
Latous, Bombycina ueſtis, Apollo.
Latoius, Apollo.
Latramis, Thoas.
Lauina, Latinum.
Lauinum, Circe.
Lauinium, Circe.
Lauiniatæ, Circe.
Lauinienſes, Circe.
Laurentum, Circe.
Laurentes, Latini, Circe.
Laurus, Aeſculus, Omphale.
LECHÆA, Cenchreæ.
Leda, Helena, Caſtor.
Ledæ pueri, Caſtor.
Leleges, Aganippe, Locri, Megara.
Lelegeia mœnia, Megara.
Lemnius pater, Vulcanus.
Lenæus, Bacchus.
Lenciſcus, Liternum.
Leonticus, Thaiſ.
Leontium, Antimachus.

Leporariavitis, Vitis lageos.
Leptis, Annibal.
Lepuſculi, Celtiberia.
Lepus, Narciſſus.
Leros, Calymna.
Leſbius ciuis, Alcæus.
Leucadia, Varro.
Leucadium mare, Mare ambracium.
Leucadius, Apollo.
Leucippus, Aeſculapius, Coronis, Naxos, Phœbe, Daphne.
Leucippe, Euryſtheus, Nilus.
Leucippis, Phœbe.
Leucophrys, Tenedos.
Leucoſia, Sirenes.
Leucoſyri, Halys.
Leucothea, Cycnus, Ino, Pactolus.
Leucothoæ, Nereides.
Leucus, Creta.
LIBANOTVS, Corus.
Liber, Bacchus.
Libera, Ariadna, Bacchus.
Libethrides nymphæ, Muſæ.
Libethrum, Muſæ.
Libethræ, Orpheus.
Libra, Scorpius.
Libs, Africus.
Liburnia, Nauis.
Liburnæ, Nauis.
Libya, Africa, Buſiris, Hercules.
Ligea, Sirenes.
Liguſticum mare, Mare adriaticum.
Lilybæum, Sicilia.
Lindus, Telchines.
Lipara, Aeolus.
Liparus, Aeolus, Lipare.
Lirinon, Lilium.
Lirion, Lilium.
Liriope, Narciſſus.

L itiem, Lituus.
L inius hiſtoricus, Ouidius.
L OCRI, Leleges.
L oricati, Cataphracti.
L otophagi, Lotos.
L otophagiæ, Lotos.
L VCAE boues, Elephanti.
L ucifer, Ceyx.
L ucina, Diana.
L ucrinus ſinus, Conchylia.
L udi Græciæ, Pancratium.
L udi Romani magni, Circenſes ludi.
L una, Arcades, Bacchus, Diana, Endymion, Hecate, Memnon, Proſerpina.
L upercalia, Luperci.
L upus, Narciſſus.
L uſcinia, Philomela.
L uſi, Melampus.
L uſitania, Hiſpania.
L uſium, Aeſculapius.
L YAEI mater, Semele.
L yæus latex, Vinum.
L yæus, Bacchus.
L ycaon, Calliſto, Helice, Italia, Mænalus, Pandarus.
L ycaonis arctos, Vrſa ſidus.
L ycaſtus, Arcadia.
L ycæthus, Creon.
L ycæus, Lupercal.
L yceum, Lycia.
L ycia, Apollo.
L ycius deus, Apollo.
L ycomedes, Pyrrhus.
L ycoria, Laurus.
L ycormas, Euenus.
L yctius, Cretenſis.
L yctos, Cretenſis.
L ycurgus, Aeſculapius, Ancæus, Archemorus, Egeria, Leges.
L ycus, Antiope, Apollo.
L ydæi, Lydi.
L ydi, Purpura.
L ydia puella, Omphale.
L yde, Antimachus.
L ydus, Lydia.
L ygæus, Penelope.
L ynceus, Danaus, Phœbe.
L yrneſus, Hippodamia.
L yrneſius heros, Thelephus.
L yſidice, Alcmena, Hercules, Tantalus.
L yſimache, Sicyon.
L yſippa, Melampus, Tanais.
L ytierſa, Pæan.

M

M ACAR, Leſbos.
M acaria, Leſbos.
M acareus, Rhodos.
M acaroneſos, Creta.
M acria, Rhodos.
M acris, Anthedon, Vinum.
M ÆNDER, Byblis, Cycnus, Marſyas, Myrica.
M ænades, Bacchæ.
M ænalius, Arcadius.
M ænis piſcis, Narciſſus.
M ænoles, Bacchæ.
M æonia, Cayſter, Lydia, Etruria.
M æon, Homerus, Lydia.
M æonius, Homerus, Lydii.
M æonides, Homerus, Muſæ.
M agi, Medea, Myrica.
M agnes, Thamyris, Philoctetes.
M agneſia, Argo, Philoctetes.
M agnetias, Argo.
M agydaris, Cyrenæ.
M aia, Mercurius.
M aia genitus, Mercurius.

Malache, Malua.
Mamers, Mars.
Mamilia, Tuſculum.
Manes, Penates.
Mania, Penates.
Manto, Antimachus, Mopſus.
Mantua, Manto.
Mantus, Melampus.
Marathonius populus, Taurus marathonius.
Marathon, Eurotas.
Marcus Antonius, Cleopatra.
Mare Adriaticum, Italia.
Mare Thuſcum, Italia.
Mare Superum, Italia.
Mare Inferum, Italia.
Mare Mortuum, Bitumen.
Mareoticus, Vinum.
Maria fons, Vinum.
Marica, Circe.
Maris uates, Varro.
Marmeſſus, Sibylla Erythræa, Sibylla Helleſpontiaca.
Marmeſſia, Sibylla Hellespontiaca.
Marmor nobile, Columnæ, Trabes.
Maron, Vinum.
Marpeſſus, Cautes, Sibylla Erythræa.
Marpiſſa, Euenus.
Mars, Accipiter, Alpheus, Amazones, Amor, Arcadia, Chalybes, Calydon, Cycnus, Euenus, Hippodamia, Hippomenes, Leda, Pangæa, Parthenopæus, Pentheſilea, Tmolus, Strymon, Rhoeteum, Romulus, Sagitta, Venus, Oenomaus.
Marſi, Fucinus, Venenum.
Marſus, Venenum.
Marſyas, Fucinus, Tibia, Venenum.
Martia auis, Picus.
Martius anguis, Draco.
Martigena, Remus, Romulus.
Maspeton, Cyrenæ.
Maſſiche, Liternum.
Matoas, Iſter.
Matuta, Ino.
Matutinus pater, Ianus.
Mauors, Mars.
Mauruſii, Mauri.
Mauruſia gens, Mauri.
Mauſolus, India.
MEDEA, Hecate, Media, Perſia, Saga, Theſeus.
Medi montes, Hydaſpes.
Medicum malum, Citrium.
Media, Acinaces, Citrium.
Medeon, Pylades.
Medus, Acinaces, Euphrates, Media.
Meduſa, Pegaſus.
Meduſæus equus, Pegaſus.
Meduſæus fons, Hippocrene.
Megaræ, Bulbus.
Megara, Hybla, Sapho.
Megareus, Hippomenes, Megara.
Meganira, Triptolemus.
Megapenthus, Melampus.
Megarici philoſophi, Megara.
Melamphyllos, Samothracia.
Melamphyllon, Acanthus.
Melampodion, Melampus.
Melampſythium, Vitis pſythia.
Melampus, Idmon, Pero.
Melanion, Atalanta, Parthenopæus.
Melanthius, Melanthus.
Melanthemos, Samothracia.
Meleager, Atalanta, Electrum, Gallinæ.
Meleagrides aues, Electrum, Gallinæ, Pauo.
Meles, Homerus.
Meletæus, Homerus.
Melete, Muſæ, Ixion.

Melia,

M elia, Cadmus, Inachus.
M eliæ nymphæ, Gigantes.
M elibœa, Niobe, Philoctetes.
M elibœus dux, Philoctetes.
M elicerta, Glaucus.
M eligunis, Lipare.
M eliſſa, Dyrrachium.
M eliſſeus, Hedi.
M elite, Theſeus.
M elitæi canes, Melite.
M elon, Parthenopæus.
M elpomene, Muſæ.
M emnonides aues, Memnon.
M emnonia regia, Memnon.
M emphis, Apis, Epaphus.
M emphitis bos, Apis.
M emphitis vacca, Io.
M enalippa, Aeolus, Arne, Parthenopæus, Hippolyte.
M enapii, Morini.
M endes, Pan.
M endeſii, Pan.
M endeſium oſtium, Nilus.
M enelaus, Hermione, Proteus, Caſtor, Tantalus.
M eninx, Purpura.
M enippe, Orpheus.
M enoetiades, Patroclus.
M eotis, Nix.
M eotica tellus, Scythia.
M ercurius, Aeſculapius, Amor, Autolycus, Caduceus, Caicus, Daphnis, Euander, Faunus, Glaucus, Hermaphroditus, Hippodamia, Linus, Lyra, Pan.
M erdeus, Naxos.
M ergus, Aeſacus.
M erion, Idomeneus.
M eris, Labyrinthus.
M eron, Labyrinthus.
M erope, Aeſacus, Glauci.
M eros, Aeſacus, Phaethon.
M eſſapia, Iapygia.
M eſſana, Charybdis.
M eſſanicus, Paduſa.
M eſſenia, Meſſene.
M eſſegite, Vinum.
M eſſogis, Vinum.
M eſtra, Eriſichthon, Metra.
M etanira, Triptolemus.
M etagonitis, Numidæ.
M etapontius, Medea.
M ethone, Philoctetes.
M ethymna, Leſbos.
M etiaduſa, Dædalus.
M etinus, Dædalus.
M etres, Dido, Pygmalion.
M IDÆ fons, Marſyas Phrygiæ.
M iletus, Byblis.
M iletis urbs, Iſtropolis.
M iletis, Byblis.
M imallones, Bacchæ.
M imallonides, Bacchæ.
M inerua, Pallas.
M ineruæ promontorium, Sirenes.
M inos, Aeacus, Aeſculapius, Ariadna, Egeria, Iaſion, Idomeneus, Minotaurus, Aquarius, Procris, Rhadamanthus, Oaxes, Leges.
M inois, Ariadna, Paros.
M inoia, Phædra.
M inthe, Menta. Mentha
M inturnæ, Liris.
M inyas, Orchomenus.
M inyæ, Argonautæ.
M inyius, Argonautæ.
M inyeus, Argonautæ.
M itra, Galli. Mitrati chori
M itrati chori, Galli.
M itylene, Leſbos.

M NEME, Muſæ.
M nemoſyne, Muſæ.
M neſiphae, Aegiſthus.
M neſon, Leges.
M neuis, Apis.
M OERA, Canis fidus.
M oloſſia, Epirus.
M oloſſi, Pyrrhus.
M olpe, Sirenes.
M olpis, Iupiter.
M olus, Idomeneus.
M opſopia, Mopſus, Athenæ.
M opſopius, Athenæ.
M opſops, Athenæ.
M opſopus, Athenæ.
M ortui qui reuixerunt, Aeſculapius.
M oſa, Rhenus.
M oſchus, Theocritus.
M oſes, Leges.
M VLCIBER, Vulcanus.
M ulgaria, Mulctralia.
M ulus, Lunæ equi.
M unychia, Atticus.
M unychius, Atticus.
M unychyon menſis, Atticus.
M unychia Diana, Atticus.
M unychus, Atticus.
M urtia Venus, Myrtus.
M uſæ, Thiene.
Muſtea pyra, Volema.
M YCENÆ, Aegiſthus, Agamemnon, Iuno.
M ycene, Mycenæ.
M ycenæus, Mycenæ.
M yceais, Iphigenia.
M yconii, Myconus.
M ygdones, Corœbus.
M ygdon, Corœbus.
M ygdonides, Corœbus.
M ygdonia, Marmor.
M ygdonius, Marmor, Melas.
M irina, Lemnos.
M yrinæi, Apollo.
M yricinum baculum, Myrica.
M yrmidon, Eriſichthon, Menoetius, Myrmidones.
M yrmidonia, Myrmidones.
M yro, Sapho.
M yrrha, Adonis.
M yrſine, Myrtus.
M yrtis, Pindarus, Sapho.
M yrtilus, Pelops.
M yrtoum mare, Pelops.
M yrtus ſilueſtris, Ruſcum.
M yrtus, Aeæa.
M yſcelus, Mycilus.
M yſus iuuenis, Thelephus.
M yſia, Thelephus.

N

N ABLA, Naulia.
N ais, Aeneas.
N arnia, Nar.
N arthex, Ferula.
Narthena, Ferula.
N aryx, Aiax oilei.
N arycium, Aiax oilei, Locri.
N arycia, Pix.
N arycius heros, Aiax oilei.
N aula, Naulia.
N aupactum, Achelous.
N aupacteus, Achelous.
N auplius, Caphareus, Palamedes.
N aupliades, Palamedes.
N auſicaa, Alcinous.
N auſithous, Alcinous.
N EÆ RA, Autolycus, Medea.
N eæthus, Aeſar.
N ectar, Vinum.

N eleus, Neſtor, Pero.
N eleius, Neſtor.
N elei ſanguinis author, Neptunus.
N elides, Neſtor.
N emea ſilua, Cleonæ.
N emeæi ludi, Archemous.
N emeæa ſacra, Cleonæ.
N emeſis, Helena.
N eobule, Lycambes.
N eocles, Epicurus, Themiſtocles.
N eoclides, Themiſtocles.
N eoptolemus, Pyrrhus.
N ephele, Helle.
N epheleis, Helle.
N eptunus, Aeacus, Aganippe, Alcyone, Alcinous, Ancæus, Antæus, Anthedon, Aries, ſidus, Arion equus, Arne, Athos, Briareus, Buſiris, Cadmus, Caicus, Calaurea, Caphareus, Celenæ, Circenſes ludi, Corcyra, Cos, Cycnus, Dyrrhachium, Euadne, Eurotas, Glaucus, Græci, Helice, Hercules, Hippomenes, Iſthmos, Mare, Marpiſſa, Neleus, Orion, Otus, Pallas, Parnaſſus, Pegaſus, Pelias, Pelops, Polyphemus, Penates, Proteus, Rhodope, Rhodos, Sicilia, Tænarus, Tarentum, Strymon, Telchines, Theophane, Theſeus, Triton, Troezen, Tyro.
N eptunia proles, Neleus.
N eptunius incola rupis ætnææ, Polyphemus.
N eptunius heros, Theſeus.
N eptunia mœnia, Troia.
N ereus, Thetis.
N erei filia, Thetis.
N ereis, Thetis.
N eritius heros, Vlyſſes.
N eſſus, Leena.
N eſtor, Leges.
N ICIPPA, Euryſtheus.
N icoppe, Tantalus.
N icoſtrata, Carmentis.
N iligenæ, Aegyptii.
N ilus, Aſia, Africa, Cadmus, Myrisa, Rhoeteum, Canopus.
N inus, Syri.
N iobe, Argonautæ, Iſmenus, Tantalus.
N iphates, Taurus mons.
N ireus, Glaucus.
N iris, Nardus.
N iſea, Megara.
N iſeis, Scylla Phorci.
N iſeia uirgo, Scylla Niſi.
N iſibus, Taurus mons.
N OCTILVCA, Diana.
N omades, Daæ, Numidæ.
N onacrius, Arcadius.
N onacris, Arcadius.
N onacrinus, Arcadius.
N orici, Enſis.
N oſſis, Sapho.
N otius piſcis, Derceto.
N otus uentus, Auſter.
N ouem viæ, Phyllis.
N ouēſiles Dii, Muſæ.
N ox, Furiæ.
N VMA, Egeria, Faunus.
N umitor, Amulius, Ilia.
N YCTEIS, Antiope.
N yctelius, Bacchus.
N yctimene, Noctua.
N yctimus, Alpheus, Arcadia.
N ymphæ, Oceanus, Thiene.
N yſa, Bacchus.
N yſæus, Bacchus.

O AXVS, *Oaxes.*
O CEANVS, *Achelous, Aeetes, Aeæa, Alcyone, Aſterope, Cercopes, Calypſo, Athenæ, Atlas, Chiron, Europa, Gratiæ, Hyades, Inachus, Libya, Medea, Nilus, Pleiades, Prometheus, Rhodos, Styx, Telchines, Tethys, Thracia.*
O *chimus*, Rhodos.
O *cnus*, Manto.
O *culus herba*, Semperuiuum.
O *cypete*, Harpyiæ.
O *cyrhoe*, Caicus, Pallene, Phaſis, Rhoeteum.
O DRYSAE, *Itys.*
O *dryſius*, Itys.
O EAGER, *Aemus*, Orpheus.
O *eagrius*, Aemus, Orpheus.
O *eagri Calliopesq́ natus*, Euridice.
O *eax*, Palamedes.
O *ebalus*, Clytæmneſtra, Hyacinthus, Idas, Penelope, Caſtor, Helena.
O *ebalides*, Hyacinthus.
O *ebalius puer*, Hyacinthus.
O *ecleus*, Amphiaraus, Melampus.
O *eclides*, Amphiaraus.
O *edipus*, Thebæ boeotiæ.
O *edipodia*, Hippocrene.
O *eneus*, Deianira, Meleager.
O *enides*, Diomedes, Meleager.
O *enomaus*, Antæus, Hippodamia.
O *enone inſula*, Aegina inſula.
O *enopia*, Aegina inſula.
O *enopion*, Rhadamanthus.
O *enotria tellus*, Italia.
O *enotri*, Italia.
O *enotrus*, Italia.
O *eta*, Hercules, Ceyx, Thermopylæ.

O *etæus deus*, Hercules.
O GDOVS, *Memphis.*
O *gyges*, Bacchus.
O *gygiæ Thebæ*, Bacchus.
O *gygia*, Calypſo.
O *gygium diluuium*, Delos.
O ILEVS, *Aiax oilei.*
O *ilides*, Aiax oilei.
O LBIA, *Nicæa.*
O *leaſtrum*, Myrica.
O *lea*, Aeſculus.
O *lenius*, Capra ſidus.
O *lenus*, Capra ſidus.
O *lenii campi*, Mars.
O *loeſſa*, Rhodos.
O *lympia*, Venus, Vitis.
O *lympias*, Alexander.
O *lympius Iupiter*, Aretbuſa.
O *lympus*, Crocus, Cytorus, Iupiter, Muſæ, Marſyas, Vinum.
O MOTERMON, *Delos.*
O NCHESTVS, *Aganippe.*
O *nei montes*, Megara.
O PHELTES, *Archemorus.*
O *phion*, Titanes.
O *phionium*, Titanes.
O *phiuchus*, Anguis, Omphale.
O *phiuſa*, Rhodos.
O *pis*, Cybele, Diana.
O *ples*, Theſeus.
O *ps*, Cybele.
O *puntii*, Locri.
O *pyia*, Briareus.
O RATES, *Taurus mons.*
O *rbitis*, Oliua.
O *rchomenus*, Argonautæ, Cephalus, (Mopſus.
O *rci portæ*, Symplegades.
O *rcus*, Pluto.
O *rea*, Orien.
O *reges*, Taurus mons.

Oreſtes, Agamemnon, Diana, Furiæ. Pyrrhus, Caſtor.
Oreſtias regia, Oreſtes.
Orga, Marſyas.
Orgia, Bacchi ſacra.
Oricius, Terebinthus.
Oricos, Terebinthus.
Orion, Aeſculapius, Scorpius.
Orithyia, Aemus, Calais.
Orithyiæ genus, Calais.
Orius, Dryades.
Ormenus, Aſtydamia, Phœnix.
Ormenis nympha, Aſtydamia.
Ornis, Stymphalides.
Oroates, Perſia.
Oroandes, Taurus.
Orpheus, Cithæron.
Orphica ſacra, Cithæron.
Orrobum, Eruum.
Orſilochus, Penelope.
Orthoſia Diana, Cerua.
Ortygia, Alpheus, Delos.
OSCINES, Coruus.
Oſiris, Amathus, Apis, Bacchus, Mercurius, Hedera.
Oſtrea, Cyzicus, Purpura.
OTVS, Naxos.
OVES nobiles, Vellera.
Ouis aurea, Aries Sidus.
Oxalis, Lapathon.
Oxus, Baſtra.
Oxyathrus, Amaſtris.
Oxycedros, Cedrus.
Oxylapathon, Lapathon.
Oxylus, Dryades.
Oxymyrſine, Ruſcum.
OZOLÆ, Locri.

P

PACHYNVM, Sicilia.
Pactia, Paros.
Padoa, Padus.
Padus, Cycnus, Paduſa.
PÆAN, Apollo, Pytho ſerpens.
Pæderos flos, Acanthus.
Pæon, Aries ſidus.
Pæonia regio, Pæones.
Pagaſa, Alceſtis.
Pagaſæ, Argo.
Pagaſæus, Alceſtis.
Pagaſæa puppis, Argo.
Pagaſicus ſinus, Alceſtis.
Pagondas, Leges.
Pagonus, Aeſculapius.
Palæmon, Melicertes.
Palæſtina, Euphrates, Iudæi.
Palæſtini, Iudæi, Syri.
Palæſtinæ deæ, Furiæ.
Palma, Funda.
Palatina auis, Vultur.
Palatium, Pallanteum.
Palici, Acis.
Palilia, Pales.
Pallas dea, Achillis haſta, Aegis, Aeſculus, Aracynthus, Athenæ, Diana, Lucretia, Myrtus, Oliua, Oliuum, Tibia.
Palladis arbor, Oliua.
Palladius latex, Oliuum.
Pallas palus, Pallas dea.
Pallas vir, Aeneas, Aurora, Latinus, Pallanteum, Pallas dea.
Palladia ratis Argo.
Pallantias, Aurora.
Pallantius, Euander.
Pallantium, Pallanteum.
Pallene, Proteus.

Palmæ, Thebæ ægypti.
Pamphile, Bombycina ueſtis.
Pamphilus, Apelles.
Ampholige, Libya.
Pamphos, Gratiæ.
Pan, Capra Sidus, Echo, Lupercal, Pindarus, Pinus.
Panaces, Panacea.
Panacia, Bacchi ſacra.
Panax, Panacea.
Panathenæa, Erichthonius, Bacchi ſacra.
Pancratiaſtes, Pancratium.
Pandareus, Itys.
Pandion, Cecrops, Procne, Theſtiades, Philomela.
Pandionius, Athenæ.
Pandia, Bacchi ſacra.
Pandora, Deucalion, Diana, Pyrrha.
Pangæus, Pangæa.
Panionia, Helice.
Panomphæus, Iupiter.
Panopeus, Epeus.
Panteucleus, Atticus.
Panthoides, Euphorbus.
Panthus, Euphorbus.
Pantidyia, Leda.
Paphii, Vrii.
Paphia nympha, Cinyras.
Paphus, Cinyras.
Papyrus, Nilus.
Pareuſius, Anio.
Paris, Oenone.
Parilia, Pales.
Parnaſſus, Laurus.
Parius lapis, Marmor.
Paros, Archilochus.
Parrhaſia, Arcadia.
Parrhaſius, Arcadia.
Parthaon, Oeneus.
Parthaone natus, Oeneus.

Parthenia, Samothracia.
Parthenius, Samothracia.
Parthenope, Europa, Neapolis, Thracia, Sirenes.
Parthenopea moenia, Neapolis.
Parthia, Parthi.
Parthi, Arcus.
Paryphi, Bracæ.
Paſaphile, Bombycina ueſtis.
Paſiphae, Ariadna, Phædra, Minotaurus.
Paſiphaia, Phædra.
Patara, Apollo.
Pataræus, Apollo.
Pataros, Apollo.
Patulcius, Ianus.
Pauſia, Oliua.
Pauſanias, Philippus.
PEDASVS, Hippodamia.
Pegaſus, Hippocrene.
Pegaſides undæ, Hippocrene.
Pelaſgus, Fagus, Græci, Argonautæ, Lycaon.
Pelaſgia, Græci.
Pelaſgi, Glans, Græci.
Pelagon, Thebæ Boeotiæ.
Pelethronius, Lapithæ.
Peleus, Acaſtus, Achilles, Achillis haſta, Phocus.
Pelias, Acaſtus, Admetus.
Pelias haſta, Achillis haſta.
Peliaca fraxinus, Achillis haſta.
Peliaca trabs, Achillis haſta.
Pelias arbor, Argo.
Peliæ gener, Admetus.
Peligni, Ouidius.
Pelides, Achilles, Pyrrhus.
Pelius mons, Argo.
Pella, Canopus.
Pellæus, Canopus.
Pelopea, Aegiſthus, Cycnus, Thyeſtes.

P elopi, Agamemnon, Alcmena, Argos, Tantalus. Thyeſtes, Troezen.
P elopis tertius hæres, Agamemnon.
P elopis genitor, Tantalus.
P elopis ſoror, Niobe.
P elopeia moenia, Argos, arua, Phrygia.
P elopeia uirgo, Iphigenia.
P eloponeſus, Græci, Hippodamia.
P elor, Thebæ boeotiæ.
P elorus, Sicilia.
P eluſiacus, Lens.
P eluſiacum oſtium, Nilus.
P eluſium, Lens.
P eneia, Daphne.
P eneis, Daphne.
P enelope, Pan, Telemachus.
P eneus, Apidanus, Araxes, Ariſtæus, Cæneus, Daphne, Tempe.
P enthesilea, Semiramis.
P enthelus, Caſtor.
P eræa, Iudæa.
P erdix, Dædalus.
P ergamea gens, Troiani.
P ergamea uates, Caſſandra.
P erguſa, Cycnus.
P eriboea, Aiax Telamonis, Alcinous, Penelope.
P ericles, Alcibiades.
P eriero, Althæa.
P erilaus, Perillus.
P eriphas, Lapithæ.
P ermeſſus, Aganippe, Helicon.
P ero, Alpheſiboea.
P errhæbi, Pindus.
Perſæ, Nardus, Achæmenes, Græci.
P erſarum urbs, Babylon.
P erſa, Aeetes, Circe.
P erſes, Aeetes, Aurora, Chiron, Hecate, Perſia.
P erſeis, Circe, Hecate, Paſiphae, Perſe.
P erſeus, Acriſius, Achæmenes, Andromeda, Hercules, Hippodamia, Meduſa, Mycenæ, Venatus.
P erſei uxor, Andromeda.
P erſephone, Proſerpina.
Perſephonea, Proſerpina.
Perſica, Myrica.
P erſis, Perſia.
Pieryclimene, Admetus.
P etræus, Neptunus.
P eucetius, Italia.
P euceſii, Italia.
P HÆAX, Corcyra.
P hæaces, Alcinous.
P hæacia, Corcyra.
P hæſyle, Hyades.
P haena, Gratiæ. Gratiæ
P haethon, Auroræ equi, Cephalus, Saturni Sidus.
P haethontis auis, Cycnus.
P haethontis ſoror, Populus.
P haethontiades, Phaethontis ſorores.
P haethontides, Phaethontis ſorores.
P haethontia turba, Phaethontis ſorores.
P haethuſa, Phaethontis ſorores.
Phalantus, Tarentum.
P hallagogia, Bacchi ſacra.
P hanaroea, Thermodon.
P haon, Sapho.
P haria iuuenca, Io. Io
P harmacis, Eriſichthon.
P harnace, Adonis.
P haros, Puteus.
P harphariades, Taurus mons.
P haſelis, Achillis haſta.
P haſiacus Senex, Aeetes.
P hatmiticum oſtium, Nilus.

Phegeus, Alcmæon.
Phegis, Alcmæon, Alpheſiboea.
Pheneus, Styx.
Phereboea, Theſeus.
Pheræ, Admetus, Iaſon.
Pheræus, Iaſon.
Pheretiades, Admetus.
Pheres, Admetus, Tyro, Iaſon.
Phera, Iaſon.
Pherſephone, Proſerpina.
Phidippus, Cos.
Philammon, Thamyris.
Philinna, Theocritus.
Philippus, Alexander.
Phillyrea, Tilia.
Phillyrides, Chiron.
Philyreius, Chiron.
Philyra, Ariſtæus, Chiron, Tilia.
Philoctetes, Petilia.
Philodoce, Phœbe.
Philolaus, Leges.
Philomela, Achilles, Patroclus.
Philomelus, Plutus.
Philottus, Niobe.
Phineus, Cadmus, Andromeda, Harpyiæ.
Phlegra, Pallene.
Phlegyas, Aeſculapius, Coronis.
Phlegyæ, Phlegyas.
Phlius, Aegina.
Phlogeus, Cyllarus.
Phloſſa, Theocritus.
Phocæa, Pylades.
Phocæus iuuenis, Pylades.
Phocaicus, Erymanthus.
Phocus, Epeus, Peleus, Phocis.
Phœbe, Apollo, Latona, Luna.
Phœbus, Apollo, Sol.
Phœbi mœnia, Troia.
Phœbigena, Aeſculapius.
Phœbeius iuuenis, Aeſculapius.
Phœnice, Euphrates, Proteus, Vrſa minor.
Phœnicia, Annibal.
Phœnices, Adonis, Aganippe, Annibal, Funda, Sidon, Siderum ratio.
Phœniceæ literæ, Cecrops.
Phœnix, Ancæus, Annibal, Cythera, Hercules, Europa.
Phœnicuſſa, Lipare.
Phœnides, Aeſculapius.
Phœnodamas, Aceſtes.
Phorbas, Admetus, Cepheus, Lapithæ, Scylla, Palæſtra.
Phorcus, Scylla.
Phorcyn, Scylla.
Phorcynis, Meduſa.
Phorcys, Meduſa.
Phoroneus, Inachus, Io, Iuno, Lacedæmon, Argos, Niobe.
Phoronis, Io.
Phraſitea, Pandion.
Phraſtor, Thebæ Boeotiæ.
Phronia, Iaſion.
Phronis, Iaſion.
Phronime, Battus.
Phrontis, Euphorbus.
Phrygium, Phrygia.
Phrygia veſtis, Veſtis.
Phrygiones, Veſtis.
Phrygii, Corœbus.
Phrygia, Marmor.
Phryni, Ranæ rubetæ.
Phryxus, Aries ſidus, Cytorus, Phrygia, Vellus.
Phryxeæ ſororis ſtagna, Helleſpontus.
Phryxea ſoror, Helle.
Phryxea ouis, Aries ſidus.
Phryx, Phrygia.
Phthia, Achilles, Græci, Phœnix.
Phthius, Achilles, Græci.
Phthiotæ, Myrmidones.

P hylace, Laodamia, Proteſilaus.
P hylaceia coniux, Laodamia.
P hylacides, Proteſilaus.
P hylacus, Iaſon, Laodamia, Orion, Proteſilaus, Philoctetes.
P hylleus iuuenis, Cæneus.
P hyllus, Cæneus.
P hyllis, Demophon.
P hyllis regio, Bacchæ.
P hylleia, Bacchæ.
PICEA, Narciſſus.
P icris, Intybum.
P icus, Faunus.
P ieria, Muſæ.
P ieriæ, Muſæ.
P ierides, Muſæ.
P ieres, Muſæ.
P ierius, Muſæ.
P ierus, Muſæ.
P ileati fratres, Caſtor.
P ileum, Caſtor, Lucumo.
P implea, Muſæ.
P indus, Aetoli.
P iraſus, Cepheus.
P irithous, Ixion, Theſeus.
P iſæus, Tubæ ſonitus.
P iſces, Derceto.
P iſinoe, Sirenes.
P iſion, phlegyas.
P iſſaſphaltos, Pix.
P ithecuſæ, Cercopes.
P ittacus, leges.
P ittheus, Troezen, Aethra, Tantalus.
P itys, Pinus.
P ityuſa, Lampſacus.
PLACIVM, Thebæ ſiue Theba.
P lanetæ, Symplegades.
P latis, Bombycina ueſtis.
P lauſtrum, Vrſa ſidus.
P lautia, Tibullus.
P leias, Lycophron, Maia.
P leiades, Alcyone, Electra.
P leiade natus, Mercurius.
P leione, Alcyone, Maia, Pl[illegible].
P leuron, Althæa, Calydon, Leda, (Oeneus.
P linthin, Vitis.
P liſthenes, Agamemnon, Hippodamia, Tantalus.
P lotæ, Harpyiæ.
P luſia, Muſæ.
P luto, Furiæ, Harpyiæ.
P luto, Tantalus.
P lutus, Iaſion.
P ODARCES, Priamus, Philoctetes.
P oeas, Philoctetes.
P oeante ſatus, Philoctetes.
P oeantiades, Philoctetes.
P oeantia proles, Philoctetes.
P oenus, Annibal.
P oeſſa, Cea.
P olybus, Glaucus, Sicyon.
P olycaſta, Penelope.
P olycrates, Anacreon.
P olydectes, Perſeus.
P olydora, Idas, Lynceus.
P olydorus, Parthenopæus.
P olyhymnia, Muſæ.
P olymele, Iaſon.
P olymeſtor, Polydorus.
P olymneſtus, Batteus.
P olymnia, Muſæ.
P olynices, Antigone, Thebæ boeotiæ, Parthenopæus.
P olypemon, Procruſtes.
P olypheme, Iaſon.
P olyphemon, Alcyones, Alcyone, Procruſtes.
P olyphemone natus, Procruſtes.
P olyphemonis neptis, Alcyone.
P olyphemus, Hylas, Illyria.

P olyſtephanus, Præneſte.
P olytes, Aes.
P ontina palus, Tarracina.
P opulus arbor, Aeſculus, Myrica.
P orphyruſſa, Cythera.
P orſena, Labyrinthus.
Portæ Thebarum, Thebæ Boeotiæ.
P ortunus, Melicerta.
P oſſidonia urbs, Pæſtum, Troezen.
P oſidonia, Bacchi ſacra.
P oſtuerta, Carmentis.
P otentia, Glauci.
P otnia, Glauci.
P otniades quadrigæ, Funda.
P RÆCINCTI, Afri.
P ræcidaneæ porcæ, Porca.
P ræneſte, Fortuna.
P ræneſtis, Fortuna.
P ræneſtina dea, Fortuna.
P raxidice, Cragus.
P raxilla, Sapho.
P raxithea, Cecrops.
P riamus, Aeſacus, Caſſandra, Deiphobus, Laomedon, Hector, Helenus, Paris, Polydorus, Polixena, Troilus.
P riameia virgo, Caſſandra, Polyxena.
P riamides, Helenus.
P rimiſtinum, Præneſte.
P roca, Amulius.
P rocris, Cephalus.
P rocyon, Canicula.
Prodromon, Vinum Leſbium.
P roetides, Aeſculapius, Melampus.
P roeti filiæ, Aeſculapius, Melampus.
P roetus, Bellerophon, Melampus, Oeneus, Perſeus.
Prometheus, Aquila Promethei, Coronæ, Deucalion, Thetis.
P romethides, Deucalion.
P romethea iuga, Caucaſus.
P ronax, Sicyon.
P ronoe, Melampus.
P roſa, Carmentis.
P roſerpina, Adonis, Bacchus, Ceres, Furiæ.
P roſodia, Pæan.
P roteſilaus, Laodamia.
P roteus, Pallene.
P rotogenia, Deucalion, Endymion, Pyrrha.
P rotropon, Vinum.
P ruſias, Hylas.
P SAMATHE, Peleus, Phocus, Proteus.
P ſythium, Vitis Pſythia.
P ſylli, Venenum.
P TELEON, Procris.
P teleus, Proteſilaus.
P terelas, Capreæ, Leucates.
P terophoros, Pruina.
P tolemæi, Pharus.
P tolemæus, Thais.
P VERORVM Amatores, Thamyris.
P uniceus, Annibal.
P unicus, Annibal.
P urpuræ, Bracæ.
P YGMÆI, Grues.
P ylæ, Oeta, Thermopylæ.
P ylii, Piſæ.
P yracmon, Cyclopes.
P yra, Oeta.
P yrenæi, Cytorus.
P yriſſoos, Achilles.
P yrites, Pyrethrum.
P yrothron, Pyrethrum.
P yroton, Pyrethrum.
P yrrha, Deucalion, Theſſalia.
P yrrha urbs, Leſbos.
P yrrhæa, Theſſalia.
P ythais, Pythagoras.

P ythius, Apollo.
P ythia, Bacchi ſacra.
P ytho, Apollo.

Q

QVINTILIA, Caluus.
Q uirites, Romani.
Q uirinus, Romulus.

R

RADIVS, Oliua.
R anus, Lupi.
REGINA, Diana.
R egina Cnidi Paphiq;, Venus.
R egius flos, Lilium.
R emulus, Acrota.
R HACIVS, Manto.
R hadamanthus, Aeacus.
R hætia, Acer.
R hætus, Rhæti.
R hamnus, Nemeſis.
R hamnuſia, Nemeſis.
R hamnuſis, Nemeſis.
R hea, Ceres, Cybele, Derceto, Inachus, (Veſta.
R hea Siluia, Ilia.
R hene, Aiax Oilei.
R heſus, Strymon.
R hezenor, Alcinous.
R hiphæi montes, Pruina, Aquilo.
R hodos, Thelchines.
R hoda, Rhodanus.
R hodope, Athos.
R hodopeius nates, Orpheus.
R hododendros, Oliua.
R hoeo, Anius, Tithonus.
R hoetea, Rhoeteum.
R hoeteius duſtor, Aeneas.
R hombus, Hebrus.
R homus, Circe.
R HYPES, Mycilus.
R OMVLVS, Acron, Picus auis.
R oſa, Pæſtum. bifera — rosaria pesti
R VBRICA, Diogenes.
R udiæ, Ennius.

S

S ABAZEA, Bacchus.
S abina herba, Oliua.
S apelli, Sabini.
S abus, Sabini.
S acæ, Scythæ.
S acerdotes ægypti, Io.
S acerdos æterna, Veſtalis.
S agaris, Omphale.
S ais, Cecrops, Pallas.
S alentini, Iapygia, Neæthus.
S alentinum, Idomeneus.
S alganeum, Anthedon.
S alia, Anio.
S aliares cœnæ, Dapes.
S aliuaris, Pyrethrum.
S almonea, Salmoneus.
S almone, Tyro.
S almoneus, Tyro.
S almonis, Tyro.
S amara, Vlmus.
S ambrace, Myrrha.
S amnites, Sabini.
S amos, Samothracia, Pauo.
S ampſuchus, Amaracus.
S andaliotis, Sardinia.
S angarius, Dindyma.
S antones, Garumna.
S apæi, Vulcanus.
S apho, Leucates.
S arapani, Phaſis.
S ardinia, Io.

Sardus, Sardinia.
Sarmatæ, Arcus.
Saronis, Troezen.
Sarpedon mons, Taurus mons.
Sarpedonia petra, Orithyia.
Sarra, Purpura.
Sarranus, Purpura.
Satniois, Hippodamia.
Satura, palus, Tarentum.
Saturium, Tarentum.
Saturnus, Acheron, Amor, Ceres, Chiron, Falx, Italia, Roma, Veſta.
Saturnius mons, Capitolium, Roma.
Saturnius pater, Iupiter.
Saturnia terra, Roma.
Saturnia proles, Picus.
Saturnium mare, Mare Ionium.
Saturni dens, Falx.
Satyri, Marſyas Phrygiæ.
Sauromatæ, Sarmatæ.
Saxum prægnans, Sol.
SCAMANDER, Aeneas, Aquarius, Ilus, Tithonus, Xanthus.
Scamandrius, Aſtyanax.
Scamandrodice, Cycnus.
Scarphe, Iaſon.
Schenia, Corcyra.
Schoeneus, Atalanta.
Schoeneis, Atalanta.
Schoeneia uirgo, Atalanta.
Schoenitas portus, Aeſculapius.
Sciathis, Pheneus.
Scrutarius, Scruta.
Scylacium, Scylaceum.
Scylecium, Scylaceum.
Scyleticus Sinus, Scylaceum.
Scylla, Glaucus.
Scylla puſilla, Pancratium.
Scyllæum, Aeſculapius.
Scyoneus, Glaucus.
Scyphius, Ariſtæus.
Scyphios, Equus.
Scyrias, Deidamia.
Scyros, Deidamia, Pyrrhus.
Scyron, Alcyones.
Scytha, Scythæ.
Scythæ, Arcus, Aricinus lucus.
SEBENNYTICVM Oſtiū, Nilus.
Sebini, Sabini.
Sedum, ſemperuiuum.
Segeſta, Xanthus.
Seleucus, Antiochus.
Semele, Bacchus, Vinum.
Semeles proles, Bacchus.
Semeles ſoror, Ino.
Semeleius, Bacchus.
Sementina pyra, Volema.
Semidei, Heroes,
Semiramis, Adonis, Babylon, Bitumē, Columbæ, Dergeto.
Senio, Canis.
Sepias, Thetis.
Septētrio, Vrſa ſidus.
September, Mercurius.
Septem Duces in bello Thebano, Parthénopæus.
Serapis, Bacchus, Canopus.
Serapium, Memphis.
Seriphii, Perſeus.
Seris, Intybum.
Serpentarius, Anguis.
Seſamum, Amaſtris.
Seſamus, Parthenius.
Seſta puella, Hero.
SIBYLLA, Tripus.
Sibylla theſſala, Manto.
Sicania, Sicilia.
Sicanus, Sicilia.
Sicilia minor, Naxos.
Siculus paſtor, Theocritus.

Sicyon, Oliua.
Sicyonia bacca, Oliua.
Siderum colores, Saturni ſidus.
Silarus, Sirenes.
Sileni, Satyri.
Silphium, Cyrenæ.
Silys, Tanais.
Simethius, Acis.
Simethus, Acis.
Simois, Scamander, Xanthus.
Simonides, Cea.
Sinidis filiæ, Theſeus.
Sinope, Diogenes.
Sinopeus, Diogenes.
Sinties, Lemnos, Vulcanus.
Sipylus, Niobe.
Siræum, Sapa.
Sirius, Canis.
Siſyphus, Bellerophon, Glauci, Vlyſſes.
Siſyphides, Vlyſſes.
Sithon, Aquilo, Rhoeteum.
Sithonii, Aquilo.
SMILAX, Taxus.
Smintheus, Apollo.
Sminthi, Apollo.
Smyrna, Cinna, Homerus, Myrrha.
SOCRATES, Alcibiades.
Sol, Aeetes, Circe, Gratiæ, India, Phaſis, Rhodos, Telchines, Erichthonius.
Sole ſatus, Phaethon.
Solis filia, Circe, Paſiphae.
Sollax fluuius, Tigris.
Solon, Thais.
Somi, Abſinthium.
Sonautes, Acheron.
Sophilus, Alcibiades.
Sophocles, Cothurnus.
SPARTA, Iuno, Lacedæmon.
Sparton, Geniſta.
Spartus, Lacedæmon.
Specula Deorum, Pytho ſerpens.
Spina, Tedæ.
Sporades, Calymna.
STAPHYLVS, Anio.
Stergethron, Semperuiuum.
Sterope, Euenus, Sirenes.
Sthenele, Patroclus.
Sthenelus, Cycnus, Euryſtheus, Iuppiter, Perſeus, Thebæ Boeotiæ, Parthenopæus.
Stheneleia proles, Euryſtheus.
Stheneleius, Euryſtheus.
Stheno, Meduſa.
Sthenoboea, Bellerophon.
Stilbe, Lapithæ.
Strategis, Electra.
Stratoleus, Parthenopæus.
Strongyle, Lipare, Naxos.
Strophius, Pylades.
Strophio natus, Pylades.
Strophades, Harpyiæ.
Strymo, Tithonus.
Strymon, Athos, Rheſus, Rhodope.
Strymonius, Grues.
Stymphalus, Stymphalides.
Stymphalis, Stymphalides.
Stymphalia monſtra, Stymphalides.
Stymphelus, Alpheus.
SVBSOLANVS, Eurus.
Suffenna, Mutuſca.
Sulchi, Sardinia.
Suſinum, Lilium.
SYBARIS, Mycilus.
Syleus, Omphale.
Synnada, Columnæ.
Syria, Euphrates.
Syri, Derceto.
Syrus, Syri.

TÆNARVS, Archilochus, Eurotas, Neptunus.
Tænarius deus, Neptunus.
Tænarius, Columnæ.
Tænarides, Hyacinthus.
Tænaron, Iupiter.
Talaus, Eriphyle, Sicyon.
Talai gener, Amphiaraus.
Talaonia, Eriphyle.
Talo, Thamyris.
Talus, Thamyris.
Tamarus, Neptunus.
Tamarix, Myrica.
Tamaſſus, Cyprus.
Taniticum oſtium, Nilus.
Tantalus, Niobe, Pelops, Thyeſtes, Tmolus.
Tantalides, Agamemnon, Atreus, Oreſtes, Pelops, Thyeſtes.
Tantalis, Niobe.
Taphius, Capreæ.
Taras, Tarentum.
Tarentini, Phalantus.
Tarpeius mons, Capitolium.
Tarpeius pater, Iupiter.
Tarpeia uirgo, Capitolium.
Tartarus, Acheron, Aquila Promethei.
Taurica regio, Aeetes.
Tauri populi, Diana.
Tauriſci, Enſis.
Tauropolis, Thoas.
Taurus mons, Abſinthium.
Taxica, Taxus.
Taygete, Pleiades, Taygeta.
TEGEA, Aper Erymanthius.
Tegæus, Aper Erymanthius.
Teius, Anacreon.
Telamon, Aiax Telamonis, Phocus.
Telamonius, Aiax Telamonis.
Telamoniades, Aiax Telamonis.
Telchines, Curetes.
Teleboæ, Alcmena, Capreæ.
Teleboum regna, Capreæ.
Telegonus, Epaphus, Præneſte, Proteus, Tuſculum.
Telegoni mœnia, Tuſculum.
Telephus, Thelephus.
Teleſilla, Sapho.
Teleſippa, Sapho.
Tellus, Cybele.
Telodice, Niobe.
Telus Inſ. Sapho.
Temenus, Alcmæon.
Temeſa, Aes.
Temeſæus, Aes.
Temnices, Aganippe.
Tempſa, Aes.
Tenages, Rhodos.
Teneas, Meuania.
Tenedus, Fœmina.
Tenes, Cycnus, Tenedos.
Teos, Anacreon.
Tercentum Dii, Hecate.
Tereus, Itys, Luſcinia. Itys
Terei puer, Itys.
Teria, Gallus.
Termile, Lycia.
Terpſichore, Linus, Muſæ, Rheſus, Sagitta, Sirenes.
Terra, Amor, Aetna, Antæus, Aquila Promethei, Furiæ, Heroes.
Tethrines, Taurus Marathonius.
Tethys, Acheolus, Calypſo, Vrſa ſidus.
Tetrapolis, Cea.
Tettigus, Archilochus.
Teucer, Aeneas, Priamus.
Teucris, Troia.

T eucri, Apollo.

T eutamus, Memnon.

T euthras, Caicus, Tecmeſſa, Thelephus, Theſpiades.

T euthrania, Caicus.

T euthrantæus, Caicus.

T euthrantia turba, Theſpiades.

T HALES, Siderũ ratio, Vrſa ſidus.

T halia, Gratiæ, Muſæ, Palici.

T hamyras, Orpheus.

T haſus, Cadmus.

T haumas, Iris, Harpyiæ.

T haumantea uirgo, Iris.

T haumantias, Iris.

T heano, Antenor, Sapho.

T hebæ boetiæ, Hercules.

T hebe, Iaſon.

T helephus, Caicus.

T helypteris, Filix.

T helxinoe, Sirenes.

T helxiope, Muſæ, Sirenes.

T hemis, Carmentis, Horæ, Prometheus, Virgo.

T hemiſcyra, Melanthus.

T heoclymenus, Proteus.

T heogone, Tmolus.

T heopompus, Cnidus.

T hera, Callimachus.

T heræi, Callimachus.

T herapna, Helena.

T herapnæus, Helena.

T hermeſſa, Lipare.

T hermopylæ, Oeta.

T hermodon, Araxes, Securis.

T herſander, Bellerophon, Parthenopæus.

T herſites, Pentheſilea.

T heſeus, Ariadna, Delphines, Demophon, Hermione, Hippolytus, Hippolyte, Iphigenia, Minotaurus, Palæſtra, Periphetes, Procruſtes.

T heſeius heros, Hippolytus.

T heſidæ, Athenienſes.

T heſmophoria, Ceres, Bacchi ſacra.

T heſpiæ, Muſæ.

T heſpiades, Muſæ.

T heſpis, Cothurnus.

T heſpius, Leda, Theſpiades.

T heſpretæ, Myrica.

T heſſalia, Græci, Pyrrha.

T heſſalæ mulieres, Sagæ.

T heſſala puppis, Argo.

T heſſalus, Cos.

T heſtias, Althæa.

T heſtiades, Meleager. Theſtiades.

T heſtius, Althæa, Oeneus, Achelous.

T heſtor, Argo, Calchas.

T heſtorides, Calchas.

T hetis Achilles.

T hia, Aurora, Cecropes, Sol.

T hias, Adonis.

T hiantis, Adonis.

T hilphoſſa, Arion equus, Tireſias.

T hiomenes, Hylas.

T hiſbæus, Columbæ.

T hiſbe, Columbæ.

T hoas, Achelous, Diana, Hypſipyle, Lemnos.

T hoantias, Hypſipyle.

T hooſa, Polyphemus.

T hoth, Mercurius.

T hoyth, Mercurius.

T hraca, Thracia.

T hrace, Thracia.

T hrax, Thratia.

T hraſyllus mons, Caicus.

T hreicius Sacerdos, Orpheus.

T hurus, Fabula.

T huſci, Tibicen.

T huſcia, Etryria.

T hya, Bacchæ.

T hyades, Bacchæ.

Thyberis, Thybris.
Thyberinus, Acrota, Thybris.
Thyeſtes, Aegiſthus, Tantalus.
Thyeſtiades, Aegiſthus.
Thylacites, Nardus.
Thymbræus, Apollo.
Thymbra, Apollo.
Thymbris, Thybris.
Thyodamas, Hylas.
Thyodamanteus, Hylas.
Thyone, Bacchus, Orpheus; Semele,
Thyoneus, Bacchus. (Vinū.
Thyonieus, Vinum.
Thyræus, Apollo.
Thyſi, Porca.
Thytæ, Porca.
TIGRIS, Euphrates.
Timotheus, Diogenes.
Timolus, Tmolus.
Tinda, Diomedes.
Tingis, Mauritania.
Tireſias, Manto.
Tireſia ſata, Manto.
Tiryns, Alcmena.
Tirynthe, Cyclopes.
Tirynthius, Hercules.
Tiſamenus, Oreſtes.
Tiſameni pater, Oreſtes.
Tiſias, Steſichorus.
Tiſiphone, Cithæro.
Titan, Luna, Pyrrha, Prometheus.
Titanes, Aegis, Latona.
Titanis, Circe, Diana, Tethys.
Titania, Circe.
Titanium aſtrum, Luna, Sol.
Titanus, Diana.
Titareſius, Tempe.
Titarus, Tempe.
Titea, Diana, Latona, Luna, Sol, Tita(nes.
Tithonus, Memnon.
Tithonia coniux, Aurora.
TMOLVS, Proteus, Tantalus.
TORONE, Proteus.
Toxica, Taxus, Venenum.
TRACHAS, Tarracina.
Trachina, Tarracina.
Trachinia, Trachin.
Trebula, Mutuſca.
Tremiletus, Cragus.
Tretos, Leo fidus.
Trieterides, Bacchus.
Trifolium maius, Cytiſus.
Triformis diua, Diana.
Trigla Piſcis, Narciſſus.
Trinacria, Rhodos, Sicilia.
Trinacrus, Sicilia.
Triopas, Argos.
Triopa, Rhodos.
Triopeius, Eriſichthon.
Triopis, Metra.
Triops, Cepheus, Eriſichthon.
Triptolemus, Aeacus.
Triquetra, Sicilia.
Trithales, Semperuiuum.
Triton, Scylla, Pallas.
Tritonis, Pallas.
Tritonia, Pallas.
Tritonis pinus, Argo.
Troas, Lyricum carmen.
Troezen, Aeſculapius, Tantalus.
Troezenii, Aeſculapius.
Troezenius heros, Theſeus.
Troiæ author, Apollo.
Troica ſacerdos, Veſtalis.
Tros, Aeneas, Aquarius, Ilus, Iliū, Troia.
Trygon, Telegonus.
TVSCA, Africa.
TYCHON, Priapus.
Tydeus, Diomedes, Parthenopæus.
Tydides, Diomedes.

Tyndareus, Aeſculapius, Caſtor, Clytæmneſtra, Helena, Leda.
Tyndarei gener, Agamemnon.
Tyndaris, Helena.
Tyndaridæ, Caſtor.
Typhaon, Hydra.
Typhoeus, Aetna, Capricornus, Pitheculſæ.
Typhon, Aquila promethei, Capricornus, Cerberus, Harpyiæ, Pithecuſæ, Typhoeus.
Typhonides, Harpyiæ.
Tyro, Neleus, Pelias.
Tyros, Purpura.
Tyrrhenia, Etruria.
Tyrrheni, Tibicen.
Tyrrhenus clangor, Tubæ ſonitus.

V

VACCINIVM, Hyacinthus.
Vaccum, Hyacinthus.
VDÆVS, Thebæ boeotiæ.
VEIVS dux, Tolumnius.
VENAFRVM, Vulturnus.
Venus, Adonis, Aeneas, Amazones. Amor, Apis, Ardea, Bacchus, Cephalus, Concha, Corinthus, Derceto, Eryx, Hermaphroditus, Memnon, Myrtus, Paphos, Priapus, Rhodos, Vrii.
Venuſia, Horatius.
Verbenaca, Verbena.
Verbenarius, Verbena.
Vergiliæ, Pleiades.
Vertumnus, Pomona.
Vertumnalia, Vertumnus.
Verutus, Volſci.
Veſperugo, Heſperus.
VFENS, Tarracina.
VIRBIVS, Hippolytus.
Virgatus, Braccæ.
Virgæ purpureæ, Braccæ.
Virga Somnifera, Caduceus.
Virgo aqua, Aqua Virgo.
Virgineus liquor, Aqua Virgo.
Virgo tacita, Veſtalis.
Vitiſator, Saturnus.
VLIOS, Apollo.
Vlyſſes, Aeolus, Calliſto, Calypso, Cimmerii, Circe, Italia, Præneſte, Telegonus, Telemachus.
VNGVENTA, Nardus.
VOLANA, Padus.
VPIS, Diana.
VRANIA, Linus, Muſæ, Hymenæus.
Vraniæ genus, Hymenæus.
VREVM, Vrii.
Vrias, Vrii.
Vrion, Orion.
Vrſa grauida in hominem mutata, Laertes.
VVLCANVS, Capra, Erichthonius, Gratiæ, Ignis, Lemnos, Nilus, Palici, Periphetes.
Vulcania proles, Periphetes.
Vulcania inſula, Lipare.
Vulcani domus, Lipare.
Vulcanalia, Vulcanus.
Vulturnus amnis, Venafrum.
Vulturnus uentus, Eurus.
Vultur mons, Vulturnus.

X

XANTHIPPVS, Regulus.
Xanthus equus, Cyllarus.
XERXES, Helleſpontus.
Xeuxippe, Priamus.
XVTHVS, Achaia.

Z

ZACYNTHVS, Paros.
Zaleucus, Leges.
Zanclæus, Charybdis.
Zancle, Charybdis.
Zanclus, Charybdis.
Zarandas, Euphrates.
Zarades, Leges.
Zariaſpa, Bactra.
ZEPHYRVS, Amor, Fauonius,
Hyacinthus.
Zephyritis, Venus.
Zephyrium, Venus.
Zetes, Calais, Harpyiæ.
Zethus, Amphion, Antiope.
Zeugitana, Africa.
ZIRAS, Dionyſio polis.
ZOOPHTHALMOS, Semperuiuum.

FINIS.

BASILII ZANCHI BERGOMATIS EPITHETORVM COMMENTARII.

Hoc loco vnumquenque admonitum eſſe uelim, me illorum Auctorum quos in hoc opere ſecutus ſum teſtimonia iiſdem propemodum uerbis protuliſſe, quibus iidem illi uſi ſunt, qui uel per ſeſe latina oratione doctrinam ſuam poſteritati commendarunt: uel certe ab aliis græce ſcripta latinæ conſuetudini tradiderunt. Ne ſi quem aut ſtyli inconſtantia, aut quippiam fortaſſe non ſatis pure atq; emendate dictum offenderit, continuo id in meam contumeliã uertendum putet.

ABELLA *ciuitas Campaniæ in uia latina, Chalcidenſium colonia: Strabo, Iuſtinus, Ptolemæus.* ¶ *Malifera. Virgilius.*

A*bies arbor, quædam maſcula, quædam fœmina eſt. Diſſi*[illegible]*nt inter ſe foliis: mari enim acutiora, magiſq; pungentia, flexaq; magis: quamobrem aſpectu criſpior tota arbor uidetur. Arbor forma decora eſt, quippe germinatio quædam peculiaris huic præter alias agitur: ſcalaq; ordinem ſeruat. Eſt magnitudine excelſa, longeq; Pino procerior. Plura leges apud Theophraſtum.* ¶ *Nigra. Virg. hoc eſt umbroſa. Seruius.* ¶ *Enodis. Ouidius. Theophraſtus, Nodi, inquit, plures Pino, ſed duriores Abieti: quin & reliquis omnibus ferè duriores, quamquã mollius lignum eſt: ad ſummam nodi denſiſſimi, ſolidiſſimi, patentioreſq; abieti, atq; pino, coloreq; tedæ proximi.*

A*brotonus, quem Romani Abſinthium ponticum uocant, Duorum generum frutex, alterum fœmina, quod in arborem excreſcit, albicantibus foliis, inciſuris minimis, Seriphii Abſinthii modo, circa ramulos diuiſis, floribus plenum, comantibus in ſummo fulgore auri ueluti corymbis quibuſdã. Naſcitur æſtate odoratum cum grauitate aliqua, & guſtu amarum, crediturq; Siculum tale eſſe. Plurimus naſcitur in Cappadocia, & Aſiæ Galatia, & Hierapoli. Ex Dioſcoride, Plinioq;.* ¶ *Grauis, Lucretius.*

A*bſinthium, quod quidam à grauitate amaritudinis Barypicron uocant. Aegyptii Somi. Romani Abſinthium ruſticum dicunt. Notum omnibus Abſinthium eſt. Antecedit bonitate omne aliud quod in Ponto, & Cappadocia monte Tauro naſcitur. Dioſcorides* ¶ *Tetrum, amarum, Lucretius.* ¶ *Canum, triſte, Ouid.*

A*bydos ciuitas Helleſponti, Mileſiorum colonia, Strabo, Stephanus.* ¶ *Oſtrifera. Virg. Catulli imitatione qui ait. Nam te præcipue in ſuis urbibus colit ora Helleſpontica cæteris oſtreoſior eris. Archeſtratus quoq; poeta referente Athenæo inquit.*

τοὺς μῦς αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ' ἄβυδος.

ACANTHVS *herba quam & Melamphyllon, & Pæderota vocant. Naſcit in hortis, ſaxoſisq; & humentibus locis. Folia habet multoquàm Lactucæ latiora, longioraq. Erucæ modo inciſuris diuiſa, nigreſcentia, & cũ molli læuore pinguia.* Dioſcorides, Plinius. ¶ Mollis. eo verſu. Et molli circũ eſt *anſas amplexus acantho. Q uo hiſtoriam tangere videt quã* Vitruuius *libro quarto retulit: quã poterunt volentes apud eũ ſine labore cognoſcere. flexus. Nam caulis eius eo q admodũ lentus, & flexilis fit, viminis rationem, & naturam habet. Et (vt ait* Plinius *) topiaria, & vrbana herba eſt, elato, longoq; folio, crepidines marginum, aſſurgentiũq; pulvinorum toros veſtiens. ridens, ſemper frondens, Croceus,* Virg.

A *caſtus* Peliæ *regis* Theſſaliæ *filius ex* Anaxibia Dymantis *filia, qui* Crethelden, *vel, vt quidam,* Hippolyten, *vt alii* Atalantam, *vxorem duxit: quæ* Pelei *amore capta, quũ ab eo contemneret, marito detulit,* Peleũ *ſibi vim inferre voluiſſe: qui calũniæ credens eũ ſub venationis ſpecie in* Peliũ *montem deduxit: ibiq;* Centauris *lacerandũ reliquit. qui tamen à* Chirone, *ſiue vt alii, à* Mercurio *ſeruatus, ab eo gladiũ* Vulcani *opus accepit, quo occurrentes feras conficiens in vrbem rediit. poſtmodũ exercitu comparato.* Acaſti *vxorem, ipſumq; vnà cũ filio interemit. authores* Pindarus, Suidas, *eiuſq; &* Apollonii *&* Ariſtophanis *interpres &* Hyginus. *ex quo* Horatius. *Narrat penè datum* Pelea Tartaro, *Magneſſam* Hippolyten *dum fugit abſtinens.* ¶ Æmonius. Ouid.

A *ccipiter, ales ſacer.* Virg. *aut quia eſt* Marti *conſecratus, aut quod verius eſt, nomen græcũ expreſſit. nam* ἱέραξ, *dicit, hoc eſt, ſacer. cur aũt græce ita dictus ſit ratione non caret, quæ nota eſt ſacrorum peritis.* Seruius. *Aliter quoq; ideo ſacer dici potuit, quia* Soli *apud* Aegyptios *ſacer eſt. Vnde quiſquis* Ibim, *aut Accipitrem necauerit ſiue uolens, ſiue nolens neceſſario morte afficit, vt legimus apud* Herodotũ, *&* Orũ Apollinem. Diodorus *vero refert Accipitres ideo* Aegyptiis *in honore eſſe, quia admodũ proſunt ad ſcorpiones, ceraſtaſq;, & parua animalia quæ morſu nocent. Alii uero quod his augures vtant in futurorũ prædictione. Alii accipitrem dicũt priſcis temporibus librum puniceis ſcriptum literis, in quo continebatur qui cultus diis deberet,* Thebas *ad ſacerdotes detuliſſe. qua propter literarũ ſacrarũ ſcriptores & puniceũ filum geſtant, & accipitris alam in capite.* ¶ Nulli *aui ſatis æquus.* Ouid.

A *ceruus, altus,* Lucretius.

A *cer, arbor operũ elegantia, ac ſubtilitate* Citro *ſecunda. Plura eius genera, Albũ quod præcipui candoris vocatur, Gallicum in transpadana* Italia, *tranſq; alpes naſcens. Alterũ genus criſpo macularum diſcurſu, quod quũ excellentius fit à ſimilitudine caudæ* Pauonum *nomen accepit. In* Iſtria, Rhætiaq; *præcipuum, de quo* Ouidius *loquitur quum ait. Acerq; coloribus impar.* ¶ Coloribus impar. Ouid.

A *cerra, cuſtos turis.* Ouidius.

A *ceſtes* Crimiſi, *non autem* Crimniſi, *amnis* Siciliæ *filius, ex* Egeſta Phœnodamãtis Troiaũ *puella in* Siciliam *deportata, cum ſororibus edicto* Laomedontis, *quod*

is Heſionem Ceto exponere Phœnodamantis factione coactus erat. authores Dionyſius Alicarnaſſeus, & Lycophronis interpres. ¶ Dardanius, clarus, Troianus, magnus, Troia generatus, Virg.

Achates Virgilii carmine inſignis. ¶ Fidus, magnus, Virg.

Achæmenes Perſei filius, primus Perſarum rex, à quo poſtea omnes reges Perſidis vſq; ad Darium deſcenderunt. Herodoto teſte. ¶ Diues, Horatius.

Achaia prouincia, quæ & Hellas dicitur Ptolemæo, Suida. dicta Achaia ab Achæo conditore, Xuthi & Creuſæ Erechthei filio, vt Apollonii, & Homeri interpres, itemq; Euſebius aſſerunt. Primo Danaa nuncupata vt Herodoto placet, unde Græci, Achæi, Achiui, Danaiq; appellati, ut ait Strabo. Achaiæ nomen prouinciæ (inquit Plinius) ab Iſthmo incipit. antea Aegialos uocabatur propter urbes in litore per ordinem diſpoſitas. ¶ Vetus. Propertius. ¶ Diues. Ouid.

Achelous amnis Oceani & Tethyos filius, qui per Acarnaniam, & Aetoliã fluens in Echinadum inſularũ mare, iam eas media ex parte fecit continentem. Nomen ſumpſit ab Acheloo uiro Theſſalo Alcmæonis ſocio, dictus antea Thoas, Herodotus, Strabo, Homeri, & Lycophronis int. uel, ut ait Plutarchus, Theſtius à Theſtio Martis, & Piſidices filio, quũ antea Axenus diceret: poſt modũ Achelous, ab Acheloo Oceani & Naidis nymphæ filio. Achelous præterea omniũ græciæ fluuiorũ maximus creditur: ex quo omnis aqua Achelous dicitur. anthor Pindarus. ¶ Aetolus. Prop. ¶ Amnis Acarnanum, Calydonius, amnis rapidus, Naupacteus, ab oppido Aetoliæ Naupacto, quod nomen accepit ἀπὸ ναυπηγίασ ἡρακλειδῶν. i. quia Heraclidæ ibi naues compegerunt, Plinius, Strabo, Steph. Limoſus, Ouid.

Acheron amnis infernũ qui nunc Sonautes dicit, in Theſprotide Ponti palus eſt Acheruſia, & amnis Acheron, ibi Cocytus quoq; labitur aqua inſuauiſſima, Lycoph. interp. & Pauſanias, qui arbitratur Homerũ quum hæc loca uidiſſet, commentũ inferorum aggreſſum, & in poema ſuum tranſtuliſſe. Huius Acherontis meminerunt Herodotus, Plinius, Strabo. Eſt & Acheron fluuius Coſentiam Brutiorum primariam urbem præterfluens, à quo Acherontini oppidani. Strabo, Plinius, Iuſtinus. ¶ Profundus, Lucretius. ¶ Tartareus, Plato in quarto de fluminibus (ut retulit Varro) apud inferos quæ ſunt, in his unum Tartarũ appellat, quare Tartari origo græca. uel ut Homerus accipit, locus in quo Saturnus, eiuſq; comites ſub terra coercentur. Liuidus, Irremeabilis, imus, auarus, Virg.

Acheronti ciuitas Apuliæ, finitima Lucaniæ, parua, & in montis uertice conſtituta, Acaron, Porphyrion. ¶ Celſa. Horat.

Achilles ex Thetide Nerei, & Peleo natus. Homerus, & Heſiodus, alii ut interpretes Apollonii ſcribũt, ex Thetide filia Chironis, alii ex Philomela Actoris, alii aliter natum prodiderunt. Interpres Lycophronis ſcribit Achillem prius Ligyron, & Pyriſſoon appellatum, propterea quod ſolus ex Thetidis filiis, quos illa, vt eorum immortalitatem experiret, igne probauit, ſeruatus ſit, ut legimus apud Pindarum. ¶ Expers terroris. Catullus. ¶ Magnus, immitis, Sæuus, Lariſſæus. Peli

des, criſtatus, fortis, Aeacides ab Aeaco paterno auo. armipotens, Priami regnorum euerſor. Virg. ¶ Clarus, Phthius, à Phthia Theſſaliæ oppido. Plinius, pugnax, grandis, inuictus, nepos Nereius, peruicax, impiger, honoratus, iracundus, inexorabilis, acer, Horat. ¶ Aemonius. Prop. ¶ Ingens, ferox, magnanimus, fortiſſimus, populator, uiolentus, uelox, ex Hom. qui eum ferè ubique πόδας ὠκὺν uocat, theſſalus, Theſſalicus, Ouidius.

Achillis haſta, quam ex fraxino confectam canit Homerus, et Strabo & Plinius repetunt. In Phaſilide Pamphyliæ ciuitate quondam Palladi dicatam, & in eiuſdem ſacrario repoſitam, eiuſq; æneam fuiſſe cuſpidem refert Pauſanias. ¶ Pelias haſta. Ouid. à Pelio monte in quo à Chirone confecta fuit: ab eoq; Peleo Achillis patri dono data, qua Peleus poſtmodũ plurimum ualuit, authores Homerus, eiuſq; interpres, iſq; qui Cypria conſcripſit, unde Homerus eam frequenter πηλιάδα μελίην uocat, hoc eſt, Peliacam fraxinum.

Acis amnis Siciliæ, qui decurrit ex Aetna teli impetu, unde dictus eſt, ut docet Euſtathius. ἀκὶς enim græcis telum, cuſpidemque ſignificat, natura gelidiſſimus; unde natum in homines frigentes prouerbium Acis fluuius, ut ait Zenodotus. Eiuſdem Theocritus, eiuſq; interpres meminit. ¶ Herbifer, Simethius, Ouid. à Simetho Siciliæ amne, haud longe à Catinenſi urbe, circa quẽ ſunt Palici Dei. Seruius, Plinius.

Acinaces gladius, ſiue breue iaculum Perſarum, Suidæ, Heſychio. ¶ Medus. Horat. Media namq; Perſidi finitima eſt. Solino authore.

Aclides tela breuia, quæ per flagellum in immenſum iaci poſſunt. Seruius, Nonius. ¶ Teretes. Virg.

Aconitum herba folia Cyclamini, aut cucumeris habens tria, aut quatuor, minora, & ſubhirſuta, caulem palmo altum, radix ſcorpii caudam æmulatur, & alabaſtri modo ſplendet, fructum eius, & folium nihil nocere prædicant, uim mortiferã in radice haberi. nomen illi non a cautibus, quas Græci aconas uocant, in quibus plerunq; naſcitur, ſed ab Aconis Periandyncrum pago, qui ad Heracleam ponti eſt. Nam ubiq; naſcitur. Theophraſt. Dioſcorides, Plinius. ¶ Luridũ, niuax. Ouid.

Acron Ceninenſium rex, quo duce impetum in agrum Romanum fecerunt, quibus fit obuius Romulus cum exercitu, & hoſtes fundit, fugatq;, Regem ipſum in prælio obtruncat: obtruncatum armis ſpoliat, & ita duce hoſtium occiſo urbem primo impetu capit, mox ornatu triumphali opima ſpolia regis obtruncati Ioui feretrio conſecrauit. Hiſtoria nota monumentis Dionyſii alicarnaſſei, Plutarchi, Liuii. ¶ Ceninus, Cenina urbs non ignobilis græci generis, quemadmodum & Antemnæ, quã Aborigines ademptã ſiculis obtinuerunt, poſt hoc bellum colonia facta Romanorũ, author Diony. Alicarnaſſ. Herculeus, Cenina ductor ab urbe. Prop.

Acriſius quartuſdecimus Arginorum rex, Abantis regis filius, qui ex Eurydice Europæ, ſiue Lacedæmonis filia, Danaen ſuſcepit, quumq; ex oraculo didiciſſet, mortem ſibi imminere ab eo, qui ex filia natus eſſet, illam turri concluſit. Sed Iupiter conuerſus in aurum uitiauit Danaen, ex qua Perſeus natus eſt, qui Acriſiũ

obiecto Gorgonis capite conuertit in ſaxum: vel, ut alii, diſco interemit, Euſebius, Apollonii, & Lycophronis interpres, Lactantius Placidus. ¶ Cuſtos pauidus. Herat.

A crota, qui Agrippa Liuio dicitur, Tiberini regis Albanorum filius apud Ouidium, Remuli, quem Liuius Remulum Syluium vocat, frater, qui Auentino regnum tradidit. ¶ Ferox, fratre ſuo moderatior. Ouid. Fuit. n. Remulus Tyrānide illuſtris, Deorū@ immortalium contemptor, ut teſtantur Ouidius, & Dionyſius Alicarnaſſ.

A ctæon Ariſtæi, & Autonoes filiæ Cadmi filius, quem fabulæ ferunt a ſuis canibus diſcerptum, cuius rei cauſa ea traditur à nonnullis extitiſſe, quod Dianæ concubitū quum venaretur in montibus appetierit. Alii quod ſe illi Actæon prætulerit venandi arte. locupletiſſimi authores Euripides, Pauſanias, Diodorus, Callimachi interpres, & apud nos Ouidius, qui ſcribit Actæonem quū forte Dianam lauantem ſe offendiſſet, ab ea mutatum in ceruum ne rem cuiquam narrare poſſet: demum etiam à ſuis canibus laniatum. ¶ Nepos Cadmi, Autoneius heros, Hyantius, Ouid.

A cus, tenuis, ahena, Ouid.

A cumen, argutum, Horatius.

A DAMAS ſui nominis lapis, quem latine indomitum poſſumus appellare: eò quod nulli cedat materiæ, ne ferro quidem, nam & ſi ponatur ſuper incudem, et graui ictu feriatur mallei, ante incus, & malleus uulnus accipiūt, quā adamas conteratur. Cūq; igni omnia domet, & uniuerſa metalla conſumat, reddit adamantem puriorem: ut ne paruulos quidem in eo angulos uis nimii ardoris obtundat. Vidi in auro adamantem magnitudine milii, cūq; uicinum conſumatur aurum aut longo uſu, aut nimia uetuſtate, ſolus adamas non atteritur, & nulla lima imminui poteſt, ſed econtrario limam terit: & quicquid attigerit lineis ſulcat. Hic lapis duriſſimus, indomitus & ſolo hircorum cruore diſſoluitur, & miſſus in calidum ſanguinem uim ſuam amittit. Eius genera alii quatuor, alii ſex deſcripſerunt ex authoribus Xenocrate Plinio. D. Hieronymo. ¶ Solidus. Virg. ¶ Inuictus, durus, perennis. Ouid.

A dmetus Pherarum Theſſaliæ urbis rex, Pherete Crethei filio, & Periclymena natus, ut Tzetzes ait, apud quem Apollinem mercede famulatū tradiderant, ut ait Strabo, ſiue ut Seruius, & Diodorus referunt, apud Amphryſum flumen Admeti regis pauit armenta diuinitate priuatus ab Ioue irato, quia Cyclopas fabricatores fulminum, quibus Aeſculapius filius eſt extinctus, occiderat. Nonnulli Alceſtidis Admeti uxoris amore captum id feciſſe malunt. Interpres Homeri, & Apollonii. Plutarchus Phorbātem, Hyacinthum, Admetū, & Sicyonium Hippolytū ab Apolline adamatos refert. ¶ Pheretiades, gener Peliæ. Ouid. Propter Alceſtin uxorē Peliæ filiam.

A donis Cinyra Cypri rege, & Myrrha iam arbore editus, ut legimus apud Ouidiū, ut Lycophronis interpres Myrrha, & Thiante Cypri rege, tametſi Thias apud Suidam Cyniræ pater eſt, apud Heſychium Apollo, Pharnace mater. Cyprianus certe Adonim Thiantida uocat. Stephanus refert Adonim re uera Aegyptium fuiſſe, ſed Cyprios, & Phœnicas illum ſibi uendicaſſe. Prætereà Theocriti interpres prodit Adonim in Anemonen florem mutatum à Venere, amatumq; ab Ioue, Venere,

& Proſerpina. Athenæus ex Platone addit à Baccho quoq; amatū. Paſtorem illum fuiſſe canit canit Maro ex Theocrito. Antiquitas nihil prius mirata eſt quàm & Heſperidum hortos, ac regum Adonidis, & Alcinoi, itemq; penſiles ſiue illos Semiramis, ſiue Aſſyriæ rex Cyrus fecerit, & Epicuri Athenis, inquit Plinius, apud quem et Athenæū, Adonim quoq; piſcem in Arcadia, qui & Exocætus dicit, legimus. ¶ Formoſus, Virg. ¶ Niueus, Proper. ¶ Cinyreius heros, arbore natus, auo genitore creatus, Veneri ploratus, aptus ſiluis, Ouid.

A dultera, ſiue mœcha, mala, putida, Catull.

A dulter, qui & mœchus, nocturnus, nitidus, arrogans, Horat. ¶ Callidus, turpis, temerarius, cultus, Ouid.

A dulterium impurum, malum, Catull. ¶ Obſcœnū. Ouid.

AEACVS Iouis, & Æginæ Aſopi amnis filius, qui Æginam inſulam tenuit. Pauſ. Steph. Diod. Pind. in olympiis Aeacum Neptuni, & Apollinis ad Troiam muniendam ſocium fuiſſe teſtatur. Inferorū Iudices nominantur Minos, Rhadamanthus, Aeacus, Triptolemus, vt didicimus ex Platone. ¶ Iudicans. Hora. ¶ Aſopiades, Ouid.

A eetes Colchorum rex, Solis, & Perſeidis, ſiue Perſæ Oceani filius Heſiodo, & Homero. Epimenides vero Aeeten genere Corinthium matre Ephyra natum ſcribit. Diophanes matrem ei Antiopen tribuit. ¶ Sæuus. Solem, inquit Diodorus, ferunt duos procreaſſe pueros Aeeten, ac Perſen, Aeetes in Colcho regnauit Perſes in Taurica, crudeles ambo efferiq;. PHASIACVS Senex; Ouid.

A eæa inſula quæ Tyrrheno mari alluitur, quod Oceanum Homerus frequenter appellat, vt ait Strabo, in qua regnauit Circe, vt legimus apud Homerum. Hæc multis ſæculis inſula non fuit, ſed annexa continenti. Qua de re ita ſcribit Theophraſtus. Circæum altro quod uocant excelſum quoddam promontorium frequentiſſimum arborum, & robore, lauro, myrtoq; maiore ex parte ſcatens, Circen in eo habitaſſe incolæ referunt: & tumulum Elpenoris monſtrant, apud quem Myrti proueniunt. Inſulam antea Circæum fuiſſe notatur. Cuius Magnitudo circiter. LXXX. Stadia complectitur. Circæi mentio fit etiam apud Diodorum, Strabonem, Dionyſium alicarnaſſeum, Plinium. ¶ Inſula Circes, Circæa terra, litora dira, propter hominum in feras mutationem. CIRCÆVM iugum. Virgilius. ¶ Tellus Circæa, Ouid.

A egina Aſopi fluminis filia, quam Iupiter ex Phliunte rapuit, inq; inſulam aduexit, quæ ab ea Aegina eſt nuncupata ibiq; eam in ignem mutatus compreſſit. Diodorus. Pauſ. Ouidius, Steph. interpretes Apollonii, & Homeri. ¶ Aſopis. Ouid.

A egina inſula, quæ à Piræeo Athenienſium portu. XII. milia paſſuum abeſt, cuius XX. milia paſſuum nauigatio eſt, ante Oenone uocitata ab Oenone Budeonis filia, authoribus Plinio, Herodoto, Pauſania & Lyc. interp. & Parthenio. quam ob cauſam non deſunt uiri doctiſſimi qui apud Ouidium Oenonen, non Oenopiam legendum affirment eo verſu. Oenopiam ueteres appellauere, ſed ipſe Aeacus Aeginam genitricis nomine dixit. Cum tamen apud Pindarum in Nemeis, & Iſthmiis,

eiuſq; interpretem, Oenopiam pro Aegina poſitum manifeſtiſſime legitur. Ita autem eſſe uel unius loci teſtimonio liquet. Iſthmiorum ode ultima ita legimus.

Σὲ δ' ἐς νάσον οἰνοπίαν ἐνεγκὼν κοιμᾶτο δῖον ἔνθα τέκες αἴακον βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων. ¶ *Oenopia, Aeacidæia regna.* Ouid.

A *egeſta Aceſtæ, de quo ſupra dictum eſt, mater.* ¶ Troia, Virg.

A *egyptus regio, Aſiæ caput. Eſt autem ſuperior, & inferior: à meridie introrſus recedit, donec à tergo Aethiopes obuerſentur. Cuius inferiorem ſitum dextra, læuaq; diuiſus Nilus amplectitur. Nomen habuit, quum prius Aeria diceretur, ab Aegypto tunc ibi regnante, cui datum eſt regnum eiecto Danao, authores Ptolemæus, Euſebius, Solinus, Martianus* ¶ Viridis, Virg. *propter ſegetum copiam.*

A *egyptii, fuſci Prop.* ¶ Niligenæ. Ouid.

A *egis munimentum pectoris æneum Palladis, habens in medio Gorgonis caput, ut ſcribit Seruius, eius fimbriæ ſerpentes erant authore Herodoto. Hyginus uero ita diſſerit. Quum Iupiter fidens adoleſcentia bellum contra Titanas appararet, reſponſum eſt ei, ſi uincere uellet ut ægos pelle tectus & capite Gorgonis bellum adminiſtraret, quam Aegida Græci appellauerunt, itaq; facto eo quod ſupra declarauimus, Iupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus: & reliqua oſſa Aegos caprina pelle contecta anima donauit: & ſtellis figuratam memoriæ commēdauit: & poſt ea quibus ipſe uicerat tectus Mineruæ conceſſit.* ¶ Nigrans, horrifera, Virgilius. ¶ Sonans. Horatius.

A *egiſthus* Thyeſtæ *filius ex* Pelopea *ſorore, aut* Mneſiphae, *quem* Oreſtes *in* Agamēnonis *ultionem interfecit: interfectoq; in regnum* Mycenarum *ſucceſſit,* Velleius paterculus, Plutarchus, Pindarus, Tzetzes, Euſebius. *Caprino lacte eum uictitaſſe ſcribit* Orion *grāmaticus apud Etymologicon.* ¶ Thyeſtiades, *adulter, deſidioſus,* Ouid.

A *eger, dubius,* Ouidius.

A *egrimonia, deformis, faſtidioſa.* Horat.

A *emus* Thraciæ *mons, ab* Aemo *filio* Boreæ, et Orithyiæ. *Stephanus,* Theocriti *interpres. In tantum altitudinis abit, teſte Pomponio Mela, ut Euxinum, & Adriam ex ſummo uertice oſtendat.* ¶ Gelidus. Hor. ¶ Oeagrius, *ab* Oeagro *thrace* Orphei *patre.* V M B R O S V S. *pulſus aquilonibus.* Ouid.

A *emon* Creontis Thebarū *regis, &* Eurydices *filius, qui ſibi ipſe necē conſciuit ob Antigones interitū, ut alibi retulimus* ¶ Boeotius, Proper. *ob* Boeotias Thebas.

A *eneas* Anchiſa, & Venere *in* Idæ *uertice editus,* Home. Heſiodo, *cuius ſtirpē hoc ordine* Dionyſius Alicarnaſſeus *exponit.* Dardanus *poſtquā* Chryſen Pallantis *filiā, ex qua priores filios ſuſceperat, mori contigit,* Bateam *ducit* Teucri *filiam: naſcitq; illi filius* Erichthonius, *qui omniū hominū fuiſſe dicit fortunatiſſimus, ſuccedēte eo in paternā, atq; materni aui dominationē, ex* Erichthonio *aūt, &* Callirhoe Scamandri *filia* Tros *naſcit, à quo cognomen habet natio. Ex* Troe *uero, &* Callanide Eumedis *filia* Aſſaracus. *Huius aūt &* Diodoræ Laomedontis *filiæ* Capys *fuit: Cuius*

TÆNARVS, Archilochus, Eurotas, Neptunus.
Tænarius deus, Neptunus.
Tænarius, Columnæ.
Tænarides, Hyacinthus.
Tænaron, Iupiter.
Talaus, Eriphyle, Sicyon.
Talai gener, Amphiaraus.
Talaonia, Eriphyle.
Talo, Thamyris.
Talus, Thamyris.
Tamarus, Neptunus.
Tamarix, Myrica.
Tamaſſus, Cyprus.
Taniticum oſtium, Nilus.
Tantalus, Niobe, Pelops, Thyeſtes, Tmolus.
Tantalides, Agamemnon, Atreus, Oreſtes, Pelops, Thyeſtes.
Tantalis, Niobe.
Taphius, Capreæ.
Taras, Tarentum.
Tarentini, Phalantus.
Tarpeius mons, Capitolium.
Tarpeius pater, Iupiter.
Tarpeia uirgo, Capitolium.
Tartarus, Acheron, Aquila Promethei.
Taurica regio, Aeetes.
Tauri populi, Diana.
Tauriſci, Enſis.
Tauropolis, Thoas.
Taurus mons, Abſinthium.
Taxica, Taxus.
Taygete, Pleiades, Taygeta.
TEGEA, Aper Erymanthius.
Tegeæus, Aper Erymanthius.
Teius, Anacreon.
Telamon, Aiax Telamonis, Phocus.
Telamonius, Aiax Telamonis.
Telamoniades, Aiax Telamonis.
Telchines, Curetes.
Teleboæ, Alcmena, Capreæ.
Teleboum regna, Capreæ.
Telegonus, Epaphus, Præneſte, Proteus, Tuſculum.
Telegoni mœnia, Tuſculum.
Telephus, Thelephus.
Teleſilla, Sapho.
Teleſippa, Sapho.
Tellus, Cybele.
Telodice, Niobe.
Telus Inſ. Sapho.
Temenus, Alcmæon.
Temeſa, Aes.
Temeſæus, Aes.
Temnices, Aganippe.
Tempſa, Aes.
Tenages, Rhodos.
Teneai, Meuania.
Tenedus, Fœmina.
Tenes, Cycnus, Tenedos.
Teos, Anacreon.
Tercentum Dii, Hecate.
Tereus, Itys, Luſcinia.
Terei puer, Itys.
Teria, Gallus.
Termile, Lycia.
Terpſichore, Linus, Muſæ, Rheſus, Sagitta, Sirenes.
Terra, Amor, Aetna, Antæus, Aquila Promethei, Furiæ, Heroes.
Tethrines, Taurus Marathonius.
Tethys, Acheolus, Calypſo, Vrſa ſidus.
Tetrapolis, Cea.
Tettigus, Archilochus.
Teucer, Aeneas, Priamus.
Teucris, Troia.

Teucri, Apollo.
Teutamus, Memnon.
Teuthras, Caicus, Tecmeſſa, Thelephus, Theſpiades.
Teuthrania, Caicus.
Teuthrantæus, Caicus.
Teuthrantia turba, Theſpiades.
THALES, Siderũ ratio, Vrſa ſidus.
Thalia, Gratiæ, Muſæ, Palici.
Thamyras, Orpheus.
Thaſus, Cadmus.
Thaumas, Iris, Harpyiæ.
Thaumantea uirgo, Iris.
Thaumantias, Iris.
Theano, Antenor, Sapho.
Thebæ boetiæ, Hercules.
Thebe, Iaſon.
Thelephus, Caicus.
Thelypteris, Filix.
Thelxinoe, Sirenes.
Thelxiope, Muſæ, Sirenes.
Themis, Carmentis, Horæ, Prometheus, Virgo.
Themiſcyra, Melanthus.
Theoclymenus, Proteus.
Theogone, Tmolus.
Theopompus, Cnidus.
Thera, Callimachus.
Theræi, Callimachus.
Therapna, Helena.
Therapnæus, Helena.
Thermeſſa, Lipare.
Thermopylæ, Oeta.
Thermodon, Araxes, Securis.
Therſander, Bellerophon, Parthenopæus.
Therſites, Pentheſilea.
Theſeus, Ariadna, Delphines, Demophon, Hermione, Hippolytus, Hippolyte, Iphigenia, Minotaurus, Palæſtra, Periphetes, Procruſtes.

Theſeius heros, Hippolytus.
Theſidæ, Athenienſes.
Theſmophoria, Ceres, Bacchi ſacra.
Theſpiæ, Muſæ.
Theſpiades, Muſæ.
Theſpis, Cothurnus.
Theſpius, Leda, Theſpiades.
Theſpretæ, Myrica.
Theſſalia, Græci, Pyrrha.
Theſſalæ mulieres, Sagæ.
Theſſala puppis, Argo.
Theſſalus, Cos.
Theſtias, Althæa.
Theſtiades, Meleager. Theſtiades.
Theſtius, Althæa, Oeneus, Achelous.
Theſtor, Argo, Calchas.
Theſtorides, Calchas.
Thetis Achilles.
Thia, Aurora, Cercopes, Sol.
Thias, Adonis.
Thiantis, Adonis.
Thilphoſſa, Arion equus, Tireſias.
Thiomenes, Hylas.
Thiſbæus, Columbæ.
Thiſbe, Columbæ.
Thoas, Achelous, Diana, Hypſipyle, (Lemnos.
Thoantias, Hypſipyle.
Thooſa, Polyphemus.
Thoth, Mercurius.
Thoyth, Mercurius.
Thraca, Thracia.
Thrace, Thracia.
Thrax, Thratia.
Thraſyllus mons, Caicus.
Threicius Sacerdos, Orpheus.
Thurus, Fabula.
Thuſci, Tibicen.
Thuſcia, Etryria.
Thya, Bacchæ.
Thyades, Bacchæ.

Thyberis, Thybris.
Thyberinus, Acrota, Thybris.
Thyeſtes, Aegiſthus, Tantalus.
Thyeſtiades, Aegiſthus.
Thylacites, Nardus.
Thymbræus, Apollo.
Thymbra, Apollo.
Thymbris, Thybris.
Thyodamas, Hylas.
Thyodamanteus, Hylas.
Thyone, Bacchus, Orpheus; Semele, (Vinū.
Thyoneus, Bacchus.
Thyonieus, Vinum.
Thyræus, Apollo.
Thyſi, Porca.
Thytæ, Porca.
TIGRIS, Euphrates.
Timotheus, Diogenes.
Timolus, Tmolus.
Tinda, Diomedes.
Tingit, Mauritania.
Tireſias, Manto.
Tireſia ſata, Manto.
Tiryns, Alcmena.
Tirynthe, Cyclopes.
Tirynthius, Hercules.
Tiſamenus, Oreſtes.
Tiſameni pater, Oreſtes.
Tiſias, Steſichorus.
Tiſiphone, Cithæro.
Titan, Luna, Pyrrha, Prometheus.
Titanes, Aegis, Latona,
Titanis, Circe, Diana, Tethys.
Titania, Circe.
Titanium aſtrum, Luna, Sol.
Titanus, Diana.
Titareſius, Tempe.
Titarus, Tempe.
Titea, Diana, Latona, Luna, Sol, Tita(nes.
Tithonus, Memnon.

Tithonia coniux, Aurora.
TMOLVS, Proteus, Tantalus.
TORONE, Proteus.
Toxica, Taxus, Venenum.
TRACHAS, Tarracina.
Trachina, Tarracina.
Trachinia, Trachin.
Trebula, Mutuſca.
Tremiletus, Cragus.
Tretos, Leo ſidus.
Trieterides, Bacchus.
Trifolium maius, Cytiſus.
Triformis diua, Diana.
Trigla Piſcis, Narciſſus.
Trinacria, Rhodos, Sicilia.
Trinacrus, Sicilia.
Triopas, Argos.
Triopa, Rhodos.
Triopeius, Eriſichthon.
Triopis, Metra.
Triops, Cepheus, Eriſichthon.
Triptolemus, Aeacus.
Triquetra, Sicilia.
Trithales, Semperuiuum.
Triton, Scylla, Pallas.
Tritonis, Pallas.
Tritonia, Pallas.
Tritonis pinus, Argo.
Troas, Lyricum carmen.
Troezen, Aeſculapius, Tantalus.
Troezenii, Aeſculapius.
Troezenius heros, Theſeus.
Troiæ author, Apollo.
Troica ſacerdos, Veſtalis.
Tros, Aeneas, Aquarius, Ilus, Iliū, Troia.
Trygon, Telegonus.
TVSCA, Africa.
TYCHON, Priapus.
Tydeus, Diomedes, Parthenopæus.
Tydides, Diomedes.

Tyndareus, Aeſculapius, Caſtor, Clytæmneſtra, Helena, Leda.
Tyndarei gener, Agamemnon.
Tyndaris, Helena.
Tyndaridæ, Caſtor.
Typhaon, Hydra.
Typhoeus, Aetna, Capricornus, Pithecuſæ.
Typhon, Aquila promethei, Capricornus, Cerberus, Harpyiæ, Pithecuſæ, Typhoeus.
Typhonides, Harpyiæ.
Tyro, Neleus, Pelias.
Tyros, Purpura.
Tyrrhenia, Etruria.
Tyrrheni, Tibicen.
Tyrrhenus clangor, Tubæ ſonitus.

V

VACCINIVM, Hyacinthus.
Vaccum, Hyacinthus.
VDÆVS, Thebæ boeotiæ.
VEIVS dux, Tolumnius.
VENAFRVM, Vulturnus.
Venus, Adonis, Aeneas, Amazones, Amor, Apis, Ardea, Bacchus, Cephalus, Concha, Corinthus, Dercetο, Eryx, Hermaphroditus, Memnon, Myrtus, Paphos, Priapus, Rhodos, Vrii.
Venuſia, Horatius.
Verbenaca, Verbena.
Verbenarius, Verbena.
Vergiliæ, Pleiades.
Vertumnus, Pomona.
Vertumnalia, Vertumnus.
Verutus, Volſci.
Veſperugo, Heſperus.
VFENS, Tarracina.
VIRBIVS, Hippolytus.
Virgatus, Bracæ.
Virgæ purpureæ, Bracæ.
Virga ſomnifera, Caduceus.
Virgo aqua, Aqua Virgo.
Virgineus liquor, Aqua Virgo.
Virgo tacita, Veſtalis.
Vitiator, Saturnus.
VLIOS, Apollo.
Vlyſſes, Aeolus, Calliſto, Calypſo, Cimmerii, Circe, Italia, Præneſte, Telegonus, Telemachus.
VNGVENTA, Nardus.
VOLANA, Padus.
VPIS, Diana.
VRANIA, Linus, Muſæ, Hymenæus.
Vraniæ genus, Hymenæus.
VREVM, Vrii.
Vrias, Vrii.
Vrion, Orion.
Vrſa grauida in hominem mutata, Laertes.
VVLCANVS, Capra, Erichthonius, Gratiæ, Ignis, Lemnos, Nilus, Palici, Periphetes.
Vulcania proles, Periphetes.
Vulcania inſula, Lipare. Lipare
Vulcani domus, Lipare.
Vulcanalia, Vulcanus.
Vulturnus amnis, Venafrum.
Vulturnus uentus, Eurus.
Vultur mons, Vulturnus.

X

XANTHIPPVS, Regulus.
Xanthus equus, Cyllarus.
XERXES, Helleſpontus.
Xeuxippe, Priamus.
XVTHVS, Achaia.

Z

ZACYNTHVS, *Paros.*
Zaleucus, *Leges.*
Zanclæus, *Charybdis.*
Zancle, *Charybdis.*
Zanclus, *Charybdis.*
Zarandas, *Euphrates.*
Zarades, *Leges.*
Zariaſpa, *Bactra.*
ZEPHYRVS, *Amor*, *Fauonius*, *Hyacinthus.*
Zephyritis, *Venus.*
Zephyrium, *Venus.*
Zetes, *Calais*, *Harpyiæ.*
Zethus, *Amphion*, *Antiope.*
Zeugitana, *Africa.*
ZIRAS, *Dionyſiopolis.*
ZOOPHTHALMOS, *Semperuiuum.*

FINIS.

BASILII ZANCHI BERGOMATIS EPITHETORVM COMMENTARII.

Hoc loco vnumquenque admonitum eſſe uelim, me illorum Auctorum quos in hoc opere ſecutus ſum teſtimonia iiſdem propemodum uerbis protuliſſe, quibus iidem illi uſi ſunt, qui uel per ſeſe latina oratione doctrinam ſuam poſteritati commendarunt: uel certe ab aliis græce ſcripta latinæ conſuetudini tradiderunt. Ne ſi quem aut ſtyli inconſtantia, aut quippiam fortaſſe non ſatis pure atq; emendate dictum offenderit, continuo id in meam contumeliã uertendum putet.

A BELLA *ciuitas Campaniæ in uia latina, Chalcidenſium colonia:* Strabo, Iuſtinus, Ptolemæus. ¶ Malifera. Virgilius.

A *bies arbor, quædam maſcula, quædam fœmina eſt. Diſſident inter ſe foliis: maris enim acutiora, magiſq; pungentia, flexaq; magis: quamobrem aſpectu criſpior tota arbor uidetur. Arbor forma decora eſt, quippe germinatio quædam peculiaris huic præter alias agitur: ſolaq; ordinem ſeruat. Eſt magnitudine excelſa, longeq;* Pino *procerior.* Plura leges apud Theophraſtum. ¶ Nigra. Virg. *hoc eſt umbroſa.* Seruius. ¶ Enodis. Ouidius. Theophraſtus, *Nodi, inquit, plures Pino, ſed duriores Abieti: quin & reliquis omnibus ferè duriores, quanquã mollius lignum eſt: ad ſummam nodi denſiſſimi, ſolidiſſimi, patentioreſq; abieti, atq; pino, coloreq; tedæ proximi.*

A *brotonus, quem Romani Abſinthium ponticum uocant, Duorum generum frutex, alterum fœmina, quod in arborem excreſcit, albicantibus foliis, inciſuris minimis, Seriphii Abſinthii modo, circa ramulos diuiſis, floribus plenum, comantibus in ſummo fulgore auri ueluti corymbis quibuſdã. Naſcitur æſtate odoratum cum grauitate aliqua, & guſtu amarum, crediturq; Siculum tale eſſe. Plurimus naſcitur in Cappadocia, & Aſiæ Galatia, & Hierapoli. Ex Dioſcoride, Plinioq;.* ¶ Grauis, Lucretius.

A *bſinthium, quod quidam à grauitate amaritudinis Barypicron uocant. Aegyptii Semi, Romani Abſinthium ruſticum dicunt. Notum omnibus Abſinthium eſt. Antecedit bonitate omne aliud quod in Ponto, & Cappadocia monte Tauro naſcitur. Dioſcorides* ¶ Tetrum, amarum, Lucretius. ¶ Canum, triſte, Ouid.

A *bydos ciuitas Helleſponti, Mileſiorum colonia, Strabo, Stephanus.* ¶ Oſtrifera. Virg. *Catulli imitatione qui ait. Nam te præcipue in ſuis urbibus colit ora Helleſpontica cæteris oſtreoſior oris. Archeſtratus quoq; poeta referente Athenæo inquit.*

χοὺς μῦς αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ' ἄβυδος.

ACANTHVS *herba quam & Melanphyllon, & Pædorota vocant. Naſcit in hortis, ſaxoſisꝗ & humentibus locis. Folia habet multoquàm Lactucæ latiora, longioraꝗ. Erucæ modo inciſuris diuiſa, nigreſcentia, & cū molli læuore pinguia. Dioſcorides, Plinius.* ¶ Mollis. *eo verſu. Et molli circū eſt anſas amplexus acantho. Quo hiſtoriam tangere videt quā Vitruuius libro quarto retulit: quā poterunt volentes apud eū ſine labore cògnoſcere.* flexus. *Nam caulis eius eo ꝙ admodū lentus, & flexilis fit, uiminis rationem, & naturam habet. Et (vt ait Plinius) topiaria, & vrbana herba eſt, elato, longoꝗ folio, crepidines marginum, aſſurgentiūꝗ puluinorum toros veſtiens.* ridens, *ſemper frondens*, Croceus, Virg.

A *caſtus Peliæ regis Theſſaliæ filius ex Anaxibia Dymantis filia, qui Cretheiden, vel, vt quidam, Hippolyten, vt alii Atalantam, vxorem duxit: quæ Pelei amore capta, quū ab eo contemneret, marito detulit, Peleū ſibi vim inferre voluiſſe: qui calūniæ credens eū ſub venationis ſpecie in Peliū montem deduxit: ibiꝗ Centauris lacerandū reliquit. qui tamen à Chirone, ſiue vt alii, à Mercurio ſeruatus, ab eo gladiū Vulcani opus accepit, quo occurrentes feras conficiens in vrbem rediit. poſtmodū exercitu comparato. Acaſti vxorem, ipſamꝗ vnà cū filio interemit. authores Pindarus, Suidas, eiuſꝗ, & Apollonii & Ariſtophanis interpres & Hyginus. ex quo Horatius. Narrat penè datum Pelea Tartaro, Magneſſam Hippolyten dum fugit abſtinens.* ¶ Æmonius. Ouid.

A *ccipiter, ales ſacer.* Virg. *aut quia eſt Marti conſecratus, aut quod verius eſt, nomen græcū expreſſit, nam* ἱέραξ, *dicit, hoc eſt, ſacer. cur aūt græce ita dictus ſit ratione non caret, quæ nota eſt ſacrorum peritis. Seruius. Aliter quoꝗ ideo ſacer dici potuit, quia Soli apud Aegyptios ſacer eſt. Vnde quiſquis Ibim, aut Accipitrem necauerit ſiue uolens, ſiue nolens neceſſario morte afficit, vt legimus apud Herodotū, & Orū Apollinem. Diodorus vero refert Accipitres ideo Aegyptiis in honore eſſe, quia admodū proſunt ad ſcorpiones, ceraſtaſꝗ, & parua animalia quæ morſu nocent. Alii uero quod his augures vtant in futuroꝝ prædictione. Alii accipitrem dicūt priſcis temporibus librum puniceis ſcriptum literis, in quo continebatur qui cultus diis deberet, Thebas ad ſacerdotes detuliſſe. Qua propter literarū ſacrarū ſcriptores & puniceū filum geſtant, & accipitris alam in capite.* ¶ Nulli aui ſatis æquus. Ouid.

A *ceruus, altus, Lucretius.*

A *cer, arbor operū elegantia, ac ſubtilitate Citro ſecunda. Plura eius genera, Albū quod præcipui candoris vocatur, Gallicum in transpadana Italia, tranſꝗ alpes naſcens. Alterū genus criſpo macularum diſcurſu, quod quū excellentius fit à ſimilitudine caudæ Pauonum nomen accepit. In Iſtria, Rhætiaꝗ præcipuum, de quo* Ouidius *loquitur quum ait. Acerꝗ coloribus impar.* ¶ Coloribus impar. Ouid.

A *cerra, cuſtos turis.* Ouidius.

A *ceſtes Crimiſi, non autem Crinniſi, amnis Siciliæ filius, ex Egeſta Phœnodamantis Troianū puella in Siciliam deportata, cum ſororibus edicto Laomedontis, quod*

is Heſionem Ceto exponere Phœnodamantis factione coactus erat. authores Dionyſius Alicarnaſſeus, & Lycophronis interpres. ¶ Dardanius, clarus, Troianus, magnus, Troia generatus, Virg.

Achates Virgilii carmine inſignis. ¶ Fidus, magnus, Virg.

Achæmenes Perſei filius, primus Perſarum rex, à quo poſtea omnes reges Perſidis vſq; ad Darium deſcenderunt. Herodoto teſte. ¶ Diues, Horatius.

Achaia prouincia, quæ & Hellas dicitur Ptolemæo, Suida. dicta Achaia ab Achæo conditore, Xuthi & Creuſæ Erechthei filio, vt Apollonii, & Homeri interpres, itemq; Euſebius aſſerunt. Primo Danaa nuncupata vt Herodoto placet, unde Græci, Achæi, Achiui, Danaiq; appellati, ut ait Strabo. Achaiæ nomen prouinciæ (inquit Plinius) ab Iſthmo incipit. antea Aegialos uocabatur propter urbes in litore per ordinem diſpoſitas. ¶ Vetus. Propertius. ¶ Diues. Ouid.

Achelous amnis Oceani & Tethyos filius, qui per Acarnaniam, & Aetoliā fluens in Echinadum inſularū mare, iam eas media ex parte fecit continentem. Nomen ſumpſit ab Acheloo uiro Theſſalo Alcmæonis ſocio, dictus antea Thoas, Herodotus, Strabo, Homeri, & Lycophronis int. uel, ut ait Plutarchus, Theſtius à Theſtio Martis, & Piſidices filio, quū antea Axenus diceret: poſt modū Achelous, ab Acheloo Oceani & Naidis nymphæ filio. Achelous præterea omniū græciæ fluuiorū maximus creditur: ex quo omnis aqua Achelous dicitur. anthor Pindarus. ¶ Aetolus. Prop. ¶ Amnis Acarnanum, Calydonius, amnis rapidus, Naupacteus, ab oppido Aetoliæ Naupacto, quod nomen accepit ἀπὸ ναυπηγίας ἡρακλειδῶν. i. quia Heraclidæ ibi naues compegerunt, Plinius, Strabo, Steph. Limoſus, Ouid.

Acheron amnis infernū qui nunc Sonautes dicit, in Theſprotide Ponti palus eſt Acheruſia, & amnis Acheron, ibi Cocytus quoq; labitur aqua inſuauiſſima. Lycoph. interp. & Pauſanias, qui arbitratur Homerū quum hæc loca uidiſſet, commentū inferorum aggreſſum, & in poema ſuum tranſtuliſſe. Huius Acherontis meminerunt Herodotus, Plinius, Strabo. Eſt & Acheron fluuius Coſentiam Brutiorum primariam urbem præterfluens, à quo Acherontini oppidani. Strabo, Plinius, Iuſtinus. ¶ Profundus, Lucretius. ¶ Tartareus, Plato in quarto de fluminibus (ut retulit Varro) apud inferos quæ ſunt, in his unum Tartarū appellat, quare Tartari origo græca. uel ut Homerus accipit, locus in quo Saturnus, eiuſq; comites ſub terra coercentur. Liuidus, Irremeabilis, imus, auarus, Virg.

Acheronti ciuitas Apuliæ, finitima Lucaniæ, parua, & in montis uertice conſtituta, Acaron, Porphyrion. ¶ Celſa. Horat.

Achilles ex Thetide Nerei, & Peleo natus. Homerus, & Heſiodus, alii ut interpretes Apollonii ſcribūt, ex Thetide filia Chironis, alii ex Philomela Actoris, alii aliter natum prodiderunt. Interpres Lycophronis ſcribit Achillem prius Ligyron, & Pyriſſoon appellatum, propterea quod ſolus ex Thetidis filiis, quos illa, vt eorum immortalitatem experiret, igne probauit, ſeruatus ſit, ut legimus apud Pindarum. ¶ Expers terroris. Catullus. ¶ Magnus, immitis, Sæuus, Lariſſæus. Peli

des, criſtatus, fortis, Aeacides ab Aeaco paterno auo. armipotens, Priami regnorũ euerſor. Virg. ¶ Clarus, Phthius, à Phthia Theſſaliæ oppido. Plinius, pugnax, grandis, inuictus, nepos Nereius, peruicax, impiger, honoratus, iracundus, inexorabilis, acer, Horat. ¶ Aemonius. Prop. ¶ Ingens, ferox, magnanimus, fortiſſimus, populator, uiolentus, uelox, ex Hom. qui eum ferè ubique πόδας ὠκὺν uocat, theſſalus, Theſſalicus, Ouidius.

Achillis haſta, quam ex fraxino confectam canit Homerus, et Strabo & Plinius repetunt. In Phaſilide Pamphyliæ ciuitate quondam Palladi dicatam, & in eiuſdem ſacrario repoſitam, eiuſq; æneam fuiſſe cuſpidem refert Pauſanias. ¶ Pelias haſta. Ouid. à Pelio monte in quo à Chirone confecta fuit: ab eoq; Peleo Achillis patri dono data, qua Peleus poſtmodũ plurimum ualuit, authores Homerus, eiuſq; interpres, iſq; qui Cypria conſcripſit, unde Homerus eam frequenter πελιάδα μελίω uocat, hoc eſt, Peliacam fraxinum.

Acis amnis Siciliæ, qui decurrit ex Aetna teli impetu, unde dictus eſt, ut docet Euſtathius. ἄκις enim græcis telum, cuſpidemque ſignificat, natura gelidiſſimus: unde natum in homines frigentes prouerbium Acis fluuius, ut ait Zenodotus. Eiuſdem Theocritus, eiuſq; interpres meminit. ¶ Herbifer, Simethius, Ouid. à Simetho Siciliæ amne, haud longè à Catinenſi urbe, circa quẽ ſunt Palici Dei. Seruius, Plinius.

Acinaces gladius, ſiue breue iaculum Perſarum, Suidæ, Heſychio. ¶ Medus. Horat. Media namq; Perſidi finitima eſt. Solino authore.

Aclides tela breuia, quæ per flagellum in immenſum iaci poſſunt. Seruius, Nonius. ¶ Teretes. Virg.

Aconitum herba folia Cyclamini, aut cucumeris habens tria, aut quatuor, minora, & ſubhirſuta, caulem palmo altum, radix ſcorpii caudam æmulatur, & alabaſtri modo ſplendet; fructum eius, & folium nihil nocere prædicant, uim mortiferã in radice haberi. nomen illi non a cautibus, quas Græci aconas uocant, in quibus plerunq; naſcitur, ſed ab Aconis Periandynorum pago, qui ad Heracleam ponti eſt. Nam ubiq; naſcitur. Theophraſt. Dioſcorides, Plinius. ¶ Luridũ, uiuax. Ouid.

Acron Ceninenſium rex, quo duce impetum in agrum Romanum fecerunt, quibus fit obuius Romulus cum exercitu, & hoſtes fundit, fugatq;, Regem ipſum in prælio obtruncat: obtruncatum armis ſpoliat, & ita duce hoſtium occiſo urbem primo impetu capit, mox ornatu triumphali opima ſpolia regis obtruncati Ioui feretrio conſecrauit. Hiſtoria nota monumentis Dionyſii alicarnaſſei, Plutarchi, Liuii. ¶ Ceninus, Cenina urbs non ignobilis græci generis, quemadmodum & Antemnæ, quã Aborigines ademptã ſiculis obtinuerunt, poſt hoc bellum colonia facta Romanorũ, author Diony. Alicarnaſſ. Herculeus, Cenina ductor ab urbe. Prop.

Acriſius quartuſdecimus Argiuorum rex, Abantis regis filius, qui ex Eurydice Eurotæ, ſiue Lacedæmonis filia, Danaen ſuſcepit, quumq; ex oraculo didiciſſet, mortem ſibi imminere ab eo, qui ex filia natus eſſet, illam turri concluſit. Sed Iupiter conuerſus in aurum vitiauit Danaen, ex qua Perſeus natus eſt, qui Acriſiũ

obiecto Gorgonis capite conuertit in ſaxum: vel, ut alii, diſco interemit, Euſebius, Apollonii, & Lycophronis interpres, Lactantius Placidus. ¶ Cuſtes pauidus. Horat.

A crota, qui Agrippa Liuio dicitur, Tiberini regis Albanorum filius apud Ouidium, Remuli, quem Liuius Remulum ſyluium vocat, frater, qui Auentino regnum tradidit. ¶ Ferox fratre ſuo moderatior. Ouid. Fuit. n. Remulus Tyrãnide illuſtris, Deorũq; immortalium contemptor, ut teſtantur Ouidius, & Dionyſius Alicarnaſſ.

A ctæon Ariſtæi, & Autonoes filiæ Cadmi filius, quem fabulæ ferunt a ſuis canibus diſcerptum, cuius rei cauſa ea traditur à nonnullis extitiſſe, quod Dianæ concubitũ quum venaretur in montibus appetierit. Alii quod ſe illi Actæon prætulerit venandi arte. locupletiſſimi authores Euripides, Pauſanias, Diodorus, Callimachi interpres, & apud nos Ouidius, qui ſcribit Actæonem quũ forte Dianam lauantem ſe offendiſſet, ab ea mutatum in ceruum ne rem cuiquam narrare poſſet: demum etiam à ſuis canibus laniatum. ¶ Nepos Cadmi, Autoneius heros, Hyantius, Ouid.

A cus, tenuis, ahena, Ouid.

A cumen, argutum, Horatius.

A DAMAS ſui nominis lapis, quem latine indomitum poſſumus appellare: eo quod nulli cedat materiæ, ne ferro quidem, nam & ſi ponatur ſuper incudem, et grauiictu feriatur mallei, ante incus, & malleus uulnus acci iũt, quã adamas conteratur, Cũq; igni omnia domet, & uniuerſa metalla conſumat, reddit adamantem puriorem: ut ne paruulos quidem in eo angulos uis nimii ardoris obtundat. Vidi in auro adamantem magnitudine milii, cũq; ui ignium conſumatur aurum aut longo uſu, aut nimia uetuſtate, ſolus adamas non atteritur, & nulla lima imminui poteſt, ſed econtrario limam terit: & quicquid attigerit lineis ſulcat. Hic lapis duriſſimus, indomitus & ſolo hircorum cruore diſſoluitur, & miſſus in calidum ſanguinem uim ſuam amittit. Eius genera alii quatuor, alii ſex deſcripſerunt. Ex authoribus Xenocrate Plinio. D. Hieronymo. ¶ Solidus. Virg ¶ Inuictus, durus, perennis. Ouid.

A dmetus Pherarum Theſſaliæ urbis rex, Pherete Crethei filio, & Periclymena natus, ut Tzetzes ait, apud quem Apollinem mercede famulatũ tradiderant, ut ait Strabo, ſiue ut Seruius, & Diodorus referunt, apud Amphryſum flumen Admeti regis pauit armenta diuinitate priuatus ab Ioue irato, quia Cyclapas fabricatores fulminum, quibus Aeſculapius filius eſt extinctus, occiderat. Nonnulli Alceſtidis Admeti uxoris amore captum id feciſſe malunt. Interpres Homeri, & Apollonii. Plutarchus Phorbãtem, Hyacinthum, Admetũ, & Sicyonium Hippolytũ ab Apolline adamatos refert. ¶ Pheretiades, gener Peliæ. Ouid. Propter Alceſtin uxorẽ Peliæ filiam.

A donis Cinyra Cypri rege, & Myrrha iam arbore editus, ut legimus apud Ouidiũ, ut Lycophronis interpres Myrrha, & Thiante Cypri rege, tametſi Thias apud Suidam Cyniræ pater eſt, apud Heſychium Apollo, Pharnace mater. Cppianus certe Adonim Thiantida uocat. Stephanus refert Adonim re uera Aegyptum fuiſſe, ſed Cyprios, & Phœnicas illum ſibi uendicaſſe. Præterea Theocriti interpres prodit Adonim in Anemonen florem mutatum à Venere, amatumq; ab Ioue, Venere,

& Proſerpina. Athenæus ex Platone addit à Baccho quoq; amatū. Paſtorem illum fuiſſe canit canit Maro ex Theocrito. Antiquitas nihil prius mirata eſt quàm & Heſperidum hortos, ac regum Adonidis, & Alcinoi, itemq; penſiles ſiue illos Semiramis, ſiue Aſſyriæ rex Cyrus fecerit, & Epicuri Athenis, inquit Plinius, apud quem et Athenæū, Adonim quoq; piſcem in Arcadia, qui & Exocœtus dicit, legimus. ¶ Formoſus, Virg. ¶ Niueus, Proper. ¶ Cinyreius heros, arbore natus, auo genitore creatus, Veneri ploratus, aptus ſiluis, Ouid.

Adultera, ſiue mœcha, mala, putida, Catull.

Adulter, qui & mœchus, nocturnus, nitidus, arrogans, Horat. ¶ Callidus, turpis, temerarius, cultus, Ouid.

Adulterium impurum, malum, Catull. ¶ Obſcœnū. Ouid.

AEACVS Iouis, & Æginæ Aſopi amnis filius, qui Æginam inſulam tenuit. Pauſ. Steph. Diod. Pind. in olympiis Aeacum Neptuni, & Apollinis ad Troiam muniendam ſocium fuiſſe teſtatur. Inferorū Iudices nominantur Minos, Rhadamanthus, Aeacus, Triptolemus, vt didicimus ex Platone. ¶ Iudicans. Hora. ¶ Aſopiades, Ouid.

Aeetes Colchorum rex, Solis, & Perſeidis, ſiue Perſæ Oceani filius Heſiodo, & Homero. Epimenides vero Aeeten genere Corinthium matre Ephyra natum ſcribit. Diophanes matrem ei Antiopen tribuit. ¶ Sæuus. Solem, inquit Diodorus, ferunt duos procreaſſe pueros Aeeten, ac Perſen, Aeetes in Colcho regnauit Perſes in Taurica, crudeles ambo efferiq;. PHASIACVS Senex; Ouid.

Aeæa inſula quæ Tyrrheno mari alluitur, quod Oceanum Homerus frequenter appellat, vt ait Strabo, in qua regnauit Circe, vt legimus apud Homerum. Hæc multis ſæculis inſula non fuit, ſed annexa continenti. Qua de re ita ſcribit Theophraſtus. Circæum vero quod uocant excelſion quoddam promontorium frequentiſſimum arborum, & robore, lauro, myrtoq; maiore ex parte ſcatens, Circen in eo habitaſſe incolæ referunt: & tumulum Elpenoris monſtrant, apud quem Myrti proueniunt. Inſulam antea Circæum fuiſſe notatur. Cuius Magnitudo circiter. LXXX. Stadia complectitur. Circæi mentio fit etiam apud Diodorum, Strabonem, Dionyſium alicarnaſſeum, Plinium. ¶ Inſula Circes, Circæa terra, litora dira, propter hominum in feras mutationem. CIRCÆVM iugum. Virgilius. ¶ Tellus Circæa, Ouid.

Aegina Aſopi fluminis filia, quam Iupiter ex Phliunte rapuit, inq; inſulam aduexit, quæ ab ea Aegina eſt nuncupata ibiq; eam in ignem mutatus compreſſit. Diodorus. Pauſ. Ouidius, Steph. interpretes Apollonii, & Homeri. ¶ Aſopis. Ouid.

Aegina inſula, quæ à Piræeo Athenienſium portu. XII. milia paſſuum abeſt, cuius XX. milia paſſuum nauigatio eſt, ante Oenone uocitata ab Oenone Budeonis filia, authoribus Plinio, Herodoto, Pauſania & Lyc. interp. & Parthenio. quam ob cauſam non deſunt uiri doctiſſimi qui apud Ouidium Oenonen, non Oenopiam legendum affirment eo uerſu. Oenopiam ueteres appellauere, ſed ipſe Aeacus Aeginam genitricis nomine dixit. Cum tamen apud Pindarūq; in Nemeis, & Iſthmiis,

eiuſq; interpretem, Oenopiam pro Aegina poſitum manifeſtiſſime legatur. Ita autem eſſe uel unius loci teſtimonio liquet. Iſthmiorum ode ultima ita legimus.

Σὲ δ' ἐς νάσον οἰνοπίαν ἐνέγκων κοιμᾶτο δῖον ἔνθα τέκες αἴακον βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων. ¶ Oenopia, Aeacidæa regna. Ouid.

A egeſta Aceſtæ, de quo ſupra dictum eſt, mater. ¶ Troia, Virg.

A egyptus regio, Aſiæ caput. Eſt autem ſuperior, & inferior: à meridie introrſus recedit, donec à tergo Aethiopes obuerſentur. Cuius inferiorem ſitum dextra, læuaq; diuiſus Nilus amplectitur. Nomen habuit, quum prius Aeria diceretur, ab Aegypto tunc ibi regnante, cui datum eſt regnum eiecto Danao. authores Ptolemæus, Euſebius, Solinus, Martianus ¶ Viridis, Virg. propter ſegetum copiam.

A egyptii, fuſci Prop. ¶ Niligenæ. Ouid.

A egis munimentum pectoris æneum Palladis, habens in medio Gorgonis caput, ut ſcribit Seruius, eius fimbriæ ſerpentes erant authore Herodoto. Hyginus uero ita diſſerit. Quum Iupiter fidens adoleſcentia bellum contra Titanas appararet, reſponſum eſt ei, ſi uincere uellet ut ægos pelle tectus & capite Gorgonis bellum adminiſtraret, quam Aegida Græci appellauerunt, itaq; facto eo quod ſupra declarauimus, Iupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus: & reliqua oſſa Aegos caprina pelle contecta animo donauit: & ſtellis figuratam memoriæ commendauit: & poſt ea quibus ipſe uicerat tectus Mineruæ conceſſit. ¶ Nigrans, horrifera, Virgilius. ¶ Sonans. Horatius.

A egiſthus Thyeſtæ filius ex Pelopea ſorore, aut Mneſiphae, quem Oreſtes in Agamemnonis ultionem interfecit: interfectoq; in regnum Mycenarum ſucceſſit, Velleius paterculus, Plutarchus, Pindarus, Tzetzes, Euſebius. Caprino lacte eum uictitaſſe ſcribit Orion grammaticus apud Etymologicon. ¶ Thyeſtiades, adulter. deſidioſus, Ouid.

A eger, dubius, Ouidius.

A egrimonia, deformis, faſtidioſa. Horat.

A emus Thraciæ mons, ab Aemo filio Boreæ, et Orithyiæ. Stephanus, Theocriti interpres. In tantum altitudinis abit, teſte Pomponio Mela, ut Euxinum, & Adriam ex ſummo uertice oſtendat. ¶ Gelidus. Hor. ¶ Oeagrius, ab Oeagro thrace Orphei patre. VMBROSVS. pulſus aquilonibus. Ouid.

A emon Creontis Thebarũ regis, & Eurydices filius, qui ſibi ipſe necẽ conſciuit ob Antigones interitũ, ut alibi retulimus ¶ Boeotius, Proper. ob Boeotias Thebas.

A eneas Anchiſa, & Venere in Idæ uertice editus, Home. Heſiodo, cuius ſtirpẽ hoc ordine Dionyſius Alicarnaſſeus exponit. Dardanus poſtquã Chryſen Pallantis filiã, ex qua priores filios ſuſceperat, mori contigit, Bateam ducit Teucri filiam: naſcitq; illi filius Erichthonius, qui omniũ hominũ fuiſſe dicit fortunatiſſimus, ſuccedẽte eo in paternã, atq; materni aui dominationẽ, ex Erichthonio aũt, & Callirhoe Scamandri filia Tros naſcit, à quo cognomen habet natio. Ex Troe uero, & Callanide Eumedis filia Aſſaracus. Huius aũt & Diodoræ Laomedontis filiæ Capys fuit: Cuius

& nymphæ Naidis Anchiſes, Anchiſæ deinde, & Veneris Aeneas, plura apud eundem leges. ¶ Inſignis pietate, pius, magnanimus, Troius, natus dea, Phrygius, dux Dardanius, ex Homerinâq; catalogo Dardanioꝝ rex fuit. DARDANVS, ſa tus Anchiſa, Anchiſiades: Anchiſa generatus, pater, Tros, maximus, deû certiſſima proles, inuictus, pietate inſignis, & armis, ingens, inclytus dux Teucrum, egregium Veneris decus, Laomedontius heros, fortiſſimus Teucrum, maximus Teucrorum du ctor, Teucrum, atq; Italum fortiſſimus ductor, optimus armis, magnus, deum ge nus, Dardanides, ductor Dardanius, bonus, ſæuus, hoc eſt fortis ut exponit ſeruius. tyrannus, apud græcos tyranni, & regis nulla diſcretio eſt, licet apud nos incubator imperii tyrannus dicatur. Seruius author. Romanæ ſtirpis origo, ductor Rhoeteius. Virg. ¶ Caſtus. Horat. ¶ Impiger, uolitantis frater amoris. Tib. ¶ Troianus, Phryx, Propert. ¶ Cythereius heros, penatiger, pietatis idoneus author. Ouidius.

A eneis Virgilianum opus. ¶ Nobile opus, Ouidius.

A eolus Hippotæ ex Menalippa filius, qui quum in Liparam Siciliæ inſulam, quam Li parus tenebat, cum ſociis quibuſdam ueniſſet, ſumpta uxore Lipari filia his poſtmo dum inſulis imperauit. Ad hunc Vlyſſem errantem diuertiſſe, iuſtumq;, ac pium ex titiſſe legimus, & erga hoſpites perhumanum. Præterea uelis vti nautas docuit, obſer uatione ignis qui uenti futuri eſſent prædixit. Vnde & illum fabulæ ventorum po tentem dixere, ob eximiam eius pietatem deorum amicus eſt nominatus. Homerus, Heſiodus, Diodorus, Dionyſius afer. ¶ Rex tempeſtatum. Virg. ¶ Ventorum pa ter, Horat. ¶ Hippotades, Ouid.

A equicoli, ſiue Aequicolani, gens fortiſſima in quarta Italiæ regione, & morum & vitæ qualitate prædura. authores Plinius, Seruius, Ancus Romanorum rex ius bel li ab antiqua gente Aequicolis quod feciales habent deſcripſit quo res repetuntur. vt prodit Liuius. ¶ Gens horrida, aſſuetaq; multo venatu nemorum. Virg. ¶ Acres, Ouid.

A er, magnum inane, profundum, inane, vacuum inane, tener, diuus, Lucret. ¶ Iupi ter, liquidus, purus, magnus, axis, nudus, iter liquidum, longum inane, Virg. ¶ Va cuus, dius, Horat. ¶ Immenſus, vagus, Tibull. ¶ Spiſſus, agitabilis, humidus, Ouid.

A erope Catrei Cretenſis filia, Atrei vxor, Lycophronis interpres. ¶ Creſſa, Ouidius.

A es, Ephyreium Virg. ¶ Acutum, perenne, Horat. ¶ Tinnulum, Temeſæum, à Temeſa Italiæ vrbe, ab Epiſtropho, & Schoedio Iphicli filiis poſt Troiæ exci dium condita, vt ſcribit interpres Lycophronis: etiam ſi ærariæ in Temeſa quoq; Cypri vrbe celebrentur. Huius Temeſæ ita Strabo meminit. Ab Lao ſane prima vrbs Brutiæ extat Temeſa, quam Auſonii condiderunt, noſtræ autem ætatis homi nes Tempſam eam uocitant. poſt illos eam habuerunt Thoantis comites Aetoli, quos eiecere Brutii, Brutios dehinc & Annibal, & Romani funditus extinxere. Prope Temeſam Sacellum eſt Oleaſtris circumſeptum Polyæ Vlyſſis ſocio dicatû, quem Barbarorum fraude trucidatum graues excitaſſe iras tradunt: ad eoſq; extare pro uerbium, Heroem Temeſæ ingruere ſibi dicat nemo. Locrenſibus autem Epizephy

uiis ipſa urbe potitis Euthymum fabulantur pugilem, poſtquam ad eum deſcendiſſet uictorem euaſiſſe pugna: atq; ut finitimos ab eo tributo abſolueret, coegiſſe. Huiuſq; Temeſæ poetam meminiſſe aiunt, non autem illius quæ in Cypro eſt Temeſæ. Nam utroq; modo dicitur quod ad Temeſam ærarium eſt, & ærifodinarum locus oſtenditur, quæ hiſce defecere annis. Temeſam Italiæ urbem agnoſcit & Mela, & Plinius, Ouidius quoq; ita inquit. Hippotadæq; domus regis, Temeſeſq; metalla. Itemq; Statius. Aera domat Temeſe. SONANS. Ouid.

A eſacus Priamo, & Alixirhoe Dymantis filia natus, quem in Mergum auem Tethys conuertit. Fabula extat apud Ouidium. tametſi apud Lycophronis interpretem legatur Priami, & Ariſbæ Meropis filius. Vates optimus, qui omnium fratrum poſtremus diem obierit, dum lamentaretur mortuam uxorem Meropen Cebreni amnis filiam, quā Ouidius Eperien uocat. ¶ Troius heros, Ouid.

A eſar fluuius per mediam Crotona in mare erumpens ut ſcribit Theocriti interpres. Prima Croto eſt, inquit Strabo, a Lacinio. c. et l. diſtans ſtadia. Eſt & Aeſarus fluuius, & portus, & fluuius alter Neæthus nomine. ¶ Lapidoſus, Ouidius.

A eſculapius qui, ut refert Pindari interpres, Apollinis & Arſinoes, ſiue Coronidis filius fuit. Aſclepiades, & Socrates ex Arſinoe Leucippi filia & Apolline natum uolunt. Homerus in hymnis, & Diodorus ex Coronide Phlegyæ filia, & Apolline. Ariſtides uero tradit Arſinoen quum adhuc puella eſſet Coroniden appellatam. At Cicero ita tradit, Aeſculapiorum primus Apollinis, quem Arcades colunt, qui ſpeculum inuenisse, primuſq; uulnus obligauiſſe dicitur. Secundus ſecundi Mercurii frater. Is fulmine percuſſus dicitur humatus eſſe Cynoſuris. Tertius Arſippi & Arſinoæ, qui primus purgationem alui dentiſq; euulſionem, ut ferunt, inuenit. Cuius in Arcadia non longe à Luſio flumine ſepulchrum, & lucus oſtenditur. Apollodorus uero, ut refert Theodoretus Cyrenſis, ſcribit Aeſculapium à uenatoribus caſu repertum, raptumq; ab altricis Canis uberibus Chironi datum, ab eoq; medicam artem didiciſſe, ac prima ſui experimēta in Tricca, Epidauroq; edidiſſe. Cæterum Aeſculapius natura, ingenioq; præclarus, medicinæ opera impenſa plurima ualetudini hominum utilia adinuenit. Adeo autem peritia artis excelluit, ut quā plurimos deſperantes ſalutem liberaret à morbo, proptereaq; creditus eſt nonnullis uita defunctis uitam reſtituiſſe. ob eamq; rem tradunt ipſum apud Iouem ab inferis accuſatum tanquam eorū imperium diminuentem, quod ſemper excitarent à mortuis homines illius cura. Eaq; de cauſa iratum Iouem fulmine Aeſculapium occidiſſe, hac morte Apollo iratus Cyclopes qui id fulmen fabricati fuerant, interfecit. Mortui uero qui reuixiſſe feruntur, hi ſunt. Aeſopus fabularum ſcriptor, Hercules, Hippolytus, Capaneus, Glaucus Minois, quem Propertius Androgeona uocat. Hymenæus, Lycurgus, Tyndareus, ex quo apud Plinium. XXIX. non Tyndarida ſed Tydareum legendum eſſe crediderim, præterea Delphis mortui. Idem Oriona, & Proetidas hoc eſt Proeti filias, uel ut Philarchus, Phœnidas ſanitati reſtituit, teſtimonio ſunt, Pauſanias, Diodorus, Suidas, Pindari interpres, Lucianus, Aeneas Platonicus, Plinius. ¶ Phœbigena,

Virg. ¶ Salutifer, proles Apollinea, Coronides, Phœbeius iuuenis, opifer, pulcherrimus, Apolline natus Ouid. ¶ Epidaurius deus, Propert. Habitant ab Iſthmo, inquit Mela, ad Scyllæum Epidaurii Æſculapii templo inclyti, & Troezenii fide ſocietatis Anicæ illuſtres, portus Saronicus, & Schoenitas, & Pagonus, oppida autem Epidaurus & Troezen, & Hermiona his litoribus appoſita ſunt. Aeſculapii quoque ab Epidauro Romam accerſitū teſtant Liuius, Feſtus, Ouid.

Aesculus arbor glandifera, quæ ſi Virgilio quidem credimus, quantum corpore eminet tantum radice deſcendit. Glandem amaram fert, in Macedonia, vt ait Theophraſtus. Ciuica corona Iligna primo fuit, poſtea magis placuit ex Aeſculo Ioui ſacra. author Plinius, idemque ait. Arborum genera numinibus ſuis dicata perpetuo ſeruantur, vt Ioui Aeſculus, Apollini Laurus, Mineruæ olea, Veneri Myrtus, Herculi populus. Quin & Siluanos, Faunoſque, & Deorum genera Siluis, ac ſua numina tanquam e cœlo attributa credimus. ¶ Fortis, maxima, Virg. ¶ Rigida. Horat. ¶ Alta, Ouidius.

Aeſtas, puluerulenta, Lucr. ¶ Torrida, grauis, frondoſa, læta, liquida, Serena. Virg. ¶ Ignea. Hora. ¶ Nuda. Ouid.

Aeſtus, grauis, Catull. ¶ Rapidus. Virg.

Aetas, irreuocabilis, Lucret. ¶ Volatilis. Ouid.

Aether, labens, altus, ſignifer, maximus, ignifer, liquidiſſimus, Lucr. ¶ Albus, Catull. ¶ Arduus, leuis, ſummus, apertus, vaſtus, liquidus, magnus, Virg. ¶ Sacer, ſuperus, immenſus, aureus, Ouidius.

Aethra ipſe ætheris ſplendor. ¶ Siderea, Virg.

Aethra filia Pitthei, Theſei mater, Plutarchus. ¶ Pittheis, Ouid.

Aetna Siciliæ mons, ab Aetna Cœli, quem nonnulli Cœlium uocant, Seruius manifeſte cœlum Lib. v. In illud. Vnde genus ducis, Terræque filia, ut refert Theocriti interpres ex Alcimo. Demetrius vero Caletianus prodidit Briareo vni Cyclopum natos Sicanum, & Aetnam, à quibus Siciniæ, Aetnæque indita nomina. Eam Pindarus ab vna parte ignem vomere, ab altera vero arboribus frondere canit. Plura apud Strabonem, Diodorum, Melam. ¶ Trinacria, ingens, Virg. ¶ Sicana. Horat. ¶ Fera, Prop. ¶ Typhois, à Typhœo gigante, quem Pindarus, & Ouidius ab Ioue Aetnæ ſuppoſitum canunt. Sicanis, alta, rapida, Ouid.

Aetoli populi Aetoliæ, quæ Epiri regio eſt, quam amnis Achelous è monte Pindo fluens ab Acarnania dirimit. Ei nomen dedit Aetolus Endymionis filius, qui expulſus Piſa à Salmoneo, incoluit terram quæ poſtea ab eo Aetolia dicta eſt, cum antea Hyantis diceret. Plinius, Stephanus, interpres vero Pindari ſcribit Aetolū ob interfectum à ſe Apim eam regionem quæ prius Curetis dicebatur, Aetoliam de ſuo nomine nūcupaſſe, adiicitque Aetolos vno tantum pede calciatos in bellum proficiſci, à quibus poſtmodum Hernici morem ſumpſere. ¶ Calydonii, Ouidius.

Aeuum, magnum, immenſum, Lucret. ¶ Mutabile, Virg. ¶ Extentum, Horat. ¶ Spatioſum, longum, Ouidius.

AFRICA, ab orientis parte Nilo terminata, pelago à cæteris, breuior quidem quã Europa, longior tamen ipſa, quã latior: & quà ad fluuium attingit latiſſima: dicta ab Afro Libe Herculis filio, vel à græco vocabulo φρίκη, quaſi ἀφρίκη idest, ſine horrore videlicet frigoris: indeq; aliis Africa, quaſi ſine frigore. Africa lato vocabulo à græcis Libya nuncupatur, à Tuſca vero fluuio Zeugitana regio, & quæ proprie vocetur Africa eſt. Mela, Solinus, Plinius. Feſtus Pompeius. ¶ Vltima, fertilis, Horat. Salluſtius, Ager inquit frugum fertilis, bonus pecori, arboribus infæcũdus, cœlo, terraq; penuria aquarum.

A fri, Sitientes, diſcincti, Virg. quo verbo, vt ſcribit Seruius, vel habitum eorũ oſtendit, qui vſq; in talos fluebat, quod Plautus in penulo ridet dicens. Quæ eſt illa avis? quũ Afrum vidiſſet demiſſam veſtem trahentem: aut diſcinctos dixit inhabiles militiæ. Omnes enim qui militant, cincti ſunt, aut certe minime efficaces, vt contra, præcinctos ſtrenuos dicimus. vnde & græce εὔζωνος appellatur, non qui bonam Zonam habet, ſed qui eſt Strenuus.

A fricus ventus græcis Libs appellatus, ab occaſu brumali ſpirans. Plinius. ¶ Creber procellis, Virg. ¶ Præceps, celer, proteruus, peſtilens, Horat.

A GAMENNON, qui Mycenis annos. XVIII. regnauit, ut Homerus, & Euripides, Atreo Pelopis filio: & Aerope natus. ut Heſiodus, Pliſthene. Hic ex Clytæmneſtra filium habuit Oreſtem, filias uero tres, Laodicen quæ à Tragicis Electra dicitur, Chryſothemim, & Iphigeniã ut refert Euripides & Homeri interpres. ¶ Tertius hæres Pelopis Catull. ¶ Atrides, Mycenæus, magnorũ ductor Achiuum. Virg. ¶ Magnus, Pelopeius, Prop. ¶ Tantalides, propter Tantalum Pelopis patrem. TROIE populator, Tyndarei gener, à Tyndareo Clytemneſtræ patre, DVX Mycenæus, Pliſthenius, Ouidius.

A ganippe fons Boeotiæ iuxta Heliconem, ab Aganippa Permeſſi amnis filia. Labitur autem Permeſſus haud procul ab Helicone. Pauſanias, Solinus, Plinius. ¶ Aonia. Virg. ¶ Hyantea. Ouid. Boeotos, inquit Plinius. Hyantas antiquitus dixere. Apollonius libro tertio Oncheſtum urbem Neptuno in Boeotia dicatam, ut apud Homerum, legitur, & Plinium, Hyantiam uocauit, nam & Boeoti ſues ab illiberalitate morum dicuntur: unde nomen Hyantibus. Itemq; Strabo ait. Cum uero Boetiam prius barbaræ gentes incolerent, Aones, Temniceſq; è Sunio profugi, ungiq; et, Leleges, & Hyantes, deniq; Phoenices Cadmi comites regionem tenuerũt: qui arcem Cadmeam muro uallauit, et regnum ſuis poſteris, nepotibuſq; reliquit, ut idem teſtatur. Hyantes Boeotiæ populi Phocenſem urbem Hyam tenuere, atq; è Boeotia profecti Aetolorũ accolæ facti ſunt.

A gathyrſi populi intra Aemũ montem, ab Agathyrſo Herculis filio, uel q̃ ἄγαν, ideſt ualde, Thyrſis Bacchi oblectent, ut canit Piſander. ¶ Picti, Vir. Ora. n. artuſq; pingunt, ut quiſq; maioribus præſtat ita magis, uel minus. Mela.

A gaue Cadmi filia, & Harmoniæ, ut Heſiodus. ¶ Mater Cadmea. Tibullus.

A ger, almus, fertilis, operoſus, ferax, Ouid.

Agger celſus, Virgilius.

Aglauros una ex ſiliabus Cecropis, ut Scribit Pauſanias. uel ut Stephanus, Actæi Athenarum regis. ¶ Cecrope nata. Ouidius.

Agnus, tener, pinguis, Virg. ¶ Laniger. Ouid.

Agna, humilis. Horatius.

Agylla Tyrrhenorum urbs à Pelaſgis è Theſſalia profectis condita, Caere deinceps cognominata. authoribus Dionyſio Alicarnaſſeo, Stephano, Strab. Plin. ¶ Vrbs Agyllina. Virg.

Agricola. durus, fortunatus, indomitus, acer, auidus, fortis. Virgilius. ¶ Inops. Horatius. ¶ Lacertoſus, hirſutus, parcus, Ouidius.

Agragas urbs Siciliæ, ab amne Agragante, ut ait Duris, ut alii, ab Agragante Iouis, & Asteropes Oceani filio. Stephanus, Pindari interpres. Agrigentum noſtri dixere ait Plinius. ¶ Arduus, magnanimum quondam generator equorum. Virgilius. Optimos namque gignebat equos ad Olympiaca certamina, ut Pindarus ait. & ex Agrigentino grege Cappadoces emptis admiſſariis reparauere equinam ſtirpem iubente Delphico oraculo quæ pene defecerat. Seruius.

Aiax Oilei & Rhenæ filius, Locrorum dux, haſta inclytus, apud Homerum. qui Caſſandram uatem in Palladis templo auſus ſtuprare, deæ indignatione naufragium fecit in mari Euboico: fulmineꝗ adactum in acutum Capharei Scopulum illiſum ſcribit Virgilius, Homerus, eiuſꝗ int. & Philoſtratus in Heroicis. ¶ Acerrimus, Virgilius. ¶ Celer, Horatius. ¶ Oilides, Propertius. ¶ Narycius heros, à Narycio oppido Locrorũ, quod etiã Naryx dicit, unde fuit Aiax. Plinius. Ferox raptor, Oileus, Ouid.

Aiax Telamonis filius ex Periboea Alcathi Athenienſis filia ſuſceptus, Diodorus, & Pauſanias in Atticis, quem inuulnerabilem præter collum fuiſſe ſcribit Homeri interpres. qui uidens arma Achillis non ſibi, ſed Vlyſſi adiudicata in inſaniam conuerſus eſt: & quum ad Vlyſſis paſcua deueniſſet, ratus illius commilitones occidere, oues, & quædam pecora trucidauit. Caprum quoꝗ quendam, quem Vlyſſem eſſe putauit attentauit: quæ poſtquam per inſaniam ſe feciſſe reſciuit, arrepto gladio ſeipſum interfecit. Ex eius ſanguine ortus eſt flos, quem fabulæ cum Hyacintho confundunt. Pauſanias ut diuerſum memorat. authores Sophocles, & Ouidius. ¶ Fortiſſimus heros, Telamonius, Telamonides, Ouid.

Ala, pernix, celeris, uentoſa, Virg. ¶ Velox, leuis. Ouid.

Alba longa Italiæ urbs ab Aſcanio condita. Liuius. ¶ Candida, Tibull. ¶ Potens, Prop.

Albunea ſylua, & fons in Tyburtinis montibus, ut autumat Seruius. ¶ Alta, opaca, Virg. ¶ Reſonans, Horat.

Alcmæon Amphiarao, & Eriphyle natus, Amphilochi frater, ut docet Homerus in Odyſſea. Hic quum occiſa matre Argo fugiens Pſophidem, tunc Phegiam à Phegeo appellatam, ueniſſet, Alphesiboeam

Phegei

Phegei filiam uxorem duxit, cui inter cætera & matris monile dono dedit, poſtea quum hinc etiam creſcente in dies furore aufugiſſet, conſulto Delphico oraculo in eam regionem venit, qua Achelous mari infunditur. Hic & conſedit ille, & Callirhoen Acheloi filiam uxorem habuit, ex qua Amphoterum, & Acarnanen filios genuit. Qum uero Callirhoe monile illud ſibi magnopere optaret, Phegiam ob id regreſſus Alcmæon ab Phegei filiis Temeno, & Axione occiſus eſt. Alpheſiboea in vltionem mariti fratres interfecit, author Pauſ. in Arcadicis, ex his Ouidii carminum ſenſus colligitur.

Amphilochi frater ne Phegida ſemper amaret Callirhoe, fecit parte recepta tori.
Itemq; Propertii.

Alpheſibœa ſuos ulta eſt pro coniuge fratres:
Sanguinis & cari uincula rupit amor. ¶ Crudelis natus. Virg. ¶ Amphiaraides, Amphilochi frater, Callirhoes uir, Ouid.

Alceſtis Peliæ Theſſaliæ regis filia ex Anaxibia, Admeti uxor. quæ ſe ipſam interfecit, ut umbra ſua contenti manes Admetum uirum mortuum ad ſuperos, & lucem remitterent, aliquem enim pro eo mori oportere reſponderat oraculum. Homerus, Euripides, Diodorus, Tzetzes. ¶ Pagaſæa, Ouid. ſiue à ſinu Pagaſico, ſiue Pagaſa Theſſaliæ oppido, poſtea Demetrias dicto. Homerus, & Plinius.

Alcæus poeta Mityenæus, qui olympiade. XLV. clariſſimus habitus eſt: & ob egregii carminis ſublimitatem aureo plectro donatus. Strabo, Euſebius, Quintilianus. ¶ Ciuis Leſbius, minax, Horat.

Alcmena Herculis mater ex Electrione, & Lyſidice Pelopis filia, quam Diodorus Eurydicen uocat, nata, quam hac de cauſa Amphitryon uxorem habuit. Teleboæ qui primi Acarnaniam habitarunt homines latrocinio inſignes, Argos profecti Electrionis boues abegerunt: conſerta autem pugna Electrion, & eius filii cecidere, quapropter Alcmena per præconem declarauit ſe ei nupturam, qui de patris nece ſupplicium ſumpſiſſet. Amphitryon ſe id facturum pollicitus uxorem habuit. Diod. Heſiod. Apollonii & Lycophr. interpres. ¶ Tirynthia. Tiryns nanq; oppidum eſt peloponeſi Hercule ciue, & Homeri præconio nobile, nomen habuit à Tirynthe Alcei filia ſorore Amphitryonis, ut alii à Tirynthe Amphitryonis fratre, Halieis prius dicebatur à piſcatoribus qui frequentes illuc conueniebant, & à Cyclopibus mœnibus cinctum fuit. Strabo. Stepha. Euſtathius. ¶ Nobilis, Argolis, Ouidius.

Alcyone Aeoli, & Canobes filia, Ceycis uxor. Theocriti & Homeri interpres. ¶ Aeolis, Ouid.

Alcyones aues, quorum originis triplex cauſa eſt. Nicander enim, & Ouid. Alcyonen Aeoli filiam, cuius modo mentionem fecimus, & Ceycem uirum in has aues conuerſos cecinerunt. Theodorus uero in libris Metamorphoſeon refert Alcyonen filiã Scironis latronis Attici Polyphemonis filii, quũ pater ei præciperet, ut quæreret

maritũ, arbitratam permiſſum ſibi ut concumberet quibus cũ uellet, ab irato patre deiectam in mare in hanc uolucrem conuerſam, huius rei ita meminit Ouid.
Innixamq; nouis neptem Polyphemonis alis. Hegeſander uero putat filias Alcyonei gigantis in has aues conuerſas fuiſſe audito patris interitu, plura apud Suidã, Ariſtotelem, Plin. ¶ Dilectæ Thetidi, Virgilius ex Theocrito.
Ἀλκυόνες γλαυκαῖς νηρηΐσι ταί τε μάλιστα ὀρνίθων ἐφιλάθεν
ὅσαις τέ παρ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Idcirco aũt dilectæ, quia nidificationis earũ dies, (quos Ariſtot. & Simonides undecim, Philochorus nouem, Demagoras Samius ſeptem tradidit, alii, xiiii. ut Ariſtophanis interp.) quamquam media ſit hiems maximam mari præſtant tranquillitatem, quam facete Plautus in forũ tranſtulit.

A lcyone ex Scirone latrone Attici Polyphemonis filio nata ut ſupra diximus.
¶ Neptis Polyphemonis. Ouid.

A lcyone una ex Pleiadibus, Atlante, & Pleione Oceani filia genita, ex qua & Neptuno Hyrieus. Hyginus. ¶ Lucida. Ouid.

A lcibiades Athenienſium dux, Cliniæ ex ſorore Periclis filius, philoſophus, & rhethor, diſcipulus primum Sophili, deinde Socratis, à quo etiam amatus creditur. plura apud Plutarchũ, Thucydidem, Aemylium Probũ. ¶ Cliniades, Ouid.

A lcinous Nauſithoo natus. Nauſithous enim ex Neptuno, & Periboea Eurymedontis filia: Nauſithoi Alcinous, & Rhezenor: Alcinoi, & Aretes Nauſicaa. Fuit aũt Phæacũ rex, pomariaq; feraciſſima in Corcyra inſula habuit, adeo ut aliis fructibus maturis alii ſuccederent, Homeri carmine celeberrima. ¶ Munificus. Ouid. plurima enim Vlyſſi dona dedit.

A lea, periculoſa, uetita legibus, præceps, Horat. ¶ Blanda, fallax, Ouid.

A lga, uilis, Virg. ¶ Inutilis, Horat. ¶ Leuis, Ouid.

A lgidum oppidulum poſt montes Tuſculanos. Strabo author. ¶ Viride, niuale, gelidum, ferax, nigræ frondis, Horat.

A lecto una furiarum, παρὰ τὸ μὴ λήγειν, eo quod non deſinat punire ſceleſtos. Lycophronis interpres. ¶ Luctifica, atra, triſtis dea, torua, cocytia uirgo, uirgo ſata nocte, Gorgoneis infecta uenenis, furibunda. Virg.

A lexander Magnus Philippi Macedonũ regis ex Olympiade uxore filius. Alexander ſanè paterno genere Herculẽ, materno Aeacidas contingebat. Diod. de quo ſilere melius puto, quàm pauca dicere. ¶ Dux Emathius, Ouid.

A llia fluuius, qui è Cruſtuminis montibus præalto defluens alueo haud multo infra niam Tyberino amari miſcetur undecimo ab urbe lapide, ubi maximam cladem populus Romanus accepit: unde Allienſis dies dictus eſt tanquam infauſtus. Liuius, Ouid. ¶ Infauſtum nomen. Virg. ¶ Grauis, flebilis. Ouid.

A lloquium, dulce. Horat.

A limenta, mitia, Ouid.

Almo fluuius paruus ad portam Capenam in prima vrbis regione, qui amittit ſuum nomen cū influit in Thybrim ad urbem Hoſtiam. P. Victor. Ouid. in faſtis. ¶ Lubricus, curſu breuiſſimus. Ouid.

Alnus arbor fluuialis apta nauigiis, quod aquis obruta diu non corrūpitur. author Vitruuius. Alnos in ſola Creta ſteriles non eſſe inter naturæ miracula retulit Ariſtote. populo non abſimilis, ut eadem ferè credatur. ¶ Procera, uiridis, Virgil. ¶ Longa, Ouid.

Alpes, altæ, Catull. ¶ Aeriæ, Virg. ¶ Gelidæ. Tibull. ¶ Latebroſæ, uentoſæ, Ouid.

Alpheſiboea, cuius ſupra meminimus, Phegei filia, reddit etiam altera apud Hom. Iphicli & Perus filia. ¶ Phegis, Ouid.

Althæa Theſtio, & Deidamia Perierus filia edita ut quidam uolūt, ut Pherecydes Theſtio & Laophonte Pleuronis filia nata, ut Apollonius Rhodius, Glauco, ex Apollonii int. ¶ Theſtias, Ouid.

Alpheus Elidis flumen Arethuſam influens, ut ait Ibycus, primū Nyctimus, deinde Stymphelus dictus, à Stymphelo Martis, & Dormotheæ filio, poſtremo Alpheus, ab Alpheo uno ex iis qui à Sole genus ducunt, authore Plutarcho. Strabo & Pindari interpres tradunt, Dianæ templū iuxta Alpheum in Ortygia Siciliæ inſula erectū eſſe, ex quo Dianam Alpheoniam, ſiue Alpheuſam cognominatā, quā Pindarus ποταμίαν, id eſt fluuialem appellat. de qua Virgil. libro tertio intelligit quū de Ortygia loquitur. Numina magna loci iuſſi ueneramur. ¶ Amnis Elidis. Virg. ¶ Perſpicuus, aquæ occultæ, Ouid.

Alueus, cauus, Ouid.

Alumnus, carus, Virg.

AMASTRIS urbs Paphlagoniæ quæ pars Ponti eſt. prius Cromna, & Seſamū dicta, deinde Amaſtris ab Amaſtride Oxyathri Darei regis fratris filia, quæ Dionyſio Siciliæ tyranno nupſit. author Stephanus. Demòſthenes uero ab Amaſtride amazone dictam prodit. ¶ Pontica, Catull.

Amaracus flos, qui ſi Dioſcoridi & Plinio credimus, Sampſuchus in Syria, & Aegypto dicit, Amaracus uero, & Amarantus à Siculis, & Cyzicenis. Laudatiſſimus Cyzici, & in Cypro eſt, proximus in Aegypto. Serpit ramuſculis multis in terra, foliis piloſis, rotundis, Calaminthæ tenuioris ſimilibus, odoratiſſimus: nectitur in coronas. ¶ Suaue olens. Catull. ¶ Mollis. Virg.

Amazones, ut quidam exiſtimauere, Martis, & Veneris filiæ, quas prius Libyā incoluiſſe tradit Dionyſius, Zenothemis uero Aethiopiam. Quæ ſtato quodam anni tempore uicinorū concubitus appetebant: necatoq; uirili partu tantū uirgines educabant, non otio, aut lanificio, ſed armis, atq; uenationibus exercentes: infantū dexteras mamillas inurebant, ne ſagittarū iactus impediret, unde nomē, ut Diodoro placet, a enim priuatiua particula eſt, μαζός mamma. Primæ poſt hominū memoriam (ſi Lyſiæ oratori credimus) equos conſcenderunt. ¶ Bellicæ. Prop.

¶ Puellæ ſecurigeræ, peltatæ, Ouid.

A mans, incautus, Virg. ¶ Miſer, Tibull. ¶ Cupidus, Prop. ¶ Sollicitus, miſer, Ouidius.

A mathus vrbs Cypri antiquiſſima, in qua Adonis oſyris nomine celebatur, nomen ac cepit ab Amathunte Herculis filio, uel ut alii, ab Amathuſa Cinyræ matre. author Steph. ¶ Fœcunda metallis, grauida metallis, Ouid. Nam, ut alibi diximus, Cyprus æris metallis abundat ipſa quoq; Amathuſia nuncupata, ut ait Plinius.

A mbages, longæ, obſcuræ. Ouid.

A mbroſia deorum immortalium cibus ut quidam poetæ finxerunt. Alii uero, ut Sappho, & Anaxandrides, deorum potionem dixerant. author Athenæus. ¶ Dulcis, Catull. ¶ Cæleſtis, Ouid.

A mbroſia herba uagi nominis, & circa alias herbas fluctuans: fruticem unũ habens denſum, ramoſum, tenuem, trium ferè palmorũ, tertia parte radicis breuiore, foliis Rutæ, circa imum caulem. in ramulis ſemen eſt uuis dependentibus, odore uinoſo, iucundo, qua de cauſa Botrys à quibuſdam uocatur, ab aliis Artemiſia. Coronantur illa Cappadoces. Vſus eius contra Epiphoras illitæ, item ad ea quæ repercuti, & adſtringi ſit opus. Plinius & Dioſcorides. ¶ Salubris, Virg.

A mbitio, miſera, praua, mala, Horat. ¶ Leuis, Sollicita, Ouid.

A methyſtus gemma purpurea colorem habens uiolæ. Pli. ¶ Purpureus, Ouid.

A micitia, ſuauis, Lucret. ¶ Sancta, Catull.

A micus, dulcis, fidus, Catull. ¶ Carus, Horat.

A mica, uenalis, Propert. ¶ Formoſa, mollis, leuis, fallax, tenera, Ouid.

A mor, blandus, Lucret. ¶ Dulcis, cæcus, Catull. ¶ Sollicitus, inſanus, ſæuus, durus, Virg. ¶ Flagrans, Horat. ¶ Veſanus, Proper. ¶ Effrenus, ingenioſus, iuglans, mollis, luxurioſus, Ouid.

A mor deus, qui & Cupido, ex Venere, & Marte editus, ut canit Apollonius Rhodius, & Simonides: ut Sapho, Terra, & Cœlo: Ibycus, & Heſiodus Chao natum uoluerunt. In libris in Orpheum, Saturno genitum legitur. Apud Alcmæonem Zephyri, & Chloridis filius traditur: uel ut Olen antiquiſſimus poeta, Ilithyiæ. Cicero tertio de natura deorum, tres Cupidines facit: primum Mercurio, & Diana prima natum. Secundũ Mercurio, & Venere ſecunda. Tertium qui eſt Anteros Marte & Venere tertia. ¶ Deus penniger, Lucr. ¶ Sanctus puer, Cat. ¶ Sæuus, puer improbus, crudelis puer, aliger, Virg. ¶ Feruidus, ferus, dulcis, laſciuus, Horat. ¶ Tener, leuis, uolitans, deus celeber. Tibull. ¶ Nudus. Veneris puer, uolucer, pharetratus, puer laſciuus, Veneris filius, deus præpes, purpureus, puer uolatilis, aureus, inſidioſus, puer uolucer, Ouid.

A moris alæ, purpureæ, gemmatæ, Ouid.

A moris ſagittæ, ardentes, Horat.

A momum frutex puſillus, ceu racemus è ligno conuolutus, atq; implicitus ſibiipſi, flore perparuo ut Violæ candidæ, folio uitis ſilueſtris eius, quam Bryoniem uocamus.

Triplex

Triplex Amomum laudatur: Armenium colore aurum imitante, ligno ſubruſo, abundeq; odoratum: Medicum quod in planis, dilutiſq; regionibus naſcitur: ideoq; imbecillius priore, ſed grandius, herbaceum, tenerum tactu, venoſum, Origani acrimonia. Ponticum colore ſubruſo, quod neq; oblongum, neq; frangi difficile eſt. præterea racemis abundans, Seminis plenum, odore nares conuulnerat. Plinius & Dioſc. ¶ Aſſyrium. Virg. ¶ Spiſſum, Ouid.

A mplexus, auidus, Lucret. ¶ Mollis, Virg. ¶ Carus, tenax, Ouid.

A mphion, qui expulſo Cadmo Thebis regnauit, ut ait Euſebius, Zethi frater, Antiopæ Aſopi filia & Ioue in Satyrum mutato natus: author Hom. cuius interpres Euſtathius ſcribit ab antiquioribus proditum Antiopam Aſopo amne genitam, ab recentioribus, Nycteo. Pauſanias ex Mœro poetria Byzantia tradit, Amphioni à Mercurio lyram dono datam, eaq; primū omnium mortalium Mercurio docente cecinisſe: Thebarumq; muros conſtruxiſſe, ea de cauſa quod primus Amphion Mercurio aram erexerit. Antimenides vero, & Pherecydes Amphionē à Muſis lyram accepiſſe ſcriptū reliquerunt: Dioſcorides ab Apolline. ¶ Dircæus. Virg. à Dirce Thebarum fonte, cuius meminit Plinius, Strabo. ¶ Docilis, Horat.

A mphryſus Theſſaliæ amnis, Stephanus, Strabo. ¶ Lenis, Ouid.

A mphiaraus ex Oecleo Antiphatæ filio & Hypermneſtra. Hic uates egregius dum in bello Thebano præliatur, in terræ hiatum cum curru delatus, abſorptuſq; eſt. vnde locus in quo abſorptus eſt Harma appellatur: ex authoribus Plutarcho, Diodoro, Hom. Pind. Strab. Steph. Pauſ. ¶ Oeclides, Aonius, propterea quod Bœotia Aonia dicta eſt ab Aonibus gentibus quæ è Sunio profugæ eam tenuerunt. Strabo. TALAI gener. Ouid. ob Eriphylen vxorem Talai filiam.

A mulius Proca genitus, qui expulſo fratre Numitore regnum occupauit: eiuſq; prolem virilem interemit, Liuio, & cæteris. ¶ Iniuſtus. Ouidius.

A murca, nigra, triſtis, Virg.

A myclæ una ex centum laconiæ vrbibus, quā Amyclas Lacedæmonis filius condidit: vt Steph. & Pauſ. placet. Amyclæ etiam calciamentorum genus teſte Iulio Polluce. ¶ Antiquæ, eo verſu. Et quos Hippocoon antiquis miſit Amyclis. Huius Hippocoontis meminit Diodorus in quinto. ARMIFERÆ, Ouid.

A myclæ oppidū inter Caietam, & Tarracinam à ſerpentibus aliquando deletum. Plinius. ¶ Tacitæ. Virg. Nā, ut ait Seruius, Lacones qui Amyclam oppidū inter Caietam, & Tarracinā condidere, quū ſecundū Pythagoreorum ſectam a cæde omnium animaliū abſtinerent, & ex vicinis paludibus natos ſerpentes occidere nefas putarēt, ab iiſdem interempti ſunt, vnde Amyclas tacitas dicit hoc eſt Pythagoreas. nam Pythagorica uirtus eſt quinquēnale ſilentiū. Eſt & alia expoſitio. quū frequenter falſo nuntiarent hoſtes, et inani terrore ciuitas quaſſaretur, lege cautū eſt, ne quis unquam hoſtis nūtiaret aduentū, poſtea quū vere hoſtis ueniret, nullo nuntiante ex improuiſo capta eſt. inde prouerbium. Amyclas perdidit ſilentium. & à Lucilio poeta dcm̄ eſt, Mihi neceſſe eſt loqui, nam ſcio Amyclas tacendo periiſſe.

A *myſtis poculum, & vnius hauſtus potio.* Iulius Pollux, Suidas. *Ariſtophanis inter-pres, quam* Threiciam *appellat* Callimachus *ob* Thracas *bibaces.* Καὶ γὰρ ὁ θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ. ¶ *Threicia.* Horat.

A N A G N I A *urbs nobilis haud longe à* Roma. *à qua Anagnini populi.* Strabo, *Pli-nius*, Liuius. ¶ Diues. Virg.

A *nacreon Teius Scythini filius, uel, vt alii, Eumeli: ſunt qui Parthenio, ſunt & qui Ariſtocrita genitũ putent. Scripſit* Elegos, & Iambos *lingua Ionica:* Floruit *Poly-cratis Samii regis temporibus* Olympiade. L I I. *ut quidam tradidere Cyri, et Cam-byſæ* Olympiade. X V I I. *Excedens autem Teo ob Hiſtiæi inſolentiam Abdera Thraciæ urbem incoluit. puellarum, puerorũq́;, maximeq́;* Batilli *amores frequen-tans.* Periit *ex vuæ paſſæ acino quinque & octoginta annos natus.* Suidas, *Lucia-nus*, Plinius. ¶ Vinoſus, *Lyricus*, Teius Ouid. *à Teo quæ in Peninſula ſua eſt, Io-num ciuitas*, Strabo.

A *napus amnis Siciliæ, qui, ut* Plutarchus *ait, ſtadiis decem procul a* Syracuſis *labitur.* ¶ Lenis. Ouid.

A *nas, fluuialis.* Ouid.

A *ncæus Lycurgo Alei Arcadũ regis filio & Antinoe natus, Iaſonis comes ad aurei vel-leris expeditionem: qui poſt reditum ab Apro Calydonio necatus eſt. Interpres* Apol-lonii, Pauſanias *in Arcadis.* Nonnulli *Aſtoris, & Eurythemiſtidis filiũ retulerunt.* Fuit & alter Ancæus Neptuno, & *Aſtypalæa* Phœnicis *filia editus, à quo natum prouerbiũ.* Multa cadũt inter calicẽ, ſupremaq́; labra. *Zenodotus author. tametſi* Ly-cophron *ad priorem Ancæum prouerbium retulit.* ¶ *Parrhaſius, Arcas, bipennifer, Lycurgides*, Ouid.

A *nchiſes, quem Capys Aſſaraci filius ex nympha* Naide *genuit*, Dionyſius *Alicarnaſ-ſæus. obiit autem ad Calaurum montem prope Anthemum Macedoniæ fluuiũ* Dio-dorus, *Hom. interpres.* ¶ Dardanius, *à* Dardano *Iliacæ gentis authore. vt canit* Vir-gil. & Hom. M A G N V S, *longæuus, ſanctus*, Virg. ¶ *Pius, maximus, magna-nimus.* Ouid.

A *ncora, unca.* Virg.

A *ncilla, ſolers*, Ouid.

A *ncus Martius quartus rex* Romanorum *Numæ* Pompilii *filia natus.* Liuius. ¶ Bonus, Lucret. *fuit enim, vt ait* Plinius, *æquitate, & religione auo ſimilis.*

A *ndromeda Cephei, & Caſſiepeæ filia; Mineruæ beneficio collocata inter aſtra pro-pter Perſei uirtutem, qui eam Ceto propoſitam à periculo liberarat. nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit* Nam neq́; pater Cepheus, *neque Caſſiepia mater ab ea potuerunt impetrare, quin parentes, & patriam relinquens Perſea ſequeretur.* Hyginus, *interpres* Apollonii, *Arati, Lycophronis.* ¶ *Cepheia,*

nobilis uxor Perſei, Propert. ¶ Fuſca. Danaes nurus, Ouid. Perſeus enim Andromedæ uir Iouis, & Danaes filius fuit.

Andromache Hectoris uxor Eetione Thebarum rege, quæ Hypoplaciæ nominantur, nata, ut ait Hom. ut Xenon, Andræmone Lyrneſſio. ¶ Thebais, Thebana, Ouid.

Anethum quod manditur nota res eſt, ut ait Dioſcorides. Coronabantur hoc & in conuiuiis recenti, atq; roſcido ad conciliandum ſomnum, ut uidetur Galeno. ¶ Beneolens. Virg.

Angor, anxius. Lucret.

Anguis, frigidus, ſquameus, malus, maculoſus, lubricus, Ceruleus, Virgilius. ¶ Mauorus, Horat. ¶ Sæuus, ferus, Tibullus. ¶ Ater, auidus, trux, ueuenatus, Ouid.

Anguis Sidus, qui & ſerpens, & Draco dicitur, uaſto corpore oſtenditur inter duas Arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Heſperidum cuſtodiſſe, Hyginus author. qui inter ſidera & alios duos nominat: Alterum quem manibus tenet medium corpus eius implicantem Ophiuchus, id eſt Anguitenens, ſiue Serpentarius. Tertium qui Hydra uocitatur, in qua Coruus inſidere, & Crater poſitus exiſtimatur. Plura apud eundem leges. ¶ Asper, acerba tuens, immani corpore Serpens, Lucret. ¶ Lucidus, ſinuoſus, maximus Virg. ¶ Tortus, piger, Ouid.

Anhelitus, æger. Virg. ¶ Aridus, Ouid.

Animæ infernæ, leues Lucret. ¶ Profundæ, pallentes, nocturnæ, ſilentes, exangues, Elyſiæ, Virg. ¶ Turba leuis, Horat. ¶ Deformes, vulgus inane, Ouid.

Anius Rhæo Staphyli, & Chryſothemidis filia, & Apolline in Eubœa natus: quem Apollo paruum in Delum tulit, atq; à ſe educatum diuinandi artem edocuit. Anius Dorypeten vxorem habuit, ex qua filias ſuſtulit. Oeno, Spermo, Elaida. Lycophronis interpres, Diod.: Rex hominum, Phœbi ſacerdos, Virgilius.

Animus, ſagax. Lucr. ¶ Vagus. Catull. ¶ Celer. Virg. ¶ Capax. Ouid.

Anio, qui & Anien, & Anienus dicitur, amnis ex Alba urbe fluens, ut Strabo. Ei nomen dedit Anius Tuſcorum rex. Quum enim Cathetum Saliæ filiæ raptorem inſequens aſſequi non potuiſſet, equis confeſſis in Pareuſium ſe fluuium, qui poſt ab eo Anio appellatus eſt deturbauit. authores Alexander Polyhiſtor, & Ariſtides Mileſius apud Plutarchum. ¶ Præceps. Horat. ¶ Pomifer. Propert.

Annus, magnus, Lucret. ¶ Volucer, labens, circumuoluens, Virg. ¶ Fugax, innumerabilis, Horat. ¶ Longus, celer, lubricus, Ouid.

Annibal Hamilcaris filius, omnibus hiſtoriis celeberrimus. ¶ Dirus, afer, perfidus, Horat. ¶ Dux Pœnus, dux Puniceus, Ouidius. à Phœnicia Phœnices vocati, & fœminino genere Phœniſſa. inde detracta aſpiratione Pœnus, & Punicus, quaſi Pœnicus. Porrò Phœnices in Africa Hipponem, Adrumetum, Leptim, aliaſq; urbs in ora maritima condidere. Salluſtius. Feſtus Pompeius.

A nna Didonis ſoror ex Belo Phœnicis filia teſte Thucydide. ¶ Phœniſſa, Sidonis, perenna, Ouid.

A nſa, dura, tortilis, Ouid.

A nſer, improbus. Virg.

A nſer poeta M. Antonio gratus, qui etiam eius laudes ſcripſit: de quo Cicero in Philippicis. Ex agro falerno Anſeres appellantur, ipſum enim agro donarat Antonius. Seruius author. ¶ Procax. Ouid.

A ntæus Neptuni ex Terra filius, quem Hercules interemit, Diod. teſte, vt author eſt Pherecydes, in cubitorum ſexaginta altitudinem adoleuit. Antæum Pindarus in Iſthmiis canit, Neptuni templum hominum caluariis contegere ſolitum: quem poſtea ſecuti Diomedes Thrax, Euenus Marpiſſæ puer, & Oenomaus: teſtimonio ſunt Bacchylides, & Sophocles. ¶ Sæuus, Ouid.

A ntemnæ oppidũ Sabinorũ. Stephanus Str. Plin. ¶ Turrigeræ. Virg.

A ntenor, quem ex Troiano incendio euaſiſſe memoriæ proditũ eſt, propter hoſpitalitatem, quam cum Menelao habebat: vnde Sophocles in euerſione Ilii, dicit Pardi pellem ante Antenoris ianuam poſitam fuiſſe ſignum, ut eius domus intacta relinqueretur. inde Antenorem, ac filios eius cum Enetis in Thraciam ſeruatos: poſtremo circa Adriam in eam partem ueniſſe quæ nunc Enetia nominatur. Strabo. Liuius. Hunc Pauſam. in Phocicis ſcribit ex Theano Ciſſei filia liberos genuiſſe, Glaucum, Eurimachum, Archelochum, Acamanta, Helicaona, & filiam Crino.

A ntes extremi vinearum ordines. ¶ Extremi. Virg.

A nthedon urbs Boeotiæ à Thracibus habitata, nomen accepit ab Anthedone Dii filio, Dii Anthi Anthi Neptuni, & Alces filiæ Abantis, ut alii, eo quod eſſet omniũ longe florida, teſte Stephano. Hæc & Agrippias dicta eſt ut tradit Lycophronis interpres. ¶ Euboica. Ouid. nam ut ait Strabo, juxta Salganeũ urbs eſt Anthedon portu prædita Boeotii litoris in Euboeam ſpectantis extrema, ſicuti poeta inquit, Anthedonaque in deſupremam. Cæterũ Euboea inſula auulſa Boeotiæ intermedio Euripo adeo modico vt ponte iungatur, Macris quoque ob longitudinem, & Abantis propter Abantes Thraciæ populos ab Abante Neptuni filio qui eam incoluerunt nuncupata. Stra. Steph. Plinius.

A ntimachus Colophonius Hyparchi filius grammaticus, & Poeta, Platonis tempore floruit. Panyaſidis poetæ ſeruum quidam falſo exiſtimauere: eius namque, & Steſimbroti auditor fuit, vt ait Suidas. Lyden uxorem carminibus celebrauit, ut canit Hermeſianax Colophonius, qui Leontium meretricem exarſit. λυδῆς δ' ἀτίμαχος χρυσηίδος ἐκ μὲν ἔρωτος πληγεῖς, πακτωλοῦ ῥεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ. Itemque Plutarchus ait. Vſus eſt huiuſmodi inductione, & Antimachus poeta. Lyde enim vxore ſua uita defuncta, quam uehementer diligebat doloris ſolamen ſibi fecit Elegiam Lyden denominatam. Nam quũ Heroicas calamitatus recenſuiſſet, alienis malis ſuũ ſibi minorẽ reddidit dolorẽ.

Lyden quoq; alteram Lamynthius Mileſius adamauit, Clitarchus teſtis. ¶ Tumidus. Catull. ¶ Clarius poeta. Ouid. Strabo ita ſcribit. Et Colophonum ciuitas Ionica, & ante eam Apollinis Clarii lucus. Scribit etiam Solinus Colophona ciuitatē nobilem oraculo Clarii Apollinis. Claros vero Ioniæ ciuitas, eam Manto Tireſiæ filia condidit fugiens Thebanorū victores Epigonos, vt tradit Mela.

Antigone Iocaſtæ, quam Homerus Epicaſten uocat, & Oedipi filia, quæ quum ſpreta Creontis regis edicto Polynicē fratrem ſepulturæ mandaſſet, deprehenſa Creontis iuſſu ad tumulum iugulata eſt. Aemon, qui eam impatienter amabat, perfoſſo pectore gladio ibidem ſibi mortem conſciuit. Eum ſecuta eſt mater Eurydice doloris impatiens. Euripides, Sophocles, Pauſanias, Diodorus ¶ Thebana, Ouidius.

Antiope Nyctei filia, quæ quum à Ioue compreſſa eſſet mutato in Satyri formam, fugiens iram paternam ad Epopeum regem Sicyonium ſe contulit, ubi Amphionem, & Zethum peperit, expoſitaq; in monte Cithærone, bubulcus reperit, & educauit. Nycteus præ dolore moriens amiſſa filia Lycum fratrem rogauit, ut Antiopen recuperaret. Ille ducto exercitu Epopeum interfecit uictum: captiuamq; duxit Antiopen: quam Dircæ uxori cuſtodiendum commiſit: ea aufugit, & quum in Cithærone adultos filios reperiſſet, utrūq; ad iniuriam Dirces, apud quam in vinculis fuerat, ulciſcēdum impulit. Amphion igitur, & Zethus accerſito Lyco pollicebantur ſe Antiopen fugitiuam reddituros, ut eū ſpe deceptum ſupplicio afficerent. Mercurius à Ioue miſſus monuit, ut à Lyci pœna abſtineret: iuſſitq; Lycum depoſitum regnum eis tradere. Dirce cauda tauri ſilueſtris diſcerpta eſt, fontiq; nomen dedit. Apollonius, eiuſq; interpres, Homerus in Odyſſea. ¶ Nycteis, Proper. ¶ Pulchra. Ouid.

Antiochus Seleuci regis filius, qui magnæ Aſiæ parti imperauit. de quo apud Athenæum. Iuſtinum, Florum. ¶ Ingens. Horat.

Antiphates Læſtrigonis filius, Læſtrigonum rex, authore Hom. in Odyſ. ¶ Læſtrigon, Læſtrigonius, Ouid.

Antium latii vrbs Colonia, portu carens, ſita in rupe longe ab Oſtia ad ſtadia. CC. & LX. ad otium, rerumq; urbanarum vacationem principibus Romanis conceſſa, quondam Aphrodiſium dicta. Ibi Fortuna dea colebatur. Authores Strabo, Plinius, Horatius. ¶ Spiſſi litoris, Ouid.

Antrum, viride, gelidum, uaſtum, cauum, Virg. ¶ Furtiuum, Hederoſum, roſcidum, Prop. ¶ Obſcurum, montanum, Silueſtre, opacum, Ouid.

Anus. ſedula. Tib. ¶ Curua. Prop. ¶ Longæua, tremens, uiuax, annoſa, curua, frigida, Ouid.

APER. nemoriuagus, Cat. ¶ Setoſus, ferox, acer, Sæuus, Spumans, Virg. ¶ Marſus, Hor. ¶ Durus, Prop. ¶ Ferus, toruus, fuluus, Ouid.

Aper Erymanthius Cromyonia ſue natus, ex qua & Calydonius aper. Hunc Hercules ſuſtulit diuerſantem in Erymantho Arcadiæ monte. Pauſanias. ¶ Sus Arcadicus, horrens, Lucret. ¶ Tegeæus, Ouid, hoc eſt Arcas. Nam Tegea Arcadiæ oppidum eſt, vt ſcribit Pauſ. meminit & Homerus.

A per Calydonius, quem Diana ob prætermiſſum ab Oeneo Calydonis urbis rege ſacrificium indignata immiſit: qui regionem uniuerſam vaſtaret, notiſſima fabula vel ex Ouidio. ¶ Famulus, vindexq; Dianæ. uiolentus, ferox, Ouidius.

A penninus mons Italiæ ampliſſimus, qui Italiam diuidit perpetuis iugis ab Alpibus tendens ad Siculum fretum. Liuius, Plinius. ¶ Niualis, Virg. ¶ Celſus, Horat. ¶ Nubifer, Ouid.

A pelles qui omnes pingendi ante ſuperauit, Epheſius, Pythii filius, Cteſiochi pictoris frater, Ephori autem Epheſii, & Pamphili Amphipolitæ diſcipulus, authorib. Suida. Strab. Tzetze. ¶ Cous, artifex Ouid. Non quod ex Coinſula fuerit, ſed à nobiliſſimo eius opere, de quo ita Plinius ait. Apelles inchoauerat aliā Venerem Cois, ſuperaturus etiam illam ſuam priorem, inuidit mors peracta parte, nec qui ſuccederet operi ad præſcripta lineamenta inuentus eſt.

A pis, Hyblææ, parcæ, Cecropiæ, Virg. ¶ Leues, Tibull. ¶ Sedulæ, Florilegæ, melliferæ, Atticæ, opifices, Ouid. Apes porro in Hymetto Atticæ monte primū natas tradidit Euhemerus, teſte Columella.

A pidanus Theſſaliæ fluuius, qui primo recipit Enipeum, deinde in Peneum defert. Strabo, interpres Apollonii. ¶ Herboſus, Propert.

A pes taurus Aegyptiorum numen, idem qui & Epaphus, Oſiridi ſacer, quemadmodum & Mneuis. Non eſt faſ eum certos uitæ excedere annos, merſumq; in ſacerdotum fonte enecant, quæſituri luctu alium donec inueniant mœrent. quem repertum centū antiſtites Memphim urbem omnium Aegypti præclariſſimam proſequuntur. Diodorus Siculus, Herodotus, Plinius, Solinus, Strabo autem Apim uaccam Veneri dicatā ſcribit. ¶ Bos Memphitis, Tibull. ¶ Corniger, nunquam ſatis quæſitus, Oſiris, idem enim eſt quod & Apis. Strabo. VARIVS coloribus, Ouid. Habet hic uitulus, inquit Herodotus, qui appellatur Apis hæc ſigna. Toto corpore eſt niger, in frōte habens candorem figuræ quadratæ, in tergo effigiem aquilæ, cantharū in palato, duplices in cauda pilos. Plinius quoq; ait. Inſigne ei in dextro latere candicans macula, cornibus lunæ creſcere incipientis, nodus ſub lingua quem Cantharū appellant.

A pium, ex quo Coronæ texebantur, ut apud Sapho, & Alcæum, & apud noſtros Virgilium, & Horatium. ¶ Amarū, Virgilius. ¶ Viuax, breue, Horat.

A pollo Iouis & Latonæ filius, quem ab Ioue oracula accipere canunt Virgilius, & Tibullus, ex Aeſchyli tragœdia, quæ Sacerdotes inſcribitur. Στέλλειν ὅπως τάχιστα ταῦτα. γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθιεῖ λοξίᾳ. ¶ Phœbus. Lucret. ut ait Heſiodus à Phœbe Latonæ matre, uel ἀπὸ τοῦ φοιτᾶν βίᾳ, hoc eſt quod ui feratur, ut Cornificius, uel à ſpecie, & nitore. nā Græci φοῖβον purum & ſplendidum dicunt, authores Macrobius & Heraclides Ponticus. ¶ Memorandus, Thymbræus. Thymbra, inquit Strabo, campus in agro Troiano, & Thymbræus amnis qui ſe in Scamandrū erumpit ad Apollinis Thymbræi templum. PVLCHER. Delius, à Delo inſula Apollini ſacra, ut Strabo, & cæ

teri. CLARIVS, à Claro inſula luco, & oraculo Apollinis nobili, ut ſupra demonſtrauimus. GRYNEVS, à Grynis oppido Myrinæorum: quod Hecatæus Gryneam appellat, ubi præcipue Apollo colebat, ibiq; pulcherrimū, & odoratū Apollinis nemus. Pauſan. Steph. ALTVS. Actius, ab oſtio nanq;, & ſinu inchoantibus Ambracio primum Acarnanū locus eſt Actium, eodemq; uocabulo & Apollinis Actii templum, & promontorium nūcupatur, quod ſinus ipſius oſtium efficit, & exterius portū habet. hæc Strabo. Plinius quoq; ita ſcribit quū de Acarnania loquit. Et in ore ipſo Colonia Auguſti Actium cū templo Apollinis nobili. CRINITVS. Summus deus. Omnipotens, cuſtos Soractis. Soractes enim mons Apollini ſacer ut ſuo loco dicemus. Cynthius, Troiæ author, Virg. propterea ꝙ ex Apollinis oraculo Ilus urbē Ilium nominauit, illucq; coloniam deduxit, ut ita ſcribit Lycophron, eiuſq; int. Augur. futurorū enim præſenſioni, & poetis præeſſe credebat; quoniam ſentiēdi uis omnis à Sole nobis ē, ut pluribus uerbis diſputat Ammianus Marcellinus. PATARÆVS. à Patara illuſtri Lyciæ urbe, quæ prius Pataros dicta eſt. in ea portus, & templa plurima, maximeq; illam nobilem fecit Delubrū Apollinis, quondam opibus, & oraculi fide Delphico ſimile. ubi ſex menſibus hiemalibus Apollo reſponſa dabat, quēadmodū totidem æſtiuis in Delo. authores, Steph. Strabo. Mela, Seruius. AGYEVS. Acharnæ populus Atticæ Agyieum Apollinem, & Herculem colit, ut Scribit Pauſanias. Sunt aūt apud Græcos Agyiei Dorico uocabulo in Coni formam deſinentes columnæ, quas ante fores ædium erigebant Apollini ſacræ, uel, ut quidam dicūt, Baccho. ut uero alii etiam utriſq;. Sunt & Attico item ante ædium fores aræ Apollinis. Itaq; Apollinem cum Thyræum, tū etiam Agyieum uocauerunt. Pherecrates quoq; Agyieum Apollinem uocat, quū ait. ὦ δέσποτ᾽ ἀγυιεῦ ταῦτα σὺ μέμνησό μου. Ex Macrob. Suida, & Ariſtoph. interp. LEVIS. Latous, Horat. Formoſus, carminis author. Sanctus, Tibull. Pythius, propter Pythona ciuitatem ei ſacram, ut alibi oſtendemus. LEVCADIVS, à Leucade urbe. NAVALIS. Palatinus. Cæſar Auguſtus ædem Apollinis in parte Palatinæ domus nobiliſſimam excitauit poſt Actiacam uictoriam, pugnamq; naualem, in qua adiuuante Apolline Antonium, Cleopatramq; debellauit. Cui addidit porticus, cum Bibliotheca Græca, Latinaq;. Suetonius author. Ob id igitur Naualem, Palatinūq; appellauit. LYCIVS. deus. Prop. quia colit in Lycia regione Aſiatica. unde à Virgilio Lyciæ ſortes. Apollinea uocantur oracula. & alibi dixit.

Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthiq; fluenta
Deſerit: & Delon maternam inuiſit Apollo.

Ad hoc facit quod ſcribit Diodorus, Lycum quendam quū in Lyciam ueniſſet, templū Lycii Apollinis erexiſſe. Idē quoq; ait. Plurimum temporis Apollinem circa Delū, ac Lyciam, Delphoſq; verſatum, indeq; Deliū, Lycium, Pythiumq; appellatū. Macrobius plures Lycii Apollinis cauſas enumerat, ex quibus illa maxime probabilis quam adſcribit Cleanthi, à Lyco id eſt lupo: quoniam ut ille pecora, ita Sol humorem radiis trahat. Solem uero eūdemq;

Apollinem eſſe ſatis conſtat uel ex Cicerone qui. 3. de Nat. Deor. ait, Solem deum eſſe, lunam ꝙ quorũ alterũ Apollinẽ Græci, alterã Dianã putant. ¶ Proles Latonia, Latonius, Smintheus. In urbe inquit Chryſa eſt Apollinis Sminthei delubrũ, et Signũ quod nominis ueritatem ſeruat: nã Mus quidam pedi ſtatuæ ſubiacet. hanc ſtatuam Scopa Parius fecit. hiſtoria, ſiue fabula quæ de muribus narratur huic loco congruit. Nam Teucris e Creta profectis, de quibus Callinus Elegiarum primo tradit, poſt multi ſunt ſecuti, datum erat oraculum ibi eos ſedem poſituros ubi terrigenæ eos adorirentur: id circa Amaxitum dicunt contigiſſe: maximamq́ agreſtium murium, qui Cretenſiũ lingua σμίνθοι dicunt, multitudinem noctu exortam quicquid armorũ, & utenſiliũ ex corio inueniſſent corroſiſſe, Teucros ibi manſiſſe: atq́ Idam ab Ida quæ in Creta eſt appellaſſe. Heraclides Ponticus author eſt mures ibi circa templũ abundare, & ſacros exiſtimari. Simulacrũ uero ita inſtructũ eſſe, ut murem pedibus premat. hæc Strabo. FIDE conſpicuus, Troiæ munitor. Neptunus, & Apollo vna cum Aeaco, promiſſa ſibi à Laomedonte rege Troianorũ mercede muros illi ædificarunt: Sed Laomedon promiſſam illis mercedem negauit. Homerus in Iliade & Pind. Int. & Ouid. DEVS arcitenens, medicæ repertor opis, opifer, Pæan. Pæana inquit Feſtus, Apollinem uocauerũt, quod ſagittarum ictu eum nocere putabant. eſt enim παίειν ferire. alii quod remedia ferens morbi finem faceret παύειν enim ἀπὸ τοῦ παύειν τὰς ἀνίας, hoc eſt à ſedandis morbis. LATONIGENA, Actiacus, idem qui & Actius. FLAVVS. canorus, Laurifer, ſaluber, Mileſii quoq́ ac Delii Vlion Apollinem uocant, hoc eſt Salutarem, nam οὔλω idem eſt quod ualeo, & οὐλὴ cicatrix, author Strabo. DEVS fatidicus, Ortygius, id eſt Delius, Stirps Latonia. Ouidius.

Apollonia urbs à ſacro oſtio Iſtri ſtadiis. M. CCC. Mileſiorum colonia, cuius maior muri portio quadam in exili condita inſula eſt, ubi Apollinis ſacellum extitit: quo ex loco Lucullus Coloſſum extulit: & in Capitolio collocauit, fuit aũt Apollinis ſtatua Calamidis opus. Strabo. ¶ Apollinis urbs. Ouidius.

Apulia regio, Daunia à Græcis appellata, à Dauno duce, Diomedis Socero. Plinius. Strabo. ¶ Daunia, militaris, ſiticuloſa. Hor.

Apulus, non piger, pernix. Horat.

Aprilis menſis dictus, ut ait Varro, quod terram aperit: ut alii Aphrilis à Spuma quam ἀφρὸν uocant: unde orta Venus putabat. Varro. Ouidius. ¶ Menſis Cythereius. Ouid.

Aqua, mollis, tenera, liuda, Lucret. ¶ Vini pernicies, rapida, Catull. ¶ Frigida. Virg. ¶ Fugax. Horat. ¶ Sobria. Tib. ¶ Huberis, uiridis, Cærula, cana, rauca, uaga, ſurda, Ouid.

Aquæ Iuturnæ, quæ erat intra urbem in foro: ea ſcabiem ſanabant ut ſcribit Plinius. ¶ Lymphæ ſalubris, pota equo Pollucis, Propert. Nam apud Iuturnam fontem viſi ſunt Caſtor, & Pollux in bello Latino, ſuũ, equorumq́ ſudorem abluentes, cũ ædes

Caſtoris, quæ iuncta fonti erat, ſua ſponte patuiſſet. authores Valerius, Lactantius Firm. Dionyſius Halicarnaſſeus.

Aqua Appia in uia præneſtina ſub Veneris genetricis templo: eam Appius cenſor in urbem induxit. Liuius, Iulius Frontinus, Ouid. ¶ Appias ſubdita Veneris templo. Ouid.

Aqua Virgo, quã duxit M. Agrippa ab octaui lapidis diuerticulo duo millia paſſuum. Virgo dicta, ut ait Plinius, quoniam in præneſtina uia, qua labit, quũ eſt prope Herculeũ ſinum longo diuerticulo ſecedit, quaſi Herculis congreſſus declinare uideatur. Feneſtella uero ei nomen inditũ exiſtimat, propterea quod eius fontem indicauerit Virgo. In hac natare ſolebant quod præſtaret tactu. author Pli. ¶ Gelidiſſima, Virgineus liquor, Ouid.

Aquarius ſidus, quem alii Cecropem, alii Deucalionem, ut Nigidius, exiſtimauere, author Hyginus. Homerus & Diodorus tradunt Ganymedem à diis raptum propter formam ut Ioui pocula miniſtraret. Suidas tamen & Euſtathius Ganymedem nõ ab Ioue ſed Minoe raptũ affirmant. Antiqui Ariſtæum Apollinis, & Cyrenes filiũ credidere, ut ſcribit Cæſar Germanicus in ſuo Arateo commentario, quem Lactantius Firm. quũ de Ioue diſſerit teſtem adducit, tametſi non nulli Baſſo aſcribant. Ganymedes igitur, qui à compluribus Aquarius eſſe creditur, ex Troe, & Callirhoe Scamandri filia natus eſt; Tros uero ex Erichthonio, & Aſtyoche Simoentis filia ex Ganymede & Medeſegiſta Bollenæus qui monti Phrygiæ nomen dedit. Homerus, Plutarchus, & Lycophronis interpres. Regius puer, Virg. ¶ Flauus, Hor. ¶ Phrygius, Iliades, puer Idæus, Iliacus, Ouid.

Aquilo uentus inter ſeptẽtrionem & exortum ſolſtitialem, qui à Græcis Boreas dicit Plinius, Vegetius. ¶ Sæuus. Catul. ¶ Clarus, trux, frigidus, alpinus, Poſidonius, & Protarchus literis prodiderũt, Rhiphæos, & Alpes eoſdem dici montes quos Hyperborei teneant, quod & Stephanus repetit. Et Damaſtes author græcus, Scythas, inquit, excipiunt Eſſedones, hos Arimaſpi contingunt, ulteriùs Rhiphæi ſunt, unde flat Aquilo, continuis obſeſſi nubibus, Edonus. Virg. Edoni Thraciæ populi qui Hebrum incolunt. Item Edonus Thraciæ mons teſte Plinio. ¶ Thracius, impotens, Threicius. Horat. ¶ Sæuus, Propert. ¶ Horrifer, præceps, Sithonius. Sithonii Thraciæ populi Orphei uatis genitores, à Sithone, quem ueteres partem fecere Thraciæ. Plinius, Solinus, Martianus. FEROX. gelidus, fuluus, immãſuetiſſimus. Ouid.

Aquila Promethei, Volucris Caucaſia, Virg. Prometheus ab Ioue mortalibus ereptum ignem quum reſtituere cogitaret, cæteris remotis deuenit ad Iouis ignem, quo diminuto, & in ferulam coniecto lætus, ut volare, non currere videretur, ferulam iactans, ne ſpiritus interclusus vaporis extingueret in anguſtia lumen, mortalibus ignem reſtituit. Iuppiter Prometheum in monte Scythiæ nomine Caucaſo ferrea catena uinxit, quem alligatum ad triginta millia annorum Aeſchylus Tragœdiarũ ſcriptor dixit. Præterea admiſit illi aquilam, quæ aſſidue die, noctuq; renaſcentia iecinora

exeſſet. Hanc aūt aquilam nonnulli ex Echione, & Typhone natam, alii ex Terra, & Tartaro, complures à Vulcano factam exiſtimauerūt. ad vltimū Hercules eam ſagitta interfecit. Hæc latius apud Hyginū, Diodorū, & Heſiodū.

Aquila, Iouis ales, propterea quod aquila Canymedem rapuit: & amanti Ioui tradidit hanc etiam Iupiter primus ex auiū genere delegiſſe ſibi exiſtimatur, quæ ſola traditur contra ſolis radios contendere valere. Hyginus, Cæſar in Arateo commentario refert, Aglaoſthenem dicere Iouem quū ex inſula Naxo aduerſus Titanas proficiſceretur, & ſacrificiū faceret in litore, aquilam ei in auſpiciū aduolaſſe: quam victor bono omine acceptam tutelæ ſuæ ſubiecerit. Euhemerus in Sacra hiſtoria & ante conſediſſe illi aquilam in capite, atq; ei regnū portendiſſe teſtat. ¶ Iouis armiger, fulua, fuluus Iouis ales, Virg. ¶ Ferox, Horat. ¶ Ales regia, Iouis præpes, adūca. Ouid.

ARA. Thuricremа, alta. Lucret. ¶ Sacra ſolennis, Virg. ¶ Fulgens. Tibullus.

Arabia regio cui cognomen Eudæmon, hoc eſt, fœlix, Cinnami, & thuris, aliorumq; odorum maxime ferax inter Perſicū, & Arabicū mare. Eſt enim altera coniuncta ad occaſum Solis Aegypto, ad Septentriones Syriæ. Steph. & Dionyſius Afer. Mela. ¶ Diues, Tibull.

Arabes. molles. Catull. ¶ Teneri, diuites cultores odoratæ ſegetis. Eoi. Tibull. ¶ Gens odorifera, palmiferi, thurilegi. Ouid.

Aracynthus mons Boeotiæ, à quo Minerua Aracynthia. Steph. & Prop. Eſt & in Acarnania Plinio, Straboni, Martiano. ¶ Actæus. Virg. quod ibi Actæon ſit laceratus. vt Probus, vel, vt Seruius, littoralis. Acte enim litus dicitur.

Arachne Idmonis filia, quam Mars deuicta Thracia Mineruæ donaſſe dicit. author Probus. ¶ Mæonis, Mæonia. Fuit enim ex Hypæpis oppido Lydiæ quæ Mæonia dicitur. IDMONIA, animoſa. Ouid.

Aranea, ſublimis. Catull. ¶ Inuiſa Mineruæ; Virg. ¶ Putris, Propert.

Aratrū, curuū, Lucret. ¶ Vncū, graue, Virg.

Arator, durus, curuus, robuſtus. Virg. ¶ Pellitus. Propert.

Araxes flumen Armeniæ, quo nomine & Peneus & Thermodon dicti ſunt, nomen ſumpſit ab Araxo Armeniæ rege Pyli filio, cum antea Bactrus & Halmus diceret. Plutarchus, Strabo. Interpres Apollonii. ¶ Vagus. Tibull.

Arbor, alta, ramoſa. Lucret. ¶ Opaca. Virg. ¶ Vmbroſa, Ouid.

Arbor ſuper quàm aureū vellus ſeruabatur. ¶ Aurea, Ouidius.

Arbuſtū, lætum. Lucret.

Arbutus, horrida; frondens. Virg.

Arcadia regio, ab Arcade rege Iouis, & Calliſtus filio. Pauſ. Strabo. Steph. quæ & Parrhaſia, à Parrhaſio Phylomone Nyctimi, & Arcadiæ filia, & Marte genito. qui à Lupa cū fratre Lycaſto educatus Arcadiæ regionem occupauit. author Zopyrus Byzantius, & Plutarchus. ¶ Mænalis. Ouid.

Arcadius, Nonacrius. Catull. à Nonacri Arcadiæ monte, Plin. ¶ Tegeæus. Parrhaſius. Virg. ¶ Nonacrinus, Mænalius. Ouid.

Arcades populi, ſoli cantare periti. Virg. Nam vt prodidit Dionyſius Alicarnaſſeus, Arcades primi in Italiam attuliſſe dicunt inſtrumenta muſica: quæ quidem Lyræ, & Trigona, & Lydi uocant, cũ nullo alio artificio illi antea uterent, præterquam fiſtulis paſtoralibus. ¶ Gens luna prior. Ouid. Ex Herodoto, apud quem, vt ait Suidas, Arcades ob vetuſtatem προσέληνοι appellant, hoc eſt luna priores. Sic Apollonius Rhodius ἄρκαδες οἳ καὶ πρόσθε σελήνης ἄδονται. Cuius exiſtimationis hanc fuiſſe cauſam interpretes tradũt, ꝙ Endymion primus rerũ motũ, & numerationes Lunæ inueniſſe dicit, qua ſcientia gens iſta Endymione ſuo, qui & Arcas genere erat, illuſtrata fuit. Ideo Mnaſeas aiebat Arcades ante lunam regnaſſe, hoc eſt ꝙ reges habuiſſent antequam Endymion naſceret, poſt quem luna oriri: & occidere deprehenſa eſt.

Arces, celſæ, aeriæ, ſummæ, altæ, Virg. ¶ Præluſtres. Ouid.

Archemorus Lycurgi Iouis Sacerdotis, & Eurydices filius, ut alii Eupheti & Creuſæ, antea Opheltes, & Euphetes dictus: qui à nutrice Hypſipyle in prato derelictus ab angue extinctus eſt, ex quo Nemeæi ludi ſunt inſtituti. Pauſ. Pindari interpres, Statius. ¶ Hypſipyles puer. Ouidius.

Archilochus poeta Iambicus Teſiclei filius, ex Paro inſula una è Cycladibus, Tullo hoſtilio regnante, eius libros vnà cũ authore Lacedæmonii è ciuitate ſua exportari iuſſerunt, tum quia domi ſibi inuiſos in obſcœnis maledictis lacerauerat, tũ quia ſcripſerat ſatius eſſe arma mittere, quam in acie occũbere. Callonides, ſiue Calondas cognomento Corax, quoniam in acie Archilochũ trucidauit primo à Pythia Apollinis eiectus, Sacris quoq; repulſus eſt, inde quũ placationibus quibuſdam manes placaſſet ob Archilochi expiandam animam ad Tettigũ iuſſus eſt pergere habitaculũ, quo Tænarus ſignificabat. Huc enim Tettigũ Cretenſem cũ claſſe appulluiſſe, ciuitatemq; condidiſſe ferũt, ac iuxta animarũ habitaſſe expiationem. Suidas, Euſebius, Herodotus, Valerius Maximus, Plutarchus, Plinius, Huius poetæ mordacitas adagiis celebratiſſima fuit. Nam modo Archilochia edicta, modo Archilochi patriam prouerbii uice apud Ciceronem, & Diogenianũ legimus. ¶ Iambi repertor. Ouidius.

Arcus, Ituræus, Probus ait Ituræos nationem eſſe Scytharũ. Strabo uero ſcribit, Mõtanam regionem Ituræi & Arabes habent. Plinius in parte Syriæ, quæ Coele dicit, Ituræorũ gentem collocat. De Ituræis ſagittariis mentio fit à Cicerone, Cæſare, itemq; in epiſtola Valeriani Imp. ad Aurelianũ. Habes ſagittarios Ituræos trecentos. Recitat à Flauio Vopiſco. HABILIS, flexus, acer, Parthus. Nam Parthos culandi Studio claros eſſe notũ eſt uel ex Virgilio. Fidentemq; fuga Parthum uerſiſq; ſagittis. Itemq; ex Ouid. Tergaq; Parthorũ Romanaq; pectora dicam. Telaq; ab auerſo quæ iacit hoſtis equo. Iuſtinus quoq; ait.

Parthos Seruitia pari cura, ac liberos ſuos & equitare, & iaculari magna induſtria docere. LETHIFER, Lycius. Virg. ab Apolline Lycio, quem Homerus κλυτότοξον vocat, hoc eſt arcu inclytum: & poetæ noſtri Arcitenentẽ. ¶ Minax. Cydonius. Horat. Cydonia ciuitas ẽ una ex tribus Cretæ eximiis, Strabo.

Porro Calamorū quibus bella conficiunt præcipuus vſus in Creta. Cretenſes quoq; Arcubus, & inter arma ſaltibus exerceri ſcribit Strabo. ¶ Cortyniacus. Gortyn Cretæ ciuitas ab Heroe cognomine. Eadem Cremnia, demum Gortys appellata eſt. author Stephanus. FALCATVS, ſinuoſus, patulus, Corneus, flexilis, leuis, Sarmaticus, Ouid. Scythæ ſagittis maxime utunt quarū aciem vngunt viperina Sanie, & humano ſanguine. Arcū quoq; & ſagittas Scythes Iouis filius inuenit, quāquā alii Perſeum inuētorem velint, à quo Scythæ dicti ſunt, Sarmatæ vero Scytharum gentes ſunt. author Plinius.

A rdea Italiæ ciuitas Rutulorū colonia, ſtad. LXX. a mari diſtans, cui propinqua eſt eſt Veneris ædes, à Danae Acriſii filia condita. Strab. Plinius. ¶ Antiqua. Virg.

A rdor, feruidus, Flammeus, Lucret.

A rea, lata, Ouidius.

A rena, bibula, Lucret. ¶ Nigra, Spiſſa, fulua, flauens, Virg. ¶ Numero carens, vaga; Horat. ¶ Vilis, Propert. ¶ Vda, mollis, Ouid.

A rethuſa fons Siciliæ. Redditur & in Euboea, Samo, ut ait Theocriti interpres. Euſtathius in Odyſſea quatuor Arethuſas fontes fuiſſe ſcribit, Syracuſis, Smyrnæ, Chalcide, Ithacæ. Deniq; Didymus in commentariis in Homerū octo memorat, ut verū ſit quod interpretatione græci nominis Heracleon ſcripſit, Arethuſam cuiuſcūq; fontis eſſe epitheton, ab ἀρδεύω τῷ frequentatiuo, quod eſt Irrigo. ¶ Piſæa. Nam Alpheus, qui iuxta Olympii Iouis templū labit per ſubterraneos meatus, in Siciliam peruenire dicit ad Arethuſam cuius amore captus eſt. Nota fabula apud Ouid. Virgilius quoq; Alpheū fama eſt huc Elidis amnem Occultas egiſſe uias ſubter mare; qui nūc Ore Arethuſa tuo Siculis confundit vndis. Et Plinius. Ipſa Elis in Mediterraneo, à Pylo duodecim millibus paſſibus. Intus delubrū Olympii Iouis ludorū claritate faſtos græciæ complexū. Piſa eorū quondam oppidū præfluente Alpheo flumine. FRIGIDA. Ouidius.

A rethuſa nympha in fontem ſui nominis mutata, Pauſanias Eliacon primo, Ouidius. ¶ Velox. Virg. ¶ Alpheias. Arcadia, Ouid.

A rgentum, fulgens, Catullus.

A rgos vrbs Peloponeſi Phoronei regia. eſt & nomen vndecim vrbium quas Steph. enumerat. ¶ Antiquū, epitheton ex Sophoclis Electra ſumptū. τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος οὗ ποθεῖς τόδε. Antiquū uero dictū, ut eius ait interpres, quoniam Argus terrigena fuerit, uel quod Argiui primi hominū extiterint. Corinthii uero quod Phoroneus Argiuorū rex, non, ut pleriq; exiſtimauere, Prometheus ignem mortalibus oſtenderit. hæc Pauſ. PELOPEIA mœnia. quoniam in Peloponeſſo eſt, quæ à Pelope Hippodamiæ uiro, & Tantali regis Phrygum filio dicta eſt. Thucydides, & Diodorus. quin etiam Peloponeſus aliquando Argos dicta eſt, ut ait Strabo. INACHIVM. Virg. uel ab Inacho qui primus Argis annis quinquaginta regnauit: uel ab Inacho amne, inter quem & Eraſinum, Argos Hippiū ſitū

eſt. Euſeb. Plinius authores. ¶ Aptum equis. Hora. quod Homerus uno uerbo expreſſit. ἵππιον, καὶ ἱππόβοτον appellans. Cuius nominis rationē affert Hellanicus. Argū Triopæ filiū Pelaſgi, & Iaſi fratrem Argos magnam equorū copiam duxiſſe, ex eo Argos hippiū appellatū. ¶ Abanteū. Abas nanq; Lyncei, ex Hypermneſtra coniuge filius homo bellicoſus, & acerrimi ingenii fuit: Regnauitq; Argis annis uiginti octo. Euſebio teſte. VRBS Argolica. Ouid.

Argo nauis, dicta, ut canit Apollonius Rhodius, ab Argo Alectoris, uel Theſtoris filio. alii quod Argis ab Hegeſandro Salaminio exædificata ſit. Pherecydes ab Argo Phryxi filio. Cicero autem ex Ennio nominatam ſcribit: quia Argiui in ea delecti uiri uecti petebant pellem illam inauratam Arietis. nonnulli propter celeritatem appellatam dixerunt: ἀργὸς enim græcis celer. Hanc autem primam in mari fuiſſe cō plures dixerunt, & hac re maxime ſtellis eſſe figuratā. hæc apud Hyginū. ¶ Trabs Peliaca. Propertius. Iaſonem enim Argo nauim iuxta Peliū Theſſaliæ montem cōſtruxiſſe ſcribit Diodorus. Catullus quoq; in pulcherrimo carmine cecinit. Peliaco quondam prognatæ uertice pinus Dicuntur liquidas Neptuni naſſe per undas Phaſidos ad fluctus & fines Aeeteos. ¶ Puppis Pagaſæa. Callimachus enim in Magneſiæ finibus ad Apollinis Actii templū, quod Argonautæ proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimātur, in eo loco qui Pagaſe uocat, primū compactam dicit: unde & loco nomen inditū. πηγνύω enim græcis conglutino, compingoq;. SACRA, arbor Pelias, puppis Theſſala, Magnetias, Vt enim diximus ex Callimacho, cui & Pindarus concinit, in Magneſiæ oppido Pagaſa, quod poſtea Demetrias dictum eſt, ut ait Plinius, nauis hæc facta eſt, RATIS Palladia. Aeſchylus nanq; & alii Hygino referente tradiderūt, à Minerua quandam materiam loquentem eodem eſſe coniunctam, atq; ita Argo nauim ædificatā: quæ dubiis in rebus Argonautas admoneret, ut canit Apollonius Rhodius, & eū ſecuti Valerius Flaccus, Seneca, Claudianus, PINVS Tritonis, propter Palladem quæ Tritonis, & Tritonia dicit, ut dicemus. TEMERARIA, puppis Aemonia, firma. Ouid.

Argonautæ ſi Orpheo credimus, nūero quinquaginta duo, ſi Apollonio Rhodio, quinquaginta quatuor, ſi Valerio Flacco, unus et quinquaginta. ¶ Lecti iuuenes, argiuæ robora pubis. Catull. ¶ Heroes delecti. Virg. ¶ Pubes Achiua. Minyæ. Minyorū familia ex Orchomeno Boeotiæ oppido Iolcon in Theſſaliam commigrauit. unde Argonautis nomen. Strabo. Eſt aūt Orchomenon & oppidi nomen & fluminis. Thucydides, Alii, inquit, ex Orchomeno quod olim Minyeum, nunc Boeotiū uocat. Eſt & Minyus, ſiue Minyeus Theſſaliæ amnis, cui poſtea Orchomeno nomē fuit: Plinius author, Itemq; Diodorus. PELASGI. Pelaſgus, ut Dionyſius Alicarnaſſeus ſcribit, Iouis, & Niobes filius Argos primus tenuit. ACHIVI. audaces uiri, Graii. Ouid.

Argus Ariſtoris filius à Mercurio lapide exanimatus, teſte Apollodoro, non, ut ait Ouidius, gladio interemptus. Ex qua re Mercuriū in Aegyptū profugiſſe, atq; Aegyptiis leges, & literas tradidiſſe author eſt Cicero. cuſtos Virginis, Virg. ¶ Ariſtorides.

Stellatus, cuſtos Iunonius. Ouid. à Iunone enim cuſtos conſtitutus eſt, ut Io in vac cam mutatam cuſtodiret.

A rgilla, tenuis, Virg. ¶ Vda, Horat. ¶ Lubrica, Tibull.

A rgiletum locus in urbe Roma, dictum uel ab Argilla, quod ibi id genus terræ ſit, uel vt alii, ab Argeo, ſeu quod is huc uenit, ibiq; ſepultus ſit. Varro author. ¶ Sacrum. Virg. ab Argo illic ſacrato, & ſepulto. Nam Euander Argum quendam ſuſcepit hoſpitio: qui quum de eius cogitaret interitu, ut ipſe regnaret, Euandro hæc non ſentiente ſocii intellexerunt: et Argum necarunt. Cui Euander & ſepulchrum fecit, & locum ſacrauit, non quod ille merebat, ſed hoſpitalitatis cauſa. Donatus, et Seruius.

A riſta, mollis, pinguis, tenera. Virg. ¶ Grauida, caua. Ouid.

A ries, dux ouium, ſolax. Ouid.

A ries machina, ferreus. Ouid.

A ries Sidus, qui exiſtimatur eſſe is qui Phryxũ, & Hellen tranſtuliſſe dictus eſt per Helleſpontũ. quem Heſiodus, & Pherecydes aiunt habuiſſe auream pellem: ſed Hellen decidiſſe in Helleſpontũ, & à Neptuno compreſſam Pæona procreaſſe: nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxũ incolumem ad Aeetam perueniſſe, et arietem Ioui immolaſſe: pellem in templo fixiſſe: & Arietis ipſius effigiem ab Ioue inter ſidera conſtitutam. hæc & plura apud Hyginũ, & Plutarchũ. Plutarchus addit, Phryxũ amiſſa in mari ſorore promontoriũ quoddam aſcendiſſe ut ibi ſomnum caperet, arietem uelleris aurei cũ uidiſſet barbaros homines Phryxũ inuadere, Phryxum voce humana & cornu quod in fronte gerebat excitaſſe, Phryxũ inde in Colchicam regionem perueniſſe: montem Brixaba dictũ, id eſt Arietis frontem. Porro Aries Theophane & Neptuno natus eſt. ¶ Ouis aurea, mollis. Prop. ¶ Ouis aurata, ouis Phryxea, aurea, ouis conſpicua. Ouidius.

A rietis pellis, pellis aurata. Catull. ¶ Vellus molle. Propert.

A riadna Minois, & Paſiphaes filia. Plutarchus. Diodorus. ¶ Minois. Catull. ¶ Coniux beata. Horat. Ariadna à Theſeo relicta in inſula Dia adamata fuit à Baccho, quam etiam in uxorem habuit. & in cœlũ uecta curru à Lyncibus ducto ipſa Liberæ nomen accepit à libero patre. author Ouid. Meminit & Hygin. & Catull. ¶ Cnoſſia. Tib. à Cnoſſo una ex tribus ampliſſimis, & illuſtriſſimis Cretæ ciuitatibus, quæ & Cæratus a vicino flumine dicebatur. ut ait Strabo, & Euſtathius. ¶ Dea ſiderea. Propertius. ¶ Cnoſſis. Cnoſſias. Ouid.

A ricia poſt Albanum montem urbs in Appia uia ſtadiis centum quinquaginta à Roma diſtans. Steph. Strabo. ¶ Nemoralis, Ouid. propter lucũ Dianæ de quo nunc à nobis dicendum.

A ricinus lucus, ſiue Dianæ lucus è ſiniſtra uiæ regione ex Aricia ad Aricinam uiã conſcendentibus, quod templum nominant ædificium Tauricæ. Nam barbaricus quidam Scytharum circa templum mos obtinet. Qui enim uictimæ mactator prius extiterit, Sacerdos inſtituitur. fugitiuus quidam uir gladium tenens, ad inſi lius ſemper circũſpectans ad tutandum ſtrenue eſt paratus. templum autem ſilua circũdat.

Strabo. ¶ Luci Egeriæ. Virg. Nam illũ Egeria nympha incoluit.

A *ricinus lacus qui templo Dianæ inſtar pelagi fluctuans adiacet, circũcirca montanũ imminet ſuperciliũ continenter. Caua inde regio templũ, aquamque excipit. fontes ſpe ctare licet è quibus lacus explet. Horũ ſacra ſub cuiuſdam dæmonis appellatione ha bent. Hoc in loco ſcaturigines obſcuræ ſunt: longius autem exterius ad ſuperficiem eminentes oſtenduntur. hæc Strabo.* ¶ *Hymettia littora, ab Hymetto Atticæ monte unde fuit Hippolytus. Nam Hippolytus Dianæ precibus ab Aeſculapio ad uitam reuocatus eſt, Diana Hippolytum in templo ſuo Aricinæ ſiluæ abſcondit: & Egeriæ nymphæ commendauit, ibique Hippolytus regnauit, templumque Dianæ erexit, & nemus conſecrauit: ubi ſingulari certamine uictor ſacerdotium capiebat: Certamen autem ſeruis tantum fugitiuis proponebatur. authores Pauſanias, & Diodorus. Virg. Ouid. Nec illud nos mouere debet epitheton longe repetitum eſſe, quum id alibi quoque Virgilius uſurpet, ut Seruius annotauit. aut quod Hymettus prima ſyllaba breuis ſit. quum obſeruandum ſit apud græcos geminato ττ. ὑμηττὸς, nomenque obſeruant ϛ'. v. natura producere: aut quod humentia in uno tantũ codice Romano ſcilicet legat. quũ hæc erudit iſſima lectio in omnibus ferè exẽ plaribus inueniat, neque eam ab inerudito quoquam repoſitam eſſe haud uero ſimile ſit: conueniatque cũ illo Virg. in nono. Edictum Martis Luco Simethia circũ Flumi na, pinguis ubi & placabilis ara Palici.*

A *rion equus, ex Neptuno in equũ mutato, & Cerere Erinnydis ſpecie apud Tilphoſſo ſam Boeotiæ fontem natus. Alii ex Neptuno in equũ mutato, & Cerere in equam natum tradunt, cuius nomen in ſacris latet, ex equa uero & equo, quo rum corpora numina intrauerãt, Arionem genitum, uel, ut ait Antimachus, ex terra genitus. Eum Copretus Halyarti filius Boeotiæ rex à Neptuno dono ac ceptum Herculi dedit quo Cycnum Martis filium curuli certamine in templo Pa gaſæi Apollinis ſuperauit. Poſtmodum Hercules Adraſto regi donauit, quo ſolus ex ſeptem ducibus incolumis ſeruatus eſt. Pauſanias. Home. Int.* ¶ *Vocalis. Propertius. Quia cum hinnitu è terra fertur proſiliiſſe. Nam ut ſcribunt Lactantius Placidus & Probus, quum adhuc ignotus eſſet equorum uſus mortalibus, & his animalibus terra egeret, Neptunus in Theſſalia terram tridente percuſſit, ſubitoque, mirum dictu, duo equi proſilierunt Scyphios, & A rion. Quod item Lucanus aſſerere uidetur quum ait. Primus ab æquorea per cuſſis cuſpide ſaxis Theſſalicus Sonipes bellis feralibus omen Exilit. Tametſi Ouidius, itemque Seruius id factum velint in Attica, quum Neptunus Mineruaque de Athenarum nomine contenderent.*

A *rion fidicen loco, et oppido Methymnæus, cuius fabulam referũt Herodotus, & Dio dorus, & Ouid.* ¶ *Vocalis, Ouid.*

A *riſtæus, ut Pindarus, & Diodorus, ex Cyrene Chlidanopes, & Hypſei, ut alii Pe nei amnis filia, & Apolline æditus, Hypſeus aũt Creuſa Terræ filia, & Peneo na tus, ut uero Pherecydes, Naide, & Peneo: ut Aceſander Philyra Aſopi filia. Era*

trem habuit Autuchum. Bacchylides Ariſtæos quattuor refert, primũ Caryſti, alterum Cheronis, tertiũ Cœli, Terræq; filiũ, quartum Cyrenes. Huius Creuſæ meminit Ouidius. Te quoq; promiſſam Xantho Penee Creuſam Phthiadum terris occuluiſſe ferunt. Nymphis à matre traditus eſt nutriendus, à quibus quũ lac cõgelare, mel, atq; oleum conficere didiciſſet, primus ea in uſum hominibus traduxit, unde à poſteris ut Deus cultus eſt, Arcadiæq; regnum obtinuit. authores Diodorus, Iuſtinus, Plinius. ¶ Arcadius magiſter. Virg.

A riſtarchus inſignis grammaticus Ariſtarchi filius, ſub Ptolemæo Philometore natus, cuius & filium erudiuit, in Samothracia ortus Alexandriæ habitauit. Suidas. ¶ Magnus. Ouid.

A rma, diſcordia, horrentia, ſæua, micantia, fulgentia, impia, picta, radiantia, inſignia, uerſicoloria, cruẽta, fortia. Virg. ¶ Luctuoſa. Horat. ¶ Triſtia, Tibull. ¶ Dira, caſtrẽſia, Propert. ¶ Horrida, Crepitantia, fera, ſcelerata, ualida, pugnacia. Ouid.

A rmenta, læta. Virg.

A rmenii populi Perſis finitimi, ab Armeno Rhodio, ut ſcribit Antipater, quos Eudoxus ex Phrygia originem duxiſſe, & multa Phrygia lingua proferre tradit. Iuſtinus uero Armeniam ab Armeno, Theſſalo dictam ſcribit, qui unus ex Iaſonis ducibus fuerit. ¶ Odorati. Tibull. in Armenia nanq;, ut antea diximus, pretioſum inter reliqua aromata naſcitur Amomum. ¶ Fugaces. Ouid.

A rne Aeoli filia ex Menalippe, quam Neptunus in iuuencum mutatus cognouit. qua de re indignatus pater eam Metapontio aduenæ tradidit, ut eam in Metapontum deduceret, ubi duos peperit filios Aeolum, ac Boeotum, ut latius differit Diodorus. Strabo tamen & Varro hanc Arnen Menalippen uocant.

A R P I Apuliæ urbs à Diomede Aetolo fundata, quã olim maximam fuiſſe Italicarum urbiũ, & prius, Argyrippam, & aliquando Argos Hippium, quãquã nonnulli Strabonis codices habent Argyroippiũ, uocatam teſtimonio ſunt, Strabo, Plinius, Stephanus, qui addit Lampen quoq; cognominatam. ¶ Aetoli, Argyripa, Virg. una litera detracta, ut in pleriſq; aliis.

A rquus cœleſtis, ingens. Virg. ¶ Himbrifer. Tibull. ¶ Purpureus. Prop.

A rs, magiſtra. Virg. ¶ Docta. Ouid.

A rtacia fluuius in extrema Italiæ parte Læſtrigonum regionem præfluens fonte limpidiſſimo, authore Homero. ¶ Nobilis unda. Tibull.

A rua, genitalia, lata, Virg. ¶ Pinguia, Tibull. ¶ Florentia, dura, operoſa, fallacia. Ouid.

A ruina, pinguis. Virg.

A rundo, tenera, fluuialis, umbroſa, glauca, Virg. ¶ Tremula, procera, Ouid.

A S C A N I V S Aeneæ ex Creuſa filius. Ilus & Iulus cognomento, Virg. Etſi Cypriorum ſcriptor non Creuſam ſed Eurydicen eam uocat. ¶ Regius, Dardanius, pulcher, magnus. Virg. ¶ Binominis. formoſus. Ouid.

A ſcanius Myſiæ lacus, & fluuius apud quem Hylas raptus eſt. Strabo, Plinius, Propert.

Propert.¶ Sonans, Virg.¶ Crudelis, Propert.

A ſcenſus, altus. Ouid.

A ſilus, ſiue Tabanum dici placet, vt ait Pli. quem græci Oeſtron uocant, ut apud Virgilium.¶ Aſper, acerba ſonans, Virgilius.

A ſinus, quem Apollini Hyperboreos mactare teſtatur Pindarus, & Callimachus. ¶. Tardus. Virg.¶ Pandus, lente gradiens, auritus, Ouidius.

A ſperitas agreſtis, inconcinna, grauis, Horat.

A ſpis ſerpens, cuius plures diuerſæq; ſpecies, verum diſpares effectus ad nocendum. Solinus.¶ Aſpera ſerpens. Horat.¶ Sacer coluber. Propertius.¶ Serpens pigra, peregrina. Eſt enim præter Libycam Aegyptia aſpis apud Strabonem de qua hoc loco Ouidius intelligit, quæ propriũ quiddam habet præter alias aliorũ locorũ. Ea duplex eſt. alia Palmaris quæ celerius interficit, altera paſſus ferè longitudine. PLENA ſomniferis uenenis. Ouid. Hymnale nãq; aſpidis ſpecies ſomno necat, ut ait Solinus. vnde & aſpidum ſomnificam uim appellat Plin. qui etiam ait. Aſpides percuſſorũ corpore & ſomno necant, omnium ſerpentium minime ſanabiles.

A ſſaracus Trois filius ex Callirhoe Scamandri filia. Homerus, Lycophronis interpres.¶ Phryx. Ouidius.

A ſſyria prouincia maioris Aſiæ, ab Aſſur filio Sem cognominata, qui eam regionẽ poſt diluuium primus incoluit. author D. Auguſtinus, ab ortu Media, ab Occaſu Meſopotamia terminatur, à meridie Suſiana, à Septentrione parte Armeniæ, ut ſcribit Ptolemæus.¶ Pinguis. Tibullus.

A ſtynome Homero Chryſeis dicta, Chryſæ Sacerdotis Apollinis filia, quam ex Thebis captiuam Achilles abduxit: eamq; ex omni præda ſibi delegit. Euſtathius.¶ Chryſeis. Ouidius.

A ſtures populi Citerioris Hiſpaniæ, ut ait Plinius.¶ Pulcherrimi, equo ſidentes, & verſicoloribus armis, Virg.

A ſtydamia Ormeni regis filia, quam quum pater Herculi negaſſet ille urbe expugnatã, & interempto Ormeno puellam rapuit. ex qua etiam Cteſippum genuit. authore Diodoro.¶ Nympha Ormenis, Ouid.

A ſtyanax Hectoris & Andromaches filius, qui antea Scamandrius dictus eſt, quiq; poſt Troiã euerſam deturbatus eſt. Seneca, & Homerus.¶ Hectoreus puer. Ouid.

A ſtypalæa inſula una ex Sporadibus in Carpathio mari, quæ Achillẽ ſanctiſſime colit; in ea laudatiſſimæ Cochleæ. Cicero, Plinius.¶ Cincta piſcoſis vadis. Ouid.

A TALANTA Arcadia Iaſi filia à Melanione, & Meleagro amata, Xenophon, Apollonii & Homeri interpres & Hyginus, &c.¶ Dura, Iaſis, Prop.¶ Tegeæa, Nonacria, Mænalia, Nonacrina, Ouidius.

A talanta Argiua filia Schœnei Athamantis filii quã Hippomenes curſu à ſe ſuperatã in uxorem duxit. Ambo à Cybele in Leones mutati. authores Apollonii & Hom. Interpres, Ouidius, Seruius, Hippomedon tamen non Hippomenes ab Apollonii Interprete nuncupatur. Theocriti interpres aliter tradit, nempe Atalantem Schoenei fi-

liam fuiſſe, Schœneum Iaſi. ¶ Pernix, Catull. ¶ Fugax. Ouid.

A thamas Aeoli filius, de quo apud Ouidium. ¶ Penthides. Athamas Ino filiam Cadmi, Agaues uero Penthei matris ſororem duxit in vxorem vt notū eſt ex Ouidio, GENER draconum, propter Cadmū, & Harmoniam vxorem eius, qui in dracones verſi ſunt, ut legimus apud Ouidium. SVPERBVS, Aeolides, Aeolius, Ouidius.

A thenæ urbs Atticæ clarior quàm ut indicari egeat, quo nomine eſt & locus in mari Euxino nobile palladis Templum hñs, authore Arrhiano. ¶ Præclaræ. Lucr. ¶ Prima tellus. Virg. Athenienſes enim primam omnium ſuam terram ſeq; primos homines prædicabant, de generis antiquitate cum Argiuis certantes. Nam primæ ciuitatis authores utriq; uideri uolebant. Pauſanias, Stephanus, Ariſtides, Ariſtophanes, Plinius. ¶ Doctæ. Propert. ¶ Vrbs Tritonis. propter Palladem quæ tritonia dicta eſt. Athenas vero Palladi ſacras fuiſſe atq; ab ea nuncupatas exponit Pauſanias in Atticis, & D. Auguſtinus ex ſententia Varronis. CLARÆ. Pandioniæ, à Pandione rege Athenarum. DIAE. Erechtheæ. ab Erechtheo rege qui Pandioni ſucceſſit apud Pauſaniam. VRBS Mopſopia. Ouidius non à Mopſo uate, ſed ab alio quodam Mopſope ut docet Strabo, & Stephanus, alii ab Oceani filia Mopſopia, de qua Suidas.

A thenienſes, populus Pandionius. Lucret. ¶ Cecropii, Cat. ¶ Theſidæ, Cecropidæ. Virg. ¶ Populus Erichthonius, ab Erichthonio Athenarum rege. Prop. ¶ Mopſopii, Erechthidæ, Ouidius.

A theſis amnis Venetiæ Veronam interſecans qui ex Tridentinis alpibus labitur. Plinius. ¶ Amœnus. Virg.

A thos Thraciæ mons altiſſimus, ab Atho gigante Neptuni, & Rhodopes Strymonis filio. Stephanus, Theocriti interpres. ¶ Altus, arduus, Ouidius.

A tina urbs Italiæ iuxta Pontinas paludes. Plinius ¶ Potens. Virg.

A tlas Iapeto, & Clymene Oceani filia natus, teſte Heſiodo, ut alii Iapeto Cœli filio, et Aſia Oceani filia, fratres germanos habuit prometheū, Epimetheū, & Menœtiū Author Tetzes in Heſiodū. ¶ Maximus, durus, ſcelifer, Virg. Nam, ut author eſt Pherecydes, ad hūc profectus eſt Hercules quū didiciſſet à Nereo ſe malis Heſperidū nunquā potiturū ſine Atlantis ope. Sed dū Atlas Herculi operam nauaret ipſe cœlum ſubiit. quūq; confecta re cœlū recepturus Atlas non videret, Herculis aſtu eluſus eſt. Impetrat ut ille tandiu cœlo ſuccedat quoad ferendo oneri puluillum ſibi aptet, atq; ita correptis pomis quæ proiecta humi iacebant e veſtigio uictor abiit. Hiſtoriæ tñ ueritas ita ſe habet quéadmodū Xenocrates ſcriptū reliquit. Atlas ſiderum rōnem primus inuenit, quā quo edoctus Hercules ita ſecūdas tulit ut à primo ferè nō abeſſet: mox grauioribus ſtudiis auocatus, Cœlū id eſt Aſtrologiā Atlanti remiſit. ¶ Iapetionides, Heſperius rex, Ouid. Mauritania nanq; cuius rex fuit, Gaditanum fretum, Soliſq; occaſum reſpicit. Pomponius. Solinus.

A tlas mons Mauritaniæ, in quē Atlas rex mutatus eſt, nota fabula apud Ouidiū, in interiora Libyæ remotior, quem Solinus altiſſimū eſſe teſtatur, Nam eductus in vi

tridam lunaris circuli ultra nubila caput condit, quē incolæ vnam cœli colūnam e ſſe
aſſerunt. Eſt & alter Herculis colūnis propinquior, meminerunt Strabo, Plinius,
Solinus. ¶ Gelidus, Ouidius.

A tria, ampla, longa, Virg.

A treus Pelopis, & Hippodamiæ filius, Peloponeſſi prius, deinde Mycenarū rex. In
Mycenas n. regnū trāſlatū ē, ut ſcribit Euſeb. Atrei et Thyeſtæ nota hiſtoria uel ex
tragœdia Senecæ. ¶ Tātalides, ab auo Tātalo, Pelopis patre, CRVDVS, Ouid.

A ttagen auis Aſiatica inter nobiliſſimas habita, plumas variis colorum notis diſtinctas
hñs, Perdice paulo maior, colore ſubruſo, qualē figulinæ teſtæ habere ſolent, puluere
gaudens, prolep̄ fœcunda ex Lydia in Græciam aduecta. Attagen maxime Ionius
celebratur, uocalis alias, captus uero obmuteſcens, Plin. Suidas, Athenæus, Ariſto-
phanis interpres. ¶ Ionicus. Horatius.

A ttica regio, quæ & Atthis, ab Atthide Cranai filia dicta eſt. Actæa uero, ſiue Acte,
ab Actæone, ſiue Actæo rege, uel quia litoralis ferè tota ſit exili et anguſto quodā ue
lut margine. Strabo. Steph. Euſtathius, Lycophron, Plin. Trogus, itēq; Martianus.
¶ Cecropia. Cat. ¶ Ora Actæa. Cecropis terra, humus grata Mineruæ. Ouid.

A tticus, Actæus, Munychius, Strabo. Eſt & Munychia tumulus curuus in Cherone
ſi faciem cauernoſus tū natura, tū opera dedita magna ex parte ut habitatores admitt
tat. Ingreſſum anguſto habet ore, cui quidem portus terni ſubiacent. Quondam muro
uallata Munychia erat, & iunctis domicilijs referta ut Rhodiorum ciuitas, circuitu
complectens & Piræeum, & alios portus naualibus plenos. Hellanicus in ſecundo
Atthidos Munychiā dictam ſcribit à Munychoquodam Panteuclei filio, qui Muny
chiæ Dianæ tēplū erexit, cui etiam ſacra fiebant ſecūdo menſe qui apud Atheniēſes
Munychion appellat, ut legimus apud Suidam, & Demoſth. Inte. Vlpianum.
MOPSOPIVS, Cecropius, Ouidius.

A ttis Calai Phrygis filius à Cybele adamatus. Pauſanias in Achaicis, Nicandri inter
pres, Suidas, Ouidius. Diodorus. ¶ Cybeleius, Phryx, Ouid.

A VARVS, diues, Ouid.

A uceps, Callidus, Ouid.

A ucupium, plumoſum, Propert.

A udacia, fortis, Tibull.

A uena, ſterilis, Virg.

Aues pennipotentes, uariæ, aeriæ, Lucret. ¶ Pictæ, uolantes, canoræ, aligeræ, Virg.
¶ Argutæ. Propert. ¶ Auidæ, loquaces, rapidæ, Ouid.

A uiaria, inculta. Virg.

A uentinus Albanorum rex, Remulo Siluio natus, qui Auentino fulmine ictus ipſe regnum
per manus tradidit. Is poſtea ſepultus Auentino cognomen colli fecit. Liuius, Euſe-
bius. ¶ Fortis. Ouidius.

A uentinus Herculis filius ex Rhea natus. Hunc Turno aduerſus Aeneam ſuppetias
tuliſſe Virgilius commemorat. ¶ Pulcher. Virg.

Auernus lacus in ſinu Baiano prope Puteolos, quem Cæſar olim purgauit, adeo ſiluarum denſitate obductum, ut exhalans inde per anguſtias ſulfureæ odor aquæ grauiſſimus ſuperuolantes aues necaret: ex quo nomen accepit. Plutoni & Proſerpinæ Sacer eſt. Eius ambitus ſtadiorum quinque, profundum incredibile, ut quum ſit aqua clariſſima cærulea uideatur. Ferunt in eo priſcis temporibus quod poſtmodum fieri deſiit inferos euocari ſolitos. Effluente in mare ſtagno ferunt Herculem exaggerata terra fluxum clauſiſſe, uiamque deſuper iuxta mare factam Herculeam poſtmodum eſſe nominatam. In Auerno Homerica mortuorum vaticinia, oraculumque fuiſſe traditum eſt. Strabo, Diodorus, Lucret. Maro, Ariſtoteles. ¶ Diuinus, palus tenebroſa, graue olens, Virg. ¶ Vmbroſus. Propert.

Aufidus flumen Apuliæ, quod ex Hirpinis montibus defluens Canuſium ſecat. Plinius. ¶ Violentus, longe ſonans, tauriformis, Hor. cornua enim authore Seruio ideo à poetis fluminibus tribuuntur, ſiue quod plerunque in cornuum ſimilitudinem curuatas cernimus ripas, ſiue quod mugitum bouum imitatur murmur undarum.

Auguſtus Cæſar, Diui genus. Id quod in nomiſmatum etiam inſcriptionibus inuenias, à quorum altera parte C. Cæſaris caput habet, Titulus eſt, DIVOS. IVLIVS. ab altera uero parte Auguſti Octauiani caput cum inſcriptione, AVGVSTVS· DIVI. F I. Præterea uero lapidum inſcriptiones quæ ſunt & in Capitolio, et alibi, in quibus DI VI. F. ſcriptum obſeruaui. MAGNVS. Virg. ¶ Maximus, egregius, altus, diuus, fortis, optimas, clarus Anchiſæ, Venerisque ſanguis, Horat. ¶ Aeneades (Ouid.

Aula, nitida. Ouid.

Aulæa, purpurea, Superba. Virg. ¶ Suſpenſa, Horat. ¶ Attalica, Prop. Aurum intexere in Aſia inuenit Attalus rex, unde nomen Attalicis. author Plin. ſcribit Seruius Aulæa dici quia in aula Attali regis Aſiæ primum inuenta fuerunt.

Aulis Boeotiæ urbs prope Chalcidem, Euboeæ contermina, dicta ab Aulide Eunonymi Cephiſi filia. Homeri interpres. Plinius quoque ita ſcribit. Et in ipſis faucibus Euripi quem facit obiectu inſulæ Euboeæ Aulis capaci nobilis portu. ¶ Piſcoſa, Euboica, Ouid.

Aura, tenera, celerans, aeria, uitalis, alta, ætheria, liquida, leuis, Lucret. ¶ Supera, tenuis, celeris, Virg ¶ Rapida, cōis, lenis, volucris, vacua, cita, frigida, mollis, Ouid.

Auriculæ, molles, Horat.

Aures, tenues. Lucret. ¶ Rimoſæ, patulæ, Horat. ¶ Cauæ, auidæ. Ouid.

Auriga, pronus. Virg.

Aurora ex Hyperione & Thia. Hyperion uero Cœli Terræque filius, Heſiodo. Homerus uero Hyperione & Euryphaeſſa ſorore genitam canit. ¶ Roſea, Lucret. ¶ Lutea, coniux Tithonia. Virg. ¶ Candida, Tibull. ¶ Rubra, Propert. ¶ Vigil, purpurea, bijuga, roſeo ſpectabilis ore. Eos. græcum eſt uocabulum ἔως quippe & ἠώς dicitur. unde Heous prima breui, & Eous abſque aſpiratione cum prima producitur. PALLANTIAS. Eurybea Ponti Terræque filia, ex Crio genuit Aſtræum, Pallanta, Perſen, ex Aſtræo & Aurora nati, Argeſtes, Zephyrus, Boreas, Notus. authore Heſiodo.

A uroræ equi Lampon & Phaethon, Homero: Pegaſus Lycophroni, eius interpres author. ¶ roſei. Tibull. ¶ Matutini. Ouid.

A uroræ currus, roſeus, puniceus. Virg. ¶ Croceus, pruinoſus, Ouid.

A urum, fulgens. Catull. ¶ Flauū, fuluū, Virg. ¶ Regale, Horat. ¶ Diues, Tibull. ¶ Nitidū, micans, clarum, lentū, radians, ſolidū, fuſile, Ouid.

A uſpex, prouidus. Horat.

A uſter ventus à meridie, qui græcis Notus dicitur. Plinius, Vegetius. ¶ Fulmine pollens, validus, Lucret. ¶ Humidus, niger, pluuialis, frigidus, tumidus, ales, uiolentus, præceps, Virg. ¶ Turbidus, albus, comes Orionis, rapidus, Horat. ¶ Hibernus, tepidus, Tibull. ¶ Nubibus, Prop. ¶ Pluuius, aquaticus, calidus, nimbriſer, inſanus. fortis, madidus, procelloſus, nubiſer, terribilis, Ouidius.

A utolycus Chione Dædalionis filia, & Mercurio natus, Vlyſſis maternus auus, qui furandi & peierandi aſtu Mercurii munere facile omnes homines ſuperauit, vt ſcribit Homerus. Parnaſſum incoluit, & Neæram in matrimonio ſibi coniunxit teſte Pauſania in Arcadicis. ¶ Verſuta propago, furtum ingenioſus ad omne. Ouid.

A utomedon Diorei filius, Achillis auriga. Homerus. ¶ Armiger. Virg.

A utumnus, Pampineus. Virg. ¶ Pomifer, decorus, Horat. ¶ Inæqualis, ſordidus. Ouid.

A uus, priſcus, vetus. Tibull. ¶ Longæuus, Ouid.

A uxilium, bonum. Lucret.

A XIS, feruidus, faginus, Virg.

B

BABYLON Perſarū urbs Chaldeæ gentis caput, à Semiramide regina condita tam nobilis vt propter eam & Aſſyrii, & Meſopotamii in Babyloniæ nomē tranſierint, amne interluitur Euphrate. Beli ibi Iouis templū, quem inuentorem cœleſtis diſciplinæ tradiderunt. In æmulationem huius vrbis Cteſiphontem Parthi condiderunt. Vocabulū ſumpſit à Babylone Medi filio. Plura leges apud Solinū, Strabonem, Herodotū, Diodorū, Pli. ¶ Perſarū vrbs. Prop. ¶ Alta, Ouidius.

B acchus Iouis & Semeles filius, Homero, Euripidi, Heſiodo. Praxilla Sicyonia ex Venere natū cecinit. Plutarchus ex Ioue & Arge nympha è lyſto Cretæ vrbe raptā natū tradit, vnde Argillus mons Aegypti dictus eſt, ubi Bacchum illa edidit. Cicero plures connumerat, Dionyſios inquit plures habemus. Primū è Ioue & Proſerpina natū. Secundū Nilo, qui Nyſam dicit interemiſſe. Tertium Caprio patre, eumq; regem Aſiæ præfuiſſe dicunt. cuius Sabazea ſunt inſtituta. Quartum Ioue & Luna, cui ſacra Orphica putantur confici. quintum Niſo natum & Thyone, à quo Trieterides conſtitutæ putantur. Bacchum a mulieribus quæ illum bacchantes ſequebant dictum fuiſſe tradidit Diodorus. ¶ Euius, & apud Suidam, & Heſychium & magnum Etymologicon, vbi & Euſius Laconum lingua

dicitur. E V A N. Lucret. uel ab Euan uocabulo quo indi ederam ſignificant, ut
ſcribit Heſychius, uel à uoce bacchātium. nam, ut ait Euſebius, Bacchæ crudas car-
nes comedentes ſacro furore initiantur Euan Euan conclamantes, ſiue quia Phryges
Bacchum Euan appellant. ¶ Florens. aut propter hederam qua ornatus eſt, ut Clau-
dianus. Lenis uolitabat Iacchus Crinali florens hedera, aut quia florida ætas Bac-
cho & Apollini attribuitur, dicente Tibullo. Solis æterna eſt Phœbo, Bacchoq; iuuē-
ta. Nam decet intonſus crinis utrūq; Deum. I A C C H V S. Catull. à clamo-
re, & ſonitu. nam ſacrificantes clamare ſolebant Io Bacche. ἰάκχω græcis vociſe-
ro. ¶ Liber. ut ſcribit D. Auguſtinus quod mares in coeundo per eius beneficiū emiſ-
ſis ſeminibus liberentur. hoc idem dicunt in fœminis agere Liberam, hoc eſt Ariad-
nam: & ob hoc Libero uirilem corporis partem in templo poni. fœmineam Liberæ.
Alexander uero ita uocatum tradit, quod pro communi Boeotiæ libertate pugnauit.
Nec me latet eſſe qui affirment Liberū ideo dici quia vinum liberiorem hominem fa-
ciat, & curis ſolutum. L Y N AE V S. eadem ratione ſcilicet quia animi curas
diſſoluit, id quod V ticenſis Cato in ſe quandoq; periclitatus eſt. ut ſcribit Plutar-
chus. λύω Soluo. L E N AE V S. Apollodorus aſſerit Lenæos Bacchi ludos,
quicūq; cum torcularia, quæ græci λῆνοι uocant, exhibebant. unde liberi patris per
epitheton nomen eſt. uel, ut Diodoro placet, quia primus uinum ex torculari educere
monſtrauit. DATOR lætitiæ. Verg. ¶ Prœliis audax. Africam. n. exercitu ex-
pugnauit. Aegyptūq; & reliquos fines regno tenuit. Hyginus teſtis. Gigātes quoq; de-
uicit quū Ioui diiſq; bellū intuliſſent, Diodorus. SEMELEIV S. Thyoneus. à ma-
tre Semele Thyone ob furorem appellata, Aeſchylo authore. BASSAREV S, à ge-
nere ueſtis Baccharum. unde & Bacchæ Baſſarides dictæ. Baſſaris. n. ueſtis ge-
nus eſt uſq; ad pedes demiſſa qua Bacchæ induebant. dicta à Baſſara loco Lydiæ
vbi ſit hæc apud Acronem, & Heſychiū. & Etymologicon. VERECVNDV S,
candidus, uictus, iocoſus, Horat. ¶ Tener conſitor uuæ. Bacchus apud græcos do-
cuit uini uſum, ut teſtis Martianus Capella, Euſebius ſcribit uitem inuentam à Dio-
nyſio. ſed non Semeles filio anno regni Cecropis quinquageſimo, qui fuit vltimus. hoc
idem affirmant Varro, & Virgilius in deorū inuocatione. PROLES Semeles. Oſi-
ris. Tibull. ita ab Aegyptiis nominatus. Diodorus, Auſonius poeta, Suidas. hunc uul-
gus Serapim, & Serapidem appellat ut ait Firmianus ¶ Proles Semeleia, Nyſæus:
Diodorus, ita ſcribit. Infantem Iuppiter Mercurio dedit ad antrum Nyſæ, quod in-
ter Phœniciam, Nilumq; eſt, deferendum: à nymphiſq; omni ſtudio, curaq; educan-
dum. unde ab Ioue Nyſaq; Dionyſium dixerunt. quod etiam Homerus in Hymnis
teſtat inquiens. Eſt Nyſa ſupra montem floridum ſilua procul à Phœnicia fermè
Aegypto fluente. hæc ille. Siue à Nyſa urbe, quā ipſe in India in huius memoriam
in qua nutritus eſt condidit. idem Diodorus. IGNIGENA, Semelem Iuppiter, ut
Diodorus tradit, ob pulchritudinem in forma hominis cognouit. Quòd exiſtimans
[illegible] in ſuū contemptum agi rogauit ut ſecum quemadmodū cū Iunone aſſueuerat
[illegible] Dei maieſtate aſſumpta cum tonitribus, ac fulgure ad eam deſcendit.

ut illa prægnas quũ neq; fulguris neq; tonitrui uim ferre poſſet, filiũ aborſa igne expla
uauit. Iupiter adhuc imperfectũ infantem femori ſuo inſeruit ut maternos menſes
ibi compleret: unde & natus eſt. nota fabula apud Ouidium. Quod Diodorus ita
interpretatur. In India quũ peſte Bacchi exercitus uexaretur in monte ſalutem inue
nit qui Femur dicitur. BISGENITVS, iterum ſatus, bimater, Bromius, à tonitru
qui in eius ortu contigit, ut ait Diodorus. βρέμω enim fremo. INDETON
SVS, puer æternus, formoſiſſimus, uenerandus, de pellice natus, racemifer, uitis re
pertor, Corymbifer. hedera Liberi ſacerdotibus, ipſiq; etiam Deo quũ inter homines
ageret in uſu coronæ fuit. & Alexander eius exemplo hedera coronato exercitu ex
India uictor rediit. author Plynius. Mirum quod Plutarchus in quæſtionibus refert.
Ineſt, inquit, hederæ ſpiritus qui mentes in furorem concitat, & loco mouet, & ebrie
tatem abſq; uino inducit. NYCTELIVS, quia eius ſacra noctu fiebant. νυκτε-
λεῖν nanq; apud Heſychiũ noctu perficere et initiare. ELELEVS. à uoce belli
ca quæ dicitur Eleleu. accedentes enim ad bellum ἐλελεῦ acclamabant. author Sui
das. CORNIGER. dicitur liber pater propter ingenii acumen prius boues ad iugũ
iunxiſſe, eorũq; opera frugem iacta ſemina reddidiſſe, qua ex re illum cum cornibus
finxere, ut docet Diodorus. Feſtus uero ait, Cornua Liberi patris ſimulacro addunt,
quoniam inuentorem uini dicunt. eo quod homines nimio uino truces fiant. VVAE
commentor pulcherrimus, intonſus, Ogygius. Bacchus patriam habuit Thebas Boeo
tias, ut ſcribit Plinius; quæ Ogygiæ ab Ogyge primo Thebarum rege dictæ ſunt.
author Suidas. Boeotiam quoq; Cecrope regnante quũ eam ditione ſubactam haberet
Ogygiam appellatam teſtatur Strabo. AONIVS Ouid.

B acchi capilli, racemiferi, Ouidius.

B acchi ſacra quæ & Orgia appellantur apud Poetas, ἀπὸ τῆς ὀργῆς id eſt à fu
rore. licet omnia ſacra à græcis hoc uocabulo nuncupent, quia qui Sacrificant diui
no quodam corripi furore uidentur, Erant & Liberi patris ſacra quæ Phallagogia di
cebantur, ut Iouis Pandia, & Diaſia, Iunonis Heræa, Mineruæ Panathenæa, Bac
chi quoq; Dionyſia, Cereris Eleuſinia, ac Theſmophoria, Apollinis Delia, et Pythia,
Mercurii Hermea, Neptuni Poſidonia, Herculis Heraclea, Aeſculapii Aſclepia, &
Panacia. authores Theodoretus, & Euſebius. ¶ Obſcura Catullus de quibus ita Oui
dius. Tempus erat quo ſacra ſolent trieterica Baccho Sithoniæ celebrare nurus, nox
conſcia ſacris: Nocte ſonat Rhodope tinnitibus æris acuti. Aſtipulantur Euſebius.
Liuius. ¶ Sacra occulta. Tibull. noctu enim clam à ſolis mulieribus celebrabantur.
¶ Trieterica Triennia, Ouid. quia tertio quoq; anno colebant. quæ Boeotii cæteriq;
græci Thraces quoq; in memoriã Indicæ expeditiõis cõſtituerũt. author Diodorus.

B acchæ, Thyades, à Thya Celænus et Apollinis filia quæ primũ Bacchi orgia egit.
ut ait Pauſanias. MAENADES à furore et inſania. unde et ipſe Bacchus Mænoles
id eſt totus furens ac inſanus dictus eſt apud Euſebium. Hederigeræ. Catull.
¶ Euiades, ab Euio. Peruicaces, biſtonides Horat. ¶ Edonides, Propert. ¶ Eleleides.
Thraciæ, Mimallones, Mimallonides, ut ait Suidas ἀπὸ τῆς μιμήσεως hoc,

eſt ab imitatione, quia Bacchū imitarent, Nā & ipſæ cornua ferunt. Porrò Taurino vultu fingit Bacchus. Phylleiæ, à Phyllidæ regione Thraciæ, authore Steph. et Herodoto. THREICIÆ, Ouid.

B acchiadæ qui annis fermè ducentis Corinthium dominatione tenuerunt, & tyranni locupletiſſimi, & numero plurimi & genere clari euadentes. Cypſelus aūt hiſce deſtructis tyrannidem occupauit, author Strabo. ¶ Gens orta Corintho, Ouid.

B aiæ Campaniæ ciuitas, Lucrino Sinui contiguæ, ab Vlyſſis ſocio nomine Baio ſic dictæ. Erant ibi calidæ aquæ & ad voluptatem & ad ſanandos morbos accomodatæ. Strabo. ¶ Liquidæ, amœnæ. Horat. ¶ Tepentes. Propert.

B arathrum, abruptū, Catull. ¶ Immane. Virg.

B arba, hiſpida. Tibull. ¶ Hirſuta. Ouid.

B arbaria, inhumana, Ouid.

B actra oppidū ſupra Perſidem, quod & Zariaſpa dictū eſt, per quod flumen eiuſdē nominis fluens emittit in Oxū vnde ei nomē. Plin. Strab. Cyro. ¶ Regnata. Horat.

B attus Cyrenarū vrbis conditor, vt Iuſtinus Polymneſti ex Phronime filius, Battus vero à Pythia appellatus quū eam de ſua voce exili, atq; impedita lingua cōſuleret. βατταρίζειν enim græcis balbutire. author Herodotus. Aceſander autem ſcribit Battū ſua ſponte linguam ſibi obſignauiſſe. alii Battum hoc eſt regem cognominatū exiſtimauere, Battos nanq; Libyes reges nūcupant Battus prætereà Cyrenis in excelſiſſimo fori loco ſepultus eſt, manu Laſerpitium geſtans. Pauſanias, Pindarus eiuſq;, & Callimachi interpres. ¶ Vetus. Catullus.

B attus poeta familiariſſimus Ouidio poetæ, ut ipſemet Ouidius teſtatur. ¶ Clarus Iambo. Ouid.

B atillus puer ab Anacreōte poeta amatus. authore Maximo Tyrio. ¶ Samius. Horat.

B attis Philetæ poetæ amica, ut canit Hermeſianax Colophonius apud Athenæum. οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδὸν τὸν Εὐρυπύλου πολιῆται Κῷοι χάλκειον θῆκαν ὑπὸ πλατάνῳ Βιττίδα μολπάζοντα θοὸν πέρι πάντα Φιλητᾶν. Illud animaduertendum ex his uerſibus, ſi tamen hæc verior uetus lectio eſt, Bittida non Battida apud nos legendum. ¶ Coa, à Co inſula. Ouid.

BELLEROPHON uir Corinthius Glauco Siſyphi filio natus, Homero authore, ideo dictus, quia Bellerum fratrem inuitus occidit, cū antea Hipponus nominaret, ut ſcribit Lycophronis interpres. quem nōnulli tradiderūt quū ad Proetū Abantis, ut alii Therſandri filium deueniſſet, Anteam quæ & Sthenoboea, Amphianactis, ſiue Iobatæ filium, coniugem regis hoſpitis amore inductam petiiſſe ab eo uti ſibi copiam ſui faceret, promittens ei coniugis regnū. quæ quū impetrare nō potuiſſet, verita ne ſe apud regem criminaret præoccupat eū ſibi uim afferre uoluiſſe. Proetus qui eū dilexerat noluit ipſe ſuppliciū ſumere, ſed quod æquū eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobaten Anteæ reginæ patrem, ut ille filiæ pudicitiam defendens Bellerophon

tem obiiceret Chimæræ quæ eo tempore Lyciorũ agros uaſtabat flamma. Hanc Bellerophontes equo inſidens alato telo confixit cõfecitq́. unde uictor profugiens, poſt fontis inuentionem quũ ad cœlũ contenderet euolare, neq́ longe iam abeſſet, deſpiciens ad terram timore permotus decidit, ibiq́ periiſſe dicit. Equus aũt ſubuolaſſe, atq́ inter ſidera ab Ioue conſtitutus exiſtimat. Alii non criminatũ ab Antea, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus eius moueret, profugiſſe Argis dixerunt. Hæc quidem apud Strabonem, & Hyginũ, & Hom. Int. Zenodotus uero refert Proetũ uires iuuenis uictoris admiratũ, & ex euentu illius innocentiam coniectantem literas Proeti oſtendiſſe Bellerophonti: generũq́ aſciuiſſe, ac morientem eidem imperii ſucceſſionem tradidiſſe. Notũ prouerbiũ ex hac hiſtoria natũ βελλεροφόντης τὰ γράμματα. aut βελλεροφόντης κατὰ σαυτοῦ. ¶ Caſtus, Horat. ¶ Tetricus. propter illud Homeri de Bellerophonte. Qui miſer in campis amens errabat Aleis. Ipſe ſuũ cor edens, hominũ ueſtigia uitans. COMITOR Chimæræ. Ouidius.

B ellona, quæ & Duellona, Belli præſes, græcis Enyo, Martis nutrix ut quidam tradidere, ut alii, ſoror, ut alii mater. Cornutus, Homerus. Varro. ¶ Magna. Tibullus.

B ellũ, ſæuũ, creperũ Lucret. hoc eſt dubiũ, ut exponit Varro. ¶ Triſte, horridum, mortiferũ, inſanũ, infandũ, lacrymabile, crudele, durũ, dirũ, Virg. ¶ Lacrymoſum, cruentum, impium, lugubre. Horatius. ¶ Diſcors, ferox, miſerabile, ferreum, forte, acre, uiolentum, aſperum, martium, animoſum, irrequietum. [illegible]

B enacus Italiæ lacus, Stadiorum quingentorum longitudinem habens, latitudinem uero triginta, de quo Mincius amnis effluit, Plinius, Strabo. ¶ Limpidus. Catull. ¶ Aſſurgens fluctibus, & fremitu marino. Virgilius.

B eta, tenera. Catull.

B I D E N S, ualidus. Lucret. ¶ Durus. Virg. ¶ Tenax, Ouid.

B identes, lanigeræ. Virg.

B ilis, difficilis, Horat.

B itumen, quod græci Aſphalton dicunt. unde lacus Iudææ ubi naſcit Aſphaltites uocatus, quo Iordanes amnis è Tiberiade lacu altero profectus influit lacũ Aſphaltitem, ut ait Solinus. Galenus in Syria Coele ſalſum, & propterea Mare mortuum uocari prodidit. Vitruuius ſub Babylone, inquit, lacus ampliſſima magnitudine Aſphaltites appellatur. habet ſupra natans bitumen liquidũ quo Semiramis fit uſa quũ Babylonem circũdedit muro. Item Ioppe in Syria Arabiaq́ lacus, inquit, ſunt immani magnitudine qui emittunt bituminis maximas moles. ¶ Tetrũ, Lucret. ¶ Nigrum, Virg. ¶ Tenax, Ouidius.

B L A N D I T I Æ, quæ & Illecebræ, dulces. Virg. ¶ Argutæ, Prop. ¶ Leues, molles, Ouid.

B latta, lucifuga. Virg. Econtrario, inquit Plinius, tenebrarum alũnæ Blattæ lucem, diemq́ fugiunt, in balneis maxime humido vapore progn[illegible]æ.

B OMBVS, raucisonus, Catull.

B ombycina ueſtis, à Bombyce verme qui in Aſſyria prouenit, ex qua conficit. de quo multa apud Pliniū, Ariſtotelem, Ambroſiū, Baſiliū. ¶ Cea. Tibull. Idcirco quia in Ceo inſula Cupreſſis, Terabinthis, Fraxinis, quercubus depectuntur Bombycina. quòdq; Paſaphile Latoi filia, vel ut alii codices habent, Pamphile Platis filia prima bombycū telas retorqueri, rurſuſq; texere inuenerit. Illud meminiſſe oportet in exēplaribus Ariſtotelicis in Co ſcriptū uideri, quod Propertius affirmare uidetur, quū ait. Eurypyliq; placet Coæ textura Mineruæ. Co enim tenuit Eurypylus, ut patet ex illo Homeri carmine. Καὶ κῶν ἐυρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε καλύδνας. Plinium vero ita ſcripſiſſe. Ex Ceo inſula profectam delectationi fœminarū veſtem author eſt Varro. Quaſi & Ariſtoteles de Co inſula non de Ceo ſentiat: quaſi & Varro ab Ariſtotele diuerſa prodiderit, aut in utraq; inſula id genus ueſtis celebratū fuerit. Verū ut cūq; legatur teſtari tamen debemus in Ceo non in Co veſtis eius originem à pleriſq; tradi. Porro Ceos inſula eſt in Aegeo mari, ex aduerſo Atticæ, à Sunio quinq; millia paſſuum diſtans, quam noſtri quidem dixere Ceam. author Plinius. ¶ Bombyx Arabius. Propert.

B ootes ſidus, qui & Arctophylax, & Arcturus græcis dicitur, cœleſti plauſtro proximū. Initio enim qui ſidera peruiderunt, & numerū ſtellarū in una quaq; ſpecie conſtituerunt, ut ex ſeptem ſtellis duæ quæ pariles, & maxime in vno loco uiderent, pro bobus haberentur uoluerūt, reliquæ uero quinq; figuram plauſtri ſimularent. Itaq; & quod proximū eſt huic ſignū Bootem nominari. Arctophylax uero ideo dictus, quod maiorem Arctum, quam complures plauſtro ſimilem dixerūt, & ἅμαξαν græci appellant, quaſi quidam cuſtos adhibitus obſeruet. Hyginus. ¶ Tardus. Catull. Ideo ſero occidere dicit, ait Hyginus, quod magis erectus à pedibus peruenit ad terram, at exoriens citius quàm Chelæ uidetur. ¶ Serus uerſare boues, & plauſtra. Sidus tardū, boues Icarii, Propert. Nonnulli enim, ut latius Hyginus proſequitur, hunc Icarum Erigones patrem eſſe dixerunt. CVSTOS. Erymanthidos Vrſæ. Ouid.

B oryſthenes amnis, ſecundū Meotim paludem & Tanaim labens, quo etiam nomine primum dictus eſt Helleſpontus. Stephan. Strabo, Plin. ¶ Amnis Boryſthenius. Ouid.

B oryſthenidæ populi à Boryſthene fluuio, Stephanus. ¶ Hiberni, Propert.

B oſphorus duplex, Thracius ſcilicet, & Cimmerius. Primi ita Polybius meminit. Poſt oſtiū Boſphorus Thracius appellat, cuius longitudo ad cētū & uiginti ſtadia extendit. latitudo nō eſt eadē ubiq;. nā à Propontide quidē quod inter Chalcedonē, & Byzantiū ſpatii eſt quatuordecim cōtinet ſtadia: à Ponto uero, quod Fanū appellat, ubi primū Iaſon quū e Colcho rediret duodecim dies fert ſacrificaſſe, in Aſia poſitū decē ſtadiis diſtat ab Europa. Boſphorus aūt appellatus fuit, ut Pli. Solinuſq; docent, ꝑ anguſtias freti, quaſi bouis tranſitus. Valerius Flaccus à traiectu Iouis in

bouem mutati. Alii, ut Dionyſius afer, & Sext. Rufus Auienus in eo poemate quod Orbis terræ inſcribitur, ab Io Inachi filia in bouem conuerſa. Vnde etiam Polybius ſcribit locum Aſiæ ubi primum Io conſtitiſſe dicit bouem appellatum fuiſſe. Alter uero Meotidis oſtium appellatur. cuius latitudo eſt triginta ſtadiorum, longitudo ſexaginta. ¶ Gemens inſaniens, Horatius.

B oues, tardi, ualidi, aratores, Tibull. ¶ Ruricolæ, innocui, Ouid.

B oues Marti conſecrati, & ab Iaſone edomiti, ut apud Ouidium, quos à Vulcano conſtructos teſtatur Antimachus in Lyda, & Apollonius Rhodius. ¶ Spirantes naribus ignem, Virg. ¶ Flagrantes. Propertius. ¶ Aeripedes. epitheta ex Pherecyde, Sophocle, Pindaro, Apollonio Rhodio ſumpta. Pindari uerſus hi ſunt. Καὶ βόας οἱ φλόγ᾽ ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός. χαλκέαις δ᾽ ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόνα ἀμειβόμενοι. Apollonii uero, Δύω πέδιον τ᾽ ἀρήιον ἀμφινέμοντο ταῦροι χαλκόποδες στόματι φλόγα φυσιόωντες. ¶ Sæui, furentes, Martis Sacri, feri, Ouidius.

BRACHIVM, molle, Lucret. ¶ Teres. Catull.

B racæ indumenti genus. Diodorus ſcribit Galatas ad Septētrionem ſites ueſtes ad terrorem intorſas ac coloris uarii ferre, quas illi uocant bracas. Hyginus quoq; hos qui proximi ſunt Arcticoſini bracis uti teſtatur. ¶ Virgatæ. Propert. Intexebantur, inquit Iulius Pollux, in tunica uirgæ purpureæ, quaſi græci parhyphos appellabant. Virgata ſagula interpretatur Seruius apud Virgilium Purpurea, propterea quod uirgæ Gallorum lingua dicerentur purpuræ. ¶ Hirſutæ, laxæ. Perſicæ. Ouid. Nam his quoq; Orientales gentes ueſtiebantur. unde Propertius Parthos bracatum militem uocat. Et in obſcæno carmine ſcriptum eſt. Medis laxior indicis ue bracis. Et Tacitus inquit, Cecinna uerſicolori ſagulo bracas barbarum tegmen indutus ad togatos loquebatur. Ouidius quoq; Ponticos populos uſos eſſe bracis ad frigus arcendum ſæpe teſtatur. bracatam etiam Galliam cōmemorat Plinius.

B renni populi Alpini teſte Plinio, & Lucio Floro. ¶ Veloces. Horatius.

B rennus Gallorū dux, qui incenſus cupiditate donariorum Delphici templi cum ſexaginta millibus peditum in Aſiam tranſgreſſus Delphis bellum intulit. Delphi quatuor millibus hominū ope diuina Gallorū impetū ſuſtinuerunt. Nam ſuſcepta eſt opinio iuuenem mortali ſtatura anguſtiorem, & duas Virgines armatas Dianam, & Mineruam eo in bello affuiſſe. tēpeſtate præterea & terræmotu Galli repreſſi ſunt. Demum Brennus uulnerū dolorem non ferens manum in ſe uertit. hiſtoria ſcripta à Iuſtino, & Pauſania in Phocicis. ¶ Sacrilegus. Propert.

B ritania inſula media inter Septentriones & Solis occaſum. Albion alio nomine appellata à quibuſdam albis montibus, qui ad eam nauigantibus primo apparent. Cæterum à Britone rege Britannia poſtea nuncupata. Plura Solinus, Strabo, Plinius, Diodorus. Ab ortu germanico Oceano, ab occaſu hibernico alluitur, ab omni continente diuiſa, ut refert Ptolemæus. ¶ Vltima. Catull.

B ritani populi, ultimi, horribiles, Catull. ¶ Feri, remoti, Horat. ¶ Infecti, Propert. Omnes nãq; ſe Britani Glaſto inficiunt quod ceruleum efficit colorem: atq; hoc horribiliores ſunt in pugna aſpectu. Cæſar author. ¶ Aequorei, uirides, Ouidius.

B riareus gigas, Neptuno genitus, ut ait Heſiodus. Eumelus vero in Titanomachia Terra Mariq; procreatũ ſcribit, ex quo etiam arma in deos intuliſſe. Ion quoq; in dithyrambis, & Didymus tradunt ex pelago à Thetide euocatum Ioui ſuppetias tuliſſe. Alii marinam feram hunc eſſe uolunt. Quidam inter maris numina connumerant. Tarrhæus prodidit Briareum ex Euboea in Phrygiam profugiſſe, ibiq; extremum vitæ ſpiritũ edidiſſe. Hunc Homerus à diis immortalibus Briareum, ab hominibus Aegæona uocitatũ canit. Opyiam præterea Neptuni filiam in matrimonio habuiſſe teſtis eſt Heſiodus, Orciq; veſtibulo cuſtodem additũ ne Titanes vincula fruſtrentur. ex quo à Virgilio in foribus inferorum ſtabulare dictus eſt. ¶ Aegæon, centum geminus, Virg. ¶ Centimanus, Horat.

B rutus Lucretiæ auunculus, vltor, ſuperba anima. Virg.

B ruma, intractabilis, horrida, frigida, Virg. ¶ Hiberna, Tibullus. ¶ Gelida, niualis, Ouid.

B rixia nobiliſſima Galliæ Ciſalpinæ ciuitas. ¶ Cydnea ſuppoſita in ſpecula, amata Veronæ, Catullus. de tota hac re ſatis accurate, atq; eleganter Ioannes Chryſoſtomus germanus frater meus diſſeruit, iis libris quos ad Petrum Bembum de Origine Orobiorũ ſiue Cenomanorum inſtituit, inde igitur ſcire volentes petent.

B VBASTIS dea, ut ait Herodotus, quæ noſtra lingua dicit Diana. Eius templum in Bubaſti Aegypti vrbe, quod omnium maxime memorabile eſt, quo & ſi alia ſunt tum grandiora, tum ſumptuoſiora, nullum tamen eſt aſpectu iucundius. ¶ Sancta, Ouidius.

B ubo auis. feralis. Virg. ¶ Foedus, profanus, funereus, Stygius, nocturnus, raucus. Ouid.

B ubulcus, tardus. Virg.

B uccina, rauca, cornu recuruũ. Virg ¶ Caua, Ouidius.

B ulbus eſculentus, qui uulgo manditur, quem nemo non ſcit. laudatur maxime ex Megaris ciuitate à Pauſania. M. Catone, Columella, Ouid. qui & Daunium, & Libycum addit ¶ Daunius, Candidus, Ouid.

B ura Achaiæ urbs, quam Dexamenus centaurus tenuit. cuius bouilia illic ſeruabantur. unde nomen. Callimachi interpres, Plinius. ¶ Achæis, Ouidius.

B uſiris Phœniciæ & maritimæ oræ præfectus, Neptuno & Libya Epaphi filia natus, ut Iſocrati placet, ut Agathoni Samio ex Anippa. Hũc Hercules cum claua adortus interemit, unà cum filio Iphidamante, & præcone Chalbe, propterea quod mactatos aduenas Ioui ſacrificaret. authores Apollonii interpres, Strabo, Plutarchus, Diodorus, Euſebius, Liuius. ¶ Illaudatus. Virg. ¶ Frater Antæi, Sæuus, triſtis. Ouid.

B uſtum, horrificum, Lucret. ¶ Mœſtum, Cauum, Ouid.

B uthrotus inſula, & urbs iuxta Corcyram. Stephanus. Scribitur & ſine aſpiratione,

ut apud

vt apud Lepidum. ¶ Celſa, Virg.

B uxus arbor, pallida, perpetuo uirens, denſa ſoliis, Ouid.

B uxum, torno raſile, Virg.

B YBLIS. Mileti ex Area filia, Cauni ſoror, à qua urbs Byblos in Phœnicia. item mons, & fons eiuſdem nominis, ut ait Steph. & Theocriti interpres. Ouidius autem ex Mileto & Cyanea Mæandri amnis filia genitos canit Byblida & Caunum, fabulam præter Ouidium perſequitur Parthenius. ¶ Miletis, Phœbeia, Ouidius. Miletum namque nonnulli Apollinis filium credidere, ut ait interpres Apollonii.

C

CACHINNVS, qui Virgilio Riſus ſolutus dicitur. ¶ Dulcis. Lucret. ¶ Cacumen, altum. Virg. ¶ Summum, ſublime, acutum, Ouid.

C acus Vulcani filius, de quo longum Maronis, Propert. Ouid. carmen. itemq; late Dionyſius Alicarnaſſeus. ¶ Semihomo, Semiſer, ſur, Virg. ¶ Monſtrum horrendum, ferox, ferus, Ouidius.

C adauer, rancidū, tetrum, Lucret. ¶ Informe, Virg. ¶ Turpe, Ouid.

C admus ex Agenore, ut Diodorus, ut alii ex Phœnice natus. Pherecydes tradit Agenorem Neptuni filium Damno Beli filiam vxorem habuiſſe: & ex ea Phœnicem, Iſæam, & Meliam ſuſtuliſſe. Iſæam Aegypto, Meliam Danao nupſiſſe. Agenorem vero ex Argiopa Nili fluminis filia Cadmum procreauiſſe: Cadmus vero Harmoniam Venere & Marte genitam in matrimonio ſibi coniunxit: eiq; monile aureū, & alia complura dona Dii attulere. authores Theognis, Pindarus in Pythiis, Heſiodus, Euripides, Pauſanias in Boeoticis, Diodorus Siculus. ¶ Agenorides, Agenore natus, ex Agenore nati ſunt Cadmus, Thaſus, Cepheus, Cilix, à quo Cilicia, Phœnix, à quo Phœnice, Europa, Phineus. SIDONIVS, à Sidone urbe Phœniciæ. Porro Cadmū ex Phœnicia aduexiſſe literas, primūq; græcam linguā inueniſſe, ac rebus dediſſe nomina ſatis liquet ex Diodoro Siculo, Plinio. HYANTIVS, exul, Ouid.

C aduceus virga Mercurii qua pax ſignificabatur: cuius originem ita enarrat Hyginus. Alii aūt dicūt Mercuriū quū primum lyram feciſſet in Cyllene monte Arcadiæ ſeptem chordas inſtituiſſe ad Atlantidum numerū, quod Maia una ex illarū numero eſſet, quæ Mercurii eſt mater. Deinde poſtea quū Apollinis boues abegiſſet, depreſenſus ab eo, quo ſibi facilius ignoſceret, petenti Apollini vt liceret ſibi ſe dicere inueniſſe lyram, conceſſit, & ab eo uirgulam quādam muneri accepit, quā manu tenens Mercurius quū proficiſceretur in Arcadiam, & vidiſſet duos dracones inter ſe coniuncto corpore aliū aliū appetere, vt qui dimicare inter ſe uiderentur, uirgulam inter utrūq; proiecit: itaq; diſceſſerunt. quo facto eam uirgulam pacis cauſa dixit eſſe cōſtitutā. Nonnulli etiam quū faciunt Caduceos, duos dracones implicatos uirgula faciunt: quod initium Mercurio fuerit pacis. Eius exemplo & Athletæ in reliquis

eiuſmodi certationibus virgula utuntur, hæc Hyginus. ¶ Virga aurea, Horat. ¶ Virga ſomnifera, uirga potens, Ouid. ex Odyſſeæ ultimo.

C aducus, fragilis, Oui.

C ælū, lucidum, immenſum, profundum, magnum, altum, æternum, patens, Lucret. ¶ Diū, apertū, ſuperum, clarū, regnum ſuperum, hudum, ſupera alta, ſtellans, ſummū, aureum, ſupera ardua, orbis ætherius, ætherium, omnipotens, ſedes ſiderea, deſũ domus alta, ſedes ſupera, ſedes aeria, Virg. ¶ Domus aeriæ, domus fulgens, arces igneæ, ſedes lucidæ, colendū, Horat. ¶ Purū, Tibull. ¶ Domus ætheria, Propert. ¶ Liquidū, connexū, ſerenū, fulgens, uaſtū, orbis velox, uarium, ingens, ſedes ætheriæ, longum, decliue, ſidereum, arx ſiderea, clipoſum, pendens, Ouidius.

C ædes, infanda, Virg. ¶ Impia, Horat. ¶ Sæua, dira, furialis, acris, fera, ſanguinea, Ouidius.

C æneus uir inuulnerabilis, Elati filius, Lapitharū rex, quem concertauiſſe cum Apolline, ab eoq; ſuperatū accepimus ex Apollonii interprete. qui adiicit huic morē fuiſſe ut prætereuntes per haſtam ſuam iurare iuberet. inde natū adagium. Cænei haſta. ¶ Proles Elateia, Elateius, Perrhæbus, validus, lapithææ gloria gentis. Phylleus iuuenis. eſt .n. Phyllus quæ & Phylos Theſſaliæ urbs. Steph. Strabo. Atracides, Ouid. Atrax Theſſaliæ oppidum, Plinio, Strabone, Atraces quoq; Aetoliæ populi, à quibus Atrax amnis ionio mari infunditur. author Plinius. Atraces Ptolemæus, & Stephanus in Theſſalia conſtituunt. quibus nomen dedit Atrax Penei amnis filius ex Bora Nympha ſuſceptus, ut ſait Euſtathius in Dionyſium afrum.

C æſtus, crudus, durus, Virg.

C aicus Myſiæ flumē cui antea Aſtræo nomē fuit, ab Aſtræo Neptuni filio, cū prius Adurus diceret, poſtremo Caicus à Caico Mercurii et Ocyrhoes filio, ut ait Plutar. Pli. ſupra Aeolida, inquit, & partē Troadis in Mediterraneo eſt quæ uocatur Teuthrania, quā Myſi antiquitus tenuere. Ibi Caicus amnis iā dictus orit. Adhæc Strabo ita ſcribit. Inter Eleam, Pitanā, Araneū, et Pergamū eſt Teuthrania diſtās à qualibet harū citra Caicū ſupra ſtadia. LXXV. Teuthras Cilicū et Myſorū rex memorat. Euripides dicit Augen ab Aleo patre quū ab Hercule corrupta deprehēderet in urna quadā cū Thelepho filio impoſitā, et in mari demerſam eſſe. ſed Palladis prouidētia urnā ad Caici oſtia tranſmiſſā euaſiſſe. Teuthrantē quū eos excepiſſet Augen in uxorē, Thelephū ēt pro filio habuiſſe. quæ cū fabuloſa ſint, aliā profecto cām fuiſſe par eſt, quāobrē Herculis filia cū Myſorū rege cōgreſſa fuerit, quiq; ex ea natus ē regno ſucceſſerit, creditū eſt Teuthrantē et Thelephū regioni imperaſſe quæ Teuthraniæ, et Caico proxima eſt. hæc Strabo. ¶ Myſus. Virg. ¶ Teuthranteus. Ouid. eſt et Teuthras Myſiæ mons à Teuthrante rege, qui Dianæ ira in Caprum conuerſus eſt, antea Thraſyllus dictus ex Stobæo, Plut.

C aieta Aeneæ nutrix, quæ Caietæ urbi nomē dedit, quæ quondā ſinus erat, quē Caietam Lacones uocant. Stad. aūt centū longitudinē habet. à Tarracina uſq; in eiuſdem nominis promontorium inchoans. Strabo, Pli. ¶ Aeneia nutrix. Virg.

Calais, & Zetes Boreæ, & Orithyiæ nati, ut author eſt Simonides in Naumachia, quos Ouidius alatos canit ex Pindaro in Pythiis. Καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ ὤτρυνε βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας ἄνδρας πτεροῖσι νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις. ¶ Aquilonia proles, genus Orithyiæ, Prop. ¶ Aquilone creati. Ouid.

Calathus, & Calathiſcus, quo uerbo & Menander uſus eſt, & Caniſtrum. ¶ Virgatus, Catul. ¶ Raſilis, patulus, leuis, Ouid.

Calamus, leuis, Virg. ¶ Paluſtris, Ouid.

Calabria Italiæ regio poſt Lucaniam ſita, Plin. Strabo. ¶ Aeſtuoſa, Horat.

Calaurea parua inſula nō longe à Creta, à Calauro Neptuni filio cognominata. alio nomine Erene dicta. morte Demoſthenis inſignis, alias ignobilis. Hanc primus Neptunus poſſedit pro Delo cōmutatione facta cum Latona, ſicut Tænarum pro Pythone, ut in prouerbium res abierit, uel permutationis uel actionis eius quæ præſcriptis verbis fit. Do ut des. Plinius, Mela, Strabo, Ptolemæus, Steph. Plutarchus, Pauſanias in Corinthiacis, Apollonii interpres. ¶ Latois. Ouid.

Calchas uates Græcorum in bello Troiano, Theſtore Idmonis uatis, & Laothoes filio natus, ut Apollonii interpres. ut Lycophronis, Aglaia & Apolline. ¶ Theſtorides, veri prouidus augur. Ouid.

Calendæ, feſtæ, Tibull.

Caligo, craſſa, terribilis, cæca, Lucret. ¶ Picea, humida, atra, Virg. ¶ Spiſſa, opaca, Ouid.

Calliſto Lycaonis Arcadum regis filia, in urſam conuerſa, & ab amatore Ioue inter ſidera collocata. quæ Vrſa maior dicit. Callimachus. Hyginus, Ouid. Fuit et Calliſto Vlyſſis filia, quā alii Phacē uocāt. Mnaſeas et Lyſimachus. ¶ Lycaonia. Catul. ¶ Nonacrina, Parrhaſis, Erymanthis, Lycaonis, uirgo Tegeæa, parhaſia uirgo. Ouid.

Calliope prima muſarū, à uocis ſuauitate dicta, ex qua Oeagrus Orpheū, et Cymothoena ſuſcepit. Lycophrōis interpres, Diod. ¶ Requies hominū, diuūq; uoluptas. Lucr.

Callimachus poeta, qui primas in Elegia tenuit. Battū Cyrenæ cōditorē progenitorē habuit, ut ipſemet ſcribit. Fuit aūt ex Cyrene quā Theræi condidere, qui ex Laconica profecti Therā inſulā coluerūt. nā Thera olim Calliſte dicebat, ut Callimachus his uerſibus teſtatur. Nomine Calliſte primū, ſed poſt modo Thera Dicta fuit tellus urbis origo meæ. Is aūt nō ſolū poeta, ſed ēt inſignis grāmaticus ab Aegypti regibus in honore habitus eſt. author Strabo. ¶ Battiades. Catull. ¶ Cyrenæus, Propert.

Calliſthenes philoſophus Ariſtotelis ex ſorore nepos. Alexandri magni comes, qui cū ferre Regis inſolentiā non poſſet, qui ſibi Ammonem patrem aſſereret, in odium eius incidens tanquā coniurationis Macedonicæ cōcitator inedia mori coactus eſt, caueæ cum cane incluſus, & ad ludibriū diu geſtatus, illi uero hiſtoria de Alexandri rebus geſtis conſcripta parū profuit, Cic. Seneca, Iuſtinus. ¶ Nō profecturæ conditor hiſtoriæ. Ouid.

Callis, anguſtus, Virg.

C *allirhoe Acheloi ſilia, de qua ſuperius ſatis diximus.* ¶ *Achelaia,* Ouid.

C *allor, aridus,* Lucret. ¶ *Feruidus,* Horat.

C *altha flos Violæ Luteæ proxima, concolori amplitudine. Vincit numero foliorum marinam quinque folia non excedentem. Eadem odore ſuperatur. Eſt enim grauis Caltha.* author Plinius. Non deſunt tamen uiri doctiſſimi qui Calcham non Caltham dicendũ velint, ex Athenæo, Alcmane poeta, Nicandri interprete, Photione grammatico, Suida, Etymologico. *Eſt autem Calchã apud eos tingendis purpuris accommoda, unde & eodem uocabulo Purpura ipſa appellatur.* ¶ *Luteola,* Virgilius.

C *aluus poeta, & orator, qui, authore Seneca, diu cum Cicerone iniquiſſimam litem de principatu eloquẽtiæ habuit. Violentus accuſator, & concitatus fuit. Carmina quoq; eius quãuis iocoſa fuerint, plena tamen fuere ingentis animi.* Calui meminit Cicero in Bruto, & Tranquillus in C. Cæſare. *Amauit aũt Quintiliam de qua ſcripſit elegias. eiuſq; etiam mortem carmine elegantiſſimo defleuit, ut ſatis conſtat ex* Catullo, Propertio. ¶ *Doctus,* Propert. ¶ *Exiguus,* Ouid. *uel propter operis exiguitatem, vel quia, ut ait* Seneca, *ſtatura puſillus fuit.*

C *alydon Aetoliæ urbs, à Calydone Endymionis, uel Aetoli, uel, ut alii, Pleuronis filio. Cũ eiuſdem nominis monte, cui Calydon Martis & Aſtynomes, filius propterea ꝙ Dianam ſe lauantem uidiſſet in ſaxum conuerſus nomen dedit, cum antea Gyrus diceretur.* Plutarchus, Stephanus, Homeri interpres, ¶ *Antiqua, pulchra,* Virg. ¶ *Alta,* Ouid.

C *alymna una ex duabus Calydnis, hoc eſt Sporadibus inſulis, nam altera Leros eſt. Sunt aũt circa Rhodũ.* Plinius, Strabo. *Repetunt tamen à Plinio Calydnæ in Aſia, itemq; à Strabone duæ propè Tenedũ conſtituunt, aliæ omnino ab his quæ circa Rhodum redduntur.* ¶ *Fœcunda melle.* Calymnium mel Euſtathius, & Plinius præcipue laudant. SILVIS *vmbroſa.* Ouidius.

C *alypſo Atlante, ut Homero placet, ut Heſiodo, Oceano, & Tethy procreata.* ¶ *Pulchra, æquorea.* Ouid. *Vt enim ſcribit* Homerus in Odyſſea, *Calypſo in inſula Ogygia, quæ & Æ æa* Pomponio Melæ, *regnauit. quæ Vlyſſem naufragum hoſpitio ſuſcepit, cuius contubernio diutiſſime oblectata tandem voluntati Iouis obtemperare coacta eſt, iubentis ꝑ Mercuriũ ut Vlyſſem in Ithacã patriam reuerti ſineret.*

C *amarina Siciliæ urbs, quondam Syracuſanorum colonia,* Straboni. *& eiuſdem nominis palus iuxta urbem, quæ quum olim ſiccata peſtilentiam creaſſet, conſuluerũt oraculum an penitus eam deſiccare præſtaret, vetuit, at illi exſiccarunt, & ceſſauit quidem peſtilentia, ſed per eam ingreſſis hoſtibus pœnas dedere. inde natum adagium. Camarinam mouere. hoc eſt ſibiipſi malum accerſſere,* Suidas, Seruius. ¶ *Fatis nunquam conceſſa moueri.* Virgilius.

C *amelopardalis animal ex Camelo & Panthera, quam Græci pardalim uocant, compoſitum. Collis ſimilis equo, pedibus & cruribus boui, camelo capite, colore maculoſo ceu panthera maculis albis rutilum colorem diſtinguentibus. Dictatoris Cæſaris circenſibus primum viſa Romæ,* authores Heliodorus, Dion, Varro, Plinius, Solinus,

Iulius

Iulius Capitolinus.¶ Diuerſum confuſa genus panthera Camelo. Horat.

C amillus Romanus, qui à Gallis ſublata ſigna recuperauit. Liuius.¶ Magnus, Virg.

C amilla Maronis carmine celeberrima.¶ Bellatrix, horrenda, Amazon, pharetrata, dia, uelox, uenatrix, Virg.

C ampania Italiæ regio feliciſſima, Plin. Strabo.¶ Pinguis. Propert.

C ampi, uirentes, plani, Lucret.¶ Lati, aperti, Virg. ¶ Herboſi, Horat.

C anace Aeoli & Cleopatræ, ut alii Amphithe & filia, Diodor. Plutarchus, Ouidius. ¶ Aeolis, Ouidius.

C ancer, rubens, Virg.

C ancer Sidus, Iunonis beneficio inter aſtra collocatus, qui quum Hercules contra Hydram Lernæam conſtitiſſet ex palude pedem eius mordicus arripuit, qua de re Herculem permotum eum interfeciſſe ferunt, Iunonem autem inter ſidera conſtituiſſe ut eſſet cum duodecim ſignis quæ maxime ſolis curſu continentur. In eius defotmationis parte ſunt quidam qui Aſini appellantur, à Libero in teſta Cancri duabus ſtellis figurati. Fabellam habes apud Hyginum.¶ Octipes, Propert. ¶ Litoreus, Ouid.

C andor, marmoreus, clarus, Lucret.¶ Niualis, Virgilius.¶ Niueus, Ouidius.

C antabri populi in Hiſpania Tarraconenſi ad Oceanum, ut docet Ptolemæus. Fos autem, & uicinas illis gentes quæ latrocinia exercebant Auguſtus oppreſſit, ut ſcribit Strabo. Suetonius quoq; de Auguſto ait. Aeterna bella duo omnino per ſe geſſit. Dalmaticum adoleſcens adhuc, & Antonio deuicto Cantabricum.¶ Bellicoſi. Horat.

C anes, leuiſomna corda, fidi, Lucret.¶ Gallicani, Catull. de quibus ita Gratius canit. Magnaq; diuerſos extollit gloria Celtas.¶ Vmbri, uiuidi, Amyclæi. Virg. hoc eſt Laconici. Nam ut ait Varro. Item uidendum ut boni ſeminii ſint. Itaq; à regionibus appellantur Lacones, Epirotici, Salentini. Laconicos canes Plinius quoq; & Nemeſianus poeta commendant.¶ Fideles, uigiles, Horat.¶ Celeres, Tib.¶ Audaces, Sæui, uocales, Prop.¶ Acres, ſolliciti, auidi, tutela Dianæ, turba Diania, rapidi, ſedula turba, ſagaces, Gallici, Mænalii, Ouid.

C anis unus ax talis, damnoſus. Propert. Itemq; ab Ouidio, & Perſio damnoſa Canicula. Iactus enim in talis damnoſus canis uocabatur, ſicut contra fœlix, Senio, Venus, Hercules baſilicus, apud Perſium, Plautum, Suetonium.

C anis ſidus, quem Homerus Orionis, aliis Iſidis, alii Europæ, deinde Procridis Cephali uxoris, nonnulli Icari Mœram nomine, ueluti Eratoſthenes canem eſſe dixerunt. Hic canis in lingua ſtellam unam habet, quæ & ipſa Canis appellatur. in capite autem alteram quã Iſis ſuo nomine ſtatuiſſe exiſtimatur, & Sirion appellaſſe propter flammæ ardorem. quod eiuſmodi ſit ut præter cæteras lucere videatur. itaq; quo magis eam cognoſcerent Sirion appellaſſe. σειριάω enim græcis eſt, luceo, & ſicco, lege Hyginum.¶ Aeſtifer. Virg.¶ Aeſtiuus, calidus, Tibull. ¶ Icarius, Sidereus, Erigoneius, Ouid. Non ab re fuerit Icarii canis fabellam ex Hygino referre. qua & Ouidii ſenſus colligitur, itemq; Propertii carminum, quum ait. Icare Cecropiis merito iugulate colonis Pampineus noſti quam ſit amarus odor.

Nonnulli tradiderunt Icarum quum à Libero patre uinum accepiſſet ſtatim utres plenos in plauſtrum impoſuiſſe, hac re etiam Bootem appellatum, qui quum perambulans Atticorum fines paſtoribus oſtenderet, nonnulli eorum auiditate pleni nouo genere potus inducti ſomno conſopiuntur, atq; ut alii aliam ſe in partem reiiciunt ut ſemimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur, reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icaro datum paſtoribus ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarum interfectum in puteum deiecerunt: ſed ut alii demonſtrant ſecundum arborem defoderunt. qui autem dormierant experrecti quum ſe nunquam melius quieuiſſe faterent, ac requirerent Icarum ut pro beneficio munerarent, interfectores eius animi conſcientia permoti ſtatim ſe fugæ mandauerunt: & in inſulam Aetolorum peruenerunt, à quibus ut hoſpites recepti domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icari filia permota deſiderio patris quum eum non redire uideret, ac perſequi eum conaretur, canis Icari, cui Mœra fuerat nomen, ululans ut obitum domini lacrimare uideretur redit ad Erigonem, cui non minimam cogitatæ mortis ſuſpitionem oſtendit. neq; enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac menſes abeſſet. at canis veſtem eius tenens dentibus perducit ad cadauer. quod filia ſimulac uidit deſperata ſpe, ſolitudine, ac Pauperie oppreſſa, multis miſerata lacrimis in eadem arbore ſub qua parens ſepultus videbatur ſuſpendio mortem ſibi conſciuit. Cui mortuæ canis ſpiritu ſuo parentauit.

C anicula ſidus, quæ ante maiorem canem exoriri videtur: & à nonnullis Orionis eſſe exiſtimatur, hac etiam de cauſa Procyon, hoc eſt Antecanis, ut Cicero interpretatur, appellata, ſed iiſdem hiſtoriis quibus ſuperior canis annumeratur. hæc ex Hygino. ¶ Flagrans, atrox, Horatius. ¶ Sitiens, Ouidius.

C anopus urbs Aegyptii, centum & viginti ſtadiis diſtans ab Alexandria iis qui pedibus iter faciunt. In ea erat Serapidis templum & cultu & religione excellens. E ſeptem præterea Niliofliis præcipue Canopico hoſtio vtebantur Aegyptii tanquam Emporio occluſis Alexandriæ portubus. Nomen accepit à Canopo Menelai gubernatore, qui quum ad Nili fluminis ripam arcte dormitaret, Hæmorrhoidis ſerpentis morſu exanimatus eſt. Strabo, Mela, Nicandri interpres. Eſt & Canopus ſideris nomen clarius cæteris lucens infra fluuium cæleſtem: quem alii Eridanum, nonnulli Nilum eſſe autumant. ex Hygino, Plinio, Straboue. ¶ Pellæus. Virg. Nam, ut ait Solinus, Canopus urbs ab Alexandro condita eſt, qui fuit ex Pella Macedoniæ urbe. quam maxime illuſtrem, ut verbis Melæ utar, alumni effecerũt, Philippus Græciæ domitor, Alexander etiam Aſiæ. ¶ Inceſtus. Propert. Inceſtum Canopum appellat, quia laſciui & molles fuerunt Canopitæ. Nam, ut ſcribit Strabo, Canopi erat foſſa die ac nocte nauiculis plena uirorum ac mulierum impudenter canentium, ac ſaltantium cum omni luxu. quod Canopiticæ luxuriæ ſignum eſt. Hinc ait Varro. Nobis ſapere uidemur cum ſimus Canopitici. ¶ Genialia arua. Ouidius.

C anens Iani filia, Pici uxor, quæ erepti coniugis dolore abſumpta loco nomen dedit apud Ouidium. ¶ Ianigena, Ouidius.

C anities, moroſa, arida, Horat. ¶ Alba, Ouidius.

C ani, honorati, Ouidius.

C anna, paluſtris, tremula, longa, leuis, Ouid.

C antio, ualens, Horatius.

C apaneus Hipponi filius ex Aſtynome Talai filia Adraſti ſorore, qui quoniam contra Iouis uoluntatem Thebas ſe capturum diceret, cum murum aſcenderet fulmine eſt percuſſus ad portam Electræ quæ plateam ſpectat ciuitatē. Philoſtratus, Pauſ. Stat. Hyginus. ¶ Temerarius. Ouid.

C apræ & Capellæ, barbigeræ, Lucret. ¶ Laſciuæ, ſimæ, hirtæ, Virg. ¶ Olidæ, Horat. ¶ Graciles, Ouid.

C aprea, ſequax, Virg. ¶ Laſciua, Horat. ¶ Fugax, imbellis, Ouid.

C apra ſydus, quæ Ophiuchi humero ſiniſtro inſtare, cuiuſq; in manu ſiniſtra Hedi formati uidentur. hanc Oleno Vulcani filio natam tradunt, à quo Olenus Achaiæ urbs, Iouiſq; nutricem fuiſſe, alii Nympham, alii Capram Amalthеam nomine prodiderunt, quæ Iouem educarit, ob idq; inter ſydera collocatam, Hyginus, & Germanicus cæſar, Arati et Homeri Interpres. ¶ Olenia, pluuialis, Ouid.

C aper, vir gregis. Virg. ¶ Olens, libidinoſus, Horat. ¶ Bicornis, immūdus, Ouid.

C apreæ maritima Campaniæ ciuitas, à Surrento octo milia Paſſ. diſtantes, Tiberii principis arce nobiles, circuitu. XL. M. Paſſ. Olim Caprearū duo oppidula fuerāt, nūc vnum. Strabo, Pli. ¶ Teleboum regna. Virg. Telebọæ populi qui primi Acarnaniam tenuerunt, dicti à Teleboa Pterelæ filio, Taphii fratre, vt alii malūt, ex pterela Teleboæ filio nati ſunt Teleboæ, qui Capreas tenuerūt, ex Apollonii Int. Statio, Silio Italico, Seruio, Stephano, Strabone.

C apricornus ſydus, qui & Ægoceros dicitur, quem nonnulli Pana Deum eſſe autumant, ob eam cauſam ab Ioue inter ſydera relatum, quod Dii ſe in varias ferarum formas, ut Typhoeum, ſiue Typhonem, facilius deciperent, Panos monitu conuertiſſent, quod pan ſe in capram per id temporis transformaſſet, quare, & Aegoceros, & Aegipan appellatus eſt, hæc, & alia apud Hyginum, Germ, Cæs, & Arati Interpret. ¶ Tyrannus Heſperiæ undæ, Horat. uel quia ad occaſum ſpectat authore Hygino, vel quia cum occidit magnis tempeſtatibus in mari ſæuit.

C apiſtrum, ferratum, Virgilius.

C apilli, nitidi, flauentes, flaui, Virg. ¶ Vagi, longi. Ouid. Cæterum Capilli libertatis indiciū ſunt, quare Græci ſeruis comā tondebant, ut ait Interpres Rhetoricæ Ariſto.

C aput, altum, Virgilius.

C apitolium mons Romæ, dictum quod hic quū fundamenta foderentur ædis Iouis caput hominis inuentū dicitur. hic mons ante Tarpeius dictus, à virgine veſtali Tarpeia, quæ ibi à Sabinis necata armis, & ſepulta eius nominis monimentū relictum. quod etiam nunc eius rupes Tarpeium appellatur ſaxū. Hunc antea montem Saturnium appellatum prodiderunt, & ab eo late Saturniam terram. author Varro. ¶ Altum, aureū, celſum, immobile ſaxū, Virgilius. ¶ Fulgens. Horat.

Capharæus mons Euboeæ, apud quem Nauplius, Neptuno, vt ait Apollonius, & Amymone Danai filia genitus, in vltionem Palamedis filii naues Græcorum grauiſſimo naufragio interire compulit. nam eleuata facula ſignũ dedit ex Caphareo promontorio Græcis naufragio laborantibus: qui credentes ignes indicare portum tutiſſimum inter aſperrimos ſcopulos naufragium fecere. Homerus, Callimachus in Aetiis. Solinus ſcribit Caphareum promontorium prominere in Helleſpontum, vbi poſt Ilii excidium Argiuam claſſem vel Mineruæ ira, uel, quod certior prodit hiſtoria, Sidus Arcturi grauibus affecit caſibus. ¶ Vltor, Virg. ¶ Importunus, Ouid.

Capua primaria urbs Campaniæ, dicta à Capy Troiano. Strabo, Plinius, Virgilius. ¶ Diues, urbs Campana. Virg.

Carduus herba vulgo nota, olim tam celebris ut Carthagini in Hiſpania Cordubæq; ſeſtertia ſena millia redderet, ita aliquando in ganeam vertimus ea quoq; quæ à feris non tanguntur. Plynius. ¶ Segnis, Virgilius.

Carbaſus, tenuis, Virg. ¶ Alba, Propert.

Carcer, cæcus, Virg ¶ Obſcurus, mœſtus, Sollicitus, ſqualidus, Ouid.

Caryca, rugoſa. Ouidius.

Caries, tenera, Ouidius.

Carex, acuta, Virgilius.

Carina panda. Virgilius.

Carmen, Verſus, Pierium, Phœbeum, ſuauiloquũ, politum, ſuauidicum, Lucret. ¶ Fœtus dulcis muſarũ, Cat. ¶ Diuinũ, lætum, Virg. ¶ Canorũ. Horat. ¶ Doctũ, Tib. ¶ Vocale, Ouid.

Carmentis Ionii Arcadũ regis filia, quæ & Nicoſtrata, & Themis dicta eſt. Euandri item regis mater, uatesq; inſignis, quæ uentura eſſent populo Romano ſolita carmine prædicere. Plutarchus, Dionyſius Alicarnaſſeus. Eam Strabo ſcribit à Romanis utpote unam è nympharum numero miro honore coli ſolitam. Ex quo Virgilius Carmentim nympham appellat. Præterea A. Gellius Carmentas duas fuiſſe tradit; alteram Proſam, alteram Poſtuertam. ¶ Vates fatidica, ſanctiſſima, Virg. ¶ Dea Arcadia, ſacra, docta, Parrhaſis, Tegeæa, Mænalis, Ouidius.

Carthago Libyæ urbs, alterũ poſt urbem Romam terrarũ decus, quæ à Scipione Africano poſt annos Septingentos triginta ſeptem quàm fuerat extructa, ut Solino placet, euerſa eſt. Phœnices eam condidere Didone duce ex Tyro profecti. Strabo, Mela, Liuius. Hæc Byrſa quoq; dicta eſt, cuius nominis rationem Virgilius aſſignat. ¶ Antiqua, diues opum, Studiiſq; aſperrima belli, urbs Agenoris, ab Agenore Phœnicũ rege, TYRIA, à Tyro, ex qua, ut diximus, Phœnices profecti eam condiderunt. SIDONIA, alta, Libyca, Virg. ¶ Magna, impia, inuida, Horat.

Carthaginienſes, Pœni, Lucret. ¶ Feroces, genus intractabile bello, Tyrii, bilingues, Sidonii, Virg. ¶ Perfidi, Ouid.

Carnuti populi inter Celtas Andegauenſibus, Turonibuſq; finitimi. Cæſar, Ptolemæus. ¶ Flaui. Tibull.

C aſa, humilis, Virg. ¶ Parua, Tibull. ¶ Straminea, putris, immunda, Propert. ¶ Exigua, contecta ſtramine, frondea, Ouid.

C aſeus, pinguis, Virg. ¶ Candidus, Tibull.

C aſia herba, cuius duo genera, alia enim candida, alia nigra, Candida magis ſe humi ſpargit, odorataq; eſt, nigra odore. Ambæ florent poſt æquinoctium autumni: & multũ deniq; temporis florent. Theophraſtus. Plinius adiicit Caſiæ auidiſſimas eſſe apes. Eſt & Caſia frutex, de quo Plin. Dioſcorides. ¶ Suauis, Virg.

C aſtalia fons Boetiæ in Pythone dulciſſimus, cui nomen dedit mulier quædam indigena uel, ut quibuſdã placet, uir Caſtalius nomine, author Pauſanias. Panyaſis in Heraclea Caſtaliam Acheloi filiam canit his uerſibus, παρνησὸν νιφόεντα θοοῖς διὰ ποσσὶ περήσας ἵκετο κασταλίης ἀχελωΐδος ἄμβροτον ὕδωρ. Alcæus poeta Caſtaliam ex Cephiſo deriuari tradit, Strabo vero ſcribit Caſtaliam fontem eſſe in Parnaſſo, ad cuius fontis fines Delphi urbs locata erat ipſius Strabonis tempore. Itemq; Probus adiicit, Caſtaliam fontem eſſe Delphis in Apollinis oraculo, qui abluebat ipſam dei aram. ¶ Pura. Horat.

C aſſis, & Caſſida apud Virgilium, & Propertium. ¶ Criſtata, Ouid.

C aſtaneæ à Caſtanæa Theſſaliæ urbe, uel ut alii Ponti, ubi maxime proueniunt, ut nõnulli à Caſtano Magneſiæ oppido. Nicãdri interpres. ¶ Molles, hirſutæ, Virg.

C aſtra, horrida, Virg. ¶ Signis fulgentia, Horat. ¶ Martia, Tibull.

C aſus dubius. Cat. ¶ Durus, Virg.

C aſſandra Priami & Hecubæ filia, quã uno tempore cum Heleno fratre uatem euaſiſſe ſcribit Antielides. Eam Aiax Oilei in templo Mineruæ violauit. Ex quo Minerua Græcorum claſſem fulmine ab Ioue accepto apud Euboeam percuſſit, & grauiſſimum pati naufragium compulit, Aiax vero prope Gyradas petras extinctus à Thetide ſepultus eſt. Caſſandrã demum Clytæmneſtra occidit. ex authoribus Callimacho in Aetiis, & Euripide in Troadibus, & Atheneo. ¶ Priameia uirgo, Virg. ¶ Ilia Mænas, vates Pergamea, Phœbas, Prop. ¶ Antiſtita Phœbi, Ouidius.

C aſtor, & Pollux Tyndarei, & Ledæ filii, ut Homerus, ut Heſiodus Iouis & Ledæ. Pindarus uero ſcribit Pollucem ex Ioue, Caſtorem ex Tyndareo genitũ, quẽadmodum Hercules ex Alcmena & Ioue, Iphiclus ex Amphitryone. Hos Epicharmus, & Pindarus in Pythiis tradunt ſaltationem armatam primum excogitaſſe. In Põto præcipue coluntur, ut ait Strabo, & Occidens eos plurimum veneratur, ut ſcribit Diodorus. præterea ſciendum caſtorem mortalem natum, Pollucẽ vero immortalem, ſed Pollucis precibus ipſum quoq; immortalitate donatum, authores Pindarus, & lycophronis interpres. Hi & Anaces, & Epheſtii dicti ſunt, ut ait Theodoretus. ¶ Pileati fratres, Catull. Pilea, inquit Feſtus, Caſtori & Polluci dederunt antiqui quia Lacones fuerunt: quibus pileatis pugnare mos eſt. ¶ Lucida ſidera. Hyginus ita ſcribit. Gemini, hos complures Aſtrologi Caſtorem & Pollucem eſſe dixerunt. quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſſimos fuiſſe,

quod veꝗ de principatū contenderūt, neꝗ ullam rē ſine cōi conſilio geſſerunt. pro
quibus officiis Iupiter inter notiſſima ſidera eos cōſtituiſſe exiſtimat: Neptunū aūt
pari cōſilio muneraſſe. nā equos his quibus utunt donauit: & dedit ptātē naufragis
ſaluti eſſe. FRATRES *Helenæ, Ledæ pueri, Tyndaridæ, à Tyndareo patre,*
Oebali filio ut Pauſanias ſcribit, ſiue Bali Perierus filii qui Balus Icarū quoꝗ &
Arnen, et ex Nicoſtrata Hippocoontē genuit. Euripidis Int. magni, Horat. ¶ *Opta*
ti, Propert. à naufragi. ſ. nā vt diximus naufragis ſcluti ſunt. quod & manifeſtius
his verbis Plin. explicat. Vidi in nocturnis militū vigiliis inhærere pilis pro vallo
fulgurū effigies. Eæ & antennis nauigantiū, aliiſꝗ nauiū partibus ceu vocali quo
dā ſono inſiſtūt, ut volucres ſedem ex ſede mutantes. graues quū ſclitariæ venere,
mergēteſꝗ nauigia, et ſi in carinæ ima deciderint exurentes. geminæ aūt ſalutares,
& proſperi curſus prænūtiæ. quarū aduentu fugari diram illam, ac minacē, appel
latāꝗ Helenā ferūt. Et ob id Polluci, & Caſtori id numē aſſignāt: eoſꝗ in ma
ri deos inuocant. Hominū quoꝗ capita veſpertinis horis magno præſagio circūfula
gent. Itemꝗ Seneca, In magna, inquit, tēpeſtate apparēt quaſi ſtellæ uelo inſidētes,
adiuuariꝗ ſe tūc periclitantes exiſtimant Caſtoris & Pollucis numine. Huius rei
meminit Pauſanias, & Diodorus Siculus. Cæterum qui naufragio periclitabant
Caſtorem & Pollucē qui græcis Dioſcuroe appellant, quiꝗ apud Samothracas co
lunt, Corybantas quoꝗ, & Hecaten implorabant, ut ſcribit Ariſtophanis interpres.
¶ *Amyclæi, fratres, Ledæi, Concordia ſidera.* SIDERA *generoſa, Oebalidæ, Oui*
dius. ab Oebalo Laconicæ rege Tyndarei patre, qui prouinciā de ſuo nomine dixit.
author Dictys Cretenſis. Pauſanias uero rē altius repetit. Scribit. n. Amyclam La
cædemonis filiū vrbē à ſe conditā Amyclas nominaſſe, huius filiū Hyacinthū for
moſiſſimū fuiſſe. Amyclæ in regno Argalū filiū ſucceſſiſſe, Argalo Cynortam, Cy
nortæ filiū Oebalū, Oebalo Tyndareū, Tyndareo Atreū & Thyeſtē, Atreo Me
nelaū, deinde Oreſtem, Poſtremo Tiſamenū, cui Penthelum fratrem addit. Vel
leius Paterculus.

C *aſtoreū, hoc eſt teſticulus Fibri, ambiguū id animal eſt, & cui victus iuxta in ter*
ris & aqua, quāquā in hac propenſior, ut qđ piſculis cancriſꝗ alatur. Temere prodi
tum eſt amputari hos teſticulos ab ipſo in fuga quū capit, author Dioſcorides, &
Sextius apud Pliniū. Fiber aūt ſiue Caſtor, plurimus eſt in Ponto, morſuꝗ ho
minem nō prius dimittit quā oſſa fracta concrepent, ut Solinus inquit. Naſcuntur
& in Hiſpaniæ fluminibus Caſtores, ut ait Strabo, cæterū nō ineſt uis illa medi
ca vt in Ponticis. ¶ *Graue, Lucret. Nā, ut author eſt idem Dioſcorides, liquor qui*
intra teſtes Fibri eſt probatur ceroſus, odore graui, & redolente virus. ¶ *Viroſum,*
Virg. Nam ut author eſt Strabo, Pontico proprium eſt ut ueneroſum ſit, ut &
aliis permultis.

C *aſtor, ſiue Fiber, de quo ſupra.* ¶ *Caſtor Ponticus, Ouid.*

C *ataphracti Gallogræcorum uocabulo, qui Loricati latinis dicuntur, Liuio authore.*
¶ *Ferrei, Propertius.*

C ato Cenſorius Porciæ familiæ author, cuius tanta in cenſura ſeueritas fuit, ut & collegæ illum timeret. Tria ſumma habuit. Fuit. n. optimus dux, optimus orator, et optimus Senator. Plutarchus, Liuius, Pli. ¶ Magnus, Virg. ¶ Priſcus, Horat. ad differentiam. n. Catonis Vticenſis hic maior, ille minor dictus eſt.

C ato Vticenſis, de quo Plutarchus, Pli. qui ex quo Ciuilia bella incœpta ſint nunquã tonderi paſſus eſt. Lucanus, Ille nec horrificam ſancto dimouit ab ore Cæſariem, duroque admiſit gaudia vultu. Vt primũ tolli feralia viderat arma, Intonſos rigidam in frontem deſcendere canos Paſſus erat, miſeramque genis increſcere barbam. ¶ Intonſus. Horatius. quãquã non deſint qui de Catone maiore hoc intelligi uelint. quia veteres propter ſeueritatem hirſuti erant. nam & nõ niſi poſt. CCCCLIIII. annos urbis Romæ tonſores fuerunt, ſed intonſi manebant, vnde intonſum & barbatum pro uetuſto, & priſco ponunt.

C atena, ſæua, Horat. ¶ Valida, Tibull. ¶ Ærata, dura, Prop. ¶ Grauis, Ouid.

C ataſta locus ubi ſerui uenales Cretatis pedibus exponebantur. quod Plinius indicat quũ de generibus terræ ſcribit. ¶ Barbara, Tibull.

C atullus poeta Veronenſis Olympiade centeſima ſeptuageſima tertia natus anno anteaquã Criſpus Saluſtius hiſtoriarũ ſcriptor in Sabinis Amiterni. Sextodecimo uero antequã Virgilius, ut ex Chronicis Euſebii colligimus. Ortus eſt Valerio patre honeſtæ conditionis uiro, qui Iulii Cæſaris, ut Suetonius inquit, hoſpitio familiariter uſus eſt. Clodiam ſub nomine Leſbiæ, ut Apuleius author eſt, carminibus celebrauit. Mortuus eſt Romæ trigeſimo ætatis ſuæ anno, quo tempore Virgilius Cremonæ ſtudiis erudit, ut Euſebius docet. ¶ Doctus, Tibull. ¶ Laſciuus, Ouidius.

C auernæ, cauæ, curuæ, umbroſæ, Virg. ¶ Cæcæ, Ouid.

C autes, alta, dura, Marpeſſia, Virg. à Marpeſſo monte Pari inſulæ in quo lapides excinduntur. Stephanus.

C aucaſus omniũ mõtiũ maximus, Indiam à Scythia diuidens, Stephanus, Herodotus. Hunc Scythæ Graucaſum, hoc eſt niue cãdidũ appellant, ſi Plinio credimus. Caucaſus, à Caucaſo paſtore dictus eſt, quũ antea Boreæ cubile diceretur, ut ait Plutarchus. ¶ Horrens, Virgilius. ¶ Inhoſpitalis, Horat. Promethea iuga. Propert. ob Prometheum ibi conſtrictum. ¶ Rigidus, Ouid.

C aunus Byblidis frater, à quo Caunus urbs in Caria dicta eſt. Stephanus. ¶ Mæandrius, à Mæandro Cyaneæ matris patre. APOLLINEVS, Ouid. eadem ratione qua Byblis Phœbeia.

C ayſter Lydiæ amnis, Plin. Stephanus, Strabo. ¶ Gygæus, Propert. Strabo ita ſcribit. Vrbi aũt Sardiani planicies ſubiacet, & Cori, & Hermi & Cayſtri cãpi qui continui ſunt & cãpoR omniũ optimi. XL. ſtadiis ab urbe lacus diſtat, qui à poeta Gygæus appellat, poſtea mutato nomine dictus eſt Coloẽs, ubi Coloenæ Dianæ tẽplum eſt, quod in religione maxima habet. Hos campos Virgilius ex Homero Aſia prata appellat, hoc eſt Mæonia. Scepſius. n. ut ait Strabo, Eſionenſes pro Aſionenſes Ionice proferri putat. Nã fortaſſe, inquit, Mæonia Aſia dicebat. Vñ Homer. ait.

Aſia prata ſuper, circumq; fluenta Cayſtri. Interpres Homeri Lydiam ab Aſio Cotyis filio qui ei imperauit Aſiam dictam affirmat.

CEA *inſula, quæ & Ceos, de qua ſupra meminimus, nunc illud adiicimus ex Strabone, Plinioq; Ceos quaternas urbes continens, inde Tetrapolis uocitata eſt. Duæ vero reſtant, Carthea ſcilicet, & quã Iulidem appellant: ad quas reliquarum habitatores concurrerunt. Duæ interierunt Coreſſa, & Poceſſa, hoc eſt herboſa. Ex Iulide, Simonides condendorum author carminũ duxit originem, necnon illius ex fratre nepos Bacchylides, & poſtea Eraſiſtratus medicus inſignis, & ex Peripateticorũ ſecta philoſophorũ Ariſto Bionis Boryſthenenſis æmulus.* ¶ Antiqua, Ouidius.

C*ebrenus amnis in Troade, a quo Cebrenia regio magna ex parte campeſtris, quæ quodammodo pariter cũ Dardania progreditur, & eiuſdem nominis vrbs.* Herodianus, Didymus, Strabo, Pli. ¶ *Magnum flumen.* Ouid.

C*ecrops Athenarũ rex, Pãdionis, uel, ut alii, Erechtheí filius, ex Praxithea, vt quidã, terra genitus. Filium Eryſichthonem ſuſtulit ex Actæi Athenarum regis filia: filias vero Erſen, Aglauron, Pandroſon, vt ſcribunt Tzetzes, Pauſanias. Apollonii interpres adiicit Creuſam, Procrin, Orithyiam. Scamnon uero libro ſecundo de inuẽtoribus ſcribit Actæonem filias genuiſſe Aglauron, Erſen, Pandroſon, & Phœniceen, atq; in eius memoriam ſempiternam Phœniceias literas denominaſſe, quãquã Lydi, & Iones à Phœnice Agenoris filio earum inuentore dictas uelint: Cretes autem quod in foliis palmarum, quæ Phœnices uocantur, ſcriberent. Præterea oppidum, ut inquit Plinius, Cecrops à ſe appellauit Cecropiam, quæ nunc eſt arx Athenis.* ¶ *Geminus.* Nam, ut author eſt, Charax, Cecrops Athenas ex Aegypti oppido Sai profectus eſt. Is græcorum conſuetudine quũ barbaros & inconditos mores emolliſſet Gemini cognomentum ſortitus eſt, ut contra Cadmus quũ Thebis ob Lini cædem profugus in Illyricum conceſſiſſet ut tradit Zenobius, uerſus in anguem dicitur, quod à priſtina manſuetudine ad barbaram immanitatem deſciuit. Hanc vero de Cecrope opinionem quod laterum tenus homo in ſerpentem defineret, in vulgus manaſſe Demoſthenes arbitratur, quoniam vbi conſulto opus erat, prudentia, ubi facto viribus et audacia præſtaret. Euſebius, quod utraq; lingua Græca, Aegyptiaq; commode loqueretur. Alii cum Trogo, quoniam author connubii primus extiterit, quumq; vaga prius uenere matres tantummodo mortales noſſent, inuentis nuptiis duplici quaſi natura maris & fœminæ homines conſtare docuerit. Nonnulli quod ingenti corporis indole duorum ſimul hominum ſtaturam impleret. Huius ſepulchrũ, ut ait Theodoretus ex Antiocho, in ipſa Athenarum arce ſitum erat iuxta Mineruã ciuitatis cuſtodem. RIGIDVS. Ouid. Audi Plutarchum de ſera numinis vindicta loquentem. Vnde & conuerſio dicta eſt quum quis à vitiis ſe auertit, ſanioresq; induit mores. Proinde ambigue priſcos de Cecrope fabulatos arbitror, non vt aliqui aſſerunt ex optimo rege crudelem & immitem factum eſſe tyrannum, ſed contra quum ſub initium moroſus ac terribilis fuiſſet, poſtea perquam humane ac placide imperaſſe.

Cedrus arbor, ut inquit Dioſcorides, vna de magnis arboribus. De Cedro authores ua
riant. Theophraſtus alteram Phœniciam, alteram Lyciam appellat, ſimiles Iunipe
ro, niſi quod folium Cedro acutum, ſpinoſum, & durum, Iunipero ſimplicius, ac
mollius, excelſior & hæc quàm Cedrus. Alii utrãque Cedrum, inquit, nominant. Sed
quæ proprie ſit Cedrus acutam Cedrum malunt. id eſt Oxycedron. Cedro æterna
materies, medulla rubens, odorata ficut & fructus, qui & flauus, & magnitudine
baccarum Myrti cernitur eſculentus hilariſque. Plinius Cedri ſumma genera duo fa
cit, maius, & minus. minoris iterum duo. quæ floret fructum non fert, quæ fructi
fera eſt non floret. & in ea antecedentem fructum occupat nouus. Semen eius Cu
preſſo ſimile. quidam Cedrelaten uocant. Ex hac reſina laudatiſſima. Minoris quoque
ſpecies binæ, Lycia & Phœnicia. Iuniperi ſimilitudine differunt folio. nam quæ
acutum, durum, ſpinoſumque habet, Oxycedros, inquit, appellatur, ramoſa & nodis
infeſta. altera odore præſtat. Fructum eæ ferunt Myrti amplitudine, dulcem ſapo
re. ¶ Odorata, olens, utile lignum domibus. Virg. ¶ Ardua, Ouid.

Celæno una ex Harpyis. ¶ Dira, furiarum maxima, Virg.

Celænæ urbs Phrygiæ, cui nomen dedit Celænus Neptuno & Celæno Danai filia
natus. Eodem nomine locus eſt Atticæ, & Boeotiæ. Strabo, Suidas. ¶ Altæ. Ouid.

Celtiberia regio Citerioris Hiſpaniæ, cuius nominis rationem hanc Diodorus attu
lit. Iberi quondam, Celtæque pro agris bello certantes pace demum conſtituta, cõmu
nicataque inuicem patria quũ mutua connubia permiſiſſent, dicũtur hac rerũ commu
nione id nomen ſortiti. Duæ igitur robuſtæ nationes in patria fertili coniunctæ effe
cere ut magnum eſſet Celtiberorum nomen. à Romanis poſtmodum certe multo
poſt tempore bello cum eis geſto vix tandem ſubacti ſunt. Plura apud eũdem de
Celtiberis leges, itemque apud Plinium, Strabonem. ¶ Cuniculoſa, Catull. Strabo. n.
docet maximam Cuniculorũ copiam in Hiſpania eſſe, qui lepuſculi etiam vocan
tur. adeo ut M. Varro à Cuniculis oppidũ in Hiſpania ſuffoſſum atteſtetur.

Cenchreæ, ſiue Cenchræ Ouidio, Corinthiorũ nauale ad orientem ſpectans, Iſthmi
terminus alter. Nam primus Lechea dicitur, longo et ancipiti nauium accubitu, quas
magnitudo plauſtris tranſuehi prohibet. Pauſan, Ptolemæus, Strabo, Plin. ¶ Corin
thiacæ. Ouid.

Centauri Ixione et Nebula geniti, Lucianus, Diodorus, Palæphatus, Pindarus in Py
thiis. ¶ Fœdi, Lucret. ¶ Nubigenæ, bimembres, Virg. ¶ Sæui, Ixione nati, ſemiho
mines, ambigui uiri, populus biformis, homines quadrupedes, Semimares. Ouid.

Centaureon maius herba, qua curatus dicitur Chiron centaurus quũ Herculis exce
ptus hoſpitio pertractanti arma ſagitta excidiſſet in pedem. unde Centaureon, & à
nonnullis Chironion appellatur. folia ſunt lata & oblonga ſerrata ambitu, denſa ab
radice, caules trium cubitorum geniculati. In iis capita ceu papauerum, radix ua
ſta, rubeſcens, tenera, fragiliſque ad bina cubita madida, ſucco amara, cũ quadam dul
cedine. Naſcitur in collibus pingui ſolo. Laudatiſſima in Arcadia, Elide, Meſſenia,
Pholoe, Lycæo, Smyrna, atque in alpibus, pluribuſque locis in Lycia. Plinius, Dioſco

rides. ¶ Triſte, Lucretius. ¶ Graueolens, Virgilius.

Cenſor, rigidus, Ouidius.

Cepheus Aethiopum rex, Io Inachi filia, & Agenore editus, ex quo Iaſides ab Arato dicitur, ut eius ait interpres. Pauſanias uero in Corinthiacis ſcribit ex Argo Piraſum, & Phorbantem, Phorbante Triopam, Triopa Iaſium, & Agenorem, & Io, quã alii Inachi filiam dixere, genitos. Euripides Cepheum Phœnicis filium canit. ipſum quoq; Cepheum inter ſidera ſuperiores numerauere. Hyginus. ¶ Andromedes pater, Horat.

Cephalus Deioneo, qui & Deion, Aeoli filio natus, tametſi Seruius Cephalum Aeoli filium dicat, Hyginus Mercurio, & Creuſa Erechthei filia natum ſcribit, quĩ geminas habuit uxores Procrin, & Clymenen Orchomeni filiam, ex qua Iphiclum genuit. Suſtulit quoq; ex Aurora Phaethontem, quem Venus raptum in templo collocauit, & Aoum, à quo Aoium mons. Strabo, Pauſanias in Phocicis, Suidas. Heſiod. Etym. ¶ Aeolides, proles Cyllenia, Ouid. quæ quidem duo Epitheta nonnulli non obſcuri nominis uiri immutanda non ſatis docte tradiderunt.

Cerua ab Hercule capta ut alii retibus, ut alii ſomno depoſita, ut quibuſdam placet curſu defeſſa, quam Dianæ Orthoſiæ Taygete conſecrauit. Diodorus, Pindarus in Olympiis. ¶ Aeripes, Virg. ut exponit Apronianus habens pedes ex ære ſolidos et indefatigabiles, quẽadmodũ & boues Martis ut ſupra oſtendimus.

Cerua, ſiluicultrix, flammea, celeris, Catull.

Cerui, cornigeri, alipedes, Lucret. ¶ Celeres, Catull. ¶ Leues, viuaces, imbelles, fugaces, ueloces, Virg. ¶ Trepidi, celſi in cornua, pauidi, Ouid.

Cerui Cornua, ramoſa. Virg.

Ceres Saturno & Rhea nata, quæ prima frumenti uſum oſtendit, docuitq; naſcendi, ſeruandi, ſerendiq; modum. teſtes Diodorus, Heſiodus, Ouidius. ¶ Alma, flaua, maturæ ſegetis is color eſt, ex cuius primitiis corona Cereri texebatur. Tibullus. Flaua Ceres tibi ſit noſtro de rure corona. ELEVSINA mater. ab Eleuſi oppido. MAGNA, Magnæ deæ græcis, Ceres et Proſerpina, Pauſanias. Legifera. Virg. Prima enim leges dicit mortalibus dediſſe, unde & eius ſacra Themoſphoria apellantur. Diodorus, Ouid, Seruius. ¶ Arcana. Horat. propter Eleuſina myſteria. Nã Numenio inter philoſophos occultorũ curioſiori offenſam numinũ quod Eleuſinalia ſacra uulgaſſet ſomnia prodiderunt. quare Tibullus dixit. Non ego tentaui nulli uiolanda deorum Audax laudandæ ſacra docere deæ. Et, ut ait Acron, ſacra Cereris myſtica erant, nec uulgari licebat, pp hoc quod occulte conſiliis uſa eſt donec filiã ſuã reperit, unde & Virg. Et fida ſilentia ſacris. Dea laudanda. Tibull. ¶ Frugũ genetrix, dea fertilis, frugũ mitiſſima mater, pia, tediſera Dea. Nã, ut canit Ouid. dũ filiã quæreret illa, duabus Flãmiferas pinus manibus ſuccendit ab Aetna, Perq; pruinoſas tulit irrequieta tenebras. MVNIFICA, dea potens frugũ, Ouid.

Tibulli locus, et Virg.

Cereris ſacra. ¶ Annua. Virg. ¶ Nulli temeranda piorũ. Tibull.

Cerannia mõtes altiſſimi à quibus Epirus incipit. Pli. Dicunt & Acroceraunia pot-

lis, ut Horatio, et Ouidio. ¶ Alta, Virg. ¶ Infames ſcopuli, Horat. uel quia ſcopuli ſunt nauibus infeſti, uel quia fulminibus infeſtant, unde illis nomen. ¶ Violenta, Ouid.

C era, tenax, Virg. ¶ Odorata, hymettia, Ouid. propter mel Hymettium.

C eruix, marmorea, alta, teres, lactea, Virg. ¶ Roſea, candida, Hora. ¶ Eburnea. Ouid.

C erberus canis inferorum cuſtos, Typhone & Echidna genitus, de quo apud Heſiodum, Euripidem, Sophoclem, Palæphatum, Apollonii interpret. Diodorum ſiculum. ¶ Tartareus cuſtos, ianitor ingens, immanis, ianitor Orci, Virg. ¶ Bellua centiceps, ater ſatelles Orci, trilinguis, Horat. ¶ Niger, audax, Tibull. ¶ Tergeminus, Propert. Tria enim capita illi affinxit Sophocles in Trachiniis. τὸν δ' ὑπὸ χθονὸς ἄδου τρικάρανον σκύλακ' ἀπρόσμαχον τέρας δεινῆς ἐχίδνης θρέμμα. Heſiodus enim Cerbero quinquaginta capita attribuit. ¶ Canis Echidnæus, triplex, canis uipereus, Ouidius.

C eraſtæ ſerpentes, quibus ſunt cornicula quadringenta, quorum motu reliquo corpore occultato ſollicitant ad ſe aues: & hoc dolo necem uolucrum aucupant. Hi colorem harenæ ſimilem habent, qua ex re à paucis internoſcuntur, ita coloris errore ſeducti quidam illos pedibus conculcantes uitæ periculum adeunt. Ferunt has ſerpentes quum in Aegyptum tranſmigraſſent plures uicinas regiones inhabitabiles reddidiſſe. authores Pli. & Solinus. ¶ Squamoſi, Propert.

C eraſi, dulces, Propert.

C ercopes fratres duo Candulus & Atlas qui omnium ſcelerum quibus hominum uita deprauata eſt inuentores extiterunt, iis peruerſi mores Cercopum nomen dederunt, appulſoſque et aduenas unumquemque circumuenire ſtudium erat, quod quum aliquando in Iouem tentaſſent in Simias quas Pithecus græci uocant mutauit, inde Pithecuſis inſulæ quam tenebant nomen inditum. Alii Thyæ filios et Oceani malunt, & quia Iouem decepe conati ſint in Lapides obduruiſſe. Nonnulli Lydios fuiſſe tradunt, quos Hercules quod ſibi cum Omphale cubanti petulantius obturbarent, amicæ iuſſu de claua ſuſpendit. Inde prodiit adagium Cercopiſſare, in eos qui adulantur. Suidas & Zenobius. ¶ Gens doloſa. Ouid.

C eſpes, uiridis, gramineus, Virg. ¶ Viuus, Horat.

C ete, immania, Virgilius.

C eyx Lucifero ſidere genitus, Alcyones uir, Lucianus, Homeri interpres. ¶ Trachinius. a Trachine urbe. Lucifero genitus, Oetæus, ab Oeta Theſſaliæ monte, in quo, ut Seruius inquit, ſtellæ uident occidere, ſicut de Ida naſci. SIDEREVS. Ouid.

C HARYBDIS, in Siculo freto ſcopulus inferior ſub caprifico. Ter fluctus abſorbet cotidie & reuomit. Homerus, Strabo. ¶ Vaſta Lucret. ¶ Implacata, Virg. ¶ Violenta, Tibull. ¶ Ratibus inimica, auſtro agitata, Zanclæa, à Zancle Siciliæ urbe, de qua ita Strabo inquit. Meſſana in Pelori ſinu iacet, ubi is ad orientem magis magiſque flectitur, et faucem quandam efficit. Diſtat autem à Rhegyo ſtadiis lx. à columella uero multo minus. Eam condidere Meſſenii qui Peloponeſum habitant, à quibus et nomen mutuauit, nam prius Zancle uocabatur, quum curua eſſent loca, nam curua Zanclia vocitabant.

Alii à fonte dictam urbem putant, uel ab occultata ibi à Saturno falce, quam lingua ſicula Zanclen uocant, ut Thucydides, & Silius tradunt. Alii à gigante Zanclo.

AVIDA, dira, Ouidius.

C halybes Scythiæ populi iuxta Thermodontem, dicti à Chalybe Martis filio, apud quos ferrum effoditur. Strabo, Stephanus, Apollonii interpres, Suidas. Iuſtinus uero tradit Chalybis fluuii Gallecię cuius aquæ temperamento ferrũ acrius redditur finitimos Chalybes appellari, ferroq; præſtare. Hinc & Chalybs ferrum ipſum dicitur, Suidæ, Seruioq;. ¶ Nudi, Virg. quod in ferri fodinis ferrum à nudis quæritur. Probus.

C haron, qui, ut ait Diodorus, mortuos per Acheruſiam paludem traiicere creditur. ¶ Portitor Orci, horrendus, triſtis, Virg. ex Theocrito in Ptolemæum. καὶ ϛυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων. ¶ Stygiæ nauita puppis aquæ. Tibull. ¶ Senex toruus, Propert. ¶ Portitor auarus. Ouid.

C harontis Cymba ferruginea, Stygia, Cærulea, Virg. ¶ Lethæa ratis, Tibull. ¶ Publica, Propert. ¶ Vmbrifera, Ouid.

C harta, tenuis, Tibullus.

C haos principiorum moles ab initio confuſa & deformis, apud Heſiodũ, & Euripidem. ¶ Antiquum. Ouid.

C helydri ſerpentes, dicti quaſi Cherſydri quia in aquis & in terris morantur. nam χέρσον dicimus terram, ὕδωρ aquam: Seruius author. His Calabria frequentiſſima eſt ut ſcribit Solinus. ¶ Nigri, graues, Virg. ¶ Cinyphii, Ouid. Cinyps fluuius eſt in Libya per huberrima arua decidens, porro Libyæ pleraq; inculta infeſtãtur multo ac malefico genere animalium, ut Mela teſtatur.

C himæra Hydra Lernæa nata, monſtrum triforme, terribiles flammarũ globos cũ ſpiritu effundens, quam Bellerophon equo alato inſidens telo confixit. Homerus, Heſiodus, Palæphatus, Hyginus. Plutarchus in libro de claris mulieribus rem hanc hiſtorice narrat. ¶ Tetra, Lucret. ¶ Flãmis armata, fremens, effera flammis. Virg. ¶ Triformis, ignea, tremenda, Horat. ¶ Flammam voluens ore fero. Tibull.

C hiragra, nodoſa. Horat.

C hiron, ut ait Suidas, Ixione natus, vt Pherecydes, Pindarus, Apollonius, & ille qui Gigantomachiam ſcripſit, Saturno in equũ mutato, & Philyra, Oceani filia editus, Chariclo Apollinis, uel, vt quidã, Perſæ, vt alii Oceani filiã uxorẽ habuit: ex qua Caryſtũ genuit, Apollonii, & Pindari interpres. Huius Chariclus meminit Ouidius quũ ait. Filia Centauri, quam quondam Nympha Chariclo Fluminis in rapidi ripis enixa uocauit Ocyrhoen. Fuit autem Muſicæ ſimul, & iuſtitiæ, atq; medicinæ doctor, ut tradit Plutarchus in Muſica. Hic deniq;, authore Hygino, non modo cæteros Centauros, ſed homines etiam inſtituiſſe dicitur ſuperaſſe. Aeſculapium, & Apollinem nutriſſe exiſtimatur. Pietate igitur & diligentia effecit ut inter aſtra numeraretur. Apud hunc Hercules quum diuerſaretur,

teret, & ſimul cū chirone ſedens ſagittas conſideraret, fert vna earū deciduſſe ſupra pedem chironis, & ita eū interfeciſſe, quod & Diodorus aſſerit. Alii aūt dicūt Centaurū miratū quod tam breuibus ſagittis tam magna corpora centaurorū interfecerit, ipſum contendere arcū conatum, itaq; ex eius manu ſagittam prolapſam in pedem eius incidiſſe, pro qua re Iupiter eius miſertus inter ſidera eum conſtituit cum hoſtia, quā ſupra aram tenens immolare videt. ¶ Phillyrides, Virg. ¶ Centaurus nobilis, Horat ¶ Aemonius, geminus, ſemifer, biformis, iuſtiſſimus, Philyreius, Semiuir, Ouid.

C hoaſpes flumen Perſidis, cuius aquam auream miræ dulcedinis Parthorū reges tantum bibunt, quemadmodū & Eulæi fluminis, quod in Medis ortū Suſorum arcem ac Dianæ templū circuit. Athenæus, Plinius, Herodotus, Solinus. ¶ Regia lympha, Tibull.

C hordæ, loquentes, Lucr. ¶ Vocales, Tibull. ¶ querulæ, Ouid.

C horeæ, feſtæ, Ouidius.

C hori Nympharum, leues, Horat.

C hryſolithi gemmæ aureo colore tranſlucentes, Plin ¶ Flaui, Propert.

C ICERO, diſertiſſimus Romuli nepotū, Catull.

C icadæ quas Athenienſes ex auro in capillorū nexibus geſtabant: iiſq; comam ligabāt. Thucydidis, & Ariſtophanis interpres. ¶ Raucæ, querulæ, Virg.

C icatrix, fœda, Horat.

C iconia auis, quā è longinquo uenire non dubiū eſt, vti & Grues. illas hiemis, hanc æſtatis aduenam, nec venire ſed veniſſe cernimus. honos huic ſerpentium exitio tātus, ut in Theſſalia capitale fuerit occidiſſe eadem legimus pœna quæ in homicidas. hæc & plura Plinius ¶ Candida auis, longis inuiſa colubris, Virg.

C icuta græcis Conion, Caulis ei geniculatus ut fœniculo, magnuſq; eſt. folia ferulæ anguſtiora, graueolentia, cacumine ramoſo & ſuſtinente vmbracula, flore ſubcandido, ſemen albidius aniſo, radice concaua nec profunda, inter enecantia eſt frigoris vi, maxima vis in Creta naſcenti, deinde Megaricæ & Atticæ, item chiæ, Cilicumq; terris. Dioſcorides. ¶ Viridis, gelida, Ouid.

C ilices populi in minori Aſia Syriæ proximi. Pli. ¶ Corycii, Virg. Eſt enim Corycos, Mela teſte, oppidū in Cilicia, & eodem nomine & portus, & ſpecus ſupraquā dici poſſit eximius. Is aūt, vt ait Strabo, eſt ingens quædam concauitas in orbem ducta, cui labrum petroſum ac ſatis altū circūadiacet. cū deſcenderis ſolum eſt inæquale, & magna ex parte ſaxoſa, materia ſemper uirenti plenū. Adiacens uero ſolū Crocoſatum eſt. Strabo, Mela, Pli. ¶ Intonſi, Tibull. ¶ Feri, Ouid.

C immerii populi Scythiæ circa Taurum & Meotim paludem, quibus aſpectus ſolis in perpetuū ademptus, regio caliginoſa, umbris ac nebulis tecta, ad quos Vlyſſes acceſſit, inde prouerbiū Cimmeriæ tenebræ, in multam obſcuritatem & animi caliginem. Homerus, Strabo, Pli. Euſtathius dictos autumat Cimmerios quaſi ἐν τῷ ἀέρι χειμερίῳ. ¶ Obſcuræ oræ. Tibull.

C imolus una ex Cycladibus inſulis in Ionio mari. Strabo, Pli. ¶ Cretoſa, Ouid. Inſignis Plinio, Dioſcoridiq; Cimolia Creta.

C inædus, improbus, Catull.

C inis, mutatus, Catull. ¶ Immundus, ater, ingratus, Virg.

C inyras Cypriorũ rex, Cypriæ Veneris ſacerdos à Venere amatus, Thiante patre, matre uero Amathuſa, ut alii Apolline & Papho, ut quidam Eurymedonte & Paphia nympha editus. Suidas, Stephanus, Lycophronis, & Pindari interpres, Theodoretus. ¶ Magnus, Ouid.

C inna poeta Catullo amiciſſimus, qui Smyrnam opus nouem annis elimauit. Catullus, quintilianus, Suetonius, Seruius. ¶ Procax, Ouid.

C irce Solis & Perſeidis, ſiue Perſæ filia, Aeetæ ſoror, apud Ciceronem, Heſiodũ, Homerũ, Dionyſius uero Mileſius primo Argonauticon Aeeta et Hecate Perſæ filia genitam aſſerit. Hæc poſt mortem Marica dicta eſt ut ait Seruius, Firmianus: Ex ea Vlyſſes filios genuit Agrium, Telegonũ, Latinũ regem, Anteam, Ardeam, à quibus urbes in Italia nomen traxere, Rhomũ, et filiam Caſſiphonem. authores Heſiodus, Stephanus, Lycophronis interpres. ¶ Aeæa. dines, ſolis filia, Marica, dea ſæua, quæ ſcilicet homines in varias ferarũ formas uerteret. LAVRENS, à Laurento oppido Latii, quod Plinius lucũ Iouis indigetis appellat. Seruius Lauinũ, & Lauiniũ, & Laurentũ idem facit. Strabo Lauinium à Laurento dirimit, quandoq; idem facit, tribus ſupra mare millibus id ſtatuens. Dionyſius Alicarnaſſeus tres fecit populos in Latio; Lauinienſes, Laurentes, Lauiniatas. Porro Latinus Circes filius Latii rex fuit. DAEDALA. Virg. à varietate rerũ, & artificiorum, cum græce δαιδάλλειν ſignificet uariare. author Feſtus. à Dædalo artifice, cuius opera ſenſibus prædita eſſe videbantur. ut ait Euripidis Interpres ex Euripide, Cratino, Platone. ¶ Vitrea, Horat. aut pulchra, aut procurato lucens nitore, aut mari uicina ut exponit Acron. ¶ Docta, Solis genus, apta mutare ueteres figuras herbis uel cantu, Tibull. ¶ Titanis, Propter ſolem patrem, qui Titan appellatur. SOLE ſata, dira, Titania, infamata, Ouid.

C ircenſes Ludi de quibus in hæc uerba Liuius diſſerit. Tum primũ Circò, qui nũc maximus dicit, deſignatus locus eſt, loca diuiſa patribus equitibuſq;, ubi ſpectacula ſibi quiſq; faceret fori appellati. Spectauere furcis duodenos ab terra pedes ſpectacula alta ſuſtinentibus pedes. Ludicrũ fuit equi pugileſq; ex Etruria maxime acciti, ſolẽnes, deinde annui manſere ludi Romani, magniq; uarie appellati. Quare aũt magni dicti ſint ita Aſconius exponit: Romani ergo Ludi ſub regibus inſtituti ſunt, magniq; appellati, q magnis impenſis dati. Tũc .n. primũ Ludis impẽſa ſunt ducenta millia nũmũ. adeo magnos Ludos factos putant, q conſiliorũ ſecretorũ deo, ideſt Neptuno dati, & magnis diis ideſt Laribus urbis Romæ dati ſunt, quibus aiunt raptas ſabinas. ¶ Magni. Virgilius.

C ircus maximus, Capax. Ouidius.

C iſſeus Thraciæ rex, Hecubæ pater, Euripides, Ennius, Pacuuius ¶ Thracius, Virg.

C iſta, caua, Catull. ¶ Leuis, conſcia occultis ſacris, Tibull. hoc eſt Bacchi orgiis, quod & Catull. repetit. Pars obſcura cauis celebrabāt orgia ciſtis. Hinc et Canephoræ Virgines Ciceroni quæ Caniferæ latine dicunt. Caniſera mulier, inquit Feſtus, eſt quæ Canū, id eſt quaſillum, quod eſt Ciſtæ genus. Canephoræ uirgines, ut ſcribit Suidas ex Philochoro, ſub Erichthonio rege primū inſtitutæ ſunt, ut caniſtris deferrent quæ ad ſacrificium ſolēniorum Mineruæ aliarumq; pomparum attinebant. Meminit & Pauſanias.

C ithara primū in Lydia inuenta, propter quod Aſia dicta eſt, ab Aſia palude. Apollonii interpres. Citharam uero primus Mercurius inuenit, quemadmodū Lyram Apollo, ut refert Hyginus ¶ Liquida, Lucret. ¶ Caua teſtudo, Threicia, Virg. propter Orpheum. ¶ Imbellis, Horat.

C itrium, quo primū in Media, ex quo Medicū malū appellatum eſt, inuentum eſt uenenum exagi ex membris, nec obeſſe ea quicquam poſſe iis qui comederint. Hoc Libyes Heſpericum, atq; aureum malū appellant, ab Hercule in Græciam tranſlatū, authores Iuba, & Athenæus, Theophraſtus, Macrobius, & ſi Seruius ex Apuleio id neget. Sunt qui illud Virgilii, Aurea mala decem miſi, de Citrio intelligant, ſunt & qui de Chryſomelis, de quibus ita Plin. His proxima amplitudine mala quæ uocamus Cotonea, & Græce Cydonia ex Creta inſula aduecta. Incuruatos trahunt ramos, prohibentq; creſcere parentem. Plura eorum genera, Chryſomela inciſuris diſtincta, colore ad aurū inclinato. ¶ Fulgens, aureū, Lucret. ¶ Felix malū, Virg.

C ithæron mons Thebis Boeotiis imminens. Plinius. Lactantius Firmianus ita ait. Sacra liberi patris primus Orpheus induxit in Græcia, primuſq; celebrauit in monte Boeotiæ Thebis ubi liber natus eſt proximo. Qui quū frequenter citharæ cantu perſonaret Cithæron appellatus eſt. Ea ſacra etiam nunc Orphica nominantur, quibus ipſe poſtea dilaceratus ac diſcerptus eſt. Lyſimachus uero Cithæronem Heliconis fratrem qui mutuis uulneribus occiderunt monti nomen dediſſe tradit. Duris uero tradit Citharam à Cithærone monte in quo Amphien canebat dictam fuiſſe. Alii prius Aſterium dictū tradunt, deinde Cithæronem, à Cithærone formoſiſſimo puero, qui quū Tiſiphonem furiam illius amore captam ſpreuiſſet, unius è draconibus quos illa pro crinibus gerit afflatu interiit: & monti in quo paſcebat nomen dedit. ex Plutarcho. ¶ Nocturnus, propter Bacchi orgia quæ noctu celebrabantur, ut diximus.

C LADES, mortifera, Lucret. ¶ Triſtis, Horat.

C laſſis, ærata, Virg ¶ Volucris. Ouid.

C laſſica, trucia, Horat. ¶ Martia, Tibull.

C laua Herculis, trinodis, domitrix ferarum. Ouid.

C leopatra Aegypti regina, cuius amore ductus M. Antonius poſt deuictos Parthos quaſi bene geſtis rebus in regio ſinu ſe reficiebat. Aegyptia mulier ab ebrio imperatore pretio libidinum Romanū imperiū petiit: promiſit Antonius. Itaq; in patriā pugnaces naues quingentas duxit, peditum millia centū, equitum millia. XXII. Anto-

nio igitur circa Actium Epiri promontorium naues habente Cæſar Auguſtus illuc duxit naues bellicas: CCL. peditũ. LXXX. millia, equitum ferme parem Antonio numerum. Pugnatum eſt contra eũ et Cleopatram ab Auguſto, prima dux fugæ regina cum aurea puppe, ueloq; purpureo in altum ſe dedit. mox ſecutus Antonius, ſed inſtabat ueſtigiis Cæſar, demum vſq; in Alexandriam perſecutus eſt. qua capta Antonius mortem ſibi ipſi conſciuit. Cleopatra quoq; iuxta ſuum Antonium admotis ad uenas aſpidibus ſic morte quaſi ſomno ſoluta eſt. Et hic finis armorũ ciuilium fuit. Plutarchus, L. Florus. ¶ Coniux Aegyptia, Virg. ¶ Meretrix regina Canopi. Propert.

Cleonæ mediocre oppidum Boeotiæ in uia ſitũ quæ ex Argo Corinthum ducit, Et in tumulo frequentibus habitato incolis muros perpulchros habente. Quo circa poeta mihi proprie dixiſſe videtur, Mœnibus pulchris excelluiſſe Cleonas. Hic ſilua ſurgit Nemæa inter Cleonas & Phliuntem, in qua Argiui ſacra celebrare conſueuere Nemeæa. Ibi quoq; quæ de Nemeæo leone geſta fabulis prodita ſunt. Et Belbina eſt pagus. Diſtant aũt Cleonæ ab Argo quidem ſtadiis centum & uiginti, à Corinto uero ſtadiis octuaginta. Hæc apud Strabonem. ¶ Humiles. Ouid.

Clitũnus Meuaniæ amnis, quæ pars eſt Vmbriæ. Seruius. In Faliſco inquit Plin. Clitũni aqua potata candidos boues facit. ¶ Sacer, Virg. propter albos tauros in eo lotos qui Ioui Capitolino mactabantur. Seruius. ¶ Formoſus, Propert.

Cliuus, mollis, Virgilius.

Clypeus, ardens, leuis, fulgens, Argolicus, Virg. quo uerbo magnitudo exprimitur, vt ait Seruius. aut fortaſſe Argiuum Clypeum reſpexit, qui apud Argiuos ſacer erat clauis affixus ut facile detrahi non poſſet. unde prouerbium in faſtuoſos: Tanquã arguum Clypeum abſtulerit gloriatur. Zenodotus.

Clytæmneſtra ex Leda Theſtii filia, & Tyndareo Oebali filio nata. quam Tragici tradunt texta ſine exitu Agamemnoni tribuiſſe, hiſq; implicitũ aggrediente Aegiſtho fuiſſe peremptũ. Ouidius, Iuuenalis, Euripides, Homerus, Hyginus. ¶ Coniux infanda, Virg. ¶ Tyndaris, Ouid.

CNIDVS inſula in Caria, ex qua uiri memorabiles fuere, primũ Eudoxus mathematicus Platonis ſodalis, poſtea Agatarchides peripateticus, vir hiſtoricus æſtate noſtra Theopompus diuo Cæſari familiaris, et qui apud eum maxime poteſt. item Artemidorus eius filius Hinc Cteſias fuit qui Xerſen medicatus eſt, & res Syriacas, & Perſicas conſcripſit. Hæc Strabo ¶ Arundinoſa, Catull. Chartis ſeruiunt calami, inquit Plinius, Aegyptii maxime, cognatione quadam papyri. probatiores tamen Cnidii, & qui in Aſia circa Anaiticũ lacũ naſcuntur. ¶ Piſcoſa, Ouid.

COCYTVS fluuius Inferorũ à Styge manans, vt refert Homerus in Odyſſea. ¶ Sæuus, ater, altus, Virg. ¶ Languidus, errans, Horat.

Coccus, ruber. Horat.

Coeus gigas, Cœli Terræq; filius. Heſiodus. ¶ Cœlo minans. Propert.

Coenum, molle, Lucret. ¶ Graue, Catull.

C olchis, regio quæ in Ponto poſita magna ex parte in mare ptendit. Huic Aeetes impe
rauit, altero latere in Euxinũ & Meotim deuexa, altero in Caſpiũ & Hyrcanũ
mare, uelleribus aureis inclyta. Strabo, Diod. Plin. ¶ Fines AEtæi, Catull.

C olubri, venenati, Lucret. ¶ Longi, Virg. ¶ Virides, Horat.

C olũbus, Dionæus, Colũbi maxime ſunt in coitu fœcũdi, ióq; in Veneris tutela huius
generis aues poſuit antiquitas, author Fulgentius Placiades. ALBVS, Catull.

C olumbæ, quarũ duo genera conſtituũt, ut ſcribit Galenus, domeſticũ & Nomadi-
cũ, hoc eſt paſcuũ & Siluestre. Columbæ Siculæ præferunt omnibus. Laudant
& Cypriæ luteo colore. ¶ Chaoniæ. Virg. Epirus Chaonia dicta eſt, ut inquit Pli
nius. Cæterum Herodotus refert geminas ex Aegypto colũbas euolaſſe utráq; ni-
grã, unã quidem in Africã, alterã uero in Dodonã ſiluã Epiri, in qua oraculũ Do-
donæi Iouis omniũ antiquiſſimũ, quæ fago inſidens humana voce elocuta ſit eo lo
co Iouis oraculũ condi debere. Eam uero quæ ad Afros abiiſſet, iuſſiſſe Afris vt Io-
uis Ammonis oraculũ conderent. ¶ Molles, imbelles, Horat. ¶ Albæ, Sanctæ Syro,
Tibull. Nã, ut ſcribit Diodorus, Semiramim quidam fabulant. in columbam fuiſſe
cõuerſam, cõpluribus. n. auibus domũ ingreſſis & illã cũ reliquis aduolaſſe uolũt.
Quo factũ eſt ut Syrii colũbam ut deam colant, immortalem reginam arbitrati.
¶ Veneris dominæ uolucres, torquatæ. Propert. à pluma quæ collũ columbarũ in
modũ coronæ ambit, ut canit Lucretius, Pluma colũbarũ quo pacto in Sole videt,
quæ ſita ceruicẽ circũ collumq; coronat. Namq; alias fit vti claro ſit rubra pyropo,
Interdũ quodã ſenſu fit ut videat Inter ceruleũ uirides miſcere Smaragdos. ¶ Tre
pidæ, placidæ, Cythereiades, Thiſbææ, à Thiſbe Boeotiæ urbe quam Homerus
πολυτρήρωνα appellat. ALBAE, Chaones, Ouid.

C ollum, candidum, lacteum, Virg. ¶ Eburneum, altum, teres, Ouid.

C ollis apricus, apertus, ſupinus, cauus, altus, curuus, celſus, durus, Virg. ¶ Vmbroſus,
pomifer, Ouid.

C olumnæ, Phrygiæ, Tibull. Nam, ut Strabo phibet, Synnada urbs eſt Phrygiæ nõ
magna, añ quã planicies iacet oleis cõſita. lx. ferè ſtadiorũ, vlterius eſt Docimia vi
cus, et Synnadici lapidis lapidici fodina, ſic. n. eũ Romani appellant, indigenæ ve-
ro Docimitẽ, et Docimeã. Vena in initio paruas glebas emittebat, nũc pp maximos
Romanorũ ſumptus colũnæ integræ & ingentes extrahunt, et uarietate alabaſtri-
tæ lapidi proximæ, quare multa hmũi onera ad mare deuehunt, & colũnæ & lapi
deæ tabulæ magnitudine ac pulchritudine admirabiles Romam deferunt. ¶ Tæna
riæ, Strabo, ait, ſunt & Latomiæ id eſt lapidicinæ pretioſorũ lapidũ Tænariorum
è Tænaro multis iam ſeculis, Tænarus uero Laconicæ regionis promontoriũ. La-
conicũ marmor Pli. quoq; cõmendat, qđ erat pretioſum uiridi colore, cunctiſq; hila
riuſq;. POENAE. Prop. hoc eſt ex marmore Numidico factæ, qđ fuit antiquitus
laudatiſſimũ, ex quo limina in domo primus Romanorũ poſuit M. Lepidus, ut ſcri-
bit Pli. et hoc primũ inuecti Numidici marmoris ueſtigiũ inueniſſe ſe referi. Cæ-
terum Numidiam Libyæ partẽ eſſe quis neſcit? ¶ Sublimes, rigiæ, Ouidius.

Color niger, Memnonius, Ouid. à Memnone æthiope.

Cometæ, de quibus ita Pli. Cometas græci uocant, noſtri Crinitas, horrentes crine ſanguineo, & comarũ modo in uertice hiſpidas. Fit candidus Cometes argenteo crine ita refulgens ut uix contueri liceat, itemq́; Terrificum magna ex parte Sidus eſt, atq; non leuiter piatum, ut ciuili motu Octauio Conſule. ¶ Diri, ſanguinei, Virg. ¶ Crines flammiferi, comantes, Ouid.

Compages, arctæ, Virg.

Compedes, duræ, ualidæ, Tibull.

Concordia, fœlix, Propert. ¶ Mitis, Ouid.

Connubia, læta, Lucret. ¶ Stabilia, Virg.

Conuiuia, Lauta, Catull. ¶ Læta, Tibull. ¶ Dulcia, candida, Prop. ¶ Vineſa, Ouid.

Conuiua, auidus, lætus, comis, Horat. ¶ Dulcis, Propert.

Concha, ſapax, Horat. ¶ Lucida, Tibull. ¶ Inda, Aelianus, Conchylia, inquit maxima in Taprobane & India. ERYCINA, Propertius, à Venere Erycina cui concha ſacra eſt ut ait idem Aelianus, & Pli. ſcribit Conchas coli apud Venerẽ Cnidiorũ. Ideo aũt Veneri ſacra dicitur quia Venus ex ſpuma maris orta concha in Cythera primum deuecta perhibetur. Feſtus. Cytheriaca. Proper. ¶ Caua, leuis, Ouid.

Conchylia, Lucrina, Horat. oſtrea intelligit. Scribit .n. Strabo Lucrinũ ſinũ oſtreis captandis uberrimũ. Sergius Orata primus optimũ ſaporem Oſtreis Lucrinis adiudicauit, eiuſq; exemplo in Lucrino compaſcebantur, author Pli.

Contagia, mala, dira, Virg.

Contus, durus, Virg.

Conſilium, arcanum, lene, Horat.

Contumelia, grauis, Horat.

Copia, larga, Virg. ¶ Faſtidioſa, aurea, Horat.

Cornua, rauciſona, Lucret. ¶ Camura, ideſt curua, Feſtus, Seruius, Nonius. SOLIda, rauca, Virg. ¶ Alta, adunca, flexa, rigida, Ouid.

Coronæ, quæ etiam Corollæ. & Serta nominantur, quas primus mortalium Prometheus habuiſſe fert ut ſe uictorẽ impune peccaſſe diceret. Itaq; homines in maxima lætitia uictoreſq; coronas hẽre conſtituerunt. Id in exercitationibus & cõuiuiis perſpicere licebit. Ex Hygino. ¶ Plexæ, Lucre. ¶ Floridæ. Catull. ¶ Virides, uariæ, molles, Virg. ¶ Floreæ, Tibull. ¶ Florẽtes, geniales, odoratæ, futiles, teneræ, Ouid.

Corona Sidus, quæ exiſtimatur Ariadnæ fuiſſe, à Libero patre inter ſidera collocata. Dicitur .n. in inſula Dia cũ Ariadna Libero nuberet, hanc primũ muneri accepiſſe à Venere, quũ oẽs Dii in eius nuptiis dona cõferrent. Fertur aũt à Vulcano facta ex auro & Indicis gẽmis, per quarũ fulgorem Theſeus exiſtimat de tenebris labyrinthi ad lucẽ ueniſſe. Alii aliter diſſeruere ut exponit Hyginus. ¶ Aurea, Catull. ¶ Ardens, Cnoſſia, pp Ariadnã Cretenſem, Virg. ¶ Torta, Prop. ¶ Clara, Ouid.

Cornix, rauca, Lucret. ¶ Improba, Virg. ¶ Annoſa, quadringentos enim annos uiuit, ut ait Orus Apollo. VAGA, Horatius. ¶ Garrula, Ouidius.

C oruus ſub Apollinis tutela conſtitutus, Hyginus, Heſiodus. ¶ Oſcen, Horat. Oſcines, inquit Varro, dicuntur apud augures quod ore faciunt auguriũ. ¶ Loquax, nam mira eſt docilitas coruorum, ut ait Pli. hiſtoriamq́ refert de eo coruo qui ex nido ſupra ædem Caſtoris ad forum in proximam ſutrinam euolabat, illic ſermoni aſſuefactus omnibus matutinis Tiberium, Germanicum, Druſum, Cæſares nominatim ſalutabat, mox populum Romanum tranſeuntem. PHOEBEIUS ales, Ouid.

C ornus ſpecioſa & fortis arbor, quæ fructum magnitudine oliuæ fert oblongum, a principio uiridem, quum maturuerit rufum aut ceræ colore. Ea eſt ſpiſſiſſima arborum, montes amat, Dioſcorid. Pli. ¶ Bona bello, Virg.

C orna, lapidoſa. Virg. ¶ Autumnalia, Ouid.

C orylus, edura, Virg. ¶ Fragilis, Ouid.

C ortex, Liber, tenuis, rugoſus, mollis, Ouid.

C orus uentus ab occaſu ſolſtitiali, qui & Caurus, & Argeſtes dicitur. Pli. & ut Vegetio placet, Libanotus. ¶ hibernus, Virg.

C orymbi, grauidi, Ouidius.

C orynna poetria Lyrica, ortu Thebana, uel Tanagræa, Achelodori, & Procratiæ filia, Suidas, Pauſanias in Phocicis. ¶ Antiqua, Propert.

C orinthus urbs Peloponeſſi, à Corintho Iouis filio, Ephyra prius dicta, ab Ephyro Myrmecis & Epimethei filio, uel ut alii Amaracis, author Stephanus, ut Pauſaniæ & Apollonii interpreti placet, ab Ephyra Epimethei filia, ut Eumelo, ab Ephyra Epimethei uxore, & Tethyos filia ¶ Bimaris, Horat. quoniã Iſthmos Peloponeſſi promontorium ubi ſita eſt ab altero latere Ionio, ab altero Ægæo mari abluitur. Solinus, Strabo, Pli. ¶ Aere nobilis. Ex illa antiqua gloria Corinthiũ æs maxime laudatur, ut ait Pli. Erantq́ Corinthi plurima opera ære elaborata, author Strabo. PIRENIS, Ouid. à Pirene fonte.

C orcyra in Ionio mari, à Corcyra Aſopi amnis filia, Scheria prius dicta, Phæacia quoq́ appellata à Phæace Neptuni & Corcyræ filio, Strabo. Stephan. Diodorus; Pauſanias in Corinthiacis. ¶ Phæacia tellus, Tibull.

C oralli Aemi Thraciæ montis accolæ, Strabo. ¶ Flaui, Ouid.

C orœbus Mygdonis filius à quo Phrygii Mygdones appellati, ad Troiã Caſſandræ amore profectus. quem Zenobius, & Suidas adeo uecordem fuiſſe aiunt, ut maris undas enumeraret, indeq́ natum adagiũ. Stultior Corœbo. Eum à Pyrrho interfectum pleriq́ tradidere. Leſcheus uero poeta a Diomede, Pauſanias in Phocicis, Quintus Calaber. ¶ Mygdonides, Virg.

C oronis Phlegyæ Theſſaliæ regis filia, ex qua Aeſculapium natum antea demonſtrauimus, refertur etiam à Pauſania in Corinthiacis reſponſum Delphici Apollinis Apollophani Arcadi uiro datum. ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστὼν ἀσκλήπιε πᾶσιν ὃν φλεγυηὶς ἔτικτεν ἐμῇ φιλότητι μιγεῖσα ἱμερόεσσα κορωνὶς ἐνὶ κραναῇ ἐπιδαύρῳ.

Ariſtides tamen ex Leucippo Amyclæ Lacedæmonis filio natã ſcribit. Ex ea Apollo Eriopida filiam quoq; ſuſcepit ut refert Aſclepiades. Coronim præterea Beebeida lacum Laceriam Theſſaliæ urbem alluentem incoluiſſe teſtes ſunt Pindarus in Pythiis, & Pherecydes in primo. ¶ Lariſſæa, Ouid.

Coſtũ qđ Græci & Romani pariter coſtũ dicũt, Primã hñs bonitatis æſtimationẽ ex Arabia allatũ, candidũ, leue, plurimo & eximio odore. Sc̃dæ bonitatis Indicũ ẽ, ſpecioſũ, nigrũ, & ferulæ mõ leue. Tertiũ Syriacũ, ponderoſum, colore buxi, odore ſenſum tentans. Probatiſſimũ omniũ eſt recens, cãdicans, undiq; plenũ et denſũ. qđ itidẽ arida ſoliditate ſit, nullas teredines ſenſerit, nec uinoſo odore ſentiat, feruido & erodente guſtu. Dioſcorides author. ¶ Achæmeniũ, Horatius. Nam, ut ſcribit Plin. Perſarum eſſe debet gentis unguentum, ſed Parthi eo madent, Achæmenes autem fuit primus rex Perſarum. ¶ Molle, Propert.

Cos inſula Cariæ appoſita, Rhodo proxima, ab Eurypylo Neptuni & Chalciopes filio regnata, quã Hercules unà cum Telamone ex Ilio rediens expugnauit: & Chalciopen Eurypyli filiam in matrimoniũ aſſumpſit: ex eaq; Theſſalũ genuit, ex quo Philippus & Antiphus. Illuſtrauit eã uel vnus inſignis alumnus Hippocrates. authores Steph. Strabo, Home. Pindarus, & vtriuſq; interpres. ¶ Vrbs Eurypyli, Ouid.

Coſyra inſula in medio ſpatio Carthaginẽſis ſinus ex aduerſo Siciliæ, author Strabo. item alibi Medio ſpatio Lilybæi Siciliæ promontorium, & Clupeæ Carthaginienſis oppidi Coſyram haberi tradit. ¶ Sterilis, Ouidius.

Cotes laudatiſſimæ in Naxo inſula. Pindarus in Iſthmiis, φαίης καί νιν ἄνδρ᾽ ἐν ἀθλητοῖσιν ἔμμεν ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις. ¶ Duræ, Virg.

Cothurnus, Sophocleus, Virg. à Sophocle diuino Tragœdiarũ ſcriptore. Hic Sophili filius Athenienſis Colonis oriũdus natus eſt circa. LXXIII. Olympiadẽ, Apis ob dicendi dulcedinẽ cognomentũ meruit. Scripſit Elegias et Pæana, Fabulas docuit numero, CXXIII. et ut quidã uoluere multo plures, victorias. XXIIII. adeptus eſt. Hunc nõnulli nuntio Tragicæ victoriæ, alii acino uuæ ſuffocatum in teriis ſe tradunt, Lucianus, Sotades, Suidas. ¶ Cecropius, Horat. hoc dicit pp Theſpim Athenienſem qui primus Tragœdias ſcripſit, ad quas agẽdas plauſtro circa ciuitates agebat, vñ Hora. ita ait. Ignotũ tragicæ genus inueniſſe camœnæ Dicit, & plauſtris vexiſſe poemata Theſpis. Quæ canerẽt agerẽtq; peruncti fecibus ora. Alii hunc nõ primum tragœdias ſcripſiſſe uolunt, ſed. xvi. eſſe ab Epigene Sicyonio qui primus tragœdias fecerit. Alii ſc̃dm ab Epigene eſſe cõtendunt, docuit autẽ prima ex. LX. olympiade, Plutar. et Suidas. ¶ Æſchyleus. Prop. ab Aeſchylo poeta, de quo ita Horat. Poſt hunc pſonæ, pallæq; repertor honeſtæ Aeſchylus, & modicis inſtrauit pulpita tignis. Edocuit magnumq; loqui, nitiq; Cothurno. Fuit autẽ Athenienſis, filius Euphorionis. Certauit olympiade. IX. quum eſſet annorũ. XXV. ſcripſit Elegos, & tragœdias. XC. Victorias. XVIII. potitus eſt. Habuit filios Tragicos duos Euphorionẽ, & Bionem. Ad extremum in Sicilia iuxta Gelã teſtudinis ictu interiit e ſublimi ab aquila deiectæ, annos natus. LVIII. Ex Suida, Plinio, Plutarcho.

C otiſon Getarũ rex, cui Auguſtus Cæſar Iuliã deſpondit, quo tempore ſibi quoque inuicem filiam regis in matrimoniũ petiiſſet. Suetonius. ¶ Dacus, Horat.

C otytia ſacra apud Edonos Thraciæ populos, quibus nomen dedit Cotys dea turpium præſes, quæ cum apud Corinthios, tum apud Edonos colitur, inde ſunt Cliſthenæ et Timarchi, & quicunque lucri gratia formam colunt ad infandã libidinem, ſicut effœminati, & capillum tingentes uniuerſi, Strabo, Suidas, Æſchylus. ¶ Sacrum Liberi Cupidinis. Horat.

C RABRO, aſper, Virgilius.

C rater ſidus in medio Angue, caudam Anguis Coruus appetit roſtro, neque poteſt iuxta accedere ut bibat. fabulam habes apud Hyginum, Germ. Cæſarem, Arati Int. ¶ Inauratus. Ouid.

C rates, vimineæ, arbuteæ, Virg. ¶ Textæ Horat.

C rathis amnis Calabriæ, Strabone, Plinio, Vitruuio, Pauſania. Nomen tranſtulit ab illo qui eſt in Achaia, de quo Herodotus, Aelianus, Strabo, Pli. ¶ Piſcoſus, Ouid.

C ratinus ueteris Comediæ poeta, Athenienſis, Callimedis filius, uino, & puerorũ amoribus deditus, fabulas. XXI. ſcripſit. Victorias nouem reportauit. Authores Suidas & Ariſtophanes. ¶ Priſcus, Horat.

C ragus, ſiue quod idem eſt, Gragus, Lyciæ mons, cui ex aduerſo mons alter Anticragus, à Crago Tremileti & Praxidices nymphæ filio, ubi & deorum ſilueſtriũ ſpecus poetæ celebrant, ex Strabone, Ptolemæo, poeta Dionyſio, Pomponio, Plinio. ¶ Viridis, Horat.

C reta inſula in Ionio mari à Crete Iouis & Idææ nymphæ filio, vt alii à Creta vna Heſperidum. Sunt qui à Crete uiro terrigena dictam putent authore Stephano. Alii tradunt, ut ait Diodorus, Ammonem à Saturno expulſum in Cretam ueniſſe ubi Curetes regnabant. Ibi regis filiam Cretam nomine quum cœpiſſet uxorem, regno ſumpto inſulam antea Idæam dictã ab uxoris nomine appellaſſe. Vt vero Martianus Capella tradit, ei nomen dedit Curetũ rex Cretes, à quo Creta primũ, mox Curetis nũcupata. deinde propter Cœli temperiem Macaroneſos. Homerus in Iliade ἑκατόμπολιν appellat, in odyſſea uero ἐνενηκοντάπολιν, ex hiſtoria quam ſcribit eius interpres, Leucus enim Cretenſium Rex ut reliquis quoque terrori eſſet, decem urbes funditus deleuit. Cretea itẽ Arcadiæ locus eſt prope nemus Apollinis Parrhaſii, ubi Iouem educatũ Arcades affirmant. Pauſanias in Arcadicis. ¶ Cnoſſia regna, Dictæa arua, ab eius inſulæ promontorio Dicte. Reprehenditur à Strabone Aratus qui Dictum vocat, et Idæ proximum ſtatuit. Nam Agathocli fœminino tantum genere Dicten dici placet, à τίκτω uerbo græco quod eſt parere, quod illic Iouem deum mater edidit, aſſertione Cretenſium de Iouis puerperio cũ Arcadicis contendentium. MINOIA arua. antiquæ oræ Curetum. Virg.

C retenſis, Cnoſius, Catull. ¶ Dictæus, Gortynius, Virg. ¶ Cnoſſiacus, Lyctius, Ouid.

dius, à Lyſto Crete urbe, quæ à mari Africo ſtadiis octoginta diſtat. authores Strabo, Plinius.

Creta terræ genus, tenax, Virg. humida. Horat.

Creuſa Creontis Corinthiorum regis ſiue Hippotæ filia Iaſonis Medea deſtituta uxor, quam alii Glaucen appellant, Euripides, eiuſque Int. Diodorus, Athenæus. ¶ Pellex, Horat. ¶ Ephyræa. Ouid. antea diximus Corinthum Ephyram nominatam.

Creon Corinthiorum rex, apud quem Iaſon decem annis cõmoratus eſt, ut latius ſcribit Diodorus. Corinthi regnauit Bellerophon, deinde Lycæthus, tum Creon, poſt hunc Hippotes, poſtmodum Medea ut ait Eurip. Int. ¶ Magnus, Horat.

Crepuſculum, opacum, obſcurum, Ouid.

Cremera fluuius, apud quem tercenti & ſex Fabii à Veientibus occiſi ſunt. Liuius, & Cæteri. ¶ Rapax, Ouid.

Cribrum, rarum, Ouid.

Crimen, noxium, Virg. ¶ Dirum, Ouid.

Crinale, curuum, Ouid.

Criſtæ, terrificæ, Lucret. ¶ Comantes. Virg.

Crocus flos, Cereri ſacer apud Sophoclẽ in Oedipo Colonæo, et Niobe, probatiſſimus in medicinæ vſu Corycius ex Cilicia eſt, recens, qui coloris ſui bonitate rubet: et exiguo in capreolis cãdore eſt, qui itidẽ longus, integer, friabilis, ſqualidus, et ſine vngui ne, plenus, & quũ madeſcit manus inficiens, qui tandẽ cariem nõ ſenſerit, humeſcat ue, odore iucundo, & leni acrimonia ſit, qui. n. talis nõ erit, aut intempeſtiue lectus fuit, aut ætate bonitatem amiſit, aut maduit. Secundæ bonitatis à Corycio Ciliciæ Croco ẽ qui ex agro ad Lyciam, et ex olympo Lyciæ monte affert. Tertiæ deinde qui ex Aegis Aetoliæ urbe, ex Dioſcoride. ¶ Cilix. Lucr. ¶ Rubens; Virg. ¶ Corycius. Horat. ¶ Solẽnis, Propert. Crocus uino mire congruit, præcipue dulci tritũ, quo priſci vtebant ad theatra replenda, ut docet Pli. Et ſcænam Croco perfundi ſolitam indicat Lucretius illo uerſu. Et quũ Scæna Croco Cilici pfuſa recẽs eſt. Itemque Oui. Nec fuerãt liquido pulpita rubra Croco. ¶ Ruber, tenuis, puniceus, Ouid.

Crocodilus quadrupes malũ, & terra pariter & flumine infeſtũ. Hunc Nilus habet, ut ſcribit Pli. Orus, Apollo, Diodorus, Herodotus. Nomẽ habet, ἐκ τοῦ κρόκου καὶ δειλὸς, eo qđ Crocũ fugiat timeatque: qđ melle conficientes in Aegypto ſternũt ne mel abſumãt Crocodili, quoniam mirũ in modũ eo delectant, hæc apud Etymologicon magnũ legunt. ¶ Pharius, Ouid. à Pharo olim Aegypti inſula cõtra Nili hoſtia.

Crœſus Lydorum rex Alyattæ filius, cuius opulentia apud græcos in prouerbiũ abiit, præſertim nobilitata dicto Solonis, quẽadmodũ apud Romanos M. Craſſi, cui cognomẽtũ ẽt diuitis additũ eſt. Herod. Suidas, Iuſtinus, Pli. ¶ Lydus, Prop. ¶ Diues, Ouid.

Cruor, craſſus, ater, Virg.

Cruciatus, æger. Ouid.

Crux, dura. Ouid.

Cryſtallus, aqueſa, Propert.

C ucumis tortus per herbam. Virg. ¶ Cæruleus. Propert.

C ucurbita, tumida, Propert.

C ulmina, ſumma, alta, Virg.

C ulmus, fragilis, leuis, Virg.

C ulta, pingua, Virg.

C umæ urbs in Campania, uetuſtiſſimũ Chalcidenſiũ, & Cumæorũ ædificiũ, antiquitate n. cunctas et Siciliæ, et Italiæ urbes antecellit. Ipſius aũt claſſis ductores Hippocles Cumæus, & Megaſthenes Chalcidenſis inter ſe pepigere ut horũ quidẽ coloniã fieret, horũ aũt appellatione nominaret, quã ex re Cumæ appellant. A Chalcidenſibus tñ cõditũ putat. Oppidũ ſuperioribus annis fortunatius erat. Nõnulli Cumas ob κύματα id eſt fluctus nomẽ duxiſſe memorãt. Litus. n. proximũ frequẽtibus abundat tergoribus, quibus illæſæ feruntur undæ, authores Strabo, & Plin. ¶ Euboica urbs, Ouid. Nã Euboea inſula eſt in Ionio mari auulſa Boeotiæ, et à modico interfluẽte Euripo. Vrbibus clara quondã Pyrrha, Porthmo, Cerintho, Oreo, Dio, Aedepſo, Ocha, Oechalia, nũc Chalcide, ut Plin. refert.

C uminum, exangue, Horat. ¶ Tenerum, Ouid.

C upido, cæca, Lucret. ¶ Dira, inſana, Virg. ¶ Sordida, praua, Horat.

C upido deus. In uerbo Amor.

C upreſſus arbor quã græcos imitati poetæ frequenter Cypariſſum uocãt. notior cunctis quã oporteat nos de ea longius agere. In hanc arborẽ Ouid. Cypariſſum puerũ mutatũ refert, Conſtantinus uero Cæſar Eteoclis filias. ¶ Aeria, Catull. ¶ Idæa, ob id qđ Plin. ſcribit. Maximeq; in Idæis montibus, et quos Albos uocant, ſummiſq; iugis, ubi niues nũquã abſunt, plurima. CONIFERA, funerea, nã, ut ait Pli. Natu eſt moroſa, fructu ſuperuacua, baccis torua, folio amara, odore uiolenta, ac ne umbra quidem gratioſa, materie rara ut pene fruticoſi generis. Diti ſacra, & ideo funebri ſigno ad domos poſita. FERALIS, uile lignum domibus, Virg. ¶ Inuiſa, funebris, Horat. ¶ Acuta, Ouid.

C uræ, acres, ſequaces, triſtes, pauidæ, Lucret. ¶ Spinoſæ, Catull. ¶ Graues, duræ, Virg. ¶ Edaces, atræ, ſagaces, Horat. ¶ Durum genus, turpes, Tibull. ¶ Vigilantes, uigiles, dãnoſæ, ſollicitæ, prouidæ, ſollertes, auaræ, languidæ, Ouidius.

C ures Sabinorũ urbs opulentiſſima, Tatii patria, Plutarchus, Feſtus. ¶ Parui, Virg.

C urii, uiri Romani, numero tres, Liuius. ¶ Mares, Horat.

C uretes qui à Græcis Idæi Dactyli appellant, quos nõnulli Cabiros, Corybãtas, & Telchinas eſſe uolunt, Ioue, & Iunone nati, ut ſcribit Euhemerus: ut Steſimbrotus Ioue & Ida, uel ex puluere quem Iouis nutrices ipſius Dei monitu poſt tergum iecissent, ut alii Apolline & Danaide Creſſæi filia, ut alii ex Aegeſthio & Ida filia. Hi primi ferrum excudere cœperunt, eam artem à deorum matre edocti. Quos alii in Creta, alii in Euboea, alii in Samothracia, alii in Phrygia Iouem nutriuiſſe ſentiunt, ii ne uagitu puer ſeſe proderet, excogitato nouo luſus genere Clypeolis æneis inter ſe concurrentes, æris tinnitu atq; mene-

roſi pedis compoſitione, qui Dactylus ab eis dictus eſt, Saturnum celauerunt. Primi quidem qui memoria tradantur in Creta circa Idam habitarunt. Hos quidam centũ numero fuiſſe tradunt, alii decem, qui eo nomine uocati ſunt ob parem numerũ manuum digitorum. Volunt nonnulli Idæos dactylos ex Ida quæ eſt in Phrygia extitiſſe in Cretenſi uero hiſtoria Curetes Iouis educatores nũcupant, quidã cuſtodes è Phrygia tranſmiſſos in Cretam ab Rhea uolunt. Quidam Curetes Idæorum Dactylorum propaginem faciunt. Ex authoribus, Strabone, Diodoro, Lycophronis & Apollonii interprete, Plutarcho. ¶ Phrygii, Dictæi, Lucret.

Currus, axis, uolans, Virg. ¶ Volucer, Horat. ¶ Leuis, Tibull. ¶ Citus, altus, habilis, Ouidius.

Curſus, rapidus, Virg. ¶ Properus, uolucer, Ouid.

Curuamen, arquatum. Ouid.

Cuſtos, vigil, Ouidius.

Cuſtodia, ſollers, Virg. ¶ Vigil. Ouid.

Cuſpis, acuta, Virg.

CYANE nympha, ab Anapo dilecta, & in fontem ſui nominis mutata, qui iuxta Syracuſas labitur, quiq; non uirili ſpecie, ſed mulieris ore colebatur, Proſerpinæ ſacer, Diodorus, Plutarchus, Aelianus, Ouidius. ¶ Inter Sicelidas pulcherrima nymphas Ouid.

Cyathi, commodi. Horat.

Cybele Cœli, Terræq; filia, ut canit Heſiodus, nomen habet à græco uerbo κυβιστᾶν quod eius miniſtri Galli per furorem caput rotantes oracula edebant, κυβιστᾶν .n. proprie in caput ſaltare, qđ inſanis et diuino furore repletis contingit, author Suidas, & Apollodorus. κύβον quoq;, ſi Feſto credimus, græci furorem uocant. Capella tamen ait Cybele nomen datum ἀπὸ τοῦ κύβου id eſt à cubo, quod ſit eius numini dicatus. Eſt aũt Cubus quũ omne latus eiuſdem numeri æqualiter in ſe ſe ſoluitur. Alii à Cybelis montibus Phrygiæ ubi præcipue colitur dictam uolunt, ut ſcribunt Suidas, & Feſtus, vt Diodorus, à Cybelo Phrygiæ monte ubi Cybelen natam fabulis proditum eſt. Sed et Mæcenas ut ex Probo didicimus Cybelen montium deam uocat lepidiſſimo illo carmine. Ades, inquit, o Cybele montiũ Dea, Ades, & ſonante tympano quate flexibile caput: latus horreat flagello, comitum chorus ululet. Hæc & Rhea dicitur, ut apud Diodorum, Suidamq; ἀπὸ τοῦ ῥέειν id eſt fluere, ꝙ terra affluens ſit omnium rerũ. Itemq; ops, Tibullo, Varroni, Feſto, quia omnes opes terra humano generi tribuit, vnde opulentus, & opimus dicti, uel quia hic omne opus, & hic opus ad uiuendum. ¶ Magna deum mater. In cybele Tellurem repreſentari uetuſtos exiſtimauit, cuius rei author eſt Lucretius. Ideo Cybele deum mater credita eſt, quoniam tellus hominum ſedes eſt, quorum opinione Dii conſtant. Siue quod Iupiter, & quicunq; pro numinibus habentur, mortales certe, terræq; alumni fuerunt, & à ſuis quiſq; propter merita in cælũ

uelati, quod Euhemerus, Varro, Cicero, Senecaq́ ſatentur. MATER ferarum, magna mater, Idæa, Lucret. Strabo. Simpliciter uero Phryges, Troeſq́ prope Idã habitantes Rheam præcipuo venerant honore eius orgia frequentantes. ¶ Domina Dindymi, Dindymena, dea magna, Catull. ¶ Cultrix Cybeli. Magna deum genetrix, mater Berecyntia. Nominant præterea, inquit Strabo, quædam Phrygiæ nationes quæ nũc nuſquã extãt queadmodũ Berecyntes. Poteſt etiam Berecyntia dici à Berecyntio phrygiæ monte, quem Marſyas flumen alluit, Cui Berecyntius primus Cybeles ſacerdos nomen dedit Authore Plutarcho. TVRRITA, quæ coronam turribus inſignem geſtat, nam ſic eam uetuſtas effinxit, quod eadem tellus credebatur, quæ turribus munitas vrbes ſuſtinet. quod Lucretius ita declarat. Muraliq́ caput ſummũ cinxere corona, Eximiis munita locis quod ſuſtinet vrbes. Quo nũc inſigni per magnas prædita terras Horrifice fertur diuinæ matris imago. PHRYGIA. Virg. ¶ Sancta, alma parens, dea turrigera, magna parens, cœleſtiũ mater, genetrix fœcunda deorũ, dea priſca, Ouid.

Cybele urbs Phrygiæ, in qua Cybelũ delubrũ. Strabo, Stephanus. ¶ Viridis. Ouid. hoc eſt nemoroſa.

Cycnus auis, qui latine Holor. ¶ Candidus, argutus, niueus, candens, albus, auis littorea, ſonans, Virg. ¶ Canorus, Horat. ¶ Caÿſtrius ales. Cycnorũ multitudo tradit ſtabulari in ripis Mæandri, & Caÿſtri, ad Aſiam paludem, Pergulam, & Padũ, Homero, Propertio, Ouidio. VOLVCRIS fluminea, auis Phaethontis, flumineus, innocuus, Ouid.

Cycnus ligurũ rex Stheneli filius, qui ob interitum Phaethontis dolore abſumptus in auem ſui nominis conuerſus eſt. Pauſanias in Atticis. Ouid. Virg. ¶ Stheneleïa proles, Ouid.

Cycnus inuulnerabilis, à candore cognomen adeptus, ut ſcribit Hellanicus, Scamandrodices, vel Harpales, & Neptuni filius, vt Pindari, & Lycophronis interpretes tradunt, ut Theocriti, Neptuno & Cæyce natus, de qua Ouidius. Lucidaq́ Alcyone, Cæyceq́, & Antone nata. Hic filium ſuſcepit Tenem, cuius ex nomine Tenedus inſula dicta eſt, & filiam Leucotheam, quibus deinde Phylonomen, uel, ut quidam, Polybæam nouercam ſuperduxit, quæ Tenis amore capta eſt, ut latius Lycoph. & Homeri interpres proſequitur. Fuit etiam alter Marte, & Pelopea genitus, ab Hercule interfectus, ut refert Pindari, & Ariſtophonis interpres. ¶ Proles Neptunia. Ouid.

Cyclades inſulæ in Aegæo mari poſitæ, ideo Cyclades dictæ, quia Delo inſulæ, quæ illarũ media eſt, in circuitu poſitæ ſunt. Strabo, Plin. ¶ Sparſæ per æquor. Virg. ¶ Nitentes, hoc eſt ſpumoſæ, ob multos ſcopulos, uel, vt Acron interpretatur, longe apparentes. FVLGENTES, Horat.

Cyclopes famuli Vulcani, ad quos omnia fabrilia opera quæ admirata eſt uetuſtas retulit. Theſſali generis homines fuerũt, ut ait Deilochus. Hos Heſiodus tris memorat, Cœli Terræq́ filios, Aſteropen, Brontem, & Argen, qui Virgilio Pyracmon,

Ouidio Acmonides. Et Cyclopas appellatos ait, qđ unus ſingulis oculus, & is in media fronte circinatæ rotũditatis erat. Strabo vero Cyclopas & Tirynthen muniſſe, & ſeptem fuiſſe hiſce uerbis teſtatur. Tirynthen ſane ad excurſiones faciendas arcẽ uſurpaſſe Proetus videt: & eã Cyclopũ opera atq; arte mœnibus cinxiſſe. Iĩ ſeptẽ erant numero, quos Gaſterochiras, id eſt ventrimanos, ut ita dicã, appellabant: q̃m ſuo alebant artificio. Hos Apollo ſagittis interfecit, quia fulmẽ Iouis quo Aeſculapiũ interfectũ traditũ eſt, fecerũt. author Hyginus. ¶ Immania monſtra, infanđi, uaſti, Aetnæi fratres, quod ipſe Virgilius his carminibus exponit. Inſula Sicaniũ iuxta latus, Aeoliamq; Erigitur Lipare fumantibus ardua ſaxis, Quã ſubter ſpecus, & Cyclopum exeſa caminis Antra Aetnæa tonant. ALTI, horrendi, Virg. ¶ Agreſtes. Horat. ¶ Immanſueti, Ouid.

C ydnus amnis Ciliciæ, à Cydno Anchiales filio. Alii à candore dictum putant, quoniã quicquid candidũ eſt, Cydnũ gentili lingua Syri appellant. Eſt.n. nõ ſpatio aquarũ, ſed liquore memorabilis, quippe leni tractu è fontibus labens ſolo puro excipit. nec torrentes incurrũt qui placide manantis alueũ turbent. Itaq; incorruptus, idẽq; frigidiſſimus. quippe multa riparum amœnitate inumbratus, ubiq; fontibus ſuis ſimilis in mare euadit. Q. Curtius, Strabo, Stephanus, Solinus. ¶ Tacitus, lenis, Cæruleus, placidus, Tibull. ¶ Lucidus, Ouid.

C yllene Arcadiæ mons altiſſimus, Mercurio Sacer, dictus, ut ait Dionyſius Alicarnaſſeus, à Cyllene Naide nympha, Lycaonis Pelaſgi & Deianiræ filii vxore, ut Pauſanias à Cylleno Elati filio. ¶ Gelida, Virg. ¶ Cupreſſifera. Ouid.

C yllarus Caſtoris equus, quẽ Neptunus unà cũ Xantho Iunoni dedit, quos illa dedit Caſtori et Polluci. Probus, Steſichorus poeta addit, Mercuriũ Caſtori dediſſe equos Phlogeum, & Harpagũ, Iunonem uero Exalithum & Cyllarũ, ut legimus in magno Etymologico. ¶ Magnus Prop.

C ymba, ſutilis, Virg. ¶ Adunca, celeris, Concaua, Ouid.

C ymbala, Concaua, Luc. ¶ Caua, Cat. ¶ Crepitantia, Virg. ¶ Rauca, Propert.

C yprus inſula in Pamphylio ſinu, à Cypro Cinyræ regis filia, uel ab hubertate Cypri arboris, quondã nomẽ regnorũ ſedes. Strabo, Strephanus, Pli. ¶ Opima, Virg. Quoniã Cyprus, ut ait Strabo, uirtute erat nulla inſularũ inferior. nã & uino abũdabat, & oleo, frumenti quoq; ſatis habebat: æris metalla apud Tanaſſum abundant. in quibus uitreolum, & rubigo æris naſcitur, ad medicinæ uſum idonea, Claſſium etiam ædificatio inerat. ¶ Beata. Horat.

C yrenæ urbs Libyæ, Cui Cyrene Hypſei filia Ariſtæi mater nomẽ dedit. Nã quũ apud Peleũ uirgo educaret, Apollo eius forma captus raptã uirginẽ in Libyã detulit ad ea loca in quibus poſtmodũ ciuitas cõdita eſt ab eius nomine Cyrenæ. Diodorus, Steph. ¶ Laſerpitiferæ, Catull. Naſcit Laſerpitiũ, qđ & Laſer diciurt, in Syria, Armenia, Media, & Libya. Maſpeton caulẽ eius uocant, ferulæ ſimilẽ, folia habet Apii, Semẽ uero latũ & quaſi foliaceũ. ſunt qui caulẽ priuatim Silphiũ uocent, radicẽ Magydarim, folia uero Maſpete. Cyrenaicũ maxime cõmendat, Narrant Cyre

næi ſeptem ante conditas Cyrenas annis apparuiſſe. Theophraſtus, Dioſcorides, Plinius, Ariſtophanis interpres.

C ytorus mons Paphlagoniæ, à Cytoro Phryxi filio. Stephanus, Strabo, Cytiſcrũ tñ nõ Cytorũ Apollonii interpres paſſim uocat. ¶ Buxifer, Catull. In Amaſtriano agro plurima atq; optima buxus naſcit, præſertim circa Cytorũ, author ẽ Strabo. Itẽq; Pli. ait. Buxus Pyrenæis, ac Cytoro montibus plurima, ac Berecyntio tractu. Theophraſto quoq; teſte buxus plurima prouenit in Cytoris, Olympo Macedoniæ monte, maximaq; ac pulcherrima in Cyrene.

C ythera inſula quinq; paſſuũ millibus à Malea Laconiæ promontorio diſtans, ei nomẽ dedit Cythereus Phœnicis filius, quum antea Porphyruſſa diceretur à præſtantia purpurarum. Stephanus, Ariſtot. Plin. ¶ Alta, Virg.

C ytiſus flos armentis maxime utilis, ſummã .n. lactis ubertatem excitat, ut canit Archilocus, Romani Trifoliũ maius appellant. Frutex eſt Cytiſus, albetq; totus ueluti ſpina quam Rhamnum uocant, Cubitales maioreſq; aliqñ ramos ex ſe mittit, circa quos folia exeunt fœno græco, Lotoue, aut Trifolio ſimilia. Minora tñ, & in mediis extante dorſo, quæ ſi digitis terant Erucã olent. Conſerunt aliqui circa aluearia Cytiſum, intelligentes grato eius ſapore allici, & retineri apes. Dioſcorides, Columella, Plinius. ¶ Tenuis, Ouid.

C yzicus urbs & inſula Propontidis, Arcton aliqñ appellata. Cyzicus uero à Cyzico filio Aenei filii Apollinis uno ex Argonautis qui ab Iaſone occiſus eſt, uxor illius Clite ab arbore ſe ſuſpendit, à quo Cyziceni Aeneadæ dicti à Val. Flacco. Strab. Steph. Mela, Parthenius. Cyzicena oſtrea cõmendat Pli. Vñ & in obſcæno carmine ſcriptũ eſt, Raptã Cyzicos oſtreoſa diuam. Cyzici præterea fons eſt Cupidinis, ex qua qui potauerint amorẽ deponunt, ut tradit Pli. ex Mutiano. Hinc à Iouiano Pontano in Elegia ad depellendũ amorẽ dictum eſt, Cyzicea mox tingue et aqua. ¶ Frigida; Propertius. ¶ Propontiacis hærens oris, Aemoniæ nobile gentis opus. Ouid. Fuit enim nobilis arce, mœnibus portu, turribuſq; marmoreis, Aſiaticæ plagæ oras illuſtrauit, ut ait Florus.

D

D AAE populi Scythiæ, ſunt autem Nomades, dicuntur & Dacæ, Stephanus, Plinius. ¶ Indomiti, Virgilius.

D aci populi ex regiõe Dacia prope Boryſthenides. Vergunt ad Germaniã, et ad Iſtri fontes, Daci uero Romanis, qui Græcis Getæ. Stephanus, Pli. ¶ Aſperi, Horat.

D ædalus ortu Athènienſis, Metino Erechthei filio & Iphione natus, ut alii Eupalæmo, & Metiaduſa, ex quo & Perdix Dædali ſororis filius. Vela nauibus primus ſuſpendere docuit. Quum Calon ſororis filium, quem Ouidius Sophoclem ſecutus Perdica uocat; ex arce deturbaſſet, ex Attica ad Minoem in Cretam profugit, inde iam Minoi quoq; ſuſpectus ad Cocalum Siciliæ regem ſe contulit. Plura Tzetzes, Pauſanias in Achaicis & Arcadicis, Diod. Suidas. ¶ Cres, Tibullus.

Quia Cretæ uixit, Cretæ floruit, Cretæ Architecturam in primis exercuit. Diodorus locuples teſtis. ¶ Ingenioſus, Ouid.

D almatia regio inter Illyriam & Italiam, Pannoniæ pars, à Dalminio oppido ut Appianus, ut Quadratus à Dalmo. ex Steph. Plin. ¶ Montana, Ouid.

D amna, triſtia, fatalia, Ouid.

D amæ, timidi, Virg. ¶ Pauidi, Horat.

D anaus Beli filius ex Anchinoe, ſiue Achirhoe Nili filia, cui Helanor Argiuorum regnum tradidit. Hic ſuperiorem Aegypti regionem tenuit, filias habuit quinquaginta, quas Aegyptus eius frater imperio inhians filiis totidem matrimonio iungi flagitabat, abnuebat Danaus, quoniam ſibi ex genero exitium imminere ex oraculo didicerat. Parata igitur claſſe in Peloponeſſum nauigauit, pulſo Helenore quem ciues oderant, Argiuorum potitus eſt imperio. Interea Aegyptus de fratris potentia exploraturus, mittit filios hac lege, ut non niſi interempto Danao ad ſe redirent aut filiarum connubia iniiſſent. Danaus obſidione coactus ſponſionem de coniugio dat, celebrantur nuptiæ, puellæ accepto à patre gladio, vt iuſſum erat prima nocte uiros omnes peremerunt, dederat enim poculum vt altiſſimo ſomno tenerentur. Hypermneſtra Lynceo pepercit, tantummodo ſuaſit vt ad Aegyptum patrem quamprimũ detecto facinore fugeret, ipſa in vincula coniecta eſt. Danaus quũ apud Argiuos quinquaginta annos regnaſſet, à Lynceo trucidatus eſt, qui liberata uxore Hypermneſtra Argiuorũ imperium tenuit, Argiui ſepulchrum Danao erexerunt in foro, authores Pauſanias in Corinthiacis, Euſebius, Apollodorus, Plutarchus, Strabo. ¶ Periurus. Horat.

D anaides quinquaginta Danai filiæ, maritorum cæde infames; quæ primum puteos excogitauerunt, authores Callimachus in Aetiis, Germanicus Cæſar in Aratum. Has Plato ſcripſit apud inferos hoc pœnæ genus pendere, ut aſſidue aquam in doliũ pertuſum, uaſis item pertuſis inferant, quem poſtea græci, latiniꝗ ſecuti ſunt. ita ut res in prouerbium abierit. Amphoras in Danaidum dolia infundimus. ¶ Infame genus. Danai puellæ, impiæ, ſcelestæ, Horat. ¶ Danai proles, Tibull. ¶ Danai plurima turba ſenis, Propert. ¶ Belides. Ouid.

D apes, multiplices. Cat. ¶ Solennes, opimæ, Virg. ¶ Saliares Horat. Feſtus Pompeius quũ de Saliis loqueretur ait. quibus per omnes dies ubicũꝗ manerent, quia amplæ ponebantur cœnæ, ſi quæ aliæ magnæ cœnæ ſunt, Saliares appellantur. Et Cicero quadam in epiſtola ait. quum epulati eſſemus Saliarem in modum. ¶ Feſtæ. Tibull.

D aphne Ladonis fluuii & Terræ filia, ut Ouidius Penei, ab Apolline & Leucippo Oenomai filio amata, à qua Daphnæ nemori Antiochenſibus vicino nomen impoſitum Euſtathius, Arrhianus, Pauſanias in Arcadicis, Paleſphatus, Liuius, Lycoph. interpr. conſt. Cæſar. ¶ Peneia, Peneis, Ouid.

D aphnis Mercurio & Nympha genitus, qui à Laurorum multitudine quæ in ea ſilua qua natus eſt frequentes ſunt nomen adeptus eſt. Educatus à nympha bouum permulta poſſedit armenta, à quorum cura Bucoles dictus eſt. Quum eſſet ingenio

acri,

ceri, ſtudiumq́ plurimum gubernandis bobus impenderet, carmen bucolicum, quod etiam ad hoc tempus à Siculis in pretio habetur, adinuenit. Tradunt inſuper illum in Dianæ gratiam venandi ſtudio impendiſſe operam, eamq́ fiſtula, & carmine bucolico magnopere oblectaſſe. Huius amore capta Nympha Xenea, ſiue Echenais, uel, vt alii, Thalia, illi prædixiſſe fertur. Si cui alteri iungeretur, illum uiſu priuatu-ram, poſtmodum quadam regis filia ab ſe ebrio ſtuprata, oculis, ut prædictum fuerat, captus eſt, ſiue ut quibuſdam placet, quum Nympha propter pellicatus ſuſpitionem Daphnidis congreſſus fuiſſet auerſata, ille amoris deſiderio extabeſcens in ferrum mutatus eſt. Diodor. Parthenius, Heſiodus, Theocritus, eiuſq́ interpres, Ouid. ¶ Idæus, Ouid. Tametſi Cretenſis quodam fuerit, Idam tamē Troadis montem incoluit, ut Antipater ſidonius in epigrammate abunde teſtatur.

D ardanus Iouis & Electræ filius, qui ex Samothracia in Idam delatus Dardaniam Troadis vrbem Iouis oraculo condidit. Homeri & Lycophronis interpres. ¶ Author Troiæ. Dardanus vir prudens in Aſiam nauigio tranſuectus urbem Dardaniā condidit, conſtituto regno quod poſteri Troiam appellarunt, Populos ſibi ſubditos Dardanos vocari iuſſit, author Diodorus. ILIACAE primus pater vrbis, & author, Virg.

D aunus Apuliæ rex, à quo Apulia Daunia dicta eſt. Strabo. ¶ Apulus, pauper aquæ, Apulia enim ſiticuloſa eſt vt ait Hora. ¶ Iapyx. Ouid.

DECEMBER, gelidus, fumoſus, Ouid.

D ecurſus, pronus, Catull.

D ecus, altum, egregium, Virg. ¶ Grande, Horat. ¶ Conſpicuum, regale, Ouid.

D efrutum, à deferuendo dictum, ubi ad ſpiſſitudinem fortiter diſpumauerit effectum eſt, ait Palladius. ¶ Pingue, Virg.

D ei, Sancti, immortales, Lucret. ¶ Cælites, cæleſtes, magni, cælicolæ, Catull. ¶ Terrarum domini, iuſti, boni, benigni, Horat. ¶ AEterni, ultores, Tibull. ¶ Nobiles, potentes, clari, domini, æqui, alti, rerum domini, Ouid.

D ei marini, undiſoni, Propert. ¶ Virides, Ouid.

D eianira Oenei Aetoliæ regis & AlthϾ filia, Herculis uxor, Sophocles, Pindarus, Diodorus, Ouid. ¶ Pulcherrima, Calydonis, Aetolis, Ouid.

D eidamia Lycomedis Scyriorum regis filia, ex qua Achilles Pyrrhum ſuſcepit, Hyginus, Homeri interpres. ¶ Pyrrhi parens, Scyrias, Ouid. Eſt autem Scyros inſula in Magneſia Straboni, Ptolemæoq́, quā Plin. in Pegaſico Magneſiæ ſinu collocat.

D eiphobus Priami ex Hecuba filius, qui poſt extinctum à Philoctete Paridem Helenam uxorem duxit, interpres Homeri. ¶ Priamides, armipotens, Virgilius. ¶ Acer, Horatius.

D elos una ex Cycladibus, Ea poſt diluuium quod Ogygium dicitur, quum nouem & amplius menſibus interdiu noctis facies incubuiſſet, prima obtutibus reddita eſt illuſtrante Sole, & inde nomen ſortita, δῆλος enim manifeſtatio, ut ait Solinus. Eadem quandoq́ Ortygia dicta eſt ab eiuſdem nominis aue, in quam Latonæ ſoror

Ouidio Acmonides. Et Cyclopas appellatos ait, qđ unus ſingulis oculus, & is in media fronte circinatæ rotũditatis erat. Strabo vero Cyclopas & Tirynthen muniſſe, & ſeptem fuiſſe biſce uerbis teſtatur. Tirynthen ſane ad excurſiones faciendas arcē uſurpaſſe Proetus videt: & eã Cyclopũ opera atq; arte mœnibus cinxiſſe. Ii ſeptē erant numero, quos Gaſterochiras, id eſt ventrimanos, ut ita dicã, appellabant: qm̃ ſuo alebant artificio. Hos Apollo ſagittis interfecit, quia fulmē Iouis quo Aeſculapiũ interfectũ traditũ eſt, fecerũt. author Hyginus. ¶ Immania monſtra, infandi, uaſti, Aetnæi fratres, quod ipſe Virgilius his carminibus exponit. Inſula Sicanium iuxta latus, Aeoliamq; Erigitur Lipare fumantibus ardua ſaxis. Quã ſubter ſpecus, & Cyclopum exeſa caminis Antra Aetnæa tonant. ALTI, horrendi, Virg. ¶ Agreſtes. Horat. ¶ Immanſueti, Ouid.

Cydnus amnis Ciliciæ, à Cydno Anchiales filio. Alii à candore dictum putant, quoniã quicquid candidũ eſt, Cydnũ gentili lingua Syri appellant. Eſt. n. nõ ſpatio aquarũ, ſed liquore memorabilis, quippe leni tractu è fontibus labens ſolo puro excipit. nec torrentes incurrũt qui placide manantis alueũ turbent. Itaq; incorruptus, idē q; frigidiſſimus. quippe multa riparum amœnitate inumbratus, ubiq; fontibus ſuis ſimilis in mare euadit. Q. Curtius, Strabo, Stephanus, Solinus. ¶ Tacitus, lenis, Cæruleus, placidus, Tibull. ¶ Lucidus, Ouid.

Cyllene Arcadiæ mons altiſſimus, Mercurio Sacer, dictus, ut ait Dionyſius Alicarnaſſeus; à Cyllene Naide nympha, Lycaonis Pelaſgi & Deianiræ filii vxore, ut Pauſanias à Cylleno Elati filio. ¶ Gelida, Virg. ¶ Cupreſſifera. Ouid.

Cyllarus Caſtoris equus, quē Neptunus unà cũ Xantho Iunoni dedit, quos illa dedit Caſtori et Polluci. Probus, Steſichorus poeta addit, Mercuriũ Caſtori dediſſe equos Phlogeum, & Harpagũ, Iunonem uero Exalithum & Cyllarũ, ut legimus in magno Etymologico. ¶ Magnus Prop.

Cymba, futilis, Virg. ¶ Adunca, celeris, Concaua, Ouid.

Cymbala, Concaua, Luc. ¶ Caua, Cat. ¶ Crepitantia, Virg. ¶ Rauca, Propert.

Cyprus inſula in Pamphylio ſinu, à Cypro Cinyræ regis filia, uel ab hubertate Cypri arboris, quondã nomē regnorũ ſedes. Strabo, Strephanus, Pli. ¶ Opima, Virg. Quoniã Cyprus, ut ait Strabo, uirtute erat nulla inſularũ inferior. nã & uino abũdabat, & oleo, frumenti quoq; ſatis habebat. æris metalla apud Tanaſſum abundant, in quibus uitreolum, & rubigo æris naſcitur, ad medicinæ uſum idonea, Claſſium etiam ædificatio inerat. ¶ Beata. Horat.

Cyrenæ urbs Libyæ, Cui Cyrene Hypſei filia Ariſtæi mater nomē dedit. Nã quũ apud Peleũ uirgo educaret, Apollo eius forma captus raptã uirginē in Libyã detulit ad ea loca in quibus poſtmodũ ciuitas cõdita eſt ab eius nomine Cyrenæ. Diodorus, Steph. ¶ Laſerpitiferæ, Catull. Naſcit Laſerpitiũ, qđ & Laſer dicitur, in Syria, Armenia, Media, & Libya. Maſpeton caulē eius uocant, ferulæ ſimilē, folia habet Apii, Semē uero latũ & quaſi foliaceũ. ſunt qui caulē priuatim Silphiũ uocent, radicē Magydarim, folia uero Maſpete. Cyrenaicũ maxime cõmendat, Narrant Cyre

næi ſeptem ante conditas Cyrenas annis apparuiſſe. Theophraſtus, Dioſcorides, Plinius, Ariſtophanis interpres.

C ytorus mons Paphlagoniæ, à Cytoro Phryxi filio. Stephanus, Strabo, Cytiſcrũ tñ nõ Cytorũ Apollonii interpres paſſim uocat. ¶ Buxifer, Catull. In Amaſtriano agro plurima atq; optima buxus naſcit, præſertim circa Cytorũ, author ẽ Strabo. Itẽq; Pli. ait. Buxus Pyrenæis, ac Cytoro montibus plurima, ac Berecyntio tractu. Theophraſto quoq; teſte buxus plurima prouenit in Cytoris, Olympo Macedoniæ monte, maximaq; ac pulcherrima in Cyrene.

C ythera inſula quinq; paſſuũ millibus à Malea Laconiæ promontorio diſtans, ei nomẽ dedit Cythereus Phœnicis filius, quum antea Porphyruſſa diceretur à præſtantia purpurarum. Stephanus, Ariſtot. Plin. ¶ Alta, Virg.

C ytiſus flos armentis maxime utilis, ſiummã .n. lactis ubertatem excitat, ut canit Archilocus, Romani Trifoliũ maius appellant. Frutex eſt Cytiſus, albetq; totus uelutĩ ſpina quam Rhamnum uocant, Cubitales maioreſq; aliqñ ramos ex ſe mittit, circa quos folia exeunt fœno græco, Lotoue, aut Trifolio ſimilia. Minora tñ, & in mediis extante dorſo, quæ ſi digitis terant Erucã olent. Conſerunt aliqui circa aluearia Cytiſum, intelligentes grato eius ſapore allici, & retineri apes. Dioſcorides, Columella, Plinius. ¶ Tenuis, Ouid.

C yzicus urbs & inſula Propontidis, Arcton aliqñ appellata. Cyzicus uero à Cyzico filio Aenei filii Apollinis uno ex Argenautis qui ab Iaſone occiſus eſt, uxor illius Clite ab arbore ſe ſuſpendit, à quo Cyziceni Aeneadæ dicti à Val. Flacco. Strab. Steph. Mela, Parthenius. Cyzicena oſtrea cõmendat Pli. Vñ & in obſcæno carmine ſcriptũ eſt, Raptã Cyzicos oſtreoſa diuam. Cyzici præterea fons eſt Cupidinis, ex quo qui potauerint amorẽ deponunt, ut tradit Pli. ex Mutiano. Hinc à Iouiano Pontano in Elegia ad depellendũ amorẽ dictum eſt, Cyzicea mox tingue et aqua. ¶ Frigida; Propertius. ¶ Propontiacis hærens oris, Aemoniæ nobile gentis opus. Ouid. Fuit enim nobilis arce, mœnibus portu, turribuſq; marmoreis, Aſiaticæ plagæ oras illuſtrauit, ut ait Florus.

D

DAAE populi Scythiæ, ſunt autem Nomades, dicuntur & Dacæ, Stephanus, Plinius. ¶ Indomiti, Virgilius.

D aci populi ex regiõe Dacia prope Boryſthenides. Vergunt ad Germaniã, et ad Iſtri fontes; Daci uero Romanis, qui Græcis Getæ. Stephanus, Pli. ¶ Aſperi, Horat.

D ædalus ortu Athenienſis, Metino Erecthei filio & Iphione natus, ut alii Eupalæmo, & Metiaduſa, ex quo & Perdix Dædali ſororis filius. Vela nauibus primus ſuſpendere docuit. Quum Calon ſororis filium, quem Ouidius Sophoclem ſequutus Perdica uocat; ex arce deturbaſſet, ex Attica ad Minoem in Cretam profugit, inde iam Minoi quoq; ſuſpectus ad Cocalum Siciliæ regem ſe contulit. Plura Tzetzes, Pauſanias in Achaicis & Arcadicis, Diod. Suidas. ¶ Cres, Tibullus.

Quia Cretæ uixit, Cretæ floruit, Cretæ Architecturam in primis exercuit. Diodorus locuples teſtis. ¶ Ingenioſus, Ouid.

Dalmatia regio inter Illyriam & Italiam, Pannoniæ pars, à Dalminio oppido ut Appianus, ut Quadratus à Dalmo. ex Steph. Plin. ¶ Montana, Ouid.

Damna, triſtia, fatalia, Ouid.

Damæ, timidi, Virg. ¶ Pauidi, Horat.

Danaus Beli filius ex Anchinoe, ſiue Achirhoe Nili filia, cui Helanor Arguiorum regnum tradidit. Hic ſuperiorem Aegypti regionem tenuit, filias habuit quinquaginta, quas Aegyptus eius frater imperio inhians filiis totidem matrimonio iungi flagitabat, abnuebat Danaus, quoniam ſibi ex genero exitium imminere ex oraculo didicerat. Parata igitur claſſe in Peloponeſſum nauigauit, pulſo Helenore quem ciues oderant, Arguiorum potitus eſt imperio. Interea Aegyptus de fratris potentia exploraturus, mittit filios hac lege, ut non niſi interempto Danao ad ſe redirent aut filiarum connubia iniiſſent. Danaus obſidione coactus ſponſionem de coniugio dat, celebrantur nuptiæ, puellæ accepto à patre gladio, vt iuſſum erat prima nocte uiros omnes peremerunt, dederat enim poculum vt altiſſimo ſomno tenerentur. Hypermneſtra Lynceo pepercit, tantummodo ſuaſit vt ad Aegyptum patrem quamprimum detecto facinore fugeret, ipſa in vincula coniecta eſt. Danaus quum apud Argiuos quinquaginta annos regnaſſet, à Lynceo trucidatus eſt, qui liberata uxore Hypermneſtra Arguiorum imperium tenuit, Argiui ſepulchrum Danao erexerunt in foro, authores Pauſanias in Corinthiacis, Euſebius, Apollodorus, Plutarchus, Strabo. ¶ Periurus. Horat.

Danaides quinquaginta Danai filiæ, maritorum cæde inſames; quæ primum puteos excogitauerunt, authores Callimachus in Aetiis, Germanicus Cæſar in Aratum. Has Plato ſcripſit apud inferos hoc pœnæ genus pendere, ut aſſidue aquam in dolium pertuſum, uaſis item pertuſis inferant, quem poſtea græci, latiniq́ ſecuti ſunt. ita ut res in prouerbium abierit. Amphoras in Danaidum dolia infundunas. ¶ Inſame genus, Danai puellæ, impiæ, ſcelestæ, Horat. ¶ Danai proles, Tibull. ¶ Danai plurima turba ſenis, Propert. ¶ Belides. Ouid.

Dapes, multiplices. Cat. ¶ Solennes, opimæ, Virg. ¶ Saliares Horat. Feſtus Pompeius quum de Saliis loqueretur ait. quibus per omnes dies ubicunq́ manerent, quia amplæ ponebantur cœnæ, ſi quæ aliæ magnæ cœnæ ſunt, Saliares appellantur. Et Cicero quadam in epiſtola ait. quum epulati eſſemus Saliarem in modum. ¶ Feſtæ. Tibull.

Daphne Ladonis fluuii & Terræ filia, ut Ouidius Penei, ab Apolline & Leucippo Oenomai filio amata, à qua Daphnæ nemori Antiochenſibus vicino nomen impoſitum Euſtathius, Arrhianus, Pauſanias in Arcadicis, Paleſphatus, Linus, Lycoph. interpr. conſt. Cæſar. ¶ Peneia, Peneis, Ouid.

Daphnis Mercurio & Nympha genitus qui à Laurorum multitudine quæ in ea ſilua qua natus eſt frequentes ſunt nomen adeptus eſt. Educatus à nympha boum per multa poſſedit armenta, à quorum cura Bucoles dictus eſt. Quum eſſet ingenio

acri,

acri, ſtudiumq; plurimum gubernandis bobus impenderet, carmen bucolicum, quod etiam ad hoc tempus à Siculis in pretio habetur, adinuenit. Tradunt inſuper illum in Dianæ gratiam venandi ſtudio impendiſſe operam, eamq; fiſtula, & carmine bucolico magnoperè oblectaſſe. Huius amore capta Nympha Xenea, ſiue Echenais, uel, vt alii, Thalia, illi prædixiſſe fertur, ſi cui alteri iungeretur, illum uiſu priuatum iri, poſtmodum quadam regis filia ab ſe ebrio ſtuprata, oculis, ut prædictum fuerat, captus eſt; ſiue ut quibuſdam placet, quum Nympha propter pellicatus ſuſpitionem Daphnidis congreſſus fuiſſet auerſata, ille amoris deſiderio extabeſcens in ſaxum mutatus eſt. Diodor. Parthenius, Heſiodus, Theocritus, eiuſq; interpres, Ouid. ¶ Idæus, Ouid. Tametſi Cretenſis quondam fuerit. Idam tamē Troadis montem incoluit, ut Antipater ſidonius in epigrammate abunde teſtatur.

Dardanus Iouis & Electræ filius, qui ex Samothracia in Idam delatus Dardaniam Troadis vrbem Iouis oraculo condidit. Homeri & Lycophronis interpres. ¶ Author Troiæ. Dardanus vir prudens in Aſiam nauigio tranſuectus urbem Dardaniā condidit, conſtituto regno quod poſteri Troiam appellarunt, Populos ſibi ſubditos Dardanos vocari iuſſit, author Diodorus. ILIACAE primus pater vrbis, & author, Virg.

Daunus Apuliæ rex, à quo Apulia Daunia dicta eſt. Strabo. ¶ Apulus, pauper aquæ, Apulia enim ſiticuloſa eſt vt ait Hora. ¶ Iapyx. Ouid.

DECEMBER, gelidus, fumoſus, Ouid.

Decurſus, pronus, Catull.

Decus, altum, egregium, Virg. ¶ Grande, Horat. ¶ Conſpicuum, regale, Ouid.

Defrutum, à deferuendo dictum, ubi ad ſpiſſitudinem fortiter diſpumauerit effectum eſt, ait Palladius. ¶ Pingue, Virg.

Dei, Sancti, immortales, Lucret. ¶ Cælites, cæleſtes, magni, cælicolæ, Catull. ¶ Terrarum domini, iuſti, boni, benigni, Horat. ¶ Aeterni, ultores, Tibull. ¶ Nobiles, potentes, clari, domini, æqui, alti, rerum domini, Ouid.

Dei marini, undiſoni, Propert. ¶ Virides, Ouid.

Deianira Oenei Aetoliæ regis & Althææ filia, Herculis uxor, Sophocles, Pindarus, Diodorus, Ouid. ¶ Pulcherrima, Calydonis, Aetolis, Ouid.

Deidamia Lycomedis Scyriorum regis filia, ex qua Achilles Pyrrhum ſuſcepit, Hyginus, Homeri interpres. ¶ Pyrrhi parens, Scyrias, Ouid. Eſt autem Scyros inſula in Magneſia Straboni, Ptolemæoq;, quā Plin. in Pegaſico Magneſiæ ſinu collocat.

Deiphobus Priami ex Hecuba filius, qui poſt extinctum à Philoctete Paridem Helenam uxorem duxit, interpres Homeri. ¶ Priamides, armipotens, Virgilius. ¶ Acer, Horatius.

Delos una ex Cycladibus, Ea poſt diluuium quod Ogygium dicitur, quum nouem & amplius menſibus interdiu noctis facies incubuiſſet, prima obtutibus reddita eſt illuſtrante Sole, & inde nomen ſortita, δῆλος enim manifeſtatio, ut ait Solinus. Eadem quandoq; Ortygia dicta eſt ab eiuſdem nominis aue, in quam Latonæ ſoror

Aſterie, à qua Aſteria nuncupata eſt, uim Iouis fugiens ex puella uerſa eſt. quod Callimachus, & Lycophron affirmant. Nicander nomen ei datum putat ab Ortygia oppido Aetoliæ, unde profecti coloni Delon & Omotermona paruam iuxta Syracuſas inſulam tenuerunt. Orpheus uero in hymnis Ortygiam à Delo diuerſam facit, quũ ait Latonã Dianam quidem in Ortygia, Apollinẽ uero in Delo peperiſſe. Hæc inſtabilis olim fuit ut Pindarus canit; ſed appropinquante Latonæ partu immobilis ſtetit quatuor ex adamante colũnis nixa. Ex Stephano, Strabone, Apollonii & Euripidis interprete. ¶ Apollinea, Latonia, erratica, Ouid.

Delphines, qui non tantum Arionem, ſed & Theſeum leniſſimis fluctibus tulerunt, ut Hyginus diſſerit. ¶ Curui, recurui, pandi, Ouid.

Demophon Theſei et Antiopæ filius, ut Pindarus: ut Diodorus Phædræ. ¶ Actæus,

Dentes, duri, ualidi, Lucret. ¶ Albi, Virg. ¶ Auidi. Ouid. (Ouid.

Derceto Veneris filia, quæ quũ in mare decidiſſet à piſcibus ſeruata eſt, qui poſtmodum in cœlũ recepti ſunt. Quo circa Syrii à piſcibus abſtinent, ut refert Arati interpres. Diodorus iuxta Aſcalonem, inquit, lacus eſt ubi templum inſignis deæ, quã Syri uocant Dercetim, muliebri facie, reliquum uero corpus figura piſcis. Cuius filia Semiramis à Colũbis educata ſit, ob id ſacras genti aues eas eſſe. Lucianus quoque Syrios piſces uenerari, atque ab eis abſtinere ſcribit, propterea quod Derceto piſcis forma religioſe colunt. At uero Hyginus prodit Venerẽ cum Cupidine filio in Syriã ad flumen Euphratẽ ueniſſe, & eodem loco repente Typhona gigantem apparuiſſe, Venerem cum filio in flumen ſe proieciſſe, & ibi figuram piſcium forma mutaſſe, quo facto periculo eſſe liberatos. Itaque poſtea Syros qui in his locis ſunt proximi deſtitiſſe piſces eſitare, quod uereantur eos capere, ne ſimili cauſa deorũ præſidia impugnare uideantur, aut eos ipſos captare. Alibi uero aliam quoque huius rei cãm affert hiſce uerbis. Piſcis qui Notius appellatur hic uidet ore aquã excipere à Signo aquario, qui laborantem quondam Iſim ſeruaſſe exiſtimatur, pro quo beneficio ſimulacrũ piſcis & eius filiorũ, de quibus ante diximus, inter aſtra Iupiter collocauit. Itaque Syri complures piſces non eſitant, & eorũ Simulacra aurata pro diis penatibus colunt. Artemidorus quoque tradit Syrios à piſcibus ſeſe abſtinere, et Aſtarten deã præcipuo in honore habere. Hæc quæcunque tandem Dea ſit, Atergatis quoque & Athara dicitur, Strabo. Atergatin, inquit, barbari quæ ſit Athara uocant. Quã Cteſias Dercetõ, Cornutus, & Lucianus à græcis Rheã exiſtimari putant. Nomen ei, ut Athenæus author eſt, quaſi ἄτερ γάτιδος hoc eſt Syriorũ lingua ſine piſcibus. Macrobius, maximum Aſſyriis deum Adad nomine Solem uideri tradit. Atergatin uero Terram. Itẽque Strabo de ea ſic inquit. Trans Euphraten eſt Bambyce, quã & Edeſſam, & Hierapolin uocant, in qua Atergatin Syriam deam colunt. Extat autem apud Tarſenſem Antipatrum fuiſſe qui traderent Gatida Syrorum reginam adeo gulæ addictam, ut per edictum denuntiaret ne quis ἄτερ γάτιδος, id eſt ſine gatide piſcem ederetur, per inſcitiam uero pleroſque eãdem dicere Atergatim: & abſtinere a piſcibus, reginam tamen Atergatim agnoſcit Mnaſeas immitẽ, quæ piſcibus ab-

ſtinere iuſſerit reliquos, q̄ñ eo cibo ipſa admodum caperetur. Hanc à Mopſo lydo in mare præcipitatam unacum Ichthyie filio, et à piſcibus, deuoratam Xanthus ſcribit. Illud uero minime ſilentio prætereundū, Dercen non Derceto ab Arati interprete & Maximo Planude eam nominari, ut & recte in Ouidianis codicibus Derce legatur. ¶ Babylonia, Ouidius.

Deſidia; Improba Siren, Horat.

Deteſtatio, dira, Horat.

Dextera manus, ualida, Virg.

Deucalion Promethei et Pandoræ primæ mulieris filius, teſte Heſiodo. Lycophronis interpres Prometheo & Heſione, ſiue Axiothea natū aſſerit. Hic Theſſaliā tenuit, Opuntia urbem poſt diluuiū incoluit. Filios ex Pyrrha genuit Amphictyonē Athenarum regem; &. Hellenē, à quo Hellenes græci cognominati, & Protogeniā, quā Ariſtoteles Cambyſen uocat. Hellanicus, Apollodorus, Pindarus in Pythiis. Hūc Hegeſianax Aquariū dicit eſſe, quod eo regnante tanta uis aquæ ſe de cœlo profuderit, ut Cataclyſmus factus eſſe diceretur. ¶ Promethides, Ouid.

Diana, quā Græci lunā putant, Iouis et Latonæ filia, ut Heſiod. et Home. ut Heſchylus Aegyptios ſequutus Ioue et Cerere nata in Delo ſecundū Inopi fluminis ripas, Pauſanias, Strabo. Dianæ itē plures, inquit Cicero. Prima Iouis et Proſerpinæ, quæ pinnatū Cupidinē genuiſſe dicit. Sc̄da notior, quā Ioue tertio et Latona natā accepimus. Tertiæ pater Vpis tradit, Glauce mater. Eā græci ſæpe Vpim paterno nomine appellant. Dicta uero Diana quia noctu quaſi diē efficeret Cicerōe teſte. ¶ Virgo Triuia, Lucr. Dianā ꝑpetua virginitate inſignē poetæ tradidere, qđ ſpreto hominū cōſortio ſiluas coluerit uenationibus uacans, et paucarū uirginū comitatu cōtenta. Triuia uero dicta ē, ut ait Var. eo qđ in triuio ponit fere in oppidis græcis, uel qđ Luna dicit eſſe, quæ in cœlo tribus uiis mouet, in altitudinē, & latitudinē, et lōgitudinē. ¶ Latonia, magna progenies Iouis, dña montiū, Siluarū, ſaltuū, amniumq́, Iuno Lucina, Iō uidet à Latinis Iuno Lucina dicta, inquit Varro, uel qđ eſt è terra, ut phyſici dñt, et Lucet: uel qđ ab luce eius, qua quis cōceptus, uſq́ ad eā qua partus quis in lucem unà iuuat, donec menſibus actis produxit in lucem, facta à iuuando & luce Iuno Lucina, à quo parientes eam inuocant. Lucina enim naſcentiū dux, quod menſes huius, hoc uidiſſe antiquos apparet, quod mulieres potiſſimum ſupercilia ſua attribuerunt ei deæ. Hic. n. maxime debuit collocari Iuno Lucina, ubi ab diis lux datur oculis. Plinius uero refert eam dici à Luco in quo ædes eius condita fuit. Vtrūq́ eleganter Ouidius cōplexus eſt. Gratia Lucinæ dedit hæc tibi nomina lucus. Aut quia principiū tu dea lucis habes. POTENS Triuia, Luna, quod ſola lucet noctu, Varro author. SANCTA, Catullus. ¶ Alma, nemorū cultrix, caſta, Lucina, Virg. ¶ Celebris, integra, mōtium cuſtos, nemorumq́ uirgo, diua triformis. Quia ut ait Varro, Luna in cœlo, Diana in terris, Proſerpina ſub terris, quod hæc ut Serpēs mō in dextrā mō in ſiniſtram partē lata mouet. CELERIS uel ut luna quæ mēſtruo tpe curſum ſuū cōficit, uel ut uenatrix, cui maxime pedum uelocitas

crudelitas displiceret, quã quã serui immolarent, ad Laconas est Diana translata, ubi ſacrificii conſuetudo adoleſcentulorũ uerberibus ſeruatur, Oreſtis oſſa ab Aricia Romam tranſlata ſunt, & condita ante ædem Saturni.

Dido, antea Eliſſa cognominata, Beli, qui Metres dictus eſt filia, Thucydides, hiſtoriæ ueritatem habes apud Iuſtinũ, Velleium Paterculũ. ¶ Sidonia, Pulcherrima, Phœniſſa, Diues, infelix, Candida, Virg. ¶ Miſerabilis, miſera, Ouid.

Dies, almus, clarus, Virg. ¶ Damnoſus, volucer, Horat. ¶ Nitidus, purpureus, candidus, Ouid.

Digiti, mobiles, Lucret. ¶ Teneri, Catull. ¶ Eburni. Propert. ¶ Teretes. Ouid.

Diluuies, & Diluuium, fera, horrenda, Horat.

Dindyma numero multitudinis, & Dindymon mons Phrygiæ, prope quem Sangarius amnis fluit, à quo Cybele Dindymene dicitur. Sunt & alia Dindyma quæ Cyzico urbi imminent, ubi Argonautæ Matri deum templum magnæ uenerationis erexerunt, author Strabo. ¶ Alta, Virg.

Diomedes, Tydei & Deipyles Adraſti filius, qui Aegialeam Adraſti filiam in matrimonium habuit, quã Ibycus Hermionen uocat. Ab eo Diomedea inſula cognominata eſt, in qua & Argis & Thuriis ſanctiſſime colitur, ut Ibycus & Polæmon tradũt. Huius ſocii fame conſumpti à Pallade in Diomedeas aues conuerſi ſunt antequam ille è uita excederet, ut ſcribit interpres Homeri ex Lycophrone. ¶ Tydides, fortiſſimus gentis Danaum, Impius, Magnus, Virg. ¶ Atrox, Melior patre, Horat. ¶ Aetolus, genus Adraſti, Oenides, Ouid. ab Oeneo auo paterno, Diodoro teſte.

Diomedes qui Tindam Thraciæ urbem incoluit. Erant ei equorũ præſepia ob equorũ feritatem ærea, ferreis catenis equi uiribus præualidis uinciebantur. Cibis alebãtur non his quos terra ferat, ſed hoſpitum carnibus. Hos cupiens Hercules abducere primo ipſum cæpit, deditq; ſuo exemplo equis comedendum. Manſuetiores deinde factos, adſeq; adductos Euryſtheus Iunoni ſacrauit. quorũ genus uſq; ad Macedonem Alexandrum manſit. Diodorus, Pli. Mela. Quidam prouerbium illud Diomedea neceſſitas ad Thracem hunc Diomedem referunt. Qui ſolitus fertur hoſpites ſuos compellere ut cum filiabus ſuis deformiſſimis rem haberent, quo facto eoſdem interimebat. Vnde fabula ſparſit, Diomedis equas homines pabuli uice eſitare ſolitas, uidelicet filias à uiris agitatas equas appellãs. author Suidas. ¶ Thrax, Threicius, crudus, efferus, impius, Ouid.

Diomedis equi, Terribiles, Ouid.

Diogenes Hiceſii menſarii filius, qui Antiſthenem Cynicũ ſecutus Cynicam philoſophiam complexus eſt. Laertius, Suidas. ¶ Sinopeus, Ouidius, Sinope Ponti urbs clariſſima, dicta à Sinope Aſopi fluminis filia, quã Apollo rapuit, ſiue, ut ait Andron, ab una Amazonum, Eam Mileſii condidere, quæ claſſe comparata mari quod intra Cyaneas eſt imperauit. Extra uero multorum certaminum particeps fuit cum græcis, & quum libera fuiſſet tandem amiſſa libertate Pharnaci obtemperauit. Viros claros tulit philoſophos Diogenem Cynicum, & Timotheum Patrionem poetam

Diphilum Comicũ, Batonem, qui de rebus Perſicis pertractauit. Tota Sinopica regio ad montana optimam ad ædificandas naues materiem, & productu facilem habet. Sinopica quoq; acerem gignit, & nucem montanam, e quibus menſas faciunt. Tota oleis conſita eſt. In Cappadocia naſcitur ea quæ Sinopica rubrica dicitur, omniũ optima, quæ cum Iberica certat. Idcirco Sinopica appellatur, quod eam mercatores eò deferebant priuſquã Epheſiorum Emporium tam celebre eſſet. Ex Diodoro, & Strabone.

Dionyſiopolis pulcherrima vrbs Thraciæ vbi à litore Pontico incipit, quaq; Iſter immergitur. Crunos antea dicta à ſalientibus aquæ. Alluit Ziras amnis. Strabo, Stephanus, Pli. ¶ Arces dictæ nomine Bacche tuo, Ouid.

Diſcordia, Demens, Virg.

Diſcus, Miſſilis, Prop. ¶ Latus, Ouid.

Diſcurſus, Latus, Ouid.

Diſſidium, Flebile, Catull. ¶ Pernitiale, Lucret,

Dithyrambi Laudatio in Liberum patrem ab Arione primum inuenti. Et Dithyrambus ipſe Bacchus dictus, quoniam in ortu ſuo duplici ſit vſus porta. Nam ante maturũ tempus ex materno vtero egreſſum, quoniam illa fulmine periit, Iuppiter ſuo femori aſſuere uoluit, unde completo tempore ſecundo egreſſus eſt. Author Suidas, & Pindari interpres. ¶ Audaces, Horat. Nam, ut ait Suidas, Dithyramborum magiſtri de ſublimibus, & nebulis diſſerunt, noua q; uocabulaq; confingunt. Annotatur quoq; à Suida, & Ariſtophanus interprete adagium. Minus ſapis ſcriptoribus Dithyrambicis, in ſtupidos ac furioſos. Sumptum à poetis Dithyrambicis qui Baccho aſſtri ſu rebant. Itemq; conditores Dithyromborũ corruptores muſarũ; Sophiſtaſq; appellabant, de quorũ numero Philoxenus, Cineſias, Cleomenes fuere, quas increpat Comicus Ariſtophanes, de quibus Callimachus loquens, ſpurij inquit, & adulteri florent cantus. Ex Ariſtophanis interprete, uel certe ideo Dithyrambos audaces uocat, propterea quod, ut ait Cic. Dithyrambus licentior eſt, cuius membra, & pedes ſunt in omni locupleti oratione diffuſi.

Diuitiæ, Beatæ, improbæ, miſeræ, regales, Horat.

DOLON Eumedæ filius, qui miſſus ſpeculator ad græcorum caſtra pactus pro remuneratione Achillis equos, in Diomedem & Vlyſſem incidit, qui ſpeculatũ quoq; ierant ad Troianos. Illi promiſſa Doloni impunitate Troianorũ conſilia ab eo didicere, inter cætera facti certiores de aduentu Rhoeſi Dolonem interficiunt, Author Homerus. ¶ Antiquus, Virg. ¶ Stultus, Phryx, timidus, imbellis, Ouid.

Dolones, Conti ingentes cum ferro breuiſſimo, ut ait Varro. ¶ Sæui, Virgi.

Dolia, Caua, Tibullus.

Dolor, Aeger, Lucret. ¶ Sæuus, infandus, acer, Virg. ¶ Ferus, querulus, ſollicitus, moeſtus, Ouid.

Dolus, tectus, occultus, Tibull ¶ Blandus, Propert.

Domus, cauæ, Virg. ¶ Dulces, Horat.

D onaria, alta, Virg.

D onuſa una ex Sporadibus quæ ſunt circa Rhodũ, Euſtathius, Stephanus, Mela. ¶ Viridis, Virg. à colore marmoris Lacedæmonii quod erat uiridis coloris, cunctiſq; hilarius. Seruius, Plinius.

D oris Oceani & Tethyos filia, ex qua & Nereo Nereides natæ. Heſiodus. ¶ Nerei dum mater, Virg. ¶ Formoſa, Prop. ¶ Cerula, Ouid.

Doto vna Nereidum, Homero & Heſiodo. ¶ Nereia, Virg.

D RACO, qui aurea mala Heſperidũ cuſtodiſſe, qui nunquã oculos depoſuiſſe, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter ſidera collocatus, quod illius opera Hercules ad eum eſt profectus, quiq; hortũ Iunonis tueri ſolitus exiſtimatur. ait enim Pherecydes quũ Iupiter Iunonem uxorem duceret terram ingeniſſe ferentem aurea mala cum ramis, inde Iunonem admiratam petiiſſe à terra ut in ſuis hortis ſereret qui erant vſq; ad Atlantem montem. Cuius filiæ quum ſæpius mala decerperent, Iuno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe. Author Hyginus. Alii aliter ſentiunt ut ſcribit Diodorus. Aſſerunt enim quidam pecudum greges exquiſita pulchritudine Heſperides habuiſſe quæ ob decorem à poetis aureæ dictæ ſint. Nonnulli eas pecudes colore aureo fuiſſe volunt, eoq; hoc appellatos nomine, Draconem vero extitiſſe paſtorem earum, qui ui corporis præſtans cuſtoditis gregibus latrocinia prohiberet. Patrem habuit, vt ait Heſiodus, Typhonem, matrem Terram, ut Piſander, Pherecydes Echidna & Typhone editum centumq; capita habuiſſe tradit. ¶ Draco Heſperius, Prop. vel quia Atlas in Heſperia eſt ut ait Diodorus, uel ab ipſis Heſperi filiis.

D raco, ſquamoſus, immanis, Virg. ¶ Criſtatus, Squamiger, liuens, uolucer, cæruleus, Ouid.

D raco qui aureo uelleri incubabat, de quo apud Diodorum, & Hyginum. ¶ Cuſtos, ferus, Propert. ¶ Auidus, inſopitus, peruigil, rudis ſomni, inſomnis, Ouid.

D raco Marti ſacer, quem Cadmus propè Aretiada id eſt Martium, fontem ſaxo, ſiue enſe interemit. Hellanicus in Boeoticis, Apollodorus. Interpret. Hom. & Euripidis, & Ouidius. ¶ Martius anguis, criſtis præſignis, & auro, Ouid.

D ryades, quæ & Hamadryades, vt Probus, nymphæ nemorum, ſiue Siluarum, ab arboribus dictæ, quippe δρῦς omnis arbor dicebatur, quamuis poſtea pro quercu dũtaxat uſurpata ſit, quas dignitatis inter deos & homines mediæ uetuſtas exiſtimauit, & vnerata eſt, paremq; ſuis arboribus vitã ſortiri, qđ in hymnis canit Hom. Pherenicus authore Athenæo finxit, Oxylũ Orii filiũ Hamadryadi ſorori ſe cõmiſcuiſſe, unde natæ ſint Caſtanea, Glans, Cornus, Vlmus, Vitis, Ficus, Populus nigra, atq; has Hamadryades nymphas uocari, indeq; multis arboribus nomina indita. ¶ Faciles, Prop. ¶ Semideæ, Ouid.

D VLCEDO, alma, Lucret.

D umi, ſilueſtres, amantes ardua, Virg.

D ux, magnanimus, Virg. ¶ Clarus, Horat.

DYRASPES amnis qui Euxino amni confonditur, authore Ouidio. ¶ Liquidiſſimus, Ouid.

D yrrachium Epiri urbs in Illyrico, Romanorum ciuium colonia, Epidannum antea dicta, ſed propter inauſpicatum nomen Dyrrhachium à Romanis appellata, author Plinius, & Mela. Poſt ſinum uero Rhizicum, inquit Strabo, Liſſi oppidũ eſt, & Acroliſſi, & Epidamnus quã Corcyræi cõdidere, hoc tempore dicta Dyrrhachiũ, ab Cherrboneſo ubi ſita eſt nacta uocabulũ quaſi δύς ῥάχιον. Stephanus uero ait, Epidamnus ab Epidamno, cuius filia Meliſſa, ex qua & Neptuno Dyrrhachius, inde urbi nomen. ¶ Adriæ taberna, Cat. In ora ſiquidem Ionii ſinus Adriæ nauigatio terminatur, cuius primæ partes ſunt Dyrrachiũ, & Apollonia, ut ait Strabo. tabernam ergo uocat quia nauigaturi Adriaticum mare illuc appellere ſolent.

E

EBVR, ſiue Elephantus, nitidũ, candens, ſolidũ, Indũ, Virg. ¶ Indicũ, Horat. Virg. India mittit ebur. quia ut ait Pli. Elephantes fert Africa. ferunt Aethiopes, ſed maximos India. ¶ Niueũ, conſpicuum, Aſſyrium, Aſſyria ab ortu Indiam habet, ut dictum eſt SECTILE. Ouid.

E benum lignũ Ebeni arboris, quæ eſt cortice buxo ſimilis, decorticata: deinde nigro colore ſit, ut Theophraſto placet, vnus Pauſanias in Atticis nec ſolia nec fructus ferre prodidit, neq; à Sole conſpici, ſed ſub terra tantũ radices eſſe quas ſodiant Aethiopes, ſintq; in ea gẽte exquirẽdæ ebeni periti ſſimi aliqui. Probatiſſima Ebenus Aethiopica eſt Dioſcoridi, Indica Virgilio, nigra nullis pectinibus læuore ſuo cornu læuigato ſimilis, ſpiſſiſſimæ in frangendo ſoliditatis. ¶ Nigrum, Virg.

E CHO nympha, quæ Narciſſum amauit, à Pane amata, ut Lucianus teſtis eſt. ¶ Reſonabilis, uocalis, garrula, Ouid.

E GERIA nympha in Aricino nemore, ob Numæ interitum fletu in fontem tenuata, quam Numã aſſidue adiiſſe fabulantur, eũq; ſapientiã regiam docuiſſe, qui quum deſcendere ad animos ſine aliquo cõmento miraculi nõ poſſet, ſimulabat ſibi cũ dea Egeria congreſſus nocturnos eſſe; eius ſe monitu quæ acceptiſſima diis eſſent ſacra inſtituere. Alii non nympham ipſam, ſed muſarum unam, atq; hoc dicunt fuiſſe omnibus manifeſtum. Nam minime credentibus, ut uidetur, à principio hominibus, fingiq; exiſtimantibus ſermonem de dea, ferunt volentem eum indicium aliquod clarum confabulationis ſuæ cum dea incredulis oſtendere, ſeq; ab ea doctum, feciſſe hoc modo. Vocatis enim Romanis multiſq; & bonis in eam domum in qua vitam agebat, & oſtenſis quum adueniſſent quæ intus erant, tum reliquo quidem apparatu ea tenuiter inſtructa, tum vero cibis ad illius turbæ epulum congruis indigentia, tunc abire iuſſiſſe eos, uocaſſe vero ueſperi ad cœnam. Aſtantibus aũt eis hora præſtituta, oſtendiſſe dicunt eis ſtragula pretioſiſſima, & mẽſas poculis multiſq; & pulchris referas, atq; epulas cuiuſq; generis inuitatis ipſis appoſuiſſe, quæ ne multo

quidem

quidem tempore cuiquam hominum ætatis illius fuiſſet facile parare, tumq; Romanos aiunt ſtuporem inuaſiſſe & illius temporis opinionem firmam perſtitiſſe: verſari cum eo profecto deam aliquam. Qui vero fabuloſa omnia ex hiſtoria amputant confictum dicunt à Numa eſſe ſermonem de dea quo facilius ipſum attenderent qui diuina uerebantur, impoſitaſq; ab eo leges prompte iidem ſuſciperent tanquã à diis latas. Sumpſiſſe autem hanc eum imitationem aſſerunt ab exemplis græcis. Minois quidem ipſum ſapientis æmulum, & Lycurgi Lacedæmonii, quorum alter quidem colloquium ſibi eſſe dicens cum Ioue, pergenſq; in Dictæum montem in quo Iouem nuper editum à Curetis nutritum Cretenſes fabulantur, deſcendebat in ſpecum ſacrum, ubi leges componens, quas ſe ab Ioue accipere affirmabat, ferebat ad populum, Lycurgus uero Delphos profectus doctum ſe eſſe dixit ab Apolline legũ conſtitutionem. Huic Egeriæ ſacrificabant prægnantes, quod eam putabant facilẽ conceptum aluo egerere. Ex authoribus Dionyſio Alicarnaſſeo, Plutarcho, Liuio, Feſto, Ouidio, Seruio. ¶ Nympha, Virg. ¶ Nympha nemori ſtagnoq; operata Dianæ, Numæ coniux, conſiliumq; dea grata camœnis, Ouid.

Egeſtas, acris, Lucret. ¶ Turpis, duris urgens in rebus, Virg.

ELEPHANTES, de quibus non eſt nunc cur agamus, præterquã poſſe omnes omnem huius animalis hiſtoriam uolentes à Plinio, atque Ariſtotele audire. ¶ Boues Lucæ, ut ait Plinius, Elephantes Italia primum vidit Pyrrhi regis bello, & boues Lucas appellauit in Lucanis viſos anno urbis quadringenteſimo ſeptuageſimo ſecundo; Varro autem à Luce Lucas appellatos exiſtimat, quod elephanti relucebant propter inauratos regios clypeos qui in turribus iis erectis conſpiciebantur. ANGVIMANI, Lucret. A flectenda anguis inſtar manu, hoc eſt priori roſtro, quod noſtri manum uocant, græci proboſcida, Plinius, Ariſtoteles. ¶ Barri, à barritu, Barrire, inquit Feſtus, Elephanti dicuntur, ſicut oues dicimus balare, utiq; à ſono vocis. NIGRI Horat. hoc eſt Indici, qui & maiores & nigri ſunt, nam Afri ſubrufi, ut ait Plinius.

Electrum Heliadum ſororum lachryma Euripidi, Aeſchylo, Nicandro, Philoxeno, Satyro, Sophocles uero primus confinxit Electrum vltra Indiam fieri è lacrimis Meleagridum auium Meleagrum deflentium, Celtæ Apollinis lacrimulam eſſe contendũt ob interemptũ ab Ioue Aeſculapium, ut canit Apollonius Rhodius. ¶ Pingue, liquidum, Virg ¶ Lacrima Heliadum, Lentum Ouid,

Electra, uel Electrione, ut Hellanico placet, Atlantis & Pleiones filiæ Oceani filia, quæ Samothraciam incoluit, à finitimis Strategis nuncupata. Ex ea Iupiter filios genuit Dardanum, et Eetiona, quẽ alii Iaſiona uocant, & filiã Harmoniam quæ Cadmo nupſit. Ab Electra Thebarum portæ Electrides appellatæ. Hãc ex reliquis ſex Pleiadibus dicunt nõ apparere, ideo quod Pleiades exiſtimẽtur choream ducere ſtellis, ſed poſtquã Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerit ſit euerſa, dolore permotam ab his ſe remouiſſe, & in circulo qui Arcticus dicitur conſtitiſſe, ex quodam longo tempore lamentantem capillo ſparſo uideri. Itaq; è facto Co-

meten eſſe appellatam. Authores Hyginus, interpres Lycophronis, & Apollonii, Diodorus ¶ Atlantis Virg.

Elegi, exigui, miſerabiles Horat. unde græcis Elegi lamentationes, dicti ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν ait Ariſtophanis interpres. quorũ authorem quidam Callinoũ fuiſſe non dubitant ut ait Terentianus. ¶ Leues, imbelles, genialis muſa, flebile carmen, molles, Ouidius.

Elegia, flebilis, blanda, Ouid.

Eleuſis Atticæ caſtellum circũdatum templo Cereris, ab Eleuſio Diraæ filiæ Oceani, & Mercurii filio. Itemq; Atticæ populus Hippothoontis tribus, Mela, Plinius, Stephanus, Strabo, Liuius. ¶ Cerealis, Ouid.

Elorus amnis Siciliæ non longe à Pachyno, nomen accepit ab Eloro rege. In eo piſces cibum manu capeſſunt. Apollodorus, Stephanus, Pli. ¶ Stagnans Virg. quia, ut ait Seruius, ad ſimilitudinem Nili ſuperfunditur campis.

Elpenor unus ex Vlyſſis ſociis, qui apud Circen ebrius, dum ſociorum ſtrepitus abeuntium audit, & abire properat, pronus è longis lapſus ſcalis collum fregit quod ipſe apud inferos ſciſcitanti Vlyſſi refert, ut ſcribit Homerus. ¶ Miſer, Ouid.

Elyſii campi, quos alii in ultima Hiſpania, alii in inſulis fortunatis conſtituunt, ut ſcribit Strabo longa diſceptatione. ¶ Loci læti, amœna uireta, nemora fortunata, ſedes beatæ, domus placidæ, læta arua, ampli, Virg ¶ Sedes lætæ, ſedes diſcretæ piorum, Horat. ¶ Arua piorum, Ouid.

EMPEDOCLES philoſophus Agrigentinus, filius Metonis, ſiue Melitonis, ut alii Archinomi, ut quidam Xenetæ, Pythagoræ diſcipulus, tres de natura rerum libros edidit. Viuũ ſe in ardentẽ Aetnam noctu coniecit, ſandaliis eius ferreis à flamma reiectis. Alii laqueo uitam finiſſe tradiderunt. Suidas, Laertius. ¶ Agragantinus, Lucret. ¶ Trinacrius, Syracuſius poeta, Ouid.

Emptor, pretioſus, Horat.

ENCELADVS gigas, Aetnæ ſuppoſitus, ut canit Callimachus. ¶ Iaculator audax, Horat.

Endymion Iouis & Calices filius, ut Heſiodus, ut alii Aethi filii Iouis & Protogeniæ Deucalionis filiæ, admodũ formoſus, ac Lunæ, adamatus, cui quidem illa a patre Ioue precibus impetrauit, ut quicquid optaſſet id ferret. Optauit Endymion ut perpetuũ dormiret ſomnũ immortalis perſeuerans, & expers ſenii. Inde ortũ adagiũ, Endymionis ſomnus, in eos qui ſeſe immodico ſomno dedunt. Ex luna filias quinquaginta procreauiſſe dicit. Alii ex Aſterodia malunt, quidã ex Chromia Itoni Amphictyonis filia, ſunt qui putent ex Hyperippa Arcadis filia, natoſq; ei Epeũ, unde Elei Epei dicti ſunt, Pæona, et Aetolũ, filiam Eurycidam. Diuerſabit aũt in Latmo Cariæ monte, Sappho, Nicander, Pauſanias Eliacon primo, Apollonii, & Theocriti interpres. ¶ Latmius heros. Ouid.

Enipeus Theſſaliæ amnis, qui ex Othry monte fluens accipit Apidanum è Pharſalo

delabentem. Eſt & alter Peloponeſſi in Piſana regione, qui ex Salmone fonte fluens Alpheum ingredit. Huius amore Tyro captam fuiſſe memorant, hoc enim in loco illius patrem Salmoneum imperaſſe aiunt. Strabo author. ¶ Altus Virg. ¶ Aemonius, Theſſalicus, Propert. ¶ Irrequietus, Ouid.

Ennius poeta ex Rudiis urbe Calabriæ, annis fere. CCCCIX. poſt Romam conditam Tarẽti natus, maior natu quã Plautus, & Neuius, qui à Catone quæſtore Romam tranſlatus habitauit in monte Auentino, parco admodũ ſumptu contentus, & unius ancillæ miniſterio. Septuagenario maior articulari morbo periit, quem ex immodico uini uſu contraxerat, ſepultuſq; eſt in Scipionis monumento uia Appia intra primũ ab urbe miliariũ. quidam oſſa eius Rudias ex Ianiculo tranſlata affirmant. Euſebius, Cicero, Strabo, Suidas, Mela, Pli. Silius, Eutropius, Serenus. ¶ Calaber, Horat. ¶ Arte carens, ingenio maximus, arte rudis, grauis, Ouid.

Enna, quam alii Aetnam uocant, Siciliæ ciuitas, alio nomine Adraniũ dicta, quam fluuius eiuſdem nominis alluit delubro Cereris præter cætera inſignem, lege Strabonẽ, Ciceronẽ, Stephanũ. ¶ Fertilis, Oui.

Enſis, ferreus, Lucre. ¶ Rigidus, coruſcus, fulmineus, fidus, æreus, fulgens, ualidus, crudus, decorus, latus, Virg. ¶ Noricus, Horat. Incolæ alpiũ Norici, quondam Tauriſci dicti, apud quos uena bonitatem ferri præſtat, ut Pli. tradit. ¶ Horrendus, Tibull. ¶ Ferreus, Propert. ¶ Bellicus, ferus, impius, lethalis, nitidus, uiolentus, acutus, pugnax, Ouid.

EPAPHVS Ioue, uel, ut Euſebius, Telegono & Io Inachi filia natus, qui Memphim Aegypti urbem condidit. Euripides, Aelianus, Apollodorus, Diodorus, Oui. Euſebius. ¶ Inachides Ouid.

Epeus filius Panopei Phoco & Aſteria nati qui Troianũ equũ fabricatus eſt, Homerus, Lycophronis interpres, Pauſanias. ¶ Doli fabricator, Virgilius. ¶ Antiquus, Ouid.

Epirus prouincia Europæ, quæ terminatur à Septentrione Macedonia, ab Oriente Achaia, pars Occidentalis Ionio mari, aliquando Moloſſia dicta, in qua primi Chaones, à quibus Chaonia nuncupata, uel ut alii, à Chaone Heleni fratre. In ea Larini boues immenſæ magnitudinis à Larino Herculis bubulco. Authores Athenæus, Ptolemæus, Suidas, Pindari interpres, Martianus. ¶ Herboſa, Ouid.

Epicurus philoſophus Athenienſis, patre Neocle, matre Chæreſtrata, ex Gargetto urbe, & populo Aegeidis tribus, ex quo & Gargettius dicit Ciceroni. & Gargetticus Statio, Laertius, Suidas, Steph. ¶ Doctus, Propert.

Epulæ, regales, Ouid.

EQVVS, fertis, Lucret. ¶ Sonipes, Catull. ¶ Fremens, bellator, arduus, acer, ferox, Thracius, Iapyx, Spumans, altus, cornipes, ferus, citus, alipes, Virg ¶ Fugax, impiger, Horat. ¶ Celer, Tibull. ¶ Armiger, bellicus, Aemonius, Proper. Nam, ut teſtis eſt Lactantius Placidus, in Theſſali a terrã Neptunus

tridente percuſſit ſubitoq́ mirum dictu ſolo proſilierunt duo equi ſcilicet Scyphios & Arion, Inde optimæ naturæ equi Theſſalici per orbem feruntur. Oraculũ etiã Euboicis redditũ profertur vt refert Strabo. Theſſalicus ſonipes præſtat, mulierq́ Lacæn. Quiq́ Artehuſæos haurt vir fonte liquores, Chalcidenſes explicãs vti viros præſtantiſſimos, Ibi eſt enim Arethuſa, Theſſalos quoq́ equos Grattus poeta in primis commendat. ¶ Velox, animoſus, Ouid.

E quus Troianus, ab Epeo Phocẽſe Palladis conſilio ædificatus. Euripides in Troadibus Quintus Calaber, Hyginus. ¶ Durateus, Lucretius. Quæ græca uox & poetica ligneum ſignificat. Et ſane Durateon uocat hunc etiam Homerus equum ſic inquiens. Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον Δουρατέου τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ & item paulo poſt: δουράτεον μέγαν ἵππον ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι. ¶ Fatalis, immanis, ingens, arduus, Virg. ¶ Victor Palladiæ ligneus artis equus. Propertius.

E quæ Eliades Virg. Elis, ut Plinius ſcribit, Achaiæ urbs, per agrum uero Eleum Alpheus perlabitur, apud quem Iouis Olympici curule certamen agebatur, quod Hercules inſtituit, Herodotus, Strabo. ¶ Quadrigis aptæ. Horat. quia uelociores ſunt quã equi, nam inter currendum emittunt urinã. Plinius, Seruius. ¶ Indomitæ, Tibull.

E ques, Seuerus, Ouidius.

E RASINVS, Argiuorum fluuius, ex Stymphalo Arcadiæ monte defluens, alio nomine Arſinus appellatus, Strabo. ¶ Ingens, Ouid.

E richthonius, qui & Erechtheus Homero, Euſebio, Palladis, & Vulcani filius, ut aliĩ Terræ, nomen accepit ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ χθονὸς hoc eſt à Lana & terra. Nam quum Vulcanus Mineruam amore incenſus perſequeretur, uoluptatem in eius genu effudit: illa ſemen in terra lana abſterſum proiecit, ut ait Callimachus in Hecale, Euripides uero ita dicit, Vulcanũ Mineruæ pulchritudine corporis inductũ petiiſſe ab ea ut ſibi nuberet, neq́ impetraſſe, & cæpiſſe Mineruam ſeſe occultare in eodem loco qui propter Vulcani Amorem Hephæſtius eſt appellatus, quo perſecutum Vulcanum ferunt, cæpiſſe ei uim afferre, & quum plenus cupiditatis ad eam vt cõplexui ſe applicaret repulſus eſſet, effudit in terram voluptatẽ, quo Minerua pudore permota pede puluerem iniecit. Ex hoc aũt naſcitur Erichthonius, qui ex terra & eorũ diſſenſione nomen poſſedit. ἔρις quippe lis & diſſenſio χθὼν terra dicitur. Hunc Iupiter quũ uidiſſet primũ inter homines equos & quadrigas iunxiſſe admiratus eſt ingeniũ hominis ad Solis inuenta acceſſiſſe, quod is princeps quadrĩgis inter deos eſt uſus. Eum anguina tantum crura habuiſſe dixerunt, primoq́ tempore adoleſcentiæ ludos Mineruæ Panathenæa feciſſe, & ſacrificiũ Mineruæ, & templũ in arce Athenienſium inſtituiſſe, pro quibus factis dicitur inter ſidera collocatus, à græcis Eniochos, à latinis Auriga nominatus. Hæc apud Hyginũ, Firmianum, Euſebium, Homeri interpretem legimus. ¶ Stirps Lemniaca ſine matre creata, Ouidius.

Eriphyle, Talai filia, Amphiarai vxor, qui quũ præuideret ſi bello Thebano affcret ſe periturũ, idq; propterea recuſaret, ferũt Polynicem aureũ torquem à Venere Harmoniæ datũ Amphiarai vxori quo belli ſocietatem uiro perſuaderet donaſſe. Eo tempore Amphiaraus Adraſtuſq; de regno diſſidentes ad Eriphylen Amphiarai coniugem Adraſtiq; ſororem omne diſſenſionum iudicium retulerũt. Illa pro Amphiarao ſententiam tulit, adiiciens ut belli Thebis inferendi ſocius adiutorq; eſſet. Amphiaraus exiſtimans ſe ab uxore proditũ ad bellũ ſpopondit ſe iturũ, Sed Alcmæoni ſilio imperauit vt poſt ſuum obitum Eriphylen perimeret. Quod patris mandatum poſtea executus facti conſcientia in inſaniam uerſus eſt. Authores Diodorus, Hyginus. ¶ Mœſta, Virg. ex Homero qui eam ϛυγερὴν uocat, hoc eſt querulam, mœſtam, Odioſam. ¶ Talaonia, Ouid.

Eriſichthon, Theſſaliæ rex, qui & Aethon dictus eſt, Triope, ut alii Myrmidone, & Europa natus. filias habuit Pharmacida, & Meſtram, quam alii Metram uocant, Tzetzes, Athenæus, Callimachus, Palæphatus, Lycophronis interpres. Huius fabulam percurrit Ouidius. ¶ Triopeius, Theſſalus, profanus, auidus, Sacrilegus. Ouid. quod Nymphis ſacras arbores exciderit, quod etiam Callimachus in hymnis innuit.

Eror, uagus, Ouidius.

Eruca herba, præcipue frigorum contemptrix, concitatrix Veneris. Plin. Dioſcorides. ¶ Salax. Ouid.

Eruum, quod græci Orrobũ dicunt, inter notiſſima eſt. Frutex puſillus, folio anguſto, prætenui, ſiliquas ferens, in quibus grana, ex ĩis farina teritur cui nomen Eruinæ, Lætatur loco macro nec humido, quia Luxuria plerũq; corrumpitur, Dioſcorides, Plinius, Columella. ¶ Pingue, Virg.

Erymanthus, Arcadiæ mons, in quo leones quidem nulli, ſues uero ſpectandæ magnitudinis naſcunt. Eſt & eiuſdem nominis in Arcadia oppidum, & amnis ab ipſo monte defluens, Strabo, Pauſanias, Stephanus, Plinius, Solinus. ¶ Cupreſſifer. Gelidus, Ouid.

Erymanthus Arcadiæ amnis è monte eiuſdem nominis in Alpheum defluens, ut author eſt Plinius, fons ac caput fluminis ait Pauſanias in monte Lampia qui eſt Erymanthi montis pars quædam. Meminerunt etiam Stephanus, & Euſtathius, aliiq; non pauci. ¶ Phocaicus: Tametſi à Phocide Bœotiæ, itemq; Phocæa Ioniæ Phocaicus authore Stephano deducatur, quid tamen Erymantho Arcadiæ cum Phocide, ſiue Phocæa ſit eruditioribus viris explicandum relinquo.

Eryx, Veneris, ac Butæ regis cuiuſdam indigenæ inſignis gloria filius. Hic propter nobilitatem maternam præclarus apud homines fuit & imperauit inſulæ Siciliæ parti. Condidit quoq; ſuper locũ excelſum ex ſuo nomine ciuitatem præclaram, in cuius arce matri dicato templo & baſi, illud etiam uariis ornauit donis. Eam Venus vrbem tum incolentium religione, tũ filii pietate allecta plurimũ dilexit, à qua Venus Erycina dicta eſt. Hic quũ Herculem ad Palæſtram prouocaſſet, patriamq; in

præmium propoſuiſſet, in eo certamine uictus patriam amiſit. Hæc Diodorus. ¶ *Acer*, Virg.

E *ryx Siciliæ mons, ab* Eryce *de quo modo diximus.* Hic *magnitudine omnes Siciliæ montes excedit præter vnũ* Aetnam, *paulo infra verticem vrbs eſt eiuſdem nominis. In eo* Veneris *templũ locatum eſt quod ſingulari veneratione colitur. Antiquitus mulierum frequentia refertũ illius miniſterio dicatarũ, quas & è* Sicilia *et externis regionibus multi locarant.* Polybius, Strabo, Pauſanias. ¶ *Celſus, altus, Zephyro ſemper apertus*, Ouid.

E SSEDA *vehiculi genus apud* Belgas *Galliæ vrbem inuentum*, Seruius. ¶ *Belgica*, Virg. ¶ *Britana* Propert. *Britani nanq; ex* Eſſedis *pugnant, ut legimus apud* C. Cæſarem.

E *truria Italiæ regio nobiliſſima, ab* Aethria *oppido, quod* Diomedes *condidit, deinde* Atria *dicto, ſiue* ἀπὸ τοῦ τὴν αἴθραν ἀσκεῖν, *propter augurandi peritiam, quaſi æthram exerceant,* Tyrrhenia *à rege,* Thuſcia *à Sacrifico ritu cognomina, ad hunc autem modũ ſcribi debet,* Strabo, Pli. Steph. ¶ *Fortis, Mæonia*, Virg. *quia, vt ait* Pli. *Lydi qui & Mæones dicunt expulſis Pelaſgis regionẽ hanc tenuere.*

E *truſci, obeſi*, Catullus.

E *truſcæ aquæ ſanandis corporibus ſaluberrimæ non vno in loco in* Etrũria *ſcatentes, de quibus ita apud* Varronem *legimus. Sic aquæ caldæ à loco, & aquæ quæ ibi ſcaterent, cum ut colerentur ueniſſent in vſum noſtris, cum aliæ ad alium morbum idoneæ eſſent: Hæ quum plures eſſent ut* Puteolis, *& in* Thuſcis, *multitudinis potius quã ſingulari uocabulo appellant. Sed &* Lucretius *harũ ita meminit. Is locus eſt* Cumas *apud,* Etruſcos *& montes, oppleti calidis, ubi fumant fontibus aucti.* ¶ *Etruſcis manat quæ fontibus unda, vnda ſub æſtiuum non adeũda canem, vnda thuſca*, Tibullus.

E VANDER *Arcadũ rex,* Carmentis *&* Mercurii *filius creditus,* Dionyſius Alicarnaſſeus, Plutarchus, Liuius. ¶ *Rex Arcas. Arcadius, Parrhaſius*, Virg. ¶ *Pallantius, à* Pallantio *Arcadiæ oppido, ut* Pli. NONACRIVS, Ouid.

E *uadne, quæ &* Ianira *dicta eſt,* Iphidis *filia, quæ ſe in rogũ* Capanei *coniugis ab* Ioue *fulmine icti immiſit, fuit & altera* Neptuni *&* Pitanes *filia,* Philoſtratus, Euripides, Pindarus. ¶ *Fida*, Propert. ¶ *Iphias*, Ouid.

E *uenus Aetoliæ amnis, antea* Lycormas *nuncupatus,* Euenus *vero ab* Eueno Martis *&* Steropes *filio, qui ex* Alcippa Oenomai *filia in vxorem ducta* Marpiſſam *ſuſcepit filiam, quam virginem accurate ſeruabat. Cæterũ* Aphareus *viſam ex chorts rapuit, pater autem fugientem inſequens quum prehendere non poſſet in* Lycormam *fluuium ſe præcipitauit, eiq; nomen dedit,* Plutarchus, Pauſanias *in* Eliacis, Strabo, Euſtathius Homeri *interpres.* Eodem *nomine fuerunt* Poetæ *duo, ambo* Elegiarũ *ſcriptores, ambo ex* Paro *inſula poſterior tamen fama notior fuit, ex* Suida *&* Harpocratione. ¶ *Flauus, rapidus*, Ouid.

E *umolpus* Eleuſinius, *ſiue* Athenienſis, Muſæi *poetæ & ipſe poeta filius, quintus ab*

Eumolpo Thrace Deiopes Triptolemi filio. Hic Eleuſina ſacra inſtituit, uerſibuſq; memoriæ conſecrauit, unde Eumolpia à Sophocle dicuntur, Suidas. ¶ Cecropius, Ouidius.

E uphorion poeta ex Euboea Chalcidis, Polymneto patre, in philoſophia diſcipulus Lacydæ & Prytanidis, in poeticis uero Archebuli Thyræi poetæ, floruit iis temporibus quibus Pyrrhus rex à Romanis deuictus eſt. Præfuit bibliothecæ Antiochi magni in Syria, ab eoq; ſepultus in Apamea, ſiue ut alii dicunt Antiochia. Huius opus tranſtulit Cornelius Gallus, Suidas, Quintilianus, Seruius. ¶ Chalcidicus, Virg.

E uphrates fluuius in minori Armenia oriens, qui unà cum Tigri Meſopotamiam circũdans interim in orientem labitur, inde in auſtrũ uerſus Tigri propinquus efficit. Diodorus, Strabo. Primũ ei Zarandas, deinde Medus nomen fuit, à Medo Artaxerſis filio, poſtremo Euphrates ab Euphrate Arandaci filio, Plutarchus. ¶ Altus, Virg. ¶ Babylonius. Babylon. n. Euphrate interluitur apud Solinum, Diodorum. PALAESTINVS, Ouid. Syria nãq; pluribus diſtincta nominibus Palæſtina vocatur, qua à contingit Arabes, & Iudæa, & Cœle, dein Phœnice, & quà recedit intus, Damaſcena, ac magis etiam nunc meridiana, Babylonia, Plinius author.

E uphorbus Panthi Troiani ex Phrontide filius, à Menelao interfectus, cuius animam in Pythagoram & Aethalidem Mercurii filiũ tranſiiſſe fabulis proditum eſt. Philoſtratus in Heroicis, Tzetzes, Apollonii interpres. ¶ Panthoides, Horat.

E upolis Athenieſis poeta Comicus, qui in Helleſponto dum unà cũ aliis aduerſus Lacedæmonios nauigaret ab iis ipſis ſummerſus eſt contra quos Baptas comœdiã ſcripſerat, Suidas, Platonius, tametſi id redarguat Eratoſthenes, ut ait Cicero ad Atticũ. Fuit & Eupolis qui unà cum ſponſa ſua Glycerio eadẽ nocte interiit. Ouid. in Ibin, Epigrammatum Liber Sextus. ¶ Comicis, Ouid.

E urus ventus ab Oriente Brumali ſpirans, Vulturnus à latinis dictus, Vegetius, Plinius. Idem Apeliotes græcis dicitur, ſi Gellio credimus, et Subſolanus Nauticis Romanis, Plinius tamen ac Vegetius ſubſolanum ſiue Apelioten diuerſum ab Euro faciunt. ¶ Heous, animoſus, Virg. ¶ Aquoſus, niger, Horat. ¶ Sæuus, Proper. ¶ Trux, proteruus, indomitus, tumidus, præceps, AEolius, Sæuus, Ouid.

E uryſtheus Mycenarũ rex ut ait Euſebius, qui Herculẽ tot laboribus exercuit, Stheneli et Nicippæ ſiue Leucippæ, ſiue Antiboeæ filius, ut Pindari, & Homeri interpres, ut Thucydidis, Aſtydamiæ. Plura leges apud Homerũ, Diodorũ, Hyginũ. ¶ Herus deterior. Catull. ¶ Stheneleius, atrox Ouid.

E urotas Laconiæ amnis inter Cythiũ et Actæos erũpes, ab Eurota uiro Lacõe dictus. Primũ Marathon, deinde Himerus, ab Himero Taygetes Nymphæ, et Lacedæmonis filio. Poſtremo Eurotas ab Eurota Lacedæmoniorum Duce qui amiſſo exercitu ſeſe in fluuiũ præcipitauit. Plutar. Pauſanias, Strabo, Tzetzes. ¶ Frigidus, Tænarius, Ouid. Tænarus ſub Sparta ripa erecta eſt, ſacrã Neptuni ædẽ conſtructã cõtinens in luco, propinquaq; ſpelunca eſt, per quã Cerberũ ab inferis ſuperius reductum ab Hercule fabulæ canunt, Author Strabo, & Ariſtophonis interpres.

E uropa Agenoris filia, ut Herodotus, ut Theocritus, Phœnicis, ab Ioue in Taurum uerſum naribus efflantem mutato compreſſa, quæ prægnans in Cretam delata Aſterioni regi nupſit, indeq; nati, Sarpedon, Minos, Rhadamanthus ut canunt Bacchylides, & Heſiodus. ¶ Agenore nata, Sidonis, Ouid.

E uropa tertia orbis pars, quæ terminos habet ab Oriente Tanaim, & Meotida, et Pontum, à meridie reliqua noſtri maris, ab Occidente Atlanticũ, à Septentrione Britannicũ Oceanũ, Ora eius forma litorũ. Huic Europa Agenoris filia Cadmi ſoror nomen dedit, quam ex Phœnice Iupiter in Taurũ uerſus exportauit, ut ait Varro, ut alii, ab Europe Hemeri filio, vt Andro, ab Europa Oceani, & Parthenopes filia. Interpres Lycophronis, Strabo, Pli. Mela. ¶ Cadmi ſoror, Ouid.

E uripides poeta Tragicus, Mneſarcho & Cletone nobiliſſimis parentibus ortus vt ſcribit Philochorus, à canibus ẽ dilaceratus, uel vt alii à mulieribus, vixit annos quinq; & ſeptuaginta, relictis totidem fabulis, alii uero duas & nonaginta eum feciſſe opinantur, Suidas. ¶ Cothurnatus vates, Ouidius.

E urydice Orphei vxor, cuius Diodorus, & Eratoſthenes meminerunt, quã Hermeſianax poeta Colophonius Agriopen uocat hiſce uerſibus. οἵην μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν οἰάγροιο Ἀγριόπην θρῆσσαν στειλάμενος κιθάρῃ, & paulo infra. ἔνθεν ἀοιδέων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας ἀγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου. ¶ Oeagri, Calliopesq; nurus, Ouid.

E XEQVIAE, mœſtæ, Tibull. ¶ Duræ, Propert.

E xilium, infelix, Virg. ¶ Durum, triſte, Ouid.

E xitium, graue, Horatius.

E xquiliæ, duo montes habiti quintæ regionis in urbe Roma. Alii has ſcripſerunt ab excubiis regis dictas, alii ab eo quod exultæ à rege Tullo eſſent. Author Varro, Liuius, P. Victor. ¶ Aquoſæ, Propert.

E xta pingua, Virg. ¶ Lubrica, Tibull.

E xuuiæ, hoſtiles, Tibullus.

F

FABRICIVS ciuis Romanus qui conſtantiſſime pecuniam ſpreuit. Liuius, Plutarchus. ¶ Paruo potens, Virgilius.

F aba, dura, Ouid.

F abula, ficta, Propert. Eſt autem Fabula Aeſopica, Libyſſa, Sybaritica, Phrygia, Ciliſſa, Carica, Aegyptiaca, Cypria. Huius, Authores Aeſopus, Homerus, Heſiodus, Archilochus, Connis Cilix, Thurus Sybarita, Cybiſſus Libys, ex Theone Sophiſta.

F aces fumidæ, roſeæ, Lucret. ¶ Ardentes, fumantes, Virg. ¶ Fulgentes, Tibull. ¶ Tepidæ, Propert. ¶ Multifidæ flammiferæ, Lucentes, coruſcæ, auidæ, Ouid.

F acta, clara, Catull. ¶ Fortia, Virg.

Fagus arbor, ſpecies Roboris, ſcabra montuoſiſꝗ naſcens. Fagus Italo Ioui olim fuit, ubi & locus Fageus, Fagis pectines tranſuerſi in pulpa apud antiquos, inde & vaſis honos. Manius Curius iurauit ſe ex præda nihil attigiſſe præter guttum faginum quo ſacrificaret, inde & Virgilio pocula fagina, facilis eſt fagus quãquã fragilis, & tenore eodem fictilibus laminis in tenui flexibilis capſiſꝗ ac ſcrinijs ſola utilis, Fagi glandibus ueſci primus Pelaſgus Arcas inſtituit, Pauſanias, Theophraſtus, Pli. ¶ Alta, Catullus. ¶ Patula, denſa, Virg.

Falernus ager Caloeno proximus in Campano ſinu, Plin. ¶ Bacchi cura, Tibullus.

Faliſci Thuſciæ populi, quorum oppidum Faliſcum Haleſus condidit, immutato H in F Faliſci dicti ſunt, ſicut Febris dicitur, quæ antea Hebris, Formiæ quæ Hormiæ fuerunt, Strabo, Pli. Ser. ¶ Aequi, Virg. quia Pop. Rom. miſſis decemuiris ab ipſis iura Fœcialia collegit, & nõnulla ſupplementa duodecim tabularum. Seruius, Liuius. Pomiferi, Iunonicolæ Ouid. Nam & apud Frontinũ in libro de Colonijs, Faliſcus Colonia Iunonia dicitur, & Ouidio authore tertio Amorum libro, Haleſus Faliſcos Iunonia ſacra docuit.

Falx, rapax, Lucret. ¶ Curua, procurua, Saturni dens, Saturnus agrorum cultor, inquit Feſtus, habetur, nominatus à Satu, tenenſꝗ falcem effingitur quæ eſt inſigne agricolæ. Heſiodus uero Saturnum Cœli patris falce virilia amputaſſe confingit. AHENA. Virg ¶ Dura, Tibull. ¶ Acuta, adunca, Saturnia, incurua, Ouid.

Fames, dira, obſcœna, maleſuada, rabida, uæſana, Virg. ¶ Miſera, Hora. ¶ Peſtifera, ieiuna, dura, ſtimulans, Ouid.

Fama, monſtrum horrendũ, ingens, volitans, pennata, Virg. ¶ Mendax, Propert. ¶ Vaga, loquax, volucris, incerta, Ouid.

Farra, flaua, robuſta, pia, Virg. Nam ut ait Pli. in ſacris nihil religioſius Confarrationis vinculo erat, nouæꝗ nuptæ farrum præferebant. Itemꝗ Dionyſius Alicarnaſſeus ait. Romani pretioſiſſimum uetuſtiſſimumꝗ fructum far eſſe putantes ſacrificiũ omnia ignota ab eo incipiunt. ¶ Adorea, ab eo dicta quod cibi ora, id eſt principium ſit Far, authores Varro, & Columella, ſed & Adorea, & Adoreola, Ciceroni alijſꝗ pro gloria ſumitur, quia glorioſum, ut ait Feſtus, putabant eſſe qui farre abundaret. ALMA, Horat.

Farfarus fluuius Sabinum agrum præterfluens, alio nomine Fabaris à Virgilio dictus, ut ſcribit Seruius. ¶ Opacus, Ouid.

Farrago, craſſa, Virg.

Farina, pulueréa, Ouid.

Faſces, pulchri, Lucret.

Faſcia, mollis, Propert.

Faſelus, legumen, uilis, Virg.

Faſtus, ſuperbi, Propert. ¶ Tumidi, Ouid.

Faſti, memores, Horat.

Faſtidia, ſuperba, Virg.

F aſtigia, ſumma, Virg.

F ata, crudelia, aſpera, ineluctabilia, inexorabilia, Virg. ¶ Abdita, Tibull. ¶ Inſuperabilia, Ouid.

F auor, Lætus, Ouid.

F auus, flauus, tener, Horat.

F auilla, candens, Virg. ¶ Calens, Horat. ¶ Parua, caua, Ouid.

F auſtitas, alma, Horat.

F auonius uentus ab occaſu æquinoctiali, quem Græci Zephyrion uocant. Plinius, Vegetius uero Iapygem, ſiue Fauoniū Zephyro à ſiniſtra iungi ſcribit, Gellius autem Iapygem Caurum eſſe exiſtimat. ¶ Genitabilis, pennatus, Veneris prænuntius, Lucret. ¶ Iucundus, tepidus, Catull. ¶ Lene ſpirans, placidus, mollis, leuis, Ouid.

F aunus Pici filius, ut Suidas, & Lycophronis interpres, & Virgilius. Is in Italia ante Aeneā circiter annos. CL. regnauit, ut teſtis eſt Euſebius. Dionyſius Alicarnaſſeus ſic ait. Contigit autem eo tempore eſſe regem Aboriginum Faunum pronepotem, ut aiunt, Martis, uirūq; ſimul cum alacritate animi prudentem, quē etiam ut Genium quendam, ſiue indigetē & ſacrificiis & carminibus Romani colunt. Hercules, autore Plutarcho, quū Geryonis boues per Italiam duceret à Fauno rege ſuſceptus eſt hoſpitio, qui Mercurio natus patri hoſpites immolabat. Is igitur Herculē inuadens, interemptus eſt. ¶ Fatidicus. Fuit enim, ut teſtatur Suidas, aſtronomus, metallorū auri argenti ferriq; inuentor, ab incolis diuitiarū dator nuncupatus, futura quoq; prædicebat, Mercurii nomen adeptus. Indeq; ei & Oraculū in Albunea ſilua Latinorum apud Virgilium, & Probum. Lactantius quoq; Firmianus ita ſcribit. Sed & Pompilius apud Romanos inſtitutor ineptarum religionū fuit, ſicut ante Pompiliū Faunus in Latio, qui & Saturno auo nefaria ſacra conſtituit, & Picum patrem inter deos honorauit, & ſororem ſuam Faunam, eandēq; coniugem conſecrauit, quam C. Baſſus Fatuam nominatam tradit, quòd mulieribus fata canere conſueuiſſet, ut Faunus uiris. VETVS. Poſt Saturnum in Latio tertio loco regnaſſe Faunum ferunt, ſub quo Euander ab Arcadiæ urbe Pallantea in Italiam cum mediocri turba popularium uenit, cui Faunus & agros, & montem, quē poſtea ille Palatinum appellauit, benigne conceſſit, ut legimus apud Iuſtinum. DIVVS Laurens, Virg.

F EBRIS, arida, Virg. ¶ Anhela, Ouid.

F el, atrum, Virg. ¶ Mordax, Ouid. quo loco animi amaritudinem ſignat.

F emur, tenerum, Catull. ¶ Laſciuum, Ouid.

F eneſtra, caua, Virg. ¶ Excelſa, Tibull.

F eræ, ſiue Belluæ, montiuagum genus, horriferum genus, Lucret. ¶ Horribiles, Virgilius. ¶ Sæuæ, Horat. ¶ Truces, Tibull. ¶ Hirſutæ, Prop. ¶ Vaſtæ. Immanes, leues, ſolidæ, terribiles, rapidæ, auidæ, fortes, montanæ pugnaces, Ouid.

F eronia dea apud Feroniam urbem ſub monte Soracte, quam finitimi miro dignantur honore. Quo in loco ipſius templum eſt mirificum ſacri genus habens. Nam qui eius numine afflantur nudis pedibus prunas & copioſum inambulant ſub hac dæmo

me nulla læſione cineres. Eò ingens mortalium multitudo conuenit, & celebritatis ipſius quæ quotannis celebratur gratia pariter, & ſpectaculi. Author Strabo. Seruius adiicit, Feroniam fontem eſſe iuxta Tarracinam, cuius fontis lucus quũ aliquando fortuitu arſiſſet incendio, & vellent inde incolæ transferre ſimulachrum ſubito reuiruit. Fanum eſt communiter, ait Dionyſius Alicarnaſſeus, à Sabinis & Latinis honoratum, ſanctum maxime inter cætera, eius Deæ quæ Feronia uocatur, quam vertentes in græcam linguam, alii quidem Anthophoron, alii polyſtephanon, alii aũt Perſephonen uocant. ¶ Gaudens uiridi Luco. Virg.

Ferrum, & Chalybs, quod ſæpe pro enſe ponitur. ¶ validum, Lucret. ¶ Vulnificum, Virg. ¶ Durũ, Tibull. ¶ Crudele, Prop. ¶ Nocens, ſplẽdens, ſolidũ, rigidũ. Ouid.

Ferrugo, obſcura, Ibera. Catull. Ferrugo, ut inquit Seruius, purpura eſt nigrior Hiſpana. ¶ Atra, Ouid.

Feruor, calidus, Lucret. ¶ Siccus, Ouid.

Feritas, ſæua, inamabilis, Ouidius.

Ferula arbor, quæ calidis naſcitur locis atq; transmarinis, geniculatis nodata ſcapis. Duo eius genera, Narthecam græci uocant aſſurgentem in altitudine, Narthecinam uero ſemper humilem, à genibus exeuntia folia maxima ut quæ terræ proxima, Cætero natura eadem quæ Anetho, & fructu ſimilis. Nulli fruticum leuitas maior, ob id geſtata facilius baculorum vſum ſenectuti præbet. Author Plinius. Eadem imperii notam pædagogis & inſigne dedit, Ferulæq; minaces ſceptra pædagogorum, ut Martialis ait, regium honorem & maieſtatem illi addiderunt ut quales voluit antiquitas reges eſſe in legibus, & minis aſperos, in pœnis vero mitiores, & parum nocentes, tales ferularũ ſuarum leuitate pædagogi in pueros ſuos eſſent, metuendoſq; ſe potius quàm nocentes oſtenderent, ne dum cultus ingenii quæritur corpori iniuria inferatur. Hinc Virgilius Siluanum leuiter Gallum poetam caſtigãtem introducens ait, Venit & agreſti capitis Siluanus honore Florentes ferulas, & grandia lilia quaſſans. ¶ Florens. Virg.

Ferẽtũ oppidũ Apuliæ, Venuſinæ ciuitati proximũ, in uallee ſitũ, Acron, Pli. quoq;, & Strabo Ferentanos inter Apuliæ populos recenſent. ¶ Humile, pingue, Horat.

Fex, liquida, Ouid.

FIBVLA, raſilis, Ouid.

Ficus fructus, pulla, pinguis, Horat.

Ficus arbor, de qua plurima habes apud Pli. Dioſcoridem, Ficum atram Pontifices infelicem putabant, felicem albam. Quæ autem felicia ligna ſint, contraue Macrobius docet. ¶ Baccis cerula, Ouid.

Fictilia, pura, Tibull.

Fides, ſancta, Catull. ¶ Cana, vel q̃d in canis hominibus inuenit, vel q̃d manu albo panno inuoluta illi ſacrificant, vt oſtẽdat fidẽ debere eſſe ſecretã, Hora. Et albo rara fides colit velata panno. Ex Seruio. INTEMERATA, Virg. ¶ Incorrupta, rara, albo uelata panno, Horat. ¶ Pura, conſtans, recta, pia, Theſea tenax, ſolida, Ouid.

F ides Citharæ genus, Canora, Virg. ¶ Cyllenæa, Horat. Dicunt enim Apollinem Mercurio Citharam à ſe inuentam conceſſiſſe. Hyginus.

F igura tenuis, Lucret.

F ilum, tenue, ſubtile, Lucret. ¶ Leue, Catullus.

F ilii, dulces, Lucret.

F ilix herba, cuius duo genera nec florem habent, nec ſemen, Pterin græci vocant, alii Blachnon, cuius ex vna radice quã plures exeunt Filices bina etiam cubita excedentes longitudine, non graues odore. Hanc marem exiſtimant. Alterũ genus Thelypterin græci uocant, alii Nymphæam Pterin. Eſt autem ſingularis, atque non fruticoſa, breuior, molliorque & denſior foliis, ad radicem caniculata, vtriuſque radice ſues pingueſcunt, Folia utriſque lateribus pinnata, unde græci nomen impoſuere, Radices vtriuſque longæ in obliquum nigræ, præcipue quũ inaruere, Pli. Dioſcorides. ¶ Inuiſa aratris. Virg. Propter radicum obliquitatem.

F imus, pinguis, immundus, ludus, Virg.

F iſtula, quæ & Cicuta & Arundo dicit. ¶ Caua, Lucret. ¶ Calamus agreſtis, leuis, fragilis, arguta, tenuis, Virg. ¶ Dulcis, Horat. ¶ Garrula, Tibull. ¶ Diſpar, ruſtica, cerata, canna inæqualis, Ouid.

F iſcina, facilis, Virg.

F LAMMA, celeris, uelox, acris, calida, ignea, uolans. Lucret. ¶ Tremula, coruſca, furens, ſequax, torrens, Virg. ¶ Feruida, uaga, Horat. ¶ Rapida, Tibull. ¶ Auida, rubra, rutila, uiua, Ouid.

F lagella ſummæ arborum partes, ſumma, Virg.

F lagellum, lentum, Virg. ¶ Horribile, Horat.

F letus, miſer, Catull. ¶ Tremulus, Propert.

F lexus, Sinuoſus, Virg.

F lores, Suaues, Lucret. ¶ Blandi, purpurei, crocei, Virg. ¶ Aprici, uerni, Horat. ¶ Varii, generoſi, Ouid.

F lora Florum dea, quæ & Chloris Zephyri uxor apud Ouidium. Hinc Floralia inſtituta urbis anno quingenteſimo ſextodecimo ex oraculo Sibyllæ ut omnia bene deflorеſcerent, Author Pli. Plutarchus Floram Bonam deam eſſe in problematis retulit, cui omni florum genere templũ exornantes mulieres domum myrtos nõ importent, quod à multis tum uero rebus uenereis caſtæ ac puræ ſacrum illud abeunt. Alii meretricem floram fuiſſe tradiderunt, quæ Pop. Romanum ſcripſit hæredẽ, certamque pecuniam reliquit, cuius ex annuo fœnore ſuus natalis dies celebraretur æditione ludorum quos appellant Floralia. Quod quia Senatui flagitioſum uidebatur ab ipſo nomine argumentum ſumi placuit, ut pudendæ rei quædam dignitas adderetur, deam finxerunt eſſe quæ floribus præſit, ut fruges cum arboribus aut uitibus bene proſpereque floreſcerent. Hæc Lactantius Firmianus. ¶ Mater, Lucret. ¶ Florum Dea, mater florum, Ouidius.

F luuii, qui & flumina, & amnes, rapaces, rapidi, perennes, alti, gelidi, Lucretius. ¶ Sonantes.

¶ Sonantes, Catull. ¶ Frigidi, lati, cani, curui, ſpumei, liquentes, ſpumoſi, ſonori, Virg. ¶ Vagi, Horat. ¶ Decliues, ſinoſi, ſacri, ſpumigeri, longi, uiolenti, perlucidi, nitidi, lubrici, Ouid.

F luctus qui & Aeſtus, cani, marini, Lucret. ¶ Vaſti Catull. ¶ Inſani, alti, marini, atri, longi, tumidi, ſalſi, tumentes, Virg. ¶ Horridi, Horat. ¶ Aequorei, celſi, ſurdi, truces, Ouid.

F luenta, rauca, Virg.

F OCI, Sancti, Tibull. ¶ Fumoſi, thuricremi, Calidi, Ouid.

F œmina, multiuola, Catull. ¶ Varia, mutabilis, Virg. Fœminæ autem laudatiſſimæ & pulcherrimæ eſſe perhibentur in Chalcide Euboeæ Heſiodo, & Theophraſto au thoribus, Nymphodorus in Tenedo formoſiſſimas naſci prodidit, Nicias iuxta Alpheum, ubi Cereri Eleuſinæ templum Sacratum eſt formoſarum mulierū certamen fieri ſcriptum reliquit, Theophraſtus apud Eleos, Homeri interpres apud leſbios in templo Iunonis.

F œnum, durum, Lucret.

F œtæ, graues, Virg.

F olia, mollia, Virg. ¶ Mobilia, Horat. ¶ Caduca, Ouid.

F olles, uentoſi, taurini, Virg.

F ontes, Sacri, liquidi, irrigui, muſcoſi, gelidi, Virgilius. ¶ Viui, argentei, perlucidi, illimes, Ouid.

F orma pulchra, ſuperba, lauta, decens, generoſa, Ouid.

F ormido, atra Lucret. ¶ Trepida, Virg. ¶ Miſera. Hor. ¶ Pauida, gelida, Ouid.

F ortuna, gubernans, Lucret. ¶ Omnipotens, Virg. ¶ Rapax, Horat. ¶ Cæca dea, potens, fortis dea, dubia, uolubilis, ambigua, dea Prænestina, Ouid. Habet, inquit Strabo, Præneſte Fortunæ templū illuſtre unde certa eduntur oracula.

F ornax, calida, caua, Lucret. ¶ Vaſta, Virg. ¶ Profunda, terrena, Ouid.

F ores, robuſtæ, aſperæ, Horat. ¶ Aeratæ, duræ, Tibull. ¶ Rimoſæ, Propert. ¶ Rigidæ, Ouid.

F ormicæ, nigræ, Virg. ¶ Frugilegæ, granif eræ, parcum genus, patiens laborum, quæſiti tenax, Ouid.

F orceps, tenax, Virg. ¶ Curua, Ouid.

F orum, inſanum, Virg. ¶ Argutum, litigioſum, uerboſum, Ouid.

F oramen, tenue, Ouid.

F oſſa, quæ & ſcrobs, præceps, Virg. ¶ Patula, Ouid.

F oſſor, robuſtus, Virg.

F ormiæ Campaniæ oppidum, antiqua Læſtrigonum ſedes, à Laconibus conditū, quod prius Hormias appellabant, quòd circa id crebræ ſtationes, tutæq; erant unde proficiſcebantur nauigaturi, Strabo, Pli. Mela, Feſtus. ¶ Antiphatæ domus, Ouid.

F RAGA, humi naſcentia, Virg. ¶ Montana, mollia, Ouid.

F ragor, horriſonus, Lucret.

F rater, carus, vnanimis, Catull.

F raxinus arbor procera & teres, pennata & ipſa folio, multum Homeri præconio & Achillis haſta nobilitata, Materies eſt ad plurima utilis, ea quidem quæ ſit in Ida Troadis in tantum Citro ſimilis ut eminentes fallat cortice ablato, Obedientiſſima quocunque in opere Fraxinus, eademque Corylo haſtis melior, Cornu leuior, Sorbo lentior, Gallica uero etiam ad currus flexibilis, Pli. author. ¶ Ingens, alta, Virg. ¶ Procera, Horat. ¶ Vtilis haſtis, Ouid.

F raus, auara, mala, Horat.

F remitus, horriſonus, Virg.

F rena, & Freni, & lupi, & lupati, ſpumantia, ſonantia. Virg. ¶ Picta, lenta, Ouid.

F rigus penetrabile, acre, Lucr. ¶ Sceleratum, Virg. ¶ Pigrum, Tibull. ¶ Ignauum, iners, glaciale, gelidum, malum, Ouid.

F rigus æſtiuum, opacum, Virg. ¶ Amabile, Horat.

F rondes, molles, Catull. ¶ Virides, teneræ, caducæ, Virg. ¶ Agreſtes, Horat. ¶ Arboreæ, leues, altæ, Ouid.

F rons, leuis, Virg. ¶ Pura, Propert.

F ruges, nitidæ, Lucret. ¶ Bonæ, Catull.

F VCINVS lacus prope Albam urbem Marſis finitimam in via Latina ſitam, longitudine par pelago. Is Marſis & vicinis maxime omnibus uſui fuit. Memoriæ proditum eſt illum nonnunquam uſque ad montes creſcere, interdum autem decreſcere, ut merſa prius lacu loca deſiccentur, & agricolationem ruſticis exhibeant, quæ ſubterranei humoris tranſitione occulta quadam ratione ſparſim efficiuntur, denuo autem in vnum fontes confluunt, aut omnino deficiunt, aut rurſum confligunt. De Fucino lacu Martiæ aquæ fontes emanare ſcriptis mandatum eſt, quæ rigationes Romæ ſumminiſtrant, quæque reliquas ſuper aquas probantur. Ex Strabone, Pli. adiicit lacu Fucino hauſtum Marſorum oppidum Archippen conditum à Marſya duce Lydorum. Præterea in Fucino tantummodo piſcem eſſe qui octonis pennis natat. Huius canalem Claudius. V. Romanorum Imp. per tria paſſuum millia partim effoſſo monte, partim exciſo, abſoluit ut tradit Suet. ¶ Vitreus, Virgilius.

F uci, pecus ignauum, Virg.

F ucus, roſeus, Cat. ¶ Splendens, Tib. ¶ Cæruleus, Prop.

F uga, acris, puluerulenta, Virg. ¶ Celeris, Hora. ¶ Turpis, Prop. ¶ Miſera, cita, fœminea, trepida, Ouid.

F ulgor, coruſcus, calidus, Lucret. ¶ Terrificus, Virg. ¶ Tremulus, Ouid.

F ulmen, horribile, ualidum, igniferum, infeſtum, Lucret. ¶ Coruſcum, telum flagrans, Ignis Iouis, rapidus præſagum, Virg. ¶ Ignis coruſcus, iracundum, Horat. ¶ Vagum, ferum, flamma trifida, ignis triſulcus, ineuitabile, micans, penetrabile, telum triſulcum, Aetnæum, Sæuum, ignis nubifer, Ouid.

F uligo, nigra, Virgilius.

F ulicæ aues, quæ matutino clangore tempeſtatem prædicunt ut ſcribit Pli. ¶ Marinæ, (Virg. ¶ Paluſtres, Ouid.

Fulgur, micans, Lucret. ¶ Micans, Virg. ¶ Rapidũ, Ouid.

Fumus, uolans, Lucret. ¶ Ater, amarus, uolucer, Virg. ¶ Niger, Sordidus, Horat. ¶ Calidus, Ouid.

Funalia, Lucida, Horat.

Funus, atrũ, triſte, Lucr. ¶ Acerbũ, crudele, Virg. ¶ Lacrimoſum, Hora. ¶ Mœſtũ, (Ouid.

Funda, ſtridens, Balearis, Virg. E regione Hiſpaniæ inſulæ iacent duæ Gymneſiæ quæ Baleares appellantur, quas inter Tarraconis, & Sucronis maritimam regionẽ eſſe ſitas contingit, Gymneſiarũ una quidem maior duas habet urbes Palmam, atq; Potentiam. Inſulæ longitudo ſtadiorum paulo minus. DC. latitudo. CC. Artemidorus aũt longitudinẽ latitudinẽq; duplicauit. Minor aũt altera à Potentia ſtadia circiter. LXX. diſtat, multo quã altera inferior, magnitudine minor eſt, uirtute uero ea nihilo inferior, Fertiles enim ambæ, & portuum bonitate præſtantes. Ex quo Phœnices fundæ inuentores harũ inſularũ potiti ſunt Baleares funditores optimi extiterunt. Ternas circũ caput fundas è iuncis cõpactas, aut ſetis contextas, aut neruis geſtant, uel longioribus habenis, uel breuioribus, uel mediocribus ad remotiores ictus, uel propinquiores, uel medios. A puerilibus hoc pacto ad fundas exercebant annis, ut alioqui ne panis quidẽ pueris exhiberet niſi funda quicquã prius attingerent, authores Pli. Strabo. ¶ Torta, Proper. ¶ Balearica, lata, Ouid.

Fundi, lati, Virg.

Fundum, imum, Virg.

Fungi, pluuiales, Ouid.

Funes, torti, Virg.

Furor, uiolentus, Lucr. ¶ Vecors, amens, Catull. ¶ Grauis, Virg ¶ Cæcus, Hora.

Furiæ ſpeculatrices & uindices facinorũ & ſceleris, quas alii, ut refert Cicero, Erebo & Nocte natas ferũt, Euripides, et Epimenides, et Heſiodus, è ſanguine pudẽdo Cœli quæ patri Saturnus amputauit. Orpheus in hymnis Plutonis et Proſerpinæ filias canit. Iſter Euonymen, quã Terrã quibuſdã eſſe placet, Eumenidũ matrẽ aſſerit. ¶ Eumenides Catull. Eumenides ob reuerẽtiã appellatæ ſunt: εὐμενὴς enim mitẽ, ac placabilẽ ſignificat, cũ immites atq; implacabiles ſint. Ariſtophanis interpres, Seru. Alii Eumenidas tũ primũ appellari cœptas tradũt quũ Oreſtæ eis ouẽ nigrã mactanti mites ſe & placabiles exhibuerũt. Alii quõd Pallas erga Oreſtẽ eas mites reddiderit. Sũt aũt tres, Alecto, Megæra, Tiſiphone. Author Suidas, & Cornutus. ¶ Erinnyes παρὰ τὸ ἄρας ἀνύειν, hoc eſt quia execrationes pficiant, uel ἀπὸ τοῦ ἐν ἄρᾳ ναίειν, quõd in terra habitẽt. Lycophronis interpres. DIRAE ultrices, Sæuæ, diræ, ſorores tartareæ, canes Virg. ¶ Tragicæ, quia ſæpiſſime in tragœdiis cõmemorant. Seueræ, Propert. ¶ Feræ, horriferæ, ſorores nocte genitæ, graue & implacabile numen, inſanæ, ſorores uipereæ, Aeſchylus Furias cum crinibus dracones habere primus confixit, Pauſanias author, ſanguinolentæ, Epitheta ex Euripidis Oreſte, τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας. atræ, deæ arcanæ, Erinnyes ab Athenienſibus σεμναὶ θεαὶ

appellabantur, σεμνὸν uero pro taciturno habetur, unde σεμνὰ quæ haud facile proferri queant myſteriaq́ dicta ſunt. Pauſanias, Suidas, Ariſtophanis interpres, Heſychius. DEAE PALAESTINAE Ouid. Quærendū ex idoneis authoribus cur Palæſtinæ dicantur, mihi quidem quid ueri in medium proferā nō ſuccurrit.

F urcæ, bicornes, Virg.

F urtum, inane, Virg.

F uſus, teres, Ouidius.

G

GAETVLI Mauritaniæ populi, Straboni, Plinioq́. ¶ Genus inſuperabile bello, Virgilius.

G alatea una Nereidum, Homero, et Heſiodo. ¶ Nerine, Virgil. ¶ Candida, Nereis, Ouid.

G allinæ Numidicæ, à Numidia quæ eſt in parte Africæ, grandes, uariæ, gibberæ, quas Meleagridas appellant græci. Hæ nouiſſimæ in triclinium ganearium introierunt è culina propter faſtidium hominū. Venerunt propter penuriam magno. Author Varro. Columella uero ait, Africana eſt, quā pleriq́ Numidicam dicunt, Meleagridi ſimilis, niſi quod rutilam galeam, & criſtam capite gerit, quæ utraq́ ſunt in Meleagride cærulea, Plinius ita ſcriptum reliquit. Simili modo pugnant Meleagrides in Boeotia. Africæ hoc eſt gallinarum genus gibberum uariis ſparſum plumis, quæ nouiſſimæ ſunt peregrinarum auium in menſas receptæ propter ingratum uirus. Verum Meleagri tumulus nobiles eas fecit. ¶ Afra auis, Horat.

G alli populi Galliæ Europæ prouinciæ, quæ omnis Comata uno nomine appellatur, atq́ in tria populorū genera diuiditur, Belgicam, Lugdunenſem, ſiue Narbonenſem, Aquitaniam, Plin. Mela, Cæſar, & cæteri. Inde Gallicæ calciamenti genus, uerbū nō diu ante Ciceronis ætatem uſurpari cœptum, uſus eſt eo Cicero in ſecunda Philippica, cum gallicis & lacerna cucurriſti, ubi falſo quidam caligis repoſuerunt, ex Gellii. XIII. cap. XXI. ¶ Rebelles, Virg. ¶ Truces, Ouid.

G allus amnis Phrygiæ, à quo nomen traxere matris deum ſacerdotes, in quo potando neceſſarius modos ne lymphatos agat. Ei nomen dedit Gallus puer matri deum dilectus qui illic conſedit, cum antea Teria diceretur, Authores Plinius, Strabo, Stephanus. ¶ Inſanus, Ouid.

G alli matris deorū ſacerdotes, qui Samia teſta uirilitatem ſibi amputant, author Plin. De his ita Feſtus ſcribit. Galli qui uocantur matris magnæ comites dicti ſunt à flumine cui nomen eſt Gallo, quia qui ex eo biberint in hoc furere incipiunt ut ſe priuent uirilitatis parte. Alii putant ideo eos ſibi genitalia incidere quia uiolauerint nomen patris aut matris ne poſſint ipſi fieri parentes. ¶ Chori mitrati, mitra enim & lydii & Phryges utebantur, Virgilius, Seru. Propertius. ¶ Semimares, Ouid.

Gallus auis, ales vigil, criſtatus, lucis prænuntius, Ouid.

Galeſus flumen, quod ab urbe Tarento quinq; millia abeſt, ut ſcribit Liuius. ¶ Niger, Virg ¶ Dulce ouibus flumen, Horat. ¶ Vmbroſus, Propert.

Galeæ, comantes, æreæ, aleæ, pillenses, cauæ. Triplici crinitæ iubæ, Terribiles criſtis, nam authore Polybio didicimus, Romanorū Militū galeam pennis tribus puniceis, aut nigris erectis adornari ſolitam, longitudinis ferme cubitalis. Quas cum in ſummo uertice cæteris armis addiderint vir quidem apparet duplo maior quàm ſit, eius vero aſpectus pulcher, hoſtibus vero terribilis. TRISTIS decoræ, Virg. ¶ Læues, Horatius. ¶ Ahenæ, radiantes, Ouid.

Ganymedes: In uerbo Aquarius.

Ganges fluuius Indiæ, qui in Hæmodo Indiæ monte conceptus ſimul unum alueum cum Indo fecit, fit omniū maximus, & alicubi latius, quando anguſtiſſime fluit, decem millia paſſuum patens, in ſeptem ora diſpergitur. Habent Indi plurima flumina ingentiaq; nauigis apta, quæ ex fontibus montium ad Septētrionem vergentiū in campeſtria decurrunt. Horum permulta in vnum coeuntia in Gangem defluunt. Eius altitudo ſtadiorum eſt triginta. Fertur ab Septētrione ad meridiem, inq; mare Oceanum ingreditur delapſus ad Orientem per Gāgaridas, apud quos permulti maximiq; ſunt Elephantes. Nomen accepit a Gange Indi, & Calauriæ Nymphæ filio, Plutarchus, Pomponius Mela, Diodorus, Strabo. Aurū inuenitur, teſte Plinio, fluminū ramentis, ut in Tago Hiſpaniæ, Pado Italiæ, Hebro Thraciæ, Pactolo Aſiæ, Gange Indiæ. ¶ Pulcher, altus, Virg. ¶ Extremus, lato ſpatians flumine, tepidus, Ouid.

Garamantes Africæ populi, qui matrimoniorū exortes paſſim cum fœminis degunt. Author Plinius. ¶ Extremi, Virg.

Garganus mons Apuliæ & eius montis & nominis promontorium quod ad ſtadia. CCC. protenditur in pelagus Orientem proſpectans, Strabo, Plinius. ¶ Iapyx, Virgil. ab Lapygia.

Garūna flumen, quod Gallos, ſiue Celtas, ſi Cæſari credimus, ab Aquitanis diuidit. Garūna autem excurrit in Oceanū, tribuſq; augetur amnibus, per Bituriges, quos Loſcos nominant, & Santones Gallicam utranq; gentem effluit, ut perhibet Strabo. ¶ Magnus, Tibull.

Gargara mons Troadis, eodemq; nomine oppidum à Gargaro Iouis filio, Strabo, Stephanus, Plinius. ¶ Ardua, Ouid.

Gaudia, blanda, Virg ¶ Dulcia, Ouid.

GELA urbs Siciliæ, ab amne proximo Gela, ut alii, à Gelone Ethni & Himeræ filio qui eam condidit, ut alii, à riſu Antiphemi conditoris quo Pythiæ oraculū exceperit, Pli. Stephanus, Strabo, Thucydides. ¶ Immanis, fluuii cognomine dicta Virg.

Gelas amnis Siciliæ, Strabo, Plinius. ¶ Non adeundus vorticibus, Ouid.

Geloni Scythiæ populi à Gelono Herculis filio Agathyrſi fratre, qui hoſtium cutibus equos ſe q; uelant, illos reliqui corporis, ſe capitum. Mela, Pli. Stephanus, Solinus.

¶ Picti, his enim Agathyrſi annumerantur qui ſe cæruleo colore pingunt, ut diximus, ex Mela, quod & Solinus perhibet. Acres, Sagittiferi. Virg. ¶ Vltimi pharetrati, implacidum genus, Hora.

Gelu, canum, Sæuum, Virg. ¶ Acutum, Horat. ¶ Marmoreum, canens, rigidum, Ouid.

Gemmæ, quæ & Baccæ, lapides clari. Horat. ¶ Lapides Eoi, Arabia nanq; & India Orienti appoſitæ gemmis feliciſſimæ ſunt, ut ſcribit Solinus, Indicæ, Propert. ¶ Puræ, lapilli teretes, leues, lucidæ, lapilli picti, lapilli cari, Ouid.

Gemitus, mœſtus, lacrimabilis, Virg.

Geniſta frutex, quæ uinculi uſum præſtat, flores apibus gratiſſimi, Dubito an hæc ſit quam græci authôres Sparton appellauere, cum ex ea lina piſcatoria apud eos factitari docuerim. Et nunquid hanc deſignauerit Homerus, cum dixit, Nauium Sparta diſſoluta. Nondum enim fuiſſe Africanum, uel Hiſpanum Spartū in uſu certū eſt. Et quum ſutiles fierent naues, lino tamen non Sparto unquā ſutas ſanguinei frutices, Ilex, tingendiſq; ueſtibus naſcentes Geniſtæ, ait Plinius. ¶ Lenta, humilis, Virgilius.

Genæ, teneræ, Tibull. ¶ Molles, Ouid.

Gener, carus, Ouid.

Genius deus generalis hominum præſes, & ſingulis mortalibus cuſtos datus. quem etiam Præſidem quod præſit gerundis rebus uocauerunt. Nam & populi genio cum generalis poſcitur ſupplicant, & unuſquiſq; gubernatori proprio obſequiū exhibet, ideoq; Genius dicitur, quoniam quum quis hominum genitus fuerit mox eidem copulatur. Hic cuſtos fidiſſimuſq; germanus animos omniū, menteſq; cuſtodit. & quoniā cogitationū arcanum ſuperæ annuntiat poteſtati etiam Angelus poterit nuncupari. Author Martianus Capella. Itemq; Plutarchus ita ſcriptū reliquit. Nec uero, ut Menander putauit, homini ſtatim nato præſto Genius eſt aliquis auſpicandæ bene uitæ initiator, recteq; degendæ miniſter, ſed ut Empedocles potius bini nos Genii bifariæ Sortes, quibus ille multa nomina uariaq; indidit in lucem protinus æditos accipiunt, iam inde auctoratos ſibi, datoſq; pari, propè dixerim, mancipii iure. Eundem eſſe Genium, & Larem multi ueteres memoriæ prodiderunt, in queis eſt C. Flaccus in libro quem de indigitamentis ſcriptum reliquit ut author eſt Cenſorinus. Varro egregius doctor docuit, id moris inſtitutiq; maiores tenuiſſe, ut quum die natali munus annuum Genio ſoluerent, manum à cæde, ac ſanguine abſtinerent, ne diē, qua ipſi lucem accepiſſent, aliis demerent. Deniq; Deli ad Apollinis genitoris aram, ut Timæus prodidit, nemo hoſtiam cædebat: indeq; factum eſt, ut merum Genio funderetur, ut Tibullus, & Perſius teſtantur. ¶ Sanctus, Tibullus.

Gentes, immenſæ, Ouidius.

Genua, rigida, Ouid.

Geryon, Callirhoe Oceani filia, & Chryſaore Meduſæ capite ædito natus, qui omniū mortalium pulcherrimus fuit, Erytheam inſulam Oceani procul à Gadibus in Luſ

tanis tenuit, quam Erythræam appellaſſe uidetur Plinius, quum ait. Altera inſula eſt in longum. CC. millia paſſuum. XL. millia lata: in qua prius oppidum Gadium fuit: vocatur ab Ephoro & Philiſtide, Erythræa: à Timæo, & Sileo, Aphrodiſias, ab indigenis, Iunonis. Erythræa dicta eſt, quoniam Tyrii ab origine eorum orti ab Erythræo mari ferebantur. In hac Geryones à quibuſdam habitaſſe exiſtimantur: quorum armenta Hercules abduxerit: Sicut qui aliam eſſe eam, & contra Luſitaniam arbitrentur: eodemq; nomine quondam ibi appellatam. Hoc idem Solinus aſſerit ſcribens, in capite Bœticæ, ubi extremus eſt noti orbis terminus, Inſula à continenti ſeptingentis pedibus ſeparatur, quam Tyrii à rubro profecti mari Erythræam, Pœni lingua ſua Gadir nominauerunt. In hac Geryonem æuum agitaſſe plurimis monimentis probatur: tametſi quidam putent Herculem boues ex alia inſula adduxiſſe, quæ Luſitaniam contuetur. Calpurnius quoq; poeta Geryonem Beticæ paſcua incoluiſſe canit. Vltima uiſuri, trucibuſq; obnoxia Mauris paſcua Gyeryonis, liquidis ubi curſibus ingens dicitur occiduas impellere Bœtis arenas. Eius boues quæ in Iberiæ locis paſcebantur, ipſo interfecto, Hercules ad Euryſtheum adduxit, quas quum adduceret cum Celtine Britani filia rem habuit, ex qua Celtus natus eſt, à quo Celtæ populi dicti ſunt. Authores Heſiodus, Callimachus, Dionyſius Afer, Diodorus, Strabo, Parthenius, Ptolemæus, Stephanus, Mela, Plinius. ¶ Tripector, tergeminus, Lucret. ¶ Tricorpor, Virgilius. ¶ Ter amplus, Horat. ¶ Paſtor Iberus, triplex, Ouid.

Geryonis boues, boues Iberæ, Virgilius. ¶ Erythæides, armentum Iberum, Ouid.

Germania hinc ripis eius vſq; ad Alpes, à meridie ipſis alpibus, ab Oriente Sarmaticarum confinio gentium, quà Septentrionem ſpectat Oceanico litore obducta eſt. Qui habitant immanes ſunt animis, atq; corporibus: & ad inſitam feritatem uaſte vtraq; exercent: bellando animos, corpora ad conſuetudines laborum, maxima frigora nudi agunt antequam puberes ſint. Cæſar, Strabo, Plinius, Mela, Tacitus. ¶ Horrida, fera, Horatius. ¶ Rebellatrix, perfida, Ouid.

Germani populi, Cærulei, Horatius, vnde habitus quoq; corporum, ait Tacitus, quanquam in tanto numero idem, omnibus truces, & Cærulei oculi, rutilæ comæ, & cætera.

Getæ populi Thraciæ, qui ad Pontum in orientem vergunt, quiq; utrunq; Iſtri latus incolunt. Author Strabo, & Stephanus, Plinius ſcribit Scytharum gentes varias fuiſſe, inter cæteras Getas ponit, quos à Romanis Dacos nominatos tradit. Apud Getas Serui flagris cæſi ſignantur, quemadmodum apud Laconas ingenui ac liberi, authore Artemidoro. ¶ Rigidi, Horat. ¶ Hiberni, aſtuti, Propertius. ¶ Bracati, Pharetrati, crudi, Marticolæ, ſtolidi, extremi, rigidi, duri, inhumani, ſæui, truces, hirſuti, diri, intonſi, pelliti, Squalidi, firi, feroces, indomiti, Ouid.

GIGANTES quos Terra è ſanguine uirilium Cæli edidit, ut Canit Heſiodus, cu-
ius interpres Meliarum Nympharum, quæ eodem Heſiodo authore, Terra cæliq;
ſanguine genitæ ſunt, filios putat: quarum nomina, Helice, Cynoſura, Arethu-
ſa, Ida, Cromna, Britho, Celæno, Adratios, & Glauce. ¶ Magni Lucret. ¶ Tel-
luris iuuenes, cohors impia, Horat. ¶ Serpentipedes, diri, propago contemptrix ſupe-
rum, violenti, anguipedes, feri, immania monſtra, Ouid.

Gindes amnis qui in Mantienis ortus montibus, per Dardanios in Tigrim alterum
amnem fluit, qui Opim urbem præterlabens rubro infunditur mari. Conabatur Cy-
rus hunc fluuium Gindem traiicere cum non poſſit niſi nauibus traiici: Interim quiſ-
dam à ſacris equis candidis petulanter ingreſſus fluuium tranſire conabatur, hunc
fluuius uorticibus contorquens obruendo abripuit: Cyrus perquàm ægre ferens hãc
fluminis iniuriam illi cõminatus eſt, ſe ſic redditurum eum tenuem, ut poſthac faci-
le vel à mulieribus, tranſiri poſſet ne genua quidem tingentibus, hæc minatus expe-
ditione in Babylonem intermiſſa, copias ſuas bifariam diuiſit, dehinc alueos ad ſim-
culum deſignauit centenos, & octogenos, utrinq; ad Gindis labra omnino conuerſos,
quos diſtributis copiis effodi iuſſit. Et opus quidem, ut quod à tanta multitudine fie-
ret, perficiebatur: tamen in eo faciendo æſtatem triuerunt: atq; ita Cyrus Gindem
mulctauit in trecentos & ſexaginta riuos diductum, Herodotus. ¶ Cyri demen-
tia, Tibullus.

Gingiua, rufa, Catullus.

GLACIES, aſpera, frigida, ſolida, futilis, Virg. ¶ Iners, Horat. ¶ Lucida, fra-
gilis, Ouid.

Glans, Caduca, Lucret. ¶ Hiberna, Chaonia, Epiri, quæ Chaonia dicta eſt, Dodona
vrbs, à Dodone Oceani filia, ſiue à Dodone fluuio nuncupata, à quibus Dodonæũ
Oraculum conſtructũ fuit. Nam Pelaſgi inter potentiſſimos Græciæ populos an-
tiquiſſimi celebrantur. Quocirca Poeta ita cecinit. Dodonæe Rex Pelaſgice Iup-
piter. Ex Strabone, Euſtathio, Philoſtrato, Plinioq;. Quercus Dodonæa vſq; ad
Pauſaniæ tempora peruenit ut ipſemet teſtatur. QVERNA, Virg.

Glarea, dura, Tibullus.

Glaucus Anthedonius Copei filius, ut Theolytus Methymnæus tradit, ut Promathi-
das, Polybo Mercurii filio, & Euboea Larymni filia natus, ut Mnaſeas, Anthedone
& Alcyone, ut Euanthes, Neptuno & Naide nympha. Is Hydnam Scylli Scyonei
filiam amauit ut prodit Aeſchrion Samius, ut Nicandro placet, Europeam Nirei fi-
liam, vt Theolytus Methymnæus Ariadnam in Dia inſula relictam. Hedylogus Sa-
mius ſiue Athenienſis Glaucum Melicertæ amore captum in mare ſe abieciſſe ſcri-
bit. Nicanor Cyrenæus addit Melicertæ nomen Glaucum adeptum fuiſſe, aliĩ retu-
runt Glaucum piſcatorem natandi peritia apprime præditum à bellua quadam ma-
rina deuoratum, porrò quũ non rediret ex more populari fama uulgatũ Glaucũ gu-
ſtata herba factum immortalem, & in mari uitam agere. Alii multitudine piſcium
quos caperet tædio affectum eos abieciſſe: ibi, mirum dictu, vnus è piſcibus iam mo-

riens guſtata herba reuixit. Id Glaucus obſeruans eâdem herba Comeſa immortalis eſt redditus: tandem vitæ tædio ſeme in mare proiecit. Non deſunt alii, qui affirment, ob eſum herbæ, quam Semperuiuum uocant, eum in mare ſe iactaſſe, uerſumq; in Deum marinū, alii in Balenam: ab eoq; Apollinem diuinationis artem didiciſſe. Hæc latius explicata inuenies apud Athenæum, Apollonii, & Lycophronis interpretem, Pauſaniam in Bœoticis, Palæphatum, Philoſtratū, & Strabonem. ¶ Euboicus, tumidorū rector aquarū, Ouid.

G lauci Siſyphi, & Meropes filii equæ quas in Potnia Bœotiæ vrbe humana carne alere conſueuerat, quò cupidius in hoſtem irruerent, & perniciosius, ipſum aūt quū alimenta defeciſſent deuorauerūt in ludis funebribus Peliæ. Quidam aiunt has equas Diomedis fuiſſe quas Hercules ad Euryſtheū perduxerit, & ab Euryſtheo, & Siſypho diſtractas, eūq; filio ſuo dediſſe. Apollonii interpres, Pauſanias, Strabo, Probus. ¶ Potniades quadrigæ, Virgilius.

G leba, fœcunda, putris, Lucret. ¶ Iners, Virg.

G loria, dulcis, ardua, perfuſa fuco. Ouid.

G luten, lentum, Virg.

G ORYTI, arcuū thecæ, Suidæ, Heſychio. Alii Chorytì ſcribere malunt. ¶ Leues, Virg.

G RAECIA regio nullius indiga præconii, quæ ab ipſius Iſthmi anguſtiis incipit, à noſtris Græcia dicta à rege nomine Græco, Hellas quoq; nuncupata ab Hellene Pyrrhæ, & Deucalionis filio. Plin, Strabo, Thucydides, cæteri. ¶ Magna, Ouid.

G ræci. Graiugenæ, Achæi, Lucret. ¶ Argiui, Catullus, ab Argo rege Ius cuſtode, ut Iones ab Ione, Perſæ à Perſeo, Medi à Medo, ut ait Euſtathius. ¶ Danai, Graii, authore Stephano Æolidis populi ſunt Achiui, Pelaſgi, Achæus Phthius, & Pelaſgus Lariſſæ & Neptuni filii aduenientes in Aemoniam, quæ poſtea Theſſalia, incolentes eam Barbaros expellunt, ipſiq; regionem diuidunt trifariam, denominatis partibus à ducibus ſuis. Phthia, Pelaſgia, & Achaia: Author Dionyſ. Alicarnaſſeus. Peloponeſum etiam Pelaſgiam uocitatam fuiſſe teſtis eſt Ephorus, Euripidesq; in Archelao Danaum illū filiarū quinquaginta genitorem Argos venientem Inachi vrbem inhabitaſſe commemorat, quiq; antea Pelaſgi nominarentur, ut Danai dehinc uocarentur lege Græca ſanxiſſe. ARGOLICI, ab Argis, Dorici, Doris Pars Græciæ in qua Sperchios, Erineon, Boeon, Pindus, Cytinium, Plinius, Legimus & apud Platonem. In eo igitur decennio quo Troia obſidebatur, multa mala domi obſidentibus Achiuis propter ſeditiones Iuuenū acciderunt, qui nec honeſte, nec iuſte in ſua redeuntes milites recepere, ſed ita ut multi morte, multi exilio afficerentur. Qui rurſus expulſi deducti ſunt, Dori pro Achiuis mutato nomine appellati ſunt, propter Doricū quendā, à quo exules congregati & reſtituti fuerūt, vt uero Lycophronis Interp. ait à Dore Hellenis filio. MAGNI, Inachii, Virg. ab Inacho qui. L. annis apud Argos regnauit, à quo & Inachus amnis Argiuorū dictus eſt, ut ſcribit Euſebius. ¶ Achaici, Argei pugnaces, fortes. Horat.

G ramen, molle Lucret. ¶ Viride, Virg. ¶ Tenax, Horat.

G rando, horrida, Crepitans, Virg. ¶ Dira, Horat. ¶ Saliens, Brumalis, Ouidius.

G ratiæ, quas græci, & Ouid. Charitas uocant, Eurynome Oceani filia & Ioue natæ, ut Heſiodus, & Orpheus, ut Antimachus, Aegle & Sole, Pindarus & Heſiodus tres nominatim referunt, Aglaiam quã Vulcanus in matrimonium ſibi iunxit, Euphroſynen, & Thaliam, Lacedæmonii duas tantum voluerunt, Clitam & Phænam, Athenienſes Auxo & Hegemonen, Hermeſianax inter Charites Pytho quoꝗ enumerat. His Eteocles Thebani Andrei, ut alii Cephiſi amnis & Enippes filius, primum ſacrificauit, Pauſanias in Boeoticis. Pamphos poeta qui ante Homeri tempora cenſetur, primus in Gratias carmen ædidit. ¶ Decentes, pulchra opera, inquit Strabo, Mineruæ dictitantur, & Muſarum, & Gratiarum. Itemꝗ Diodorus ait, Iupiter Gratiis tribuit quæ ad oris ſpeciem ac partium corporis formam decoremꝗ ſpectant, inſuper beneficii & gratiæ retributionem. NVDAE Horatius.

G rauiſcæ oppidum Etruriæ exiguum, quod à Ceſſis oppido Oſtiam nauigantibus occurrit: ideo dictæ ꝙ grauem aerem ſuſtineant. Authores Plinius, Strabo, Cato, Seruius. ¶ Intempeſtæ, Virg. Hoc eſt, ut ait Seruius, ſine temperie & tranquillitate.

G rauitas, tarda, Auguſta, Ouidius.

G rues aues, quarum fabellam hoc loco ex Athenæi monimentis referre nõ negligemus, præſertim cum Latinis ignota ſit, & Ouidiani illi verſus pleriſꝗ parum noti ſint.

„ Altera pygnææ ſatum miſerabile matris
„ Pars habet, Hanc Iuno uictam certamine iuſſit
„ Eſſe Gruem, populiſꝗ ſuis indicere bellum.

Fabella talis eſt. Erat inter pygmæos mulier quædam quæ cæteras facile & forma & genere ſuperabat. Ea quum ſe ab omnibus miro honore coli cerneret, eiꝗ publice templa dedicarentur, deos immortales, maximeꝗ Iunonem & Dianam ſpernere cœpit, Iuno ob illius arrogantiam eam in Gruem conuertit, & Pygmæis qui illam antea auguſte ſanctêꝗ coluerant bellum continenter inferre iuſſit. Hiſtoriam gruum habes apud Plinium. ¶ Strymoniæ, à Strymone Thraciæ amne ubi Grues maxime per æſtum morantur, authore Probo. aeriæ, Virg. uolant. n. ut ait Plin. & Cornutus, ad proſpiciendum alte. ¶ Threiciæ, Ouid.

G urges, altus, Lucret. ¶ Candens, canus, latus. Catull. ¶ Vaſtus, flauus, Virg. ¶ Grauis, Ceruleus, Ouid.

G utta, manans, Lucret. ¶ Leuis, Ouidius.

G yaros inſula cum oppido vna ex Sporadibus, Plinius. ¶ Celſa, Virg. Caſtigandus eſt Virgilii verſus qui paſſim corrupte legitur: Errantem Mycone celſa Gyaroꝗ reuinxit, tu lege. Errantem Gyaro celſa, Myconoꝗ reuinxit, tum ex uetuſtis codicibus, tum ex Ouidio, qui Myconum humilem uocat.

Gyges vnus ex Titanibus, cœli Terræq; filius. Heſiodo. ¶ Centimanus. Horat.

Gylippus, vir Lacedæmonius, bello clarus, quem Lacedæmonii Syracuſanis auxilium contra Athenienſes petentibus miſerunt ſolum, ſed in quo inſtar omnium auxiliorũ erat. Is duobus prælijs victus, duas tandem ex hoſte victorias reportauit, ut latius exponit Iuſtinus, & Plutarch. in Nicia. ¶ Magnus, Tibullus.

Gyrus, Curuus, Tibullus.

H

HABENAE, validæ, Lucret. ¶ Leues, Ouid.
Halitus, tenuis, Virgilius.

Haleſus, ut alii, Agamẽnonis filius, vt alii, auriga, qui poſt Agamẽnonis interitum in Italiam profectus non longe à Sabinis Faliſcum oppidum Argiuorum Coloniã condidit. Author Stepha. ¶ Agamemnonius, Troani nominis hoſtis, Virg. ¶ Atrides, Ouidius.

Hala, Hirſuta, Horatius.

Halys, fluuius qui ad orientem Paphlagonas terminat, à meridie fluens inter Cappadocas, qui & Syri, & Leucoſyri dicuntur, atq; Paphlagonas, exitq; in eum qui Euxinus pontus appellatur, dictus à ſalibus foſſilibus quos præterfluit, fontes habet prope Ponticum in maiori Cappadocia iuxta Cambyſenam, & multus ad occidentem defertur, poſtea ad Septentrionem conuerſus per Galatas. Herod. Ptolemæus, Strabo, Pli. ¶ Crebro uortice tortus, Ouid.

Hamus, leuis, opertus, Horat. ¶ Tenuis, Tibull. ¶ Curuus, aduncus, vncus, æs recuruum, fallax, æs vncum, Ouid.

Harpalice quæ patrem ſuum captum à Getis multitudine collecta liberauit celerius quàm de fœmina credi poſſit. Authores Hyginus. Seruius. ¶ Threiſſa, Virgilius.

Harpyiæ Thaumante & Electra Oceani filia procreatæ, Iridis ſorores, Authore Heſiodo, ſed & Canes appellantur ab Apollonio Rhodio, ἁρπύιας μεγάλοιο διὸς κύνας. Itemq; furiæ apud Virg. Ex quo Typhonides à Val. Flacco, nominant, Typhon nanq; Plutonis cognomẽ apud Orpheum. Heſiodus duas tãtũ dicit, Aello & Ocypeten. Tertiam addidit Maro Celæno. Cæterum Phineus rex Arcadiæ liberis nouercam ſuperinduxit, eoſq; illius inſtinctu excæcauit. Ob quam rem irati dii ei oculos ſuſtulerũt, & immiſerunt Harpyias quæ illi diu cibum abriperent. Hic Iaſonem cũ Argonautis uellus aureum petentẽ ſuſcepit hoſpitio, et ductorẽ dedit, hoc beneficio Argonautæ Zetẽ et Calaim alatos Iuuenes ad pellendas Harpyias miſerũt. Illæ ex Arcadia armatos iuuenes fugiẽtes ad inſulas Plotas peruenerũt, et quũ vltrà tendere vellẽt, admoniti ab Iride ut à Iouis Canibus abſtinerẽt, cõuerterũt ſuos volatus. Hæc cõuerſio, id eſt Strophe, nomẽ inſulis dedit. Inde nanq;

poſtmodum Strophades dictæ. Authores Apol. Rhodius, Val. Flaccus, Plin. Seruius. ¶ Triſte monſtrũ, ſæua peſtis, & ira deũ, obſcœnæ pelagi uolucres, diræ, obſcœnæq; uolucres, Furiæ; furias namq; & canes eas dici & Lucanus teſtatur, Stygiaſq; canes in luce ſuperna Deſtituam, & ipſe Virg. Viſæq; canes vlulare per umbram Aduentante dea. ¶ Virgineæ uolucres, Ouidius, Maro. ¶ Virginei uolucrum uultus.

H arpe, Mercurii enſis in modum falcis, ἅρπη namq; Græcis falx. ¶ Enſis falcatus, Cyllenis, Ouidius.

H ara, immunda, humilis, Ouid.

H aſta, longa, horrens, ualida, Virg. ¶ Grauis, Propert. ¶ Bellica, acuta, fraxinea, Ouid.

H aſtilia, lenta, ualida, Virgilius.

HEBRVS Thraciæ amnis cui Hebrus Caſſandri Thraciæ regis filius nomen dedit, cum antea Rhombus diceretur, authoribus Mela, Plinio, Strabone, qui pluuiis ac liquefactis anni tempore niuibus intumeſcit, ideo Iouis filius dictus in Hymnis ab Homero, quũ cæteris amnibus pater Oceanus tribuatur. Cantus ad Hebri ripas exercuit Orpheus, eiuſq; diſcerpti caput illuc abiectum eſt, & in Leſbum delatum, ubi nauigantibus in Troiam Græcis, & poſtea regi Cyro reſponſum dedit. Plura Philoſtratus in Heroicis, Plut. Stra. Mel. Plin. ¶ Oeagrius, uolucer, gelidus, Virgil. ¶ Hyemis ſodalis, Horat. ¶ Iſmarius, Iſmarus Thraciæ ciuitas Homero, Plinio, Sacer, arenoſus, Ouidius.

H ebe Ioue & Iunone nata, ex qua Hercules Alexiaren & Anicetũ ſuſtulit, quã diis omnibus pocula miniſtrare tradiderunt, quia ſolis diis immortalibus perpetua pubertas iure tribuitur, quam Hebes nomen exprimit. Homerus, eiuſq; interpres, Heſiodus, Pauſanias, Eurip. ¶ Cœleſtis, Propert. ¶ Iunonia, Ouid.

H ecale anus, à qua Theſeus olim adoleſcens hoſpitio comiter acceptus eſt: unde ſacrũ quoq; Hecaleſion per pagos celebre fuit Hecaleſio Ioui, non ſine ipſius Hecales honoribus: quam etiam Hecalenen diminutiua forma uocabant, quoniam ipſa quoq; adoleſcentem Theſeum huiuſmodi excipere diminutiuorum blandiciis conſueuiſſet: quoniam autem proficiſcente ad pugnam Theſeo ſacrũ Ioui pro illius reditu uouerat, ac prius quam reuerteretur ipſa obiit, uicem hanc Theſei iuſſu pro hoſpitalitate recepit. Authores Plutar. Callimach. Plin. Apul. Huius item mentio fit in Priapeis luſibus, & apud Statium. ¶ Pauper, Ouidius.

H ecuba Ciſſei regis Thraciæ filia, apud Euripidem, Enniũ, Pacuuiũ, Virgil. Homero uero, & Ouidio Dymante Phrygiæ rege, ex quo & Mygdon, & Otreus, nata eſt. ¶ Ciſſeis regina, Virg. ¶ Dymantis. Proles Dymantis, Priameia coniux, regia coniux, Troas, Ouid.

H ector, ut Homer. Priamo & Hecuba natus, ut Stheſichorus, Euphorion, Alexander Aetolus, Lycophron, Ibycus, Apollinis filius fuit. Huius oſſa à Thebanis cũ grauiter premerent, conſilio deorũ ex Aphnio Troadis in locũ quem διὸς γονὰς

appellant

appellant, deportata ſunt. Ex eo tempore apud Thebanos Hector in deorum numero habitus eſt ut ſcribit Ariſtodemus referente Homeri Int. ¶ Lux dardaniæ, ſpes fidiſſima Teucrum, ſæuus, magnus, maximus, Virg. ¶ Ferox, homicida, Hora. ¶ Barbarus, fortis, ferus. Propert. ¶ Inclytus, impiger, Ouid.

Hecate Perſei, ſiue Perſæ Tauricæ regis filia ſuperans audacia immanitateq́ patrem, ut quæ cruciatu hominum læta eos pro feris appetere ſagittis conſueuerit, ſed & ad uenena mortifera conficienda aconitum prima inuenit, uim naturamq́ cuiuſq́ ueneni in cibis quos aduenis dabat experta. Hæc primo patrem ueneno ſuſtulit, dein de regno aſſumpto templum ſtatuit Dianæ, cui nauigantes hoſpites ſacrificabat, exiſtimans ea crudelitate ſuum nomen clarius futurum. Poſthæc nupſit Aeetæ perſæ patris fratri, genuitq́ liberos tres, Circen, Medeam, & Aegialeum. Authores Apollonius Rhodius, Eiuſq́ interpres, Diod. Sicul. Nocte genitam canit Bacchylides, Ioue & Aſteria Muſæus, Eodem & Cerere matre Orpheus, Pherecydes Ariſtæi Pæonis filiam tradit, Heſiodus Aſteriæ & Perſæ Eurybeæ & Crii filii, cui Iupiter elementa ſubiecerit, magnoq́ inter deos mortaleſq́ honore affecerit, quàq́ homines cum ſacra faciunt præcipue innocent, ut preces ſuſcipiat, eiſq́ bona largiatur; eamq́ terra, mari, cæloq́ honorari iuſſerit. ¶ Tergemina. Eam namq́, ut ſcribit Ariſtophanis interpres, idcirco in triuiis colebant, q́ eam Lunam, Dianam, Hecatenq́ nuncuparent, Orpheus in Argonauticis triplex illi caput attribuit, dextrum equi, ſiniſtrũ canis, medium hominis & quidem ruſtici. Apud Euſebium Hecate triformis propterea dicitur, quia luna Hecate dicitur, propter varias eius corporis figuras, quas à diſtantia ſolis ſumere videtur. Triformis. n. uirtus eius eſt. Nam nouilunii virtutem Candidis & aureis veſtibus, & ardente face ſignificant. Itemq́ Feſtus ait. Hecate Diana eadem putabatur, & Luna, & Proſerpina, Ouidius quoq́. Ora vides Hecates in tres vergentia formas, Seruet ut in ternas compita ſecta uias. TERcentum dii. Inde namq́ dicta eſt, authore Seruio, Hecate, quia centum habet poteſtates. COELO ereboq́ potens. Virg. ¶ Informis, Perſeis, triceps, potens, Ouid.

Hedi, teneri, Lucret. ¶ Petulci, Virg. ¶ Laſciui, Horat.

Hedi, ſidus geminum in manu Aurigæ, quorum & ortus & occaſus tẽpeſtates grauiſſimas facit. Oriuntur autem cum Scorpio menſe Octobri. Meliſſea tradunt quendam fuiſſe Cretæ regem, ad eius filias Iouem nutriendum eſſe delatum; quæ q́ lac non habuerint Capram ei admiſiſſe Amaltheam nomine, quæ eũ dicitur educaſſe. Hanc autem geminos hedos ſolitam eſſe procreare, & ferè eo tempore peperiſſe, quo Iupiter nutriendus eſt allatus. Itaq́ propter beneficium matris & hedos quoq́ dicitur inter ſidera collocaſſe. Hos autem Hedos Cleoſtratus Tenedius dicitur primo inter ſidera oſtendiſſe. Hyginus, Columella, Seruius. ¶ Pluuiales, Virg. ¶ Teneri, nimboſi, Ouid.

Hedera, ab Oſiride, quem græci Bacchum vocant, inuenta, quam ei conſecrarunt, Lingua uero Aegyptia Hederam Oſiridis plantam appellant. In ſacris autem Hedera vitibus præfertur, quoniam eæ folia amittant, illa vero ſeruet continuam viridita

tem, quod & apud antiquiores in cæteris arboribus quæ ſemper florent accidit. Nã & Veneri Myrtũ, & Apollini Laurũ dedicarũt, Ea liberi patris adornãt Thyrſos, galeasꝗ ẽt, ac ſcuta in Thraciæ populis in ſolennibus ſacris, Inimica arbor ſatis omnibus, Sepulchra muroſꝗ rumpens, ſerpentiũ frigori gratiſſima, ut mirũ ſit illam in honore ullo habitã. In hanc Ciſſus adoleſcens à Baccho dilectus cum in terram pro lapſus interiiſſet mutatus eſt. Mnaſeas, ut refert, Euripidis Int. ait Bacchũ infantẽ hedera contectũ fuiſſe quæ circum colũnas enata erat cum Cadmi regia incenderetur. Indeꝗ περικίονον dictum eſſe. Plura leges apud Dioſcoridẽ, Euripidis. Int. Pliniũ, Diodorũ, Conſtant, Cæſ. ¶ Tenax, errãs Catull. ¶ Pallens, Virg. ¶ Lenta, uirens, Laſciua, Horat. ¶ Flexipes, nexilis, bacchica ſerta, Ouid.

H elicon altiſſimus Boeotiæ mons, & Lucus non longe à Permeſſo amne, Muſis ſacer, ab Helicone Cithæronis fratre nomen adeptus, Solinus, Pauſanias. Et Muſis inquit Plinius, natale in nemore Helicone aſſignant. Strabo uero ita ſcribit. Helicon igitur non procul a Parnaſſo diſtans, illi æmulus eſt & altitudine & circuitu. Vterꝗ. n. niuibus pulſatur, Hoc autẽ in loco eſt cõſecrata Muſis ædes, Fonſꝗ Caballinus, & libethridum ſpelunca Nympharum. ¶ Amœnus, Lucret. ¶ Vmbroſus, Horat. ¶ Virgineus, Ouid.

H elena vt Pindarus Ioue & Leda procreata, ut alii Tyndareo & Leda, ut alii ex Ioue & Nemeſi in piſcem mutata. Ex ea & Menelao nati, Morraphion, à quo Morraphiorũ genus apud Perſas, Diæthus, Aethiolas qui apud Lacedæmonios colitur, itemꝗ Nicoſtratus, & filia Hermione, authores Athenæus, Euſtathius, Porphyrius, Interpres Homeri, Heſiodus; Hyginus uero hoc pacto æditam Helenã ſcriptis mandauit. Iupiter quum amore inductus Nemeſim diligere cœpiſſet, neꝗ ab ea ut ſecum cubaret, impetrare potuiſſet, hac cogitatione eſt liberatus, Iubet enim Venerem aquilæ ſimulatam ſe ſequi, ipſe in Olorẽ, conuerſus ut aquilam fugiens ad Nemeſim fugit, & in eius gremio ſe collocauit, quẽ Nemeſis nõ aſpernata, amplexu tenens, ſomno eſt conſopita, quã dormientem Iupiter cõpreſſit, ipſe autem auolauit. Et quia ab hominibus alte uolans cœlo videbatur, inter ſidera dictus eſt eſſe cõſtitutus, quod ne falſum uideretur, Iupiter e facto eũ uolantẽ, & aquilam cõſequẽtem collocauit in mũdo. Nemeſis aũt ut quæ auiũ generi eſſet iuncta, menſibus actis ouiũ precreauit, quod Mercurius auferens, detulit Spartã, & Ledæ ſedenti proiecit in gremiũ, ex quo naſcitur Helena, cæteris corporis ſpecie præſtans, quã Leda ſuã filiam nominauit. Alii aũt, cũ Leda Iouẽ concubuiſſe in Olorẽ conuerſum, de quo in medio relinquimus. Hæc Hyginus. Meminit huius fabulæ & Lycophronis interpres. Helenam à Theſeo Pirithooꝗ raptam latius diſſeruere Diodorus, & Plutarchus. Eam quinꝗ uiri habuerunt, Theſeus, Menelaus, Paris, Deiphobus, Achilles in Campis Elyſiis, ut ait Lycophronis interpres. Helenium Herbam celebrat Plinius, quod è lacrymis Helenæ dicitur natum, & ideo in Helena inſula laudatiſſimum, fauere creditur formæ, cutem mulierum in facie, reliquoꝗ corpore nutrire incorruptam. Præterea putant uſu eius quandam datam gratiam iis, Veneremꝗ con

ciliari, attribuit & hilaritatis effectum eidem ſi potetur in uino, eumq́ quem habuerit Nepenthes illud prædicatum ab Homero, q̄ ea triſtitia omnis aboleatur, Eſt autem ſucci prædulcis. ¶ Tyndaris, Lucr. ¶ Mœcha, Catul. ¶ Argiua, Ledæa, Lacæna, Virg. ¶ Infamis, adultera, Hor. ¶ Pulcherrima, Tænaria, Oebalis, Oebalia, Oebalus namq́ Perierus filius Lacedæmone regnauit, ex quo Tyndareus & Icarus & Hippothoon, & Arne nati ſunt, Icarus Tyndareum regno expulit. Euſtathius author. Therapnæa, Ouid. Therapne oppidum in agro Laconico, ubi Helenæ fanum erat. Herodotus, Pli.

H elleſpontus fretum Europā ab Aſia diuidens, Vaſtū mare, inquit Plin. præiacens Aſiæ, & ab Europa porrecto Cheroneſi littore expulſo anguſto meatu irrumpit in terras, ſeptem ſtadiorum interuallo Europam auferens Aſiæ, primas anguſtias Helleſpontum vocant. Hac Xerxes Perſarum rex conſtrato in nauibus ponte duxit exercitum. Ei nomen dedit Helle Phryxi ſoror quū in eum decidiſſet, ibiq́ debitum naturæ reddidiſſet, Strabo, Hyginus, Philoſtratus. ¶ Rapidus, Catullus. ¶ Longus. Quidam.n. Helleſponti Longitudinē. DCCXX. milia faciunt, ut ſcribit Plin. Latitudo eius. CCCLXXXIIII. eſt. MARE Helles, longa ſtagna Phryxeæ ſororis, anguſtæ male uectæ virginis vndæ, Ouid.

H elle Athamantis Aeoli filii, & Nepheles filia, de qua diuerſa atq́ aduerſa inter ſe authores tradidere, Diodorus, Ariſtophanis, & Apollonii int. Hygin. ¶ Athamantis, Prop. ¶ Nephaleis, ſoror Phryxea. Aeolis, virgo uecta male, æolia, Ouid.

H elenus Priami ex Hecuba filius, cui ob induſtriam ſingularem vaticinandi Pyrrhus Achillis filius regnum Chaonum, ſiue Epirū, et Andromacham Hectoris, quā et ipſe matrimonio in diuiſione Troianæ Prædæ acceperat vxorem tradidit, author Iuſti. ¶ Priamides, Treiugena, interpres diuum, interpres Phœbi, armipotens, Virg. ¶ Vates Dardanius, vates Phrygius, Ouid.

H ellopiæ aquæ calidæ in Caryſto Euboeæ oppido, quæ Hellopia dicta eſt ab Ionis filio Hellope, Caryſtus uero quæ & Aegæa, ab Aegæone principe, & Caryſtus à Caryſto Chironis filio, & aliqaundo Chironia dicta eſt, non tam aquis calentibus nobilis fuit quā marmore Caryſtio, habuit ēt aues quæ flāmas impune inuolarent, & Carbaſa quæ in flāma coniecta emūdabant. Cæterū & in Chalcide & Delio Euboeæ aquarum calentium ſcaturigines fuerunt, curandis corporibus accommodatiſſimæ. Strabo, Euſtathius, Pli. Solinus. ¶ Caryſtia vnda ardens campis Cretæis. Tibull. Nam vt ait Stra. ex Ione, libro primo, Euripi tempeſtas fretum Euboeæ quod in Cretam traiiciebat abſcidit.

H elice Achaiæ Ciuitas, ab Helica Lycaonis, vel Sellinūtis filia, à fluctibus deleta. Nā quū terræmotus in ſublime pelagus extuliſſet, et ipſam diluuii inſtar abſcrpſit, ſimul & Neptuni tēplū Heliconii, quod & ætate noſtra (inquit Strabo) Iones præcipue honoribus adorant, ibiq́ ſacrificiū operant quod ab vniuerſis Ionibus factum Panionia uocatur. Cæterū Helice duobus ante res Leuctricas annis deſtructa eſt. Eratoſthenes locū ſe vidiſſe ait, & Porthmenſes affirmare, ut in traiectu Neptunus ex

ære ſublimis aſtabat, aurigariam ſcuticam manu geſtans piſcatoribus diſcrimen imi portantem. Heraclides autem commemorat, ætate ſua calamitatem illam noctu acci diſſe, urbemq́ ipſam quæ ſtadiis. XII. diſtabat a mari toto cum loco fuiſſe obrutã. Homines uero inde ad duo milia miſſos ab Achæis ut mortuos eximerent re infecta rediiſſe: finitimis autem agrum diuiſiſſe. Eam uero cladem ob Neptuni iram accidiſ ſe. Alterius quoq́ Helices quæ ad Theſſaliam pertinet mentionem fecit Heſiodus. Hæc ex Strabone, Plin. quoq́ ait, Achaiæ oppida Helice, Bura, in quæ refugere hauſtis prioribus, Sicyon, Aegira, Aegion, Erineos. ¶ Achæis, Ouid.

H erbæ, florentes, molles, teneræ, pallentes, uirides, potentes, Virg. ¶ Salubres, Ti bull. ¶ Opacæ, fortes, Ouid.

H erculanium vrbs prope Neapolim Melæ, Pliniocq́. ¶ Herculea urbs, Ouid.

H ercules Alcmenæ & Iouis filius, Homerus, Heſiod. Amphitryone natus creditur, vt in fabulis legimus, uel apud Plautum. non tam alienis quã ſuis laboribus ac mo nimentis inclytus: de quo plurima habes apud Diodorum. Vt ſcribit Stephanus, Agenor & Belus fratres fuere, filii Neptuni & Libyes, ex Agenore Phœnix, ex Belo Danaus & Ægyptus, cuius Lynceus, cuius Abas, cuius Acriſius, cuius Da nae, cuius Perſeus, cuius Alceus, cuius Amphitryon ex Laonome, & non, ut alii putant, Lyſidice Pelopis filia, cuius Hercules. ¶ Falſiparens, Amphitryoniades, Ca tul. ¶ Alcides, magnus, Tirynthius, maximus, Virg. ¶ Vagus, impiger, Horat. ¶ In uictus, deus Oetæus, ab Oeta monte Theſſaliæ, ubi pyra conſtructa ſe combuſſit, indeq́ ad deos tranſiit. Authoribus Ouidio, Seneca, Diod. DEVS Thebanus, Plinius. Nec cedentes inquit, Athenis claritate quæ cognominantur Boeotiæ Thebæ duorum numinũ Liberi atq́ Herculis (ut uolunt) patria. EXIMIVS, pater ſan ctus. Prop. Aelius, ut refert Varro, Dium fidium dicebat Diious filium ut græci Dioſcoron Caſtorem, & putabant hunc eſſe ſanctum ab Sabina Lingua, Herculem à græca. ¶ Ferox, Ioue natus, Iouis inclyta proles, laborifer, clauiger, Ouidius. Eo dem modo claua & pellis Leonis, inquit Diodorus, antiquo Herculi conueniunt, quo tempore nondum erant arma adinuenta, ſed fuſtibus homines iniurias propulſabant, ac ferarum pellibus tegebant pro armis corpora.

H ermaphroditus Venere & Mercurio æditus, unde utriuſq́ parentis nomen cæpiſſe fertur. Hunc deum eſſe opinantur promiſcua uiri ac fœminæ natura, & ſpecie molliticq́ corporis fœminæ ſimilem & opera exercuiſſe uiri, quidam einſmodi aſſerunt naturæ monſtra quæ raro fiunt, atq́ aliquid tum bonum tum malum por tendunt, Diod. Ouid. ¶ Atlantiades, propter Maiam Atlantis filiam & Mercurii matrem. SEMIMAS, ſemiuir, biformis, Ouidius.

H ermione Menelai & Helenæ filia Homero, & Heſiodo authoribus. Interpres Ly cophronis Theſeo & Helena natam putat. ¶ Ledæa, Lacedæmonia. Virg ¶ Spar tana, Prop. ¶ Pelopea, Tantalis, Ouid.

H ermus Lydiæ amnis Smyrnæum agrum præterfluens, Myſiæ initium eſt, & è monte Dyndymene ſacro per exuſtam regionem in Sardianum agrum defertur

ſecundum

ſecundum continuos Campos vſq; in mare, multa auri ramenta ſecum ferens, Herodot. Strabo, Plin. ¶ Auro turbidus, Virg.

Hero puella è Seſto urbe Europæ, cuius amore Leander Abydenus quũ teneretur noctu maris anguſtias natare ad illam conſueuerat, auth. Muſæus, Strabo, Philoſt. Ouidius. ¶ Seſta puella, Ouid.

Heroes diuinum genus, qui Semidei vocantur, authore Heſiodo. Nam & Diuinũ genus in Deos & Dæmonas qui Diis inferiores ſunt, & humanum in Heroes, & homines qui Heroibus ſubiecti ſunt, diuiditur, ſunt autem Heroes qui uel matre dea, mortali patre geniti ſunt, uel è contrario, qualis Achilles, & Hector fuit, Apolline ſcilicet & Hecuba natus, ut legimus apud Euſtathium. Diuus Auguſtinus qui ſint Heroes oſtendit dicens. Nomen heroum ab Iunone dicitur tractum, ꝙ græce Iuno Hera appellatur, & ideo neſcio quis filius eius ſecundum Græcorum fabulas Heros fuit, hoc videlicet myſticum ſignificante fabula, ꝙ aer dæmonibus deputet, vbi volunt cũ dæmonibus Heroas habitare, quo nomine appellant alicuius meriti animas defunctorum. Idem quoq; ſcribit inter Lunæ gyrum ac uentorum cacumina aerias eſſe animas: ſed eas animo non oculis videri, & uocari Heroas, & Lares, & Genios, Triſmegiſtus quoq; author eſt Heroas habitare inter aeris puriſſimam partem ſupra nos & terram ubi nullus eſt nebulis locus. Thales, Pythagoras, Plato, Stoici, Genios animales eſſe ſubſtantias, eſſe etiam Heroas abſtractas à corporibus animas, bonos quidẽ bonas, malos uero malas voluerunt. Martianus Capella. A medietate, inquit, aeris uſq; in montium terræq; confinia Hemithei, Heroeſq; uerſantur, qui ex eo ꝙ Heram Terram ueteres dixerunt Heroes nuncupati. At Plato in Cratylo ita Socratem loquentem inducit, Heros aũt quid ſignificat? Id nequaquam inuentu difficile. Paulo.n. Heroum nomen ab origine diſtat, indicans generationem illorum ab Herotos id eſt amore manaſſe. Her. Quid tum? So. Omnes utiq; heroes uel ex amore deorũ erga mulieres humanas, uel amore uirorum erga deas ſunt geniti, præterea ſi hoc ſecundum priſcam Atticorum Linguam conſideraueris, magis intelliges, reperies.n. ꝙ pauliſper mutatum eſt nominis gratia ex Herotos, id eſt amore, unde ſunt Heroes geniti, ꝙ aut hinc Heroum nomen eſt ductum, aut ex eo ꝙ ſapientes rhetoreſq; fuerunt, facundi uidelicet, & ad interrogandũ diſſerendũq; promptiſſimi, εἴρειν nanq; dicere eſt. Quare ut modo dicebamus, Attica uoce Heroes rhetores quidã diſputatoreſq; & amatorii eſſe vñr, uñ rhetorũ ſophiſtarũq; genus heroica proles exiſtit. ¶ Deũ genus, Catull. ¶ Delecti, magnanimi, Virg.

Heroides, quæ & Heroinæ, blandæ, formoſæ, Inachiæ, Propertius, hoc eſt Græcæ, ab Inacho Arguorum rege, porro frequenti epitheto Home. Achaiã καλλιγύναικα appellat.

Heſiodus poeta Dii ac Picymedæ filius: cuius interfecti oſſa ex Naupacto in Orchomeniam ex Pythiæ oraculo tranſlata ſunt, Cymæus fuit, ſed quum adhuc iuuenis eſſet, in Aſcram Boeotiæ uicum à parentibus delatus eſt, Porphyrius aliiq; nõ pauci Heſiodum annos fere cẽtum poſt Homerum fuiſſe prodiderunt. Is princeps om-

nium de Agriculturæ præcepit, authores Plutar. Pauſanias, Thrucydides, Suid. Plinius. ¶ Aſcræus ſenex, Virg. ¶ Aſcræus poeta, uetus, Prop. ¶ Præceptor arandi, ſenex agricola, Ouid.

H eſperus Atlantis filius, pietate ac in ſubiectos iuſtitia humanitateq́ue inſignis, qui quũ in Atlantis montis cacumen ad obſeruandos aſtrorũ curſus aſcendiſſet, ſubito à uentis arreptus nequaquã amplius uiſus eſt. Ob eius virtutẽ caſum hunc miſerata plebs honores ei præbens immortales, aſtrum cœleſte lucidiſſimũ eius nomine vocauit. Author Diodorus. Hunc Latini Veſperuginem, Veſperumq́ue appellant ut ſcribit Varro. ¶ Noctifer, Catul. ¶ Frigidus, ſerus, rubens, Virg. ¶ Formoſus, Roſcidus, Ouid.

H esperi equus, fuſcus, Ouid.

H esperidum poma, aurea, fulgentia, Lucret.

H IATVS, Cauus, Propert. ¶ Patulus, Ouid.

H iems, aquoſa, ignaua, genialis, triſtis, dura, aſpera, glacialis, Virg. ¶ Acris, informis, iniqua, Hor. ¶ Cana, ſenilis, tremula, horrida, pigra, ſqualens, fera, iners, Ouid.

H imber, gelidus, uagus, Lucret. ¶ Ater, frigidus, turbidus, fœcundus, Ceruleus, Virg. ¶ Edax, Horat.

H innitus, acutus, Virgilius.

H ippolytus Theſei & Antiopes Amazonis filius, ut Diodoro placet, Hippolytæ Amazonis, ut Trogo, & Plutarcho, Eius notiſſima fabula ex Diodoro, Ouidio, Seneca, Plutar. ¶ Virbius, quod bis uir fuerit, primo antequã ab equis diſcerperetur, deinde poſtquã beneficio Æſculapii ad uitã eſt reuocatus, id quod ex Virgilio, Ouidioq́ue manifeſte colligi poteſt. ¶ Pudicus, Horat. ¶ Theſeius heros, Amazone natus, Amazonius, nepos Aethræ, pius, Ouidius.

H ippocrene fons, Latinis, ut Perſio, fons Caballinus nuncupatus, in Bœotia apud Heliconem, ita dictus, quod Pegaſus ſubiectã rupem ungula feriens fontem aperuit, Authores Strabo, Hyginus, Plin. Feſtus, Solinus Plinium ſecutus ita ſcribit, Apud Thebas Helicon lucus eſt, Cithæron ſaltus, amnis Iſmenus, fontes Arethuſa, Oedipodia, Pſamathe, Epigranea, Dirce, Gargaphie, ſed ante alios Aganippe, & Hippocrene, quos Cadmus literarum primus repertor, dum rimaretur quæ nam adiiſſet loca, quoniam equeſtri exploratione primus deprehendiſſet, incenſa eſt licentia poetarum ut pariter utrũq́ue vulgarent, ſcilicet quod eorum alter alitis equi ungula ſollicitatus foret, alter potatus facundia animas irrigaret, Et quod aperta foret alitis equi vngula, & quod poti inſpirationem facerent literariam ¶ Lacus Gorgoneus, Pegaſum nãq́ue Aratus, & alii complures Neptuni & Meduſæ Gorgonis filium dixerunt, humor equi Bellerophontei, Proper. ¶ Aganippis undæ Pegaſides, fons Meduſæus, Ouid.

H ipponax poeta Ianbicus, Epheſus, Pytheo patre, matre Protide, incoluit Clazomenas, à Tyrannis Athenagora & Coma expulſus. Scripſit in Malam ſculptorem, filiumq́ue eius Miciaden, nepotemq́ue eius Anthermum Chium, item filios eius Bupalum, & Athenim, ſiue Antherinum ſcalpendi marmoris clariſſimos artifices

quòd ipſius Poetæ ætate fuere, quem certum eſt. LX. Olympiade fuiſſe. Hipponactis notabilis fœditas in vultu erat, quãobrem imaginem eius laſciuia iocorum ii proposuere ridentium circulis. Quod Hipponax indignatus, amaritudine carminum diſtrinxit eos, ita ut credatur aliquot ex iis in laqueum compuliſſe, quod falſum eſt. Complura. n. in finitimis inſulis ſimulachra poſtea fecere. Authores Suidas, & Plinius. Hic Trimetrũ Archilochium, teſte Dionyſio Halicarnaſſeo, de induſtria in Scazontem infregit, quũ inimicos lacerare vellet, quo videlicet feriret fortius. ¶ Acer hoſtis Bupalo, Horat.

Hippodamia Briſæ filia, quã poetæ à patre Briſeida uocant, quæ Achilli capta Lyrneſo in ſorte prædæ obtigit, eam poſtmodum Agamẽnon Achilli abſtulit, quam ob cauſam Achilles diu pugna abſtinuit. Cæterum Briſes & Chryſes fratres fuerunt, Ardyis filii, Briſes Pedaſum Troadis urbem apud Satnioentem fluuiũ habitauit, Chryſes uero Chryſam quæ à Pedaſo diei itinere abeſt, ex authoribus Homero, Euſtathio, Dicty Cretenſe. ¶ Briſeis, formoſa, Propert. ¶ Lyrneſis, Ouid. à Lyrneſo oppido Phrygiæ, Strabo, Feſtus.

Hippodamia, quæ & Hippodame Ouidio, Butæ ſiue Adraſti filia, quã Pirithous duxit uxorem, Nuptiæ in Pelio Theſſaliæ monte celebratæ, Centauri qui aderant quum fœminis uim paraſſent, Theſei, Herculis, Neſtoriſq; manibus trucidati, & in fugam acti ſunt, Home. eiuſq; interpres. Diodo. Plin. Ouid. ¶ Lapithæ genus Heroine, Centaurus medio grata rapina mero, Proper. ¶ Atracis, ab Atrace Theſſaliæ fluuio, Stra. ambigua, Ouid.

Hippodamiam quæ & Hippodame, Oenomai regis filia, ex Euarete Acriſii filia, Pelopis vxor, In Piſa namq; Peloponeſi ciuitate Mars ex Aegina Aſopi filia genuit Oenomaum. Hic vnicam filiam Hippodamiam ex Eurythoe Danai filia ſuſceptam appellauit, finem vitæ ab oraculo ſciſcitante, reſponſum eſt tunc in fata illum conceſſurum cum filia Hippodamia nupſiſſet. Igitur filiæ nuptias ueritus, decreuit ut in perpetua aſſeruaretur uirginitate. Multis puellam in uxorem petentibus, illis id propoſuit certamen, quo qui uictus eſſet interficeretur, victori virginem deſpõderet. Equorum inſtituit curſum à Piſa ad aram Neptuni quæ eſt ad Iſthmũ Corinthi, curſus erat eiuſmodi, Oenomaus arietem Ioui ſacrificabat, qui uirginem poſtulabat quatuor equorum ferebatur curru, Oenomaus ſacris peractis curſu ſequebatur præcedentem auriga Myrtilo Mercurii & Cleobules filio, equi Pſylla & Harpinina dicebantur, aſſecutum haſta quam manu geſtabat interficiebat. Hoc pacto quum plures equorum uelocitate peremiſſet, Pelops Tantali filius qui Piſam acceſſerat uiſa Hippodamia id concipiens connubium, corrupto Myrtilo, illius opera, & equis pennatis ſibi à Neptuno datis, victoria uſus eſt, primuſq; ad Aram Neptuni peruenit, qua ex re dolore actus Oenomaus exiſtimans aduenisſe reſponſi tempus, ſibi mortem conſciuit, Pelops ſumpta vxore Hippodamia Piſæ regnum tenuit. Qui uiribus ac prudentia inſignis quum plurimos in Peloponeſo accolas deduxiſſet, eam regionem Peloponeſſum à ſe denominauit. Autho. Pindarus,

Hyginus, & Diodorus, & Lycoph. interp. ex Hippodamia & Pelope nati ſunt, ut refert Pindari interpres, Atreus, Thyeſtes, Pyttheus, Alcathus, Pliſthenes, Chryſippus, uel ut alii, Thyeſtes, Atreus, Alcathus, Hippoalcmos, Dias, ut quidam Chryſippus ex Axioche nympha, Pliſthenes ex alia, ut quibuſdam placet, Atreus, Thyeſtes, Hippolcmus, Pliſthenes, Pyttheus, Pelops iunior, eam poſtmodum Pelops exorrem fecit, ob Chryſippũ filium ab ea interfectum ut ſcribit Plutarchus. ¶ Aucta externis rotis, Proper. ¶ Vecta peregrinis rotis, Piſæa, Ouid.

H ippolyte Amazon Antiopes ac Menalippes ſoror, hanc Theſeus obtentam in præmiũ captiuam, eandem in matrimoniũ aſſumpſit, atq; ex ea genuit Hippolytum, Iuſtinus author. ¶ Barbara, Propert.

H ippolyte, de qua in Acaſto dictũ eſt. ¶ Magneſſa, Horat.

H ippomenes ex Megareo Oncheſti filii Neptuni filio natus apud Ouidium qui eius fabulam percurrit, Martis filius apud Theocriti interpretem. ¶ Aonius, proles Neptunia, Megareius, Ouid.

H ircus, Cinyphius, Virg ex Herodoto. ¶ Grauis, propter fœtorem, leuis. Horat. ¶ Dux pecoris, Tibull.

H irundo, garrula, arguta, nigra, Virg. ¶ Veris prænuntia, Ouid. ex Sappho, ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών.

H irundinis nidus, opus Luteum, Ouid.

H iſpania Græcis ac Latinis Iberia nuncupata ab Ibero amne, poſtea Hiſpania ab Hiſpalo, qua Gallias tangit, pelago undiq; incincta, ubi illis adhæret maxime anguſta, paulatim ſe in oceanũ mare extendit, magis magiſq; Latior ad occidentem abit, ac fit ibi latiſſima, equis, ferro, plumbo, ære, argento auroq; & tam abundans, & adeo fertilis, ut ſicubi ob penuriam aquarũ effœta, & ſui diſſimilis eſt, Linum tamen, aut ſpartũ alat, Tribus autem eſt diſtincta nominibus, parſq; eius Tarraconenſis, pars Bætica, pars Luſitania uocat, Plin. Mela, Iuſti Strab. ¶ Fera, dura, Horat. ¶ Lætis audax campis, Tibull. Hiſpani, inquit Iul. Firmicus, elata iactantiæ animoſitate præpoſteri, Scythæ ſoli immani feritatis crudelitate graſſantur. Itali ſemper regali nobilitate præfulgidi, Galli ſtolidi, leues Græci, Afri ſubdoli, auari Syrii, acuti Siculi, luxurioſi ſemper Aſiani, & uoluptatibus occupati.

H iſpani, qui & Iberi, Catullo, & aliis. ¶ Impacati, Virg.

H iſtoria pedeſtris, Horat. ¶ Arguta, Propert.

H OMERVS Poetarũm deus, Meletis in Smyrna fluuii, & Critheidis filius, ut alii Apollinis & Calliopes, ut Charax hiſtoricus Maronis, uel Mitii & Eumetidis, ut alii putant Telemachi Vlyſſis filii & Polydoræ Neſtoris filiæ, alii Critei, alii Mæonis filium tradiderũt, de quo accuratiſſime Herodo. Plutar. & Suid. & Velleius Paterculus, meminerunt. ¶ Semper florens, Lucret. ¶ Mæonius, Horat. ¶ Aeternus, Meletæus, Tibull. Meletes amnis Lydiæ prope Smyrnam fluens, quæ à compluribus Homeri patria dicta eſt, Author Strabo. ¶ Vates Achæus, magnus, Mæonides, antiquus, Ouid.

H omines, qui & mortales, miſeri, ægri Lucret. ¶ Durum genus, Virgilius. ¶ Audaces, Horatius.

H onor, clarus, Lucret. ¶ Lætus, Virg. ¶ Tumidus. Proper. ¶ Inuidioſus, Ouid.

H oræ Themidis & Iouis filiæ, quibus Cœli portæ creditæ ſunt. Earum nomina Eunomie, Dice, Irene. Horarum ſingulis ab Ioue datum eſt munus ſuum ad vitæ cultum, & mortalium cõmoditatem. Nihil eſt. n. vitæ hominũ ad fœlicitatem comparandam utilius, quam leges, iuſtitia, & pax, Homerus, Heſiodus Orpheus, Cornutus, Diodorus, Philoſtratus. ¶ Aureæ, Catull. ¶ Deæ ueloces, celeres, mutes, Ouid.

H ora, fugiens, Horat.

H oratius poeta, cui primas apud Latinos in Lyricis Satyraq́ dederunt. CLXXIX. Olympiade Libertino patre Venuſii natus, qui. LVII. ætatis ſuæ anno Romæ mortuus eſt. Euſebius, Quintilianus. ¶ Daunius, quod ipſemet exponit dicens, Lucanus an Appulus anceps. Nam Venuſinus arat finem ſub vtrunq́ Colonus. Porro Venuſia Dauniorum Colonia apud Plinium, ROMANÆ fidicen lyræ, Hora. ¶ Cultus, numeroſus, Ouid.

H orrea, terrena, Ouid.

H orror, acerbus, Lucret. ¶ Frigidus, ſæuus, Virg. ¶ Mœſtus, Propert. ¶ Tremulus, Luridus, gelidus. Ouid.

H ortus, uarius, Catul. ¶ Pinguis, Virg. ¶ Pomoſus, fertilis. Tibul. ¶ Riguus, cultus, Ouidius.

H oſtis, ſæuus, Lucret. ¶ Aduerſus, amarus, Virg. ¶ Cruentus, perfidus, Horat. ¶ Pugnax, Propert. ¶ Ferus, infeſtus, Ouid.

H oſtia, pinguis, Virgil ¶ Myſtica, Tibullus.

H oſpes, nouus. Virg. ¶ Sagax, Horat.

H ubera, Lactea, Læta, Virgilius.

H ulcera, Putria, Lucretius.

H umeri, alti, Virg. ¶ Duri, Ouid.

H umor, tener, Virg.

H YACINTHVS puer in ſui nominis florem mutatus, Apollinis & Zephyri amor, Amyclæ regis Lacedæmonior. et Diomedæ filius, ut Pauſanias, & Nicander, et Tzetzes, ut Lucianus & Philoſtratus, Oebali. ¶ Tænarides, Amyclides, Oebalides, Oebalius puer, Ouidius.

H yacinthus flos, ſi Ouidio credimus, Lilii forma, colore purpureo. Apud Dioſcoridẽ ita legimus, Hyacinthus, alii Eloniaden, alii porphyrantes, Romani Bacum ſeu Vacum, alii Vaccinium, Folium habet Bulbi, Caulem palmi Læuem tenuioremq́ digito minimo, coloris Herbacei, cornam iacentem, incuruam, plenam floris purpurei. Hæc apud Dioſcor. Cæterum Hyacinthi & albi & ferruginei hoc eſt cerulei viſuntur. Nam & Lapis frutici cognominis cæruleo nitore fulget, ut Solinus inquit, Comitatur florem hunc duplex fabula, luctum præferens eius quem dilexerit Apollo, aut ex Aiacis cruore editum, ita diſcurrentibus uenis ut græcarũ literarũ figura

ea legatur inſcripta, Pauſanias florem qui legatur extincto Aiace apud Salaminam credi, refert editum primo, nec Hyacintho, ſed literis hyacintho ſimilem videri ex candido rubentem, ac lilio minorē. Palladius Hyacinthum & Irim, & Gladiolum à ſimilitudine foliorū uocari dicit. Certe Columella Hyacinthū cœleſtis numinis vocat, ut ad Hyacinthum qui ab Iridis foliorum ſimilitudine Iris dicit respicere videatur, propter Iridem Cœleſte numen. qui Seruiū grammaticum accuſant, ꝙ hyacinthum eſſe dixerit, quem Virgilium Vaccinium in Carmine dixerit, Dioſcoridē accuſant, affirmantem Hyacinthum à Romanis Vaccinium appellari: nec obſtat ꝙ nigra dicat poeta, quando purpuream quoq; violam eſt ubi authores nigram vocare ſoleant. ¶ Suaue rubens, niger, mollis, ferrugineus. Virg. ¶ Nitentior oſtro, Ouid.

Hyades ſtellæ, quæ Tauri ſideris oris effigiem continent. Has autem Pherecydes Athenienſis Bacchi nutrices eſſe demonſtrat numero ſeptem, quas etiam Nymphas Dodonidas ait appellatas. Harum nomina ſunt hæc, Ambroſia, Coronis, Eudora, Dione, Aeſyle, Polyxo, Thiene, ut Heſiodus, Phæſyle, Cleia, Phæo, Eudora Coronis. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Tethym profugiſſe, ut ait Aſclepiades, Sed ut Pherecydes dicit ad Thebas Bacchum perlatum Iunoni tradiderunt, quā ob cauſam ab Ioue gratia eis eſt relata, ꝙ inter ſidera ſint conſtitutæ. Hyades aūt appellatæ ſunt, ut ait Muſæus, ꝙ ex Atlante & Hya Oceani filia ſint quindecim filiæ procreatæ, quarū quinq; Hyades appellatas demōſtrat, alii ꝙ harū Hyas fuerit frater à ſororibus plurimum dilectus, qui quum venans à leone eſſet interfectus, quinq;, de quibus ſupra diximus, lamentationibus aſſiduis permotæ dicunt interiiſſe, quare eas ꝙ plurimū de eius morte laborarent, Hyadas appellatas. Hyadas Cicero eiuſq; Libertus Tyro à pluendo dictas ſcribunt, ὕειν enim eſt pluere, noſtri imperite ſucculas appellarunt, quaſi à ſuibus eſſent, non ab Himbribus nominatæ, alii quod Bacchum, qui & ὕης dicitur, educauerint, alii à Semele quæ ὕη appellata eſt authore Pherecyde. Ex authoribus Hygino. Interprete Arati, & Homeri, Etymologico. ¶ Pluuiæ Virg. ¶ Triſtes. Horat. Nam & quum oriuntur, & quū occidunt tempeſtates largoſq; himbres cient. ¶ Hyantides, Ouid.

Hybla in Sicilia oppidum, & mons, ab Hyblone rege nuncupata, ut Thucydidi placet. Poſtmodū Megara dicta, uerū Hyblæ nomen permanſit, Mel mittit quod cum Attico certat. Strabo, Plinius. ¶ Sicula, florida, Trinacris, alta. Ouid.

Hydra ſerpens, quam Plautus Excetram vocat, in Lerna Argiuorum palude, centum capitum ut Diodorus, ut Simonides nonaginta, ut Alcæus quinquaginta, quorum ſingulis cæſis duo renaſcebantur, ob eamq; rem minime uinci poſſe videbatur. Ob hāc difficultatem Hercules Iolaum monuit ut è veſtigio inciſam ceruicem face lignea, ne effiueret ſanguis, inureret: Hoc pacto ſuperata bellua ſagittas ſuas eius ſanguine tinxit, quo illarum vulnus mortiferū redderetur, Diodorus, & Suidas. Eam Heſiodus ſcribit ex Echidna & Typhaone prognatam à Iunone nimirum in odium Herculis enutritam. ¶ Peſtis Lernæa, Lucret. ¶ Bellua Lernæ, ſtridens. Horrenda, cincta ſerpentibus, immanis, anguis Lernæus, Virg. ¶ Echidna, Lernæa, Cæterum echidna

græcis vipera eſt.

H ydri, immanes, grauiter ſpirantes. Virg. ¶ Diri, echidnæi, Ouid.

H ydaſpes Indiæ fluuius ampliſſimus, & ad nauigandi uſum aptiſſimus, Indum atq; Aceſinem amnes influit. Ei nomen dedit Hydaſpes Rex, qui ſe in eum ob dolorẽ ſtu pratæ à ſe, crucič affixæ Chryſippæ filiæ præcipitauit. Strabo, Diodorus, Ptolemæus, Arrhianus, Dionyſius Afer, Plut. ¶ Medus Vir. A Medis nãq; montibus auſpicatur India, ut ait Solinus. ¶ Fabuloſus. Horat.

H ydrops, dirus, Horat.

H ylas Thiodomantis filius ut Apollonius ait, ut Hellanicus, Thiomenis, ab Hercule dilectus, qui etiã Philoctetẽ, & Dioniũ, & Periboeam, & Phrygem dilexit: tametſi Socrates Hylam à Polyphemo non autem ab Hercule amatum ſcribat. Pruſiadi Myſiæ urbi, quæ & Cius dicta eſt, mons imminet, quem Arganthonium uocant. Hoc in loco Hylam unũ ex ſociis Herculis, qui etiam Argonauta erat, quũ aquatum egrederetur à Nymphis captũ finxerunt, & adhuc feſta quædam apud Pruſienſes celebrantur, in quibus per montes uagi ſaltantes Hylam uocant, quaſi in ſyluam ad illũ inquirendũ egrediantur, authores Strabo, Apollonius Rhodius, eiuſq; interpres. Sane montem illũ non Arganthoniũ ut Apollonius, Suidas, & Strabo, ſed Arganthum Orpheus in Argonauticis uocat, qui & Argathon & Argathone Stephano dicitur. Alii non Arganthoniũ, ſed Argathonium legunt, ab Argathona Rheſi coniuge, unde poſſeſſiuum Argathoneius, ſicut à Githerone Githeroneius, ex authoritate Stephani. ¶ Thiodomanteus, formoſus, Propert.

H ymen, ſiue Hymenæus, Apollinis ex Calliope filius, apud Orpheum, Ialemũ, Aſclepiadem, apud Catull, Vraniæ. Huius fabulam percurrit Lactantius Placidus. ¶ Vraniæ genus, cultor collis Heliconii, Catull. ¶ Formoſus, Ouid.

H ymettus Atticæ mons maxime nobilis, Strabo, Stephanus. ¶ Semper florens, Purpureus, Ouid. à purpureis floribus.

H ypanis nobiliſſimus Indiæ amnis, qui Alexandri magni iter terminauit, ſicut aræ in ripa eius poſitæ probant. Solinus, Strabo, Diodorus, Stephanus ſcribit Hypanim fluuium inter Pontũ & Meotidem paludem, qui ab Europæ parte in pontum influit, Plinio quoq; Hypanis per Nomadas & Hylæos Ponti populos fluit manu facto alueo in Bycen, ſiue Bugen, naturali in Caroetum, itemq; apud Strabonem Hypanis Boryſtheni amni proximus eſt. ¶ Saxoſum ſonans, Virg.

H ypermneſtra Danai & Elephantidis filia, quæ Lynceo pepercit, authores Pindarus in Nemeis, Pauſanias, interpres Homeri, Euſebius, Tzetzes. ¶ Nobilis, Clemens, Horatius.

H ypæpæ urbs, quæ deſcendentibus à Tmolo Lydiæ monte occurrit ad Cayſtricã cãpeſtria, nomẽ ei quoniam ſub Aepos monte ſita eſt, Veneri dicata, ideo q̃ pulcherrimæ fœminæ ibi uiſuntur, Strabo, Stephanus. ¶ Paruæ, Ouid.

H ypſipyle Thoantis regis Lemni inſulæ filia, quæ ſola patrem ſeruauit, quum reliquæ mulieres uiros omnes una nocte peremiſſent, ex ea Iaſon Euneum filium ſuſtu-

IACVLVM, *uelox, acutum*, Virg. ¶ *Latum*, Ouid.

Iambus, trux, Catull. ¶ *Criminoſus*, Nam & ἰαμβίζειν *græcis eſt cauillari*, & ἰαμβοφάγος, *contumelioſus, & conuiciator, ut ait Hermogenis interpres, ſceler*, Horat. ¶ *Pugnax, liber*, Ouid.

Ianus deus à Chao detracta aſpiratione nominatus, id quod fuerit omnium primum, cui primo ſupplicabant uelut parenti, à quo rerum omnium factum putabant initium, à quo tanquam à principe deo prior menſis Ianuarius, Varro, Feſtus, Macrobius. *Is in Italia ante Aeneam regnauit annis circiter*, CL. Euſebius. ¶ *Bifrons*, Virg. C. *Baſſus in libro quem de diis compoſuit Ianum bifrontem fingi ait, quaſi ſuperum ac inferum Ianitorem, eundemque quadrifrontem quaſi uniuerſa climata maieſtate ſua ſua complexum*, Plutarch. *uero in Problematis ſcribit Ianum bifrontem idcirco pingi, uel quod Græcus perrhæbus fuerit, ſic. n. monimentis proditum eſt. Is poſtea quum in Italiam traieciſſet, & apud Barbaros conſediſſet linguam ſimul cum victu commutauit, vel potius quod Italos agreſtes ac Barbaros ad humanitatem uitæ cultumque traductos & agros colere, & remp. adminiſtrare inſtituit.* ¶ *Matutinus pater*. Horat. *Nam (ut ait Macrobius) Ianum quidam Solem demonſtrari uolunt: & ideo geminum, quaſi utriuſque ianuæ cœleſtis potentem, qui exoriens aperiat diem, occidens claudat, Septimius quoque afer poeta apud Terentianum canit. Iane pater, Iane tuens, diue biceps, biformis: O cate rerum Sator, o principium deorum, ſtridula cui limina, cui cardinei tumultus, cui reſerata mugiunt aurea clauſtra mundi. Tibi uetus ara caluit Aborigineo Sacello. Tibi naſcitur omne pecus, tibi creſcit hedus.* ¶ *Anceps, biformis, ſacer, cluſius à claudendo, Numa namque mitigandum ferocem populum armorum deſuetudine ratus, Ianum ad infimum Argiletum indicem pacis bellique fecit, apertus, ut in armis eſſe ciuitatem, clauſus pacatos circa omnes populos ſignificaret.* PATVLCIVS *eluſius ergo & patulcius quia bello eius ianuæ patent, pace claudunt*, BICEPS, *Clauiger*, Ouid. *quia ut ipſe canit. Quicquid ubique uides cœlum, mare, nubila, terras, Omnia ſunt noſtra clauſa, patent que manu, Me penes eſt unum uaſti cuſtodia mundi. Et iuruertendi cardinis omne meum eſt.*

Iapygia regio, Italiæ contigua, quam & Meſſapiam græci uocant. Eſt uero Meſſapia in Peninſulæ forma à Brunduſio uſque Tarentum iſthmo incluſa ſtad. X. *atque*. CCC. *Annauigatio uero circa ultimam Iapygiam ſtadiorum eſt*. CCCC. *Iapygia aut uniuerſa uſque ad Dauniam, cognomen à quodam duxit Iapyge, quem Dædalus è Cretenſi muliere ſuſcepiſſe dicit, ducemque Cretenſibus extitiſſe. Sane Meſſapiam, & Iapygiam, et Calabriam, & Salentinam complures com̃uni appellatione eaſdem faciunt. Hæc ex Strab. Hecatæus uero ut ſcribit Steph. duas ponit Iapygias, quarum una ſit in Apulia, altera in Illyrico, à quarum vtraque Iapyx & Iapygius deriueret, quamuis hoc improbet à Seruio, qui Iapygiam ab Iapidia ſcriptione diſtinguat, Iapygiam in Apulia conſtituens, Iapidiam uero ab Iapidio oppido dictam, à qua Iapis, Venetiæ proximum, quo uocabulo*

Et Salluſtius uſus ſit. ¶ Fortis, Tibullus. ¶ Meſſapia arua, Ouidius.

Iarbas Mauritanorum rex, Iouis Ammonis ex Garamantide nympha filius, qui decē pœnorum principibus ad ſe accerſitis Didonis nuptias ſub belli denuntiatione petiit, Iuſtinus, Virgil. ¶ Gætulus, Virg. ¶ Maurus, Ouid.

Iaſion Cretæ rex, qui & Iaſius, & Eetion, Ioue & Electra Atlantide natus, ut alii Minoe & Phronia, de qua Ouid. intellexiſſe videt quum ait, Paſiphaes Minos in Phronide pdidit ignes. Iaſion ſumpta uxore Cybele Corybantū genuit. Ex Cerere quoq; Plutū genuit, cui diuitias attribuerūt, quāobrem & fulmine in Samothracia percuſſus eſt, & ſi Diodorus eū ad deos tranſlatū ſcribat, alii fulmine ictum prodiderunt, q Cereris imagini iniuriam fecerit. In huius Iaſii gratiam Ceres ex frumēto panem Harmoniæ ſorori in nuptiis attulit. Ex auth. Homero, Heſiodo, Diod. Dionyſio Halicarn. Theocriti, Lycophronis, & Apollonii interprete, itemq; apud nos Hygino. ¶ Mitis, Ouidius.

Iaſon Aeſonis & Alcimedes Phylaci filius, ut Pherecydes, & Apollonius, ut Herodotus, Polypheme, ſiue Polymeles Autolyci filiæ, ut Andron, Theognitis Laodoci filiæ, ut alii, Rhæus ſtaphyli filiæ, ut alii Arnes, ut alii, Scarphes, Iaſonis hiſtoriā percurrunt Apollonii, & Lycophronis interpres, Tzetzes, Oui. & Diodo. ¶ Candidus, Horat. ¶ Aeſonides ab Aeſone patre, Scarphæ filio, à qua vrbs locridis dicta eſt. Int. Hom. Steph. Aemonius, Proper. ¶ Clarus, Aeſone natus, Aeſonius, molitor primæ ratis, Pelaſgus, Pagaſæus, male gratus, æmonius. Qui Medeā ob Glaucen, ſiue Creuſam Creontis regis filiam Corintho expulerit, cuius ope vellus aureū conſecutus erat, atq; tot periculis ſeruatus. FORMOSVS perfidus, Ouid.

Iaſon qui Pheras Theſſaliæ vrbem tyrrannide oppreſſit, quiq; à medicis, deploratus vomice morbo, quū mortem in acie quæreret, vulnerato ab hoſte pectore ſalutē inuenit, hunc Thebe vxor tandem interemit, authores Cic. Plutar. ¶ Phereus, Ouid. à Pheris Theſſaliæ urbe, cui nomē dedit Pheres Crethei filius, ſeu Phera Aeoli filia, duæ uero in Theſſalia hoc nomine fuerunt. Strab. Euſtathius.

Iaſpis gemma quæ uiret, & ſæpe tranſlucet, plurimæ ferunt eam gentes, Smaragdo ſimilem indicæ, Cyprii colore glauco & pingui, Perſica ſimilis eſt aeri, quæ ob id aerizuſa uocatur, Thermodontiaca cerulea, & Scythica inter ceruleas omnes optima, Phrygia purpurea, Cappadox ex purpureo cerulea, & non refulgens, Thracia Indicæ ſimilis, Chalcidica turbida præfertur omnibus quæ purpuræ aliquid habet. Secunda quæ roſæ. Tertia quæ Smaragdi. Quarta cœlo autumnali matutino ſimilis, quæ Boſa appellatur, & Aerizuſa. Similis eſt & Sardæ, imitatur etiā uiolas. Galenus Iaſpidem medicinæ utilē Chloron Iaſpin, hoc eſt uiridē, cognominat. Plin. Dioſcor. ¶ Fulua, Virg. hoc eſt uiridis, ut fuluaq; caput innectet oliua. Auther Ser.

Iazyges populi in Ponto, Strabo, Plinius. ¶ Acres, Ouid.

IBERIA, regio Ponti ad Septētrionē uñ Iberes populi, Stra. Ptolem. Priſ. ¶ Venenorū ferax, Horat. Soli. ſcribit Ponticis oris portū eſſe qui prouētu malorū graminū uſq; adeo celebris eſt, ut noxias herbas aconita illic nominemus. Et Virg. ait. Has herbas, atq; hæc Ponto mihi

lecta venena Ipſe dedit Mœris, naſcuntur plurima ponto.

Ibiſcum *herba, quod à Paſtinaca gracilitate diſtat: dānatum in cibis, ſed medicinæ vtile*, Plinius. ¶ Gracile, Virg.

ICARVS *Dædali filius, qui Icario mari nomen dedit*, Callimachus, Ouidius. ¶ Dædaleus, Horat.

I*ctus, ualidi*, Virgilius.

IDAS *Lyncei frater ex Aphareo Oebali filio, ut Lycophronis interpres, ut Piſander, matre Polydora, ut Theocritus, Laocooſa, ut Pherecydes, Arene.* ¶ Velox, Ouid.

I*dalium Cypri oppidum, quod & Idalia, ueneri ſacrum*, Plinius, & Stephanus. *Eſt & Idalium Cypri nemus* Virgilio, Seruioq;. ¶ Sanctū, frondoſum, Catull.

I*da mons Troadis, qui propontidi imminet, ab Ida regina, ut alii putant, ab Ida Aegeſthi filia, ex qua etiam Idæos coactylos genuit, antea Gargarū dicebatur. Ibi ſunt et Iouis, & Cybeles matris deorum altaria, authores* Plutarchus, Stephanus, Strabo. ¶ Viridis, Catull. *arboribus nanq; mirum in modū fœcundus eſt, præcipueq; Larice, fraxinoq; abundat, ut ſcribit* Plinius. ¶ Frondoſa, magna, Phrygia, uenatrix. Virg. *ex Homero, qui Idam* μητέρα θηρῶν, *hoc eſt matrem ferarum appellat.* ¶ Aquoſa, Horat. *Itidem epithetum ex Homero repetitum, frequenti nanq; epitheto* πολυπίδακα *Idam nominat. Et ut ait Strabo, Idam propriè multorum fontium dici exiſtimant, propter fluminum multitudinem ex ea profluentiū, præſertim ubi Dardania regio ei ſubiacet.* ¶ Celeberrima fontibus, humida, longa, alta, vmbroſa, ſacra, propter Cybelen, Cliuoſa, nemoroſa, opaca, amœna fontibus, pinifera, Ouidius.

I*da mons, Cretæ*, Pauſanias, Strabo. ¶ Ardua, Ouid.

I*dmon, ut ait Pherecydes, Aſteria Coroni filia & Apolline genitus, ut Apollonius Rhodius Abante Melampodis filio. Vnus ex Argonautis, qui in Maryandina ab apro necatus eſt:* Interpres Apollonii. ¶ Audax, Ouid.

I*domeneus Deucalionis Minois filii ex Cleopatra filius, qui cum Merione Moli Minois filio cum nauibus nonaginta ad Iliū cum Agamēnone profectus ē, poſtmodum ambo reuerſi in patria diem ſuum obierunt, honorificeq; ſepulti diuinos honores aſſecuti ſunt. Horum ſepulcra in Cnoſo Cretæ oſtenduntur cum inſcriptione. Cnoſii Idomenei ſepulchrum, Aſpice in quo ego Merion Moli filius propinquus iaceo. Hos ut nobiles heroes Cretenſes colunt ſacris in Bellorum diſcrimine eorum præſidium inuocantes.* Homerus, Lycophronis interpres, Diodorus. *Hic, authore Seruio, poſt euerſam Troiam quū reuerteretur in tempeſtate uouit diis ſacrificaturum de re quæ prius occurriſſet. Quum ergo filius illi occurriſſet, & illum aut immolaſſet, aut immolare uoluiſſet, pulſus à ciuibus regno Salentinum Calabriæ promontoriū tenuit, & ciuitatem condidit.* ¶ Lyctius, Virg.

IGNIS, *qui & Vulcanus poetis, calidus, æſtifer, liquidus*, Lucret. ¶ Rutilus, fumiſer, edax Virg. ¶ Sæuus, celer, Horat. ¶ Rapidus, acer, uiuidus, Ouid.

ILEX arbor inter eas quæ glandem ferunt. Cuius duo genera. Maſculas Ilices negant ferre. Ilex nullo flore exhilaratur. Poſt occaſum Vergiliarũ fructificat, & anno proficit vt Arcades putant, ſimul enim antecedentem fructum nouus, occupat, propterea à nonnullis inter biferas deſcripta. Radix ilici multiplex, & ut ſilueſtri altiſſima, folio roboris minore aculeato, læuiore cortice, Arbor ex ampliſſimis ui robur, materie ſpiſſa & robuſta, ſed quæ frangat ac diſſiliat ſponte ſua. Ob id Pericles Boeotios ilicibus dixit eſſe ſimiles, ut eſt apud Ariſtotelem, quoniam ipſi ſe conficerent inteſtinis diſcordiis. Plura apud Pliniũ & Theophraſtũ. ¶ Nigra, hoc eſt vmbroſa, ARGVTA, canora, ſtridula, ob auræ flatum, ut exponit Seruius. CAVA, Littorea, frondens, opaca. Virg. ¶ Procera, Horat. ¶ Viridis, ramoſa, curuata glandibus, Ouid.

Ilias Homeri opus, Longa, Prop. ¶ Opus æternũ, Ouid.

Ilium, & Ilios muliebri genere, Troadis urbs, ab Ilo, ſiue Troe Ili patre condita, & ab Ilo dicta, quã Troes Aſten uocabant, ad orientem Idam & Dardaniam uerſus. Iuxta Ilienſium urbem quercus Ili tumulo tunc ſatæ ducunt quũ cœpit Ilium uocari, Euſebius, Strabo, Plinius, Suidas, Stephanus. ¶ Diuũ domus inclytum bello, ſuperbum, altum, urbs Iliaca, Virg ¶ Sacrum, Horat. ¶ Ingens, Ouid.

Ilia, quæ & Rhea Siluia dicta eſt, Numitoris Albanorum regis filia, cui Amulius per ſpeciem honoris quum Veſtalem eam legiſſet perpetua uirginitate ſpem partus ademit, compreſſa ueſtales quũ geminũ partum edidiſſet, ſeu ita rata, ſeu quia deus author culpæ honeſtior erat, Martẽ incertæ ſtirpis patrem nuncupat. Dionyſ. Halicar. Liuius, Cæteri. De cuius morte uaria tradidere ſcriptores, Liuius enim, et Strabo ſcribunt iunctam fuiſſe in cuſtodiam datam nec aliud, Dionyſius iurgis cæſam necatam illico, uel in carcere diu aſſeruatam, ſolutamq; deinde fuiſſe mortuo Amulio, quod quidem & Plutarchus ſentit, addens à Romulo debitos matri reſtitutos fuiſſe honores, Porphyrio tradit authore Ennio in amnẽ Tiberim iuſſu Amulii præcipitatam, antea enim Anieni matrimonio iunctam. Acron adiicet mortuam ad ripam Anienis ſepultam. ¶ Regina ſacerdos, Virg. à regibus oriũda & reges paritura. ¶ Troica ſacerdos, clara, Horat.

Illuuies, dira, Virgil.

Illyria regio, ut Græci tradunt, ſupra Macedoniam, & Thraciam, à Chaonibus, & Theſprotis ad fluuiũ Iſtrum ſedem habens. Hæc. n. totius prouinciæ longitudo eſt. Amplitudo eius ex Macedonia, & Thraciæ montibus ad Pæones uſq;, & Ionium mare, alpiumq; abiecta protenditur, quæ dierum quinq; itinere continetur, longitudo ẽi triplo productior eſt, ut Græci perhibent. Romani eam regionem menſuræ ſubiicientes, longitudinem ſex miliũ ſtadiorum, Latitudinem mille & ducentorũ numero contineri putant: aſſeruntq; eius prouinciæ cognomen ab Illyrio Polyphemi filio ortum habuiſſe, Polyphemo quippe Cyclopi ac Galateæ Celtum, & Illyriũ, & Gallum filios extitiſſe, eoſq; ex Sicilia progreſſos, Celtis, & Illyriis, & Galatis ab ipſis cognomen aſſumentibus imperitaſſe. Author Appianus. ¶ Gelida, Proper.

Ilus Trois filius ex Callirboe Scamandri filia. Homerus, Dionyſi. Halicar. Interpres Lycophr. ¶ Dardanides, Ouid.

IMAGO, vagans, Ouid.

Impetus, ualidus, celer, acer, Lucret. ¶ Viuidus, uaſtus, Sæuus, Horat.

INACHVS, qui Argis annis. L. regnauit, totidemq́ Troianum bellum anteceſſit, autore Euſebio. ¶ Priſcus, Horat.

Inachus amnis Argiuorum, cum prius Carmanor appellaretur, deinde Halyacmon, ab Halyacmone Tirynthio, qui cum Iouem cum Rhea matre coeuntem conſpicatus eſſet in furorem uerſus in fluuium ſeſe deturbauit, deinde Inachus ab Inacho Ius patre, qui quum Iouem ob Io. filiam compreſſam conuiciis inſectaretur, in furorem actus à Tiſiphone in ſubiectum amnem ſeſe præcipitauit. Oceani & Tethyos filius, qui iuxta Argiuorum urbem inter ſaxoſas conualles labitur. Oritur ex Lyrtio ad Cynuriam montem Arcadiæ, Euſebius, Strabo, Lycophr. interp. Plut. Inachum ex Melia Oceani filia, quæ Bithynis ab Apollonio dicitur, Aegialeũ & Phoroneũ procreauiſſe tradit idem Lycophronis interpr. ex quo ab Ouidio dictum eſt. Inachus in Melia Bithynide pallidus iſſe Dicit, et mediis incaluiſſe uadis. ¶ Liquidus, Oui.

Incantatio, ualens, Horat. ¶ Carmen magicum, Tibull.

Incendia, clara, Sæua, Virg.

Incudes, duri, Virg.

India regio notiſſima, non Eoo tantũ appoſita pelago, ſed & mari Indico quod ad meridiem ſpectat, & hinc Tauri iugis ab occidente indefinita, tantũ ſpatium Littoris occupat, quantũ per ſexaginta dies nocteſq́ uelificantibus curſus eſt, bis in anno æſtatẽ habet, bis legit fruges, vice hiemis Eteſiis potitur auris, regio fertilis, & vario genere hominũ aliorũq́ animaliũ ſcatet, nomen ei dedit Indus amnis. Cui antea Mauſoli nomen fuit, à Mauſolo Solis filio, Plut. Strabo, Diodorus, Steph. Mela, Soli. ¶ Toſta. Cattul. ¶ Diues, Hora. ¶ Decolor, Gangetis, Ouidius. Maximi nanq́ Indiæ amnes authore Solino, Indus, & Ganges.

Indi, Extremi, Catull. ¶ Colorati, ſitientes, Virg. ¶ Felices, nigri, proximi Eois aquis, Tibul. ¶ Diſcolores, longinqui, dites, Prop. ¶ Eoi, decolores, depexi, Thuriferi, poſiti ſub ignibus ſidereis, Ouid.

Inertia, mollis, ſepulta, Horatius.

Infans, paruus, Lucret.

Inferorum porta, nigra Lurida, Propert.

Inferiæ, miseræ, triſtes, Catullus.

Inferi, ſiue Tartarus, & Tartara, atri, Lucis egeni, tetri, Lucret. ¶ Iter tenebricoſum Catull. ¶ Intimi, triſtes, ſtygii, alti, impii, nigri, regna inuia viuis, domus ſolis uacuæ, inania regna, loca ſenta ſitu, triſtes ſine ſole domus, loca turbida, duriſſima regna, pallida regna, diis inuiſa, TARTAREAE ſedes, caligantes, Virg. ¶ Domus exilis, domus Plutonia, regna triſtia, Luridi. Horat. ¶ Duri, tertia regna, infernum Plutonis regnum. Tibul. ¶ Nigrantes domi, aula fuſca, Propert. ¶ Sedes tenebroſa,

ſa, mundus opacus, regnum inamabile, tenebroſi, Luce carentia regna, inanes, regna inamœna, regnum vaſtum, regia cæca, Ouid.

Inſula, Lanea, Virgilius.

Ingluuies, atra, Virgilius.

Ingenium, uelox, capax, Ouidius.

Inimicitiæ, truces, Horat. ¶ Acerbæ, Propert.

Ino, Cadmi & Harmoniæ filia, Harmonia vero Veneris & Martis filia fuit: ut alii, regis cuiuſdam Thebani, ut Euphorus, Electræ Atlantis filiæ, quam Cadmus in Samothracia rapuit, ſiue ut Dercillus ait, interfecto patre vxorem duxit. Inonem Athamas Phryxo, & Helle nouercam ſuperduxit, quæ ſe poſtquã in mare præcipitauit, Leucothea à græcis, à nobis Matuta dicitur, authores Heſiodus, Pauſanias, Apollonii Lycophronis & Ariſtophanis interpres. Cicero, Firmianus. ¶ Flebilis, Horat. ¶ Cadmeis ſoror Semeles, matertera Bacchi, Cadmea, Ouid.

Inſania, trepida, Ouid.

Inſignia, Decora, Virg. ¶ Clara, Ouidius.

Inſomnia, falſa, Virgilius, cuius rei rationem habes apud Macrob.

Inſula, grauis, ſtabilis, Ouid.

Intybum holus, cuius duplex genus eſt, agreſte & erraticum, alterum ab amaritudine Picris, & Cichorium in Aegypto appellatum, & apud nos quidam Ambuleiam vocant, latioribus foliis, alterum ſatiuum quod Serim vocant, & in cibis gratius. Dioſcorides, & Pli. ¶ Amarum fibris, Virg.

Inuidia infelix, obliqua, Virg. ¶ Acris, Horat.

IO Inachi Argiuorum regis filia, cui miſtus eſt Iupiter, ob idq; in bouem à Ioue verſa ne à Iunone agnoſceretur, poſtmodum in Aegyptum profecta, mutato nomine Iſis nuncupata, tametſi Iſidem alii Lunam, alii Cererem, alii Iunonem vocent. Authores Herodotus, Euſebius, Suidas, Ouidius. ¶ Inachia iuuenca. Virg ¶ Inachis, Troper. ¶ Phoronis, à Phoroneo Inachi Argiuorum regis ex Niobe filio, qui Argis annos ſexaginta regnauit, ut ſcribit Euſebius. ARGOLICA, auxiliaris, ut enim ſcribit Diodorus, aſſerunt Aegyptii Iſidem complurium inuentricem fuiſſe medicamentorũ, & medicinæ arti plurimũ contuliſſe, quã immortalitate potitam gaudere hominum cultu, inq; eorũ valetudine præcipue uerſari, quinetiam in ſomnis opitulari ualam eis quos cenſuerit dignos, ſigna horũ eſſe dicunt non græcas fabellas, ſed opera certa. Omnis. n. ferme orbis hanc deam colit propter manifeſtas eius morborũ curas. Et qui eius monitis obtemperent, præter opinionem curari, etiam quorum medici ſalutem deſperauerint. Ab ea quoq; Pharmacũ ad aſſequendam immortalitatẽ aiunt eſſe inuentum. VACCA Memphitis, fuit enim Aegypti regina ſepultaq; eſt apud Memphim in Vulcani loco, ubi uſq; ad hoc tempus ſepulchrũ eius monſtrat teſte Diodoro. IVVENCA Pharia. Linigera, Ouidius. E lino, ueſtes ſacerdotibus Aegypti gratiſſimæ, ut ait Plinius. Itemq; Herodotus inquit, Sacerdotes ueſtẽ tantummodo lineam, calceos Papyraceos geſtant, aliam ueſtem aut alios calceos in-

ducere eis ſas non eſt.

Iocus, uanus, Tibull. ¶ Dulcis, lætus, iucundus, Ouid.

Iolaus Iphiclo Amphitryonis & Alcmenæ filio natus, qui Sardiniam ingreſſus priorem inſulæ partem campeſtrem ſcilicet tenuit, Iolam ab eo quoq; dictam, eamq; quũ Dædalum è Sicilia accerſiſſet pluribus præclaris operibus, quæ ab artifice Dædalea appellantur, exornauit. Gymnaſia inſuper magna erexit ac ſumptuoſa. Iudicia quoq;, ac cætera quibus ciuitas diuturnior eſſet, ac felicior inſtituit, populoſq; ab ſuo nomine Iolenſes appellauit. Rediens deinceps in Græciam Iolaus, inq; Siciliã nauigans aliquãdiu permanſit in inſula, quo tempore cõplures qui cum eo acceſſerant capti locorũ amœnitate Sicaniſq; permiſti in inſula remanſere ſummo ab Incolis honore accepti, Iolao quũ gloria præclarus eſſet, multaq; in diuerſis locis ſui reliquiſſet beneficii monimenta, & templa & deorum honores plures ciuitates tribuere. Herculis precibus Hebe Iolaum ex ſene in adoleſcentem mutauit, authores Diodor. Strabo, Solinus, & Ouid. ¶ Hyanteus, Ouid.

Iole Euryti regis Oechaliæ filia, quã Hercules Oechalia deuicta in matrimonium ſumpſit, vt author eſt Diodor. Plutarchus verò ex Nicia ſcribit, Herculem ab Iole connubio reiectum Oechaliam diruiſſe, Iolen ſeſe è muro deieciſſe, uentoq; uehementi ſinum inflante illæſam deſcendiſſe. ¶ Eurytis, Ouid.

Ionia regio Aſiatica intra Peloponeſum, ab Ione Xuthi & Creuſæ Erecthei filio, quo duce Athenienſes intra Peloponeſum ex Ionibus Coloniam miſerunt, & plagam quam occuparunt pro Aegialea Ioniam nominarunt. Eodẽq; modo pro Aegialenſibus Iones appellati in ciuitates duodecim diſpartiti, Strabo, Plinius, Vitruuius. ¶ Mollis, Prop. quoniam omnis ille tractus mollis & delicatus eſt, vbi clementiſſimum cælum, uber ſolum, mitiſſima accolarũ ingenia ſunt, & amœnitas Aſiatica eneruauit viuidos animos Romanorum, quod Liuius Pliniuſq; oſtendunt. Nam & Plutarchus ſcribit Alcibiadem in Lacedæmonia fuiſſe ſeuerum & grauem, in Ionia vero inertem, mollem, fluxum. ¶ Diues, Ouid.

IPHIGENIA, quæ & Iphianaſſa Lucretio, & Home. Agamẽnonis & Clytæmneſtræ filia, ut Euripides, ut Steſichorus, Euphorion, Alexander, Theſei & Helenæ. Cæterum quũ Græci ad Aulidem ueniſſent, Agamemnon Dianæ ceruũ ignarus occidit, Dea uero irata flatũ uentorum remouit. Quũ igitur nec nauigare poſſent, & peſtilentiã ſuſtinerent, oracula conſulta deam Agamẽnonio ſanguine placandam dixerunt. Ergo quũ ab Vlyſſe per cauſam nuptiarum adducta Iphigenia in eo eſſet ut immolaret numinis miſeratione ſubrepta eſt, & cerua pro ipſa immolata, ipſa in Tauricã regionem tranſlata eſt. Author Euripides. ¶ Puella Agamẽnonia. Prop. ¶ Mycenis, uirgo Pelopeia, Ouid.

IRA, Acris, acerba, Lucret. ¶ Triſtis, horribilis, memor, Virg. ¶ Cruenta, grauis. Horat. ¶ Tumida, ſæua, indomita, rabida, uiolẽta, feruẽs, ferox, cæca, trux, Ouid.

Iris Thaumantis & Electra filia, Harpyiarum ſoror, Iunonis & Iouis nuntia. Heſiodus, Homerus. Ideo Thaumante natam tradiderunt Cicero, & Macrobius, quo

-nian cum admiratione quadam oritur, Nam θαῦμα miraculū ſignificat, Iris autem nihil aliud eſt quàm radius ſolis immiſſus cauæ nubi, Colorumq; illa varietas ſit ex miſtura ignis, nubium, & aeris, Plinius author. ¶ Roſcida, Crocea, decus cæli, Thaumantias, aeria, Virg. ¶ Nuntia Iunonis, uirgo Thaumantea, Iunonia, Ouid.

Irus publicus mendicus apud Ithacenſes, corpore ſpecieq; prægrandi, à matre dictus Arnæus, à Iuuenibus Irus nominatus. Cum hoc cōmiſſus Vlyſſes cum haberet & ipſe pro mendico, eiicit hominem, Author Homerus. Huius & Codri paupertas in prouerbiū abiit. ¶ Dulichius. Propert. Dulichium vna ex inſulis Echinadibus, quibus Vlyſſes præerat, quæ Dolicha dicebatur ad Acheloi oſtium iacens Strab. Mela, Pli. ¶ Binominis, egens, Ouidius.

ISCHYS, Elati filius, qui Coronidem vitiaſſe fertur, quod quum videret coruus Apollini nuntiaſſe fertur, qui quū fuerit antea candidus pro incōmodo nuntio eum nigrum fecit, & Iſchym ſagittis confixit, authores, Pindarus, Pherecydes, Pauſanias, Heſiodus, Hyginus, Ouid. ¶ Iuuenis Aemonius, Ouid.

Iſmenus Boeotiæ amnis, qui campū Thebis adiacentē perlabitur. Cnopus alio nomine dictus, à Cnopo Apollinis filio, primū Cadmi pes appellatus, deinde Iſmenus, ab Iſmeno Amphionis & Niobes filio, qui ab Apolline ſagittis confixus præ dolore in fluuiū ſe præcipitauit. Steph. Strab. Plutar. Nicandri interpres. ¶ Celer, Ouid.

Iſtropolis Mileſiorū opus, poſt quam Tomos, Iſtria quoq; ab Arrhiano dicta, ea autē à ſacro Iſtri oſtio occurrebat ad ſtadia. D. Strab, Pli. ¶ Vrbs Miletis, Ouid.

Iſter fluuius ortus in Germaniæ iugis montis Arnobæ, ex aduerſo Raurici Galliæ oppidi multis ultra alpes milibus, ac per innumeras lapſus gentes Danubii nomine immenſo aquarum auctu, & unde primum Illyricum alluit Iſter appellatur, ſexaginta amnibus receptis, medio ferme numero eorum nauigabili, in pontum uaſtis ſex fluminibus euoluitur. Septem eius ora tanta ſunt ut prodatur in XL. Mil. Paſ. longitudinis uinci mare, dulcemq; intelligi hauſtum. Plinius author. Strabo ſcribit Ephorum aſſerere Iſtrum conſtare quinq; oſtiis. Idem tamen paulo poſt ait eum in ſeptem oſtia diſtingui, quod & Mela, & Solinus docent. Itemq; Cornelius Tacitus bis uerbis, Danubius molli & clementer edito montis Arnobæ iugo effuſus plures populos adit, donec in Ponticum mare ſex meatibus erumpit, ſeptimum enim os paludibus hauritur. Matoas ſiue Mentoas, nam utroq; modo ſcriptum legimus, apud Pannonios nominatur, ut tradit Stephanus, & Euſtathius Dionyſii Afri interpres. ¶ Turbidus, torquens flauentes arenas, Virgilius. ¶ Profundus, Horat. ¶ Capax, gelidus, binominis, barbarus, Septemplex, Scythicus, Iſtrum, quinque alueis delabi per ſcythiam tradit Herodotus. LATVS, Ouid.

Iſthmos anguſtiæ unde Peloponeſus procedit inter duo maria Aegæum & Ionium, Iſthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquēnalibus inclyto Ludis, Celebratur & Iſthmos in Thracia, Mela, Plinius, Strabo. ¶ Tenuis, Prop. ¶ Binaris, capax, Ouidius.

ITALIA regio, de quã quia ordo potius exigit, quàm quia monſtrari eget, pauca dicẽtur. Nota ſunt omnia, ab alpibus incipit in altum excedere, atq; ut procedit, mediam ſe perpetuo Apennini montiſ iugo attollens inter Adriaticũ & Thuſcum, ſiue ut aliter eadem appellantur, inter ſuperũ mare & inferũ excurrit, diu ſolida. Verũ ubi longe abit, in duo cornua ſcinditur, reſpicitq; altero Siculum pelagus, altero Ionium, tota anguſta, & alicubi multo quàm unde cœpit anguſtior. Italia dicta ꝙ magnos Italos, hoc eſt, boues habeat, Vituli.n. Itali ſunt dicti. Siue ab Italo rege. Varro, Iuſtinus, Feſtus, Mela, cæteri. ⁋ Saturnia tellus, Italiæ cultores primi Aborigenes fuere, quorũ rex Saturnus tantæ iuſtitiæ fuiſſe dicitur, ut neq; ſeruierit ſub illo quiſquam, neq; quicquã priuatæ rei habuerit, ſed omnia cõmunia & indiuiſa omnia omnibus fuerint, ueluti unũ cunctis patrimoniũ eſſet. Ob cuius exempli memoriam cautum eſt, ut ſaturnalibus exæquato omniũ iure paſſim in Conuiuiis ſerui cũ dominis recũbant. Itaq; Italia regis nomine Saturnia appellata eſt. Author Iuſtinus, magna, uirum, magna parens frugum. Heſperia, magna, ab heſpero ſtella, ꝙ occaſui ſubiecta ſit, ut Macrobio placet, magna uero ad Hiſpaniæ differentiam. Terra antiqua, potens armis atq; ubere glebæ, magna, Saturnia arua, Latium, ita eam Saturnus uocari maluit, his quoniam latuiſſet tutus in oris, Arma Iouis fugiens, & regnis exul ademptis, Priſcianus à latitudine dictam putat, Varro à Latino rege dictam aſſerit. Eſt autem duplex Latium ut docet Seruius, vnum à Thyberi uſq; ad Fũdos, Aliud inde uſq; Vulturnum amnem. Itemq; Varro ait. Aut declinato ab hominibus vt Apulia & latiũ vtrunq;, ut Etruria & Thuſcia qua regnũ fuit Latini, uniuerſus ager dictus latium. Latiũ uero proprie ubi Thyberina Oſtia & Roma terrarum caput. XVI. Mill. paſſ. interuallo à mari. Plinius author. AVSONIA, Auſones Latium tenuere, unde nomen Latii modo proceſſit ait Plinius, Feſtus uero Auſoniã, inquit, appellauit Auſon Vlyſſis & Calypſus filius eam primam partem Italiæ in qua ſunt urbes Beneuentũ & Cales, deinde paulatim tota quoq; Italia quæ Appenino finitur dicta eſt Auſonia ab eodem duce, a quo etiam conditam Aruſicam urbem ferunt. TELLVS Oenotria, ab Oenotro Lycaonis filio, quo duce decem & ſeptẽ ætatibus ante Troiam obſeſſam Colonos in Italiã miſerunt græci, qui non ſatisfaciente ſibi portione ſua, inſtructa claſſe Ionium ſecat, & cum eo Peucetius unus è fratribus. Peucetius in quã partem Italiæ primũ curſus tulit ſupra uertices Iapygios populũ ſuum deportans ibi collocat. Peucetiiq; ab eodem dicti ſunt qui circũ ea loca habitant. Oenotrus aũt maiorem exercitus partem ducens in alterũ uenit ſinũ ab occidente ſecundũ Italiam diffuſum qui tunc quidem Auſonius ex accolis eius Auſonibus dicebatur. Inueniens aũt Oenotrus regionem ipſam multam pecori, multãq; cultui per cõmode expoſitam, magna aũt ex parte deſertam, ac ne illam quidem quæ incoleretur, hominibus frequentem, cum expurgaſſet Barbaris partem eius quandã, urbes condidit in montibus paruas & crebras, qui mos erat condendi priſcis. Vocata eſt autem ea ora & quidem multa quantãcunq; occupauit, Oenotria, atq; homines quibuſcunq; imperauit Oenotri. Hæc ex Dionyſ. Halicar. PVLCHRA. fertilis,

Fertilis, Virg. ¶ *Ferax*, Horat.

Itali, *Auſonii, antiqui*, Virgilius.

Itonus *Theſſaliæ, Itemq; poſtea Boeotiæ urbs, quæ & Itonia, & Iton, & Itone dicitur. In utraq; Itoniæ Palladis templum. ab Itono Amphictyonis filio nomen accepit. Authores Strabo, Steph. Pauſan. Callimachi & Apollonii interpres. & apud nos Pli. Statius, Feſtus.* ¶ *Sanctus*, Catull.

Ithaca *Inſula in Acarnania, Vlyſſis patria, carmine Homeri celeberrima.* ¶ *Laertia regna*, Virg. *Acarnanes namq; & Cephalenes Laertæ, eiuſq; filii Vlyſſis ſubiecti fuere imperio ut oſtendit Strabo ex Homero.* ¶ *Parua*, Tibull. *Ithaca ſane ad ſtadia octoginta in circuitu patet*, Strabo.

Itys, *qui & Itylus Homero, & Catullo, Procnes & Terei Thracum regis filius, quē mater in Philomelæ ſororis ultionem epulandum patri appoſuit, fabulam narrat Ouidius & Ariſtophanis interpres. Cæterum Ityli nomine dictus eſt etiam Aedonis & Zethi filius apud Homeri Interpretem, quem quũ Aedon mater Pandarei ex Harmothoe filia inſcienter occidiſſet, præ dolore in Aedonem auem hoc eſt luſciniã mutata eſt.* ¶ *Iſmarius, Terei puer, Threicius, Odryſius*, Ouid. *Odryſæ Thraciæ gens Liuio, Plinio.*

IVBAR, *tremulum, rubrum*, Lucret. ¶ *Nitidum*. Ouid.

Iuba, *rutila*, Catul. ¶ *Fulua*, Ouid.

Iuba *Ptolemæi pater, qui primus utriq; Mauritaniæ imperauit, ſtudiorum claritate memorabilior etiam quã regno, uolumina ad Claudium Cæſarē Auguſti filiũ ſcripſit de Arabica expeditione. Curionem Iulii Cæſaris Legatũ cum exercitu cecidit. Idem iuſſit ut Vtica dirueretur, à Cæſare diſcrimine maximo oppugnatur, tandem ab omnibus ciuitatibus excluſus, cum Petreium, ferro conſumpſiſſet, deinde ipſe ſibi cũ conaretur gladio traiicere pectus, nec poſſet, precibus à ſeruo ſuo impetrauit, ut ſe interficeret, idq; obtinuit, authores Hircius, Pli. Florus, Suidas.* ¶ *Magnanimus, Cinyphius*, Ouid.

Iudex, *Grauis*, Ouidius.

Iudæi *populi Iudææ, quæ ſupra Idumæam & Samariam longe lateq; funditur. Pars eius Syriæ iuncta Galilæa uocatur, Arabiæ uero & Aegypto proxima Peræa, hoc eſt ulterior, aſperis diſperſa montibus, & à cæteris Iudæis Iordane amne diſcreta, reliqua Iudæa diuiditur in Toparchias decem. author Pli.* ¶ *Curti*. Horat. ¶ *Palæſtini*, Ouidius, *Syria namq; Palæſtina uocatur qua contingit Arabes & Iudæa, ut ait Plinius.*

Iuga, *ſumma, ſaxoſa, montana, frondoſa, acclina, celſa*, Ouid.

Iugum, *curuum*, Tibull. ¶ *Pandum, incuruum*, Ouid.

Iulius *Cæſar, Magnus*, Catull.

Iuncus, *Limoſus, mollis*, Virg. ¶ *Lenis*. Tibul. ¶ *Acutus, paluſtris*, Ouid.

Iuno *Rheæ & Saturni filia, Iouis uxor, ex qua Heben, Martem, Ilithyiam, & Vulcanũ ſuſtulit.* Home. Heſio. ¶ *Maxima cælicolũ, ſancta*, Catul. ¶ *Sæua, Satur-*

nia, deum regina, Iouis ſoror & coniux, bona, domina potens, Argiua, tum quia Argos in tutela Iunonis eſt, quemadmodum Sparta, & Mycenæ, docente Homero, tum quia illic vt omnibus notum eſt, religioſiſſime colitur, Itemq; poſt fauces fluuii Silari eſt Iunonis templum Argiuæ, ſiue Argoniæ quod Iaſon condidit, Iulius Solinus. Plin. Strabo. fuit in Venetia prouincia delubrum Argiuæ Iunonis eodem authore, Atq; etiam, ut ait Hyginus, Phoroneus Inachi filius templum Argis Iunoni primus cõſecrauit: Dorus quoq; Vitruuio authore, quũ Achaiæ Peloponneſiq; ſummam teneret, Argis vetuſta ciuitate Iunoni templum ædificauit. DIVA, Lacinia, Laciniũ Italiæ promontorium inter Adriaticum & Ionium mare, ubi templũ Iunonis ſuperiori ætate locupletiſſimum, doniſq; frequentiſſimis plenum. Strabo, Plinius. CARA Iouis coniux, pronuba, quia vt ait Virgilius, ei vincla iugalia curæ, & Iugarius vicus dictus Romæ, quia ibi fuerat ara Iunonis iugæ, quam putabant matrimonia iungere. Author Feſtus. REGIA, omnipotens, coniux Saturnia, Gabina, Virg. Gabii urbs non longe ab urbe Roma in Præneſtina uia, vbi Latomiæ ſunt Lapides Romæ ſuppeditantes, diſtantes Roma & Præneſte ex æquo ad ſtadia centum. Illic Iuno religioſiſſime colitur, Strabo & Seruius. ¶ Matrona, Horat. ¶ Pelaſga, Prop. Iunonis templum eſt prope Mycenas cõmune Argis & Mycenis, vt ait Strabo. ¶ Alta, conſors Iouis, diua potens tori, germana tonantis, Princeps dearum, ſancta, Ouidius.

Iuppiter, quaſi iuuans pater, Saturni Rheæq; filius, Heſiodus, Homerus, Cicero. ¶ Pater omnipotens Lucret. ¶ Maximus, ſuperus, rector cæleſtium, pater diuum, omniuolus, æſtuoſus. Nam Ammonis Iouis templum in Libya æſtuoſa conditum fuit vt infra dicemus, Catul. ¶ Pater Chaonius, propter Dodonam quæ eſt in Epiro Chaonia dicta. MAGNVS, æther, Iuppiter namq; cælum & aer eſt, ut ſcribit Varro, Iuno vero terra. REX Dictæus, in Dicte namq; mater deum Iouem edidit, vnde & illi nomen à τίκτω vt Agathocli placet, DIVVM pater atq; hominum rex, hominum ſator atq; deorum, ſummus pater, regnator olympi, Poteſt, inquit Firmianus, mons Olympus figuram poetis dediſſe vt Iouem dicerent cæli regnum eſſe ſortitum, ꝙ Olympus ambiguum nomen eſt & montis & cæli. In Olympo autem Iouem habitaſſe docet ſacra hiſtoria, quæ dicit. Eadem tempeſtate Iuppiter in monte Olympo maximam partẽ vitæ colebat, & eo ad eum in ius veniebant ſi quæ res in controuerſia erant. CAELICOLVM rex, deum rex, deum regnator, pater Saturnius, Idæus. Nam iuxta Idæ montem à Cerere Curetibus nutriendus traditus eſt, author Diod. DIVVM maximus rector, cæli genitor, hominum diuumq; æterna poteſtas, hominum ſator atq; deorum, altus, pulcherrimus, Sæuus, rex Aetherius, magnanimus, hominum rerumq; repertor, Anxyrus. Prope Circeios Campaniæ Iuppiter Anxyrus colebatur quaſi ἄνευ ξυροῦ hoc eſt ſine nouaculi, quia barbam nunquam raſiſſet, author Seruius. AMMON, Bacchus, quo tempore Africam oppugnauit fertur deueniſſe cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulueris Ammodes eſt appellatus. Itaq; quum in

maximum periculum deueniſſet quod iter neceſſario facere videbat, receſſu eò ut aquæ maxima penuria eſſet, quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur, qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuito ad milites eorum errans peruenit, quos quum vidiſſet fuga præſidium ſibi parauit, Milites autem qui eum fuerant conſpicati, & ſi puluere & æſtu preſſi uix progrediebantur, tamen vt prædam ex flamma potentes arietem ſequi cœperunt vſq; ad eum locum qui Iouis Ammonis poſtea templo conſtituto eſt appellatus. quo quum perueniſſent, arietem quem conſecuti fuerant, nuſquam inuenire potuerunt, ſed quod magis his fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti ſunt, corporibuſq; recuperatis libero ſtatim nuntiauerunt, qua re gauiſus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus ſimulacro facto conſtituit: Arietem inter ſidera figurauit, ita vt quum ſol in eius foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ veris tempore ſunt, hac re maximè quòd illius fuga liber recreauit exercitum. Præterea duodecim ſignorum principem uoluit eſſe quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Hæc Hyginus, & ex parte Seruius. Huius templum inter ſeptem orbis mirabilia annumeratum à libero patre inter Mauritaniæ arenas ædificatum fuit. Meminerunt Plinius, Solinus, Strabo, Quintus Curtius, Herodotus, Virgil. ¶ Pater humanæ gentis; atq; cuſtos, ſupremus, æquus, Dieſpiter, hoc eſt diei pater, antiquum Iouis nomen, ut tradit Varro. FVLMINEVS, tonans, incolumis, inuictus, Horat. ¶ Pluuius Tibull. Iouis pluuii templum primum ab Eleenſibus conſtructum eſt. Mopis nanq; Eleus oraculi admonitu edoctus ſiccitatem ſedatum iri, ſi nobilis iuuenis Ioui immolaretur, ſeipſum in uictimam dedit, ſtatimq; ingens imber effuſus eſt. Hæc Lycophronis interpres. Sed & Indi Iouē pluuialem, teſte Strabone, venerantur. Iouis pluuii fit & à Pauſania, & Seneca mentio. ¶ Antiquus, Eleus, in agro Eleo Iouis olympici curule certamen agebatur vt ſupra retulimus ex Plinio, de quo Strabo in hunc modum latius diſſerit. Eſt in agro Piſano templum ab Elide ſtadiis minus trecentis abſens, ante illud uero lucus agreſti ueſtitus olea ſurgit, in quo ſtadium iacet, Alpheus autem alluit ex Arcadia labens, & Triphyliacum intrans mare inter occaſum & meridiem. Initio quidem ex Olympii Iouis oraculo ingentem ſibi claritatem uendicauit, eoq; deficiente nihilominus templi fama remanſit. Et quantū ipſi nouimus, adaucta eſt & celebritatis gratia, & ludorum olympicorū cauſa, quos ſacros & corona illuſtres aliorum omnium maximos arbitrantur, magno illi ornamento fuere tot oblata ex vniuerſa græcia munera. Præcipuum extitit ſolidum ex auro Iouis ſimulachrū à Cypſelo Corinthiorum tyranno donatū. Ingentior his omnibus Iouis ſtatua fuit quam Athenieñſis Phidias Charminifilius fabrefecit ex ebore opus immenſæ magnitudinis, picturæ quoq; plurimæ mirabileſq; demonſtrant in tēplo illius opa. TARPEIVS pater, à Tarpeio monte, qui & Capitoliū, vbi Iouis ædes cōſtructa erat, ut ſcribit Varro, Feretrius, Prop. Romulus Ceninēſiū exercitu fuſo, duce hoſtiū occiſo Ceninam vrbē primo impetu cœpit, inde exercitu uictore reducto ſpolia ducis hoſtium

cæſi ſuſpenſa fabricato ad id apte ferculo gerens in Capitolium aſcendit, ibique quum ea ad quercum Paſtoribus ſacram depoſuiſſet, ſimul cum dono deſignauit templo Iouis fines, cognomenq; addidit deo, Iuppiter Feretri inquit, hæc tibi uictor Romulus rex regia arma fero, templũq; his regionibus, quas modo animo metatus ſum, dedico ſedem opimis ſpoliis quæ regibus ducibuſq; hoſtiũ cæſis, me authore ſequentes poſteri ferent. Hæc templi eſt origo quod primũ omniũ Romæ ſacratum eſt. Hunc aũt Iouem Feretriũ cui arma Romulus conſecrauit, ſiue quis velit Tropeuchum uocare, ſiue, ut quidam cenſent, Scylophoron, ſiue, quia oẽs excellit, omnẽq; in circuitu comprehendit naturam rerũ & motũ, Hyperpheretem, non aberrabit à vero. Hæc collegimus ex Dionyſio Halicarnaſſeo, Plutarcho, Liuio, Feſtus adiicit, Feretrius Iupiter dictus à ferendo, q; pacẽ ferre putaretur. Ex cuius templo ſumebant ſceptrum per quod iurarent, & lapidem ſilicem, quo fœdus ferirent. ¶ Mundi fabricator, opifex rerũ, mundi melioris origo, rex ſuperũ, rector olympi, Sũmus deum, pater rectorq; deorũ, pater optimus, Panomphæus, epitheton Homeri, ἔνθα πανομφαίῳ ζηνὶ ῥέζεσκον ἀχαιοί. Ideo dictus quia ab omni lingua colatur ἀ πὰν & ὀμφὴ uox, uel quod omniũ uoces audiat, Suidas, Heſychius, Homeri Interpres. DIVVMQVE hominumq; parens, Herceus, Iuppiter Herceus intra conſeptũ domus cuiuſq; colebatur, quẽ & deũ penetralem appellabant, nam ἕρκιος & ἕρκος, ſeptũ, vallum, Iouis Hercei ſimulacrum habuit Priamus ſub dio in aula regia, ad quod Troia capta confugit, fuitq; tribus oculis ſpectabile, propterea q; Iupiter cœlo, terræ, & his quæ ſub terra ſunt, mari quoq; dominetur, quũq; Troianorum præda diuideretur, Sthenelo Capanei filio ſortito obtigit, auth. Pauſan, Feſtus, Suidas. CAENAEVS, à Cænæo promontorio Eubϖæ, quæ auulſa Boeotiæ tam modico interfluente Euripo ponte iungitur, ubi Hercules Ioui pro datis ſibi beneficiis gratias agens rem diuinam fecit, Plinius, Lycophr. interpres, Strabo. Sunt etiam Cænæ urbs circa ſinum Laconicum, unde Cænites portus, Ptolemæus author, Pauſanias quoq; Cæna, inquit, ad Tænarum montem fuit, Tænaron antè uocitata, meminit & Strabo. CAPITOLINVS, Inuictus, rex mundi, Elicius, Pontificem Numa rex Martium Marci filium ex patribus legit, eiq; ſacra omnia ex ſcripta ex ſignataq; attribuit, quibus hoſtiis, quibus diebus, ad quæ templa ſacra fierent, atq; unde in eo ſumptus pecunia erogaretur, cæteraq; omnia publica priuataq; ſacra pontificiis ſcitis ſubiecit, ut eſſet quo conſultum plebs ueniret, ne quid diuini iuris, negligendo patrios ritus, peregrinoſq; aſciſcendo, turbaretur. Nec cœleſtes modo cæremonias, ſed iuſta quoq; funebria, placandoſq; manes ut idem Pontifex edoceret, quæq; prodigia fulminibus, alioue quouis modo miſſa ſuſciperentur atq; curarent, ad ea elicienda è mentibus diuinis, Ioui Elicio arã in Auentino dicauit, deũq; conſuluit auguriis quæ ſuſcipienda eſſent. Authores Liuius, & Varro, LIBYCVS, Corniger, Ouid. Ex Phæſto Poeta in Lacedæmonicis, ζεὺς λιβύης ἄμμων κερατοφόρε κέκλυθι μάντι.

I ura, arcta, Lucret. ¶ Ferrea, Virg. ¶ Rigida, Ouid.

I urgia, inſana, Ouidius.

I uſtitia, potens, ſalubris, Horat.

I uturna Dauni regis filia, Turni ſoror, Iani uxor, Cui Iuppiter pro erepta virginitate dedit ut ſtagnis fluminibuſq; præeſſet, ut oſtendūt Virg. & Arnobius. Turni ſoror, Nympha decus fluuiorū, propter id quod ait Varro, Nympha Iuturna quæ iuuaret, itaq; multi ægroti propter id nomen hinc aquā petere ſolent à fontibus & fluminibus ac cæteris aquis, DEA Daunia, Virgilius.

I uuenta ætas, valens, florida ætas, Catull. ¶ Aetas mobilis, purpurea, uiridis, Virg. ¶ Dulcis, Lenis, ætas ferox, imbellis, docilis, Horatius. ¶ Gnaua, Ouidius.

I uuentus, pro multitudine iuuenum. Læta, pubes indomita, effera, Virg. ¶ Proterua, feruida, Horat. ¶ Ferox, Propert.

I uuentas dea, parum comis, ſine Venere, Horat.

I uuenes, feruidi, Horat. ¶ Valentes, Ouid.

I uuenci, ualidi, fortes, Virg. ¶ Duri, torui, laboriferi, indomiti, Ouid.

I uuencæ, auidæ, Virg. ¶ Cornigeræ, Ouid.

I XION Aethonis ex Melete Amythoni filius. Hic, ut tradunt, dona plurima Deioneo, qui & Eioneus, pollicitus deſpondit eius filiam Diam, ex qua genuit Pirithoū. Verū quum Ixion nequaquam promiſſa vxori tradidiſſet, Deioneus pro iis equos illius cœpit, Tunc Ixion pollicitus ſe quæ promiſerat daturum, accerſitū ad ſe Deioneum in foueam ardentem coniecit, qua crudelitate cum nullus eam cædem purgare vellet, ab Ioue (ut fabulæ tradunt) demum purificatus, Iunonem ſtupri interpellare auſus eſt, qua re cognita Iupiter, nubem in forma Iunonis cum interpoſuiſſet, Ixion eo concubitu Centaurū genuit. Tradunt tandem Ixionem ſcelerum magnitudine ab Ioue rotæ ferreæ alligatum perpetua poſt obitū torqueri cruciatus pœna. Hunc nō nulli brachiis uinctis Engonaſin ſidus eſſe dixerunt, ꝙ vim Iunoni voluerit afferre. Authores Pherecydes, Diodorus, Pindarus, Hyginus, Tzetzes, Suidas, Homeri interpres. ¶ Iunonem tentare auſus, Tibul. ¶ Audax, Ouid.

L

LABICI Italiæ populi, uiæ Labicanæ propinqui, & eorū oppidum Labici, ſiue Labicū, uetuſtum ſanè & in ſublimi ſitum. Cæterum Glaucus Minois filius uenit ad Italiam, & quū ſibi imperiū poſceret nec acciperet, ideo ꝙ nihil præſtabat ſicut eius pater præſtiterat, Zonam eius tranſmittendo cum antehac diſiuncti eſſent, oſtendit ſcutū militare, à quo & ipſe Labicus dictus eſt, & ex eo populi, ἀπὸ τῆς λάβης quam Latine anſam uocamus. Cum iis ſæpe Pop. Rom. bella geſſit, Strabo, Liuius, Seruius. ¶ Picti ſcuta Virg. Hoc eſt in Bello frequenter probati. Nam apud maiores uirorū fortiū picta erant ſcuta, contra inertium ac tyronum pura erant, inde eſt, parmaq; inglorius alba, id eſt non picta, author Seru.

L abor, durus, Lucret. ¶ Improbus, grauis, terribilis uiſu, Virg.

L abra, labia, labella, roſea, micantia, Catull. ¶ Tenera, Virgilius. ¶ purpurea, Ouidius.

L abruſca, ſilueſtris, Virg.

L abyrinthus portẽtoſiſſimũ humani ingenii opus, ſed non ut exiſtimari poſſit falſum. Labyrinthi quatuor inſignes cõmemorant, Aegyptius quẽ Meris, ſiue Meron Aegypti rex in ſepulchrum ſibi conſtruxit. Rem mirandam profecto, non tantum operis magnitudine quantũ arte ad imitandũ difficili. Nam ingredientibus haud facile regreſſus datur niſi duce itineris experto. Alter Creticus, quem Dædalum ad exemplar Aegyptii Labyrinthi in Creta Minoi conſtruxiſſe ferunt, in quo fabulantur extitiſſe Minotaurum, ſed Cretenſis Labyrinthus defecit ſiue opera hominum, ſiue tẽpore corruptus, Aegyptius vero uſq; ad Auguſti Cæſaris tempora integer manſit. Tertius Lemnius ſimilis illis, Columnis tamen centum quinquaginta memorabilior fuit, quarũ in officina turbines ita librati pependerunt, ut puero circumagente tornarentur. Quartus Italicus, quem fecit ſibi Porſena rex Etruriæ ſepulcri cauſa, ſimul ut & externorum regum uanitas quoq; ab Italis ſuperaretur. Ex Diodoro, & Plinio. ¶ Inobſeruabilis error, Catull. ¶ Indeprenſus, & irremeabilis error, inextricabilis error. Virg. Varro quoq; Labyrinthum inextricabilem uocat. ¶ Via torta, Prop. ¶ Domus multiplex, cæca tecta, tectum recuruũ, domus cæca, Ouid.

L ac, humor Lacteus, candens, dulce, Lucre. ¶ Niueum, Virg.

L acerta, uiridis, Horat. ¶ Stellata, Ouid.

L acertus, uiridis, pictus, Virgilius.

L acerti, ualidi, Lucret. ¶ Niuei, Virg. ¶ Candentes, Tibull.

L acedæmon ciuitas clariſſima Laonicæ regionis, antea Sparta, à Sparto Phoronei filio qui eam condidit nuncupata, ut alii à Sparta Eurotæ amnis filia, demum Lacedæmone rege, Strabo, Stephanus, Pauſanias, Euſebius, Homerus tamen Lacedæmonem a Sparta diſtinguit, uel quia, ut ait interpres, Lacedæmon ſit regio ipſa, Sparta vero ciuitas, vel quia, ut aliis placet, eiuſdem vrbis pars Lacedæmon, pars altera Sparta dicitur. ¶ Patiens, Horat. Lycurgi leges, inquit Cicero, laboribus erudiunt iuuentutem uenando, currendo, eſuriendo, ſitiendo, algendo, æſtuando, Spartæ vero pueri ad aram ſic verberibus accipiuntur, ut multus è uiſceribus ſanguis exeat, nonnunquam etiam, vt cum ibi eſſem audiebam, ad necem, quorum non modo nemo exclamauit unquam, ſed ne ingemuit quidem, Meminit & Iuſtinus. ¶ Immunita, quia, vt ait Homeri interpres, undiq; a Taygeto monte continetur, propter quod & abſq; muris eam habitarunt, & Ageſilaus apud Plutarchum, percunctante quodam quare Sparta careret muris, oſtenſis armatis ciuibus, hi ſunt, inquit, Lacedæmoniorum muri. Apud eundem cuidam reſpondit Cleomedes, ꝙ ſi mœnia felices ciuitates efficiunt, infelicisſimam eſſe Spartam neceſſe erat, cum nullis ſit ſepta mœnibus, eandem cauſam reiicit & Tzetzes. CLARA, Ouid.

L acrimæ, ſalſæ, rorantes, Lucret. ¶ Triſtes, tepentes, Tibull. ¶ Mites, piæ, mœſtæ,

cadentes,rigantes ora,Ouid.

L acuna,uaſta,Lucret.¶ Caua, Virg.

L acus, Limoſi, viui,liquidi, alti, Virg.¶ Patuli, gelidi, Ouid.

L adon Arcadiæ fluuius ex Clitoria defluens,nulli Græcorum aut Barbarorum amni nitore cedens, Pauſanias, Strabo, Plinius. ¶ Harenoſus, placidus, citus, rapax,Ouid.

L aertes Arceſii filius,Vlyſſis pater,Arceſius vero ex Cephalo & Arcto,hoc eſt Vrſa,quæ Cephalo grauida in hominem poſtmodum mutata eſt, Ariſtoteles de rep. Ithacenſium,& Homerus.¶ Penelopes Socer, Ouid.

L æſtrigones immanes quidam uiri qui uicina Aetnæ loca, Formianumq; ſeceſſum amœniſſimum tenuerunt, Homerus,Strabo,Pli. Hi primi Siciliam habitarunt ut prodit Stephanus.¶ Inculti, Tibull.

L ais,formoſiſſima meretrix in Corintho Epimandra matre, quæ Hyccaris Siciliæ vrbe, e Caria profecta Corinthium aduenit,ipſa quoq; nobilis meretrix. Plura apud Ariſtophanis interpretem,& Athenæum & Steph. & Pauſaniam leges. ¶ Ephyrea, Propertius.

L ampas,ignifera, roſea, Lucret.¶ Ardens, Virg.¶ Pinguis, coruſca, Ouid.

L ampetie Phaethontis ſoror,candida,Ouid.

L ampſacus,& Lampſacum urbs Helleſponti Aſiæ contributa, antea Pityuſa dicta ob maximam Pinorum copiam, prius Laomedontea dicta,Lampſacus uero à Lampſace indigete puella,ſub Priapi tutela ad mare ſita, quæ portum optimũ habet, Stephanus,Strabo,Athenæus,Pauſan.Plinius.¶ Ruricola tuta deo, Ouid.

L amus,Neptunifilius, qui ante Troianatempora Formianum ſeceſſum tenuit, ut ſcribit Homerus,eiuſq; Interp. & Siluius.¶ Vetuſtus. Horatius. ¶ Læſtrigon,Ouidius.

L ana, mollis,Catull.¶ Bibula,Ouidius.

L ances,pandæ, Virg.¶ Cælatæ, Ouid.

L anugo, mollis. Lucret. ¶ Tenera, Virgilius, eo verſu, ipſe ego cana legam tenera lanugine mala, quo loco de lanatis pomis intelligere uidetur, de quibus ita apud Plinium legimus,cum de diuerſis malorum generibus agit. Tuberum duo genera,candidum,& à colore Sericum dictum:penè peregrina ſunt, & in uno Italiæ agro Veronenſi naſcentia quæ Lanata appellantur, Lanugo ea obducit.

L anuinus, à Lanuuio Italiæ oppido Romanorum ciuitate in Appiæ uiæ dextera ſuper Ariciam urbem, quod Diomedes exilio aduectus condidit, Strabo,Appian. ¶ Acer,Catull.

L aodamia Acaſti filia,quæ quum Proteſilaus maritus cum quadraginta nauibus ad Troiam nauigaret comes ire uoluit, ſed tamen relicta eſt in Phylace patria lacerans ſe & furens præ dolore. Author Homerus. Traditum eſt eam præ nimio amore Imaginem æream mariti habuiſſe, qua cum

rem haberet. Laodamiæ patrem ne illa diutius lacrimis torqueretur, iuſſiſſe ſignum
pyra facta comburi, quo ſe Laodamia doloris impatiens immiſit, atq; uſta eſt. Alii
gladio uitam finiſſe uolunt. Non deſunt qui dicant Proteſilaum Proſerpinæ preci-
bus à Plutone domum remiſſum, quod & Propertius tangit quũ ait. Illic Phylaci-
des iucundæ coniugis heros Non potuit cæcis immemor eſſe locis, Sed cupidus fal-
ſis attingere gaudia palmis Theſſalis antiquam uenerat umbra domum. Authores
Euſtathius, Tzetzes, & Hyginus. Fuit & altera Laodamia Bellerophontis
ex Caſſandra filia, ex qua Iuppiter Sarpedonem genuit, ut ait Home. Tertia quoq;
Oreſtis nutrix apud Pherecydem, quã Pindarus Aerſinoen uocat, cuius filiũ Ae-
gyptus pro Oreſte interemit. Legimus & quartam Philippi & Olympiadis filiam
apud Iuſtinum, quæ quũ ad Aram Dianæ confugiſſet concurſu populi interfecta
eſt. ¶ Pulcherrima, Catul. ¶ Iucunda coniux, Prop. ¶ Aemonis, coniux Phylaceia,
Ouid. ſiue à Phylace Theſſaliæ urbe prope Phthioticas Thebas, quæ ſub Proteſilai
imperio fuit, ut ſcribit Strabo, Siue à Phylaco Proteſilai paterno auo, ut oñdit Home.

Laomedon Ili filius, Troianorũ rex, de quo copioſe habes apud Diod. ¶ Fraudulen-
tus, Hora. Hercules quũ Heſionẽ Laomedontis filiam belluæ expoſitam liberaſſet,
donis quibus à Laomedonte honorifice cumulatus fuerat, equiſq; inuictis, quos in
præmiũ ereptæ filiæ acceperat, ipſaq; Heſione penes Laomedontem quoad reuer-
teretur ex Colcho relictis, ad deſtinatũ certamen profectus eſt. Poſt modum Ar-
gonautis ad Troiam delatis Hercules fratrem Iphiclum, ac Telamonem ad ciuitatẽ
equos, Heſionenq; iuxta promiſſa poſtulatum miſit, Laomedon oratores in carcerem
truſit, reliquos Argonautas per inſidias occidere uoluit. Cuius rei omnes præter Pria-
mũ filii adiutores fuere, qui duos enſes in carcerem ad Telamonem, Iphiclumq; detu-
lit patris uolantate expoſita, illi cuſtodibus interfectis ad mare fugientes expoſito ſo-
ciis Laomedontis conſilio, unà cum eis regi, qui cũ militibus ex urbe prodierat, oc-
currerunt. Acri certamine commiſſo quũ Argonautæ ſuperiores eſſet, ferunt Hercu-
lem præ cæteris fortiter pugnantem, & occidiſſe Laomedontem, & primo impetu
urbe capta in regis inſidiarũ conſcios animaduertiſſe. Deinde Priamo ut uiro iuſto
amicoq; regno tradito, cum reliquis Argonautis diſceſſiſſe. Nonnulli ex antiquis tra-
dunt poetis ab Hercule non cum Argonautis ſed ſolo cum nauibus ſex equorũ gra-
tia profecto Troiam deletam. Quod & Homerus uidetur ſentire ſcribens Hercu-
lem equorum Laomedontis gratia ſex nauibus & uiris paucis ciuitatem abs ſe expu-
gnatam cæpiſſe. Hæc ex Diodo. Alias quoq; Neptuno & Apollini pactam mercedẽ
negauit ut docet Homerus. ¶ Idæus, Ouid.

Lapathum herba, Romani Rumicem dicunt, cuius plura ſunt genera, Inter ea Oxy
lapathon, quaſi acuta rumex dicitur, paluſtribus locis naſcens, duris, & in cacumine
acutis foliis. Eſt præter hanc Hortenſis rumex priori omnino diſſimilis. Eſt et ter-
tia agreſtis, breuis, plantagini ſimilis, mollis, & in terra iacens. Quarta poſtrema
eſt, quã quidam ab aciditate ſaporis oxalida uocant. Cuius folia tertio generi id eſt
agreſti breuiq; & plantagini ſimili ſimilia ſunt. Pli. Dioſco. ¶ Prata amans, Hor.

L apis qui Harenarius vocat, ab amne aut faucibus torrentis petitus, rotundus, minutusq;, qui arboribus ſubiectus refrigerat, & aquā tranſmittit, & locū radicibus perniū præſtat. author Theophraſtus. ¶ Bibulus, Virg.

L appa herba, quā Græci Xanthion uocant. Sunt qui Phaſganion, qui Antitheſion, qui Caſchanon, qui Chæra deolathron vocent. Sunt etiā qui hanc Aparinen. Naſcit pinguibus locis, & ſiccatis æſtate paludibus, cubitalem habet caulem, pinguem, angulosſum, & ex eo prodeuntia alarū caua multa. Atriplici ſolia æqualia inciſuris diuiſa, Naſturcii odore, fructū rotundū, grandi oliuæ æqualē, aculeatū, figura pilularum Platani, tenaci contactu hærentem veſtibus, Plin. & Dioſco. ¶ Tenax, Virg.

L apſus, celer, Lucretius.

L apithæ Theſſaliæ populi, à Lapitho Apollinis, ſiue Stilbæ ex Creuſa filio, Centauri fratre, à quo Centauri dicti, qui locis circa Peneū fluuium ad habitandū lectis cum ibi imperares filios Phorbantem, ac Periphantem regni hæredes reliquit, Lapitharū ſedes fuere Theſſaliæ montes Pindus, & Othrys ad occaſum vergentes. Authores Diodo. Steph. Plin. Apollonii Int. ¶ Pelethronii, uel à Pelethronio qui frenos et ſtrata equorū dicit inueniſſe, vt ait Pli. vel à Pelethronio oppido Theſſaliæ Pelio monti ſubiecto, author. Probo & Seruio. unde & Chiron Pelethronius dictus eſt à poetis græcis, quòd in Pelethronio educatus ſit, author Heſychius. GENS immanis, Virg. ¶ Sæui, feri, Syluestres, Ouid.

L aqueus, validus, Propertius.

L ardum, pingue, Horat.

L ariſſa Theſſaliæ urbs ab Acriſio condita, & Arinna anteà nominata, cui nomen dedit Lariſſa Pelaſgi filia, Lariſſa quoq; Oſſæ locus eſt. eſt & Lariſſa quæ Cremaſte, ſiue Pelaſgia dicit. Eſt & alia in Creta ciuitas quæ hodie quoq; Hierapygiæ confinis habitat, à qua ſubiectus campus Lariſſius vocat. In eadem quoq; Lariſſam vrbem in confinibus eſſe Theopompus ſcriptis teſtat. Et in Aſia Lariſſa Phriconis eſt iuxta Cymam, & ad Troadis Hamaxitū, eſt & Epheſia Lariſſa, & in Syria, Mitylenæ ad ſtadia quinquaginta Lariſſæ Petræ ſunt ad Methymnam] uia, in agro quoq; Attico Lariſſa eſt. Trallibus quoq; uicus eſt longe diſtans triginta ſtadia ſupra oppidū ad Cayſtri campū, qua per medeterraneam itur ad Iſcdromes matris templū, forſitan aūt & Lariſſius Iupiter hinc cognomen aſſumpſit, ad ſiniſtras quoq; Ponti ripas pagus eſt Lariſſa nomine extremis Hæmi ſinitimus. Ex authoribus Strab. Steph. Apollonii & Lycophronis interpre. ¶ Opima, Horat.

L arius Lacus Italiæ iuxta Comum urbem, longitudinis ferè ſtadiorū. CCC. Latitudinis. XXX. Aduam amnem recipit, Ticinū emittit, Strabo, Plin. ¶ Maximus, Virgil.

L aſciuia, læta, Lucretius.

L atebræ, Cæcæ, Lucret. ¶ Curuæ, Cauæ, Virg.

L atinus Aboriginum rex, Fauno & Circe natus authorib. Heſiodo, Virgilio, & Seruio, Dionyſius Alicarnaſſeus de hac re ita diſſerit, Propter hæc igit maximū in

Italia nomen Herculis gloriaq; extitit non tranſitus gratia. Dicunt autem quidam eum quoq; filios in iis locis quæ nunc Romani incolunt ex duabus uxoribus reliquiſſe, Pallantem quidem ex Euandri filia, cui nomen dicunt fuiſſe Lauinam, Latinum vero ex Hyperboride puella quadam, quam dante patre obſidem extulit, ſeruauitq; ad quoddam tempus caſtam. Sed cum deinde nauigaſſet in Italiam, adamatam impleuit, traiecturuſq; iam Argos Fauno collocauit Aboriginum regi, quæ cauſa multis opinandi fuit non Herculis filium Latinũ fuiſſe, ſed Fauni, cæterum Pallantem dicunt priuſquã adoleuiſſet deceſſiſſe, Virumq; factum Latinum Aboriginum imperium ſuſcepiſſe, quo ſine filiis mortuo in pugna aduerſus Rutulos, tranſiiſſe imperium in Aeneam Anchiſæ filium generũ ei factum. Iuſtinus uero in hunc modum ſcribit. Ex filia Fauni & Hercule, qui eodem tempore extincto Geryone armenta victoriæ præmia per Italiam ducebat, ſtupro conceptus Latinus procreatur. Quo tenente regnum Æneas ab Ilio Troia à Græcis expugnata in Italiam uenit. Præterea Latinus rex ꝙ prælio quod ei fuit aduerſus Mezentium Ceritũ regem nuſquam apparuerit iudicatus eſt Iupiter factus Latialis. Author Feſtus. Galatas ſcriptum reliquit, cum poſt obitum Aeneæ imperium Italiæ perueniſſet ad Latinũ Telemachi Circeſq; filium, iſq; ex Roma ſuſcepiſſet filios Remum Romulumq; urbi conditæ in Palatio cauſam fuiſſe appellandæ. Illud minime ſilentio prætermittendum quod apud Conſtantinum Cæſarem legimus Latinum Regem, dum arcem extrueret ante Aeneæ aduentum laurum reperiſſe, atq; inde palatium Daphnem denominatum fuiſſe, huius lauri meminit Virg. lib. 7. ¶ Lõgæuus, Laurens, Prædiues, bonus rex, Virg. ¶ Faunigena, iuſtus, Ouid.

L atini populi in Latio, Salluſtius prodit primo Italiam tenuiſſe quoſdam qui appellabantur Aborigines, hos poſtea aduentu Aeneæ Phrygiis iunctos Latinos uno nomine nuncupatos. Itemq; Strabo perhibet denuo conſerentibus pugnam Rutulis Latinũ cecidiſſe. Aeneam re feliciter geſta imperium adeptum ſuos etiam Latinos appellaſſe. Latinoſq; quum à principio pauci eſſent, nec Romano ſubeſſent imperio, poſtea virtutis admiratione obſtupefactos, & Romulo & cæteris regibus ſubiectos fuiſſe omnes, fuſiſq; Aequis, & Volſcis, & Hernicis, priuſq; Rutulis, & Aboriginibus, inſuper & Rhætis, & Argyruſcis, & Priuernatibus cuncta horum plaga Latina vocitata eſt. ¶ Fortes, Saturni gens, Laurentes, à Laurento Latii oppido, quod plurimum potuit. Nam omnia uicina loca eius imperio ſubiacuerunt, & ſecundũ antiquũ ſitũ ante Albã & Romã Thyberis Laurentini fuit territorii. Author Seruius.

L atona Coeo & Phœbe Cœli Terræq; filiis nata, Homerus, Heſiod. ¶ Titanis, Cœli Terræq; filii decem & ſeptem cõi nomine omnes à matre Titanas Cœlus appellauit, Titea nãq; Cœli uxor prudentia prædita quũ plurimũ mortalibus profuiſſet, ab eis poſt obitum ut dea coli cœpta eſt, Terræq; cognomen adepta. Author Diodo. COEO GENITA, & ab Apollonio Rhodio Λητὼ κοιογένεια dicit. GEMELLIPARA dea, ꝓp Apollinem & Dianam, MAGNA, filia Coei, Ouid.

L atratus, clarus, Ouid.

L atro, infeſtus, Horat.

L atus, piceum, Virgilius.

L aurus arbor, quam Græci Daphnen uocant, Laurus quædã tenuiore, quædã latiore folio eſt, Dioſcor. Laurĩgña, ut ait Plin. alii alia tradiderunt: Cato Cypriam & Delphicam, Cypriã eſſe folio breui, nigro propter margines bimbricato, criſpam, Delphicam æquali colore uiridiorem maximis baccis atq; e uiridi rubentibus. Hac uictores Delphis coronari, & triumphantes Romæ. Delphicam Aelianus è Theſſalia tranſlatam Delphos ab ipſis Tempe ſcribit, tum quũ Pythius Apollo Draconem ſagittis interfecit. Hanc Lactantius Placidus etiam Tripodem uocari dicit, quoniã radices ternas habeat. Apollini dicata eſt propter uim triplicem diuinationis, præteritorum, futurorum, præſentium, Laurũ quippe uaticam appellat Dionyſius Alicarnaſſeus, & Aphthonius diuinationis ſymbolum eſſe Laurum teſtatur, Lauro quoq; ueſcentes Apollinis afflatu repleri cecinerunt Sophocles, Lycophron, Ariſtoph. Callimachus, Tibullus, Iuuenalis. ¶ Delphica, Lucret. ¶ Procera, Catul ¶ Victrix, Romanis, inquit Plin. præcipuæ lætitiæ uictoriarũq; nuntia, additur lituis & militũ lanceis, piliſq;. FRAGILIS, Parnaſia, Laurus ſpectatiſſima in monte Parnaſſo, ideoq; etiam grata Apollini, Plin. SACRA, ſuperius ex Plin. Diodoroq; oſtendimus Laurum Apollini ſacram, quia ſemper uiret. VIRIDIS, viridans, odorata, Virg. ¶ Delia folia, Horat. ab Apolline Delio. ¶ Triumphalis. Sterilem Laurum Triũphalem dicunt, eaq; triumphantes uti, à Diuo Auguſto reiecta Delphica, Sterilem & Laurum eam eſſe perhibent quæ ei miſſa eſt à Cœlo, minima altitudine, folio criſpo ac breui quæ inuenitur rara, Plin. CASTA, Tibull. quantum ad Daphnem, quæ ut caſtitate frueretur in Laurum verſa euiruit. ¶ Caſtalia. Proper. quia Caſtalia fons & Parnaſſo & Delphis proximus eſt, ut Strabo hiſce verbis oſtendit. Dictum eſt, vt Parnaſſus vſq; ad occiduos Phocidis montes locatus ſit, eius latus in Occaſum proſpectans Locri, & Ozolæ poſſident, Auſtrale uero Delphi. Locus ſane ſaxoſus, ſpectaculi formam habens, in eius cacumine templum ſurgit & oppidũ, in circuitu ſtadia ſex ac decem complectens, ſupra illud Lycoria ſita eſt, quo in loco antiquitus Delphi ſupra templũ conſiſtebant. Hoc autem tempore circa ipſum affines Caſtaliæ fontis ſua locarunt domicilia. ¶ Innuba, Parnaſſis, nitida, frons triumphalis, Apollinea, frons Actiaca, ab excellentiſſima Cæſaris uictoria quã apud Actium ope Apollinis contra Cleopatram adeptus eſt. Cæterum Cæſar Triũphans Laurum in manu tenuit, Coronamq; in capite geſſit: ac deinde Imperatores Cæſares cuncti, auth. Plin. VIRGO Phœbea, Ouid.

L aurea, Apollinaris, Horatius.

L aus, blanda, inſignis. Virg.

L auſus Mezentii filius Liuio, Virgilio. ¶ Pulcher, equum domitor, debellatorq; ferarum, Virgilius.

L EANDER Abydenus, qui ad Hero noctu ire conſueuerat per fretũ Helleſpontică quod Seſton & Abydon ciuitates interfluit. quũ igitur iuuenis oppreſſi tempeſtate

cadauer ad puellam delatū fuiſſet illâ ſe è turri præcipitauit, Muſæus, Ouid. Philoſtratus, Mela, Seruius. ¶ Iuuenis cæcus, Virg. ¶ Abydeus, Abydenus, Ouid.

Lebetes, Dodonæi, Virg. hoc eſt ærei, Suidas namq; retulit Oraculū Iouis quod olim erat in Dodona, lebetibus æreis undiq; cinctum fuiſſe, ita ut inuicem ſeſe contingerent. Itaq; neceſſum erat fieri ut uno quopiam pulſato, uiciſſim & omnes reſonarent, ſonitu per contactū ab aliis ad alios ſuccedente. Durabatq; in longum tempus tinnitus ille, videlicet in orbem redeūte ſono. Putatq; Paræmiam Dodonæum Cymbalum, aut tintinabulū, dictam in ſordidos, & quātūuis puſilla de re querulos. ¶ Curui, Ouid.

Lectus, torus, grabatum, Stratus, mollis, Lucret. STRATVS, altus, Virgilius. ¶ Eburnus, genialis, Horat. ¶ Teres, Ouid.

Leda, Aetolia Theſpio Martis & Androcides filio nata, ut, Hellanicus, Eumelus in Corinthiacis Glauco Siſyphi filio & Pantidyia genitam aſſerit, Refert. n. Glaucū amiſſis equis Lacedæmona profectū, ibiq; cū Pantidyia rem habuiſſe, eam deinde prægnantem Theſpio nupſiſſe. Deinde Ledam falſo Theſpii creditam procreauiſſe, Pherecydes uero ex Laophonte Pleuronis filia & Theſpio prognatas tradit Ledam & Althæam. Ex Leda Tyndareus ſuſcepit Phœben, Clytæmneſtrā, Timādram, Helenam vt author eſt Euripides, eiuſq; Int. ¶ Pulchra, fœcūda, Ouid.

Leæna, & lea, torua, Virg. ¶ Gætula, Horat. In Europa inter Acheloum tantū, & Neſtum amnes Leones eſſe, Sed longe viribus præſtantiores iis quos Africa, aut Syria gignit tradit Ariſtoteles. Itemq; Plin. inquit, Africa hæc maxime ſpectat, inopia aquarū ad paucos amnes congregantibus ſe feris. Ideo multiformes ibi animaliū partus, uarie fœminis cuiuſq; generis mares, aut ui aut voluptate miſcente: vnde etiam uulgare Græciæ dictū. Semper aliquid noui Africam afferre. ¶ Fulua, Tibul. ¶ Hirſuta, Ouid.

Leges ualidæ, æquæ, Lucret. ¶ Verboſæ, Ouid. Cæterum Minos Cretenſibus leges dedit. Charondas Italis, Siculiſq;, Zaleucus Locrenſibus, lycurgus Lacedæmoniis. Fuerunt & alii legūlatores, Apis Argiuorū, Mneſon Phocenſium, Demonax Cyrenſiū, Pagondas Achæorū, Archias Cnidiorū, Eudoxus Mileſiorū, Philolaus Thebanorū, Zarades Perſarū, Pittacus Mitylenenſium, Neſtor Pyliorū, Moſes Hebræorum, vt refert Theodoretus.

Leleges, populi Aſiæ, quos quidam Cares eſſe exiſtimauerunt, ſed Homerus diuidit. Alii lelegas Cariæ finitimos arbitrant atq; cōmilitenes, quo circa in Mileſiorū agro habitationes quædam Lelegū nominant, frequentibuſq; in locis Cariæ & ſepulchra lelegū & munimenta monſtrant quæ lelegia appellat. Hi primi à Theſſalia profecti Helleſpontū habitauerunt, Locri quoq; Epicnemidii in Boeotia, cognominati olim Leleges appellati ſunt, per quos Cephiſus amnis in mare defertur, Strabo, Interpres Homeri, Plin. ¶ Armiferi, Ouid.

Lemnos inſula Aegæi maris contra Thraciam, quæ Vulcanum præcipuo cultu proſequebatur, in quam è cœlo deturbatus à Ioue decidit, ut Homerus, & Val. Flaccus canunt.

canunt. Hæc autem fabula ab hiſtoria compoſita eſt. Nam illic ignis primũ repertus traditur, & arma fabricata. Author Hellanicus. Vrbes in ea duæ fuerunt inſignes, Hephæſtia, Myrinaq́; Lemni nomen à cultu Matris Ideæ cœpit, quã incolæ Lemnum uocant, cui deæ puellæ pro uictimis mactabant, ut ſcribit Hecatæus, Aethalia prius appellabatur, ꝙ hiatus habebat per quos cruentatus ignis uaporabat, ut apud Polybium legimus. Eam primi Thraces habitarunt, qui Sinties, & Sapæi dicti ſunt. Strabo, Stephanus, Homeri interpres. ¶ Vulcania, tellus Hypſipylæa, Ouidius. Rhadamanthus nanq; Thoanti filio Hypſipyles patri Lemnon dedit, author Diodorus.

Lemures, laruæ nocturnæ authore Nonio. ¶ Nocturni. Horat.

Lens legumen quod Nouembri ſeritur, amat ſolum tenue magis quã pingue, cœlum vtiq; ſiccum. Duo genera eius in Aegypto, alterum rotundius nigriuſq;, alterum ſua figura, vnde uario uſu tranſlatum eſt in lenticulas nomen. author Pli. ¶ Peluſiaca, Virgil. à Peluſio oppido intra decurſus Nili, quod Peluſiaco Nili hoſtio nomen dedit, Herodotus, Pli. Strabo.

Lenimen, dulce, Horatius.

Lena, callida, Tibull. ¶ Improba, Ouid.

Leno, Inſidioſus, Horat. ¶ Auarus, Ouid.

Leones, violenti, ſæui, acres, fului, Lucret. ¶ Cæſii, Catul. Cæſium dixere ueteres Latini, vt Gellius docet, quaſi Cælium de colore Cæli. ¶ Magni, Pœni, uilloſi, uaſti, gætuli, horrentes, Phrygii, Virg. propter Cybelen quæ in Phrygia colitur, cui Leones ideo attribuuntur, quia, vt ait Diuus Auguſtinus, nullũ genus terræ tam remotum ac uehementer ferum eſt, quod non ſubiici coliq; conueniat, Diodorus ait, Cybelen quũ fuiſſet expoſita, ab Leonibus & Pardis enutritam, & ideo Leones ei attribui, Lucretius vero. Adiunxere feras, ꝙ quãuis effera proles Officiis debet molliri uicta parentum, hinc & Virgilius ait. Et iuncti currũ dominæ ſubiere Leones, ubi Seruius dicit. Idcirco Leones ei ſubiungi, ut oſtendat maternam pietatem omnia poſſe ſuperare, quo loco etiam Atalantæ & Hippomenis fabulam refert, quos Cybele in Leones conuertit, & ſuo currui ſummiſit. ¶ Inſani, Aſperi, Horat. ¶ Hirſuti, iracũdi, auidi, genus acre, magnanimi, Ouid.

Leo ſidus, Hic dicitur à Ioue inter ſidera conſtitutus, ꝙ omniũ ferarum princeps eſſe exiſtimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt ꝙ Herculis prima fuerit hæc certatio, & ꝙ eũ inermis interfecit. De eo & Piſandrus, & complures alii ſcripſerunt, cuius ſimulacrũ proximũ eſt Virgini. Sũt aliæ ſeptẽ ſtellæ ad caudã Leonis in triangulo collocatæ, quas Crines Berenices eſſe Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit. Quũ ſexto Idus Auguſti exorit æſtus eſt intolerabilis, nebuloſus aer quũ Orionis exoritur mediũ, Hyginus, Ptolemæus. ¶ Veſanus, Horat. ¶ Animoſus, Propert. ¶ Violentus, moles Nemeæa, Leo hic vaſtus & immanis fuit, & qui armis domari non poterat, Hercules obſeruato ſpeluncæ aditu egredientem comprehendit & ſtrangulauit. author Diodorus. Atq; è cœlo à Lunæ corpore lapſus

eſt, vt ſcribit Arati Int. in montem prope Nemeam, quem Callimachus, atque Pindarus ab ipſius feræ caſu Apeſanta uocant. Nam Pythagoras, eiuſque familiæ philoſophi, domos, agros, ſyluas, ſaltuſque gerere Lunam dicũt, & in iis quindecies maiora quàm quæ naſcũtur apud nos animalia. Ideoque orbe medio Lunam maculoſo pleñque cerni. Verſabatur autem inter Mycenas, ac Nemeam ſiluam, circa montem quẽ ab effectu græci nominis Treton dixerũt, hoc eſt perfoſſum auth. Diod. Plutarchus uero refert, Iunonẽ ut facilius ab Hercule pœnas ſumeret Lunã ſibi in partem operis aduocaſſe, lunam ciſtulam ſpuma impleuiſſe, ex qua maximus leo natus ſit, quem quũ Iris Zona ſua conſtrictũ è cælo in Opheltiũ montem deportaſſet, paſtorem quẽdam Apeſantum nomine occidit, vnde poſtea mons ille Apeſantus dictus eſt. Idem Leo Bembinites à Panyaſi dicitur, à Bembio vrbe Nemeæ, cuius & Hellanicus meminit, ſed alii Bembinam nominant, Strabo. PESTIS Nemeæa, Herculeus, Ouid.

L epor, muſcæus, Lucretius.

L epus, auritus, Lucret. ¶ Pauidus, Horat. ¶ Mollis, Prop. ¶ Pronus, ſollicitus, Oui.

L erna palus, ſiue Lacus Argiuorũ, ac Mycenæorũ agro cõmunis, in quẽ quũ paſſim ab omnibus purgamenta deportarentur, vulgo natũ prouerbiũ, Lerna malorum. In hoc lacu poetæ fingunt Hydram illam ſeptem capitũ conſtitiſſe, quã Hercules igni confecit, author Strabo, Zenodotus ait, Locũ quempiam fuiſſe in Argolica, in quem quũ omne ſordiũ genus promiſcue proiicerent, fœtidas inde ac peſtilentes nebulas ſolitas exhalari, quãquã rectius autumat ut adagiũ ad Danaidũ fabulam referatur. Nam ferũt Danaum quinquaginta iuuenes Aegypti filios quibus totidem filias ſuas collocarat omnes eadem nocte trucidaſſe, atque horũ capita in eum locum fuiſſe congeſta. ¶ Piſcoſa, Virg.

L eſbos inſula in Aegæo mari, quæ æqualiter diſtat à Tenedo, Lẽno, & Chio, intra L. fere ſtadia, circũ quã etiam inſulæ quædam iacent aliæ exterius, aliæ inter eam atque continentem, à Macare Crinaci filio condita, unde Macaria dicta eſt. In ea ſunt vrbes quinque, Antiſſa, Ereſſos, Methymna, Pyrrha, Mitylene, Diod. Strabo, Homeri interp. Plin. ¶ Methymnæa, Ouid.

L ethargus, grauis, Lucret.

L ethe obliuionis fluuius apud Inferos, Macrobius, Plutar. Lethe item fluuius in citeriori Hiſpania, apud Strab. Melam, Silium. ¶ Soporifera, hebetans pectora, ſecura, Ouid.

L euamen, dulce, Catull. ¶ Mite, Ouid.

L euitas, uolucris, Lucret.

L eucates promontoriũ, ſiue petra albicanti colore in pelagus proiecta, atque Cephaleniã, & Leucadi adiacens ueluti hinc accepto nomine. Habet inſuper & Apollinis Leucatæ templũ. Ibi fluctus fit qui ad ſedandos amores ualere credit, quo in loco Sapho prima dicit ab excelſa ſe deieciſſe petra ſtimulante cupidine, ſicut Menander author eſt. Præruptã nacta in tranſitu petram Cupidinis oeſtro percita è ſummo præceps ruit ex animi tui ſententia rex imperioſe, Menander igitur primam ſaliiſſe Sapho

inſuit. Alii uero non Sapho, ſed Cephalū priui ſaltaſſe ferūt, alii Cymetbo Pterelæ filiam Cephali amore captā. Leucadiis uero mos erat patrius ut in Apollinis ſacrificio ſontem quotannis aliquem auertendæ deorū iræ gratia de montis ſpecula deiicerent, ei quoq; applicitis pennis, & quibus multimodis quibus leuari poſſet, ut ſaltus ipſe perinde ac uolatus efficeret, multoſq; circūſtantes cadentem prius excipere nauiculis, & pro uiribus conſeruatū extra patrios fines emittere ſuperſtitem, Strabo, Plin. Lycoph. Int. ¶ Nimboſus, Virg.

L IBRA Cæleſtis, ſcorpii pars media, Chelæ nāq; Scorpii Libram faciunt. XIII. Kal. Octobris Sole in Libra poſito Aequinoctiū autūnale fit, Hyginus, Columella, Ptolemæus, ¶ Pendula, Ouid.

L ibum, dulce, Tib. ¶ Cereale, Ouid.

L ibya regio in Africa, à Libya Epaphi filia, ſiue Oceani & Pampholiges. Cui ab Oriēte Marmarica, ab occaſu Syrtes, à Septētrione Mare Libycū, à meridie Aethiopia, authores Ptolemæus, Solinus, Lycophr. interpres. ¶ Arida, Ouid.

L ibyes, genus intractabile bello, Virg.

L ibertas, pulchra, Virg.

L ibido, dira, Lucret. ¶ Flagrans, dānoſa, tetra, uitioſa, Horat.

L iburni Illyriorū gens in Adriaco ſinu, à quodā Liburno attico, Stephanus, Appianus, Strabo, Plin. ¶ Sæui, Horat.

L icentia, Laſciua, uagans, indomita, Horat.

L iger Galliæ Lugdunenſis amnis in Oceanū defluens inter Pictones, & Vannitas excurrit. Inter Ligerim & Sequanam fluuiū trans Rhodanū atq; Ararim populi ad Septētrionē adiacent, Allobrogibus & Lugduni incolis vicini. Horū illuſtriſſimi ſunt Aruerni, & Carnuti, per utroſq; delatus Liger in Oceanū effluit, Strabo, Plin.

L ignum, fiſſile, utile, Virg. (¶ Cærula Lympha, Tibull.

L igones, unci, Virg. ¶ Sabelli, duri, Hora. ¶ Longi, Ouid.

L igures primi Italiæ populi, à Ligure fluuio dicti, patet ora Liguriæ inter amnes Varū, & Macram. CCXL. Mill. paſſ. laborioſa ſimul periculoſaq;, inops regio, durum in armis genus Steph. Plin. Liuius. ¶ Aſſuetibello, Virg.

L iguſtrū flos, qđ Græci Cypron uocant, oleæ ſimilia folia per uirgas profert, Latiora tñ mollioraq; et magis Herbaceo colore, Flores habet candidos, muſcoſos, & odoratos, fructū fert nigrū ſambuco ſimilem. naſcitur probatiſſimū in Aſcalone Iudææ, & Aegypti Canopo. Dioſcorid. Plin. ¶ Albū, Virg. ¶ Niueum, Ouid.

L ilium flos, quod Græci Crinon. ſunt qui Regiū florē, qui Crinanthemon, qui Callirion, qui Lirion, qui Suſinon dicant, Romani liliū, ſiue Iunonis roſam appellant, Coronarius hic flos eſt, ex quo unguentū fit, quod Lirinon ſuſinūue dicunt, Efficaciſſima autē ad unguenti confectionē in Syria, & Pamphyliæ Piſidia naſcunt lilia. ueteres Græcorū poetæ fabulati ſunt Liliū, qm̄ in eo candidus color eſſet, natū quū dormiente Iunone admoto uberibus eius Hercule, uago pueri & incerto ſuctu diuinū Lac in terrā decidiſſet, vnde & Lacteus circulus in cœlo effectus eſt, fecit &

floris nobilitas ut regius ab aliis flos diceretur, quoniam nulli florũ excelſitas maior, trium aliquando cubitorum. Ferunt quidam & purpureo colore fieri Liliorũ flores Plinius, Dioſcor. Conſtant. Cæſ. ¶ Grande, candidum, Virg. ¶ Breue, Horat. ſcilicet ad breue tempus. ¶ Argenteũ, Lucidũ, Prop. ¶ Canens, albũ, Ouid.

Limbus, pictus Virg. ¶ Tenuis, Ouid.

Limen. ¶ Tritum. Cat. ¶ Durum, ſtridens, Virg. ¶ Rigidum, Ouid.

Limus, læuis, niger, informis, Virg. ¶ Mollis, Ouid.

Lingua, Dædala, animi interpres, Lucret.

Lintres, celeres, Propert.

Linus, Pſamathe Crotopi Argiuorũ regis filia & Apolline procreatus: ut alii, Apollinis & Terpſichores filius, ut quibuſdam placet, Amphimari & Vraniæ: ut nonnulli, Mercurii & Vraniæ. Hic ex Chalcide Euboeæ fuit, primuſq; in Græcia Citharam ac numeros inueniſſe, itemq; Lamentationes ac fletus carmine condidiſſe fertur, a Canibus diſcerptus interiit: tametſi alii ab Apolline interfectum tradant. Fuit & alter è Thebis iunior, Iſmeniæ filius, quem Hercules occidit. Ex authorib. Pauſan. Diod. Homeri interp. Suida, Euſebio, Plutarcho, Plin. ¶ Inachius, Prop. ¶ Crotopiades, Ouid.

Lipare Inſula, una è ſeptem quas Aeolias uocant. Sitæ autem ſunt inter Italiam, Siciliamq; recto curſu. Diſtant à Sicilia centũ quinquaginta ferme ſtadiis, pares inuicẽ magnitudine, quarum nomina, Lipara, Thermeſſa, Strongyle, Didyme, Phœnicuſſa, Euonymos. Aſſerunt nonnulli meatus eſſe ſubterraneos ab Aetna ad has inſulas, & his omnibus ignem eandem ſpirandi cauſam eſſe. Has inſuper inſulas tradunt olim deſertas fuiſſe, ſed Liparum quendã Auſonis regis filium à fratribus diſſidentem ex Italia cũ longis nauibus aduecta ſecum militum copia ad inſulam appuliſſe, quæ ab eo Lipara ſit appellata, inq; ea ſui nominis urbe condita, reliquarũ quoq; inſularũ agros excoluiſſe. Hæc & Meligunis anteã dicta eſt. Strabo, Pli. Steph. Diodorus. ¶ Vulcani domus, vulcania nomine tellus, fumãtibus ardua ſaxis, Aeoliæ oræ, Virgil. Seru. tamen ſecus quàm Donatus legit. Aeoliam liparen, ut hæc non ad liparen; ſed ad inſulam Vulcaniam nomine referantur.

Liquor, fluidus, Virg.

Liris fluuius Cãpaniæ, qui Minturnas, atq; Fregellas allabit, in eũ Fibrenus amnis præcipitat, Lirimq; multo gelidiorẽ facit, Strab. Pli. Cic. ¶ Quietus, taciturnus, Hor.

Liternum Campaniæ oppidũ prope mare poſt Sinueſſam, ubi maioris Scipionis cognomento Africani ſepulchrum iacet. Ibi enim extremam conſumpſit ætatem, omiſſis propter aliquorum ſimultatem reip. negotiis. Præter fluit autem eodem quo ciuitas nomine flumen, Strabo, Plinius. ¶ Lentiſciferum, Ouidius, Lentiſcus arbor nota è qua Lentiſcina reſina fit, quam aliqui Maſtichen vocant. Agnoſcitur Lentiſcus Chia, & Italica, Dioſcor. Plin.

Litora, quæ & Actæ, incurua, fluctifraga, Lucret. ¶ Fluctiſona, curua, ſpumoſa, deſerta, Catull. ¶ Harenoſa, ſpumantia, pro curua, Myrtetis lætiſſima, Virgilius. ¶ Fruticoſa,

fruticoſa, lata, bibula, frigida, undoſa, Ouid.

L*ituus, baculum, quod ambas cuſpides flexas habet, ſine nodo aduncũ, quo augures vtebantur ad deſignanda Cæli ſpatia*, Seruius, Gellius, Plutarchus, Liuius, Feſtus *ita*, Lituus *appellatus eſt, ꝙ litis ſit teſtis, eſt & genus buccinæ incuruæ, quo qui cecinerit dicitur* Liticen. ¶ Quirinalis, Virg. *quaſi* Quirinus, *hoc eſt* Romulus, *qui nihil inauſpicato faciebat, vſus eſt*, Plutarchus.

L*iuor, niger, edax*, Ouidius.

LOCRI Boeotiæ *populi, qui* Epicnemidii, *ſiue* Epicnemii, & Epicnemidæ *cognominantur à monte qui* Cnemis *dicitur, hi &* Leleges *appellati, per quos* Cephiſus *amnis defertur in mare. Sunt enim* Locrorũ, Epizephyrii, Opuntii, Ozolæ, Strabo, Plinius. ¶ Narycii, Virg. *Eſt enim* Narycium *oppidum in* Locrorum *ora*, Plinius, Stephanus.

L*olium, infelix*, Virg. *vtpote quod* Pli. *frugũ morbum, terræꝗ peſtem vocet.*

L*oricæ, Iberæ*, Horat. Galatia *nanꝗ quæ in* Hiſpania *eſt tum æris tum plumbi huberrima, auro quoꝗ ditiſſima eſt, præcipua ferri materia, ſed aqua ipſa ferro violẽtior, quippe temperamento eius acrius redditur ferrum*, Iuſtinus.

L*otos arbor, quã &* Celtim *dicunt, grandis planta eſt, fructũ pipere maiorem fert, dulcem, grauiter odoratũ, ſtomacho utilem, & qui aluũ aſtringat.* Africa *qua vergit ad nos eam gignit*, Italiæ *quoꝗ familiarẽ. præcipua eſt circa* Syrtes. *atꝗ* Naſamonas; *magnitudo quæ pyro, quãquã* Nepos Cornelius *breuem tradat, inciſuræ in folio crebriores, alioquin* Ilicis *uiderentur.* Ligno *color niger ad* Tibiarum *cantus expetitur.* Hanc *etiam* Lotophagiten *uocant, à* Lotophagis *populis, quos quidam ad maiorẽ, quidam ad minorem* Syrtim *ſtatuunt, nota eſt de* Vlyſſis *ſociis fabula, ex* Homero, Strabone, Mela, Pli. Silio Italico. *Eſt autẽ eodem nomine & herba, tum ſatiua, tum ſilueſtris*, Dioſcorides, Pli, Theophraſtus, Feſtus. ¶ Aquatica, Ouidius.

LVCRINVS Lacus Campaniæ Baiis *contiguus, intra quem* Auernus *eſt*, Pli. Strabo. ¶ Diuinus Lacus, Virg. *repete quæ in* Auerno *ſcripſimus.*

L*ucretilis mons in* Sabinis, *auth.* Feſtus. ¶ Amœnus, Horat.

L*ucretius* Carus *poeta.* CLXXI. *olympiade natus, qui poſtea amatorio poculo in furorem verſus, cum aliquot libros per interualla inſaniæ conſcripſiſſet, quos poſtea* Cicero *emendauit, ſua ſe manu interfecit anno ætatis.* XLIII. Auth. Euſeb. ¶ Sublimis, Ouid.

L*ucretia* Tricipitini *filia*, Collatini *uxor, pudicitia inſignis.* ¶ Nupta pudica, Ouidius.

L*uceria* Apuliæ *oppidũ uetus, in quo* Mineruæ *fanum extitit*, Strabo, Plinius, Liuius. ¶ Nobilis, Horat.

L*ucerna, quæ & teſta, &* Lychnus Virgilio. ¶ Vigil, *uiua, clara*, Horat.

L*ucilius poeta* Satyrarum *ſcriptor, natus olympiade.* CLVIII. Neapoli *moritur, ac publico funere effertur, anno ætatis.* XLVI. Euſebius *author.* ¶ Lutulentus, Horat. *Secus* F. Quintilianus *ſentit, quum ait.* Ego *quantum ab illis, tan*

tum ab Horatio diſſenſio, qui Lucilium fluere lutulentum, & eſſe aliquid quod tollere poſſis putat, nam & eruditio in eo mira, & libertas, atq; inde acerbitas, & abunde ſalis. Multo eſt terſior, & purus magis Horatius.

Lucifer ſtella quarta ex earum numero quas complures ut erraticas, ita planetas Græci vocant, Veneris ſtella eſt, quãquã nonnulli Iunonis eſſe dixerint. Hic autem omnium ſiderum maximus eſſe videtur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephali filium eſſe prodiderunt pulchritudine multis præſtantem, ex qua re etiam dicitur cum Venere certaſſe, ut etiam Eratoſthenes dixit. Exoriente ſole & Occidente videtur, quã ob cauſam iure hunc & Luciferum, & Heſperum nominarunt, author Hyginus. ¶ Iubar, q; ſplendor eius diffunditur in modum iubæ Leonis, author Feſtus, Varro, Heous, Sacer. Virg. ¶ Nitens, Tibul. ¶ Roſeus, clariſſimus, admonitor operum, clarus, præuius Auroræ, uigil, albus, Ouidius.

Luciferi currus, Pruinoſus, Ouidius.

Luciferi equus, albus, Ouidius.

Luctus, æger, Lucret. ¶ Crudelis, mœſtus, lacrimabilis, Virg. ¶ Acerbus, Tibull. ¶ Amarus, flebilis, Ouid.

Lucus, Opacus, ſacratus, uiridis, altus, Virg. ¶ Sanctus, Ouid.

Lucumo uir alacer, & bello clarus, qui Romulo aduerſus Tatium Etruſcorum auxilia duxit ex urbe Solonio, qui cum plurima egregia facinora edidiſſet à Sabinis per latera tranſfixus interiit. Dionyſ. Alicarn. ¶ Galeritus. Prop. Nam, ut author eſt Vegetius, Miles Romanus uſus eſt pileis ex pellibus quos Pannonicos uocant, Galeritum Lucumonem hunc uocat & Fabius Pictor.

Ludus, iocans, Lucret. ¶ Inanis, Virg. ¶ Mollis, Propert. ¶ Solennis, Ioceſus, Ouid.

Lues, miſeranda, rabida, Virg. ¶ Dira, Ouid.

Luna, quæ Græcis eſt Diana, ut Apollo Sol, authoribus Varrone, & Cicerone, eadẽ & Proſerpina, quod his uerſibus quos apud Hyginum atq; Prudentium legimus breuiter iuxta atq; eleganter expreſſum eſt. Deniq; quũ Luna eſt, ſublustri ſplendet amictu: Quum ſuccincta iacit calamos, Latonia uirgo eſt: Quum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonia coniunx. Quãquã Heſiodus Dianam & Apollinem à Sole & Luna ſeorſum ſtatuat. Hyperione & Thia Cœli Terræq;, quæ & Titea eſt, filiis procreata eſt, ut ſcribit Heſiodus. ¶ Vigil. Lucret. ¶ Phœbe, eadem ratione qua Sol Phœbus dicitur. AVREA, roſcida, candida, radians, Lucens, alta, aſtrorum decus, & nemorum Latonia cuſtos, Titanium aſtrum, uel à Titea matre, vel à Titane, qui, authore Pauſania, fuit vir ſagax, & temporum anni obſeruator diligens, & quando auctiora ſol faciat ſemina, & arborum præcoquat fructus, ac proinde frater Solis habitus. Alii malunt ex Diodoro, ab Hyperione uno ex Titanibus aſtrorũ peritiſſimo aſtra omnia Titania dici, ALMA, Virg. ¶ Celeris, ſiderum regina, bicornis, Horat. ¶ Diana, nocturna, ſoror pulcherrima phœbi, argẽtea, Lucida, Ouid.

Lunæ currus, noctiuagus, Virg.

Lunæ equi, tametſi Mulo Lunam vehi quidam exiſtimauere, quod ſterilis uterq; ſit, ut

ſcribunt Pauſanias Eliacon primo, & Feſtus. Alii Iuuencos Lunæ bigis adhibuerunt, ut Claudianus, Prudentius, & Fulgentius. ¶ Luciferi, niuei, nocturni, Ouid.

Lupanar, olidum, Catullus.

Lupinum, quod uulgo naſcitur, cuius uſus homini & quadrupedum generi vngulas habenti cõmunis. Primũ omniũ cũ ſole quotidie circũagitur, horáſq́ agricolis etiã nubilo tempore demonſtrat. Ter præterea floret, terram amat, terraq́ operiri nõ vult. Et unum hoc ſeritur non arata, ubi fuerit maxime ſabuloſa, & ſicca, atq́ etiã harenoſa. Impune præterea iacet uel derelictũ etiam ſi non protinus ſecuti obruant himbres, ab omnibus animalibus amaritudine ſua tutum, Plinius author. ¶ Triſte, fragile, ſonans, Virg. ¶ Pallens, Ouid.

Lupi, genus acre, magni, fului, Martii, Virg. aut cruenti, aut Marti conſecrati, ut ait Seruius, & Acron. ¶ Martiales, rapaces, Appuli, acres, Veſpertini, Horat. ¶ Sæui, celeres, Tibul. ¶ Nocturni, Proper. ¶ Cani, raptores, taciti, montani, inſatiabiles, rapidi, Ouid.

Lupa, raua, Horat. Raui coloris appellant qui ſunt inter flauos & cæſios, Feſtus.

Lupercal Panos templũ, Arcades nanq́ in colle Auentino firmati quũ ædificia alia more patrio exornaſſent, templaquoq́ cõſtruxere, ac primũ quidem Pani Lycæo admonente eos Carmẽte. Eſt enim apud Arcades Pan vetuſtiſſimus, plurimumq́ in honore habitus, loco congruo inuento, quem Lupercal Romani uocant, græci Lycæum dicunt. Erat aũt antrũ magnũ ſub colle, arbuſto denſo conteſtũ, & fontes ſub petris profundi, adhærenſq́ rupibus ſaltus, crebris arboribus & quidem magnis opacus, ubi ara deo conſtructa ſacrificia patria perficiebant, quæ etiam Romani perficiebant menſe Februario poſt brumam, nihil eorũ quæ ab Arcadibus ſiebant cõmutantes. Authores Dionyſ. Alicarnaſ. Plutarchus, Liuius, Iuſtinus. ¶ Parrhaſio dictum panos de more Lycæi, Virg.

Luperci qui Lupercalibus in Lupercali ſacra faciebant, de quibus ita Plutarchus diſſerit. Sed Lupercalia expiationis gratiã inſtituta uidentur, Celebrantur enim ea ſacra mẽſe Februario atris diebus, quẽ Expiatiuũ interpretari quis poſſet. Eam quoq́ diem Februatam ueteres appellabant. Ac videt id ſolẽne peruetuſtũ Euander ex Arcadia allatum inſtituiſſe. Hoc vulgatior fama tenet. Poteſt etiã nomen ipſum à Lupa dictum uideri. Etenim uidemus Lupercos inde curſum incipere ubi Romulum expoſitum ferunt. Verũ qui in iis ſeruatur ſacrificii mos haud facile eum coniectura aſſequi poſſumus. Iugulant enim capras, tum duos adoleſcentes cõſiſtunt, quorũ frontes alii cultro ſanguine perfuſo tingunt, alii ſtatim lanam lacte madentem admouentes abſtergunt. Oportet etiam abſterſis adoleſcentes ridere, deinde inciſis in corrigias caprarũ pellibus diſcurrunt in orbem, & ſi qui obſtent ſcuticis cædunt: Mulieres adulta ætate vltro ſe ad uerbera offerunt ratæ eam rem ad fœcunditatem conducere. Proprium ſuum eius celebritatis eſt ut Luperci carnẽ immolent. Huius rei meminerũt & Liuius, Iuſtinus, Florus, Dionyſ. Alicarnaſ. ¶ Nudi, Virg. Nã, ut ait Liuius, Nudi iuuenes Lycæũ Pana uenerãtes ꝑ luxũ ac laſciuiã currebant.

Luſcinia auis, quæ & Aedon, in quã apud Ouidiũ modo Philomela, modo Progne mutata eſt. Huius longa in Plinio hiſtoria. Nos eam reliquimus in ſcriptore illo vo lentibus legendam. ¶ Daulias, Catull. Daulis urbs ſupra Chæroneam ſita eſt in Pho cide, in qua Tereus regnum tenuit, qua in terra ſcelus quod de Ity fertur, mulieres illæ patrauerunt. Nomen habuit à Nympha Daulide Cephiſi amnis filia, ſiue à den ſitate nemorũ, unde & Daulia uocari cœpta eſt, Thucydides.

Luſtra, uoluentia, Lucret. ¶ Labentia, Virg.

Luſtra, inuia, horrentia, Virg. ¶ Deuia, Ouidius.

Luſus, grauitate carentes, Ouidius.

Lutum, facile, Tibullus.

Lux, clara Lucret. ¶ Pura, alma, Virg. ¶ Candida Prop. ¶ Purpurea, Ouid.

Luxus, regalis, regificus, Virgilius.

Luxuria, miſera, Propertius.

LYCAEVS Arcadiæ mons in quo Lycæi Iouis templum locatum eſt, Strabo, Plinius. ¶ Gelidus, viridis, Virg.

Lyceũ, græcis λύκειον, Atticæ locus, a Lyco Pandionis filio, ut author eſt Pau ſanias, vbi Piſiſtratus, ſi Theopompo credimus, uel, ut Philochoro placet, Athenien ſes operis præfecto Pericle Gymnaſium condiderunt quod inde Lyceum dicebatur, author Suidas. Hic Plato docuit, deinde inambulans Ariſtoteles diſputauit, unde Pe ripateticorum nomen emanauit, ut Cicero, & Suidas referunt, Apollini dedicatum canit Callimachus. ¶ Cultum, Ouidius.

Lycia regio in Minori Aſia inter Pamphyliam & Cariam ita, à Lyco rege Pandionis filio cognominata, Strabo. Mela, .Plinius, Termile quondam dicta eſt, ut Herodoto placet. ¶ Hiberna, non aſpera, ſed apta hiemare cupientibus, ſic enim eſt regio illa, Seruius. FLAVENS, Eſt enim frugum fertilis, Seruius. ALTA, hoc eſt nobilis, Seruius. ¶ Chimærifera, Ouid.

Lycambes, qui filiam habuit Neobulen, hanc quũ Archilochus poeta in matrimonium poſtulaſſet, promiſſa, nec à patre data eſt. Huic iratus Archilochus, in eum maledi cum carmen ſcripſit quo Lycambes tanto eſt dolore compulſus, ut cum filia uitam laqueo finiret, Horatius, Acron. Ex diſticho quod in Suidæ monimentis legitur, fa cile colligi poteſt Lycambæ filias Archilochi maledicta non ferentes mortem ſibi ipſas conſciuiſſe, eſt aũt tale, ἐς γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυςκάζουςαι ἰάμβων ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυκμαβιάβες. Enim uero locum hunc docte eleganterque, ut omnia, explicauit Petrus Victorius vir ingenio præ ſtans, omnique doctrina, ſuis in Rhetoricam Ariſtotelis Cõmentariis qui propediem in publicũ emanabunt, ut ex illius quas ad me humaniſſime ſcripſit literis intellexi. ¶ Inſidus, Horat.

Lycoris Cornelii Galli poetæ amica, quam ipſe Lycorim appellauit, cum tamen Cythe ris diceretur, eamque quatuor libris celebrauit. Fuit hæc Volũnii liberta, deinde M. Antoniũ in Galliam ſecuta eſt, Seruius, Cicero. ¶ Formoſa, Proper.

L ycaon Pelaſgi & Deianire filius, Arcadū rex, ab Ioue in lupum mutatus, Dionyſ. Alicarnaſſ. Pauſanias, Suidas, Apoll. interp. Hygin. Ouid. ¶ Arcas tyrānus, Oui.

L ycophron poeta ex Chalcide Eubœæ, Soclei filius, grammaticus & poeta tragicus, vnus è ſeptem qui Pleiadis nomen meruerunt, ſagitta transfixus interiit, atq; in Dianæ Magneſiæ templo conditus eſt, ut ait Theodoretus ex Zenone, Suidas, Ouid. ¶ Cothurnatus, Ouid.

L ycurgus Dryantis filius Thraciæ rex, qui dum in Bacchi contemptum uites ſuccideret, ſecures in eius crura ſunt conuerſæ. Hunc Bacchus ſibi obſiſtentem interemit. Homerus, Euripid. Diodor. Siculus. ¶ Acer Virg. ¶ Thrax, Horat. ¶ Bipennifer, ſacrilegus, Dryantides, Ouid.

L ydia regio in Minori Aſia, ab Attis filio Lydo nomen adepta, Mæonia antea a Mæone fluuio nuncupata, ubi Bacchus præcipua religione colitur, Lydia autem perfuſa flexuoſi amnis Mæandri recurſibus ſuper Ioniam procedit, Phrygiæ ab exortu Solis uicina, ad Septentrionē Myſiæ, meridiana parte Cariam amplectens, Dionyſ. Alicarnaſſ. Strabo, Pli. Stephanus, Herodotus, Euripides. ¶ Ingens, Virg.

L ydi, qui & Lydii, & Lydæi, ut ait Stephanus. ¶ Fortes, Virg. ¶ Mæonii, Ouid.

Lynceus unus Argonautarū Idæ frater, qui & ipſe Argonauta fuit, Apharei filius, ex Arene, à qua Arene ciuitas Peloponeſi iuxta Pylū, ut Pherecydi placet, ex Polydora ut Piſandro, ex Laocooſa ut Theocrito, ut legimus apud Apollonii interpretem. Huius perſpicacitas in prouerbiū abiit, Pli. Nouiſſimam, inquit, Lunam primamq; eadem die uel nocte nullo alio in ſigno quàm in ariete conſpici, id quoq; paucis mortalium contingit, & inde fabula cernendi Lynceo. Sunt qui tradant Lynceū primū reperiſſe Fodinas metallorū, æris, argenti auri, & hinc uulgo natam fabulam, ꝙ ea quoq; uideret quæ ſub terra forent, teſtis Lycophronis, & Ariſtoph. interpres. Apollonius in Argonauticis ſcribit, hunc Lynceū uſq; adeo fuiſſe perſpicacem, ut etiam terram ipſam oculorū acie penetraret, Plutarchus in Cōmentario quē ſcripſit aduerſus Stoicos teſtatur, famam fuiſſe de Lynceo, ꝙ ſaxa quoq;, & arbores oculorum acie penetraret, meminit & Palæphatus. ¶ Aphareia proles, Ouid.

L ynceus unus ex Ægypti filiis ex Argypha, cui ſoli Hypermneſtra pepercit. Tzetzes, Hyginus. ¶ Belides, Ouid.

L yncei, quas fuſco pilo, mammis in pectore geminis uulgo Aethiopia generat. Clariſſime omnium quadrupedū cernunt, ſolæ utrinq; binos digitos habent, Eædem linguam ſerpentiū ſimilem in magnam longitudinē porrigunt, Circūagunt collū in aduerſum ſe, ungues eis grandes ceu gracculis, Teſtis Plin. ¶ Variæ, maculoſæ, Virg.

L yra, quam Mercuriū in Cyllene Arcadiæ monte primum feciſſe dicit, Septemq; chordas inſtituiſſe ad Atlantidū numerū, ꝙ Maia una ex illarū numero eſſet quæ Mercurii eſt mater, author Hyginus. ¶ Aurata, Virg. ¶ Eburna, mollis, iocoſa curua, Horat. ¶ Garrula, ſonora, teſtudinea, Tibull. ¶ Aonia, Orphea, Aganippæa, Prop. ¶ Pacis opus, inaurata, Threicia, propter Orpheam, Ouid.

L yricū carmen, Aeolium Horat. propter Alcæum poetam qui fuit è Mitylene, Mity-

lenæos uero, ac Lesbios maximam partem Troadis regionis, quam Ephorus Aeolidem vocat, olim tenuiſſe teſtatur Strabo.

M

MACAREVS *Aeoli filius; Aeolus namq; Thuſcorum rex ex Amphitea filias ſex, & mares totidem ſuſcepit, Macareus omnium ætate minimus vnius Canaces amore ſuccenſus eam violauit, quę ex re conceptus infans rem prodidit. Pater itaq; filiæ mittit enſem, quo accepto ea rem flagitioſam intelligens, necem ſibi conſtituit. Idemq; paulopoſt Macareus fecit. Huius rei teſtis eſt Plutarchus ex Soſtrati ſecundo rerum Thuſcanicarũ. ¶ Aeolides, Ouid.*

M*acer Aemylius poeta Veronenſis, qui herbas, ſerpẽtes, et uolucres carmine cõplexus; CXCI. Olympiade ſub Auguſto in Aſia periit, authores Ouid. Euſebius, de quo Quintilianus. Nam Macer, & Lucretius legendi, ſed non vt phraſin, id eſt, ut corpus eloquentiæ faciant. Elegantes in ſua quiſq; materia, ſed alter humilis, alter difficilis. ¶ Iliacus, Ouid. Ab Ilii materia quã tractauit. Scripſit. n. authore Ouidio, heroicum carmen de rebus Iliacis, his ſcilicet quæ Homerus aliis dicenda poſt ſe reliquit. Ita enim inquit. Tu canis Aeterno quicquid reſtabat Homero, Ne careant ſumma Troica bella manu.*

M*æander amnis qui per Phrygiam currit, poſtea Cariam, Lydiamq; diſterminat ad campos qui Mæandri dicunt, valde quidem flexuoſus, unde obliquitates omnes ab illo Mæandri appellantur. Finiens vero apud Cariam regionẽ partẽ eam ſecat quã nũc Iones tenent, & inter Miletũ, Prienenq; egredit. Incipit uero à Celænis, qui collis quidam eſt in quo urbs fuit eiuſdem nominis. Hic Anabænon antea nuncupatus, deinde Meander dictus eſt, à Mæandro Cercaphi & Anaxibiæ filio, authores Plutarchus, Strab. ¶ Phrygius, liquidus, Ouid.*

M*æcenas eques, & orator, & poeta, Truſcorũ regũ ſanguine editus, Auguſto Cæſari familiariſſimus, miræ animi libertati, uir; alioqui mollis & deliciis affluens. Notas quaſdam literarũ inuenit, poetis ſui temporis maxime fauit, ex Seneca, Suetonio, Dione. ¶ Atauis editus regibus, Horat. ¶ Eques, etruſco de ſanguine regũ, Proper.*

M*ænalus Arcadiæ mons, & fluuius à Mænalo Lycaonis, ſiue Arcadis filio, Steph. Hellanicus, Strabo. ¶ Pinifer, Virg. ¶ Altus, ingens, Ouid.*

M*aia Pleiones & Atlantis filia, una ex Pleiadibus, Aratus, Hyginus. ¶ Cãdida. Virg. ¶ Alma, Horat. ¶ Pleias, Lucida, Atlantis, Ouid.*

M*aieſtas, verenda, aurea, alta, Sancta, Ouid.*

M*alea promontoriũ Laconiæ, à Maleo rege, quod per quinq; paſſuũ milia in mare protendit. Periculoſa circa Maleam nauigatio prouerbiũ fecit. Maleam legens quæ ſunt domi obliuiſcere, Stephanus, Strabo, Home. Seruius. ¶ Sequax, Virg. ¶ Sæua, Prop. ¶ Curua, Ouid.*

M*alum, acre, Lucret. ¶ Deforme, Ouid.*

Malus nauis, uagus, Catull. ¶ *Altus, Virg.*

Malua bolus, quã veteres Græci Molochen uocarunt, quemadmodũ & Columella, Poſteriores Malachen ut ſcribit Athenæus; Duplex Maluæ genus eſt, hortenſis altera, ſilueſtris & incultis locis naſcens altera, Dioſcor. author; Circũaguntur tota die ad Solem Maluæ folia, ſi Theophraſto, & Columellæ credimus, unde ex foliorum ſtatu conuerſioneue meredianas, & vtrinq; alias colligere horas poſſumus. ¶ *Leuis, ſalubris corpori, Horat.* ¶ *Viridis, Ouid.*

Malobathrum, quod græci pariter Malobathron dicunt, Naſcitur in India Lacuſtribus locis, nihil aliud quàm folium in aquis; Lacuſtris lentis modo fluitans, & nullis radicibus hærens. Id colligentes incolæ funiculo ſtatim traiiciunt, ſiccantq; ſeruant. Ferunt præterea ſiccatis æſtate lacubus fruticibus & cremiis incendi terram, & niſi id fiat, non prouenire folium. Probatur recens, & in ingredine albicans, probatur itidem quod frangenti contumax eſt, nec facile diſcerpitur, quod odoris ſui habitu ſenſum tentat, eademq; odoris bonitate diutius permanet, quod Nardi odorem refert nullo ſalis ſapore & guſtu, author Dioſcorides, Malobathrum Plinius arborem Syriæ affirmat eſſe, folio conuoluto, arido colore, Fertilius in Aegypto, laudatius in Indiæ paludibus. ¶ *Syrium, Horat.*

Mane, nouum, Virgilius.

Manto, quæ & Sibylla Theſſala, Tireſiæ vatis & ipſa vates filia, quæ ex Rhacio, ſiue Lacio, Mopſum genuit. Hæc poſt patris interitũ in Italiam uenit, Ocnũq;, quẽ in Bucolicis Virgilius Bianorẽ uocat, ex Thybri genuit, qui Mantuam urbem condidit, atq; à matris nomine appellauit. Præterea Clarii Apollinis fanum condidit fugiens victores Thebanorũ Epigonos, quæ quum patriæ cladem lugeret & ſuam, manantibus ubertim lacrimis fontem fecit, vnde Claros ἀπὸ τῶν δακρύων locus appellatus, illuc enim Rhacium Mycenæum ſecuta eſt cui ex oraculo nupſerat, authores Pauſanias, Apollonii interpres, Virgilius, Seruius, Mela Pomponius. Hanc Diodorus Daphneum nuncupaſſe videtur, quum ait, Thebe captæ ac dirutæ ſunt, Tireſiæ filiam Daphneum poſtea quam victores cepiſſent in Delphos uoto ſuſcepto miſere oblationem deo. Ea diuinandi artem edocta in Delphis degens, multo magis eam ſcientiam calluit. Itaq; natura admirabilis plurima ſcripſit uarii generis reſponſa, Cuius ex verſibus Homerum poetam ferunt multa ad ornatum ſui poematis tranſtuliſſe. Quum hæc ſæpius dei ſpiritu ferretur, multaq; traderet reſponſa, Sibylla ab omnibus cognominata eſt. Nam plenam deo, & Sibyllam eſſe idem notat. ¶ *Fatidica, Virg.* ¶ *Sata Tireſia, venturi præſcia, Ouid.*

Mantua Italiæ nobiliſſima ciuitas, Stephanus. Strabo. ¶ *Diues auis. Virgilius.*

Mare, pelagus, pontus, æquor, Salum, fretum, Sal, nauigerum, rapidum, auidum, ceruleum, magnum, infidum, immenſum, Neptunus, acerbum, ſalſum, altum, immane, veliuolum, campi natantes, Lucret. ¶ *Vaſtum, ferum, Amphitrite*

ab Amphitrite, Nerei & Doridis filia, ut canit Heſiodus, dicta ut ait Heſychius, ꝙ mare nauigantes circũterreat, τριτῶ fluxus, tremor, Delphinis cuiuſdam nomine perſuaſu Neptuno nupſit, & ipſe nuptias eorũ adminiſtrauit, pro quo facto inter ſidera Delphini effigiem collocauit. Et hoc amplius qui Neptuno ſimulachrum faciunt, Delphinũ aut in manu aut ſub pede conſtituunt. Hyginus, Cæſar Germanicus ex Eratoſthene & Artemidoro, uentoſum, tremulum, truculentum, horridũ, Catul. ¶ Doris amara, marmor, infidũ, cæcum, ſollicitum, purpureum, ſonans. SAL, ſpumans, latum, Nereus, ſpumeũ, tumidum, cærulum, uentoſum, ſæuum, unda ſalſa, apertum, humidum, campi liquentes, aſperũ, marmoreum, Neptunia arua, Virgil. ¶ Trux, turgidum, diſſociabile, nigrum, feruidum, naufragum, æſtuoſum, obſtrepens, auarũ, uitreum, incertum, falſum, hibernum, Horat. ¶ Vagum, indomitum, Tibull. ¶ Veſanum, inſanum, liquidum iter. Proper. ¶ Purum, latum, longum, ſurdũ, mobile, gelidũ, liquidum, iniuſtum, cauum, Ouid.

Mare Adriaticũ ſiue Adrianum, & Adria, quod mare Liguſticũ quum ad Iapygiam uſq; declinat, atq; inde ad Boream uerſus dilatat ſeſe, efficit, Euro agitur, quemadmodũ Tyrrhenum Zephyro, Siculum Noto. Quod nunc Adriaticum, antea Adriacũ dictum eſt ab Atria Etruſcorum oppido à Diomede condito, quod prius Aethria dicebatur, ut alii ab Adria flumine, Dionyſius, Afer, Pli. Steph. Strabo. ¶ Minax, Catul. ¶ Rauum, inquietum, improbum, iracundum, Horat. ¶ Late patens. Ouid.

Mare Aegæum, cui nomen dedit ſcopulus inter Tenedum & Chium, uerius quàm inſula Aex nomine, à ſpecie capræ quæ ita à græcis appellatur, author Pli. Solinus inter Tenedum & Chium, inquit, eſt Claros inſula, qua Aegæus ſinus panditur, à dextra Antrandum ſaxum eſt, hoc enim uerius quàm inſula cognominari uoluit, Id quoniam uiſentibus procul Capræ ſimile creditur, quã græci Aega nuncupant, Aegeus ab eo ſinus eſt appellatus. M. Varro Aegæum ſcribit dictum ab inſulis, ꝙ in eo mari ſcopuli in pelago uocant à ſimilitudine caprarum Aeges, Strabo. Aegæum mare ab Aegis in Achaia ſiue, quod magis probat, ab Aegis in Eubœa dictum putat. Aegæum mare ait Feſtus, ꝙ ita crebræ in eo ſint inſulæ, ut procul aſpicientibus ſpecies caprarum uideant, ſiue ꝙ in eo Aegæa Amazonum regina perierit, ſiue ꝙ in id Aegeus pater Theſei ſe præcipitauerit, quod & Suidas affirmat. Cernunt eum à dextra parte arduum nauigantes, ab Achaia dirum ac peſtiferum, ut prodit Pli. ¶ Patens, Horat.

Mare Ambracium, ſiue ſinus Ambracius, à cuius oſtio & ſinu inchoantibus primus Acarnanum locus eſt Actium, eodemq; uocabulo & Apollinis Actii templum, & promontorium nuncupat, quod ſinus ipſius oſtium efficit, & exterius portum habet, à templo aũt ſtadia. XL. diſtat Anactoriũ ipſo in ſinu conditũ, Leucas aũt ſtadiis ducentis. XL. diſtat, author Strabo. ¶ Actæũ, Leucadiũ, Ouid.

Mare Ioniũ, à Peloro Siciliæ promontorio, quod græci diuidunt in Siculũ & Creticũ, ut ait Pli. Antea Saturniũ dicebat, poſt Ioniũ, vel ab Ius errore, quod Lycophroni placet, & Aeſchylo, vel ab Ionio Illyrici generis homine, Dyrrhachii filio,

quem imprudenter à ſe occiſum in mare proiecit Hercules, ut Theopompus refert, vel ꝙ in eo perierint Iones, ut Archemachus arbitratur. Nonnulli tamen, vt tradit Euſtathius ſcribunt, Iaon Italus Adriæ pater fuit, à quo ſinus Ionius qui mox ab Adria filio dictus eſt Adriaticus. ¶ Magnum, Virgil. ¶ Immenſum, capax, Ouid.

Mare Ponticū, ſiue Euxinus ſinus, qui inflectitur ad forman Scythici arcus, maximè incuruus, breuis, atrox, nebuloſus, raris ſtationibus, non molli neq; harenoſo circundatus litore, vicinus aquilonibus, & quia non profundus eſt, fluctuoſus atq; feruens, olim excolentium ſæuo admodum ingenio Axenus, poſt cōmercia aliarū gentiū mollitis aliquantū moribus dictus Euxinus, Strabo, Mela, Pli. ¶ Trux, Catull.

Mare Rubrum, ad quod Arabia pertinet, Erythræum ab Erythra rege Perſei & Andromedæ filio, non ſolū à colore appellatū ut Varro dicit, qui in Litore maris iſtius fontem eſſe, quem ſi oues biberint, mutent vellerū qualitatem, & antea candidæ amittant, quod fuerint uſq; ad hauſtū, & fuluo poſtmodū ingreſtant colore, author Solinus, Pli. uero ſcribit. Oppida Carmaniæ Zetis, Alexandria, Irrumpit deinde & in hac parte geminū mare in terras quod Rubrū dixere noſtri, Græci Erythræum, à rege Erythra, u tant alii ſolis repercuſſu talem reddi colorē exiſtamentes. Alii ab harena terraq;, Alii tali aquæ ipſius natura. ¶ Erythræum, Tibull. ¶ Gemmiferum, Propert. gemmis nanq; ſcatet, ut tradit Solinus.

Maritus, ſiue coniux, & vir, dulcis, Catul. ¶ Cariſſimus, Virg.

Marmor, Candens, Lucret. ¶ Solidū, læue, parius lapis, Virg. à Paro inſula. ¶ Mygdonium, Ouid. hoc eſt Phrygium, eadē ratione qua colūnæ Phrygiæ nominant. Çæterum Mygdonia, Ariſtotele authore, ſcimus Phrygiā eſſe Lydiæ conterminā.

Marpiſſa Eueni Aetoliæ regis filia, quæ quū à multis appeteretur in vxorem, Euenus legem propoſuit ut is eam haberet qui ſe curuli certamine ſuperaret. Erat enim, ut ait Homerus, γαμβροκτόνος quēadmodū Oenomaus. capita eorum qui ſuperabant ualuis affigebat ut reliquos deterreret. Idas qui filius Apharei dicebat, ſed re vera Neptuni erat, ex certamine uictor Euenum in deſperationem egit, ita ut ſe in Lycorniam fluuium præcipitauerit, cui & nomen dedit, Marpiſſamq; puellam in Dianæ templo choreas agentem rapuit, quā Apollo dum Idæ eripere conat, indicit certamen, Iupiter Mercuriū miſit ut contentione depoſita Marpiſſa utrū uellet uirum ſequeretur, Idam elegit, uerita ne poſt florem iuuentæ à Phœbo deſereretur. Huius rei teſtes Homerus, eiuſq; interpres, Hyginus, Plutarchus, Strabo. ¶ Eueni filia, diſcordia Idæ & Phœbo, Proper.

Mars qui poetis Mauors dicit, Ioue & Iunone natus ut Heſiodo placet, ut Ouidio ex Iunone ſine uiro conceptus in campis Oleniis tacto flore quem flora Zephyri coniux indicauit. Martem, inquit Diodorus, fabulæ tradunt primū fabricatis armis armaſſe milites, pugnandiq; ac certandi morem induxiſſe, eos qui diis aduerſi eſſent interficientem. Mars dictus ab eo ꝙ maribus in bello præeſt, aut ꝙ à Sabinis acceptus ibi eſt Mamers, Varro. ¶ Armipotens, Lucret. ¶ Gradiuus pater, Gradiuus appellatus eſt à gradiendo in bella vltro citroq;, ſiue à uibratione haſtæ, quod Græci dicūt

κραδαίνειν: uel vt alii dicũt quia gramine ſit ortus, quod interpretantur, quia corona graminea in re militari maximæ eſt honorationis, author Feſtus, durus, impius, indomitus, magnus, bellipotens, Sæuus, Virg ❡ Toruus, Horat. ❡ Audax, Romanus. Tibull. quod ingenioſiſſimus & doctiſſimus poeta his carminibus exponit. Et tamen ante omnes Martem coluere priores, Hoc dederat ſtudiis bellica turba ſuis, Pallada Cecropidæ, Minoia Creta Dianam, Vulcanũ tellus Hypſipylæa colit, Iunonem Spartæ, Pelopeiadesq́ Mycenæ, Pinigerũ Fauni Mænalis ora caput. Mars latio venerandus erat, quia præſidet armis, Arma feræ genti remq́ decusq́ dabunt. quod ſi forte vacat, Peregrinos inspice faſtos, Menſis in his etiam nomine Martis erat. Et Feſtus ait, Martialis q conditor ac urbis parens Mars. ❡ Rapax, Proper. ❡ Ferox, impauidus, Fortiſſimus, ſanguineus, bellicus, arbiter armorum, armiger, fortis, Ouid.

Marſyas Hyagnis, qui primus tibia cecinit, filius. Hic conditor in Deos muſicarũ legũ Olympũ Phrygũ diſcipulũ habuit tertiũ tibiarum conditorem. In regione Aulocrene, per quã ab Apamea in Phrygiam itur, Platanus oſtenditur ex qua pependit Marſyas ab Apolline uictus, quæ iam tum magnitudine electa eſt. Apud Celænas Phrygiæ urbem uiſit ſuſpenſa Sileni Marſyæ pellis in utrẽ formata. quam à Phrygibus fertur Apollo illi detractam ſuſpendiſſe, ex authoribus Plutarcho, Strabone, Plinio, Liuio, Herodoto, Suida, Fabula extat apud Diodorum & Ouidiũ. ❡ Satyrus, Phryx, Phrygius, Ouid.

Marſyas Phrygiæ amnis, qui Apameam vrbem mediam perlabitur, ab ipſa ortum habens, ſed uehementi ac prono flumine in ſuburbanũ delatus immittit in Mæandrũ, qui iam Orgam amnem accepit per planitiem æqualem leniter ac placide delapſum, ex lacu quodam, qui calamũ gignit ad tibiarũ linguas idoneũ, Marſyæ ac Mæandri fontes emanare ferunt. Nomen ei dedit Marſyas de quo ſupra diximus, è cuius ſanguine Satyri, & Marſyas amnis editi ſunt, Marſyas vero prius Midæ fons appellabat. Palæphatus, Plutarchus, Strabo, Plinius, Liuius. ❡ Phrygiæ liquidiſſimus amnis, Phrygium flumen, Ouid.

Maſſica Campaniæ mons, qui & Maſſicus, vino inclytus, Plinius. ❡ Felicis Baccho, Virg.

Mater, genetrix, cara, Virgilius.

Mauritania prouincia in Africa quæ nigros habet colonos. Eſt aũt in extremo Africæ uerſus Gaditanũ fretum & occidentale oceanũ, Regio eſt diues, cæterũ ſolo ditior, & adeo fertilis, ut frugũ genera non modo quũ ſeruntur benigniſſime procreet, ſed quædam ſponte profundat. Eſt aũt duplex, Cæſarienſis à ciuitate Cæſarea dicta, & Tingitana itidem à Tingi vrbe, Mela, Plinius, Stephanus. ❡ Iubæ tellus, arida, Horat.

Mauri, qui à Græcis Mauruſii appellantur, Libycum genus, & opulentũ & magnũ; eos Romani & indigenæ Mauros uocant, & Iberiæ ſunt oppoſiti, Strabo. ❡ Gens Mauruſia, Virgil. ❡ Acres, Horat.

MEDEA, ut ait Heſiodus, Aeeta Colchorũ rege & Idya Oceani filia nata, vt Dionyſius Mileſius Aeeta & Hecate, qui Naupactica ſcripſit, Eurylyten matrem ei tribuit, Sophocles Neæram vnam Nereidũ, Apollonius Aſterodiam Caucaſiam nympham, Medeam tum à matre Hecate, tum à ſorore Circe ſingula ueneficia edoctam diuerſis moribus uixiſſe ferunt. Nam & hoſpites eripiebat à vitæ diſcrimine, & ſæpe apud patrem precibus pro dãnatorũ ſalute intercedabat, quandoq; ipſa met captos dimittens. Recenſere autem ſingula quæ à Diodoro, cæteriſq; conſcripta ſunt & longum eſſet, & minime neceſſariũ. Illud tamen minime ſilentio prætereũdũ eſt, Solinũ ex Caio Cœlio Angitiam Medeæ ſororẽ aſſerere, quæ Fucino lacui uicina loca occupauerit, ibiq; propter egregiam medendi artem pro Dea habitam, quũ tamen Seruius Medeam à Marrubiis populis Angitiam appellatã ſcribat, ab angendis carmine Anguibus. ¶ Impudica, Hora. ¶ Colchis, Cytæis, Cytæa Colchidis urbs Medeæ Patria, unde Medea Cytæis dicta Lycophroni, Authores eius & Apollonii interpres, & Steph. NOCTVRNA, Proper. Porphyrius nanq; Magos ſacrificare diis noctu ſolitos tradit, & Euſebius repetit. ¶ Aeetias, regia virgo, Phaſias, Aemonia, propter Iaſonem uirum Theſſaliæ regem, uenefica, impia, vtpote quæ relicto Iaſone cũ Corinthi illa regnaret filios quos ex Iaſone ſuſceperat occiderit, Apſyrtum fratrem, quem alii Axyrtum, alii Metapontium uocant diſcerpſerit: nihilominus tamen immortalitate donata eſt, ut ait Euripidis Inter. barbara, Ouid.

Media regio in Aſia maiori, contermina Aſſyriæ & Perſidi. Eſt autem duplex, Maior cuius Metropolis Ecbatana regni caput, Altera quæ Atropathia dicitur. Nomen accepit à Medo Medeæ filio, quem illa ex Aegeo Athenarũ rege ſuſcepit, ſiue ut aliis placet, ex quodam clariſſimo in ſuperiori Aſia rege. Regio eſt ſũme opulenta, præterquam ꝙ Septẽtrionalis montana tenuis eſt, quare ex Arborũ fructibus nutriuntur; Strabo, Diod. Steph. Ptolemæus, Pli. ¶ Ditiſſima terra, Virg.

Medi populi Mediæ prouinciæ. ¶ Horribiles, Pharetra decori, Horatius.

Medicina, ars ſalutaris, Horat. ¶ Ars medica, Tibull.

Medicamen, ualidum, Ouidius.

Mediocritas, aurea, Horatius.

Medullæ, molles, imæ, Catull. ¶ Bibulæ, tenues, teneræ, Ouid.

Meduſa, quã Phorcys Cetoq; Maris Terræq; liberi ediderũt, unà cum Stheno et Euryale ſororibus quæ ambæ immortales fuerunt. Ipſa à Perſeo ope Palladis obtruncata, hiſtoriam narrant Diod. Heſiod. Palæphatus, Pindari & Lycophronis interpres, fabulam percurrit Ouidius, & Orpheus in hymnis, qui Meduſam non à Perſeo ſed ab ipſa Pallade trucidatã ſcribit. ¶ Gorgon, gorgones ſorores tres ab Heſiodo nuncupantur, quia γόργος græcis, terribilis, uelox, uertibilis, et γοργωπὸς & γοργῶπις, uiſu celer, aſpectu truculentus, SÆVA, Virg. ¶ Anguifera, Phorcys, Proper. ¶ Anguicoma, ob Meduſæ ceruices colubris ſibilantibus obſitas, cuius aſpectu homines in ſaxa uetuſtas obduruiſſe finxit ut ait Ouid. PHORCYNIS, horrenda, monſtrum colubriferum, torua ſaxifica, Ouid.

Meduſæ caput ex quo nati Chryſaor magnus, & Pegaſus equus ut canit Heſiodus. ¶ Monſtrum uipereum, Gorgoneum, anguiferum, Ouid.

Megæra una Furiarum, dicta ἀπὸ τοῦ μεγαίρειν, quod eſt, odio habere, inuidere, Lycoph. interpres. ¶ Tartarea, Virg.

Megara, Herculis uxor, quã illi Creon Thebarum rex admiratus adoleſcentis uirtutẽ filiam nuptui deſpondit, urbis ueluti filio curam permiſit, qui quum omnia abſolutiſſet certamina, Megaram uxorem Iolao propter parentis erga liberos ſuos officia conceſſit: exiſtimans amplius ex ea liberos ſuſcipere calamitoſum fore, uxorem vna cum liberis in inſaniam uerſus ſagittis uelut hoſtes appetiit, paulatim abſcedente dementia præteritum recognoſcens facinus doluit ex tanta calamitate, Homerus. Diod. Lycoph. interp. Hyginus, Seneca. ¶ Herculis uxor, Ouid.

Megara multitudinis numero, & ſingulari, vrbs iuxta Iſthmum media inter Peloponenſem Atticam & Boeotiam, quondam Atticæ pars, dicta à Megareo Apollinis, uel Aegei filio rege, cui ſucceſſit Alcathous Pelopis filius, ducta eius ob occiſum Cithæronium Leonẽ in matrimoniũ filia, ſed è duabus quæ Megaris erãt arcibus ab Alcathoo altera Alcathoe dicta eſt quã ipſe condidit, in qua Apollo cum unà Arcẽ conſtrueret Lyram depoſuit ſuper lapidem qui neruorum ſonum attraxit. Niſo Pandionis filio Megara ſorte obuenit, qui Niſeam condidit. Philochorus ſane eius principatum ab Iſthmo Pythium uſq; peruenire ſcriptis ſuis prodidit, Andron autẽ Eleuſinem uſq; campumq; Thriaſium. Habuit Philoſophorum ſtudia quos appellant Megaricos, qui Euclidi Socratis auditori ſucceſſere. Eſt autem Megarenſis ager ſicut & Atticus aſper minimumq; ferax, cuius partem ampliorem continent montes, quos Oneos, id eſt Aſinarios, uocant, Pauſanias, Strabo, Palæphatus, Stephanus, Pli. ¶ Vrbs Alcathoi pelaſga. Sunt. n. aliæ urbes hoc nomine, ut in Sicilia, Ponto, Illyrico. MOENIA Alcathoi, Lelegia mœnia. Ouid. Leleges enim & Cares totam Ioniam occuparunt, quos quum Iones expuliſſent ipſi regionem occuparunt. Cæterum Iones vnà cum Dorienſibus Megaram condiderunt, Iones uero iidem qui & Attici ſunt, quorum pars Megara fuit utſupra diximus. author Strabo.

Melas Ciliciæ amnis, redditur & Melas Boeotiæ, Cappadociæ, Theſſaliæ, Thraciæ, Lydiæ, Strabo, Pli. ¶ Mygdonius, Ouid. Alibi diximus ex Strabone, Ciliciam Lydiamq; uix à Phrygia quæ Mygdonia dicitur, diſcerni poſſe.

Mella amnis Galliæ Ciſalpinæ Brixiæ opulentiſſimo municipio, Cenomanorum capiti uicinus, à quo Amellum herba nomen accepit, Catullus, Virgilius. ¶ Flauus, mollis, Catull. ¶ Curuus, Virgil.

Mella, dulcia, flaua, Lucret. ¶ Roſcida, aeria, cæleſtia dona, tenacia, fragrantia, nectar liquidum, liquentia, humida, dulce nectar. Virg. ¶ Mopſopia, Tibull. ¶ Redolentia, attica, Hymettia; Hymettus nanq; Atticæ mons mel mittit optimum, Teſtes Strabo, & Pli. SPLENDIDA, Ouid.

Melampus Amythaonis & Dorippes filius, ut alii Aglaiæ, huius fama diuinationis artibus nota eſt, ab hoc appellatur unum Hellebori genus, Melampodion, Dracones

Melampodi

Melampodi aures lambendo dediſſe,ut auium cantus intelligeret traditum eſt. Hic Proetidas,hoc eſt Proeti Argiuorũ regis,& Sthenoboœæ filias, Helegen & Celænen ſiue Lyſippen & Iphianen propter Bacchi ſiue Iunonis iram furentes,ac ſe vaccas putantes,ab inſania in Luſis Arcadiæ urbe,apud Clitorium fontem curauit,cuius rei gratia Anaxagoras Megapenthi filius Argiuorum rex eum donauit duabus regni partibus.Idem Argis quũ moraretur Biante fratre conſorte regni facto Iphianiram filiam Megapenthi uxorem accepit,ex qua protulit Antiphatem,Mantũ,Biantem,Pronoen,ex Antiphate Oecleus,ex Oecleo Amphiaraus,ex quo Amphilochus Vates,authores Steph.Euſtathius,Apollonii & Homeri,Interp. Diod. Aelianus, Probus,Vitruuius,Pli.Serui. ¶ Amythaonius,Virg.¶ Amythaone natus,Ouid.

Melanthus amnis in Themiſcyra regione Cappadociæ,quem Pli.niſi uitiũ in exemplaribus eſt,Melanthium uocat,Pontico mari miſcetur ut ait Ouid. ¶ Tacite peragens lene iter,Ouidius.

Meleager Oenei & Althææ filius,Homero,Pauſaniæ,Fabula trita eſt ex Ouidio, Diodoro,Ariſtophanis interprete.¶ Calydonius heros,Oenides,Mauortius,natus Althææ,Theſtiades,Ouid,ab Althæa Theſtii filia.

Melicertes Athamantis & Inus filius, qui poſtquã à matre in mare præcipitatus eſt, Maris numen effectus eſt,& pro Melicerta Portunus atq; Palæmon uocitatus,Ouidius,Firmianus,Seruius,Feſtus.¶ Inous,Virg.¶ Athamantides,Ouid.

Melite Siciliæ inſula quæ Pachyno imminet,de qua Catelli portantur quos Melitæos uocant, Ariſtoteles,Strabo, Diod.Ptolemæus. Plin.alios authores ſecutus inter Illyricum & Corcyram nigram haberi dicit,Callimachum ait ita prodidiſſe, Stephanus quoq; in hunc modum ſcribit, Melita inſula eſt inter Italiam Epirũq; poſita unde Melitæi canes appellantur. Eſt & alia urbs hoc nomine Carthaginenſium colonia.quid quod Antoninus Imperator in Itinerario Dalmatiæ facit inſulam Meliten.hoc ordine,Abſorus,Brattia,Iſſa,Liſſa,Corcyra,Melite. ¶ Fertilis,Ouidius.

Membrana,tenuis,Ouidius.

Memnon Auroræ & Tithoni filius,ex quibus etiam Emathion natus,quem Hercules interemit,Homerus,Heſiodus,Pindarus,Diodorus Idam matrem dicit,Aeſchylus Ciſſiam,Anthyllam ſororem habuit,à qua Aegypti urbs nomen accepit ut ait Euſtathius.Memoriæ traditũ eſt auiliũ Troianis ab Aſſyriis miſſum,dux præſidii Memnon fuit,Cum enim Priamus bello oppreſſus ab rege Teutamo præſidium, vtpote Aſſyriis ſubiectus,per legatos poſtulaſſet,ille decem millia Aethiopum,totidemq; Suſianorum,cum ducentis curribus duce Mẽnone ad Troiam miſit.Erat tunc Tithonus præfectus Perſarum acceptus maxime regi,Mẽnon uero ætate florens,ac animi corporiſq; præſtans uiribus maxime ea tempeſtate uigebat.Aedificaſſe eum ferunt in Suſis loco excelſiori regiam quæ uſq; ad Perſarum imperium permanſit Mẽnonia ab illis denominata.Statuit & uiam publicam in ea regione, quæ adhuc Mẽnonia uocatur. Aſſerunt qui ſunt in Aegypto Aethiopes Mẽnona iis in locis natum,

oſtendentes antiquam illius regiam, quã Memnoniam dicũt, ſed conſtat illũ Troia
nis cũ viginti peditũ millibus, curribus ducentis auxilio fuiſſe, multoſq; græcos pu
gnantem occidiſſe, tandem per inſidias à Theſſalis interfectum. Corpus eius ab Ae
thiopibus erectum, crematumq; extitiſſe, oſſaq; eius ad Tithonũ delata, authore Dio
doro, quin alibi ab Achille occiſum Mēnonem tradit. Plinius adiicit, omnibus annis
aduolare Iliũ ex Æthiopia aues & confligere ad Mēnonis ſepulchrũ, quas ob id
Mēnonides uocant. Hoc idem quinto quoq; anno facere eas in Aethiopia circa regiã
Mēnonis exploratũ ſibi Cremutius tradit ut refert Plin. ¶ Aethiops, Catull. ¶ Ni
ger, filius Auroræ, Virg. ¶ Ater, Ouid.

Memphis vrbs Aegyptiorũ regia, quã Ogdous rex condidit, ambitus ſtadiorũ centum
& quinquaginta, urbs omniũ Aegypti præclariſſima opportuniori eius oræ loco, vbi
Nilus in plures ſciſſus partes efficit formam Deltæ, vrbs magna & populoſa. Ibi
Apidis templũ, itemq; Veneris fanũ quæ græca dea cenſetur, quidam Lunæ id di
cunt. Eſt etiam Serapiũ in loco ualde harenoſo, adeo ut harenæ cumuli a ventis ex
aggerentur, Stra. Diodorus, Solinus, Herodotus, Pli. ¶ Carens Sithonia niue, Horat.

Menander poeta comicus Athenienſis, Diopythis & Hegeſiſtratæ filius, floruit re
gnante Athenis Diocle, per ea fere tempora quibus primum ludi ſcænici inſtituti
ſunt, P. Sulpitio poetico & Cn. Licinio Stolone Conss. Periit non multo antequam
Liuius Andronicus. Reliquit C. & VIII. fabulas. Magnũ Menandro in Co
mico ſocco teſtimoniũ regum Aegypti & Macedoniæ contigit claſſe & per legatos
petito, Maius ex ipſa regiæ fortuna prælata literarũ conſcientia, Suidas, Plinius,
Gellius, Quintilianus. ¶ Doctus, mũdus, Prop. ¶ Iucũdus, Ouid.

Mendaciũ, turpe, Ouid.

Menelaus Atrei & Aeropes Creſſæ filius Homero, Euripidi, unde Cretēſis à Lycophro
ne dicit, Laconicæ regimen tenuit. ¶ Atrides, Virg.

Mens, animus, memor, ſagax, Lucret. ¶ Alta, Virg. ¶ Ardua, celeris, Ouid.

Menoetius & Irus Actoris filii ex Aegina Aſopi filia, quã poſt Aeaci obitũ vxorem
duxit. Ex Menoetio Patroclus, ex Iro Eurytion unus Argonautarũ nati ſunt. Apol
lonii & Pindari Interpres. ¶ Actoridæ pares, Ouid. Cæterũ Actor Myrmidone
Iouis filio natus eſt, vt ait Euſtathius.

Menſa, pinguis, Catullus.

Menſis, voluendus, Virg.

Menſor, cautus, Ouidius.

Menta herba omnibus nota, quam græci Minthen, & ob ſuauitatem odoris Hedyoſmon
vocant. Dioſcorid. Theophraſtus. In eam Minthe Plutonis pellex à Proſerpina mu
tata eſt, ut canit Nicander, & eũ ſecutus Ouid. Oppianus vero à Cerere mutatam
canit. ¶ Virens, olens, Ouid.

Mephitis proprie terræ putor qui de aquis naſcitur ſulphuratis, & eſt in nemoribus gra
uior ex denſitate ſyluarũ. Alii Mephitim deum uolunt Leucothoe connexum, ſicut
eſt Veneri Adonis, Dianæ Virbius, alii Mephitim, Iunonem uolunt, quæ aerem eſſe

conſtat. Nouimus.n. putorem non niſi ex aeris corruptione naſci, ſicut etiam bonum odorem de aere incorrupto, ut ſit Mephitis dea odoris grauiſſimi, id eſt male olentis, author Seruius, Plin. uero ad hũc modũ ſcribit. In Hirpinis Amſancti ad Mephitis ædem locus, quem qui intrauere moriunt. ¶ Sæua, Virg.

Mercurius Maia & Ioue natus, Homero, Heſiodo. Quinq; Mercurios vetuſtas coluit vt refert Cicero. Mercurius vnus Cœlo patre, Die matre natus: cuius obſcœnius excitata natura tradit, quod aſpectu Proſerpinæ cõmotus ſit. Alter Valentis & Phoronidis filius is qui ſub terris habet, Idem Trophonius. Tertius Ioue tertio natus et Maia, Ex quo & Penelope Pana natũ ferunt. Quartus Nilo patre, quẽ Aegyptii nefas habent nominare. Quintus quẽ colunt Pheneatæ, qui Argũ dicit interemiſſe: ob eamq; cauſam in Aegyptũ profugiſſe, atq; Aegyptiis leges & literas tradidiſſe. Hunc Aegyptii Thoyth & Thoth appellant, eodẽq; nomine anni primus menſis, hoc eſt Septẽber, apud eos vocat. Mercurius vero dictus à mercibus, Hũc etenim negotiorũ omnium exiſtimabant eſſe deũ: Feſtus. Quẽadmodũ Hyginus refert, quinta ſtella earũ quæ Planetæ dicunt Mercurii nomine appellat. Sed hæc eſt breuis & clara. Hæc aũt Mercurio data exiſtimat, q; primus menſes inſtituerit, & præuiderit ſiderũ curſus. Euhemerus aũt ait primã Venerem aſtra conſtituiſſe, & Mercurio demonſtraſſe. Hunc, authore Diodoro, primũ & verba in ordinem redegiſſe, & multis indidiſſe rebus nomina proditũ eſt. Fuiſſe quoq; literarũ inuentorẽ aiunt, Inſtituiſſeq; quo honore quibuſue ſacris colerent Dii, In primis obſeruator aſtrorũ curſus fuit, & vocũ harmonias adinuenit. Palæſtræ, numerorũq;, & ad corpora curanda medicinæ artis, Lyræ inſuper ex neruis triũ chordarũ inſtar triũ anni tẽporũ repertorẽ tradunt. Tres.n. inſtituit uoces, acutã, grauem, & mediam, Acutã ab Aeſtate, grauem ab hieme, mediam à uere ſumens. Hic & Græcos docuit uerborum interpretationem, unde & ipſum Hermen, hoc eſt interpretem, appellarunt. Tribuuntur præterea Mercurio præconia, diſſidia, ac fœdera quæ in bellis fiunt, Præcones quoq; adiiciunt qui internuntii eſſe ſolent, ob eamq; rem ab hoſte tuti, Vnde & ipſum cõmunem utriſq; dicunt, cũ ambobus utilitatis cõmunis ac pacis mutuæ interpres exiſtat. Menſuram inſuper, ac pondus, & mercaturæ quæſtũ reperiſſe affirmant, occulteq; inuicem peculandi modum. Præco etiam deorũ traditur, nunciuſq; optimus, quoniam mandata diligenter perficiat. Vnde & interpretis nomen aſſumpſit, præterea ex teſtitudinis forma Lyram adinueniſſe ferunt, poſt Apollinis cũ Marſya contentionem. Hæc ex Diodoro. ¶ Cyllenius, uel quia, ut ait Coruilius, Iouis et Cyllenes filius fuit, uel quia in Cyllene Arcadiæ monte editus eſt ut ait Virg. Feſtus ita, Cyllenius Mercurius dictus q; oẽm rẽ ſermo ſine manibus cõficiat, quibus partibus corporis qui carent κύλλοι uocant, ideoq; quadratũ eũ fingũt, alii uolũt ſic appellatũ q; in Cyllenia uia ſit nutritus, alii q; in mõte Arcadiæ Cylleno, alii q; à Cyllene nympha ſit educatus. MAIA genitus, proles Cyllenia, interp. diuũ, latrator Anubis, Virg. quia, ut ait Ser. Capite canino pingit. Hũc uolũt eẽ Mercuriũ, iõ quia nihil ẽ cane ſagacius. Pingit et Aegyptus, teſte Plinio, argẽtũ,

vt in uaſis Anubim ſumm ſpectet pingitq; non cælat argentum. Scribit Diodorus Anubim filium fuiſſe Oſiridis, qui canem geſtabat tanquam armorum inſignia, ex quo Aegyptii Canem uenerantur, & Anubim deum canino capite effingunt. ¶ Facũdus, Nepos Atlantis, catus, celer, Horat. ¶ Latrans Anubis, Propert. ¶ Ioue natus, Atlantiades, caducifer, deus ales, agilis, Atlantis Pleioneſq; nepos, uelox, pacifer, uerēdus, pleiade natus, Clarus, Ouid.

Mercator, diues, Horatius.

Meretrix, ſcortũ, auara, Catullus. ¶ Periura, deuia, argute, Horat. ¶ Mercabilis, Ouid.

Mergi aues, dicti q; mergendo in aquam capiunt eſcam, Varro, Feſtus pennas roſtro purgantes, mariaq; aut ſtagna fugientes uentos prædicunt. Nidificant in Arboribus, pariunt incipiente uere. Inter aquaticas ſoliti ſunt deuorare quæ cæteræ reddunt, author Pli. ¶ Celeres, Aprici, Virgil.

Meroe ciuitas Aethiopiæ, regni caput, eodem nomine quo & inſula. Hanc inſulam Clypei figuram habere dicunt, cuius magnitudo fortaſſe ſupra uerum dicta eſt longitudine trium milium ferē ſtadiorũ, amplitudine mille, ea montes frequentes habet, & nemora immodica, habitant partim paſtores, partim uenatores, partim agricolæ. Sũt in ea ærariæ, ferrariæ & auraria officinæ, & precioſorum lapidum genera. Libyam uerſus magnis quibuſdam harenæ cumulis ambitur, Arabiam uerſus continuis præcipitiis, auſtrum uerſus fluminum concurſu, Aſtabora, Aſtapoda, & Aſtaſoba, à Septētrione eſt Nili decurſus uſq; in Aegyptum ſecundum antedictam fluminis obliquitatem. Ciuitatum domus ex palmaceis ſtrigmentis ſunt contextæ parietes etiã ex lateribus, ſales apud eos foſſiles ſunt, quemadmodum & in Arabia. Abundant arboribus, Palma, Ebeno, Perſico, & Siliquaſtro, Venant elephantes, leones & Pardos, Dracones habent qui cum elephantis pugnant, & multas alias feras, quæ à toſtis & aridis locis ad aquoſa & paluſtria confugiunt, Herodotus, Strabo, Pli. ¶ Cephea, Propertius.

Merum, feruidum, Horat. ¶ Liquidum, Ouid.

Meſſene Meſſeniæ regionis in Peloponneſo urbs à Lacedæmoniis quidem decēnali obſidione tandem diruta, à Thebanis uero inſtaurata, Strabo, Plinius, Mela, Iuſtinus. ¶ Ferax, Ouid.

Meſſis, rubicunda, ſpicea, triticea, Virg. ¶ Frugifera, Ouidius.

Meſſor, durus, Ouidius.

Metra, ſiue, ut alii, Meſtra, Eriſichthonis filia, in uarias formas mutari ſolita, unde prouerbium græcis, Mutabilior Metra Eriſichthonis, in eum qui ſecum non conſtat. Fabulam tractat Ouidius, & Tzetzes, ¶ Generoſa. Triopis, Ouid. ab auo Triope.

Metus, gelidus, Pauidus, Ouidius.

Meuania Vmbriæ ciuitas, Propertii patria nobilis, præter quam labitur Teneas, qui et ipſe paruulis ſcaphis collectos ex agro fructus deuehit in Tyberim, author Strabo. ¶ Nebuloſa, Propertius.

Mezentius

Mezentius Etruſcorũ rex, qui auxiliũ Rutulis contra Latinos tulit vini mercede quod tum in agro latino fuiſſet, Liuius, Varro, Iuſtinus Dionyſ. Alicarnaſſ. Virgil. ¶ Aſper, contemptor diuũ, horrendus uiſu, Etruſcus, acer, Tyrrhenus, ſuperbus, Virg. ¶ Thuſcus, ingens, Ouid.

MIDAS Gordii filius, Phrygiæ maioris rex, qui Ancyram vrbẽ condidit, cuius infinitæ opes in Prouerbium abierunt. Notus monimentis Suidæ, Stephani, Tzetzæ, Diogeniani, Ariſtoph. interpretis, Iuſtini, Ouidii. ¶ Berecyntius heros, Ouid.

Miletus Euxantii Myconis filius, vt alii Apollinis & Areæ Cleochi filiæ, qui quũ Minois iram fugeret in Samũ profugit, à quo & locus ibi Miletus appellatus, Inde in Cariam profectus urbem de ſuo nomine Miletum condidit, quæ & Anactoria dicta eſt ab Anace Cœli Terræq; filio, Euſtathius, Interpres Apollonii. ¶ Robore iuuenile, Phœboq; parente ſuperbus. Deionides, Ouidius. Ega nuſquam cur Deionides dicatur quicquam legi.

Miles, impius, Virg. ¶ Fortis, durus, Tibull.

Militia, fera, Lucret. ¶ Grauis, acris, Sæua, Horatius.

Miluius, volucris rapidiſſima, auidus, Ouid.

Mimas gigas apud Apollonium Rhodiũ, & Callimachũ, & Claudianum. Eiuſdem nominis eſt Mons apud Erythras Ioniæ urbem arboribus fertilis, et Venationi aptus, vt ait Euſtathius. ¶ Validus, Horatius.

Minæ, tumidæ, Horat. ¶ Sæuæ, rigidæ, Ouidius.

Mincius Galliæ Ciſalpinæ amnis, qui ex alpibus fluens Eridanum illabitur, eum Lacus Benacus emittit, Plin. Strabo. ¶ Viridis, ingens, tardus, Virgil.

Minium, quod in Hiſpania ex lapide quodam argentariæ harenæ miſto conficit, aliter aũt nõ diſcernitur. In fornace ſiquidẽ excoctũ minium floridũ & fulgentiſſimum colorem contrahit, habetq; in fodinis exitialem & qui ſtrangulet halitũ, Ideo faciẽ veſicis muniunt qui in officinis id tractant, ne reſpirando lethalem aerem trahant, & nihilo ſecius per eas videant. Vtuntur eo pictores in elegantioribus parietũ tectoriis, authores Dioſcorid. Pli. Vitruuius. ¶ Rubens. Tibull. ¶ Iberum, Propert.

Miniſter, Sedulus, Horat. ¶ Succinctus, Ouid.

Minos Cretæ rex, Ioue & Europa natus, ut canit Homerus, qui Dædalum claſſe perſecutus ad Cocalum Siciliæ regem, ab Cocali filiabus calidis aquis per caput infuſis extinctus eſt. Plutarch. Pauſanias, in Achaicis. Diodorus Siculus, Herodotus multi. ¶ Magnanimus, Catull. ¶ Quæſitor, Virg. ¶ Magnus, Propert. ¶ Dux Europæus, Cnoſiacus, Legifer. Ouid.

Minotaurus, qui & Aſterus dictus eſt, ex Paſiphae natus, tradũt enim Paſiphaen Minois uxorem quũ Taurũ adamaret ſignũ boui ſimile à Dædalo factũ, atq; ita tauro ſuppoſitam deſiderio potitam, Ante hoc tempus Minoem quotannis ferunt ſpecioſiſſimũ omniũ taurũ Neptuno ſolitũ ſacrificare, quũ ei Taurus eſſet cæteris præſtantior aliũ ſacrificauit deteriorẽ, qua ex re iratus Minoi Neptunus eius Tauri amorẽ Paſiphaæ iniecit, cui arte Dædali ſuppoſita decantatum fabulis genuit Minotaurũ

natura duplici, ut qui uſq; ad humeros taurus, cætera homo eſſet. Ad hoc nutriendũ monſtrum aiunt à Dædalo Labyrinthũ fabrefactũ, difficiles habentem egreſſus & inſciis irremeabiles, in quo recluſo Minotauro ſeptem Athenienſes pueri, totidemq; uirgines ſingulis annis dabantur. Hunc Theſeus Dædali ope ſuſtulit, authores Plutarch. Diodor. Lycoph. interpres. Minotauri effigies, inquit Feſtus, inter ſigna militaria eſt, quoniam non minus occulta eſſe debent conſilia ducum, quã fuit domicilium eius Labyrinthus. ¶ Sæuus, Indomitus, Catull. ¶ Mixtum genus, prolesq; biformis, ueneris monimenta nefandæ. Virg. ¶ Monſtrum biforme, Semibos, Semiuir, Ouid.

Minturnæ Campaniæ ciuitas, Straboni, Pomponio Melæ, Liuio. ¶ Graues, Ouid. ſunt. n. paludoſæ, quod Iuuenalis his uerſibus teſtatur. Exilium & carcer Minturnarumq; paludes, Et mendicatus uicta Carthagine panis.

Miſenus Aeoli filius, Phrygius miles, Aeneæ tubicen, Mela. Feſtus, Virgilius. ¶ Aeolides, quo nõ præſtantior alter, Aere ciere uiros, martemq; accendere cantu, Virg. ¶ Canorus, Ouid.

Miſeni, ſiue Miſenũ Campaniæ promontoriũ, Cumis proximũ, In medioq; palus Acheruſia, quædã ſane à mari refuſio alto cœno referta, ubi Miſenum circũflectenti ſtatim ſubrupe lacus obuiam fit, nomen ei dedit Miſenus de quo ſupra diximus, Strabo, Plin. Mela, Liuius, Feſtus. ¶ Nobiles, Propertius.

Mitra, incuruũ pileũ de quo pendebat buccatũ tegmen, ea Phryges et Lydii utebantur, ut ſcribit Ser. Cõueniebat aũt mulieribus aut effœminatis, qđ oſtendit Varro, & Virgil. quũ ait. Et nũc ille Paris cũ ſemiuiro comitatu Mæonia mentũ mitra, crinemq; madentẽ Subnixus. ¶ Subtilis, Catul. ¶ Mæonia, Virg. ¶ Lydia, Propert. ¶ Picta, Ouid.

MODI. Canori, Virg.

Mœnia, alta, Lucret. ¶ Ardua, Virg. ¶ Turrita, Ouid.

Mœror, grauis, Horat.

Mola far toſtũ & ſale ſparſum, q; eo molito hoſtiæ aſpergant, author Feſtus. Itemq; Pli. ait, maxime tñ ſacris intelligitur authoritas, quando nulla conficiuntur ſine mola ſalſa. ¶ Sancta, Tibull.

Mola uerſatilis à molendo, Huius. n. motu eo conie ctamoliuntur, ut ait Varro. ¶ Scabra, aſpera, Ouid.

Moles, immenſa, immanis, magna, Virg.

Moloſſi canes, qui ex Epiro mittebant, à Varrõe, et Hor. cõmẽdati, Theopõpus Epirũ in. xiiii. gẽtes diſtribuit, et in iis Chaones et Moloſſos præſtare dicit. ¶ Acres, Virg.

Molpis Eleus, de quo ſupra, quum de pluuio Ioue ageremus, mentionem fecimus. ¶ Sacri monſtrator iniqui, Ouid.

Monile, baccatum, Virg. ¶ Auratum, gemmatum, Ouid.

Monſtrum, horrendum, informe, Virg. ¶ Fatale, Horat.

Montes, magni, ſupremi, alti, opaci, Lauricomi, Lucret. ¶ Prærupti, Catull. ¶ Aerii, intonſi, feri, ſaxoſi, ſummi, excelſi, frondoſi, Virg. ¶ Auii, ardui, Horat. ¶ Gelidi, umbroſi, Tibull. ¶ Lapidoſi, Solidi, tumidi, nemoroſi, inculti. Ouid.

Mopſus uates Lapitha, patre Ampyco Titanoris filio, matre Chloride Orchomeni fi-

lla natus, qui cũ aliis Argonautis in Colchos nauigãs, à ſerpente extinctus eſt, à quo Mopſium urbs in Theſſalia. Alius item Mopſus uates fuit Apolline & Manto Tireſiæ filia æditus apud Colophonẽ ſepultus, Lycoph. & Apollonii interp. Strabo, Suidas. ¶ *Ampycides*, Ouid.

M*ora, tarda*, Catull. ¶ *Segnis*, Virg. ¶ *Lenta, ignaua, longa*, Ouid.

M*orbus, teter*, Catull. ¶ *Triſtis, pallens*, Virg. ¶ *Iners, grauis, exanguis, moroſus*, (Ouid.

M*ores, ſequaces*, Lucret. ¶ *Probi*, Horat.

M*oretum, herboſum*, Ouid.

M*orini Britanniæ populi, Menapiis nouiſſimis eius prouinciæ populis finitimi, his brumiferũ aerem magis quã niualem eſſe conſtat. Per ſerenitates aũt nebula late obtinet, adeo ut die tota tribus tantum aut quatuor horis circa meridiem ipſum ſolem aſpiciant*, Strabo, Cæſar. ¶ *Extremi hominum*, Virg.

M*orſus, ualidus*, Lucret. ¶ *Acer*, Catull. ¶ *Ferus, auidus, Lacerus, acerbus*, Ouid.

M*ors, lethum, funus, horrida, æternus ſopor*, Lucret. ¶ *Dura, frigida, terribilis uiſu, fera, crudelis, nox æterna, ſomnus ferreus*, Virg. ¶ *Pallida, perpetuus ſopor, atra, gelida, cæca, indomita, cita, uolucris*, Horat. ¶ *Auida, atra, immitis, rapax, dira, tacita*, Tibull. ¶ *Cerulea, obſcura, importuna*, Ouid.

M*ora fructus, ſanguinea*, Virgil. *Sanguineus ſuccus eſt Moris, Ceraſis, Prunis, Vuis* (nigris, authore Pli.

M*ortui, æthere caſſi, ſilentes, luce carentes*, Virg.

M*otus, genitales, uitales, ſenſiferi, auctifici*, Lucret.

MVCRO, *coruſcus, ferreus, teres*, Virg.

M*ulctralia, niuea*, Virgi. *quãquã & Mulgaria legitur, quo uerbo Valgius quoq; poetatus eſt ut ait Seruius.*

M*undus, orbis, magnus, patulus, capax* Lucret. ¶ *Maximus* Virg. ¶ *Sectus, latus*, Hora. ¶ *Inornatus*, Tibull. ¶ *Solidus, immenſus, diues, triplex, uaſtus, triformis, æternus*, (ingens, Ouid.

M*urmur, raucum*, Virg.

M*uri, alti*, Virg. ¶ *Territi*, Ouid.

M*uſcus, uiridis*, Lucret. ¶ *Turpis, mollis, uirens*, Ouid.

M*uſtum, dulce*, Virg. ¶ *Pingue, candidũ, purpureũ*, Prop. ¶ *Feruidum*, Ouid.

M*uſæ, ut Heſiodo placet, Ioue & Mnemoſyne natæ, & hæ quidem à Muſæo Iuniores appellatæ, Antiquiores enim Cœli Terræq; filias quatuor fuiſſe Eumelus, Mnaſeas, Alcmæon, & Aloei filii Otus & Ephialtes, qui primi Muſis rem diuinã fecerunt, uoluere, Ephorus tres enumerat, Crates octo, Aratus quatuor Iouis & Plusiæ nymphæ filias, Epicharmus in Epithalamio Hebes ſeptem enumerat Piero & Pimpleide nympha genitas, Verũ nouẽ numerus inualuit, his cõprobantibus qui habiti ſunt cæteris præſtãtiores, Hom. dico, atq; Heſiodũ, cæteroſq; eiuſmodi. Home. enim ait Muſas nouẽ eſſe pulchritudine eximia. Hæ Nouenſiles Deos eſſe putant Granius, & Aelius. Piſo nouẽ Deos eſſe credidit apud Trebiam conſtitutos, ut legimus apud Arnobium. Heſiodus etiam recenſet nomina, Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpſichore, Erato, Polyhymnia, Vrania, Calliope, quæ*

omnibus eſt nobilior. Harũ cuilibet ſua officia tribuerunt eorum quæ ad muſicã ar
tem ſpectant. Veluti Poeticam, ſuauem cantũ, ſaltationem, choreas, aſtrologiam,
reliquaſq; doctrinas. Cõplures tradunt eas fuiſſe uirgines, quòd uirtutis diſciplina in
corrupta eſſe uideat. Muſas παρὰ τὸ μῶ quod eſt quæro, cognominatas uolũt,
propterea quòd cognitio inquirendi cauſa eſt. Nomina cuiq; à proprio munere tri
buerunt. Nam Clio propter gloriam quæ ex poetarũ laudibus oritur dictã uolunt,
κλέος nempe gloria. Euterpen propter uoluptatem quæ ab audientibus ex honeſti
eruditione percipitur, ἐυ bene τέρπω delectatione afficio. Thaliam, quòd in lon
gum tempus poetarũ laus parta uireſcat. θάλλον omne germinans ueteres dixere,
& θάλλειν virere, Melpomenenã dulci cantu quo audientes demulceatur, μέλ
πω & μέλπομαι canto, Terpſichoren eo q; audiantes oblectat propter bona
quæ proueniunt ex doctrina, χορὸς tripudium, cœtus, chorus. Erato, q; docti homi
nes ab omnibus ament, ἐράμαι amo ἐρατὸς amabilis, Polyhymniam, quæ can
tus ſuauitate poetas reddit gloria immortales, πολὺς multus ὕμνος laus proprie
deorum, Vraniam, q; uiros multos ad cœlum tollat, ὐρανὸς cœlum. Gloria enim
ac ſapientia eleuat animos ad cœleſtium contemplationem. Calliopen, q; cantus ſua
uitate cæteras antecedens magni ab auditoribus æſtimetur, καλὰ pulchra ὀπὴ
vox. Plura apud Diod. et Cornutũ. Sane Polyhymniam Cornutus dictam ait, quia
virtus πολυύμνητος ſit, hoc eſt multum laudata, ſiue πολλοὺς ὑμνοῦσα,
hoc eſt quia multos laudet. Theodorus Gazes à πολὺς multus & μνεία me
moria. Heſiodus Polymniam dixit uſu magis & poetica licentia quàm ratione. Ci
cero uero ita ait, Iam Muſæ primæ quatuor natæ Ioue altero Thelxiope, Mne
me, Aoede, Melete, Secundæ Ioue tertio & Mnemoſyne procreatæ nouem. Tertiæ
Ioue tertio Pieriæ natæ & Antiopa: quas Pieridas & Pierias ſolent Poetæ appel
lare iiſdem nominibus, eodem numero quo proximæ ſuperiores. ¶ Heliconiades, Lu
cret. ¶ Virgines doctæ, Catullus. ¶ Pierides, ſiue à Pieria Bœotiæ monte, & ur
be, quã Pierus tenuit, quãq; Thraces Pieres dicti muſis ſacrarunt, ut ait Strabo,
& Tzetzes, ſiue quia in Pieria natæ ut Heſiodus, ſiue à Piero patre ut Epichar
mus, & Ouidius, ſiue ut teſtatur Feſtus, propter amœnitatem, & ſolitudinẽ Pie
rii montis quo eæ ſecretis locis propter ſtudia Liberalia delectantur. Cæterum Pie
rus Theſſaliæ oppidũ eſt, & mons Plinio. CAMOENAE. Ita à carminibus di
ctæ, uel q; canunt antiquorũ laudes, uel q; ſint caſtæ mentis præſides, author Fe
ſtus. Nymphæ libethrides. E cantu, inquit Strabo, & numeris inſtrumentiſq;
omnis et Muſica Thracia, Aſianaq; habita eſt. Nam id manifeſtum fit ex locis in
quibus cultæ ſunt muſæ. Nam Pieria, & Olympus, & Pimplea, & Libethrum
quondã loca fuere Thraciæ, & montes, quos nunc Macedones poſſident, quiq; muſis
Helicona cõſecrarũt Thraces fuere Bœotiæ accolæ, ut ii qui libethridũ Nympharũ
antrũ cõſecrarũt, et qui Priſcæ muſicæ curã ſtudiũq; dederũt, Thraces fuiſſe phi
bent Orpheus, et Muſæus, et Thamyris, ob id et Eumolpo nomẽ. Itẽq; alibi ſcribit de

Helicone loquens: hoc autem in loco conſecrata Muſis ædes, fonſque Caballinus, & Libethridum Spelunca Nympharũ, qua ex re ſuſpicari licet, eos qui & Helicona, & Pieriam, & Libethrũ, & Pimpleam eiſdem Muſis conſecrarunt Thraces extitiſſe, Pieres autem vocabant, quibus extinctis loca hæc Macedones nunc poſſident. Dictũ eſt etiam hanc Boeotiam olim Thraces habitaſſe quũ eos uiribus eieciſſent. CHORVS Phœbi, dulces, Virg. ¶ Almæ, Horat. ¶ Sorores doctæ, Tibull. ¶ Theſpiades, Theſpiæ liberũ oppidum Boeotiæ, Cupidine Praxitelis nobile, Cicero, Pli. Steph. Strabo. AONIDES, præſentia numina uatũ, chorus virgineus, memores Heliconis alũnæ, Aoniæ, ſorores Aoniæ, Mæonides, Ouid. fortaſſe propter Homerũ Mæonidem Muſarum patrem.

Mutiſca, Sabinorum urbs Trebula, & Suffenna quoque dicta, authore Dionyſ. Alicarnaſſeo. ¶ Oliuifera, Virg.

MYCENAE, & Mycene, ciuitas Peloponneſi inclyta, dicta à Mycene Inachi filia Arestoris uxore, ut alii à Mycenæo Spartonis filio, ut alii ἀπὸ τοῦ μύκνος id eſt cuſpide enſis quẽ Perſeus ferebat, quo cadente Mercurii iuſſu urbem condidit, uel quod Io uacca facta mugierit. Agamẽnon Mycenarũ Corinthum a Sicyonem uſque regimen tenuit. Cæterum ſecundũ Troiana tempora deſtructo Agamẽnonis imperio res Mycenæa humilius attenuata eſt, præcipue poſt reſtitutos Heraclidas. Hi .n. occupata Peloponeſo priores dominos eiecerunt, quo effectum eſt, ut qui Argos obtinerent, Mycenas quoque ſubiectas in vnum conſpirantes haberent. Poſteriori tempore Argui eas ſolo æquatas deleuerunt, adeo ut nunc Mycenæi oppidi ne veſtigiũ quidem reperiatur. Eiuſdem nominis eſt mons Argiuorum iuxta Inachum flumen, contiguus Apeſanto, Coccygio, Athenæo montibus, authores Plutar. Strabo, Stephanus, Pauſanias. ¶ Fortes, claræ, magnæ, Agamẽnoniæ, ſæuæ, Virg. ¶ Dites, Horat. ¶ Pelopeiades, altæ. Ouid.

Mycilus, ſiue ut græci codices habent modo Myſcelus, modo Myſcellus, è Rhypibus Achaiæ urbe oriundus, Alemorii filius, qui Crotonem urbem ſalubritate nobilẽ prope Rhegyum Siciliæ condidit. Nam quũ Achiui à Deo oraculum cæpiſſent ut Crotonem conderent, Myſcellus ad conſiderandum locum acceſſit, qui quũ iam ædificatam cerneret Sybarim à uicino flumine cognomen habentem, hanc præſtantiorẽ eſſe iudicauit. Ea propter ferunt eum reuerſum ad oraculum denuo rogaſſe nunquid hãc pro illa condere datum eſſet, cui Deus has reddidit uoces, (Erat autem gibbus Myſcellus.) Terga breuis Myſcelle tuo de pectore omitte, Cætera perquirens fruſtra, en venaris iniqua, At rectum quodcũque datur tu laude probato. Reuerſus igitur, Crotonem conſtruxit Archiæ auxilio qui Syracuſas condidit, authores Strabo, Suidas, Ariſtophanis interpres. ¶ Alemone natus, Alemonides, illius diis acceptiſſimus æui, Ouid.

Myconus vna è Cycladibus inſulis, ſub qua Gigantum nouiſſimos, ſiue ut quidam græci codices habent validiſſimos, nempe ὑγιεινοτάτους pro ὑστάτους, ab Hercule mactatos iacere fabulatũ, E qua deriuatum eſt prouerbium. Omnia ſub unã

Myconum, quãdoquidem quæ natura diſtinguunt, ſub unũ titulũ deſcriptionemq̃ ducunt, Myconios etiã quidam caluos appellant, cum illud vitiũ ea paſſim exhuberet in inſula, Strabo, Steph. Plin. ❡ Humilis, Ouid.

Myrmidones populi Achilli ſubiecti, à Myrmidone Iouis filio dicti, ſiue q̃ in Aegina inſula è formicis nati ſint, unde Aegina Myrmidonia dicta eſt, hi fugientem Peleum ex Aegina ſecuti Phthiam Theſſaliæ vrbem tenuerunt, unde Phthiotæ iidem qui et Myrmidones, Euſtathius, Strabo, Plin. ❡ Parcũ genus, patiens laborum, quæſiti tenax, Ouidius.

Myrica arbor, quã & Tamaricem Romani dicũt. Nota omnibus arbor eſt. Naſcitur prope paludes, & in ſtagnantibus aquis, fructũ fert quemadmodũ & florem concretione ſua muſcoſum. Naſcit̃ ſatiua quædam Tamarix in Aegypto, & Syria, in cæteris agreſti ſimilis, ſed ſemine Gallæ ſimili. Hanc maxime apud Mæandrum amnem naſci ſcribit Pauſanias, quemadmodum in Aſopo Iuncos, unde ab Homero Iuncoſus appellatur, Perſicũ in Nilo tantũ, Populũ in Acheronte apud Theſprotas, vnde primũ ab Hercule in Lucẽ allata eſt, In Alpheo Oleaſtrũ, Alnũ in Eridano. Scythæ præterea Magi Myricino baculo uaticinabant̃ ut Herodotus ſcribit, Myrica quoq; Apollinem bellum Erythræum prædixiſſe Metrodorus ſcriptum reliquit. ❡ Humilis, Virg. ❡ Tenuis, fragilis, Ouid.

Myron ſtatuarius Eleutheris urbe quæ ad Marathonem eſt natus, Ageladæ diſcipulus, bucula eius maxime ex ære celebratur, fecit & alia ſigna, hic numeroſior in arte fuit quã Polycletus, & in Symmetriis diligentior, Pli. Quintilianus. ❡ Artifex, Prop.

Myrrha Cinyræ Cypri regis ſiue Thiantis, & Smyrnæ filia, Veneris miſeratione in arborem ſui nominis mutata, Interpres Lycophronis et Theocriti, Oppianus, Plutarchus ex Theodori metamorphoſeon libris. ❡ Cinyreia uirgo, Ouid.

Myrrha, quã græci Smyrnam uocant, Arboris in Arabia Aegyptiæ ſpinæ ſimilitudine naſcentis, lacrima: qua inciſa in ſubſtratas palmeas tegetes liquor ille defluit, aliquando etiam in trunco arboris concreſcit. Vocaturq; in myrrhæ genere quædam Pediaſimos, Id eſt campeſtris, pinguis, & quæ expreſſa Stacten dat: quædam vero Gabirea omnium pinguiſſima, pingui & feraci ſolo proueniens, quæ copioſam Stacten etiam reddit, Primum bonitatis honorem habet Troglodytica, à regione in qua naſcitur ſic appellata. Viret hæc modice, tranſlucida eſt, & mordaci in guſtu eroſione ſentitur, Erythræa ſequens, & Minæa, in qua Stactea, & Atramitia, Tertia Dianitis, Quarta Collatitia, Quinta Sambracena à ciuitate regni Sabæorum mari proxima, Sexta quã Duriſitim uocant, Eſt et candida uno tantũ loco, quæ in Meſſalũ oppidum confertur. Dioſcorides, Plin. ❡ Orontea, Propert. ❡ Fulua, pinguis, beneolens, Ouid.

Myrtus arbor in quã Myrſinen puellam atticam Mineruæ dilectam Conſtantinus Cæſar mutatam tradit, indeq; Myrtũ quẽadmodum & oleam Palladi gratam eſſe. hæc in Europæ citeriore cælo, quod à Ceraunijs mõtibus incipit, Primũ Circæis in Elpenoris tumulo uiſa tradit̃, græcũ ei nomen remanet, quo peregrinã eſſe appareat. Huic

arbori præeſt Venus, unde & ara vetus fuit Veneri Myrteæ, quã Murtiã uocant. Cato tria genera Myrti prodidit, candidam, nigram, coniugalem. Nũc & alia diſtinctio ſatiuæ aut ſilueſtris, & in vtraqꝫ latifoliæ, Pli. ¶ Agia, Catull. hoc eſt ſancta. Ea enim Veneri ſacra eſt, & in ſacris adhibebatur, ut docent Pli. & Plutar. ¶ Paphia, fœcunda ualidis haſtilibus, Virgilius. ¶ Bicolor, litorea, iuxta id quod ait Virgilius, Littora Myrtetis Lætiſſima, ſubeunt tñ & montoſa authore Plin. Vlmus, Malus, Pyrus, Laurus, Myrtus, CYTHERAEA, Ouid.

Myrta, Cruenta, Virg. Matura enim cruoris imitantur colorem, Seruius.

N

NAIADES, & Naides nymphæ fluminum, ſtagnorũ, fontium παρὰ τὸ νάω quod eſt fluo, Suidas. fuit & Nais inſignis meretrix ut refert Harpocration ex Lyſia, & Ariſtophane. ¶ Candidæ, Virg. ¶ Aequoreæ, Ouid.

Napææ nymphæ, quæ ſaltus ſyluaſqꝫ incolunt, νάπη & νάπος ſaltus, locus montanus & ſiluoſus. ¶ Faciles, Virgil.

Narciſſus Cephiſi amnis Boeotiæ & Liriopes ſiue Liroeſſes filius, qui quũ labore venationis & æſtu languidus ad proximũ fontem decubuiſſet, imaginẽ ſuã conſpicatus, in proprios amores exarſit, nimioqꝫ ſui deſiderio contabuit, in florem ſui nominis mutatus eſt, Theſpienſes in Boeotia fontẽ Donaca monſtrant vbi ſe ſpecularet puer ſtultiſſimus, coarguit hanc fabulã uetuſtiſſimus poeta Pamphilus qui Proſerpinam multis annis antequã Narciſſus eſſet captam à Plutone cecinit carpentem Narciſſos, Pauſanias in Boeoticis, Euſtathius, Ouid. ¶ Cephiſius, puer miſerabilis, Ouid.

Narciſſus flos, quẽ Romani Bulbũ uomitoriũ appellant, folia habet porracea, multo tamen tenuiora minoraqꝫ & anguſtiora, Caulem concauũ ſine foliis altitudine ſupra dodrantem, in quo candidus flos eſt in medio croceus, in aliquibus autem purpureæ aſpectu. Radix illi intus candida, rotunda bulboſaqꝫ, Semen ceu in membrana clauſum nigrũ & oblongũ Naſcitur probatiſſimus in montanis locis grato odore, reliquũ genus porraceum, & herbæ halitum ex ſe mittit, Serotinus flos eſt. Poſt Arcturũ enim & circa æquinoctiũ floret. Et quoniã dolores et torpidas capitis grauitates facit, à Narce, qua uoce græci torporem indicant, non à fabuloſo puero, ut poetæ finxerũt, Narciſſus dictus eſt, Dioſcorides, Theophraſtus, Plutarchus, Plin. Eo Ceres & Furiæ coronabantur Euphorione & Sophocle authoribus. Idemqꝫ Sophocles magnorũ Deorũ, hoc eſt ſubterraneorũ, antiquum ſertum uocat. Veluti Hedera Baccho conſecrata erat, Larus auis Mercurio, Picea arbor Vulcano, Trigla, & Mænis Piſces Dianæ, Citharus Apollini, Mercurio Boax, Aphya quæ & Aphritis Veneri, quadrupedũ uero Lupus Apollini Lepus Amoribus, Draco Mineruæ, author Euſtathius. ¶ Purpureus, Virgil.

Nardus græcis, pariter & latinis, cuius duo genera ſunt, uocaturqꝫ Indica altera, Syriaca altera, haud ſane quia in Syria & India proueniat, ſed ꝙ montis in quo nar-

dus naſcit,altera pars Syriam altera Indiam ſpectat. Habetꝗ in Syriaca Nardo primũ bonitatis honorem,quæ recens non ponderoſa,comoſa,colore rufo,odoratiſſimaꝗ eſt,& quæ vna cum anguloſi odorati iunci odore breui ſpica & amaro ſapore ſit,Itidem quæ linguam exſiccet odoris ſuauitate diu permanente. In Indica Gangetis altera dicitur à Gange flumine inuenta appellatione,qui ad radices montis,in quo nardus naſcitur,fluit. Ignauior & minori efficacia, ꝙ aquoſis locis prouenit, nardus hæc eſt,muneroſas & ex una eademꝗ radice prodeuntes ſpicas ex ſe mittit, eaſdemꝗ comoſas implicitaſꝗ,& odore uiroſo.Eſt & Nardus Gallica in Liguriæ alpibus naſcens.Itemꝗ Nardus montana,quæ quibuſdam Thylacitis,& Niris dicta eſt,eam Cilicia gignit & Syria.Ramulos foliaꝗ Eryngio ſimilia habet,minora tamen,Eryngii modo aſpera,& aculeata,Radices illi duæ ſunt,& aliquando plures nigræ,odorataꝗ,Aſphodelo ſimiles,uerũ multo quã Aſphodelus graciliores tenuioreſꝗ.non caulem,non florem non ſemen fert. Dioſc. Plin. ¶ Aſſyria,Achæmenia,Horat. Vnguenta enim Perſarum gentis ſunt.Et caſtris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander cæpit ſcrinium unguentorum,author Plinius. ¶ Lenis,Ouid.

Nardi montani ſpica,Spica Ciliſſa,Propert.

Nar amnis,qui Narniam urbem in uia Flamminia ſitam præterfluit Thyberim influens paulo ſuper Ocriculo urbe exiguis nauigabilis nauigiis. Idem Velinos lacus Sabinorum exhaurit ſulfureis aquis,Tyberim ex his petens replet è monte Fiſcello labens iuxta Vacunæ nemora & Reate in eoſdem conditus,Pli. Steph. Strabo. ¶ Sulfurea albus aqua,Virg. ¶ Præceps,Ouid.

Nares,patulæ, Lucret. ¶ Cauæ,Ouid.

Natura,rerum creatrix,gubernans,dædala rerum,Lucret. ¶ Rerum nouatrix,edax, ſollers,ingenioſa,Ouid.

Nauale,ſiccum,longum,Ouidius.

Nauis,carina,puppis,Linter,Lembus,ratis,Abies,magna,panda,Lucret. ¶ Celeris,cita,inflexa,Catull. ¶ Pinus nautica,pinus caua,alnus cauata,curua,Leuis,celſa,caua trabs,uncta,uelox,cerulea,ærea,picta,Nam,ut ſcribit Lycoph.interpres,puppes nauiũ regaliũ deos pictos habebant,quas ob pietatẽ nemo incendere auderet. ABIES AERATA,Virgil. ¶ Trabs ærata,fragilis,Cypria,hoc eſt ærata,qm̃,ut diximus, Cyprus ære fertilis eſt,LIBVRNA,Liburnia Illyrici pars eſt,cuius exemplo naues bellicæ ex ædificabantur,& appellabant Liburnæ,& Liburnicæ,Minimæ autem habebant remorum ſingulos ordines,paulo maiores binos,Idoneæ menſuræ ternos uel quaternos,interdum quinos ſortiebantur remigum gradus,Appianus, Vegetius,Suidas,Strabo,Horat. ¶ Dubia,inſtabilis,Tibull. ¶ Dura,uelifera, Proper. ¶ Adunca,uolucris,recurua,incurua,cerata,concaua,uelinola,Ouid.

Nautæ,miſeri, Virgil. ¶ Auidi,maligni,callidi, Horatius. ¶ Vagi Tibul. ¶ Audaces,Ouidius.

Nauſea,fluens,Horatius.

N ablia, quæ & Naula, ſiue Nabla inſtrumentū muſicū, quod aliter Pſalterium dicit, Athenæus, Suidas, Strabo. ¶ Genialia, Ouid.

N axos una Cycladū cum oppido, quam Strongylen, dein Diam, mox Dionyſiada à vinearū fertilitate, alii Siciliam minorem, aut Callipolim appellarunt. Patet circuitu LXXV. Millia, Paſſ. dimidioq; maior eſt quā Paros. Hæc Plin. Naxos dicta à Naxo Carum duce, ſiue à Naxo Endymionis filio, ut ait Stephanus. Siue, vt Euphorion, ἀπὸ τοῦ νάξαι quod eſt Bacchari, Aſclepiades Dionyſiada nominatam ſcribit quia ſolæ mulieres Naxiæ octauo menſe pariunt, quo & Liber pater natus creditur, ſiue quia fons in ea vino fluat quod quidem Andro uicinæ ab aliis tribuitur. Strongyle primū nūcupata eſt, dein Dia ab Aloei filiis Oto & Ephialte, qui eam inſulam ſubactis Thracibus occuparunt. Cares deinceps aduecti in inſulam poſſederunt, quibus Polemonis filius Naxus imperans pro Dia ab ſe cognominauit Naxon. Hic vir bonus ac præclarus filium reliquit Leucippū, ex quo ortus filius Merdeus imperauit inſulæ, ferunt Naxii Bacchum apud ſe nutritū, ob eamq; rem inſulam deo acceptiſſimam eſſe, Dionyſiadaq; à nonullis dici, & ut claſſe præſtarent illis datū. Nam primi ab Xerxe deficientes, & claſſe eum oppugnarunt, & apud Plateas in acie opera eorum inſignis fuit. Vina præterea habent præcipua. Plura leges apud Diodorū, & Strabonem. ¶ Bacchata iugis, Virg. ¶ Breuis, Ouid.

N EAPOLIS ciuitas in Opicis Italiæ, à Rhodiis, ut alii à Phalaride, ut alii ab Hercule condita, Poſtea vero Chalcidenſes Colūbæ auſpicio eam incoluerunt, auxeruntq;, & ex Pithecuſis Atheniſq; uenientes, unde & noua ciuitas, id eſt Neapolis, appellata fuit, ubi Parthenopes vnius e Sirenibus ſepulchrum oſtenditur, unde & Parthenope dicta, Gymnicum agonem iubente oraculo ibi celebrant. Eſt & eiuſdem nominis urbs Africæ, Syriæ, Thraciæ, Strabo, Lycoph. interpres, Liuius, Plinius, Statius, & quidam illuſtris poeta ad piſonem Calpurnium, Teſtis Acidaliæ quæ condidit alite muros Euboicam referens fœcunda Neapolis arcem, dulcis, Virgil. ¶ Otioſa Horat. ¶ Mœnia Parthenopeia, in otia nata, Ouid.

N eapolitanus, Parthenopeius. Ouidius.

N eæthus amnis Italiæ iuxta Crotonem, quæ eſt in ſinu Tarentino, cuius cognomen caſu proueniſſe dicitur. Nam in Achiuorū errore quoſdam ab Iliaca claſſe applicuiſſe dicunt, & ad locorū explorationem egreſſos, Troianas uero mulieres nauigationis comites tam longi pertæſas pelagi curſus naues incendiſſe quas uiris deſertas eſſe nouerant. Neæthus etiam amnis ex malorum euentu uocabulum uendicauit νῆυς nempe nauis αἴθω ardeo, incendo, Strabo, Plinius. ¶ Salentinus, Ouid. Iapyges olim Crotonem inhabitarunt, qui & Salentini dicunt, Strabo.

N ebula, aeria, Cat. ¶ Atra, Virg.

N eceſſitas, dira, ſæua, Horatius.

N ectar Deorum & potio & cibus, παρὰ τὸ νεάζειν, quia Dii ſemper iuuenes ſunt, & nunquā ſeneſcunt, aut quaſi νεόκταρ, q; bibentes iuueneſcere faciat. Suidas ex Anaxandride, Athenæus, Feſtus, Interp. Homeri. ¶ Liquidum, Virg.

¶ Odoratum, cœleſte, dulce, Ouid.

Nefas, triſte, dirum, immane, Virg. ¶ Vetitũ, maculoſum, Horat.

Neleus Neptuni et Tyrus filius, qui Orchomenũ Minyiũ & Pylum imperio tenuit,
ut canit Homerus, ut enim ſcribit Diodorus, Neleus cum iis qui eum ſecuti erant in
Meſſenen tranſiens accolarũ voluntate condidit urbem Pylum, cui quũ imperaret,
Chlorim Amphionis Thebani uxorem duxit, ex eoq; duodecim filios ſuſcepit.
¶ Diues, Ouid.

Nemora, auia, frondifera, Lucret. ¶ Alta, opaca, Catull. ¶ Arguta, frondoſa, atra, fron
dea, imbrifera, aſpera, Virg. ¶ Gelida, umbroſa, Horat. ¶ Denſa, Ouid.

Nemeſis dea indignationis, quæ improbos ſupplicio afficit, & nimia felicitate elatis ſue
cenſet, νεμεσάω ſucenſeo, indignũ puto. Hæc Iouis & neceſſitatis filia ut Plutar
chus, Noctis & Erebi ut Heſiodus. Cui primũ Adraſtus rex delubrũ apud Aeſepũ
flumen conſtruxit, ex quo Adraſtea dicta, quãquã nonnulli Adraſteam Dianã eſſe
velint. Erechtheus quoq; Athenarũ rex in Rhamnunte Atticæ uico ſtatuam ei ere
xit, quod Diodotii opus pleriq; dicunt, aliqui uero Agoracriti Parii, quæ ex. X. cu
bitorũ magnitudine & pulchritudine, ſolidoq; lapide perfecta eſt, & cũ Phidiæ
operibus contendit, quã ob rem Rhãnuſiæ nomen adepta eſt, Latinũ nomen ne in
Capitolio quidem vbi ſimulacrũ eius erat inuenit, authores, Antimachus, Ariſtote
les. X. Oratorũ Int. Harpocration. Plutar. Pauſan. Zenodotus, Suid. Pli. Strabo.
¶ Rhãnuſis uirgo, uehemens dea, Catull. ¶ Rhãnuſis, Ouid.

Nepotes, Seri, cari, Virg.

Neptunus Saturni Rheæq; filius, Heſiodus, dictus q mare & terras obnubit, ut nubes
cœlum, à nuptu, id eſt opertione ut Varro, ut Cicero à nando. Hic ut Cretes aiunt
primus nauigandi arte inuenta claſſem inſtituit, eiuſq; præfectus eſt à Saturno fa
ctus. Quapropter traditum eſt poſteris Neptunum imperaſſe mari, ſacraq; ei à
nauigantibus facta, addunt etiam Neptunum primum equos domuiſſe, artemq; equitã
di ab illo traditam, equũq; tridente è petra in Theſſalia eduxiſſe, unde Hippius, &
Petræus dictus ſit, Diodorus, Pindarus. ¶ Aegæus, ab Aegis inſula Achaiæ, Neptu
no, & Baccho ſacra, authorib. Homero, eiuſq; Interp. Pherecyde, Strabone. FRA
TER Iunonis, Saturnius, domitor maris, Virg. ¶ Potens maris deus, Horat.
¶ Deus Tænarius, à Tænaro Laconicæ promontorio, ubi Neptuni templum eſt,
Strabo, Ariſtophanis interpres. DEVS liquidus, Propert. ¶ Ceruleus, rector pela
gi, numen aquarum, tridentifer, æquoreus rex, rex aquarum, Nilei ſanguinis author,
genitor profundi, Ouid.

Neptuni currus, cæruleus, tonans, Virg.

Neptuni Equi, Eriole & Glaucus, ſiue Enceladus & Sthenon, vt legimus apud Lexicon
Varini Camertis. ¶ Feri, Virg.

Nequitia, miſera, Propertius.

Neritos vrbs Cephaleniæ prope Ithacam, quã Laertes à ſe captã apud Homerũ glo
riat, & ipſa Vlyſſis patria, quã Achelous amnis è Chalcide fluens circũfundit, &

irrigat. Eſt & eiuſdem nominis mons in Ithaca, authore Strabo, Dionyſius Afer, Plin. Homeri interpres. ¶ Ardua ſaxis, Virg.

Nereus Maris Terræq; filius ut canit Heſiodus, Vates fuit ut ſcribunt Didymus, et Horalius, & Homer. Int. ¶ Grandæuus, Virg.

Nereides Nerei & Doridis filiæ, ut Heſiodus ait, qui unà cum Sophocle, & Euripide quinquaginta eas facit. Leucotheæ quẽadmodũ & Ino à Myrtino poeta nominant, ut legimus apud Etymologicon. ¶ Aequoreæ, Catul. ¶ Doridæ natæ, Prop. ¶ Pelagi

Nerui, validi, Lucretius. (nymphæ, uirides, Ouid.

Neſtor Nelei filius ex Chloride Amphionis filia, ut teſtatur Homerus, quem & tria ſecula hominũ exegiſſe canit, cuiq; pluſquã mellitam quandã facundiam affingit, ut eius ſenecta, & eloquentia in prouerbium abierint. Fuit autem eodem [illegible]ore Pyliorũ dux. ¶ Pylius, Horat. ¶ Facũdus, Neleius, Nelides, antiquus, Ouid.

Neſæe vna Nereidũ, apud Homerũ, & Heſiodũ. ¶ Candida. Prop.

Neſſus Centaurus, Ixionis ex Nube filius, quẽ Hercules quũ ad Euenum amnem unà cum Deianira perueniſſet reperit pretio uiatores flumen tranſuehentem. Hunc traductam Deianirã uiolare conantem muliere uiri opem implorante ſagitta transfixit, quũ prius tamen Deianiram cognouiſſet. Moriturus ex vulnere pollicitus eſt Deianiræ ei ſe amoris medicamentũ traditurũ, quo nullam præter ſe mulierem Hercules appeteret. Iuſſit itaq; ex ſemine quod ex eo exciderat cum oleo & ſanguine à ſagitta defluente immiſto Herculis tunicã tingere. quo dato conſilio quũ expiraſſet, illa clã Hercule qđ mãdatũ erat pfecit, Diod. Hyginus, Ouid. Lycoph. interp. ¶ Bi

Nexus, uolubilis, arctus, Ouid. (formis, ſemiuir, Ouid.

NICAEA, quæ prius Olbia, Bithyniæ primaria urbs iuxta Lacũ Aſcanium, quã primo condidit Antigonus Philippi filius, & Antigoniã nominauit, Poſtea Lyſimachus, quã & ab uxoris nomine filiæ Antipatri Nicæam appellauit. Vrbis ambitus eſt ſtadiorũ ſexdecim figura quadrato, quæ in campo ſita portas quattuor habet ad rectos angulos, & in munitionẽ exciſa, quare ex uno lapide qui circa mediũ Gymnaſiũ poſitus eſt oẽs quattuor portæ cernunt. Sunt et aliæ eodẽ nomine, Strabo, Steph. Pli. ¶ Aeſtuoſa, Catull. Nicæam, ut tradit Strabo, cãpus ingens et valde felix circũſtat, æſtate nõ admodũ ſalubris, hac de cauſa eã æſtuoſam videt appellaſſe.

Nilus fluuius à Nilo Aegypti rege cognominatus, ſiue quia νέαν ἴλυν idest nouũ limũ trahat, qui certo anni tpe liquefactis niuibus excreſcens Aegypti cãpos irrigat, et quũ tota æſtate obrutã oppletãq; tenuerit, tũ recedit, mollitoſq; et oblimatos agros ad ſerẽdũ relinquit. Primũ ei Melas nomẽ fuit, à Melane Neptuni filio, deinde Aegypti cognomen accepit, ab Aegypto Vulcani & Leucippes filio. Apud Aegyptios diuino in honore habitus ut canit Parmenon, αἰγύπτιε ζεῦ νεῖλε. Hic amnis primo Dyris, poſtea quũ ex lacu Heptagono profluit, Nigir vocatur, Et qua medios Aethiopas Aſtapus cognominatur, circa clariſſimã eorũ Meroen Aſtabores Læuo alueo dictus, Dextera uero Aſtuſapes. Nec ante Nilus nominatur, quàm ſe totum aquis concordibus iunxit, ſic quoq; etiãnum Siris nominatus per aliquot millia,

& in totũ Homero Aegyptus, aliiſq; Triton, quia tribus nominibus inſignitus eſt. ſ. Oceani, Aeti, id eſt aquilæ, eò q celeriter fluat, & Aegypti. Celeberrimis ſeptem oſtiis quaſi faucibus in mare ſe euouit, proximo Alexandriæ Canopico, ſiue Heracleotico, deinde Bolbitico, Sebennytico, ſiue Phatnitico, Mendeſio, Tanitico, ultimoq; Peluſiaco. Copioſiſſimi teſtes ſunt Euripid. Herodot. Diod. Strabo, Plutarchus, Plinius, Dionyſius Afer. ¶ Septemgeminus Catull. ¶ Magnus, pinguis, Virg ¶ Tumidus, Horat. ¶ Fertilis, Tibull. ¶ Tepens, uagus, Propert ¶ Septemfluus, Septẽplex, Papyrifer, Papyrus nanq;, authore Plinio, naſcitur in Paloſtribus Aegypti, aut quieſcentibus Nili aquis, CELER, diues, aduena, iocoſus, Ouid.

Nimbus, niger, uolans, altus, Lucret. ¶ Nigrans, Aetherius, Virg. ¶ Denſus, auſtralis, Ouid.

Niobe Tantali & Euryanaſſæ filia, ut alii Phoronei & Telodices, ut alii Aſſaonis filia, Philotti uxor. Hæc filios ſeptem & totidem filias peperit ſummo decore præſtantes, ut Aeſchylus, & Euripides, & Ariſtoph. & Diodorus uolunt, ſex fœminas & totidem mares ut Homerus, & Pherecydes, ut Hellanicus mares quatuor, fœminas tres, ut Xanthus lydius liberos decem, ut Sapho bis nouenos, ut Bacchylides & Pindarus bis denos, nonnulli tres fuiſſe dixerunt, Tali prole ſuperbiens admodũ gloriabat Latonæ ſe præferens numero filiorũ, Itaq; ira motam Latonam ferũt Apollini ut Niobes filios, Dianæ ut filias arcu interficerent mandaſſe, quibus matri obtemperantibus, contigit eodem tempore & abundare filiis Nioben & carere. Tametſi nõ deſint qui aſſerant Chlorim filiam ſuperſtitem fuiſſe, quæ & Meliboea dicta eſt, et filiũ Amyclam, Ipſa ob dolorem amiſſorũ filiorum in Sipylo Phrygiæ monte in lapidem uerſa eſt, adhuc lacrimas fundens, ut nonnulli uolunt præcipitẽ ſe ex celſiſſima rupe dedit, Homerus, Euphorion, Pauſanias, Parthenius, Lycoph. interp. Diod. Ouid. Tzetzes, Euripidis Int, Cæterũ Sipylus mons nomen habuit à Sipylo Agenoris & Dioxippes filio, antea Ceraunium dictus, Plutar. Hyginus, Gellius. ¶ Tãtalis, Propert. ¶ Superba parens, ſoror Pelopis, Ouid.

Niphates Armeniæ mons factus Tigribus ut ſcribit Strabo, Nomẽ, ei ut Arcadio placet, ἀπὸ τοῦ νείφειν id eſt ab aſſiduo niuium caſu, ex Steph. ¶ Rigidus, Horat.

Niphates Armeniæ amnis, qui Euxino ponto commiſcetur, ut teſtatur Ouid. & Lucanus quum ait, Armeniuſq; tenens uolentem ſaxa Niphaten. ¶ Voluens ſaxa, Ouidius.

Niſus Hyrtaci filius, Virgilio decantatus. ¶ Inſignis pio amore. ſ. Euryali, Hyrtacides, iaculo celer & ſagittis, Virg. ¶ Impiger, Ouid.

Niſi regis Megaræ Scyllæ patris capillus. ¶ Purpureus, Virg. ¶ Honoratus crinis, fiducia regni, Ouid.

Nitrum quod Romani pariter græcis nitrũ uocant. Probatur quod Leue & ſine pondere eſt roſeo colore aut albo, Dioſcorides, Plin. ¶ Rubens, Ouid.

Nix, gelida, alba, Lucret. ¶ Hiberna, Catull. ¶ Sithonia, Virg. ¶ Meotica Propert. Meotis palus Ponti in eum influens, non multo quã ipſe eſt minor, & Ponti mater,

ter, à quo Pontica regio cognominatur, In ore Meoticæ paludis tanta glaciei uis eſt,
vt quo in loco miſſus à Mithridate Imperator equeſtri pugna Barbaros in glacie hie
me ſuperauerat, illos eoſdem nauali prælio ſoluto per æſtatem gelu uicerit, Strabo,
Plin. Huius uocis prima cõmunis eſt apud Propertium, & Ouidium.

NOCTVA *auis in quam Nyctimene à Pallade uerſa eſt. Noctuas ſexagenis*
diebus hiemis cubare, & nouem voces habere traditum eſt. Noctuæ plurimæ in
Attica cum in Creta nullæ ſint, Ouidius, Plinius, Ariſtoph. interpres. ¶ *Noctis*
auis Palladis, Ouid.

N *ota, memor, Horat.* ¶ *Informis, Propert.*

N *ouerca, iniuſta, ſæua, mala, Virg.* ¶ *Cauta, Propert.* ¶ *Terribilis, ſcelerata,*
dira, Ouid.

N *ox Chao edita authore Heſiodo.* ¶ *Cæca, Lucret.* ¶ *Nigra, Catull.* ¶ *Sera, gelida,*
atra, humida, opaca, obſcura, ſilens, Eumenidum mater; Sopora, placida, fuſca, ſub
luſtris, Virg ¶ *Frigida, caliginoſa, Horat.* ¶ *Tacita, Tibull.* ¶ *Sobria, Prop.* ¶ *Ar*
canis fidiſſima, curarum maxima nutrix, ſiderea, denſiſſima, arcana, alta, furtiua,
pruinoſa, Ouid.

N *octis quadrigæ, nigræ, Tibull.*

N *oxa, triſtis, Ouid.*

N V B E S, *nubila, ætheriæ, uolantes, atræ, cauæ, fuluæ, nigræ, ramoſæ, Lucret.*
¶ *Aeriæ, Catull.* ¶ *Denſæ, altæ, tenues, obſcuræ, inanes, turbidæ, liquidæ, aquoſæ,*
ceruleæ, gelidæ, Virg ¶ *Candentes, arduæ, Horat.* ¶ *Volucres, triſtes, humidæ,*
piceæ, bibulæ, cæcæ, Ouid.

N *umen, diuinũ, ſanctum, Lucret.* ¶ *Magnum, Virg* ¶ *Cæleſte, Ouid.*

N *umantia Celtiberorum nobiliſſima ciuitas, ſine muro, ſine turribus, modico edita tu*
mulo, quæ quatuor millibus Celtiberorum Romanorũ exercitũ per multos annos
ſuſtinuit, nec ſuſtinuit modo, ſed ſæuius aliquando perculit, pudendiſq; uulneribus
affecit, Demum Scipione Aemyliano duce maximo oppreſſa ciuitas nullũ de ſe gau
dium hoſti reliquit. Vnus.n. vir Numantinus non fuit qui in catenis duceretur,
præda ut de pauperibus nulla, arma ipſi cremarunt, Triumphus fuit tantũ de no
mine, Liuius, Florus, Strabo. ¶ *Fera, Horat.*

N *umicius amnis, & fons in Latio, iuxta Laurentũ, qui ingens ante fluuius fuit, in quo*
repertum eſt cadauer Aeneæ & conſecratũ, poſtmodũ paulatim decreſcens in fon
tem eſt redactus, qui & ipſe ſiccatus eſt ſacris interceptis, Veſtæ.n. Libari non niſi
de hoc fluuio licebat, Pli. Ser. ¶ *Sacer, Virg.* ¶ *Corniger, Placidus, Ouid.*
¶ *Vnda ueneranda, Tibull.*

N *uma Pompilius Sabinus uir, Secũdus à Romulo rex quem canum à prima ætate*
fuiſſe Seruius aſſerit, quẽadmodũ et Strabo de Tarquinio refert, Dionyſ. Alicarnaſ
ſæus Plutar. Liuius. ¶ *Clarus, intonſus, antiquus, munificus, Ouid.*

N *umidæ Africæ populi, qui quoniam ſæpe tentantes agros, alia, deinde alia loca peti*
uerant, ſemetipſi Numidas appellauere, author Salluſtius, Itemq; Plin. ait. Ab Am

pſaga Numidia eſt Maſiniſſæ clara nomine, Metagonitis terra à græcis appellata. Numidæ uero Nomadas à permutandis pabulis mapalia ſua hoc eſt domos plauſtris circũferentes. Hi teſte Liuio, rudes ad pedeſtria bella ſunt, equis tantũ habiles. Iidem ante omnes barbaros in Venerem effuſi, ac præcipites. ¶ Infreni, Virgilius. ¶ Extremi, Horatius. ¶ Rebelles, Ouid.

Nurſia ciuitas Picena, Iouis ſimulachro inſignis, ex Iulio obſequente, Seruio. ¶ Frigida, Virg. aut reuera frigida, ut apud Silium. Nec non habitata pruinis Nurſia, aut certe uenenoſa, nocens, Gracchi nanq; ubiq; in concionibus ſuis Nurſinos ſceleratos appellauere, author Seruius.

Nurſæ ciuitas à qua Nurſini populi Sabinorum, Pli. ¶ Montoſa, Virg.

Nutrix, alma, Lucret. ¶ Cara, Vir. ¶ Fabuloſa, Horat.

Nutus, loquax, Tibullus.

NYMPHAE, faciles, Virg. ¶ Simplices, Horat. ¶ Blandæ, Proper. ¶ Teneræ, Ouidius.

O

OAXES Cretæ fluuius ut ait Vibius ſequeſter, & Seruius ex Pliſthene, unde Varro Atacinus Cretam Oaxida terram uocat. Quos magno Anchiale partus enixa dolore, Et geminis capiens tellurẽ Oaxida palmis Scindere dicta. Tametſi id ab Oaxo Cretæ oppido dici poſſit quod procul abeſt ab Eleutheroneſo ab Oaxo filio Acacallidis Minois filiæ, uel à ſitu loci ꝙ crepidines græci Oaxos uocent, ut ſcribit Stephanus, Herodotus quoq; Oaxum urbem Cretæ facit, in qua Etearchus Batti Cyrenæorũ cõditoris maternus auus regnauerit. ¶ Rapidus, Virg.

OBLIVIO, Liuida, Horatius.

OCEANVS Cœli Terræq; filius Heſiodo, apud Homerũ, Fauorinũ. Q. Curtium, fluuius uniuerſam terrã circũfluens. Nomen accepit ꝙ ὠκέως νάει quia ſcilicet celeriter fluit ut ſcribunt Stephanus, & Solinus. Eum Homerus Deorũ genitorẽ appellat. Oceani quoq; nomine omnis aqua fontana in quã Hydria mergi ac tingi poteſt dici ſolet, ut ait Euripidis int. ¶ Pater nympharũ, Catull. Nymphas .n. fluminũ filias dixit Callimachus, quæ tanquã ex Oceano patre fluunt, in eumq; refluunt. ¶ Pater rerum Virg. ex Homero, & Thaletis ſententia. ¶ Bellicoſus, circũuagus, Horat. ¶ Amnis ceruleus, Tibull. ¶ Senex, Ouid.

Oceani & Tethyos filiæ tria millia numero, Heſiodus. ¶ Oceanitides, Virg.

Oculi, Acies, lumina, nitentes, Virg. ¶ Fulgentes, Horatius. ¶ Loquaces, Tibull. ¶ Micantes, arguti, Ouid.

ODIVM, Vatinianum, Catull. Vatinius in quem acerrime M. Tullius inuectus eſt, in tantũ odiũ Populi Romani peruenit iam detectis illius flagitiis, ut in prouerbium ceſſerit, Odium Vatinianũ. Poteſt & intelligi odium quo Vatinius in Ciceronẽ detinebatur. ¶ Crudele, aſperum, Virg.

O dores, ¶ Aſſyrii, Tibull.

O ENEVS, ut ait Diodorus, Proeti filius, ut Hyginus, & Euripides, & Ouid. Parthaonis, Laocoontis argen autæ frater, quem Aetolia bifariam diuiſa Calydoniam plagam regio tenuiſſe tradiderunt, Pleuroniam uero aliqua ex parte Parthaonidas habuiſſe, qui, ut Poeta inquit, Pleuronaq; ſolunt, muro & Calydona præaltam, Theſtium tñ Pleurona tenuiſſe memorant, qui Curetũ ductor ſocer quidẽ fuerit Oenei, Althææ uero pater, Homerus, Diodorus, Strabo, Interpres Homeri. ¶ Parthaone natus, Ouid.

O enomaus Elidis rex, Martis ex Harpina Aſopi filius, ut alii Eurythoe Danai filia, ut alii, Aſteropes Atlantis et Hyperochi filius, Apollonii et Homeri interp. Pauſanias, Diodorus, Lycophro interp. Steph. ¶ Sæuus, Ouid.

O enone Cebreni fluminis in Troade, à quo Cebren, ſiue Cebrenia Troadis urbs, Cumæorũ colonia, ex Creuſa filia, Muſicæ et medicinæ ſciẽs, et vaticinationẽ à Rhea deorũ matre edicta, & ob ſingularẽ animi prudẽtiã admodũ fama illuſtris, quã dicũt Paridis vxorẽ fuiſſe añquã Helenã duceret. Huius et Paridis ſepulchrũ apud Cebreniã Troadis vrbẽ oſtẽdit, Traditũ eſt. n. Oenonẽ uiſo Paridis cadauere adeo cõmutatã, ut alienata mente obſtupeſieret: at paulatim p̃ mœrorẽ deficiente anima concideret, atq; ita uno funere cũ Paride cõtegeret. Didymus, Herodianus, Dictys, Strabo, Lycoph. interpres, Parthenius, Harpocration. ¶ Nais, dea, Prop. ¶ Phrygiis celeberrima ſiluis, edita nympha à magno flumine, pegaſis, Ouid. Huius epitheti ratio adhuc mihi ignota atq; obſcura eſt, quidã neſcio quid confinxerũt.

O eta mons inter Theſſaliam & Macedoniã, qui ab oriente ac Thermopylis in occidẽtem vſq; in ſinum Ambraciũ extenditur. Quodã etiã modo per lineas rectas mons iſte montanã ſcindit regionem à Parnaſſo vſq; Pindum barbariſq; ſuperiacentibus. Iſtius pars una uergens in Thermopylas Oeta uocatur longitudinis ad ſtadia triginta, aſperitatis & celſitudinis non mediocris, longe autem excellentiſſimus ad Thermopylarum tractum. Ibi enim cacumen attollitur, & in rupes acutas præruptas præcipiteſq; finitur. Paruumq; & anguſtum viatoribus à litore Locros petentibus tranſitum derelinquit. Ipſum quidem tranſitum Pylas, id eſt portas & anguſtias vocitant, atq; Thermopylas. Sunt enim ibi prope Thermæ, id eſt, calidæ aquæ magno in honore, uti Herculi cõſecratæ. In Oeta Hercules quum tunicam Neſſi ſanguine infectã induiſſet, ſtatimq; flagrare cœpiſſet, neq; flumine ardorem extinguere poſſet, ingentẽ pyram ex Apollinis oraculo conſtructam aſcendit, Philoctetes illam ſuccendit, ſubitoq; fulminibus circum cadentibus pyra exuſta eſt. Accedente Iolao ut oſſa colligeret, quũ nihil penitus repertũ eſſet, credentes Herculẽ, ut Oracula prædixerant, ad deos tranſlatum, Illi ut Heroi ſacra quædam fecerunt. Ibi locus eſt quẽ Pyram, q̃ ibi mortale corpus eius dei ſit crematum, appellant. In huius quoq; radicibus montis Heraclea urbs ſita eſt ab Hercule nomen ſortita, quæ in campo arcem imminentem loco alto & præcipiti habet. Diod. Strabo, Hyginus, Liuius, Pli. ¶ Herculea, nemoroſa, alta, ardua, Ouid.

O LEA, arbor quæ neq; in frigidiſſimis neq; in calidiſſimis locis prouenit. Genera eius tria dixit Virgil. Orchiten, Radiũ, & Pauſiam. Nec deſiderare raſtros, aut falcem ullam aut curam, Pli. ¶ Pallens, tarde creſcens, Pinguis, Palladia, Pallas nãq; in certamine edito cum Neptuno, Oleam cũ baccis eduxit, quæ melior equo iudicata eſt, quoniam eſt inſigne pacis, author Ouid. Ariſtoph. interpres, & Seru. quã oleam Athenis durare ad ſuam vſq; ætatem prodidit Plin. Diodo. præterea ſcribit, q; Palladi Oleaſtri oleiq; educendi inuentionem tribuũt. Nam ante huius deæ ortũ erat hæc arbor cum aliis ſylueſtribus immiſta, olei vſus aberat cum eſſet ignota. VIVAX, Firmiſſimæ enim ad viuendum oleæ ut quas durare annis. CC. inter authores conueniat ait Pli. PALLAS, Flaua, Pacifera, Virg. ¶ Canens, pacalis, Palladis arbor, mitis, ſemper frondens, folia ut tradit Pli. harum generi non decidunt, Oleæ, Lauro, Palmæ, Myrto, Cupreſſo, Pinis, Hederæ, Rhododendro, quã Sabinam Herbam vocant. At vero apud Conſtantinum Cæſarem arbores quibus nũquam folia decidant ſunt quatuordecim, Palma, Citrium, Lentiſcus, Laurus, Olea, Cupreſſus, Siliqua, Pinus, Ilex, Buxus, Myrtus, Cedrus, Salix, & Iuniperus, ALBENS, Baccifera, Ouid.

O leum, oliuum, tardum, Lene, Lucret. ¶ Liquidũ, pingue, labens, Virgil. ¶ Pallas, Latex Palladius, Ouid.

O liuã, fructus, Sicyonia bacca, Virg. Dioſcorides de oleo candido verbo faciens ſic ait, Fit oleum hoc ad Sicyonem Peloponeſi præcipue, Sicyoniumq; ab ea appellat. ¶ Bicolor, cærulea, Ouid.

O leæ Pauſiæ, ſiue Poſiæ Bacca, hæc olea plurimum carnis habet, acerba eſt, itẽq; bacca iucundiſſima eſt. Huius oleum ſaporis egregii dum viride eſt. Columella, Varro, Plin. Probus. ¶ Amara bacca, Virg.

O leaſtri arboris folia, qui neq; cariem neq; uetuſtatem ſentit, quoq; primum Hercules coronatus eſt indeq; corona in olympiacis, vt author eſt Pli. ¶ Amara, Virg.

O lympus mons Theſſaliæ, in quo Ludi Olympici Eleis æmuli celebrabantur, multorum montium nomen eſt Olympus, Elidis, Arcadiæ, Ciliciæ, Macedoniæ, Theſſaliæ, Cypri, Apollodorus, Strabo, Mela, Solinus, Pli. Euſtathius. ¶ Frondeſus, Virgil. ¶ Opacus, Horat.

O MENTVM, Pingue, Catullus.

O mphale Iardanæ filia Lydorum regina, cui Hercules famulatum exhibuit. Hercules nãq; quum Iphitum de turri deturbaſſet, ob eius mortem in morbum incidit. Sed quum nullo pacto ſanari poſſet, deq; morbi cura Apollinem conſuleret, reſponſum eſt, facile eius ualetudinis curam fore ſi iuſto venderetur pretio, pecuniaq; exinde redacta Iphiti Liberis daretur. Coactus igitur oraculi reſponſo parere, cũ quibuſdã amicis in Aſiam nauigans ſponte ſua à quodam ex amicis venundatus ſeruus Omphalæ virginis factus eorum reginæ, qui aliquando Mæonii, nunc Lydi dicuntur, pretium Iphiti filiis quum datum eſſet, priſtina valetudine recuperata, Omphalæ ſeruiens, omnes eius regionis Latrones ſuſtulit, Cercopas qui dicebantur

prædones

prædones regioni infeſtos partim peremit, partim Omphalæ vinctos tradidit. Syleum raptos ab ſe viatores ad opus vinearũ cogentem ligone percuſſum cecidit, Itonas Omphalæ patriã latrociniis infeſtantes compeſcens, urbem eorũ receptaculum expugnatam captamq; diruit. Omphale cognita Herculis uirtute, & quis eſſet, & liberũ fecit, & ex eo genuit filium Laurũ. Nonnulli tradiderũt Ophiuchũ Herculem eſſe in Lydia apud flumen Sagarim anguem interficientem, qui & homines complures, & ripam frugibus orbabat, pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat multis ornatũ muneribus Argos remiſſum, ab Ioue uero propter fortitudinem inter ſidera collocatũ, authores Hyginus, Palæphatus, Plutarchus, Diodo. Muſæus. ¶ Lydia gygæo tincta puella lacu, Prop. ¶ Nympha Iardanis, Mæonis, Lyda, Puella, Ouid.

O NAGRI in Phrygia, & Lycaonia præcipui ut tradit Pli. ¶ Timidi, Virg.

O nyx, hoc eſt uas ex alabaſtro, Myrrheus, Propert.

O PPROBRIVM, malum, Catullus.

O pes, excultæ, Propert ¶ Magnificæ, munificæ, Ouid.

O RACVLA, Veridica, Cat. ¶ Sancta, Virg.

O rchomenus Boeotiæ ciuitas, Locupletiſſima quondam & potentiſſima, Opũ quidẽ teſtis eſt ẽt Home. Dinumeratis. n. locis opulentiſſimis ait. Nec quanta in Orchomenon, Aegyptiaſue Thebas aggeritur Gaza. Potentiæ uero, qm̃ Thebani Orchomeniis tributa ſoluebant, & Ergino Orchomeniorũ tyranno, quem ab Hercule extinctum ferunt. Eſt & Orchomenos Arcadiæ, Theſſaliæ & Ponti. Dictus uero Orchomenos ab Orchomeno Minyæ filio, Strabo, Pauſanias, Homeri interpres, Pli. ¶ Ferax, Ouid.

O reades montium nymphæ, Iouis filiæ ut canit Home. ¶ Agreſtes, Ouid.

O reſtes Agamẽnonis & Clytæmneſtræ filius, qui Tiſamenũ filium ſuſcepit ex Hermione, quo duce Achæi deuictis Ionibus priſtinam fortunam recuperarunt, Oreſtiadem oram Macedoniæ ab Oreſte quandoq; occupatam fuiſſe memoriæ traditum, quum cæſa matre exul profugeret, regioniq; à ſe nomen reliquiſſe. quũq; oppidum condidiſſet Argos Oreſticũ de ſuo vocaſſe nomine. authores Homeruo, Euripides, Strabo, Pauſanias. ¶ Agamẽnonius, ſcenis agitatus, Virg. ¶ Tantalides, Argolicus, ſceleratus, Agamẽnone natus, Tiſament pater, Ouid.

O rni arbores, quæ maxime montes amant, authore Plin. ¶ Rigidæ, ſteriles. Virg.

O rion Neptuni ex Euryale filius, ut alii Hyriei Thebis Boeotiis oriũdi, ſiue Chii, ex Vrina Iouis & Mercurii, unde primo Vrion dictus, ſed uetuſtate & cõſuetudine factum eſt, vt Orion vocaret, eo q apud Oream Euboeæ vrbem ſit educatus. Nõnulli ab Ioue, alii à Diana inter ſidera collocatũ dixerũt, qui adhuc Vergilias fugientes ad occaſum ſequi videt, qui, quũ Scorpius occidit, oritur. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cũ Tauro decertantem collocatũ, dextra manu clauam tenentẽ, & incinctũ enſe, ſpectantem ad occaſum et occidentem exorta Scorpionis poſteriori parte, & ſagittario exoriente, cum cancro aũt toto corpore

pariter exurgentem. Habet omnino ſtellas decem & ſeptem, cuius Zona quū emergit, turbidus eſt aer, cū totus exoritur auſter fiat, idē quū occultatur Aquilo ſpirat. Ferunt prӕterea ei conceſſum vt ſuper fluctus curreret, & in terra, quēadmodum Iphiclo Phylaci filio Proteſilai patri datum dicit vt ſuper ariſtas curreret, nec eas infringeret: tum magnitudine tū robore corporis cӕteros heroas excedentem, inſignē venatorem fuiſſe, & opera effeciſſe multa amore laudis. Id quod eximie Maro ſignificauit. Quàm magnus Orion Quū pedes incedit medii per maxima Nerei Stagna, viam ſcindens, humero ſupereminet undas. Aut ſummis referens annoſam montibus ornum, Ingrediturq; ſolo, & caput inter nubila condit. Ex authoribus Arati interprete, Diodoro, Orpheo, Strabone, Hygino, Ptolemӕo, Plin. ¶ Nimboſus, aquoſus, ſӕuus, magnus, Virg. Ex Homero, & Pindaro. ¶ Deuexus, triſtis, infeſtus nautis, Horat. ¶ Enſifer, Boeotus, Hyrieia proles, Ouid.

Orithyia Erechthei Athenarū regis filia, quam fabulӕ tradiderunt à Borea uento dū flores legit, ab Iliſſo Atticӕ flumine ſuper Sarpedoniam petram in Thracia delatā fuiſſe. Hiſtoriӕ autē ueritas prodit à Borea Aſtrӕi filio Thrace raptā, quem fabulӕ uentū confinxerunt. Ex ea & Borea natӕ Chione, Chthonia, & Cleopatra Phinei uxor. Teſtimonio ſunt Apollonii, & Sophoclis interpres, Diodorus, Euſebius, Herodot. ¶ Actias, Virgil. ¶ Pandionia, Prop. ¶ Erechthis, coniux Actӕa tyranni gelidi. Ouidius.

Orpheus Libethris Thraciӕ urbe quӕ Pieriӕ ſubiacet oriūdus, Oeagri, qui quintus ab Atlante fuit, & Calliopes filius, ut alii Oeagri & Polyhymniӕ, ut quibuſdā placet Apollinis & Calliopes, ut alii Oeagri & Menippes Thamyrӕ filiӕ, qui doctrina cantuq; omnes excelluit. Etenim poema mirandū edidit, & ſuauitate cantus prӕ cӕteris clarus adeo fama excreuit, ut cantu feras arboreſq; ad ſe audiendū allicere diceretur, doctrinӕ deditus quū Theologiӕ operā impendiſſet in Aegyptū tranſiit, plurimarūq; ibi rerū ſcientia percepta grӕcorū doctiſſimus, tum in deorū cӕremoniis, tum in Theologia, tū in poematis cantuq; eſt habitus. Nauigauit inſuper cū Argonautis, obq; uxoris amorē ad inferos deſcendens, a Proſerpina ſuauitate cantus allecta impetrauit ut fato defunctam uxorem ab inferis excitaret, quod & antea fecerat Bacchus, quē dicunt matrē Semelen ab inferis eductam, immortalitateq; donatam Thyonen nominaſſe. Huic lyra à Mercurio ex teſtudine facta tradita eſt, qui querens uxoris Eurydices mortē ad inferos deſcendiſſe exiſtimatur, & ibi deorum progeniem ſuo carmine laudaſſe prӕter Liberū patrem, hunc enim obliuione ductus prӕtermiſit. Poſtea igitur Orpheus in Olympo monte qui Macedoniam diuidit à Thracia, ſiue, ut Eratoſthenes, in Pangӕo ſedens cū cantu delectaretur dicitur ei Liber Bacchas obieciſſe quӕ corpus eius diſcerperent, diſcerpta membra in flumen Hebrū proiecerunt, caput reliqui corporis ſpeciem in Draconē conuertit, e ſanguine Lyrӕ herba nata, cui Citharӕ nomē eſt, quӕq; in Pangӕo monte naſcit, quūq; Bacchi feſtus dies agitur Citharӕ ſolum reddit. Caput Leſbo appulſum rupem habitauit: & in caua humo uaticinabatur: unde Lesbii, cӕteriq; Aeoles, atq; iis finitimi Io-

nes ipſo ad futura præſcienda utebant. Sed alii dicunt ꝙ initia Liberi ſit ſpeculatus id ei accidiſſe, Muſas aũt collecta membra ſepulturæ mandaſſe, & Lyram quo maxime potuerunt beneficio illius memoriæ cauſa figuratam ſtellis inter ſidera conſtituiſſe Apollinis & Iouis uoluntate, ꝙ Orpheus Apollinem maxime laudaret, Iupiter uero beneficium filio conceſſit. Alii ꝙ mulierũ conſortia fugeret à Thracibus mulieribus diſcerptum uoluere. Biſtoniã & Ciconas rgno tenuit. authores, Diodorus, Orpheus, Tzetzes, Pauſanias, Suidas, Euſebius, Hyginus, Plutar. Philoſtratus. ¶ Thracius, ſacerdos Threicius, Virg. ¶ Vocalis, Horat. ¶ Vates Rhodopeius, uates Apollineus, hymnifer, Ouid.

Ortus, purpureus, Ouid.

OS, uocale, Ouid.

Oſcilla funes quibus ſuspenſis Athenienſes fœminæ ſe iactabant. Nam ut ſcribunt Hyginus & Germ. Cæſar, quum in finibus Athenienſium multæ uirgines ſine cauſa ſuſpendio ſibi mortem conſciſcerent, ꝙ Erigone poſt mortem Icari patris erat precata ut eodem letho filiæ Athenienſium afficerentur quo ipſa foret obitura, niſi Icari mortem perſecuti, & eũ forent ulti. Itaq; cũ id eueniſſet, petentibus eis Apollo dedit reſponſum, ſi uellent euentu liberari, Erigonæ, & Icaro ſatisfacerent per ſingulos annos de frugibus & uindemia primũ eis delibantes. Qui ꝙ ea ſe ſupenderat inſtituerunt uti tabula interpoſita pendente funibus ſe iactarent, quod ſacrificium ſolenne inſtituerunt, itaq; & priuatim & publice faciunt. Oſcilla, Santra dici ait, ꝙ os cillent, id eſt inclinent præcipiteſq; in os ferantur. Oſcillantes, ait Cornificius, ab eo ꝙ os celare ſint ſoliti perſonis propter uerecũdiam qui eo genere Luſus utebantur. Hunc ritum Oſcillorum ab Atticis Itali ſumpſerunt in Latini regis honorem, qui ritus celebrabatur feriis ſementinis ut tradunt Probus, & Feſtus. Virgilius Oſcillorũ ſacra Baccho fieri ſolita canit, ut placaretur ſcilicet, ac ſi Bacchi, à quo Icarus uinum acceperat, irato numine ſuſpendia uirgines exercuiſſent. ¶ Mollia, Virg.

Oſcula, dulcia, Virg. ¶ Flagrantia, Horat. ¶ Cara, humida, Tibull. ¶ Obuia, Ouid.

Oſſa, dura, Virgilius.

Oſſa mons Theſſaliæ quondam ab Olympo monte abſciſſa, Strabo, Solinus. ¶ Ardua, Ouid.

OTVS & Ephialtes Iphimediæ Aloei uxoris à Neptuno compreſſæ filii, qui pulchritudine & magnitudine corporis poſt Orionem præſtantes cœlum uoluere ſubuertere, ſed confixi ſunt Apollinis telis, ut ait Homerus. ¶ Aloidæ gemini, immania corpora, Virgi. Nam, ut inquit, Homerus. nono ætatis anno in Latum nouem cubita, in Longum nouem ulnas excreuerunt.

Othrys Theſſaliæ mons, qui oræ Phthioticæ ad aquilonem iacet, Tymphræſte proximus ac Dolopibus, inde protenſus ad ſinui Maliaco propingua, Strabo, Plinius. ¶ Niualis, Virg.

Otia, dia, Lucret. ¶ Secura, Virg. ¶ Mollia, diſcincta, ſegnia, Ouid.

OVES, cornigeræ, Lucret. ¶ Lanigeræ, pecus molle, Virg. ¶ Pellitæ, infirmæ, Horat. ¶ Placidæ, placidũ pecus, pauidæ, immundæ, Ouid.

Ouile, tepidum, Ouidius.

Ouidius Naſo poeta, de quo vel pauca dicere ſuperuacaneum ſit, cũ ſeipſum monimentis ſuis abunde deſcripſerit. Illud ſilentio minime prætereundũ, ꝙ in Cecilii Municiani Apulei fragmentis legitur, annis ſeptem in exilio conſumptis è vita exceſſiſſe Ouidium, Cal. Ian. qua die T. quoq; Liuius deceſſerit, Structũ item illi à Barbaris per multas Lachrymas ſepulchrum ante Ianuam. ¶ Latinorũ uates operoſus dierum, ſcriptor amorum, Pelignæ gentis gloria, Peligni ruris alũnus, Ouid.

P

PABVLA, læta, Lucret. ¶ Mollia, Ouid.

Pachynus vnum è tribus Siciliæ promontoriis, quod ad orientẽ uergit, Siculoq; alluitur pelago, in Peloponeſum, curſumq; Cretenſem ſpectans, Strabo, Pli. ¶ Trinacrius, Siculus, Virg.

Pactolus Lydiæ amnis, iuxta Sardis vrbem, qui initium à Tmolo habens Hermo flumini immiſcetur, Chryſorhoas appellatus, eo ꝙ aureas harenas deuoluit, ut alii à Chio Apollinis & Apathippes filio, qui quũ aurũ Croeſi furatus eſſet, è manibus cuſtodum elapſus ſeſe in fluuium præcipitauit, Pactolus uero à Pactolo Aeoli & Leucothoes filio, qui quum ſororẽ Demodocen ꝑ imprudentiã uiolaſſet, dolore percitus in fluuium Chryſorhoam ſeſe deturbauit, Plutarch. Strabo, Apollonii interpres, Plin. ¶ Lydius, aurifer amnis, Tibull. ¶ Aurifera aqua, Ouid.

Padus Italiæ amnis, gremio Veſuli montis celſiſſimum in cacumen elati finibus Ligarum profluens, condenſq; ſeſe cuniculo, & in Vibonenſi agro iterum exoriens, nulli amnium claritate inferior, à græcis dictus Eridanus, quo nomine alter quoq; in Attica Iliſſum influens, augetur ad canis ortus liquatis niuibus, agris quàm nauigiis torrentior, nil tamen ex rapto ſibi uendicans. Nec amnes tñ Apenninos Alpinoſq; nauigabiles capiens, ſed lacus quoq; immenſos in eum ſeſe exonerantes omni numero triginta flumina in mare Adriaticum defert duobus oſtiis, Padoam, Volanámq; incolæ uocant. Metrodorus Sceptius dicit quoniam circa fontem arbor multa ſit picea, quæ Pades gallice uocetur, Padum hoc nomen accepiſſe, Ligurum quidem lingua amnem ipſum Bodincum uocari, quod ſignificet fundo carentem. Eridanus pœna Phaetontis illuſtratus, ſiderum nomen auxit, quinq; oſtiis in mare erumpens, Polybius, Strabo, Pauſanias, Diodorus, Plinius, Solinus, Hyginus. ¶ Fluuiorum rex, uiolentus, Virg. ¶ Venetus, Propert. ¶ Heſperius, maximus, Lucidus, Populifer, Ouid.

Padusa, quo nomine Padus nuncupatur ubi anguſta foſſa Rauennam trahitur, quondam Meſſanicus appellatus, author Pli. ¶ Piſcoſus amnis, Virgil.

P æan cantilenæ genus, Duo aūt erant Pæanes, unus qui Marti ante pugnæ initium, alter qui deuictis hoſtibus Apollini canebatur. Quanquã commum vocabulo Deorũ laudes Pæanes dicantur, proprie tamen Dianæ laus Hypingus, Apollinis Paean, vtriuſq; Proſodia, Bacchi Dithyrambus, Cereris Iulus, Rheæ Lytierſa, Suidas, Theodoretus, Iulius Pollux, Homeri interpres. ¶ Lætus. Virg.

P æſtum Lucaniæ oppidum, quondam Poſſidonia à Græcis appellatum, medio in ſinu Pæſtano collocatum, à Dorienſibus conditum; vbi bis naſcitur Roſa, Strabo, Solinus, Pli. [illegible]s. ¶ Biferum, Virg. ¶ Odoratum, Propert. ¶ Tepidum, Ouid.

P æones p[illegible] in Pæonia regione ad Strymonem amnem ſita, quæ tota celſa eſt, parstemq; [illegible]æ Septẽtrionalem à Triballis protegit. E cuius latere utroq; in Thraciam Rho[illegible] eſt, altera ex parte ad ſeptentrionem ora Illyrica, Herodo. Strabo, Pli. ¶ [illegible], Ouid.

P alæſtra Athenis primum inuenta à Phorbante Theſei magiſtro, ſiue ut Pherecydi placet, auriga, author Polemon. ¶ Agreſtis, Virg. ¶ Decora, Horat. ¶ Nitida, Ouid.

P alamedes Nauplii & Clymenes Atrei filiæ filius Oeacis frater, Septimus à Belo, Vlyſſis ingenio ad Troiã ductus, nouiſſimeq; Lapidibus obrutus. Hic prudẽs fuit, & tabulam Luſoriam ad comprimendas otioſi exercitus ſeditiones inuenit, literarumq; numerum auxit, authores Suidas, Apollonius, eiuſq; & Lycophronis & Euripidis interp. Varro, Tzetzes, Pli. Seru. ¶ Belides, Virg. ¶ Naupliades, Ouid.

P alatia, celſa, Proper. ¶ Alta, Ouid.

P alatum, humum, Virg.

P alearia, pendula, Ouid.

P aleæ, Leues, inanes, Virg.

P ales dea pabulorum atq; paſtorum, cuius feſta palilia dicebantur, vel vt alii volunt dicta parilia, quoniam pro partu pecoris eidem ſacra fiebant. Feſtus, Seruius. ¶ Magna, veneranda. Virg. ¶ Placida. Tibul. ¶ Alma, dea ruſtica, Siluicola. Ouid.

P alinurus Phrygus gubernator qui loco nomen dedit. Virgilius, Mela. ¶ Lapſides. Virg.

P alladium paruum animal ligneũ, ſiue vt alii, Palladis ſimulachrũ Troi regi in Troiani regni tutelam ab Aſio datũ, vel vt poetæ cõſinxerunt, cælo demiſſum. Hoc Diomedes & Vlyſſes Theano Antenoris vxore Hecubæ ſorore conſcia cui Palladiũ creditum erat, cæſis arcis cuſtodibus rapuerunt. Porro palladia imagines non manu factæ dicuntur, & quicquid cælo mittitur. Lycoph. interp. Suidas, Varro, Seruius. ¶ Fatale, effigies ſacra, Virg.

P alla tyria, Tib. ¶ Sidonia. Propert. ¶ Splendida, Ouid.

P allanteum caſtellũ Romæ, quod Arcades ex urbe Pallanteo exeuntes duce profectionis Euandro in vno ex ſeptem collibus ſedẽ poſuerunt, Pallanteum vocantes à patria ſua in Arcadia, nunc tamen Palatium à Romanis dicitur, confundente tẽpore certitudinẽ, præbetq; multis incõuenientium etymologiarũ materiam, vt autẽ ſcri

Pæan
Hypingus
Dythirambus
Iulus
Lytiersa

bunt quidam, in quibus eſt Polybius Megalopolitanus, ab adoleſcente quodã Pallante ibi mortuo nomẽ eſt loco datũ. falſſe uero Pallantẽ dicunt ex Hercule & Dina Euandri filia, atq; erigente in eo colle tumulum materno auo ab adoleſcente ipſo uocatũ eſſe locũ Pallanteũ. author Dionyſ. Alicarnaſſeus. ¶ Nobile, Virg.

Pallas dea è Iouis ſũmo capite nata, unde cõcutiens arma proſiluit, unde Pallas ἀπὸ τοῦ πάλλειν, hoc eſt à uibrando dicta, ut alii ꝙ Pallantem gigantem interfecerit, uel, ſicut putabant, ꝙ in Pallante palude nata ſit. alii ꝙ Semele fulmine icta, & Baccho per abortionẽ edito, Pallas infantis κραδίαν παλλομένην .i. cor ſaliens Ioui attulerit. eadem Minerua dicta, ꝙ bene moneat, hanc enim pro ſapientia ponebant, Cornificius uero ꝙ fingatur pingaturq; minitans armis. alii Mineruã quaſi Me mineruam dictam uolunt. Aerem Aegyptii nominatum Palladem prodiderunt, ac Iouis filiam dici, & uirginem fuiſſe, quoniam & nõ corrũpatur, & ſublimiorẽ locũ teneat, quapropter ex uertice Iouis dicitur nata. Eãdem dictã eſſe Tergeminã, propter tria anni tempora, uer, æſtatẽ, hiemem. Dicitur etiam Glaucopis, non ea cauſa, qua Græci quidã arbitrantur, ꝙ oculos habeat glaucos, quod ſtultum uidetur, ſed quia aer glauci ſit aſpectus. Palladi oleãrũ oleiq; educendi inuentionem tribuũt. Addunt ipſi quoq; ueſtium apparatũ, & ædificandi artem; multaq; præterea uolunt in cæteris artibus hominibus profuiſſe. Nam & Tibiã, eiuſq; cantũ, & plurima inſtrumenta ad uaria opificia, ex quibus operaria dicta eſt, adinuenit. Ex authoribus, Heſiod. Homero, Diodoro, Euſtathio, Lucano, Feſto, Arnobio. ¶ Tritonis, ſiue quia circa Tritonem amnem genita eſt qui in Paludẽ Oceano proximam ab eo Tritonidem dictam defluit, ut inquit Diodorus, ut Calliſtheni placet; ꝙ hæc dea τριτῃ μηνὸς id eſt tertia menſis die nata eſt, qui dies ut eiuſdem natalis feſtus Athenis tranſigebatur, ut Romæ quinquatria. At Herodoto, Pallas Tritonide Palude patre Neptuno nata traditur. Sed is quũ filiæ neſcio quid aliqñ ſuccenſuiſſet, adoptandam ſe Ioui illa dedit. alii ut Ariſtoph. interp. & Nicander, ꝙ τριτώ apud Aeoles & Athamanes caput dicatur. ALMA, Lucret. ¶ Vnigena, ex Orpheo in hymnis, apud quem μουνογενὴς appellatur. cultrix montis Itoni, Catul. ¶ Oleæ inuentrix, innupta, Tritonia ſæua, diua armipotens, armiſona, ſancta, belli præſes, Virg. ¶ Intacta, tametſi Heſiodus, & Propertius eam à Mercurio in Boebeide lacu compreſſam canant. CASTA. Operoſa. Horat ¶ Magna, fortis, ſais, Propert. Sais lingua Aegyptia Pallas dicitur, ut ſcribit Lycophronis interpres. Vnde tradit Herodotus quot annis cõuentum fieri ab Aegyptiis in urbe Sai in honorẽ Palladis. author eſt Plato Mineruam Sais urbis Aegypti unde fuit rex Amaſis conditricem fuiſſe. ¶ Flaua, dea bellica, uirago bello metuenda, nata Iouis, bellatrix ſyncera, armifera, impauida, dea ingenioſa, dea docta, pugnax, fortis, biſtonia, Ouid.

Pallene ciuitas, & mons Thraciæ, ex qua fuit Proteus, dicta à Pallene Cleti vxore, Sithonis & Ocyrhoes Nili filia, Phlegra primum appellata, atq; à Gigantibus habitata. Ibiq; Deorũ ac Gigantum bellum geſtũ eſſe fabulis traditum eſt. Strabo, Mela, Lycophronis interpres, Dionyſius Afer. ¶ Hyperborea, Ouidius, ꝙ in Bo

beam expoſita ſit qui maxime Thraciam perflat.

Palma arbor, qua Aegyptus, Iudæaq; maxime inſignis eſt Myrobalanum ferens. Sunt quidem Palmæ in Europa uulgoq; in Italia ſed ſteriles. Ferunt in maritimis Hiſpaniæ fructum, uerum immitem, dulcem in Africa, ſed ſtatim euaneſcentem, contrà in Oriente ex iis uina, gentiumq; aliquibus panis, plurimis uerò etiam quadrupedum cibus. Hæc dũtaxat arbor ad unũquẽq; quæ Lunæ exortum ramũ unum profert, ita ut lunari anno ramos duodecim tendat, qua de cauſa apud Aegyptios annum ſignificat, ut ait Orus Apollo, Pli. ¶ Ardua, Idumæa, Virg. Idumæa pars eſt Syriæ, Supraq; Idumæam Iudæa longe lateq; funditur. Præterea apud Hiericũtem Iudææ urbem in campo Palmetum eſt ſpatio ſtadiorum centum, totũ irriguum, & habitationibus plenum, ibi & regio eſt, & Balſami uiridarium, authoribus Ptolemæo, Strabone, Plinio. ¶ Lenta, rugoſa, Ouid.

Palma manus, Caua, Ouid.

Palici ara, pinguis & placabilis. Virg. Circa Simethum Siciliæ fluuium non longe à Catina urbe eſt Palica ciuitas, ibi ſunt Palici dei, Aetna Oceani filia & Vulcano nati, ut ait Silenus, ut Aeſchylus Thalia nymph Vulcani filia ab Ioue compreſſa, quæ metu Iunonis ut ſibi terra dehiſceret optauit. Sed ubi pariendi tempus aduenit terra recluſa eſt, & duo infantes de utero Thaliæ progreſſi è terra eruperunt, qui Palici dicti ſunt quaſi iterum uenientes. Nam πάλιν rurſus, ἵκειν uenire, hi primo humanis hoſtiis placabantur, poſtea quibuſdam ſacris mitigati ſunt, & eorum immutata ſacrificia. Nec longe lacus duo breues, ſed profundi ſcaturigine aquarum ebulliente, ut illas plerũq; ſenos in altum cubitos facile eiaculari percipiantur, reiq; ignaris ne totus campus mergatur timorem incutiant. Verum illæ ad perpendiculum cadentes, eodem poſtea reſidere & componi uidentur in loco, Crateres ab incolis appellantur, Palicorũq; fratres exiſtimantur, & habentur in cultu maximo, præcipue ad exigendum iuſiurandum efficax numen intelligitur. Sed Palici etiam diuinationem habebant. authores Ariſtoteles, Macrobius, Seruius, Heſychius, Stephanus.

Palicorũ ſtagna, Lacus alti, olentia ſulfure, rupta feruentia terra. Ouid.

Palmes, Longus, Ouidius.

Pallor, Luteus, Horat. ¶ Luridus, buxo ſimillimus ora, tacitus, Ouid.

Palumbes, quas uiuere ad triceſimum ac. xl. annũ Ariſtoteles author eſt, uno tamẽ incõmodo unguium, eodem & argumento ſenectæ qui citra perniciem reciduntur, cantus omnibus ſimilis atq; idem, terno conficitur uerſu, præterquã in clauſula gemitu. Hieme mutis, uere uocalibus, Nigidius putat quum oua incubant ſub tecto nominatas palumbes relinquere nidos, Pariunt autem poſt Solſtitia, ex Plinio. ¶ Raucæ, aeriæ, Virgil.

Palus, uaſta, Lucret. ¶ Caua, putida, Catull. ¶ Craſſa, alta, placida, Virg. ¶ Stans, Horat. ¶ Huda, madida, pigra, Ouid.

Pan, qui & Faunus, Probo, Macrobio, manifeſtiſſimeq; Ouidio in Faſtis. Inuum quoq; Latini dixere ut teſtantur Liuius, & Seruius, & Arnobius,

& Rutilius Numantianus hiſce verſibus canit. Multa licet priſcum nomen deleuerit ætas, Hoc Inui caſtrum fama fuiſſe putat. Seu Pan tyrrhenis mutauit Mænala ſyluis, Seu ſinus patrios incola Faunus init. Dum renouat largo mortalia ſemina fœtu, Fingitur in Venerem pronior eſſe Deus. Apud Arcades vetuſtiſſimus, plurimũq; in honore habitus, Capras & hircos Mendeſii in Aegypto populi ea de cauſa nõ mactant, q; Pana inter octo deos numerant, quos octo aiunt priores duodecim diis extitiſſe. Panos ſimulacrũ & pictores pingunt, & ſtatuarii apud Aegyptios ſcalpunt, quẽadmodum Græci caprina facie hircinisq; cruribus, haud quaquã exiſtimantes eum eſſe talem, ſed ſimilem cæteris diis. Vocatur aũt & hircus & Pan Aegyptiace Mendes, authores Dionyſius Alicarnaſſeus, & Herodotus. Pana Mercurio & Nympha quadam Dryopis filia genitum canit Homerus in hymnis. Epimenides Iouis & Calliſtus filium mauult, Ariſtippus Iouis & Nymphæ Oeneidis, vel ut alii codices habent, Nereidis. Duris Samius Penelopes ex omniũ procorũ promiſcuo concubitu, vnde & nomen. Lucianus & Theocriti interpres, ex Mercurio in hircũ mutato & Penelope procreatũ putant, vt alii Penelopes filius ex Vlyſſe. Euhemerus Cœli, ſed matris Veſtæ, niſi Veſtam ſacrorum verbo pro terra poſuit, cuius Ouidius etiam in Faſtis meminit. Is montium paſcuorumq; deus cõia cum Cybele ſacra habuit, vt ſcribit Pindarus, hinc ex Pinu Cybelæ ſacra coronabatur. Hunc Pana Tiberio imperante mortuũ tradit Plutarchus. ¶ Semifer. Lucr. ¶ Deus Arcadiæ, Tegæus, ouium cuſtos, Lycæus, Siluicola. Virg. ¶ Nympharũ fugientium amator, velox, Mercurialium cuſtos virorum. Horat. A fando dictus iure Mercuriales viros, hoc eſt facundos, à Mercurio facũdiæ deo tuetur, ut ſcribit Acron. ¶ Deus Silueſter, Tibull. ¶ Deus Arcadius. Propert. ¶ Corniger, caput pinu præcinctus, bicornis, piniger, deus Mænalius, Cornipes, deus velox, deus pecoris, Semicaper, numen armenti, numen aquarum, nudus. Ouid.

P anes, qui & Fauni, dei Latinorũ, ita vt Faunus, & Fauna ſint in his verſibus quos vocant Saturnios, in ſilueſtribus locis traditum eſt ſolitos fari, vnde & à fando Faunos dictos, Author Varro. ¶ Agreſtum præſentia numina. Virg. ¶ Capripedes. Propert. ¶ Numina montana, ruſtica numina, ſiluarum numina, ruricolæ, bicornes, cornigeri, Ouid.

P anacea, ſiue Panaces, & Panax, quæ ipſo nomine morborum omnium medicamenta promittit, plurima ex parte in Bœotia, & Phocide, Clitorioq; Arcadiæ, foliis aſperis in terra iacentibus, herbacei coloris, flore luteo, & ſemine odorato, radiceſq; habet multas ab origine vna, candidas, graue olentes, craſſi corticis & amari. Naſcitur & in Cyrene Libyæ, & Macedonia, Theophraſt. Dioſcord. Plin. Galen. ¶ Odorifera. Virg.

P ancratium genus Ludicri certaminis, unde & Pancratiaſtes qui manibus pedibuſq; pugnam conſerit, ut ait Suidas, quiq; generibus illis quinq; Græciæ certaminũ non ſolum certauit ſed & vicit, Nemeis ſcilicet, Pythiis, Iſthmiis, & Olympiis. Eſt & Pancratium herba quã Romani pariter græcis Pancration, & Scyllam puſillã

vocant, ut tradit Dioſcorides. ¶ Durum, Propertius.

Panchæa, ſiue Panchaia, regio in Arabia, quã Panchæi indigenæ habitant, qui et tus et myrrham Arabis mercatoribus uendunt, à quibus alii prætio ſumpta in Phœnicen, Syriam, & Aegyptum tranſuehunt, inde à reliquis orbis mortalibus importantur. Habitant eam præterea Indi, Scythæ, Cretes Oceano educti, ut tradit Diodorus. Huius meminit Ouidius quum ait, ſit diues Amomo, Cinnamaꝗ, coſtumꝗ ſuum, ſudataꝗ ligno Tura ferat, floreſꝗ alios Panchaica tellus. ¶ Pinguis thuriferis harenis, Virg. ¶ Diues Propert. ¶ Diues amomo, Ouid.

Pandarus Lycaonis filius, ex Lycia regione, qui primus fœdus inter Græcos Troiauoſꝗ fregit, author Homerus. ¶ Clariſſimus, Virg.

Pandion Erichthonii ex Phraſithea filius, quintus Athenarũ rex, qui annis .xl. imperium tenuit, ut tradit Euſebius, & Tzetzes, quatuor mares totidemꝗ fœminas ſuſtulit, auth. Ouidio, Steph. quintũ Teuthrantem adiicit. ¶ Clarus. Ouid.

Pangæa numero multitudinis, ſiue Pangæus Thraciæ mons Hebro flumini adiacẽs, à Pangæo Martis & Critobules filio nomen adeptus, Plutarchus. Plinius. ¶ Alta, Virg.

Pampinus, uiridis. Horatius.

Pannonii populi Pannoniæ prouinciæ, quæ ad Septẽtrionem uergit, finitur inde Danubio, vt ſcribit Pli. ¶ Fallaces. Tibull.

Panthera quæ ſicuti & Tigris macularum varietate propè ſola beſtiarum ſpectatur, cæteris unus ac ſuus cuiuſꝗ generis color eſt. Leonum tantum in Syria niger. Pantheris in Candido breues macularũ oculi. Ferunt colore earum mire ſollicitari quadrupedes cunctas, ſed capitis toruitate terreri, quãobrem occultato eo reliquas dulcedine inuitatas corripiũt. Sunt qui tradunt in armo iis ſimilem Lunæ eſſe maculam creſcentẽ in orbes, & cauantem pari modo cornua. Nunc uarias & Pardos qui mares ſunt appellant in eo omni genere creberrimo in Africa Syriaꝗ. Quidam ab his Pantheras ſolo candore diſcernunt, nec adhuc aliam differentiam inueni, author Plinius. ¶ Picta, fera, Ouid.

Papauer herba, cuius duplex genus eſt, Satiuum, & hortenſe alterum, cuius ſemen in valetudinis vſu pani compinſitur, & cũ melle pro ſeſamo eo vtuntur. Vocaturꝗ papauer hoc, Thylacite hoc eſt utricularium oblongo uaſculo, ſemine albo. Alterum ſilueſtre, ſeſſili uaſculo, ſemine nigro, quod Pithite à dolii forma, quaſi doliare nominatur. Aliqui etiam Rheada papauer hoc uocant. Propterea ꝙ liquor ex eo defluit. Eſt tertium papaueris genus duobus his ſilueſtrius, medicamentoſius, & longius oblongo uaſculo. Papaueris liquor contra nimias uigilias, & ubi ſopore opus fuerit, emplaſtri modo fronti & temporibus ex aqua imponitur. Idem maiore copia potus nocet, Inexpugnabilem ſomni neceſſitatem, quã Lethargũ dicunt, uſꝗ ad mortem faciens. Quapropter papauere non ad cibum, ſed ad leuandum ſomno pro amiſſa filia dolorem Cererem uſam fuiſſe Poetæ tradiderunt. Dioſcorid. Plinius. Ouid. ¶ Lutheum. Catul. ¶ Cereale, ſoporiferum, Lethæum, lethæo perfuſum ſom-

no, ueſcum. Virg. ¶ Purpureum. Propert. ¶ Fœcundum, lene. Ouidius.

P aphos urbs Cypri Veneri ſacra, ab Agapenore condita, quæ portum habet & templa optime ſtructa, ea pedeſtri itinere diſtat à Palæpapho ſtadiis. LX. per eam uiā quæ Palæpaphum it quotannis feſta celebrantur, ad quæ uiri ſimul ac mulieres ex aliis urbibus confluunt, Celebre fanum habet Veneris, in cuius quandā aream nō impluit, authores Strabo, Alcman, Aeſchylus, Pli. ¶ Celſa, Virg.

P apilio uermis ignauus & inhonoratus, luminibus accenſis aduolans Apibus peſtifer, nec uno modo. Nam & ipſe ceras depaſcitur, & relinquit excrementa quibus teredines gignantur. Is papilio primum Eruca uermiculus eſt, quæ adiectis diebus creſcit immobilis duro cortice ad tactum mouetur araneæ. Hæc eruca, quam Chryſaliden uocant, rupto deinde cortice uolat Papilio. Sunt qui certiſſimum ueris indiciū arbitrentur ob infirmitatem animalis Papilionis aduentum. author Plinius. ¶ Feralis, Ouid.

P apillæ, roſeæ, Lactantes, Catull. ¶ Tumidæ, Ouid.

P appi carduorum, flores, teſtimonio ſunt Arati interpres, & Feſtus. ¶ Volantes, Lucret.

P araſitus, edax, Horat.

P arcæ tres Clotho, Lacheſis, & Atropos, Noctis & Erebi filiæ ut Heſiodus & Orpheus, ut Epimenides Saturni, ut Lycophron, Maris. Eaſdem ſuperum ſcribas eſſe Capella tradit, quæ Iouis ſententias & cæleſtis ſenatus excipientes in acta referant. Nomen ꝙ nemini parcant à contrario ſenſu datum cum Seruio plures autumant. Varro tamen à partu, qui quoniam nono decimoꝗ menſe tempeſtiuus eſt & maturus, uetuſtas parcas nonam decimāꝗ nominauit. Apuleius tres, inquit, parcæ tria fata ſunt numero cum ratione temporis facientia, ſi poteſtatem earum ad eiuſdem ſimilitudinem temporis referas. Nam quod in fuſo perfectum eſt, præteriti temporis habet ſpēm, & qđ torquetur in digitis, momenti præſentis indicat ſpatia, & quod nondū ex colo tractum eſt ſubactumꝗ cura digitorū, id futuri, & conſequentis ſeculi poſteriora uidetur oſtendere. Hæc illis conditio ex nominū proprietate cōtingit, ut Atropos præteriti tempore fatū quod ne deus quidem redderet infectum: & futuri temporis Lacheſis à fine cognominata: ꝙ etiam iis quæ futura ſunt finem ſuam deus dederit. Clotho præſentis temporis habet curam, ut ipſius adiectionibus ſuadeat ne cauſa ſollers rebus omnibus deſit. Lacheſin vero dictam Chryſippus putat ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν, quod eſt ſortiri, quippe ipſa net ac filum ducit, Clotho ꝙ fuſum torquendo ſuper eo filum, trahit atꝗ colligit, nam græci torquere κλώθειν dicunt: Atropon incōmutabilem ꝙ inexorabilis ſit, & flecti non poſſit quin filum truncet ac humanam finiat uitam, ſi quidem græcis ἄτροπος immutabilis appellatur. Plura leges apud Cornutum, & Chalcidium, & Theodoretum, ¶ Veraces. Horat. ¶ Sorores triſtes, fatalia nētes ſtamina, Tibull. ¶ Immites, Propert. ¶ Triplices deæ, ſorores veteres, deæ fatales, Ouid.

P arentes, cari, Lucretius.

P arientes, timidæ, Ouidius.

Paris, Alexander alio nomine dictus, quia ob ſomnium ab Hecuba uiſum à Priamo, Archelao cuidam exponendus traditus eſt, qui paſtoribus aduerſus Latrones auxilium ferens Alexander dici meruit, ut ait Lycoph. interp. Priami & Hecubæ filius. Homeri carmine notiſſimus. ¶ Phrygius. Lucret. ¶ Iudex Phrygius, Catul. qui pro Venere contra Iunonem & Mineruã indicauit. Fabulam habes apud Ouidiũ et Lucianũ, & Coluthũ. Antandro mons imminet quẽ Alexandriã uocant, ubi deas à Paride iudicatas ferunt, ut ſcribit Strabo. ¶ Dardanius, Paſtor Phrygius, adulter Dardanius, Virg. ¶ Paſtor perfidus, fatalis, inceſtus iudex, Horat. ¶ Paſtor Idæus, Propert. ¶ Priamides, Priameius, adulter Idæus, Pater Coryti. Ouidius. Nam Paris ex Oenone ſuſcepit Corytũ, quem mater, quum ſe à Paride deſtitutam uideret, euntibus in Troiam Græcis itineris ducem dedit, quod apud Lycophronem Caſſandra fore uaticinatur, & copioſe narrat interpres. Nicander authore Parthenio tradit Corytum à Paride cum Helena matre coeuntem deprehenſum, occiſumque fuiſſe.

Parma, bellica, Picta Propert. ¶ Caua, Ouid.

Parnaſſus Phocidis mons, qua Boeotiæ accũbit in Aquilonem prolixus, & ab locis Delphicis uſque ad Oetæos montes, Aetolioſque in unum coeuntes, Dorienſeſque interinedios. Vniuerſus autẽ Parnaſus conſecratus exiſtit, & antra, & alia loca honore, & ſanctitate digna continens. E quibus celeberrimũ & formoſiſſimũ extat Corycium Nympharũ antrũ, eodẽ quo & Ciliciũ nomine nũcupatũ. Nomẽ accepit à Parnaſſo heroe, quẽ primũ in Pythone uaticinatũ fuiſſe phibet Alexander, & Hellanicus, at Pauſanias, à Parnaſſo Cleodoræ nymphæ & Neptuni ſiue Cleopompi filio, quũ antea Larnaſſus ab arca Deucalionis, quæ primũ illuc poſt diluuiũ appulit, diceretur, λάρναξ, quippe græcis, arca, capſa, urna. author interpres Apollonii. ¶ Arduus, biceps, duos. n. in colles aſſurgit, qđ Ouid. teſtat quũ ait, Mons ibi uerticibus petit arduus aſtra duobus. Nomine Parnaſus ſuperatque cacumine nubes. Itemque Lucanus, Parnaſus gemino petit arduus æthera colle. MONS Phœbo Bromioque ſacer. Ouid.

Paros, inſula una à Cycladibus, è qua natus eſt Archilochus poeta. Parus Lapidẽ producit, quẽ Pariũ appellant ad marmoreas ſculpturas aptiſſimũ. Paros cũ oppido ab Delo. xxxviii. M. abeſt, quã primo Paſtiã, deinde Minoida, Demetriada, Zacynthũ, Hyriã, præterea Hyleeſſã, Cabarnim denique uocarũt, à Cabarni quodã Arcade qui Cereri Proſerpinæ raptũ ſignificauit. Primũ ab Arcadibus, Cretenſibuſque habitata, à Paro uiro Arcade nomen accepit, ut legimus apud Strabonem, Stephanum, Pli. ¶ Niuea, Virg. ¶ Marmorea. Ouid.

Parthenius amnis ortũ hñs in Paphlagonia, p florida loca defert quẽadmodũ & uirgines ſolẽt, uñ et nomẽ aſſecutus ẽ, Parthenio nomẽ inditũ tradit Callimachus quod Diana παρθένος, hoc ẽ uirgo, in eo ſe lauerit. Alii à miti, et uirginali fluxu deñi exiſtimãt. Nõnulli à Partheno Paletini regis filia quæ in eũ decidit. Seſamũ urbẽ circũfluit, quæ deinde Damatris à filia fratris Dares regis dcã eſt. Eſt et alter eiuſdẽ nominis apud Samũ, Imbraſus aliter appellatus. auth. Strab. Pli interp. Apollonii, Stephanus. Euſtat. ¶ Rapax, Ouid.

P arthenopæus, Atalantæ Schœnei filius, Euripide, Sophocle Diodoro, ut Seruius, Menalippæ & Martis ſiue Melanionis, rex Arcadiæ, Hyginus uero tradit Parthenopæum Atalanta Iaſi filia de qua ſupra dictum eſt natum, eiq; nomen inditum q eũ mater in Parthenio Arcadiæ monte expoſuerit. Hic Thebanum bellũ puer admodũ petiit atq; inter ſeptem duces qui eo in bello præter Adraſtum deſiderati ſunt præſtantiſſimus fuit: Septem Ducum filii qui poſtea Epigoni dicti ſunt in ultionem patrum Thebas deleuerunt quas per id tempus Laodemas Eteoclis filius regno tenebat, eorum nomina fuere, Aegialeus Adraſti filius, Therſandrus Polynicis, Diomedes Tydei, Sthenelus Capanei, Alcmæon et Amphilochus Amphiarai, Stratolaus Parthenopæi, Polydorus Hippomedontis, Melon Eteoclis, ex Euſtathio, Hygino. ¶ Inclytus armis. Virg.

P arthi populi in Parthia, quæ quãta eſt à meridie rubrum mare, à ſeptentrione Hyrcanum ſolum claudit, in ea regna duodeuiginti diſſecantur in duas partes, ut ait Solinus, à Scythis unde tranſfugerant Parthi uocati ſunt: Ita enim gentili Scytharum ſermone exules dicuntur, ut ſcribit Trogus. Parthia non multa eſt, quapropter Parthi cum Hyrcanis Perſice uiuebant: etiam multo poſt tempore quam Macedones imperarẽt. Ad paruitatem accedit q nemoroſa eſt, montana atq; inops, quã ob rem reges eam curſu præteribant, cum regio ne minimam quidem exercitus partem alere poſſet: nunc uero aucta eſt. Nam Cameſena, atq; Chorena, & tota fere regio uſq; ad Caſpias portas, & Aragos, & Zapyros, quæ prius Macedonum erant, Parthorum ſunt. Parthi tamen tam immenſis ualentes opibus Romanis principibus ſubdidere colla. Plura apud Strabonem, et Plinium leges. ¶ Sagittiferi. Catull. ¶ Leues, fidentes fuga, uerſiſq; ſagittis. Virgil. ¶ Feroces, Horat. ¶ Fugaces, Ouid.

P aſiphae Solis & Perſeidis Oceani filia, quæ ex Minoe rege Ariadnam, Phædram, & Glaucum, quem alii Androgeum, ſiue Androgeona uocant, genuit, authoribus Homero, Lycophrone, Diodoro, Hygino. ¶ Solis filia, adultera. Ouidius.

P aſcua, Læta. Horatius. ¶ Herboſa, Ouid.

P aſtor, uagus, Tibullus.

P atella, pura. Ouidius.

P ater, parens, genitor, carus. Virg. ¶ Durus. Ouid.

P atres, ſancti. Virg. ¶ Grandæui uerendi, Ouid.

P atroclus Menœtio & Sthenele ut alii, Philomela, natus, qui cum Cliſonymum ſiue Eanen Amphidamantis filium imprudenter occidiſſet ex Opunte patria ad Peleum ſe recepit: à quo unà cum Achille Chironi erudiendus traditur. Strabo. Homeri interpres, Hyginus ¶ Menœtiades. Propert. ¶ Actorides. Ouid. Siquidem, ut idẽ Homeri interpres tradit, Actor Locrus genere Aeginam Aſopi filiam poſt Iouis concubitum, & Aeaci mortem in Theſſalia uxorem duxit, ex eaq; Menœtium & Irum ſuſtulit.

P auo auis qui multas cum forma, tum intelligentia & gloria præcedit, Gemmantes laudatus expandit colores aduerſo maxime ſole, quia ſic fulgentius radiant. Simul

umbræ

ymbræ quaſdam repercuſſus cæteris qui in opaco clarius micant conclata quærit cauda, omneſq; in acervū contrahit Pennarū, quos ſpectari gaudet, oculos. Idem cauda annuis vicibus amiſſa cum foliis arborū, donec renaſcatur iterū cum flore, pudibundus ac mœrens quærit latebram. Viuit annis. XXV. Colores incipit fundere in trimatu. Ab authoribus non glorioſum tantū animal hoc traditur, ſed & malevolum, author Pli. ¶ *Piſtus, Iunonis volucris, Ouidio enim docente diſcimus, Iunonem Argi oculos in Pauonis caudam mutaſſe.* VOLVCRIS *Iunonia, Ouid. Menodotus quoq; Samius referente Athenæo ait, Pauos primū apud Samū inſulā Iunoni ſacrā natos, atq; educatos fuiſſe: Gallos in Perſide, Meleagrides in Aetolia.*

P*auor, gelidus, horribilis, Lucret.* ¶ *Humilis, pulſans corda, Virg.* ¶ *Moleſtus. Hora.*

P*aupertas pauperies, horrida Lucret.* ¶ *Sæua, anguſta, importuna, contracta, audax, dura, Horatius.*

P*ax, tranquilla, Placida, Lucret.* ¶ *Bona, Virg.* ¶ *Candida, alma, Tibull.* ¶ *Concors, mitis, Ouid.*

PECTEN. *texentium, argutus, Virg.*

P*ecten pro plectro, vide plectrum.*

P*ecten quo capillum componimus, dens denſus, Tibull.* ¶ *Cytoriacus, hoc eſt buxeus. Ouid. à Cytoramonte.*

P*ecten quo terram colimus, rarus, Ouid.*

P*ectus, Candidum, Virgilius.*

P*ecudes, Lanigeræ, barbigeræ, Lucret.*

P*ecus, agreſte, Virg.* ¶ *Vagum. Horatius.*

P*edo Albinouanus Poeta temporibus Auguſti Cæſaris, qui in tenera ætate operam et ſtudium poſuit in declamationibus; quod ex Seneca facile colligitur, à quo ut fabulator egregius, & maxime feſtiuus laudatur; Commendatur à Valerio Martiale in ſcribendis epigrammatis.* ¶ *Sidereus, Ouid.*

P*egaſus equus alatus ex capite Meduſæ exciſo & Neptuno natus, Ideo dictus quia prope Oceani* πηγαῖς *hoc eſt fontes editus eſt. Hunc poſt Bellerophontis mortem Aurora ab Ioue dono accepit. Aethiopia pennatos equos, & cornibus armatos generat quos Pegaſos uocant. Teſtimonio ſunt Heſiodus, Aratus, Hyginus, Plinius.* ¶ *Ales, Horat.* ¶ *Equus Bellerophonteus, Propertius.* ¶ *Pennis fugax, volucer, Meduſeus, Ouid.*

P*eleus Aeaci & Endeidis Chironis filius, qui diſco iacto inuitus Phocū fratrem ex Pſamathe Nerei filia genitum interfecit. Ob hanc cædem à patre pulſus in Magneſiam ad Chironem, uel ut aliis placet, ad Ceyca confugit, poſtmodū ab Actore Phthiæ rege purgatus, inq; regnū cum is liberis careret aſcitu*[illegible] *tide nuptias in Peliomonte Dii celebrarunt, tū etiā unus qui*[illegible] *dit, quēadmodū & Harmoniæ cum Cadmo nupſit Muſæ*[illegible] *runt, & ſingularia atq; ſpeciaria dona ei Dii attulerunt. authoribus, Diodoro, Pau*[illegible] *ſania, Homeri interprete, Catullo, Tametſi Ariſtophanis interpres in quibuſdā nō*

conueniat. ¶ Eximius, clariſſimus, Theſſaliæ columen, Catull. ¶ Æmonius, Tibull. ¶ Æacides, Iouis Æginæq; nepos, Phthius, Ouid.

Pelias Tyro Salmonei filia & Neptuno genitus, Theſſaliæ rex, ut canit Homerus. Ab Aſteropea & Antinoe filiabus Medeæ conſilio interemptus, quæ in Arcadiam profugerunt, ut ſcribit Pauſanias. ¶ Admeti ſocer, Ouid.

Peligni populi Italiæ, Marſis finitimi in Samnitum finibus, in quarta Italiæ parte, quorũ gentes, Corfinienſes, Superæquam, Sulmonenſes, Strabo, Plinius. ¶ Aquoſi, ſalubres, Ouid.

Pelion Theſſaliæ mons ad ortum ſolis ſpectans, Strab. Plinius. ¶ Altus, Virgilius.

Pelops, Tantali & Euryanaſſæ, ſiue Diones Atlantis filius, à Neptuno amatus, à quo etiam equos indomitos accepit. Hic Peloponeſi regnans Olympiis quoq; præfuit, qui poſtea aduerſus Ilium arma corripiens ſuperatur à Dardano, ut memoriæ prodiderunt, Plutarchus, Diodorus, Pindari, & Homeri, & Lycoph. interpres, Euſebius, Hyginus. ¶ Periurus, Catull. quia Myrtilo aurigæ fidem non ſeruauit, ſed apud Geræſton Euboeæ promontorium in mare illum præcipitauit, quod ab eius nomine Myrtoum dictum fuit, ut legimus apud Diodorũ, & Ouidiũ, & Lycophr. Int. ¶ Acer equis, humero inſignis eburno, Virg. Tantalus nãq; ut tradit Seruius, & Pindari interpres, uolens deorũ tentare diuinitatem, eis inuitatis filium ſuum epulandum appoſuit, à quo oẽs dii abſtinuerunt, excepta Cerere, uel ut alii tradunt, Thetide, ut quidam, Mercurio, ut nõnullis placet, Rhea, quæ brachium eius cõſumpſit, poſtea dii petente Tantalo, quum uoluiſſent filium eius reuocare ab inferis, Ceres ei eburneum brachium reſtituit. Eundem poſtea humerum Græci decimo ad Troiam anno oraculo moniti unà cum fatalibus Herculis ſagittis deferendum curauerunt, uotiq; eo modo compotes facti ſunt. Inde quum naufragio interiiſſet poſt multa ſecula à Piſcatore inuentus, Eleorum legatis traditus eſt, & peſtis apud Eleos ceſſauere contagia, & Damarmenus piſcator Pelopis nobiliſſimo ſacrario præpoſitus eſt. author Pauſanias, & Lycophr. interpres. Plin. Elide urbe Peloponeſi coſtam Pelopis eburneam oſtendi ſolitam ſcribit. ¶ Phrygius, Proper. Vt enim Ouid. ait, Tantalus Phrygiæ imperauit, & ut Diodorus adiicit, Paphlagoniæ. ¶ Tantalides, Ouid.

Pelta, Lunata, ærata, Virg.

Pelorus promontorium Siciliæ, is in Italiam uergit Scyllæ aduerſus, cauſa nominis gubernator Annibalis qui profugus ex Africa, ac per ea loca Syriam petens, quia procul intuenti uidebantur litora eſſe continua, & non peruium pelagus, proditum ſe arbitratus, Pelorum illic occidit & condidit. Hoc promontorium è tribus vnum eſt quæ triangulam efficiunt inſulam, quod in æſtiuos uergit ortus, ſicuti memoriæ prodidere, Strabo, Mela, Solinus, Plin. ¶ Anguſtus, Virg. ¶ Auſonius, Siculus, Ouid.

Penates dii præſides ac tutelares, quos ẽt Lares uocabant, quos alio uerbo μεγάλους

καὶ πατρώους θεοῦς.i.magnos deos nuncupabant ꝑ quos ſpiraremus, ꝑ quos corpus & animi rationem nos habere putabant, ut latius diſſerunt Dionyſius Alicarnaſſeus, & Macrobius. Nigidius uero, ut refert Arnobius, Penates Deos Neptunum atq; Apollinem eſſe prodidit: qui Troiā muris cinxerint, idem tradit Penatium genera quatuor eſſe, alios Iouis, alios Neptuni, Inferorum tertios, mortalium hominum quartos, Lares autem tectorum domuumq; cuſtodes, modo Curetas, & Idæos Dactylos, modo Manes, & eorum matrem Maniam, nunc aerios Deos, & Heroas, nunc Larinas, alii Vicorum atq; itinerum Deos eſſe uoluerunt. ¶ Dii magni, dii patrii, patrii, magni, Virg.

P enelope Icarii Oebalo nati, & Periboeæ filia, ut alii Polycaſtæ Lygæi filiæ, ut alii Dorodochæ filiæ Orſilochi, ut nonnulli Aſteſiadiæ Eurypyli filiæ. nomen accepit à Penelopibus auibus à quibus educatam ferunt, cum antea Arnæa, hoc eſt abiecta, repudiataq; diceretur, Homerus, Strabo, Pindari, & Lycophronis & Homeri interpres. ¶ Difficilis procis, Horat. ¶ Icariotis, Propert. ¶ Icaris, Candida, Laudabilis, Ouid.

P enetralia, Ima, Ouidius.

P eneus amnis qui per mediam Theſſaliam labens compluribus aſſumptis amnibus ſæpius effunditur, Ipſe uero peneus oritur ex Pindo à ſiniſtra relinquens Triccen, & Pellineum, Pharycadonem, iuxtaq; Atracem Lariſſamq; defertur, acceptiſq; Theſſalicæ telluris fluminibus per Tempe ad erumpendum progreditur, ex Strabone, Plinioq;. ¶ Magnus ſenex, Ouid.

P ennæ, præpetes, Virg ¶ Tenues, mobiles, Ouid.

P enſa, mollia, Virg.

P entheſilea Amazonum regina, Martis filia, quam cum Amazonum reliquiis ex patria profugam Troianis auxilio fuiſſe tradunt, ac poſt Hectoris obitum multis præclaris belli facinoribus editis ab Achille interfectam. Hanc poſtremam Amazonum præcipua uirtute extitiſſe, reliquiaſq; eius gentis paulatim defeciſſe ferunt. authores Iuſtinus & Diodorus Lycophronis interpres addit, Achillem Pentheſilea interfecta, cum qua pugnando poſt ancipitem diu congreſſum uix ſuperior euaſerat, dum iacentis ſpoliat corpus pulchritudine illius, & incipientis iuuentæ gratia commmotum collacrimaſſe, Græciſq; perſuaſiſſe ut formoſam adeo uirtutiſq; eximiæ mulierem extremo ſepulchri honore magnifice condecorarent. Quamobrem expeditam cauillorum cauſam Therſitæ datam perhibent, qui alias excellentibus ſemper uiris infenſus, tum etiam Achillem illius amore captum inſimulabat, addebatq; inſuper illum uita etiam functo cadaueri ſe commiſcuiſſe. Iccirco iratum ferunt Achillem, cum gladio dedignaretur, illum pugni ictu interfeciſſe. Sunt qui dicant non eam ob cauſam id egiſſe Achillem, ſed quoniam mortuæ oculos Therſites in illius contumeliam effodiſſet. Diomedem uero aiunt Therſitæ cognatū, eius nece nō mediocriter cōmotū, Pēthesileæ cadauer pedibus attractū in Scamādrū flumē præcipitaſſe. Eādē ſecurim inueniſſe proditū ē, ut inquit Pli.

filium habuit Cayſtrū, qui Cayſtro flumini nomen dedit author Euſtathius. ¶ *Bel-latrix, martia, Virg.* ¶ *Ferox, Meotis, Propert.*

P*entheus ex Agaue & Echione natus, qui quū Bacchū aſpernaretur in abietem arbo-rem in Cithærone aſcendit, Bacchæ illū conſpicatæ detrahunt, atq; in fruſta con-cidunt, Euripides in Bacchis, & Pauſanias in Corinthiacis, ex quo à Propertio di-ctū eſt, Penthea non ſæuæ venant in arbore Bacchæ.* ¶ *Echionides, contemptor ſuperum, Echione natus, ſacrilegus, impius, Ouid.*

P*eparethus vna è Cycladibus cū eiuſdem nominis oppido, quondam Euonus dicta, con-tra Magneſios ſita, Strabo, Stepha. Plin.* ¶ *Ferax oliuæ, Ouid.*

P*erdices aues vocales, vtpote à quibus Alcman canere didicerit, vt ipſe de ſe teſtat, cū quibus Pygmæos bellum continenter gerere ſcribit Menocles Athenæo authore.* ¶ *Garrulæ, Ouid.*

P*ergama, ardua, Virg.* ¶ *Nomen Homeri, Propert.* ¶ *Alta, Neptunia, Ouid.*

P*erillus, Perilaus Luciano, & Tzetze dictus, Tauri ærei inuentor, quē crudeliſſi-mus omniū Tyrannorū Phalaris habuiſſe dicit, quo viuos ſupplicii cauſa dimitte-re homines, & ſubiicere flammam ſolebat. In eo primū ipſe Perillus cōbuſtus eſt vt canit Callimachus.* πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν ὅς τὸν ὄλεθρον εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γινόμενον. *Taurum illum aliquot annis poſt Agragantini in mare demerſerunt, Timæus, Cicero. Hanc rem in hunc modum Plutarchus memoriæ commendauit, Phalaris impius Agrigentinorū tyrannus aduentantes ad ſe hoſpites ſupplicio afficere ac torquere ſo-lebat, Perillus in laborando ære faber egregius vaccam ex ære conſtruxit quam ad concremandos in ea hoſpites tyranno donauit. At Phalaris dūtaxat pro tempore iuſtus factus in eam coniecit artificem, quæ quoties incluſus gemitum ederet, mugitū referebat.* ¶ *Sæuus, Propertius.* ¶ *Violentus, Ouid.*

P*erturia, deuota, Catull.* ¶ *Dira, Ouid.*

P*ericula, ſæua, Virg.* ¶ *Amara, Ouid.*

P*eriphetes Vulcani filius apud Epidaurū, Corynetes, à claua* κορύνη *dicta, qua externos interficiebat, cognominatus, Theſei primus Labor ac victoria fuit. Claua aūt Theſeus lætatus eſt, accipienſq; eam ad armorum ſibi vſum ſeruauit, qua dein-ceps veluti Hercules Leonis pelle perpetuo vſus eſt. Ex authoribus Diodoro, Pauſa-nia, & Plutarcho.* ¶ *Clauigr proles Vulcania, Ouid.*

P*ero ruſticum calciamentū, ut ait Ser.* ¶ *Crudus, Virg.*

P*ero Nelei filia ex Chloride Amphionis filia, ex qua & Neſtorem, Chromiū, ac Pe-riclymenum ſuſcepit, Neleus aūt pronuntiauit nemini filiam vxorem ſe daturum, niſi ei qui boues Iphicli ex Phylaca vrbe Theſſaliæ ad ſe duceret, Solus Melāpus Amythaonis filius ſcientia diuinandi clarus id promiſit. Is ab Iphiclo in vincula coniectus eſt, ſed poſt annū ſolutus, egit vt Pero ſibi data Bianti fratri nuberet, au-thor Home. Theocriti interp. Diodo.* ¶ *Formoſa, Propert.*

P *erſia regio, ſiue Perſis, poſt Carmaniam ſita, multa ſanè in ora illius ſinus, qui ab ea nominatur, ſed longe maior in mediterranea præſertim in longitudine quæ ab Auſtro & Carmania in Septētrionem & Medicas gentes pertendit, Perſidis initium ad flumen Oroatem quo diuiditur ab Elymaide. Ipſa Perſis aduerſus occaſum ſita obtinet litora. DL. M. paſſuum, etiam in luxum diues, in Parthorum iampridem tranſlata nomen. Plura apud Strabo. & Plinium leges, nomen ei dedit Perſes Medeæ filius vt ait Stepha.* ¶ *Pharetrata, Virg. Liberos, inquit Herodotus, à quinto eorum anno incipientes vſq; ad viceſimum tribus dūtaxat rebus inſtituunt, equitare, arcu ſagittas excutere, & vera loqui. Itemq; Strabo. Venantur aūt pila, & ſagittas ab equis mittentes, & funda utentes.* ¶ *Danaeia, Ouid. Xerxes apud Herodotum ait. Nos arbitramur Perſen ex quo nos progeniti ſumus fuiſſe filium Perſei Danaes filii ex Andromeda genitum quæ fuit Cephei filia. Ita ex vobis oriundi ſumus.*

P *erſæ populi, graues, infidi, Horatius.*

P *erſe, ſiue Perſeis, Oceani filia, ex qua Sol Circen & Aeetem genuit. Homerus, & Heſiodus.* ¶ *Pulcherrima, Ouid.*

P *erſeus Iouis & Danaes filius, vir fortitudine eximia, & græcorū ſuæ ætatis optimus, qui primus frenū, equo impoſuit, & diſcū adinuenit. Vulgatum eſt in fabulis Dictyn piſcatorem apud Seriphū inſulā arcam adduxiſſe retibus, in quā Perſeus cum matre Danae poſitus tenebatur, quū pater Danaes Acriſius utrūq; abieciſſet in mare, atq; in hac inſula educatum fuiſſe, qui quum caput Gorgo[illegible] allatū Seriphiis oſtendiſſet uniuerſos mutaſſe fertur in Lapides, idq; in matris ultionē factitaſſe, quia illis adiutoribus Seriphi rex Polydectes nuptiis inuitā adegiſſe conſtituiſſet. Hæc accepimus ex Strabo. Diodoro, Apollonio, eiuſq; & Homeri & Lycoph. interprete, Pauſania, Hygino, Germanico Cæſare in Arateo co[illegible]entario, M. Manilio.* ¶ *Pennipes, Catull. propter Talaria quæ à Mercurio ſumpſit, ut ait Ouid.* ¶ *Abantiades, ex Lynceo & Hypermneſtra Abas, ex Abante Proetus & Acriſius, ex Acriſio Danae, ex que Perſeus, è quo Alcæus, Electrion, & Sthenelus, Alcæi Amphitryon, Electrionis Alcmena, unde Hercules, & Iphiclus, ex quo Iolaus, authoribus Pauſania, Euripidis Int.* IOVE *natus, Inachides, fortiſſimus, Danaeius heros, Acriſioniades, Aurigena, Ouid.*

P *es, durus, Lucret.* ¶ *Vagus, Catul* ¶ *Celer, Propert.*

P *es puellæ, aureolus, Catul.* ¶ *Tener, niueus, Ouid.*

P *eſtis, peſtilitas, lues, auida. Lucret.* ¶ *Crudelis, Catul.* ¶ *Acerba, aſpera. Virgilius.* ¶ *Dira, Ouid.*

P *etilia Lucanorum primaria vrbs, quam Philoctetes è Melibœa per ſeditionem profugus ædificauit egregiis munimentis validam, adeo ut Samnites eam quandoq; caſtellis ex ædificatis corroborarint. Circa loca ipſa Philoctetes & vetuſtam condidit Crimiſſam. Hæc Strabo. meminit & Solinus, & Pli.* ¶ *Parua, ſubnixa muro Philoctetæ, Virg.*

P HÆDRA *Minois Cretenſium regis & Paſiphaes filia ut Plutarchus, ut Diodo.*

Deucalionis Minois filii, cuius amor erga Hippolytum ſatis abundeq; notus eſt ex Ouid. Seneca, Plutar. Diodoroq;. ¶ Paſiphaeia, Creſſa, Minoia, Cnoſis, Ouid.

P haethon Solis & Clymenes Meropis filius. Nota fabula ex Euripide, Ouid. Diodoro, Plin. Hunc Eratoſthenes, Hygino teſte, à Sole inter ſidera perlatū tradit; ſecū dūq; eſſe ex iis quos Græci πλανῆτας hoc eſt. erraticos uagosq; appellant. ¶ Magnanimus. Lucret. ¶ Clymeneia proles, Sole ſatus, Ouid.

P haethontis ſorores Heliades dictæ, quæ ob fratris mortē in Populos arbores ut Ouid. Plin. & Diod. tradunt, ut Apollonius & Virg. in Alnos uerſæ ſunt. Earū nomina; Phaethuſa, Phoebe, Lampetie. ¶ Phaethontiades, Virg. ¶ Phaethontia turba, Phaethontides, Clymeneiæ, Clymeneides, altæ, Ouid.

P halaris Agrigentinorū, & totius Siciliæ crudeliſſimus tyrannus, cuius immanis crudelitas in prouerbium abiit, Phalaridis principatus, Plutarchus, Lucianus, Euſebius, Suidas. ¶ Ferox, tyrannus Siculus, Ouid.

P halantus Aeaci Spartani filius, quo duce Spartani ad requirendas ſedes profecti, oppugnata arce Tarentinorū expugnatisq; ueteribus incolis ſedem ſibi conſtituunt. Sed poſt annos plurimos dux eorum Phalantus per ſeditionem in exilium perturbatus Brunduſium ſe contulit, quo expulſi ſedibus ſuis ueteres Tarentini conceſſerant. Is moriēns perſuadet ut oſſa ſua, poſtremasq; reliquias contererant, & tacite ſpargi in foro Tarentinorū curent. Hoc enim modo recuperare illos patriam ſuam poſſe Apollinem Delphis cecinisse. Illi arbitrantes eum in ultionem ſui facta ciuium prodidiſſe, præceptis paruere. Sed oraculi diuerſa ſententia fuerat. Perpetuitatem enim urbis, non amiſſionem hoc facto promiſerat. Ita ducis exulis conſilio, & hoſtium miniſterio poſſeſſio Tarētina Partheniis in æternū fundata eſt, ob cuius beneficii memoriam Phalanto diuinos honores decreuere. Huius rei authores, Pauſanias, Strabo, Iuſtinus. ¶ Lacon, Horatius.

P harus Aegypti inſula quædam oblonga, quæ continenti adiacet, bicipitem ad ea portū faciens. Nam quū litorea regio ſit ſinuoſa, duo promontoria in mare emittit inter quæ inſula iacet quæ portum claudit, ei nanq; per longum obiicitur. Ex Phari promontoriis orientale magis continentem, & oppoſitum ſibi promontorium attingit, Ariſtolochias uocatur, quod portū efficit ore optimo. Accedit ꝙ in intermedio freto petræ ſunt partim aquis opertæ, partim eminentes, continenter occurrentem ex pelago fluctum exaſperantes. Ipſumq; inſulæ promontorium eſt petra quædam mari circū lata, quæ turrim habet multis tabulatis excelſam, & albo lapide mirifice ſtructam, eodem nomine quo inſula. Eam Soſtratus Cnidius regum amicus ob nauigationis ſalutem poſuit. Nam quū ora ex utraq; parte importuoſa & humilis eſſet, & cautes et breuia haberet, ſignum aliquod neceſſarium fuit, altum & clarum, quo nauigantes ad portus ingreſſum dirigerentur, Strabo, Plinius, Cæſar, Stephanus. ¶ Ptolemæa, Propert. Nam ut Ioſephus tradit, Alexandriæ reges cum primum aliis nominibus vocarētur uenientes ad regnum, Ptolemæi dicti ſunt, propterea ꝙ Ptolemæi reges, quorū primus Ptolemæus Lagi filius, diu in Aegypto regnarunt.

Pharetra, Creſſa, Amazonia, Lycia, eadem ratione qua et arcus Lycius. SONANS, lenis, Virg. ¶ Grauata, Horat. ¶ Cnoſia, Prop. ¶ Picta, ſagittifera, Ouid.

Phaſis fluuius ingens qui Colchidem illabitur, quæ magna ex parte ad mare pertendit. antea Arcturus dicebatur, poſtea ei nomen dedit Phaſis Ocyrhoes nymphæ & Solis filius qui ſe in eum deturbauit. Is ortum ex Armenia ducens, Glaucum in ſe recipit, atq; Hippum è uicinis montibus cadentes. Nauigatur autem uſq; ad Sarapanos Colchorum caſtellum, Nauigatur quālibet magnis nauigiis. XXXVIII. M. D. Paſſuum, inde minoribus longo ſpatio pontibus C. XX. peruius, qui propter flexiones aſper ac uiolentus defertur, Author. Strabo, Plutar. Plin. Solinus. ¶ Longus, Colchus, Propert. ¶ Rapidus, Limoſus, quondam Graiis petitus uiris, Ouid.

Phaſelus nauigii genus, pictus, Virg. ¶ Tenuis, Propert.

Pheneus Arcadiæ ciuitas à Pheneo uiro indigena. Fuit & uetus Pheneus aquarū inundatione deleta. Nam iuxta urbem Pheneus eſt campus paludibus plenus è quibus Ladon amnis effluit. Cæterū Hercules quū in Pheneo apud Laonomen Amphitryonis matrem diuerſaretur, barathrū ſtadiorum L. longitudine, pedum. XXX. altitudine, duobus in montibus, è quibus unus Sciathis dicitur, manu ſua effodit, quod cāpi aquam exciperet. per medium ēt Pheneatarum campū alueū fecit Olbio flumini, quē Arcadum nonnulli Aroanium uocant. hæc Barathra mille poſt annos Apollo occluſit, atq; uniuerſam Pheneatarū regionem eluuionibus inundauit, propterea quod Hercules Tripodem in urbem Pheneum tranſtuliſſet. authores, Strab. Pauſanias in Arcadicis & Plutarchus in libro, de ſera numinis uindicta. Addit Pli. Terræ quoq; motus profundunt, ſorbentq; aquas, ſicut circa Pheneum Arcadiæ quinquies acciđiſſe cōſtat. Indocte, ne dicā impudenter, fecerunt qui Catullianū carmē inuerterūt legentes. Quale ferunt Graii Peneū propter amœnū, cū in omnibus antiquis exemplaribus ſcriptum ſit. Quale ferunt Graii Pheneum propè Cyllenæum. ¶ Cyllenæus, Catull.

Philammon Thamyræ pater Apolline & Chione Dædalionis filia natus, è Delphis, qui una cū Argonautis nauigauit, quiq; Latonæ, Dianæ, atq; Apollinis ortum canticis edidiſſe, & choros circa Delphicum templum conſtituiſſe cōmemoratur, Apollonii interpres, Suidas, Plutarch. ¶ Carmine uocali clarus, Citharaq;, Ouid.

Philetas poeta Cous Telephi filius, Alexandri magni ætate, Ptolemæi ſecundi præceptor, præter Elegias quāplurimas ſcripſit etiam epigrāmata. Dum orationis falſitatem inueſtigat, nec reperit, dolore abſumptus eſt, Suidas, Strabo. Athenæus. ¶ Cous, Propert.

Philippus Amyntæ regis Macedoniæ filius ex Eurydice ſuſceptus, qui Macedoniæ annos. XXXVIII. imperauit, à Pauſania adoleſcente obtrūcatus, quoniam eius querimoniam de ſtupro quod primis pubertatis annis per iniuriam ab Attalo aliiſq; paſſus fuerat ſæpius cum riſu ſpreuiſſet, Celebris eſt per maxime monimentis Plutarchi, ac Diodori, & apud nos Iuſtini. ¶ Amyntiades, Ouid.

Philippi Macedoniæ ciuitas, quæ Datos olim dicebatur, Crenides antea nuncupata, fontes quippe plurimi circa collem uberrimis ſcaturiunt aquis, & locum Philippus uallo ſepſit, & à ſe Philippos nuncupauit. Condita eſt enim in prærupto quodã colle. In ea primo Cæſar Dictator & Pompeius, poſtea Auguſtus & Brutus cum Caſſio conflixerunt. Appianus, & Diodorus authores. ¶ Ciuilia buſta, Propert. ¶ Emathii, Ouidius. Vt ſcribit Solinus, qui Edonti quondam populi, aut Pieriũ ſolum, uel Emathium, nunc uno uocabulo Macedonica res eſt. Itemq́ Iuſtinus, & Gellius, Macedonia antea nomine Emathionis regis cuius prima uirtutis experimenta in illis locis extant, Emathia cognominata eſt.

Philoctetes Pœantis & Methones filius, qui dum Palladis aureæ, uel ut alii, Herculis fanum expurgaret, viperino morſu vulneratus eſt. Poſtea quũ vulnus Apollinis oraculo admonitus abluiſſet, grauiter dormitare cœpit. Machano vulnere prius vino intincto, herba quam à Chirone Aeſculapius acceptam illi dederat, integrum reſtituit. Plura apud Homerum, Sophoclem, Euſtathium, Dionyſium, Pindari interpretẽ in Pythiis, Heſiodum, ac Seruiũ. Cæterũ Euſtathio authore Phylacus vnus ex Aeoli poſteris Phylacam condidit, ex quo Iphiclus, vnde Phylacus, ex eo Pœas & Iphiclus, ex Pœante & Methone Philoctetes, ex Iphiclo & Aſtyoche Proteſilaus & Podarces. ¶ Dux Melibœus, Virg. Melibœa Magneſiæ urbs ut ait Plin. cui Philoctetes, authore Homero, imperauit. Ei nomen dedit Melibœa Magnetis vxor, qui Magneſiam regionem à ſe nominauit. Magnes vero unus ex Aeoli poſteris fuit, Euſtathius. ¶ Pœante ſatus, Pœantia proles, Pœantiades, Pœantius Heros, Ouid.

Philomela Pandionis filia, in Luſciniam uerſa. Nota fabula ex Ouidio, Pauſania. ¶ Cecropis, Ouid.

Philtra, hoc eſt amatoria pocula, pallentia, Ouidius.

Phlegethon, inferorum fluuius flammarũ globos euoluens, ἀπὸ τοῦ φλέγω, quod eſt ardeo dictus, Virgilius. Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis Tartareus Phlegethon. Per hunc ardores irarum & cupidinum ſignificari Macrobius exiſtimauit. ¶ Rapidus, Tartareus, Virg.

Phlegyas Ixionis frater Antionis filius, ut ait Aeſchylus, ut Pherecydes, Piſionis, uel vt quidam codices habent, Aethonis, qui unà cum Phorbante Phlegyis perditis hominibus collectis Peloponeſum latrocinitis depopulauit, Homines ad oracula proficiſcentes intercepit, Fana expilauit. Hiſtoria apud Homeri interpretem, et Philoſtratum. Hunc inedia apud inferos cruciari canit Papinius, Torua Megæra Ieiunum Phlegyam ſubter caua ſaxa iacentem, Aeterno premit accubitu. ¶ Miſerrimus, Virgil.

Phocæ uituli marini qui in terra ſpirant, ac dormiunt, diuq́ ſub aqua urinantur, author Plinius. Animal eſt humani coitus amator, & ad magica idoneum, ut tradit Lycophro. interp. ¶ Turpes, equi bipedes, monſtra marina, Virg. ¶ Deformes, tumidæ, magnæ, Ouid.

Phocis regio circa Parnaſſum à Phoco viro Corinthio nũcupata, poſt Bœotiam aũt et Orchomenum adeſt Boeotiæ appoſita. Cæterũ vrbs tenuis ſane ſolo æquata diruta q; iacet. Ita q; Phocis non amplius vſq; ad Euboicũ pelagus pertinere uidetur, Criſæo aũt contigua eſt ſinui. Ex Strabone, Stephano q;. ¶ Ferax, Ouid.

Phocus Aeaci ex Pſamathe Nereide filius, à Peleo & Telamone in Gymnaſio interfectus, propter quod Telamon Salamina conceſſit, Peleus uero ad Eurytũ Actoris filium ſe recepit, Apollonius Rhodius, Pauſan, Diodorus, Ariſtophanis interpres varia ſuper hac re diſſerit, itẽq; Plutarchus ex Theodori libris Metamorphoſeon. ¶ Aeacides, Nereius heros, natus dea, Ouid.

Phœnix Amyntoris Ormeni ex Hippodamia filius, qui quũ ſuadente nouerca rem habuiſſet cũ patris concubina Clytia, ſiue Phthia, poſt multas patris in eũ execrationes ab eo excæcatus, at q; expulſus ad Peleum confugit, à quo benigne ſuſceptus, Chironi q; adductus valetudini reſtitutus eſt. Deinde Achillis educationi datus eſt magiſter & loquendi & agendi, vt teſtantur Homerus, & Lycophronis interpres. ¶ Cretus Amyntore, Amyntore natus, Amyntorides, Ouid.

Phœnix auis, qui ſexcentos & ſexaginta viuit annos vt tradit M. Manilius. Apud Arabas naſcitur, aquilæ magnitudine, capite honorato, in conũ plumis extãtibus, criſtatis faucibus, circa colla fulgore aureo, cætera purpureus, abſq; cauda, in qua roſeis pennis cæruleus inſcribitur nitor. Moriturus rogos ſibi ſtruit ex Cinnamis et variis odoramentis, concuſſu q; alarũ incenditur, Vermiculus mox naſcitur ex cineribus unde alter Phœnix creſcit, qui primũ reddit iuſta Phœnici mortuo, defert q; totum nidũ in Panchæam ad Solis urbem, ibi q; collocat, Claudii Tiberii Cæſaris temporibus, quũ ex Arabia in Aegyptum aduolaſſet, viſus eſt. authores Orus Apollo, Ouid. Pli. Solinus, Sext. Aurelius, Victor, Extat & Lactantii Firmiani, itẽq; Claudiani carmen argumento Phœnicis. ¶ Viuax, unica ſemper auis, Ouid.

Phœbe Ilariæ ſoror, filia Leucippi & Philodoces Inachi filiæ, quas rapuerunt Caſtor & Pollux, quo circa apud Taygetum Laconiæ montem pugna inter illos commiſſa Caſtor à Lynceo interficitur. Poſtmodũ Idas & Lynceus Pollucis vulnere ceciderunt. Huius rei authores Lycophronis interpres, Pindarus in Nemeis, Theocritus, Suidas, & apud nos Ouid. & Hyginus. ¶ Leucippis, Propert.

Phorbas, qui cum Phlegyis totam Peloponneſum Latrociniis infeſtam reddidit, quem Apollo prætereuntes Lucta ſuperantem interfecit. Homeri interpres, & Philoſtratus. ¶ Profanus, Ouid.

Phrygia pars Aſiæ, ſortita nomen à Phrygio oppido Macedoniæ, ſiue Brygio, ut gẽtili Macedonum lingua nominatur authore Stephano, vnde colonos profectos aiunt in Phrygiam, Sophocles in Athamante tradit, quod & Ariſtophanis interpres repetit, Phrygios à Phryxo dictos immutatione litterarum, q; is illuc primũ delatus ab Ariete fuerit. Supra Epictetũ auſtrum uerſus eſt maior Phrygia, quæ à ſiniſtra Peſſinuntem & Lycaones, à dextra Mæonas, & Lydos, et Caras relinquit. quapropter & Phrygiæ, & Lydiæ, & Cariæ, & Myſiæ loca difficulter diſtingui poſ-

ſunt, cũ inter ſeſe coeant, author Strabo. Phrygia, inquit Pli. Troadi ſuperiecta po- pulisq; à promontorio Lecto ad flumen Celeum prædictis, ſeptẽtrionali ſui parte Galatiæ contermina, meridiana Lycaoniæ, Piſidiæ, Mygdoniæ, ab oriente Cappa- dociã attingit. Idem author Phrygem fluuium Phrygiæ genti nomen dediſſe teſta- tur. ¶ Pinguis. Horat. ¶ Arua Pelopeia, Ouid. à Tantalo Pelopis patre qui Phry- giam tenuit.

Phryne meretrix uetus, Theſpienſis, ex agro Thebano, quæ ſtatuam Cupidinis eximia forma à Praxitele extorſit nouo cõmento. In iudicium uocata non tam oratione Hy peridis abſoluta eſt, quàm nudati corporis forma, Pauſanias, Athenæus, Quintilia- nus. ¶ Tam multis facta beata uiris, Propertius.

Phyllis Lycurgi Thracũ regis filia, quæ Acamantem, ſiue ut Ouidio & nõnullis pla cet, Demophontem Theſei filium adamauit, quũ forte paucis cũ nauibus poſt euer ſam Troiam ad Biſaltas Thraciæ gentem applicuiſſet. Ea illam conditione in uxo rem duxiſſe fertur, ut illius imperii ſucceſſor poſtea & hæres exiſteret. Cæterũ Acamas quũ in Patriã redire cuperet, multis Phyllidẽ et ſocerum precibus depre- catus ut ſibi domũ remeare liceret, ægre tandem id celeris promiſſione reditus impe traſſe dicit, quẽ Phyllis adusq; Nouẽ uias quæ Thraciæ ciuitas, Amphipolis alio nomine dicta eſt, ſecuta, Capſulã quandã diſcedenti tradidit occluſam. Illiq; mãda uit ut ſanctiori eam diligentia cuſtodiret, in illa nãq; matris deum latitare myſte- ria, quæ minime uidere curaret, niſi caſu quopiã ad illam amplius redire deſperaſſet. Hanc igitur poſt ultimos amplexus accipiens Acamas, in Cyprũ inſulã claſſe dela- tus eſt. Vbi quũ Phyllidis immemor ſedes cõpoſuiſſet ſuas, illam hoc cognito mari ti deſiderio ſuſpendio uitã finiſſe ferunt, cui quũ parentes ſepulchrum conſtituiſ- ſent, arbores ibi ſunt natæ quæ certo tempore Phyllidis mortẽ lugent. Verum haud multo ſane poſt periurii & fraudum ſuarum Acamas meritas luiſſe pœnas dicit. Nã quum capſulã ſibi à Phyllide traditã curioſius inſpecturus aliqñ reſeraſſet, ſu- bitis percitus furiis uesano mentis errore infrenẽ, cõſcendiſſe equũ, & huc illuc fu- rẽter diſcurrentẽ, et præcipiti caſu in ſuũ ipſius enſem incubuiſſe, eoq; modo miſera biliter interiiſſe dicit, auth. Lycoph. int. Steph. Hygi. Suidas, Iuſti. Ser. Cremutius author eſt nũquã uirere arborẽ ex qua Phyllis ſe ſuſpẽderit. ¶ Rhodopeia, Sitho- (nis, Ouid.

PICÆ aues quibus expreſſior loquacitas eſt. Adamant uerba quæ lo- quunt, nec diſcunt tm̃, ſed diligunt, meditanteſq; intra ſemet, cura atq; cogitatione intẽtionẽ nõ occultant. Conſtat emoriuictas difficultate uerbi, ac niſi ſubinde eadem audiant, memoria falli, quærentes mirum in modum hilarari, ſi interim audierint id uerbum. Nec uulgaris iis forma quãuis non ſpectanda. Satis illis decoris in ſpecie humani ſermonis eſt. Verum addiſcere alias negant poſſe, quàm quæ ex genere ea rum ſint quæ glande veſcunt, & inter eas facilius quibus quini ſunt digiti in pedi- bus, ac ne eas quidem ipſas niſi primis duobus uitæ annis. Latior iis eſt lingua om- nibus in ſuo cuiq; genere quæ ſermonẽ imitantur humanum, quãquã id penè in om- nibus contingit. Pli. ¶ Nemorum conuicia, Ouid.

P icea arbor quæ montes amat atq; frigora, feralis arbor, & funebri indicio ad fores poſita ac rogis uirens, iam tñ & in domos recepta, tonſili facilitate. Hæc plurimam reſinam fundit, interueniente candida gemma tam ſimili turi, ut miſta uiſu diſcerni non queat, & inde fraus Seplaſiæ. nullo flore exhilaratur, ſicut Larix, Pinus, & Ilex. Eius umbra grauis eſt atq; noxia. Pli. author. ¶ Nigrans, Virg.

P iſtura, Inanis, Virg.

P icus Aboriginum rex, qui in Italia poſt Saturnum patrem regnauit, in auem ſui nominis à Circe mutatus, Lycophr. interp. Oui. Virg. Seru. Euſebius ¶ Equû domitor, Virg. ¶ Vtilium bello ſtudioſus equorum, Saturnia proles, Laurens, Ouid.

P icus auis Martii cognomine inſignis, & in auſpiciis magnus, ſi pinus percuſſi corticis arboris ſono pabulum ſubeſſe intelligit, Pullos in cauis educat auium ſolus. Adactos cauernis eius à paſtore cuneos admota quadã ab hoc herba elabi creditur uulgo. Trebellius author eſt, cuneum clauum ue adactũ quanta libeat ui in arborẽ in qua nidum habeat ſtatim exilire cum crepitu arboris quum inſederit clauo aut cuneo. Ipſe primas tenet in Latio in auguriis captandis. Ob regem qui nomen huic aui dedit Latini picum uenerant, & eo uehementer abſtinent, ſiue q Picum uxoris ueneficio mutatũ ferunt, auem deinde factũ oracula edere, & interrogãtibus rñdere ſcluũ. An hoc cũ incredibile, tum monſtri plenum exiſtimandum, & altera fabula multo eſt ueriſimilior? Romulo ac Remo quum regis iuſſu expoſiti eſſent, non modo Lupã mãmas infantibus præbuiſſe, ſed picum quoq; ad infantes uentitaſſe, atq; eos aluiſſe. Nã nunc quoq; locis nemoroſis ac ſilueſtribus in quibus crebro picus appareat Lupum uerſari animaduerſum eſt. An illud magis, ut aliã alii deo auem, ſic picum Marti ſacrum putauerunt? Eſt enim natura fidens, & elatus atq; audax: roſtrum quidem adeo firmum habet ut robora ſubuertat, quum truncum ſæpe pulſando ad medullã uſq; peruenerit. Ex Pli. & Plutarcho. ¶ Martia auis, Ouid.

P ietas, mitis, Ouid.

P ila, dura; Propertius.

P ilenta, mollia, Virg.

P implea Locus, ſiue mons Thraciæ, ut quidã, fons & uicus Pieriæ muſis ſacer, Strabo, Apollonii interp. Vt Lycoph. interpres tradit, ciuitas, mons, & fons Macedoniæ. ¶ Dulcis, Horat.

P indarus poeta Thebanus Daiphanti filius, & Myrtidis poetriæ diſcipulus, olympiade. V. & . XL. antequam Xerxes in Græciã traieciſſet annis plus. XL. Poſt Romam uero conditã anno. C. & . XCIIII. & ex quo regnare cœperat Ser. Tullius. XXX. In tota græcia factus illuſtris. Scripſerat. n. quæ nunc etiam extant Olympia, Pythia, Nemea, Iſthmia, aliaq; cõplura. Pindari & carminum eius amatorem Pana fuiſſe fabulant. Alexander ille magnus Pindari familiæ penatibuſq; iuſſit parci quum Thebas caperet. Lyricorum primas facile obtinuit. Ex Plutarcho, Euſebio, Suida, Plin. Quintiliano, Pauſania. ¶ Immenſus, profundus, Cycnus Dircæus, Horatius.

P*indus* Theſſaliæ *mons permagnus ad* Arcton Macedonum *partem habet, ad occaſum aūt* Perrhæbos *homines nugatores continet, ad meridiem vero* Dolopas, Strabo, Plinius. ¶ Perrhæbus. Propertius. Porro Perrhæbi Oetam Theſſaliæ *montem inhabitant, ut ait Strab. qui authore* Euſtathio, *et ſimplici & duplici* R *ſcribi ſolēt.*

P*ingue, denſum,* Virg.

P*inus arbor foliū habens capillamenti modo prætenue longūq; & mucrone aculeatū, fert minimum* Reſinæ *interdū ex nucibus ipſis, author* Pli. ¶ Conifera, Catull. ¶ *Sacra, deum nāq; matri dicata eſt, cauſam refert* Ouid. *Siquidem* Cybeleius Atis *exuit hac hominē, truncoq; induruit illo, &* Pinea nux *apud* Martialem. *Poma ſumus* Cybeles. *Et* Virgilius *multo carmine celebrat* Aeneæ *naues ex* Idæa *pinu cōſtructas in gratiam* Cybeles *ab incendio ſeruatas* Nereidū *numero acceſſiſſe.* Conſtantinus *uero* Cæſar Pityn *puellam, hoc eſt* Pinum, *à* Pane *ac* Borea *adamatam in hanc arborem mutatā ſcribit. Atq; ut author eſt,* Plutarchus, Neptuno *et* Baccho *ſacra eſt, eaq; primū in* Iſthmiis *coronabantur, Deinde* Apio, *iterū pinu.* ALTA. *vtile lignum nauigiis.* Virg. ¶ Ingens, Horat. ¶ Acuta, culta, hirſuta, Ouid.

P*irene fons* Corinthi, *infra verticem* Acrocorinthi, *haud affluentes habens aquas, cæterū perſpicuas ad imū, potuiq; ſuauiſſimas.* Eſt aūt Acrocorinthus Corintho *urbi vertex imminens, quem* Briareus Soli *quū iudicaret dedit,* Sol *vero* Veneri *conceſſit,* Aſopus *fontem hunc inuenit in* Siſyphi *gratiam, propterea q̄ ab eo* Aeginæ *filiæ raptū didiciſſet,* Strabo, Pli. Pauſanias, Euripidis Int. ¶ Pyreuides undæ, Pyrenis unda, Ouid.

P*irithous* Ixione *ex* Dia Eionei, *ſiue* Deionei *filia natus, quæ quū ab* Ioue *eſſet corrupta nupſit* Ixioni, *cū tamen numini promiſiſſet ſe nemini nupturam. Hæc & longe plura habes apud* Plutarchū, Diodorū, Homerū, Pindarū, *eiuſq; interpretes.* ¶ Ixionides, Propert. ¶ Proles Ixionis, Ixione natus, Ouid.

P*iſæ prima* Etruriæ *ciuitas inter amnes* Auſerem, & Arnū, *ortæ à* Pelope Piſiſq; *fiue* Atintanis *græca gente ut ait* Plin. *Cæterū* Strabone *authore* Piſæ *ab iis conditæ ſunt* Piſanis *qui e* Peloponneſo *cū* Neſtore Ilium *militarunt. Renauigantes aūt errore diſiecti, hi quidem* Metapontū, *alii uero* Piſanum *tenuerunt agrū, cuncti* Pylii *uocati,* Polybius, Strabo. ¶ Vrbs Etruſca ſolo, Virg.

P*iſa* Peloponneſi *ciuitas, quæ aliquādo in* Eleorum *iura conceſſit, in ſublimi ædificata vertice, duos inter montes* Oſſam & Olympū, *quo nomine & alteri in* Theſſalia *nūcupantur. Aliqui ciuitatem* Piſam *à fonte* Piſa *nomine dictam tradiderūt. Fontem vero ideo* Piſam *vocari, à* Pitiſſando *quaſi potricem intelligamus.* Pindari *interpres à* Piſa Endymionis *filia nomen ſumpſiſſe rettulit. Tractus aūt* Piſæ *plurimū nominis conſequutus eſt, in primis propter principes ipſos longe lateq; potentes* Oenomaū *ſcilicet eiuſq; ſucceſſorem* Pelopem, & *illius filios complures,* Salmoneus *quoq; hoc in loco imperitaſſe traditur. Hāc* Alpheus *amnis præfluit. Ex* Strabo, Plinioq; . ¶ Alphea. Virg.

P*iſcis fidus qui* Notius *appellatur, quiq; videtur ore aquā excipere à ſigno* Aquario,

qui laborantem quondam Iſim ſeruaſſe exiſtimatur, pro quo beneficio ſimulacrũ Piſcis & eius filiorũ inter aſtra conſtituit, inter hiemalem & antarcticum circulũ media regione collocatus ſpectare ad exortũ uidetur inter Capricornũ & Aquarium. Hic occidit oriente Cancro, exoritur autem cum Piſcibus, ſed eſt ſtellarum omnino duodecim, author Hyginus. ¶ Aquoſus, Ouid.

Piſces, ſquamigerum genus, pecudes ſquamigeræ, Lucret. ¶ Genus æquoreũ, Virg. ¶ Muti, Horat. ¶ Nitidi, taciti, creduli, tortiles, pinnigeri, æquorei, Ouid.

Pitane ciuitas Aeolidis, eiuſdem nominis altera in Laconia, à Pitana Eurotæ fluminis filia, Strabo, Stephanus, Pli. ¶ Aeolia, Ouid.

Pithecuſæ inſula in Campano ſinu ante Cumanũ agrum, Inarime Homero dicta, Aenaria à ſtatione nauium Aeneæ, græcis Pithecuſa, non à Simiarum multitudine quas Pithecos uocant, ut aliqui exiſtimauere, ſed à ſiglinis doliorũ, Dolia uero græci Pithos vocant. Hæc ex Pli. ſed enim Xenagoras à Cercopibus Andulo & Atlanto in Simias quas græci πιθήκους uocant conuerſis dictas refert, ut legimus apud Harpocrationem, quem Ouid. ſecutus eſt quũ ait, Inarimen, Prochytenq; legit, ſterilisq; locatas colle Pithecuſas habitantũ nomine dictas. Quippe deum genitor fraudem, et periuria quondam Cercopum exoſus, gentiſq; admiſſa doloſæ, In deforme viros animal mutauit, ut iidem Diſſimiles homini poſſent, ſimileſq; uideri. Ad hoc facit quod ait Strabo, Inarimen dictam ab Arimis ſiue populis, ſiue belluis, ita Etruſcorum lingua dicente, ſimias, Præterea illud notandum Inarimen Ouidiũ à Pithecuſis diuerſam facere in hiſce uerſibus quos ſupra recitauimus, cum tamen Pli. eandẽ cum Pithecuſis eſſe uelit. Et illud Homeri Ε'ιν ἀρίμοις ὅτι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι ἐυνὰς. In Arimis ubi dicunt Typhoei eſſe cubilia, Pliniũ ac pleroſq; poetarum latinorum iunctim una dictione Inarimen legere, uti Virgi. Durumq; cubile Inarime Iouis imperiis ſuppoſta Typhoeo, & Ouid. Inarimen Prochrytenq; legit. Silius Italicus, Nõ Prochyte, non ardentem ſortita Typhoeũ Inarime, & alibi. Apparet procul Inarime, Itemq; Statius. Aut uictam ſupera ad conuexa leuari Inarimen, Meminit & Lucanus, & Valerius Flaccus, & Claudianus. Porro ꝙ Typhonis ſiue Typhoei cubile in Boeotia, Cilicia, Phrygia, Sicilia, Campania & Aegypto ſtatuitur, huius inconſtantiæ naturalẽ cauſam tradit Strabo. Quicũq; mons, inquit, incendia profert, iniectus Typhoni non iniuria dicitur. Nam repentini flatus & procellæ nomen Typhon eſt, quæ ſemper conflagratiões eiuſmodi comitaẽ. Nihilominus uerisimilia ſunt quæ Pindarus dixit, ex iis quæ cernunt cõmotus, quòd omnis iſte tractus ſi à Cumis incipias uſq; in Siciliã ignitus eſt, & profundas quaſdam in vnũ coeuntes habet cauernas, & in Græciam & continentes terras exporrectas. Ideoq; Aetna, & Liparenſes inſulæ, et Puteolanus ager, & Neopolitanus, & Baianus, & Pithecuſæ talem habent, qualem cuncti ſcriptã reliquere naturam, quæ cum intelligeret Pindarus, cunctis ſub his locis ſepultũ iacere Typhonem cecinit. Timæus quoq; priſcos illos multas de Pithecuſis fabulas edidiſſe ait. ¶ Durũ cubile Iouis imperiis impoſta Typhoeo, Virg. ¶ Sterili colle

locatæ, habitantum nomine dictæ, Ouid.

P *ituita*, *mala*, *Catullus*. ¶ *Craſſa*, Horat.

P *ix*, *atra*, Narycia, *Aſia*, *inquit* Pli. *Picem Indicam maxime probat*, Græcia *Pieric ã*, Virg. *Naryciam.* IDÆA. *Propter inſignes Pinus in Ida naſcentes*, *ut ſupra demõ ſtrauimus*, *Pix uero è pinguiſſimis pini piceæq; lignis congregatur.* Et ex *Idæa & montana Pinu pix largior*, *coloratior*, *dulcior*, *odore gratior*, *ex Dioſcoride & Theo phraſto*, & Didymus *apud* Conſt. *Cæſarem ait*, *Picem ueteres prodiderunt*, *optimã eſſe ab Ida allatam*, *ſecundo loco ex Pieria*, *alii Rhodiam præferunt*, *alii Rhæticã*. ¶ Narycia, Virg. Narycia *Oppidum Locridos piceis frequens*, *author*, Probus. ¶ *Illyrica*, Ouid. *Vbi picem intelligi t quæ Piſſaſphaltus dicit*, *eo q̃ miſta bitumi ni ſit*, *quæ in* Apolloniatarum *agro naſcit*, & *è* Cerauniis *montibus deferi. eſt autẽ* Apollonia *Illyrici*, *ſiue ut alii uolunt*, Epiri *primaria urbs*, *authores* Plinius, *Stepha nus*, *Dioſcorides*.

PLANGOR, *fœmineus*, Virg.

P *lacenta*, *mellita*, Horatius.

P *latanus arbor nobilis*, *per mare Ionium in Diomedis inſulam eiuſdem tumuli gratia primum inuecta*, *inde in Siciliam tranſgreſſa*, *atq; inter primas donata Italiæ.* Dio nyſius *tyrannus Platanos Regiam in urbem tranſtulit domus ſuæ miraculum: tan tumq; poſtea honoris increuit ut mero infuſo enutriantur. Celebratæ ſunt primum in ambulatiõe Academiæ Athenis cubitorum.* X X X V I. *Itemq; in Lycia.* L X X X V. *pedum ſpecu. Commendatio huius arboris non alia maior eſt quã Solem æſtate arcere*, *hieme admittere.* *Eadem cito germinat foliis ampliſſimis atq; ingenti umbra mirum in modum iucunda.* *Eadem multis apta medicaminibus*, *au thor* Plin. ¶ *Nutans* Catul. ¶ *Sterilis*, Virg. ¶ *Alta*, Horat. ¶ *Genia lis*, Ouid.

P *lauſtra*, *tarda*, *uoluentia*, *ſtridentia*, *gementia*, *patula*, Virg. ¶ *Robuſta*, Horat. ¶ *Stridula*, Ouid.

P *lebs*, *uentoſa*, Horatius.

P *lectrum*, *pecten*, *eburnum*, Virg. ¶ *Imbelle*, Ouid.

P *leiades*, *ut ait* Muſæus *Hygino referente*, *ex* Atlante & Hya Oceani *procreatæ*, *Nã ex quindecim filiabus quinq; Hyæ fratris obitu lamentationibus aſſiduis permo tæ dicunt interiiſſe*, *quare eas q̃ plurimũ de eius morte laborarent* Hyadas *appel latas. Reliquas uero decem ſorores deliberaſſe de ſororũ morte*, & *earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare q̃ plures idem ſenſerunt* Pleiades *dictas.* Alexander *au tem Pleiadas ait dictas q̃ ex* Pleione Oceani & Atlante *ſint natæ: hæ numero ſe ptem dicuntur*, *his nominibus apud* Aratum, Alcyone, Merope, *Celæno*, *Electra*, *Sterope*, *Taygete*, Maia, *apud* Theocriti *uero interpretẽ*, *Coccymo*, Glaucia, *Pro tis*, *Parthenia*, *Maia*, *Stonychia*, Lampado, *ſed nemo amplius q̃ ãm ſex uidere po teſt*, *cuius cauſa proditur hæc*, *q̃ de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt*,

tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, vna cum Marte. Reliqua autem Siſyphi uxor demonſtratur, quare pp reliquas ſorores eius inter ſidera conſtitutam, volũt ſed quia homini nupſit, ſtellam eius obſcuratam. Alii dicunt Electram non apparere, ideo ꝙ Pleiades exiſtiment̃ choream ducere ſtellis. Sed poſtquã Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerat ſit euerſa, dolore permotam, & ab his ſe remouiſſe, & in circulo qui arcticus dicitur conſtitiſſe, ex quodam longo tempore lamentãtem capillo ſparſo videri. Itaq; è facto Cometem eſſe appellatam. Orion fugientes eas ad occaſum ſequi videt̃, has ſtellas Vergilias noſtri dixerunt, ꝙ poſt ver exoriuntur. Et hæ quidem ampliorem cæteris habent honorem, ꝙ earũ ſigno exoriente æſtas ſignificatur, occidente aũt hiems oſtenditur, quod aliis non eſt traditũ ſignis. Eas præterea Iouem educaſſe cecinit Mœro pœtria. ❡ Atlantides, Virg. ❡ Atlanteæ, Ouid.

Plemmyrius amnis Siciliæ, Virgilio authore. ❡ Vndoſus, Virg. qui uerbum de uerbo expreſſit, πλημμυρὶς nãq; inundatio græcis dicitur.

Plumbum, Liuens, Virg. ❡ Liquidũ, Horat. ❡ Fuſum, Ouid.

Pluma, mollis, Virg. ❡ Leuis, Horat. ❡ Verſicolor, Prop.

Pluto Saturni Rheæq; filius, quem uolunt ſepulcrorũ funebriũq; honorum qui mortuis impendunt̃ uſum introduxiſſe, cum antea nulla eorum apud homines eſſet cõſuetudo. quæ cauſa extitit, ut uita functis dominari exiſtimaretur: antiquitate illi huius curæ principium tribuente, ex Homero, Heſiod. Diodo. Orcus dictus ꝙ mortem urgeat, C. enim pro g frequẽter ponebãt Antiqui. Feſtus. Itẽq; Dis. quia minime diues eſt. quintilianus. ❡ Rex tremendus, immitis, rex infernus, ater, magnus ſæuus, dirus, Iupiter ſtygius, Virg. Secundum Stoicos qui dicunt unum eſſe deum cũ nomen varietur pro actibus & officiis, author Seru. ❡ Nil miſerans, illacrimabilis, rapax, Hora. ❡ Diues, Luridus, Tibul. ❡ Niger, tyrannus imus, rex ſilentum, Saturnius, Tyrannus infernus, rex vmbrarum, dominus umbrarum, formidabilis, deus niger, deus auidus, deus Tartareus, Ouid.

Plutonis equi, atri, terribiles, cerulei, Ouid.

Plutus Iaſii, ſiue Iaſionis ex Cerere filius, in Creta natus, vir bonus & diues ut ait Heſiodus. Eius genus, teſte Diodoro, bifariam ferunt. Nam quidam uolunt cum Iaſion terram ſereret adhibita culturæ diligentia adeo uberem percepiſſe fructũ, ut qui id conſpexerunt à meſſium fertilitate illum Plutum nominarint. Vnde & à poſteris is cui cenſus ſupereſſet, habere Plutum exiſtimatus eſt. Alii tradunt Cererem atq; Iaſionem puerum genuiſſe Plutum appellatum, qui cultum vitæ pecuniaſq; coaceruare, ac in vſus cuſtodire primus monſtrarit, quum antea parua congregandæ ſeruandæq; pecuniæ fuiſſet cura. Hyginus adiicit ex Cerere & Iaſione Philomelũ & Plutũ natos, quos negant inter ſe cõueniſſe. Nã Plutum, qui ditior fuit, nihil fratri ſuo de bonis conceſſiſſe, Philomelũ aũt neceſſario adductum quodcũq; habuit eo boues duos emiſſe, & ipſum plauſtrum primum fabricatum

eſſe. Itaq; arando & colendo agros ex eo ſe aluiſſe, cuius matrem miratam inuentū ut arantem eū inter ſidera conſtituiſſe, & Bootem nominaſſe. Pauſanias uero in Boeoticis Fortunæ filiū facit. ¶ Cereris filius, Ouid.

P luuia, tenuis, Virg. ¶ Triſtis, Tibull.

PODAGRA, tarda, Catull. ¶ Turpis, Virg. ¶ Nodoſa, Ouid.

P oetæ, Vates, docti, Lucret. ¶ Caſti, pii, Catull. ¶ Diuini, Virg. ¶ Potentes, ſacri, Horat. ¶ Diuū cura, Tibul. ¶ Aonii, pia turba, Ouid.

P œna, uindex, Catull. ¶ Crudelis, Virg. ¶ Sera, tacita Tibul. ¶ Triſtis, Ouid.

P ollex, durus, Propertius.

P olus, rotundus, Horat. ¶ Conſpicuus, Ouid.

P olydorus Priami ex Hecuba filius, quē minimum natu cum magno auri pondere ad generū Polymeſtorem Thraciæ regem furtim alendū emiſit, Polymeſtor quum capiundæ ac diripiendæ urbis periculū inſtaret, necato puero aurū ſibi adiudicat. Qu r quidem in loca quū aduentaſſet Hecuba, accitum verſutiis atq; artibus Polymeſtorem quaſi aurū homini cōmendatura, ſuis & captiuarū manibus occæcauit. Hæc apud Euripidem, & Hyginum ſcripta repéries. ¶ Proles gratiſſima matri, minimus de ſtirpe uirili, Ouidius.

P olymeſtor Thraciæ rex, Ilionæ Priami filiæ maritus ex qua & Deipylū genuit, Hyginus. ¶ Threicius rex, Virg. ¶ Thrax, Prop. ¶ Iſmarius rex, Odryſius, artifex dicæ necis, Ouid.

P olyphemus Neptuni filius & Nymphæ quā Thooſam uocat Homerus, Paſtor in Sicilia fuit, Cyclopum princeps. Nota eius fabula, ex Homero, Virgilio, Ouidio. Fuit & alter Elati ut Apollonio placet, ut Iſocrati, Neptuni filius, qui quū aduerſus Chalybes unus Argonautarū prælio dimicaret interfectus eſt, de quo Apollonius, eiuſq; interpres. ¶ Horrendus, informis, ingens, Cyclops, Virg. ¶ Neptunius incola rupis Aetnææ, Tib. ¶ Terribilis, Cyclops ferus, immanſuetus, paſtor ætnæus, Ouidius.

P olyxena Priami ex Hecuba filia, ad Achillis tumulū à Pyrrho mactata, Achilles nāq; per manū Polyxenæ in Thymbræi Apollinis templo occiſus, poſt Ilium euerſum per ſomnium illam ſibi iugulari à græcis petiit. author Lycoph. interpres, Celebris Euripidis & Senecæ tragœdia. ¶ Virgo Priameia, Virg.

P oma, vilia, Virg. ¶ Dulcia, Tibul. ¶ Redolentia, nobilia, Ouid.

P oma punica, quæ circa Carthaginem cognomen ſibi vendicant, aliqui Granata appellant. Diuiſa ſunt in genera. Apyrina uocantur, quibus lignoſus nucleus abeſt, ſed cādidior eis natura, & blandiores ſunt acini, minuſq; amari, diſtincti membranis. Alia ſtructura eorū vt in fauis cōis, Nucleos habentium, quinq; ſpecies, dulcia, acria, mixta, acida, uinoſa. Samia & Aegyptia diſtinguuntur erythrocomis & leucocomis. Corticis maior vſus ex acerbis ad perficienda coria. Flos Balauſtrium vocat et Medicinis idoneū, & tinguendis veſtibus, quarū color inde nomen accepit, author Pli. ¶ Punicea poma, Ouid.

Pomona

P omona Pomorum dea ac mater, Vertũni uxor ſub Proca Albanorum rege, Varro, Ouid. ¶ Studioſa fœtus arborei, Ouid.

P ompa, Solennis. Virg. ¶ Longa, aurea, Ouid.

P ondus, Solidum, Lucret. ¶ Pronum, Cat.

P ontes, alti, Virg.

P onticus poeta, Ouidio ſumma familiaritate & conſuetudine coniunctus ut ipſemet Ouidius prodit. Is eſt mea quidem ſententia quem Propert. Thebaida ſcripſiſſe teſtatur quũ ait. Dum tibi Cadmeæ dicuntur Pontice Thebæ Armaq; fraternæ triſtia militiæ. ¶ Clarus heroo, Ouid.

P ontus minoris Aſiæ regio, quæ à Boſphoro ad Meotidis lacum protenditur, Strab. Pli. ¶ Gelida, Ouid.

P oples, neruoſus, Ouid.

P opina, immunda, uncta, Horatius.

P opulus arbor, cuius tria genera, alba & nigra, & quæ Libyca appellatur minima folio ac nigerrima, fungiſq; enaſcentibus laudatiſſima. Alba folio bicolor, ſuperne candicans, inferiore parte uiridi. Huic nigræq; ut Crotoni folia in iuuenta circinatæ rotunditatis ſunt, uetuſtiora in angulos exeunt. Populorum foliis grandiſſima Lanugo. Mirum in primis id quod Vlmo, Tiliæq;, & Oleæ, & Populo albæ, & Salici euenit, Circumaguntur enim folia earum poſt Solſtitium. Montes amat, cito germinat: nullum ſemen aut fructum fert, ei umbra nulla, uitibus grata, ſcutis faciendis aptiſſima. Alba Herculi dicata eſt, & ea coronati olim eius ſacra peragebant. Sed poſteaquã Lauretum germinauit in Auentino Lauro coronabantur, Pli. Varro. Pauſanias populum albam in deſcenſu ab inferis apud Acherontem Herculem vidiſſe, ramumq; extuliſſe teſtatur, vnde & Acherois apud Homerũ dicitur, ut ait Harpocration. Seruius addit, Herculem, cũ ad inferos deſcendens fatigaret labore, de hac arbore corona facta caput uelaſſe, unde foliorum pars temporibus cohærens & capiti albuit ſudore, pars uero exterior propter inferorũ colorem nigra permanſit. ¶ Lenta ſoror Phaethontis, Catul. quãquã & de Alno accipi poſſet. ¶ Vmbroſa, bicolor, Herculea, Virg. ¶ Alba, alta, Horat.

P orca, auida, Horat. ¶ Myſtica hoſtia, Tibull. Nam à ſuillo pecore immolationes in ſacris initia duxere prima, uñ et ſus Græcis dictus eſt quaſi θὺς ἀπὸ τοῦ θύειν, Sed & in Cereris initiis immolari porcos conſueſſe accepimus, Porca et Præcidanea appellata, quã piaculi gratia ante fruges nouas fieri cœptas immolari Cereri mos fuit, ſi qui familiã funeſtam aut non purgauerant, aut aliter eam rem, quàm oportuerat, procurauerant, Gellius, Feſtus, Varro, & Athenæus authores. ¶ Setigera, Ouid.

P orci, ſaginati, Propert.

P orphyrion gigas qui Ioui bellum intulit, quiq; à Venere captus, tandemq; ab Apolline, ſiue Hercule ſagittis confixus, deniq; Iouis fulmine ictus interiit, Pindarus, Lycoph. Ariſtophanis interpres. ¶ Minax, Horat.

Porta, alta, ſublimis, Virg. ¶ Aerata, Ouid.
Porticus, ampla, Vacua, Virgil.
Porticus Apollinis, quã illi unacum templo & bibliotheca latina græcaq; in parte Pa-
latinæ domus Auguſtus excitauit, author Sueton. ¶ Aurea Phœbi porticus, Prop.
Portus, altus, Virgil.
Poſteritas, memor, Sera, Ouid.
Poſtes, fulcti, ferrati, ærati, Virg. ¶ Alti, rigidi, Ouid.
PRAECORDIA, mollia, Ouid.
Præda, rapta, Virg. ¶ Opima, Horat.
Prælia, dura, ſæua, Virg.
Prælum calœnum, Horat. à Calœno Campaniæ oppido quæ tota optimis uinis incly-
ta eſt. Ipſum oppidum in primis eximium, adiunctum Caſilmo, Strabo, Pli. ¶ Faler-
num, Proper. Iidem à Falerno agro Calœno proximo Plin.
Præneſte Italiæ urbs à Roma ſtadijs. CC. diſtans, Græca urbs, quondam. n. Poly-
ſtephanũ, Id eſt multarũ coronarũ appellatam conſtat, ualida urbs. Nã ſuper ur-
bem montẽ habet excelſum, à tergoq; continui montis collo diſiunctũ duobus ſtadiis
aſcenſu. Ad tam ualidã uero munitionem etiam foueis occultis quaquauerſum uſq;
ad plana perforata eſt & aquationis gratia, & clandeſtinæ fugæ. In quarum una
Marius obſidione oppreſſus oppetiit. Habet Præneſte Fortunæ templũ illuſtre, un-
de certa edunt oracula. Dicta eſt à Præneſte Vlyſſis nepote Latini filio, ut Zeno-
dotus refert, aut, ut Præneſtini ſonant libri, à Cæculo quẽ iuxta ignes fortuitos in-
uenerunt ut fama eſt, auth. Solinus. Seru. ἀπὸ τῶν πρίνων idest ab arbori-
bus Ilicibus quæ illic abundant nomen habuiſſe tradit. Ariſtides apud Plutarchũ re-
fert Telegonũ Vlyſſis filiũ ad inueſtigandũ patrem dimiſſum deorũ reſponſis com-
monefactũ, ut eo in loco urbem conderet ubi ſaltantes cũ coronis colonos cerneret.
Itaq; profectum in Italiã, quodã loco ſũma cũ humanitate ruſticos ſaltare cõſpe-
xiſſe Ilicis, quæ πρῖνος græcis dicit, ramulis coronatos, ibiq; ædificatũ oppidũ ex
prædictæ ſibi coronæ appellatiõe Priniſtinum nominaſſe à quo Præneſte Roma-
ni uocitant. ex Plutar. Strabone, Solino, Plinio. ¶ Altum, urbs Præneſtina, Virg.
Præſepeia, alta, immota, ſatura, plena, Virg. (¶ Frigdũ, Horat.
Preces, ſollicitæ, doctæ, blandæ, Horat. ¶ Molles, Tibull. ¶ Piæ, timidæ, Ouid.
Priamus Laomedontis & Xeuxippes filius, ut Alcman canit, Hellanicus Trymo Pria-
mi matrẽ ſtatuit, Stamis Thoaſam Teucri filiã, alii Leucippen, Podarces cognomẽ
adeptus eſt, Diodorus, Lycophr. interp. ¶ Regnator Aſiæ, Laomedontiades. Virg.
¶ Beatus, Horat. ¶ Longæuus, Propert. ¶ Dardanius, Ouid.
Priapus Veneris & Bacchi filius, quẽ Venus quũ edidiſſet, admodũ deformẽ cõſpi-
cata, ob pudorẽ abiecit inde nomen Abarnidi Lampſaci urbi inditũ. Græcis numen
eſt, pp eã corporis partẽ à qua fit omniũ ortus; Sophocles, Pauſanias, Diodo. Apol-
lonii interp. ¶ Helleſpõtiacus, Virg. Nã, ut ait Strabo, Prope Dardanã Helleſpõ-
tiurbẽ Priapus portus eſt, & urbs ad mare ſita. Hanc alii conditã uolunt à Mileſiis,

qui & Abydũ, & Proconeſum eodẽ tpe coluerunt, alii à Cyzicenis. Ea nomẽ habet à Priapo qui apud eos colit, ſiue ex Horneis quæ apud Corinthũ ſunt id acceperint: ſiue Liberi patris ac Nymphæ filius dicat, homines profecto ad eũ colẽdũ moti ſunt. Nã hæc regio, & finitima Pariana, & Lãpſacena uineis abundat, vñ Xerxes Lampſacũ Themiſtocli in uinũ dedit. Hic à iunioribus in Deorũ numero habitus eſt. Nã Heſiodus Priapũ nõ nouit & Orthanæ, & Coniſalo, et Tychoni, & eiuſmodi Athenienſiũ diis perſimilis eſt. Item Catullus ait. Hunc lucũ tibi dedico conſecroq; Priape, Nã te præcipue in ſuis urbibus colit ora Helleſpontica cæteris oſtreoſior oris. ¶ Cuſtos ruber, Bacchi ruſtica Proles, Tibull. ¶ Deus rigidus, hortorũ deus, rubicũdus hortorũ cuſtos, deus ruricola, rigidus cuſtos ruris, Ouid.

Probitas, irreprehenſa, Ouid.

Probrum, turpe, Catull. ¶ Vetitũ, Ouid.

Procella, incerta, Lucret. ¶ Turbida, uentoſa, Catul ¶ Aeolia, Virg. ¶ Inæqualis, Horat. ¶ Rapida, Propert. ¶ Volucris, Ouid.

Proci, diuites, turba Luxurioſa, Ouid.

Procruſtes Polyphemonis filius, Polypemon nomine, Procruſtes cognomento, quem apud Curdalũ Atticæ locũ habitãtẽ Theſeus occidit. Hic uiatores cogebat ſup lectũ aliquẽ aſcendere: quo ſi longiores erãt, parte ſupereminẽte amputabant: qui uero breuiores, pedibus diſtendebant, Pauſanias, Plutarch. Diod. ¶ Immitis, Polyphemone natus, taruus, Ouid.

Progne Pandionis filia in hirundinem mutata, Ouid. ¶ Manibus pectus ſignata cruentis, Virg. ¶ Pandione nata, Cecropis, impia, Ouid.

Proca quintus Albanorũ rex, Liuius, & cæteri. ¶ Troianæ gloria gentis, Virg.

Prochyta inſula quæ ante Miſenũ in Campania iacet, quã prouolutis alio montibus extitiſſe tradunt, Prochyta non ab Aeneæ nutrice dicta eſt, ut uoluit Dionyſ. Alicarnaſſeus, ſed quia profuſa ab Aenaria erat, ex Strabone, & Plin. ¶ Alta, Virg.

Procris Erechthei Athenarum regis ex Praxithea filia, ut Pauſanias, & Suidas, & Tzetzes tradunt, ut Apollonii interpres, Cecropis, Huius fabula expoſita eſt omnibus apud Ouid. ex Pherecyde non ſemel. Muneribus corrupta rem habuit cũ Pteleonte & Minoe Cretenſi ut idem Tzetzes tradit. ¶ Erechthis, Ouid.

Proluuies, fœda, Virg.

Prometheus Iapeto Titanis filio & Clymenæ Oceani filia natus, ut Heſiodo placet, Euphorion uero ſcriptũ reliquit, Iunonẽ ab Eurymedonte cõpreſſam Prometheũ genuiſſe, Eurymedontẽ ab Ioue ad inferos detruſum, alii Aſia & Iapeto natũ tradunt ut Lycoph. interp. ut Proclus lycius in Cõmentariis in Heſiodũ, Iapeto & Clymene, aut Themide, aut Aſopo. Hũc Iuppiter quia ignẽ mortalibus dederat in Caucaſo monte uinculis alligauit, Aquila prope poſita quæ illius iecur depaſceret. Hanc Hercules illius miſeratus pœnã ſagitta interemit. Ad medium montis Caucaſi eſt rupes quæ in partes quaſcũq; ſtadia decem, in altũ quatuor protendit: in qua Promethei antrum, & fabuloſæ illius aquilæ nidus, catenarũq; ſigna ab incolis oſtenduntur

ex Diod. & Hygino, & Plutarcho. Ex cruore ac ſanie in terram ſtillante dum Promethei iecur aquila depaſceretur Prometheus herba nata eſt. Eius flos prominet cubiti menſura, colore corycio ſimilis Croco, caule gemino, radix ſub terra caro vi detur recens, inciſa ſuccum nigricantem effert tanquam fagi. Si proſerpinæ re di uina noctu peracta hoc corpus linias, ferro nullatenus lædi poteris: neq; item ignis incendia ſentire. hac Medea pro Pharmaco utebatur, ex Apollonio Rhodio, & Plu tarcho. Hæc nimirum ubi legiſſet Propertius, Carmini inſeruit, cum ait. Inuidiæ fui mus, num me deus obruit? an quæ Lecta prometheis diuidit Herba iugis? A Prometheo de terræ luto effictum hominem ueteres poetæ tradiderunt, authorib. Africano, & Euſebio. ¶ Sollers, Catull. ¶ Callidus, Horat. ¶ Satus Iapeto, Ouid.

P *ropertius poeta elegus ex Meuania Vmbriæ oppido oriundus ut ipſe author copioſe teſtatur, Ouid. Poetæ ſodalis, & Mæcenati maxime acceptus fuit. Primas in elegia iuxta quoſdam tenuit ut ſcribit Quintilianus. Hoſtiam puellam carmine celebrauit, quã mutato nomine, ut auth. eſt Apuleius, Cynthiam appellauit. ¶ Callimachus Ro manus, Proper. ¶ Tener, blandus, Ouid.*

P *ropontis, Laxitas Helleſponti, æquorq; quod exſpatiatur. Nam primæ anguſtiæ ma ris ſe coarctantes Helleſpontus vocantur, inde exſpatiatur æquor, et Propontis dici tur, rurſuſq; in arctum coit, & Thracius Boſphorus appellatur, Strabo, Pli. ¶ Propontiaca aqua, Propert.*

P *roſerpina Iouis ex Cerere filia, authore Heſiodo, quã unicam appellat Orpheus propterea q nullam aliam præter eam Ceres ex Ioue peperit. Eadem Luna credita, ut ait Varro, q Luna modo in dextram modo in ſiniſtram partem curſum flectat. Nã ueteres ſerpere atq; proſerpere in eodem ſignificatu dicebant. De raptu Proſerpi næ cum ſit res omnium monumentis per uulgata nihil aliud dictu dignum occurrit. Præterquam q Orpheus & Pauſanias, in Atticarem geſtam tradunt, quà Cephiſus amnis Eleuſinem præterit. ¶ Iuno inferna, ut Iuppiter Stygius. CASTA, domina. Virg.* δέσποινα *cognomentum eſt Cereris, quo tamen & Proſerpina honeſtatur, authore Pauſania, ex quo etiam diſcimus magnas deas Cererem & Proſerpinam nuncupari. ¶ Sæua, furua, Horat. ¶ Perſephone, Tibul. Proſerpina græ co nomine Perſephone, Perſephaſſa, & Pherſephone, & Perſephonea nuncupat, Suidæ. ¶ Regina Erebi, Deois, Deo Ceres apud Orpheum appellatur, quod etiam Suidas, & Heſychius affirmant. Inde Deois Proſerpina, quo uerbo Auſonius quoq; manifeſte uſus eſt. Qualis floricoma quondam populator in Aetna Virgineas inter choreas Deoida raptam Suſtulit, emerſus ſtygiis fornacibus Orcus. IVNO auerna, Ouid.*

P *roteſilaus Iphiclo Phylaci filio, & Aſtyoche natus, qui primus ex Græcorũ exercitu apud Ilium cecidit, ut alii uolunt ab Hectore, ut alii ab Aenea, ut quidam ab Euphorbo, ut nonnulli ab Achate interfectus, Phylacam, Pyrrhaſum, Itona, Antrona, & Pteleum Theſſaliæ urbes tenuit. Sũt præterea ex aduerſo Ilienſium urbis iuxta Helleſpontum in Proteſilai ſepulcro arbores, quæ omnibus Ephebiis cum in tantum*

accreuere

accreuere ut Ilium aſpiciant, inareſcunt, rurſuſq; adoleſcunt, autho. Home. eiuſq; interp. Euſtathius, Tzetzes, Plinius. ¶ *Phylacides, Theſſalus, Propert.* ¶ *Æmonius, pelaſgus, Ouid.*

P*roteus Neptuni filius ex Phœnice ut ait Stephanus, & Tzetzes, Pallenen urbem Macedoniæ q̃nq; tenuit, Sed qnũ Tmolus atq; Telegonus, quos ex Torone Aegyptia ſuſceperat, hoſpites lucta ſuperatos extinguerent, liberorum impietate offenſus à patre impetrauit ut ductis per uada cuniculis in Aegyptũ apud pharon ſiſteret, vbi Tmoli & Telegoni nece per manum Herculis audita, grauiſus nõ eſt ut pater, nec item doluit, ut qui iure cæſos intelligebat. Hæc apud Lycophronẽ, eiuſq; interpretem, Diodo. uero hiſtoriæ ueritatẽ prodidit hunc in modũ. Defuncto rege poſt quintũ genus, quũ Aegyptus rege careret, ex dignioribus quidã in regẽ aſſumptus eſt, quẽ Aegyptii Cetẽ, Græci Proteũ appellant, qui Iliaci belli tpe extitit. Hunc artiũ peritũ fuiſſe tradunt, & in uarias formas ſe uertere ſolitũ, ut nũc animal, q̃nq; arbor aut ignis, aut quid aliud uideret. quæ eadẽ & Sacerdotes de illo ſcribunt. Harum rerũ cognitionẽ continuo ex aſtrologorũ ac ſacerdotũ uſu rex eſt aſſecutus. Conſuetudo aũt regibus tradita, græcis cãm hmõi tranſmutationes fingendi præbuit. Nam Aegyptiis mos erat regibus, aut Leonis, aut Touri, aut Draconis priorem partem in capite ferre inſignia principatus, q̃nq; uero arborẽ, aliq̃n igniem, quandoq; redolentia ſupra caput vnguenta. Hæc tum ad decorẽ ſpectabant atq; ornatũ, tum ſtuporẽ ac ſuperſtitionẽ quandã aspicientibus afferebant. Hactenus Diodo. Ex Pſamathe Nereide Theoclymenum, & Idotheam ſuſcepit, quæ adulta ob diuinãdi peritiam Theonoe dicta eſt, cuius puellæ conſilio Menelaus Proteum deũ lubricũ uinculis detinuit, & dare oracula coegit, Euripides, & Homer. Illud nõ ommittendũ, Virg. quũ ſignificare uellet Menelaũ ad uſq; Aegypti terminos profectũ, dixiſſe, Atrides Protei Menelaus ad uſq; colũnas Exulat. Nam & Menelaũ ad uſq; Aegypti fines perueniſſe, & colũnas pro terminis & cõfiniis ſtatui ſolere locuples teſtis eſt Strabo.* ¶ *Vates ceruleus, Virg.* ¶ *Ambiguus, uates Carpathius, Audi Virg. Eſt in Carpathio Neptuni gurgite uates Ceruleus Proteus. Cæterũ, ut ait Strabo, Icario mari Carpathiũ coniungit, ex parte Auſtri, hinc aũt Aegyptiũ, ab occaſu aũt Creticum & Africanũ. Permultæ uero in Carpathio mari Sporades continent inſulæ. Porro Carpathus Rhodiorum inſula, teſte Plin. quæ nomen Carpathio mari dedit, Silius quoq; finxit eũ tenuiſſe Capreas urbẽ Cãpaniæ. Et Home. Proteũ omnia profunda maris noſſe canit.* SENEX *Carpathius, leuis, ſenex æquoreus, Ouid. ex Home. à quo Proteus* γέρων ἅλιος *dicit, hoc eſt ſenex marinus.*

P*ruina, gelida, Lucret.* ¶ *Cana, Rhiphæa, Vir. Rhiphæi montes quibus ob uno latere Scythia includitur, ubi aſſiduo niuis caſu pinnarũ ſimilitudine Pterophoros appellata regio, pars mundi dãnata à natura rerum, & denſa merſa caligine, neq; in alio quàm rigoris opere gelidiſq; aquilonis conceptaculis, Plin. Mela* ¶ *Matutina, Prop.* ¶ *Vitrea, roſcida, Ouid.*

P*runa, quorũ ingens turba, uerſicolor, nigra, candicans, Hordearia appellata à cerrita*

tu frugis eius. Alia eodem colore ſeriora, maiorâſq́;, Aſinina cognominata à vilitate. Sunt & nigra, ac laudatiora Cerina, atq; Purpurea, necnon ob externa gente Armeniaca quæ ſola & odore cōmendantur. Hæc & alia Plin. ¶ *Cerea*, Virg. *quæ Pli. Cerina vocat, quæ ut vuæ autūno cadis condita, ut idem refert, uſq; ad alia naſcentia ætatem prorogant.* ¶ *Autumnalia*, Propert.

PSITACVS *auis quæ ſuper omnes humanas uoces reddit, & quidem ſermocinans, India auem hanc mittit, Pſittacem uocant, viridem toto corpore, torque tantū minia to in ceruice diſtinctam, Imperatores ſalutat, & quæ accipit uerba pronuntiat. In vino præcipue laſciua. Capiti eius duritia eadem quæ roſtro. Hæc quū loqui diſcit ferreo uerberatur radio, non ſentit aliter ictus. Quum deuolat roſtro ſe excipit, illi innititur, leuioremq́; ſe ita pedum infirmitati facit. Turturibus eſt amica, author Pli.* ¶ *Viridis, garrulus, humanæ uocis imago*, Ouid.

PVDOR, *ſanctus, Virgineus*, Tibull. ¶ *Tener, purpureus, timidus, caſtus, tacitus, uerecundus*, Ouid.

Puer, *infirmus, tener*, Lucret. ¶ *Integer*, Catull. ¶ *Ingenuus, mollis, caſtus, laſciuus*, Horat. ¶ *Tener*, Tib. ¶ *Impubes*, Ouid.

Puella, *candida, Lacteola, caſta, bella*, Catul. ¶ *Innupta, laſciua*, Virg. ¶ *Formoſa, tenera, culta, fallax*, Tibul. ¶ *Vaga*, Prop. ¶ *Verecunda*, Ouid.

Pugna, *aſpera, triſtis*, Virg.

Pulmo, *tumidus*, Virg. ¶ *Mollis*, Ouid.

Puluinar, *geniale*, Catull. ¶ *Altum*, Ouid.

Pumex, *aridus*, Catull. ¶ *Cauus, Latebroſus*, Virg. ¶ *Tenuis*, Prop. ¶ *Multicauus, mordax, fragilis, exeſus*, Ouid.

Puppis, *Vide* Nauis.

Purpura, *ſiue Oſtrū, Oſtreorū enim quoddam genus eſſe purpuram nemo ignorat. Idq; ſanies eius quæ teſtis detractis colligeret oſtrum, ut inquit Vitruuius, appellata eſt.* ¶ *Rubens, fulgens, Meliboea, Theſſalico concharū tincta colore*, Lucret. *Cōchæ enim teſte Athenæo, magnæ ac nobiles apud Aenū urbem naſcuntur, eſt autē & Aenos Thraciæ, & Theſſaliæ, & Locridis, & Aenos apud Euphratē fluuiū, authore Stephano.* ¶ *Murex, à murice piſce firmiori teſta circūdato, è cuius ſanguine Lana tingitur, de quo late Pli.* SVAVE *rubens, Sarrana, hoc eſt Tyria, Purpuræ pretioſiſſimæ in Tyro, in Meninge Africæ, & Gætulo litore Oceani, in Laconica, author Pli. Tyron aūt Sarram appellatam Homerus docet, quē etiā Ennius ſequitur authorem, quū dicit Pœnos Sarra oriundos.* TYRIA, *ſuperba, Picta*, Virg. ¶ *Afra, Laconica*, Horat. ¶ *Sidonia*, Tibul. ¶ *Pœna*, Propert. ¶ *Sidonis, Gætula, Phocaica*, Ouid. *à Phocæa oppido Lydiæ non longe à Sardibus, porro Lydi primi Lanas infecere, Interpres Homeri*, Pli.

Putei, *capaces*, Ouid.

PYGMALION *Beli, qui Metres dictus eſt, filius, qui unà cum Eliſa, quæ & Dido, ſorore Tyrii regni hæres eſt inſtitutus, ſed populus Pygnalioni admodū puero*

regnũ tradidit, Eliſa quoq; Sichæo auunculo ſuo ſacerdoti Herculis, qui honos ſecũdus à rege erat, nupſit. Huic magnæ, ſed diſſimulatæ opes erãt, quibus incẽſus Pygmalion oblitus iuris humani auunculũ ſuũ, eundẽq; generũ ſuũ ſine reſpectu pietatis occidit. Eliſa diu fratrẽ auerſata fugã in Africam molitur. Pygmalion cognita ſororis fuga impio bello fugientem perſequi parat, ægre precibus matris & deorum minis uictus quieuit. uixit annos quinquaginta, quadraginta duobus regnauit. Huius regni anno ſeptimo Dido Carthagnẽ in Libya condidit, authores Iuſtin. Ioſephus. ¶ Scelere ante alios immanior omneis, impius, auri cæcus amore, Virg.

Pylades Strophio Criſi filio Phocenſiũ rege ex Anaxibia Agamẽnonis ſorore natus, qui ex Electra, prius Laodice dicta, Strophiũ et Medonẽ genuit, Pindarus, Pauſanias, Euſtath. Hellanicus, Xãthus Poeta. ¶ Iuuenis Phocæus, Argolicus, Strophio natus, Ouid.

Pylos Meſſeniorũ Ciuitas in Peloponeſo, Neſtore nobilis. Tres autẽ Pylos fuiſſe traditũ eſt, unã Meſſeniæ, alterã Triphyliæ, tertiã Arcadiæ, author Euſtathius. Tractat aũt hac de re Strabo, demonſtrans fuiſſe multas huius nominis urbes, quarũ unaquæq; ſibi vendicauerit Neſtorẽ ob uiri celebritatẽ. Inde prouerbium apud Meſſenios celebratum. Eſt Pylos ante Pylũ, ubi quid alteri præfert velut antiquius & præſtantius. Aut ubi aliquis iactat ſeſe quaſi vel ſolus ſit, uel ſũmus, cũ reperiant & alii qui poſſent cũ eo decertare, auth. Plutar. ¶ Nelea, Ouid.

Pyra, quorum multa genera ab antiquioribus rei ruſticæ ſcriptoribus tradita ſunt. ¶ Cruſtumia, Syra, Virg. de quibus ita Pli. Cunctis autem Cruſtumina gratiſſima, proxima iis Falerna à potu, quoniam tanta uis ſucci abundat, Lactea hæc uocãtur. In iis alia colore nigro donant Syriæ. Porro Cruſtumium Lati oppidum, unde & cruſtuminus ager, ut ait Pli.

Pyracmon unus ex Cyclopibus, quẽ Argen Heſiodus, Ouidi. Acmonidem uocat, is appellatus eſt, ut Seruio placet, q; à calenti incude nunquã diſcedat, nam πῦρ græce ignis, ἄκμων incus dicitur. ¶ Nudus membra, Virg.

Pyramus Ouid. decantatus, à quo Morus Pyramea arbor Q. Sereno Sammonico dicitur. ¶ Iuuenum pulcherrimus, Ouid.

Pyrethrum herba, quã aliqui Dorycnion, alii Pyrinon, alii Pyroton, aut Pyrothron, alii Arnon Pyriten, Magi Pyriten, Romani Saliuarem uocant, folia caulemq; emittit ut Daucum Silueſtre, & fœniculũ, umbellã p Anethi circinatæ rotunditatis, radix longa eſt, pollicis craſſitudine, guſtu feruidiſſimo, Dioſco. Pli. ¶ Flauũ, Ouid.

Pyrgi in Vmbria exiguũ oppidum, quod à Coſſis Oſtiam nauigantibus occurrit, nobiliſſimum fuit eo tempore, quo Thuſci piraticam exercuerunt, nam illic Metropolis fuit, Pli. Seruius, Strabo. ¶ Veteres, Virg.

Pyropus gemma, quã Latini Carbunculũ uocant, cui ob ignium ſimilitudine nuncupato, πῦρ nãq; ignis ὄψ aſpectus, principatum dedere, cum ipſe non ſentiat ignes, ob id a quibuſdam Apyrotus uocatus. Huius genera, Indicus, Garamãticus, quẽ et Carchedoniũ uocant, propter opulentiam Carthaginis, adiicitur & Alabandicus in Orthoſia cauie naſcens, Pli. ¶ Ciarus, Lucret. ¶ Flãmas imitans, Ouid.

Pyrrha Deucalionis & ſoror & coniux, Epimethei & Pandoræ filia, à qua Pyrrha Theſſalia dicta ut ait Rhianus, & Strabo, ex qua & Deucalione nati Hellen, Amphictyon qui poſt Cranaũ Atticã imperio tenuit, & filia Protogenia, author Int. Homeri ex Apollodoro. ¶ Epimethis, Titania, Ouid. Epimetheus enim Iapeto Titanis filio natus eſt, ut ait Heſiodus.

Pyrrhus Achillis & Deidamiæ filius, Neoptolemus primum à Phœnice Achillis magiſtro appellatus, Moloſſis imperauit, ac domũ rediens ab Oreſte in Delphici Apollinis templo ante illius aram interfectus eſt, proditione ſacerdotis Macarei, quum iam Priamũ ſenem ante ſacras Hercei Iouis aras iugulaſſet. Inde Neoptolemea ultio apud Græcos celebris prouerbii locũ ſibi uſurpauit. Authores, Euſebius, Virg. Velleius Paterculus, Iuſti. Pauſanias. ¶ Pelides, Virg. ¶ Achilleides, Scyrius, Ouid. Clariſſima, inquit Strabo, Scyrus eſt propter Lycomedis cũ Achille affinitatem, & Achillis filiũ Neoptolemũ ibi procreatũ, & enutritũ poſterioribus annis.

Pyrrhus rex Epirotarũ materno gñe ab Achille, paterno ab Hercule oriundus, qui dũ Argos oppugnaret, ictu tegulæ proſtratus eſt. Locupletiſſimi authores de eo ſcripſerunt Plutarch. Iuſt. Liuius. ¶ Achilleides, clarus, Ouid.

Pyrus arbor, edura, Virg. hoc eſt, nimiũ dura & ualida ut exponit Seruius.

Pythagoras Samius, à Tyrrhenis oriundus, quamquã Neanthes, Tyrium eum uocet, Mneſarcho patre, matre Pythaide Samia, Suſpitione dominationis iniuſta in fano uiuus concrematus eſt, Pythagoræ ſcholam eo uita defuncto uxor Theano cum Telauge ac Mneſarcho filiis regendas ſuſcepit, Telaugæ auditor fuit Empedocles Agrigentinus. Ex Laertio, Suida, Theodoreto, Arnobio. ¶ Senex Samius, Ouid.

Pytho Phocidis ad Parnaſum vrbs, Apollinis oraculo clara, cuius incolæ Delphi nominati, huius in Argonauticis meminit Orpheus, et Theognis. Sic appellata ꝙ illic telis Apollinis extinctus coluber tabe conſumptus eſt, πύθομαι nāq; græcis putreſco, qđ Ozolis propterea nomen dedit, ad quos eiectus hic ſerpens traditur, ut refert Plutarchus. ¶ Delphica. Tibull.

Pytho ſerpens maximus iuxta Delphos, ab Apolline ex Chalcide profectꝰ atq; è Parnaſi editiore loco, cui Specula deorũ nomen eſt, cõtemplante, ſagittis confixus, ut fabulis traditum eſt. Hiſtoriæ ueritas habet, Parnaſſios Apollini coniunctos alio nunciaſſe hominem eſſe nomine Pythonem ac cognomine Draconem, quo ſane ſagittis debellato, inter adhortandum Io Pæan clamitaſſe. Vnde conſuetudinem traditam, ut qui conſecuturi ſunt aciem, ſic Pæanis celebrationem clamitent. Pythonis uero tabernaculum ſic incendio tunc à Delphis abſumptum, ſicuti nunc quoq; ac ſemper rerum ea ætate geſtarum perpetuam adhuc memoriam ac monumẽtum factitantibus. Ex authoribus Athenæo, Strabone, Homeri, & Pindari, et Euripidis interprete. Eundem Serpentem Tertullianus & Callimachus, Delphinen uocãt, Itemq; Apollonius Rhodius hiſce uerſibus. ὥς ποτὲ πετραίῃ ὑπὸ δειράδι παρνήσσοιο Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν.

Id ipſum uero interpres eius comprobauit. Indeꝗ Apollo Delphyneus dictus, ut ait Lycophronis interp. *Idem ſerpens* Delphys, *auctore Heſychio, nuncupat, quo uer bo vulua uêterꝗ ſignificant.* ❡ *Maximus, grauis, tumidus*, Ouid.

Q

QVADRIGAE, *citæ*, Virgilius.

Quercus, glandifera, Lucret. Nempe glans optima in quercu, atꝗ grandiſſima, mox Aeſculo ait Pli. ❡ *Dura, rigida, Sacra, aeria, ſublimis, ciuilis*, Virg. *Ciuica corona militum inſigne clariſſimū, quæ Iligea primo fuit, poſtea magis pla cuit ex Aeſculo Ioui ſacra, uariatumꝗ & hoc cum quercu eſt, ac data vbiꝗ quæ fuerat, cuſtodito tamen honore glandis, author Plinius.* ❡ *Aurita*, Horat. ❡ *Iouis, arbor, Patula, ſacra Ioui, alta, Chaonis arbor, Dodonis, grauis, caua*, Ouid.

Q*uerela, queſtus, querimonia, mœſta*, Virg. ❡ *Mala, triſtis*, Hora. ❡ *Sæua*, Propert. ❡ *Miſera*, Ouid.

Q*uies, Placida, ſecura, mollis*, Lucret. ❡ *Dulcis, languida*, Virg. ❡ *Sera*, Tibull. ❡ *Muta, pinguis*, Ouid.

R

RABIES, *furens, rapida, fera*, Catull. ❡ *Improba*, Virg. ❡ *Sæua*, Prop. *Racemus, Liuidus*, Horat. ❡ *Liuens*, Propert.

R*adix, valida, alta*, Lucret. ❡ *Ima, lenta*, Virg. ❡ *Pigra, torta, obliqua, bibula*, Ouidius.

R*adius texentium, acutus*, Ouid.

R*adii, ardentes, Lucida tela diei*, Lucret. ❡ *Coruſci, micantes, acuti*, Ouid.

R*amus, altus*, Lucret. ❡ *Floridus*, Catul. ❡ *Fragilis, frondens*, Virg. ❡ *Patulus, fron doſus, opacus, pandus, pendens*, Ouid.

R*anæ rubetæ, quæ in rubis & uepribus tantum uiuunt, ob id rubetarū nomine, quas græci Phrynos vocant, grandiſſimæ cunctarū, geminis ueluti cornibus, pleræ ve neficiorū, mira de his certatim tradunt authores, author* Pli. ❡ *Turpes*, Horat.

R*anæ, loquaces*, Virg. ❡ *Virides*, Ouid.

R*apina, cupida*, Lucret. ❡ *Auida*, Ouid.

R*aſtri, curui*, Catull. ❡ *Graues, tenaces*, Virg.

R*atio, ſagax*, Lucretius.

R*atis*, Lege, Nauis.

REDITVS, *dulcis*, Horat.

R*eges, ſuperbi*, Lucret. ❡ *Minaces*, Horat. ❡ *Magni*, Ouid.

R*egia, diues, celſa*, Ouid.

R*egulus Attilius, qui arte Xāthippi Lacedæmonii mercenarii militis captus, in carce*

rem coniectus, legatus à Carthaginenſibus de permutandis captiuis Romam miſſus, vt ſi non impetraſſet, ita demum rediret, in ſenatu cenſuit, ne pax fieret: ne conditio captiuorum reciperetur, reiectis à ſe liberis & vxore Carthaginem voluntaria ad hoſtes ſuos reuerſione profectus eſt. Vbi in arcam ligneam coniectus clauis introrſum adactis, uigiliis ac dolore extinctus eſt, Liuius, Cor. Nepos. ¶ Egregius, Horat.

Remus, tonſa, Lucret. ¶ Palmula, palma, abiegnus Cat. ex Home. qui ait, ἐυ ξέστῃσι ἐλάτῃσι πόντον ἐλαύνοντες. ¶ Validus, grauis, celer, Virg. ¶ Agilis, Oui.

Remus, Romuli frater. ¶ Auentinus, Propert. Propterea quod, ut ait, Liuius, Palatinū Romulus, Remus Auentinum ad inaugurandum capiunt. ¶ Martigena, Martia proles, Iliades, Ouid.

Remulus Siluius Agrippæ Albanorū regis filius, & ipſe. XII. rex, vndeuiginti annis regnault, Præſidiūq; Albanorum inter montes ubi Roma nunc eſt poſuit, qui ob impietatem poſtea fulmine tactus interiit. Huius filius fuit Iulius proauus Iulii Proculi, qui cum Romulo Romam cōmigrans fundauit Iuliam gentem, autho. Liuius & Euſebius. ¶ Imitator fulminis, Ouid. Nā, ut ſcribit Dionyſ. Alicarnaſſeus, qui hunc Alladiū vocat, cum diis inimicitias geſſit. Nam ab eo deſpiciente numina apparatæ ſunt fulgurū imitationes, & fragores tonitruis ſimiles, quibus terreri homines tanquam eſſet deus poſtulabat. Cæterum himbribus, & fulminibus in eius domū cadentibus, atq; lacu iuxta quem habitabat inſolitam inundationem capiente inclusus, cum tota domo abſorptus eſt. Et nūc adhuc perlucente Lacu in parte quadam cū deficit latex apparent ruinæ, & alia quædam ædificiorū ueſtigia.

Repagulum, robuſtum, Ouid.

Repulſa, Sordida, Horat.

Retia, humida lina, rara, Virg. ¶ Teretia, denſa, Horat. ¶ Torta, Tibull. ¶ Nexilia, nexa, lina, nodoſa, caua, Ouid.

Reus, mœſtus, ſollicitus, Horat. ¶ Trepidus, Ouid.

Reuerentia, decens, placida, Ouid.

RHADAMANTHVS Europæ Agenoris ex Ioue filius, quem ſcribunt omniū iuſtiſſimū latrones quoſq; ac ſceleſtos uiros, cæteroſq; improbos acri affeciſſe ſupplicio. Multarū inſularū imperio potitus magnam Aſiæ martimam partem tenuit, ſingulis eius imperio ſe ſponte ob iuſtitiæ famam tradentibus. Is Minois fratris inuidia pulſus, ad inſulas Ioniæ, Cariæq; oppoſitas quū acceſſiſſet, Erechtheo ciuitatem à ſuo nomine conditam conceſſit. Oenopionem uero Ariadnes filium Chio præfecit, quæ omnia ante bellū Troianum geſta ſunt. Hæc Diodorus, vt vero auth. Ephorus eſt, Minos cuiuſdam antiquiſſimi Rhadamanthi imitator extitit, viri quondam iuſtitia & æquitate celeberrimi, qua appellatione Minois frater fuit. Ille quidem primus legibus Cretam inſulam & habitandis urbibus, & ciuilibus inſtitutis ad manſuetiores ritus viuendi perduxit. Is poſita in medium decreta ab Ioue ea ferre commentabatur. Ex Strabone. ¶ Cnoſius, Virg.

Rhæti Germaniæ populi, qui uſq; ad Alpiū ſumma tenent, & Italiam verſus inclinant:

·tant, hinc Inſubribus, inde Carnis propinqui, & Aquileiæ tractui, Rhætos Thuſcorū gentem arbitrant à Gallis pulſos duce Rhæto. Strabo, Pli. ¶ Immanes, Hora.

Rhenus Germaniæ fluuius qui in Helium ac Fleuū oſtia effuſus, ab Septētrione in uacus, ab occidente in Amnem Moſam ſe ſpargit, medio inter hæc ore modicū nomini ſuo relinquens alueū. Eſt & alter eiuſdem nominis in Bononienſi agro optimos habens calamos, Plin. Strabo. ¶ Gallicus, Catul. Belgæ nanq; Galliæ populi pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni ut ait Diuus Cæſar. ¶ Bicornis, Virg. propter duo oſtia. ¶ Barbarus, Prop. ¶ Heſperius, Ouid.

Rheſus Thraciæ rex Eionei filius Homero, Strymonis & Terpſichores ſiue Euterpæ Euripi, Pindari & Homeri interpreti. qui cum in auxilium Troianorū veniſſet ab Diomede, & Vlyſſe Dolone Troiano id prodente in ipſis tētoriis, apud fluuiū qui ab eo Rheſus nomen accepit, noctu interfectus, & vxor eius Argamthone poſt ſæpe lacrymatū, inclamatūq; Rheſum præ deſiderio abſumpta eſt, authores Parthenius, Homer. & Euripides. ¶ Iſmarius, Threicius, Odryſius, Sithonius, Ouid.

Rhodope Thraciæ mons Pæoniæ proximus, dictus à Rhodope Strymonis amnis filia, ex qua Neptunus Atho gigantem genuit, qui & ipſe monti Thraciæ nomen dedit. Nōnulli tradiderunt Rhodopen & Aemū fratres fuiſſe, qui quū ſe turpi amore mutuo amarent, hic quidē hunc Iunonē, Ille uero alterū Iouem appellabat, quapropter Iupiter ac Iuno indignati eos in montes ſui nominis conuerterūt, Strab. Plutar. Pli. Theocriti interp. ¶ Threicia, alta, glacialis, Ouid.

Rhodos inſula Carpathio mari appoſita, à Rhodo Neptuni & Veneris filia ut ait Herophilus, ut Epimenides, Oceani, ex qua & Sole filii ſeptem nati, Cercaphus, Actis, Macareus, Tenages, Triopa, Phaethon, Ochimus, & filia Electrion. Ciuitas olim inſignis & porticibus & uiis, & mœnibus, tū iuſtitia & diligentia circa remp. & res nauales quibus multo tpe mari dominata eſt, tum Iouis Coloſſo, quē ſeptuaginta cubitorū fuiſſe conſtat unū è ſeptem mundi miraculis, tum quia aurum in ea depluit, quia Solis monitu Rhodii Mineruæ naſcenti primi rem diuinā fecerūt, Rhodos eſt circuitu. CXXX. M. Paſſ. aut ſi potius Iſidoro credimus. CIII. Vocitata eſt antea Ophiuſa, Aſteria, Aethræa, Trinacria, Corymbia, Pooeſſa, Atabyria ab rege, Deinde Macria, & Oloeſſa. Copioſiſſimi autho. Home. Pindarus, eorūq; interpres, Plutarch. Diodo. Strab. Plin. ¶ Nobilis, Catul ¶ Clara, Hora. ¶ Phœbeia, Ouid. tum propter Rhodon nympham, tum quia, ut ait Pli. Rhodi, & Syracuſis nūquam tanta nubila obduci traditur ut non aliqua hora Sol cernat.

Rhodanus Narbonenſis Galliæ multo fertiliſſimus amnis, à Rhoda Rhodiorū urbe nūcupatus, ex alpibus ſe rapiens per Lemanū Lacū, ſegnemq; deferens Ararim, nec minus ſeipſo torrentem Iſarā, & Druentiā. Libyca appellantur duo eius ora modica. Ex his alterū Hiſpanienſe, alterū Metapinū, tertium idemq; ampliſſimum Maſſalioticū. Permultam habet nauigationem aduerſam & magnis oneribus, & ad multas regionis partes, quia qui in eum intrant fluuii nauigabiles ſunt cum honuſtis quoq; nauibus, authores, Strabo & Pli. ¶ Celer, Tibul. ¶ Heſperius, Ouid.

Rhoeteum litus Troadis, Rhœteo, & Dardania, & Ariſbà claris urbibus habitatum, Aiacis tamen maxime ſepulcro illuſtre, à Rhoetea Sithonis Thraciæ regis Martis filiâ, & Ocyrhoes Nili amnis filia, Lycoph. interpres, Strabo, Mela, Plinius. ¶ Capax, Ouid.

RIGOR, gelidus, piger, Lucret. ¶ Alpinus, Ouid.

Rima, caua, Propert. ¶ Tenuis, Ouid.

Ripa, viridans, Virg. ¶ Viridis, obliqua, decliuis, gelida, fluuialis, mollis, limoſa, capax, Ouid.

Riſus, tremulus, Lucretius.

Riuus, ſaliens, fluens, tenuis, Virg. ¶ Mobilis, celer, gelidus, Horat. ¶ Labens, garrulus, Ouid.

Rixa, ſanguinea, calida, proterua, Horat. ¶ Turpis, Propert.

ROBVR, durum, Virg. ¶ Nodoſum, Ouid.

Rogus, altus, Virg. ¶ Auidus, miſer, mœſtus, rapidus, Ouid.

Roma Graiis pariter & noſtris celebrata monumentis. ¶ Opulentiſſima, Catull. ¶ Pulcherrima, alta, urbs Mauortis, Eadẽ ratione qua Mars Romanus dictus eſt. MAXIMA, inclyta, magna, rerum maxima. Virg. ¶ Beata, domina, Horat. ¶ Vrbs æterna, Tibull. ¶ Martia, urbs Iliaca, urbs Romana, Dardania, caput orbis, domina rerum, urbs Romulea, Saturnia, Ouid. à Saturno, qui Saturniam urbem in monte Tarpeio à ſe Saturnio dicto condidit atq; incoluit. Varro. Virg. Hanc Ianus pater, hanc Saturnus cõdidit urbem, Ianiculũ huic, illi fuerat Saturnia nomen.

Romani, Aeneadæ, Romulidæ, Lucret. ¶ Romuli nepotes, magnanimi, Remi nepotes, Catull. ¶ Acres, rerum domini, gens togata, Virg ¶ Populus Quirini, bellicoſi, gens Romulea, quirites, Horat. à Quirino ut ait Feſtus.

Romulus Rhea, ſiue Siluia, ſiue Ilia Marte pꝫ editus, Quirinus à Curibus Tatii patria, Varro, Plutarch. Liuius, Feſtus uero ita, Curis eſt Sabine haſta, vñ Romulus Quirinus quia eã ferebat eſt dictus. Cuius facta quia omnibus peruulgata ſunt tacenda exiſtimaui. ¶ Mauortius, acer, Virg. ¶ Iliades, Trabeatus, inuictus, Martigena, conditor urbis, deus bellicus, Martia proles, Ouid.

Ros, recens, Lucret. ¶ Gelidus, Virg. ¶ Pluuius, Horat. ¶ Vitreus, Stillans, liquidus, cæleſtis, Ouid.

Roſæ, amœnæ, Horat. ¶ Odòratæ, Tibull. ¶ Vernæ, teneræ, Prop. ¶ Pæſtanæ, Ouid. Cæterum Roſam rubidam factam tradit Conſtantinus Cæſar è Veneris ſanguine, aut ob Nectar à Cupidine in terram effuſum.

Roſaria, Roſeta, punicea, Virg. ¶ Amœna, Ouid.

Roſtrum, mordens, Cat. ¶ Obuncũ, Virg. ¶ Rigidum, reduncũ, durũ, acutũ, Ouid.

Rota, rapida, leuis, ærea, uolucris, feruens, Virg. ¶ Feruida, Horat. ¶ Celeris, Tibul. ¶ Curua, agilis, Ouid.

RVBIGO, ſqualida, ſcabra, Catull. ¶ Mala, ſalſa, Virg. ¶ Sterilis, Horat. ¶ Aſpera, Ouid.

R*ubi,aſperi,horrentes,*Virg ¶ *Hamati,*Tibull. ¶ *Hirſuti,* Prop. ¶ *Mordaces, duri,*Ouidius.

R*ubeta,dura,*Ouidius.

R*ubor,verecundus,lenis,roſeus,*Ouid.

R*udentes,intorti,*Catullus.

R*uga,ſiniſtra,languida,*Propert. ¶ *Caua,ſenilis,anilis,*Ouid.

R*uina, putris,*Lucret. ¶ *Grauis,* Catull ¶ *Triſtis,* Virg. ¶ *Demens,* Horat.

R*umor,uagus,uelox,*Ouid.

R*upes,alta,dumoſa,ſumma,caua,aeria,uaſta,cauata,gelida,immota,*Virg. ¶ *Frigida,*Prop. ¶ *Ardua.*Ouid.

R*ura,infaceta,*Catul. ¶ *Sordida,opaca,florea,*Virg. ¶ *Aprica,*Horat. ¶ *Fœcunda,* Tibull. ¶ *Deuia,*Propert. ¶ *Feracia, inambitioſa,genialia,*Ouid.

R*uſcum ſponte naſcens,quo pleræq; gentium vtunt in cibis,& ex quo rurí ſcopæ fiũt, amplius paulo herba eſt,exilius virgulto,fructibus non diſſimile Iunco. Huius colo re mulieres uti conſueuerunt. Eadem Myrtus ſilueſtris, Oxymyrſine foliis acutis, aliiſq; compluribus nominibus appellatur,*Dioſcorid. Plin. Cato,Feſtus. ¶ *Horridum, aſperum,* Virg.

R*uſticus,acer,* Virg.

R*utuli populi in Latio,auth.* Pli. *iis Daunus Turni pater imperauit,ut eſt apud* Virgilium. ¶ *Audaces,ardentes, gens Daunia,* Virg.

S

S*ABÆI, Arabiæ populi ditiſſimi Siluarum fertilitate odorifera, auri metallis, agrorum regnis,mellis ceræq; prouentu,apud hos thus,& Myrrha,& Cinnamum naſcitur,in ora etiam Balſamum, & alia quædam herba valde odorata quãquam eius odor cito deperit. Habent præterea palmas odoratas & Calamum, Serpentes quoq; palmares, colore puniceo, uſq; ad Ilia aſſilientes,quorum morſus incurabilis eſt. Homines propter maximam fructuũ copiam otioſi ſegneſq; degunt,in radicibus arborum cubant,& ex eis incidunt,quæ proximi ſuſcipientes protinus alter alteri conſequenti tradunt uſq; in Syriam,atq; Meſopotamiam, ab odoribus autem ſtupefacti, bituminis ſuffitu & hirci barba ſtuporem tollunt,*Strabo, Herodotus, Plinius. ¶ *Molles,*Virg.

S*abini Italiæ populi ſupra Latium,à religione & deorum cultu Sebini appellati,Velinos accolunt lacus roſcidis collibus,à Nare porro amne uſq; ad Aequicolos tenent à Sabo cõditi,Inde Sabelli,qui & Sãnites,et Saunitæ græcis,Sabinorũ proles,*Cato, Plin. Silius. ¶ *Cures,à Curibus Sabinorũ opulentiſſima ciuitate,*Feſtus, SEVERI. Virg. *Cum enim filias perdiderunt Ceninenſes,Antemnates,Cruſtumini,& Sabini,cæteris quieſcentibus Sabini ſoli bella ſumpſerunt. Ita* Seruius ex Liuio. ¶ *Ardui,* Horat. ¶ *Duri,* Propert. ¶ *Rigidi,ſati Curibus,*Ouid.

S abinæ, incultæ, tetricæ, Ouid.

S abina herba, Brathy appellata à græcis, duorũ generũ, altera Tamarici ſimilis folio eſt, altera Cupreſſo, qua ex re quidã Creticam Cupreſſum dixerunt. A multis in ſuffitu pro thure aſſumitur, Pli, Dioſcori ¶ Thuris opes priſcis imitata, Ouid.

S acra, Solennia, Lucret. ¶ Sancta, Catull. ¶ Pura, Ouid.

S acerdos, almus, Propert. ¶ Caſtus, Ouid.

S aga, Theſſala, Propert. Theſſalas mulieres Lunã detrahentes Meniander fabula quã Theſſalã inſcripſit memoriæ prodidit, & ueneficæ Theſſalæ uocant, & Theſſali tanquã præſtigiis atq; incantationibus dediti male audiunt. Ferunt ſane Medeã fugientẽ ciſtam venenorũ plenam in Theſſalia abieciſſe, ibiq; exorta eſſe, Ariſtoph. (interpret.

S agina, immunda, Propert.

S agitta, arundo, celeris, ferrũ uolatile, Lethalis, leuis, uolucris, Threicia, Lycia, Virg. ut arcus Lycius. ¶ Serica, calamus Cnoſius, miſſilis, Horat. ¶ Achæmenia, Proper. ¶ Hamata, Scythica, ut arcus Sarmaticus, SARMATICA, ferrum uolucre, biſtonia, Ouid. Biſtones ẽ Thraciæ gens, cui Biſton Martis ſiue Ciconis & Terpſichores filius nomen dedit, Plin. Stephanus.

S agule, uirgata, Virg. ut Bracæ uirgatæ.

S al, ueſcum, Lucret. ¶ Aequoreũ, Ouid.

S altus, uirides, floriferi, Lucret. ¶ Reconditi, Catull. ¶ Magni, profundi, Virg.

S altus, pernix, Lucret. ¶ Leuis, Ouid.

S alices, teneræ, Lucret. ¶ Amaræ, Lentæ, canentes, glaucæ, fœcundæ viminibus, Virgilius. ¶ Curuæ, amnicolæ, Ouid.

S alicta, glauca canentia fronde, inculta, Virg. ¶ Huda, Horat. ¶ Cana, denſa, Ouid.

S aliunca herba nobiliſſimi odoris, folioſa quidem, ſed breuis, & quæ necti non poſſit. Radici numeroſæ cohæret, herba uerius quam flos, denſa ueluti manu preſſa, breuiterq; ceſpes ſui generis, Pannonia hanc gignit, & Norici, alpiumq; aprica, urbium ˉporæd:a, tantæ ſuauitatis ut metallum eſſe cœperit, ueſtibus interponi eam gratiſſimum, Plin. ¶ Humilis, Virg.

S alii à ſaltando, quod facere in comitiis, & ſacris quotannis & ſolent, & debẽt. Hos Numa duodecim Martii Gradiuo legit, tunicæq; pictæ inſignededit, & ſuper tunicã æneũ pectori tegumen, cæleſtiaq; arma quæ Ancilia appellantur ferre, ac per urbem ire canentes carmina cum tripudiis, ſolenniq; ſaltatu iuſſit, Varro, Liuius, Plutarch ¶ Exultantes, Virg.

S almacis fons in Caria neſcio quã ob rem infamis, tanquã molliens eos qui inde bibãt. Hominum. n. mollities uidetur uel ab aere, uel ab aqua cauſam trahere, cum ea minime ſint cauſa mollitiei, ſed diuitiæ, & uictus incontinentia. Hæc Strabo. Fabulã percurrit Ouid. ¶ Infamis, obſcœna, Ouid.

S almoneus Piſæ in Peloponeſo rex, Æoli Hellenis filius, Crethei Athamantis, Siſyphi, Perieris frater, qui ex Aeolide cũ magna ſuorũ manu profectus conſtitit in Elide apuã fluuiũ Alpheũ, ubi ciuitatem à ſuo nomine Salmoneã condidit, ob ſuper-

biam & impietatē contractō ſubiectorū odio Iouis fulmine conflagrauit. Lycophr. interp. Hyginus, Diod. Sicul. Strab. ¶ Demens, Virg. ¶ Ferus, Aeolides, Ouid. Salus, dulcis, Ouid.

Samothracia Inſula in mari Icario. Hanc nonnulli Samū uocitatā priſcis tpibus tradunt. Deinde ab Antiqua Samothracia inſulæ propinqua Samothraciā dictā. Habitarunt eam prius Aborigines. Quidam aiunt priſcis tpibus inſulam uocatā Samum, ab incolis uero qui ex Samo & Thracia eo profecti ſunt dictā Samothraciam. Nec ſane eodē quondā appellabatur nomine, ſed Melanthemos, ſiue Melāphyllos, poſtea Anthemis, ſeu Anthemuſa, deinde Parthenia à flumine Parthenio, ita dicto q́ Iuno adhuc inuiolata in eo ſe lauerit, cū antea Imbraſus diceret. alii Partheniam dictam volunt à Parthenia muliere Samia, Varro q́ ibi Iuno adoleuerit, ibiq́ etiā Ioui nupſerit. Itaq́ nobiliſſimū & antiquiſſimū templū eius eſt Sami & ſimulachrū in habitu nubentis figuratū, et ſacra eius anniuerſaria nuptiarū ritu celebrant. Ex autho. Diodo. Strab. Apollonii interp. Pli. Varrone, Firmiano. ¶ Threicia Samos, Virg. ex Home. ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σάμου ὑλήεσσης θρηϊκίας. ¶ Iunonia, Ouid. vt Virg. quā Iuno fert terris magis omnibus vnā poſthabita coluiſſe Samo.

Sanguis, calidus, puniceus, purpureus, rutilus, Ouid.

Sapa, uinū dulce, quod alii Sitæū, alii Hepſema appellant, ingenii non naturæ opus, muſto uſq́ ad tertiam partē menſuræ decocto, quod ubi factum ad dimidiam eſt, Defrutū uocamus, Pli. ¶ Purpurea, Ouid.

Sapho quæ vnico p Palæmone auth. apud Latinos ſcribi debet, Leſbia ex Ereſſo urbe Simonis filia, ut alii Eunomini, ut alii Eerigyi, vt alii Ecryti, ut alii Semi, ut alii Camonis, ut alii Etarchi, ut alii Scamādronimi, quibus a ſtipulat Herodo. matre Clide, nata. XLII. Olympiade, quo tpe, & Alcæus, & Steſichorus, & Pittacus. Tres fratres habuit, Larychū, Charaxum, Eurygium. Cercolæ uiro Andrio ditiſſimo nupſit, cui filiam peperit Clida nomine Amicas tres, Atthida, cuius ēt Ouid. meminit, Telleſippam, Megarā habuit, quibus ad libidinem uſa dicit, diſcipulas Anagorā Mileſiam, Gongylam Colophoniam, Eunicā Salaminiam. Scripſit libros Lyricos nouē. Prima plectrū reperit. Scripſit Epigrāmata, Elegias, Iambos, & Monodias. Hæc amore Phaonis Mitylenæi ex Leucate in ſubiectū mare ſe deiecit. Quē Phaonem omniū mortaliū pulcherrimū fuiſſe traditū eſt, atq́ à Venere olim lactucis occultatū. Præter Sapho aliæ quoq́ fœminæ poetica floruerūt, Praxilla Sicyonia, Erinna Leſbia, ſiue Rhodia, ſiue Teia, ſiue Telia, ex Teloinſula Cypro finitima. Itemq́ Theano Locris, Myro, Anyte, Teleſilla, Corynna, Myrtis, Noſſis, auth. Euſtat. Antipater, Suidas, Palæphatus, & Euſeb. Strab. Aelianus, Maximus Tyrius, et apud nos Pli. ¶ Leſbia, Leſboa, querēs de puellis popularibus, audi illud Ouid. Leſbides infamē quæ me feciſtis amare, ÆOLIA puella, Horat. Leſbos inſu. in Aeolide, Diony. Stra. cæteri. ¶ Leſbis, poetica, uel, vt quidā corrigūt, Poetica, Pelaſgis, Oui.

Sardinia Inſula ad litoreā plagā Tyrrhenā, & Liguſticā ſita, cuius ambitus. IIII. Milia eſt. Eius ps nō modica ē aſpa, magna quoq́ pars agrū habet omnibus rebus felicē

præcipue tritico. Pleraſq; etiam urbes continet, ex quibus digniores ſunt Caralis, & Sulchi. Locorū quoq; virtuti malignitas quædam obſtat. Inſula enim æſtiuo tempore morboſa eſt in locis maxime fœcundis. Et quod hæc ipſa montani populant incolæ, & quidem frequenter, qui Diateſbes uocant, quū antea Iolenſes nominarent. Memoriæ enim proditum eſt Iolaum pleroſq; adducentem Herculis filios huc applicuiſſe, & cum inſulæ accolis barbaris habitaſſe qui natione Thuſci erant. Nomen accepit à Sardo Herculis filio qui ex Libya ad hoſce fines permeauit. Hæc & Sandaliotis, & Ichnuſa, q̄ faciem ueſtigii humani referat dicta eſt. authores Solinus, Gellius, Salluſtius, Silius, Claudianus, Martianus capella, Strabo, Plinius. ¶ Opima, Horat.

Sardis Lydiæ urbs, quæ & Hyde dicitur, Clara ſtagno Gygæo, Strabo, Pli. Homeri interpres. ¶ Magnæ, Ouid.

Sariſſa, haſta prælonga apud Macedonas, authore Liuio, & Suida. ¶ Macedonia, Ouidius.

Sarmatæ Scythiæ populi, qui græcis Sauromatæ, montana incolunt, longinqua itinera acturi inedia pridie præparant equos, exiguū tantū potum impartientes, atq; ita per centena millia & quinquaginta continuo curſu euntibus inſident, Strabo Plinius. ¶ Gens fera, Ouidius.

Sarpedon Iouis & Laodamiæ filius, qui Lyciæ imperauit, occiſus eſt à Patroclo, vt canit Homerus, Diodorus Siculus Iouis ex Europa filium tradit. ¶ Ingens, altus, Virgilius.

Saticulus populus Campaniæ, aſper moribus, Seru. ¶ Aſper, Virg.

Satureia herba in condimentario genere, Serunt menſe Februario, Origano æmulæ, author Pli. ¶ Herbæ nocentes, Ouid.

Saturnus Cœli Terræq; filius ut canit Heſiodus. Hic quum Iouis minas fugeret, in Caucaſum montem profugit, ibiq; in Crocodilū ſe transformans ab Ioue comprehenſus, plexaq; lana cōſtrictus in Tartari carcerem coniectus eſt, ut tradit Plutarchus ex Cleanthe. ¶ Aureus, vitiſator. Ipſe etenim fructuum inuentor, & vitis ſator atq; agricolationis author fuiſſe memoratur, Falx enim id ſignificat. Nec illud quod ſcribit Antimachus Heſiodum ſecutus credendum eſt, Obliqua vero falce Cœli pudenda Saturnus ſecans contra ſteterat, ait Plutarchus. Lactantius vero Firmianus Noe primum vitem plantaſſe iure contendit, VETVS, ſenex, curuam ſeruans ſub imagine falcem, Virg. ¶ Impius, Horat. ut qui filios ſtatim æditos comederet, cui Rhea vxor pro Ioue lapidem ſuppoſuit, ut tradit Heſiodus, et Ouid. in Faſtis repetit. ¶ Optimus regum, ut enim antea ex Iuſtino demonſtrauimus, Italiæ cultores primi Aborigines fuere, quorum rex Saturnus tantæ iuſtitiæ fuiſſe dicitur, ut neq; ſeruierit ſub illo quiſquam, neq; quicquā priuatæ rei habuerit, ſed omnia cōmunia & indiuiſa omnibus fuerint, ueluti unum cunctis patrimoniū eſſet, SENEX falcifer, Ouid.

Saturni ſidus, Phaethon nomine, quod alii Solis appellant, ſummū locum tenet, ideoq;

minimum

minimum uidetur, & maximo ambire circulo, ac trigeſimo anno ad breuiſſima ſedis ſuæ principia regredi certum eſt. Eſt autem ſidus gelidæ ac rigentis naturæ, Color illi candidus, ſicut Ioui clarus, Marti igneus, Lucifero candens, Veſpero refulgens, Mercurio radians, Lunæ blandus, Soli quum oritur ardens, poſtea radians, Hygi nus, Pli. ¶ Frigidũ, Virg. ¶ Graue in omne caput, Propertius.

Satyri è Sanguine Marſyæ nati, iidem qui & Sileni, Bacchi antiſtites, ut Nicandri & Arati interpretes & Plutarch. tradunt, Strabo diuerſos ſtatuit. Bacchus teſte Diodoro Satyros comas umbilico tenus habentes ſecũ habebat, itemq; ad pſallendũ, cantandum, ad animi remiſſionem aptos. Illud ſciendum ex Pauſania Silenos eſſe inter Satyros natu maiores, atq; ex Euphemi hiſtoria, extimi maris inſulas incolere. ¶ Capripedes, Lucretius. ¶ Nyſſigenæ, Catull. ¶ Saltantes. Virg. ¶ Agreſtes, riſores, dicaces, proterui, Horat. ¶ Celeres, Saltatibus apta inuentus, turba proterua, leues, gnaua iuuentus, Ouid.

Saxa, aſpera, miſſilia, Lucret. ¶ Dura, uiua, Virg. ¶ Frigida, Propert. ¶ Gelida, ſcilida, dumoſa, ſalebroſa, ſurda, Ouid.

SCABIES, turpis, Virg.

Scamna, caua, Ouidius.

Scapi, Sonantes, Lucretius.

Scelus, nefandum, Catul. ¶ Crudele, Virgilius.

Scepta, Superba, Lucret. ¶ Gēmantia, eburnea, aurea, regalia, Ouid.

Scipiones, ut P. Scipio & Cn. fratres, qui in Hiſpania pro Romano imperio occubuerunt, & Cor. Scipio, P. filius qui deuicta Carthagine Africanus dici meruit. Cuius frater L. Scipio ob Aſiam bello domitam Aſiatici cognomen adeptus eſt. Adde his & Scipionem Aemylianum Carthaginis exitium, Plutarch. Liuius, cæteri. ¶ Scipiadæ, duri bello, Virgil.

Scipiones auus & nepos, quorum unus leges uictæ Carthagini dedit, alter eandem diruit. ¶ Duo fulmina belli, Clades Libyæ, Virg.

Scipio Aemylianus minor. ¶ Fulmen belli, Carthaginis horror, Lucret.

Scopulus, acutus, ſonans, piſcoſus, altus, ſæuus, minax, Virg. ¶ Immobilis, Ouid.

Scorpius ſidus, qui propter magnitudinem membrorũ in duo ſigna diuidit, quorũ vnius effigiem noſtri Libram dixerunt. Sed omnino totũ ſignũ hac de cauſa ſtatutũ aſſignatur, q; Orion quũ venaretur, & in eo ſe exercitatiſſimũ eſſe confideret, dixiſſe etiam Dianæ & Latonæ ſe omnia quæ ex terra oriunt interficere valere, quare Terram permotam Scorpionem eduxiſſe qui eũ interficere demonſtrat, Iouem autem vtriuſq; animũ admiratũ, Scorpionem inter aſtra collocaſſe, ut ſpecies eius hominibus documento eſſet, nequis eorũ aliqua re ſibi confideret. Dianam aũt propter ſtudiũ Orionis petiiſſe ab Ioue vt idem illi beneficiũ daret q; terræ vltro tribuiſſet. Itaq; eũ conſtitutũ vt quũ Scorpio oriat, Orion occidat. Scorpii vero prior pars, quæ Chelæ dicit, ita premitur ab æquinoctiali circulo vt eum ſuſtinere uideatur. Ipſe autem pedibus Opiuchi ſubditus extrema cauda circulum hiemalem contingere

cium ab Athenienſibus cum conderent dictum, poſtea Scylacium. Tenentibus autē Crotoniatis, Dionyſ. Locris terminum ſtatuit, ab vrbeq; ſinus ipſe Scyleticus, & Scylaceus nomen accepit, qui ad Hipponiatem ſinum Iſthmum efficit. Strabo, Mela, Pli. ¶ Naufragum, Virg.

Scyphus Herculis poculum, quēadmodum Cantharus Liberi patris, auth. Athenæus, Macrobius. ¶ Sacer, Virg.

Scythia regio Aſiæ ab extremo aquilone ad initium Orientis æſtiui, quæ ad Septētrionale mare finitur, Pli. Strabo, Herod. ¶ Meotica tellus, Virg. ¶ Niuoſa, Ouid.

Scythæ populi, quos Perſæ Sacas uniuerſos appellauere à proxima gente, antiqui Arameos, Scytha Herculis filius eis nomen dedit, à quo propagati reges. Multa de his habes apud Herodotum, Strabonem, Iuſtinum, Plin. ¶ Profugi, Campeſtres, gelidi, ſuperbi, Horat. ¶ Glaciales, Ouid.

SECVRIS, Bipennis, curua, ualida, ærata, Virg. ¶ Amazonia, quia eam ut ſupra retulimus Penthesilea Amazon inuenit, DVRA, Horat. ¶ Lata, anceps, Thermodantiaca, Ouid. Amazones iuxta Thermodontem Cappadociæ fluuium conſederunt, ut ait Iuſtinus, & Diodorus.

Seditio, turbida, Ouid.

Seges, Ferax, Horat. ¶ Cinyphia, Ouid. Neq; uero mihi videt, ait Herodo. bonitas Africanæ terræ cū bonitate Aſiæ, aut Europæ cōparanda, præter vnam Cinyphē, quæ tellus fluuio cognominis eſt. Hæc optimæ cuiq; telluri par eſt prouentu fructu: Cerealis omnino cæteræ Africæ. Eſt.n. pulla & huda fontibus ac ſecura ſiccitatis aeris, ac ne imbre quidem qui ſit vehementior læditᵉ. Nā in eo tractu Africæ pluit. Ex prouentibus fructuū terræ totidem menſuræ illic quot è Babylonica tellure percipiuntur.

Segnities, Sera, Virg.

Selinus Siciliæ oppidū à Megarēſibus indigenis conditū cū eiuſdē nominis fluuio, Strabo, Pli. ¶ Palmoſa, Virg. Nā ut ait Cic. Nautæ coacti radices palmarū agreſtium, quarū erat in illis locis, ſicut in magna parte Siciliæ, multitudo, colligebant.

Sella Curulis, eburnea, à curru quo ſoliti ſunt ſenatores honoris gratia in Curiam uehi qui curulem magiſtratū geſſiſſent, in quo curru ſella eſſet, ſuper quam conſiderēt, author Gellius. ¶ Ebur curule, Horat. ¶ Ebur cōſpicuū, currus eburnus, Ouid.

Semele Cadmi et Harmoniæ filia, Heſiod. Pindaro, Diod. Siculo. ¶ Thebana, Horat. ¶ Cadmeis, ſoror Autonoes, mater Lyæi, Ouid.

Semina, genitalia, Lucret. ¶ Fœcunda, Catull.

Semiramis Dercetus filia patre Cayſtro Pentheſileæ Amazonis filio, Nini Aſſyriorū regis uxor, Diod. Etymologicon magnū. ¶ Formoſa, Ouid.

Semita, tenuis, Virg.

Semperuiuū herba, quā Latini ēt Sedum uocant, Græci Aizoon, quod ſemper uireat. Huius duo gña, maius & minus, maius in fictilibus uaſis ſeritur quod alii Buphthalmon uocant, alii Zoophthalmon, alii Stergethron, φ amateriis conueniat, alii Hypogeſon, quoniam in ſuggrundiis ferè naſcitur. Sunt qui Ambroſiam potius uocent, &

qui Amerimnon, Itali Sedum magnum, aut Oculum, aut Digitellum. Alterũ minuſculum quod Erithales vocant, alii Trithales, q̃ ter floreat, alii Chryſothales, alii Iſoetes. In muris parietibuſq; naſcit & tegulis, fruticoſum à radice, & ſurſum vſq; ad cacumen, foliis anguſtis, mucronatis, ſuccoſis, palmo alto caule, radix inutilis. Hanc herbam fuiſſe putant quæ Glauco immortalitatem dederit marino deo. In inſulis fortunatis naſcit, à Saturno ſata, qua Solis equi veſcuntur, Pli. Dioſcorides, Lycophr. interp. Athenæus. ¶ Viuax gramen, Ouid.

Senatus, ſanctus, Virg. ¶ Grauis, prudens, lectus, Ouid.

Senectus, ſenecta, tarda, Lucret. ¶ Anilitas, tremula, cana, Catull. ¶ Triſtis, tardans, turpis, tarda gelu, ſeclis effœta, Virg. ¶ Longa, placida, Horat. ¶ Ætas iners, infirma, Serior ætas, curua, pigra, rugoſa, Tibull. ¶ Longæua, uita ſeuera, ætas grauis, Propert. ¶ Matura, anni ſeniles, annoſa, ægra, tremula, occidua, Carioſa, orba, ætas infirma, formæ dãnoſa, anni fragiles, inertior ætas, deterior ætas, Ouid.

Senes, ſeueri, Catul. ¶ Anheli, æuo obſiti, confecti ætate, Longæui, inualidi, Virg. ¶ Parci, deliri, miſeri, maturi, Horat. ¶ Veteres, Tibul. ¶ Duri, Propert. ¶ Tardi ætate, annis feſſi, odioſi, antiqui, rigidi, annoſi, Ouid.

Senſus, uitalis, Lucret.

Sentes, inculti, denſi, aſperi, Virg. ¶ Hamati, Ouid.

Septentrio, ſiue axis, aut polus Boreus, cui alter Auſtrinus nomine aduerſus eſt, eiuſdem nominis eſt uentus à Septentrionibus Aparctias græcis dictus, Pli. Hyginus, Aratus. ¶ Hyperboreus, Virg. ¶ Gelidus, Ouid.

Sepulchrũ, tumulus, mutum, Catul. ¶ Mœſtum, Ouid.

Sepulcri honores, ſuperuacui, Horat.

Sera, dura, Tibullus.

Serena, aperta, Virgilius.

Seres Scythiæ populi ad æſtiuũ orientem poſiti, Lanicio Siluarum nobiles, perfuſam aqua depectentes frondium caniciem, unde geminus fœminis noſtris labor, redordiendi fila, rurſumq; texendi, Seres mites quidem, ſed & ipſi feris perſimiles, coetũ reliquorum mortalium fugiunt cum cõmercia expetant. Ex omnibus generibus palma Serico ferro eſt, Seres hoc cum ueſtibus ſuis pellibuſq; mittunt. Longitudine uitæ memorabiles ſunt, Pauſanias, Pli, Strabo. ¶ Colorati, Ouid.

Seriphos una è Cycladibus, adeo lapidoſa, ut id conſpecta Gorgone accidiſſe quidam fabulent. In ea etiam nunc ranæ mutæ ſunt. Vnde natum adagium in homines mutos, & canendi dicendiq; prorſus imperitos, Plin. Strabo, Diogenianus. ¶ Parua, Plana, Ouid.

Serpens, Coluber, ater, improbus, Lubricus, Virgilius. ¶ Aſper, Horat. ¶ Pennatus, Ouid.

Serpyllum herba, à ſerpendo tam græcis quàm Latinis dictum, quod in Silueſtri loco euenit in petris maxime. Satiuum non ſerpit ſed ad palmi altitudinem increſcit, Pli. Dioſcorides. ¶ Late olens, Virg.

Serra, ſtridens, Lucret. ¶ *Arguta*, Virg.

S*erranus Attilius Senator à ſerendo dictus, qui quũ agrum ſuum coleret, euocatus propter uirtutẽ meruit dictaturam*, Liuius, Pli. ¶ *Sulco ſerens*, Virg.

S*erta, quæ & Sertæ Propertio dicuntur, ut ait Chariſius, vide Coronæ.*

S*erum, pingue*, Virg.

S*eruitium, & ſeruitus, triſte*, Tibul. ¶ *Graue*, Propert.

S*eruus, fallax*, Ouid.

S*etæ, terribiles*, Virg. ¶ *Rigidæ, duræ, hirtæ*, Ouid.

SIBYLLA *Cumæa, quæ & Theſprotis dicta eſt ẽ. X. Septima, nomine Amalthæa, quæ ab aliis Herophile, uel Demophile, ſiue Demo, à Virgilio Deiphobe Glauci filia dicitur, Apollinis ſoror. alii Beroſo Chaldæo hiſtorico natam ferunt, atq; è Babylone Cumas Campaniæ urbem aduenisſe, ibiq; habitaſſe. Eam nouem Libros attuliſſe ad regem Tarquinium priſcum ferunt, ac pro eis trecentos Philippeos poſtulaſſe, regemq; aſpernatum pretii magnitudinem, & mulieris inſaniam deriſiſſe: illam in conſpectu regis tres combuſſiſſe, ac pro reliquis idẽ pretium poſtulaſſe: Tarquiniũ multo magis mulierem inſanire putaſſe: quæ denuo tribus aliis exuſtis quũ in eodem prætio perſeueraret, motum eſſe regem, ac reſiduos trecentis aureis emiſſe, quorum poſtea numerus ſic auctus Capitolio refecto, q; ex omnibus ciuitatibus & Italicis, & Græcis, & præcipue Erythræis coacti, allatiq; ſunt Romam, cuiuſcũq; Sybillæ nomine fuerunt. Huius Sacellum apud Cumas celebre fuit, eiuſdemq; ſepulchrum in Sicilia. Ex authorib. Varrone, Solino, Suida, Ariſtophanis, & Lycophronis interpretibus, itemq; Pauſania, & D. Iuſtino martyre.* ¶ *Cumæa, uates inſana*, Virg. *Longæua ſacerdos.* Vtriuſq; epitheti rationem Ouidius hiſce uerſibus luculenter reddidit. *Lux æterna mihi, carituraq; fine dabatur, Si mea uirginitas Phœbo patuiſſet amanti. Dum tñ hanc ſperat, dũ præcorrũpere donis Me cupit, elige, ait, uirgo Cumæa quid optes, Optatis potiere tuis: ego pulueris hauſti Oſtendens cumulum, quot haberet corpora pulvis, Tot mihi natales contingere vana rogaui. Excidit ut peterem iuuenes quoq; protinus annos. Hos tamen ille mihi dabat æternamq; iuuentam, Si venerem paterer, contempto munere phœbi Innuba permaneo, ſed iam felicior ætas Terga dedit: tremuloq; gradu venit ægra ſenectus, quæ patienda diu eſt, nam iam mihi ſæcula ſeptem Acta vides, ſupereſt numeros ut pulueris æquem. Tercentum meſſes, tercentũ muſta videre.* CASTA, *horrenda, Phœbi Triuiæq; ſacerdos, ſanctiſſima uates, præſcia venturi, alma, docta, magna ſacerdos, Amphryſia vates* Virg. ut Seruius autumat longe repetitum epitheton, ob Apollinem qui Admeti greges apud Amphryſum flumen pauit. ¶ *Vates Cumæa, tremula, auernalis*, Propert. ¶ *Virgo Cumæa, viuax, diis gratiſſima, innuba*, Ouid.

S*ibylla Erythræa quinta, nomine Herophile, Delphicam annis aliquot intercedẽtibus inſecuta, Ioue & Lamia Neptuni filia genita: ut alii tradant Theodori paſtoris & Idææ nymphæ filia fuit, ut alii Apollinis & Lamiæ, ut quidam Ariſtocratis &*

Hydolæ, ut nōnulli Erinagoræ, Erythræam nūcuparunt, propterea ꝙ Marpeſſo oppido (tametſi Stephano Marmeſſus dicitur) quod in Troiana ſitū eſt Ida nata ſit, cuius tractus ἐρυθρᾶς hoc eſt rubentes glebas habet. Non deſunt qui Erythræam dictam malint ab Erythris loco Phrygiæ, qui antea Batti dicebatur. Hanc Graiis Ilium petentibus uaticinatam fuiſſe perhibent: & perituram eſſe Troiam, & Homerū mendacia ſcripturū, eamq; templo Sminthei Apollinis Antiſtitam fuiſſe. Locupletiſſimi authores Varro, Firmianus, Solinus, Pauſanias, Plutarchus, Suid. ¶ Phœbo grata, Tibullus.

Sibylla Helleſpontiaca octaua, in agro Troiano nata, vico Marmeſſo circa oppidū Gergithium, Solonis & Cyri tēporibus. Teſtimonio ſunt Varro, & Suidas. Illud non prætereundū Solinū, Martianū Capellam, Lycophronis, & Ariſtoph. interpretes, tres tantūmodo Sybillas extitiſſe teſtari, Varronē vero, & Suidam decem, quos & ſecuti ſumus. ¶ Marmeſſia, Tibull.

Sicambri Germaniæ populi iuxta Rhenū, quos Druſus auſpiciis Auguſti domuit, Strabo, Tacitus. ¶ Feroces, cæde gaudētes, Horat. ¶ Paludoſi, Prop. ¶ Indomiti, Ouid.

Sichæus Didonis auunculus & coniux, Iuſtinus. ¶ Miſer, Virg.

Sicilia regio, Sicania à Thucydide dicta, Trinacria à pluribus, aut Triquetra à triangula ſpecie, quā faciunt tria eius promontoria, Pelorus in Italiam uergens, Pachynū in Græciam, Lilybæum in Africam. Circuitu patens. DCXVIII. M. Paſſ. quondam Brutio agro cohærens, mox interfuſo mari auulſa. Eam Iupiter Proſerpinæ muneri dedit, authores Pli. Strabo, Mela, Pindarus, Theocritus, utriuſq; interpres, Diodo. Iuſtinus. ¶ Triquetra, Lucret. ¶ Sicania, à Briarei Cyclopis filio Sicano Aetnæ fratre ut ait Dion Caletianus, Solinus tamen inquit, diu ante Troiana bella Sicanus rex aduectus cū ampliſſima Iberorū manu Sicaniæ nomen dedit. TRINACRIA, Virg. à Trinacro Neptuni filio ut Sibylla canit, aut à tribus angulis, ut ait Strabo. ¶ Vaſta, Trinacris, Zanclæa, Ouid.

Siculi, Trinacrii, Catull. ¶ Sicani, ueteres, Virg.

Sicyon Argiuorū urbs, quā Adraſtus tenuit. Hic. n. Lyſimaches Polybi Argiuorū regis & Talai filius Pronacte ab Amphiarao et ſociis interfecto Sicyona cōfugit ad Polybū maternū auū, ducta in matrimoniū regis filia. Poſt Polybi interitū Adraſtus nulla uirili prole relicta regnum occupauit, Strabo, Pindarus, eiuſq; interpres. ¶ Olinifera, Ouid.

Sidon Phœniciæ urbs poſt Barutū quadringentis ferè ſtadiis ab ea diſtans, quā Phœnices terræ motu uexati relicto patriæ ſolo Aſſyriū ſtagnū primo, mox mari proximū litus quum incoluiſſent condiderunt, atq; à piſciū multitudine Sidona appellauerunt. Nā piſcē Phœnices Sidon uocant, Purpuræ captura eſt nobilis, uitri opifex, Thebarumq; Bœotiarū parens, ſitum habet in pulcherrimo continentis portu, Strab. Pli. Stepha. ¶ Syria, Lucret.

Silenus Bacchi educator, & Satyrorum pater, ut ipſemet oſtendit apud Euripidem in Bacchis, Diodo. Dicunt inſuper, att ſubſidiū Baccho tuliſſe Nyſæorum nobiliores

quos à primo eorũ rege Sileno, (eius autẽ ꝑ uetuſtatẽ ignotũ eſt genus,) Silenos uocant. Is cum circa lumbos caudam haberet poſteri quoq; eius naturæ participes idẽ ſignum geſtarunt. ¶ Ebrius, leuis, piger, Ouid.

Silentia, taciturna, Lucr. ¶ Fida, Virg. ¶ Fidelia, Horat. ¶ Muta, Ouid.

Siler, frutex nõ niſi in aquoſis proueniens, et nũquã folia dimittẽs. Pli. ¶ Molle, Virg.

Silex, ualidus, Lucr. ¶ Acutus, Catul. ¶ Nudus, durus, Virg. ¶ Grauis, rigidus, Ouid.

Simois fluuius Ilii, qui per Simoiſium cãpũ defert, Sigæo litori proximus, Strab. Pli. ¶ Phrygius, amnis Hectoreus, rapidus, Virg. ¶ Lubricus, Horat. ¶ Idæus, Iouis cunabula parui, Propert. Nõ modo. n. Cretes, ſed & Arcades, Meſſeniiq; & Phryges Iouẽ ciuẽ ſibi uendicãt, ut teſtant Callimachus, Pauſanias, Apollonii interpres.

Simonides non tam Poetica, quã auaritia inſignis, ex Iulo urbe in Ceo inſula Aegæi maris, Leoprepis filius, natus paulo poſt Steſichorũ mortuũ, Olympiade ſexta & quinquageſima, obiit octaua & octuageſima. Scripſit aũt Doride linguà ſẽꝑ uſus, de Dario & Cambyſe, de Xerxis nauali prælio, itẽq; eo quod geſtum eſt in Artemiſio uerſibus Elegis, Pugnã Salaminiam Melicis, Threnos etiã, Encomia, Pæana, Epigrãmata, Tragœdias, & Memoriæ laudẽ, Tzetzes, Suid. Ariſtoteles, Euſebius. ¶ Ceus, Horat.

Simplicitas, nuda, rudis, Herculea, Ouid.

Simulacrum, pallens, Lucret. ¶ Volitans, Virg.

Simon Aeſimi filius, Autolycus enim ex Amphithea Aeſimum, & Anticleam Vlyſſis matrẽ ſuſcepit. Quintus Calaber, Lycophronis interp. ¶ Periurus, Virg.

Sinueſſa oppidũ extremum in adiecto Latio, quã quidam dixere Sinopen uocatã, Pli. ¶ Niueis frequens colubris, Ouid.

Sinus, nitidus, Catul. ¶ Tener, mollis, Tibull. ¶ Tepidus, Ouid.

Sirenes Acheloi fluminis & Steropes, ſiue Terpſichores muſæ filiæ, ut alii malunt, è ſanguine capitis Acheloi quũ illi Hercules per luctam cornu fregit. Hæ cum Muſis canẽdi certamen aliqñ inierunt. Et quia uirginitatẽ nuptiis prætulerũt à Venere in aues transformatæ ſunt, atq; inde ad Tyrrhenũ mare auolarunt, ſeq; modo in uolucres, modo in uirgines transformabant. Earum nomina Parthenope, Leucoſia, Ligea, Thelxiope uel Thelxinoe, Molpe, Aglaophonos, ſiue Aglaopheme, Piſinoe, Aglaope. Inſulã Anthemoeſſã, fluuiũq; Silarũ coluerunt, unà cũ Promontorio Mineruæ ad Surrentum, Proſerpinæ comites fuere. Ex auth. Heſiod. Euſtat. Apollonio, Lycoph. eorumq; interprete, Strab. Mela, Pli. ¶ Acheloides, doctæ, Ouid.

Siſtra, Crepitantia, Propert. ¶ Sonabilia, tinnula, Ouid.

Siſyphus Aeoli Hellenis filius, qui quum Aeginã Aſopo ab Ioue raptam eſſe ſignificaſſet, Iupiter eum ſaxum apud inferos ſurſum ac deorſum uoluere iuſſit, uel ut ait Pherecydes, qñ ex inferis à Plutone gratis emiſſus ſtato & præſcripto tẽpe nõ reuertit, ſed mortẽ in uincula cõiecit, auth. Hom. & Apollonii interp. Huius labor ac uerſutia apud græcos in prouerbiũ abiit, ut in uafri uerſutiq; conſilii, necnon inanis atq; inexhauſti laboris homines dicant, Siſyphi artes, ſaxum uoluere, Suidas. ¶ Aeolides, damnatus longi laboris, Horat.

Sitis, arida, anhela, Lucretius. ¶ Ignea, Virg. ¶ Acris, arens, Tibullus. ¶ Sicca, Ouidius.

Situs, immundus, Propert. ¶ Incanus, turpis, piger, rigidus, iners, Ouid.

SMARAGDVS gemma cui tertia authoritas attribuitur. Nullius coloris aſpectus iucundior illo eſt. Nã herbas quoq; uirentes frondeſq; auide ſpectamus, Smaragdos uero tanto libentius, quoniam nihil omnino viridius comparatum illis uiret. Præterea ſoli gemmarũ contuitu oculos implent nec ſatiant. Eius genera duodecim, Dioſcorid. Pli. ¶ Viridis, Lucret. ¶ Clarus, Ouid.

SOCRATES, Sophroniſci Lapicidæ, & Phænaretis obſtetricis filius, Anaxagoræ diſcipulus, Suidas, Laertius. Sed quis eum omni ſeculo omnibus chartis celebratũ neſcit? ¶ Anyti reus, Horatius, Socrates enim Anyto, & Lycone, & Melito eũ accuſantibus damnatus eſt, locupletiſſimi authores Plato, Diogenes Laertius, Suidas, Doctiſſimus, Ouid.

Socrus, iniqua, Ouid.

Sodalis, unanimus, Catull. ¶ Carus, Horat.

Solatia, dulcia, Lucret.

Solea, arguta, Catullus.

Solium, altum, aureum, Virg. ¶ Sublime, regale, Ouid.

Sollicitudo, dira, mordax, Horat.

Sol, qui græcis Apollo vt ait Cicero & Varro, Hyperione & Thia genitus, ut Pindarus & Heſiodus tradunt, ut Homerus Hyperione & Euryphaeſſa ſorore, Hyperion vero Cœli Terræq; filius, quæ & Titea dicta eſt, ſiue unius Curetum matre Titea, qui Solis ac Lunæ aliorũq; aſtrorũ curſus ac motus ſumma cura ex ſe percepit, aliiſq; noſcendos præbuit, ideoq; Solis ac Lunæ parens dicitur ueluti ipſorũ naturæ cõtemplator, ex Diodor. At vero Pauſanias tradit Titana Solis fratrẽ fuiſſe, qui Titanen regionẽ ad Aſopũ flumẽ tenuerit, ac tẽporum anni diligentiſſimus obſeruator fuerit. ¶ Splendidus, ætherius, feruidus, dies, præclarus, radiatus, uigil. Lucret. ¶ Radians, uagus, ardens, flammeus, rapidus, Catull. Nã quũ filiũ habere optaret, & muliebre genus odio haberet, ſaxum quoddã calore ſuo impleuit, unde maturo tempore filius editus eſt cui nomen Diorpho fuit, qui quoniam Martẽ in certamen prouocaſſet in montem ſui nominis tranſmutatus eſt in Armenia iuxta Araxen fluuium, ex Plutar. ¶ Titan, quẽadmodũ ẽt apud Orpheũ & Proclũ lyciũ in hymnis. PHOEBVS, Phaethon, idem epitheton Soli dat Home. & Sophocles ἥλιος φαέθων, hoc eſt splendens, aureus, coruſcus, tepidus, nitidus, potens, Titanium aſtrum, igneus, Virg. ¶ Purus, pulcher, laudandus, almus, Horat. ¶ Calens. Tibul. ¶ Magnus. Propert. ¶ Lux publica, tepens, Hyperione Satus, mundi oculus, nitidiſſimus, Hyperion, quaſi ſupra nos uadens & aſcendens ut ait Suidas, quo nomine etiam apud Orpheum, in hymnis nuncupatur, PATER Heliadum, iubar radiis inſigne coruſcis, Ouid.

Solis currus, nitidus, Horat. ¶ Ignifer, aureus, Ouid.

Solis equi, uegeti, Catull. ¶ Alipedes, animoſi, uolucres, flammiferi, ignipedes, radiantes, niuei, alati, purpurei, Ouid.

Solis radii, Lucida tela, Lucret. ¶ Coruſci, Ouid.

Somnus & Sopor, mollis, Suauis, Lucret. ¶ Dulcis, Catull. ¶ Salubris, uolucer, placidus, Leuis, lethi conſanguineus, Virg. ¶ Facilis, Horat. ¶ Tacitus, mendax, ignauus, Tibul. ¶ Lenis, quies rerum, placidiſſimus deorũ, pax animi, pinguis, tener, iners, publica requies curarũ, Ouid.

Somnia, uana, Tibull. falsa virg.

Sopor, lege, Somnus.

Sorba, acida, Virg.

Soractes mons in Faliſcis ſub quo urbs Feronia. Ad hunc montem ſacrificiũ annuum fit Apollini, in quo familiæ paucæ quæ uocantur Hirpiæ ſuper ambuſtam ligni ſtruem ambulantes non aduruntur, & ob id perpetuo ſenatus conſulto militiæ omniumq́ aliorũ munerũ uacationẽ habent, author Pli. & nos ſupra ex Strabone nõ nihil attigimus. Varro præterea ad Socratem ſcripſit eſſe fontem cuius ſit latitudo quatuor pedum, Sole exoriente eum exundare feruenti ſimilem, auesq́ quæ guſtauerint iuxta mortuas iacere. ¶ Sanctus, Virg.

Sors, ignara, Ouid.

Sortes, ſacræ, fatidicæ, Ouidius.

SPARTACVS gladiator inſignis è Thracia oriundus, qui cũ Chryſo & Oenomao cũ. LXX. aut amplius eiuſdẽ fortunæ uiris Capua erupit, Seruis ad auxiliũ uocatis, Tandem à L. Craſſo ſuperatus, ipſe in primo agmine fortiſſime dimicans quaſi imperator occiſus eſt. L. Florus author. ¶ Acer, Horat.

Sparus paruiſſimi generis Iaculum, à ſpargendo dictum, quod paſſim pugnando ſpargeretur, Feſtus. ¶ Agreſtis, Virg.

Specus, defoſſi, horrendi, Virg. ¶ Aſperi, Ouid.

Specula, caua, alta, Virg.

Speluncæ, Spelæa, altæ, Lucret. ¶ Atræ, Scrupeæ, Virg. ¶ Virides, Propert.

Sperchius Theſſaliæ amnis, qui Anticyram urbẽ præterfluit è Tymphreſto Dryopico mõte ortus, iuxta Thermopylũ uero erũpens, Strabo, Pli. ¶ Populifer, Ouid.

Spes, credula, Horat.

Spicula, Cydonia, Cnoſia, Lucida, Virg.

Spinæ, acutæ, Virg.

Spuma, albens, feruida, tumens, Albida, Ouid.

SQVALOR, terribilis, Virg.

STABVLA, pinguia, alta, Virg. ¶ Auia, Ouid.

Stagna, liquentia, Catull. ¶ Alta, humida, Virg. ¶ Liquida, Ouid.

Stamen, gracile, tortum, Operoſum, Ouid.

Stellæ, quæ & ſiderea, & Aſtra, poetis dicuntur, quãquã Stellæ à Sideribus differant, ut apud Macr. & Home. Int. ¶ Palantes, ſigna ſplendida, micantes, candidæ,

? 1 ?

fulgentes, Lucret. ¶ Altæ, aureæ, conuexæ, arduæ, igneæ, ardentes, fati conſciæ, aeriæ, ætheriæ, aſtra Titania, Virg. ¶ Candidæ, Horat. ¶ Fuluæ, Tibull. ¶ Summæ, Propert. ¶ Signa cæleſtia, honoratæ, perennes, ignes nitidi, cæleſtes, radiantes, claræ, frigidæ, Lucidæ, Ouid.

Stellarum ratio, Inuenta Phœnicum, Propert. Thales enim qui de his rebus diligenter exquiſiuit natione fuit. Phœnix, ut ait Hyginus, & Plinius, Phœnicum, inquit, gens in gloria magna eſt literarum inuentionis & ſiderum. Et, ut author eſt Strabo, à Phœnicibus Aſtronomia & Arithmetica ad Græcos emanauit.

Stercus, tetrum, Lucretius.

Steſichorus poeta, qui & Tiſias dictus eſt, Euphorbi, uel ut alii Euphemi, ut alii Euclidæ, ut alii Hyetis, ut quidam Heſiodi filius, uel ex Himera Siculus, uel ex Metaurea Italus, tametſi complures tradiderunt eum ex Pallanteo Arcadiæ Catanã Siciliæ profugiſſe, ibiq; diem obiiſſe, & ante portam, quæ ob id Steſichoria dicta eſt, ſepulturæ mandatum. Natus Olympiade. XXXVII. periit. LVI. floruit iiſdemtemporibus quibus & Pythagoras. Scripſit autem Dorica lingua vſus de grauiſſimis rebus Libros. VI. & . XX. Ferunt Helenæ vituperatione ſcripta occæcatum, mox ſomnio monitum ut Palinodiam recantaret, recantata protinus incolumem reſtitutum, Luſciniamq; auem in ore infantis ceciniſſe, Suidas, Pauſanias, Pli. Euſebius, Tzetzes in Heſiodũ. ¶ Grauis, Horat.

Sthenelus Capaneo Hipponi filio, & Euadne natus, Diomedis auriga, qui pro Græcis in bello Troiano fortiſſime ſe geſſit, author Homerus. ¶ Impauidus, ſciens pugnæ, Horat.

Stimulus, amarus, Virg.

Stipula, leuis, Virg.

Stirps, imus, Virg.

Stiria, horrida, Virg.

Stola, longa, Tibull.

Strages, confuſa, Virg.

Stramen, agreſte, Virg.

Stridor, acutus, Horat. ¶ Raucus, Ouid.

Striges aues, de quibus ita Plin. Fabuloſum arbitror de Strigibus ubera eas infantium labris immulgere. Eſſe in maledictis iam antiquis ſtrigem conuenit, ſed quæ ſit auium conſtare non arbitror. ¶ Nocturnæ, Horat. ¶ Violentæ, Tibull. ¶ Auidæ, noctis aues, Ouid.

Strophium, teres, Catull.

Strymon Thraciæ amnis, Macedoniæ terminus, urbem Edonida alluens, ortus in Hæmo, Memorandũ, in ſeptem lacus eũ fundi, priuſquã dirigat curſum, Primũ Palæſtinus à Palæſtino Neptuni filio nũcupatus, poſtmodũ Strymon, à Strymone Martis & Helites filio, qui audita Rheſi morte ſeſe in fluuium præcipitauit, authores Plutar. Strabo, Mela, Pli. ¶ Deſertus, Virg. ¶ Iſmarius, niueſus, Ouid.

S tymphalides aues, dictæ à Stymphalo Arcadiæ monte, ſiue à Stymphalide lacu. Eas ænea tabula Hercules in fugam mandauit, vt ſcribit Apollonius Rhodius. Alii eas ab Hercule interfectas malunt, Mnaſeas uero Stymphali Herois & Ornithis filias perhibet, atque ab Hercule ob denegatum hoſpitium interemptas, Pauſanias, Iſido. Apollonii interpres, Plutarch. ¶ Volucres Arcadiæ, uncis timendæ vnguibus, Lucret. ¶ Stymphalia monſtra, Catull.

S tyx palus apud inferos Oceani filia, vt finxit Heſiodus. Apud Pheneum Arcadiæ vrbem ſane Stygis aquæ ſtant, ſic enim uocant Lethalis aquæ ſtillicidium, quam ſacram hominũ fecit opinio, Herodotus, Strabo, Suidas. E ſaxis fluit, nec odore differens, nec colore. Epota ſtatim necat, author Pli. ¶ Atra, pice terrens, palus innabilis, triſtis, Dii cuius iurare timent & fallere numen ex Homero & Heſiodo. Virg. ¶ Palus nigra, Tibul. ¶ Iners, aqua imperiurata, ima, Ouid.

S VBER, arbor minima, cui glans peſſima, rara, cortex tantum in fructu præcraſſus ac renaſcens, atque etiam in denos pedes undique explanatus, uſus eius ancoralibus maxime nauium, piſcantiumque tragulis, & cadorum obturamentis, præterea in hyberno fœminarum calceatu, quãobrem nõ infacete Græci Corticis arborẽ appellant. Sũt qui fœminam Ilicem uocent, atque ubi non naſcitur Ilex pro ea Subere vtuntur, in Carpentariis præcipue fabricis, ut circa Elim & Lacedæmonem. Nec in Italia tota naſcitur, atque in Gallia omnino Pli. ¶ Silueſtre, Virg.

S uccus, validus, Ouid.

S udor, ſalſus, Lucret. ¶ Immũdus, Gelidus, Virg. ¶ Frigidus, ceruleus, Ouid.

S ueui Germaniæ populi iuxta Rhenum, qui potentia & hominũ frequentia cæteros antecellunt, Cæſar, Pli. Strab. ¶ Genus acre, Ouid.

S ulci, putres, Virg.

S ulfur, viuum, Virg. ¶ Viuax, Luridum, Ouid.

S ulmo urbs Marſorum, mari incumbens, P. Ouidio poeta ciue inſignis, XC. millibus ab urbe diſtans, Pli. Strabo, Ouidius. ¶ Aquoſus, Gelidus, gelidis uberrimus vndis, Ouid.

S uperbia, dura, dãnoſa, Ouid.

S uperſtitio, uana, Virg.

S upplicia, dira, triſtia, Virg.

S uræ, teretes, Ouid.

S us, Setiger, Lucret. ¶ Immundus, Virg. ¶ Ignauus, Ouid.

S YENE Inſula ditionis Aegypti à fine Aethiopiæ, Strabo, Plinius. ¶ Calida, Ouidius.

S yluæ, frondiferæ, profundæ, ingentes, Crebræ, Lucretius. ¶ Virentes, Catull. ¶ Sacræ, altæ, tecta ferarum, denſæ, Virg. ¶ Formidoloſæ, Horat. ¶ Secretæ, Tibul. ¶ Vmbroſæ, Propert. ¶ Prærupiæ, fragoſæ, opacæ, nemoroſæ, Latæ, iugoſæ, arduæ, Ouidius.

S yluanus Syluarum pecoriſque deus, ex Crathi paſtore & Capellæ concubitu

editus, cuius pars inferior erat Caprina, quū́ eum dominus educaret timens ne feri
tas eius noceret ſuis, clam eum tollit in Syluam, & ibi deſtituit, quē quia in Sylua
primū agreſtes conſpexere, ut deum uenerati Syluanum appellarunt, author Pro
bus. Hic, ut ait Seru. Cypariſſum puerū dilexit, qui habebat mā́ſuetiſſimam Ceruā́,
hanc quū Syluanus neſcius occidiſſet, puer eſt extinctus dolore, quē amator deus in
Cupreſſum arborem huius nominis uertit, quā́ pro ſolatio portare dicitur. ¶ Tenerā́
ab radice ferens cupreſſum, Syluarū pecoriſq; deus, Virg. ¶ Tutor finiū, Horat.

S *yluani, monticolæ, Ouid.*

S *ymplegades Inſulæ ponti, quæ per Byzantiaci oris anguſtias aſperrimū nauigantibus*
fecere tranſitum, ab aliis Cyaneæ, Planetæq; hoc eſt errant, itemq; Orci portæ
nuncupatæ. Traditæ fabulis inter ſe concurriſſe, quoniam paruo inter ſe diſcretæ
interuallo ex aduerſo intrantibus geminæ cernebantur, paulūq; deflexa acie coeū
tium ſpeciem præbebant, Strabo, Pli. Theocriti interpres. ¶ Cyaneæ, altæ, inſta
biles, Ouidius.

S *yracuſæ Siciliæ ciuitas, quā́ Archias à Corintho nauigans condidit. Itaq; ciuitas et*
agri felicitate, & naturali portuū cōmoditate ad tantū cumulū diuitiarū euaſit,
ut iam prouerbio peruulgatum ſit quū ad locupletes & ſumptuoſos loquimur. Vo
bis ne decima quidem Syracuſanorū adeſt. Quinq; conſtabat urbibus, mœnia ſtad.
C. & LXXX. continens. Eam pompeius magnus uaſtauit, Cæſar Auguſtus ex
parte reſtituit, Strabo Pli. Cicero in Verrem. ¶ Arethuſides, fontē .n. habet Arethu
ſam in pelagus fluuiū emittentem, Strabo Cicero, VRBS, Syracoſia, Ouid.

S *yri, qui & Aſſyrii, ut Herodoto fere ubiq; placere uideo, Xenophon Syros ab Aſſy*
riis ubiq; ſeparat, Philoſtephanus & Plutarch. Syros eoſdem & Aſſyrios dici cō
tendunt, Syros uero à Syro Sinopes Aſopi fluminis & Apollinis filio, Strabo tamen
Aſſyriam in proxima Babyloniæ regione nouit, in qua Ninus & Niſibus urbes, &
ad orientem ſolem deuexa Meſopotamiæ pars Adiabene, Syriam uero quæ comple
ctatur Aegyptios, Phœnicas, Cilices, & aliquot Euxini populos, & uſq; ad Sinopen
pertendat. Eſt quando Syros Herodotus accipit quos Arabicū pelagus alluit, Syriā
præterea Palæſtinam memorat: & in ponto Syros Thermodontis, & Parthenii
fluminis accolas, nuſquā́ maior authorū inconſtantia. ¶ Palæſtini, Tibul.

S *yrtes in ora Lybiæ, maior, & minor, Maior noningentorum & XXX. ſtad. habi*
tum habet, diametrum in receſſum mille & D. quanta fere eſt oris Latitudo.
Minoris ambitus eſt mille & Sexcentorū ferè ſtadiorū, oris Latitudo DC. Maio
ris ac minoris Syrtis difficultas eſt q: cū multis in locis fundum ſit cœnoſum pp
affluxus & refluxus maris contingit vt multi in breuia incidentes inhæreſcant, &
rara nauigia euadant, quapropter eminus nauigant, cauētes ne incaute à uentis depre
henſi in ſinus illidant, Strabo, Salluſtius, Pli. ¶ Vaſtæ, inhoſpitæ, Gætulæ, Virg.
¶ Æſtuoſæ, barbaræ, Horat. ¶ Horrendæ, Tibull.

TABURNUS Apuliæ mons, oleæ fertilis, ut ſcribit Probus. ¶ Magnus, Virgilius.
Taberna, obſcura, Horat.
Tabes & Tabum, turpis, atra, crudelis, triſtis, Virg. ¶ Mortifera, funeſta, ſqualida, Ouidius.
Tabula uota, uotiua, Horat. ¶ Picta, Tibull.
Tædia, ſollicita, Horat.
Tænarus Laconicæ promontoriũ, à Tænaro Euryti Icari & Ermedæ Damaſicli filio, vbi celeberrimum Neptuni templum extat. Huic propinqua ſpelunca eſt, per quam Cerberum ab inferis eductum ab Hercule fabulæ canunt, Strabo, Pli. Ariſtophanis interpres. ¶ Imuiſum, horridum, Horat.
Tagus Hiſpaniæ amnis auriferis harenis celebratus, cui Toletani impoſiti ſunt, Plin. Strab. ¶ Aurifer, Catul. ¶ Beatus, Ouid.
Talaria, aurea, Virg.
Tali, eburni, Propert.
Talpæ ſubterraneũ animal, à quibus ſuffoſſum in Theſſalia oppidũ author eſt Varro, Pli. ¶ Oculis capti, Virg.
Tanais amnis Scythiæ ex Rhiphæis montibus defluens, quem Scythæ Silyn uocant. Idem & Iaxartes nominatur, antea Amazonius nũcupatus, ꝙ in eo Amazones ſeſe abluant, deinde Tanais à Tanai Beroſi & Lyſippes Amazonis filio, Plutar. Diodorus, Strab. Plin. ¶ Niualis Virg. ¶ Extremus, diſcolors, Scythicus, Horat.
Tantalus Iouis & Plutus filius, alii generis ſeriẽ ita tradunt, Tmoli & Plutus Tantalus, Tantali & Eurynaſſæ Pelops, Broteas, Niobe, Pelopis & Hippodamiæ Atreus, Thyeſtes, Dias, Cynoſurus, Corinthius, Hippalmus, Hippaſus, Cleon, Argeus, Alcathus, Aelius, Pittheus, Troezen, Nicoppe, Lyſidice, ex Axioche Chryſippus Nothus, qui à fratribus occiſus in puteum deiectus eſt, Atreus ex Cleola Diantis filia Pliſthenẽ genuit, ex quo & Eriphyle Agamẽnon & Menelaus, & Anaxibia. Diuitiis & gloria inſignis in ea Aſiæ parte quã Paphlagoniam uocant habitauit, Plurimum diis ob generis claritatem carus. Poſtmodũ felicitatem ſuam inſolẽter ferens, immortalium deorum ſecreta, quæ menſæ communione atꝗ conſuetudine didicerat, palàm protulit hominibus, qua ex cauſa & viuus pœnam tulit, & poſt obitum ueluti fabulis traditum eſt, apud inferos perpetuis tormentis punitur. Ei namꝗ ſaxum impendere, illũꝗ ſiti & eſurie perpetua laborare, cum tamen ad aquã ſtet, pomaꝗ in caput immineant, perhibent, authores Suidas, Athenæus, Tzetzes, Homerus, Euripides eiuſꝗ Int. & Diodorus, Hyginus. ¶ Miſer, Lucret. ¶ Pelopis genitor, conuiua deorum, Pelopis parens, Superbus, Horat. ¶ Infidus, Propert. ¶ Taciti vulgator, proditor, Ouid.
Tapetum, & Tapes, pictum, altum, pulchrum, Virg.

T arentum Calabriæ urbs, à Tara Neptuni & Nymphæ indigenæ filio, qui & Taræ flumini quo Tarentum perfunditur nomen dedit. Pauſanias, Strabo, Pli. Iuſtinus. ¶ Saturium, in finibus Tarentinorum eſt locus quem Saturum uocant, unde & Satura palus, quidam dicunt tum ob agri bonitatem, tum ab loco quodam Saturo, qui eſt prope Tarentum, Saturum cognominatum, author Probus. Extat & Apollinis reſponſum Phalanto datum: Σατύριόν τοι δῶκα, τάραντά τε πίονα δῆμον οἰκῆσαι καὶ πῆμα Ἰαπύγεσσι γενέσθαι. Satyriũ, ait Steph. regio prope Tarẽtũ. HERCVLEVM, Virg. ſiue a Phalanto qui octauus ab Hercule fuit, ut Seru. autumat, ſiue ab inſigni Herculis imagine ex ære, quod Lyſippi opus à Fabio maximo Ioui Capitolino oblatum eſt ut ſcribit Strabo, ſiue quod Heraclea Tarenti nomen fuit, ab Hercule, qui Tarentinos bello domitos in poteſtatẽ redegit, author Ariſtoteles. ¶ Sacrum, Lacedæmonium, regnata rura Phalanto, Horat.

T arquinius ſuperbus, de quo apud Liuium. ¶ Iniuſtus, dirus, Ouid.

T . Tatius Sabinorum rex, qui Sp. Tarpeii filia auro corrupta, arcem, quæ poſtmodum Tarpeia dicta eſt, tenuit, Dionyſ. Alicarnaſſ. Liuius. ¶ Ferus, Propert. ¶ Oebalius, Ouid. Nam Sabini Lacedæmoniorum Coloniam ſe fuiſſe uolunt, eiſque multa fuere iura Laconica, Plutarch. Dionyſ. Alicarnaſſeus.

T arracina vrbs ſupra Vfentem fluuium, Circæis proxima, antea Trachina, hoc eſt aſpera vocitata, & Volſcorum lingua Anxur dicta. Cui obiecta eſt Palus ingens quã duo amnes efficiunt, Pontina dicta, olim. XXIII. urbium locus, Steph. Strab. Pli. ¶ Trachas, obſeſſa palude, Ouid.

T auri, fortes, Virg. ¶ Validi, Tibull. ¶ Graues, Propert. ¶ Truces, cornigeri, aratores, Ouid.

T aurus, ſignum cæleſte, qui dicitur inter aſtra eſſe conſtitutus quod Europam incolumem tranſuexit in Cretã, ut Euripides dicit. Nonnulli aiunt cum Io in bouem ſit cõuerſa ut Iupiter ei ſatisfacere uideretur, inter ſidera conſtituiſſe, quod eius prior pars appareat ut Tauri, ſed reliquum corpus obſcurius uideatur. Expectat autem exortum ſolem, cuius oris effigiem quæ continent ſtellæ Hyades appellantur, author Hyginus ¶ Candidus, Virg. ¶ Bos Agenoreus, Ouid.

T aurus cognomento Marathonius, quem quum Hercules Cretenſem agrum ubique uſque ad Tethrinem fluuium deuaſtantem Euryſtheo detuliſſet, in Campos Argiuos dimiſſus eſt. Ille fugiens per Iſthmum Corinthium in Atticam peruenit ad populum Marathonium, & alios & Androgeona Minois filium necauit, Theſeus Taurum in arcem egit, deæque immolauit, Pauſanias, Plutarchus, Diodorus. ¶ Creteus, Ouid.

T aurus mons Ciliciæ, qui ab Eois ueniens litoribus, Chelidonio promontorio diſterminatur. Immenſus ipſe, & innumerabilium gentium arbiter, dextero latere Septentrionalis, ubi primum ab Indico mari exurgit, Læuo meridianus, & ad occaſum tendens, mediamque diſtrahens Aſiam, niſi opprimenti terras occurrerent maria. Exadit uſque ad cognata Rhiphæorum montium iuga, nouis nominibus quocunque

incedit inſignis, Imaus prima parte dictus, mox Edigis, Paropamiſſus, Circius, Chambades, Pharphariades, Choatras, Oreges, Oroandes, Niphates, Taurus. atꝗ ubi ſe quoꝗ exuperat, Caucaſus, ubi brachia emittit; ſubinde tentanti maria ſimilisꝗ Sarpedon, Coraceſius, Cragus, iterũꝗ Taurus, Plinius, Strabo. ¶ Frigidus, Tibull. ¶ Cilix, Ouid.

T*axus arbor graciliſꝗ, & triſtis, ac dira, nullo ſucco, baccifera, Mas noxio fructu, Lethale quippe baccis in Hiſpania præcipue uenenum ineſt, Vaſa etiam uiatoria ex ea vinis in Gallia facta mortifera fuiſſe compertum eſt. Hanc Seſtius Smilacem à Græcis uocari dixit, & eſſe in Arcadia tam præſentis ueneni, ut ſi qui dormiant ſub ea, cibumue capiant, moriantur. Sunt qui & Taxica hinc appellata dicant uenena, quæ nunc Toxica dicimus, quibus ſagittæ tinguntur. Repertum innoxiam fieri, Si in ipſam arborẽ clauus æreus adigatur, Dioſcorides, Plinius.* ¶ Cyrnea, *Corſica inſula, quæ à græcis Cyrnos à Cyrno Herculis filio dicitur, Corſica vero à Corſi puella bouum cuſtode, in Liguſtico mari Thuſco propior ad meridiem uergens, Taxo abundat, in qua arbore mel quod fit amarum admodum exiſtit, author.* Diod. Steph. Plin. ¶ Nocens, Virg. ¶ Funeſta, Ouid.

T*aygeta numero multitudinis, & Taygetus numero ſingulari, mons Spartæ imminens, nobilis cotibus ferro acuendo, & Smaragdis Medicis ſimilibus, Magna montis pars ad formam puppis eminens terræmotu abrupta eſt, Prius Amyclæus mons dicebatur, deinde Taygetus à Taygete nympha quam Iupiter compreſſit. In eo Apollinis & Bacchi delubrum erat, itemꝗ flos Chariſium nomine, quo mulieres ut viris ſuis gratioſiores eſſent coronabantur, ex Plinio, Strab. Plutarcho.* ¶ Virginibus bacchata Lacænis, Virg.

TECMESSA *Teuthrantis, ut alij Teleutantis, filia, ex qua Aiax Telamonis Euryſacem genuit, author Tzetzes in uaria hiſtoria.* ¶ Captiua, Horat. *Nam illam in bello Troiano captiuam duxit, Teuthrante rege interfecto, author Dictys Cretenſis.*

T*ectum, ſummum,* Virg. ¶ Sublime, Ouid.

T*edæ faces ex Teda arbore quæ reſinam fundit cognata Pino, Pinaſtro, Piceæ, Piceaſtro, Abieti, Larici, abundans ſucco, parcior, liquidiorꝗ quàm Picea, flammis ac lumini ſacrorum etiam grata, Plinius, Theophraſtus.* ¶ Pingues, Lucret. ¶ Iugales. *Nouam nuptam quinꝗ pueri faces accenſas manibus geſtantes præire ſolebant, Plutarcho, Feſto.* SPINEAE, Catull. *In eoſdem ſitus comitatur & ſpina, ait Plinius, nuptiarum facibus auſpicatiſſima; quoniam inde fecerint paſtores qui rapuerunt Sabinas, ut author eſt Maſſurius. Nunc facibus Carpinus, & Corylus familiariſſimæ.* ¶ Caſtæ, Virg. ¶ Pineæ, Ouid.

T*ela, tenuis,* Virg. ¶ Pendula, Ouid.

T*elamon Aeaci & Endeidis filius, qui ex Aegina inſula abiit Salamina, ubi ſumpta uxore Salaminiorũ regis filia imperauit inſulæ, qua defuncta Eriboeã Alcathi Atheniẽſis*

yxorem duxit, poſtmodum Troiano interfuit bello unà cum Hercule, qui Telamo-
ni Heſionem Laomedontis filiam tradidit ob eius egregia merita; primus enim per
vim urbem intrauerat, authores Pindarus, Diod. ¶ Æacides, Ouid.

Telchines Maris filii, qui primi Rhodum è Creta profecti inhabitarũt. Ferũt ſanè eos
una cũ Caphyrna Oceani filia nutriſſe Neptunũ ab Rhea illis datũ. Fuiſſe quoq;
eos aiunt quarũdam artiũ inuentores, aliaq; ab ipſis utilia permulta in vſum homi-
nũ deducta. Statuas inſuper deorũ fabricaſſe primo, quædamq; antiqua eorum no-
mine fuiſſe appellata. Nam apud Lydios Apollo Telchineus, Iuno ac Nymphæ
apud Ialyſios Telchiniæ, apud Camireos Iuno Telchinia dicuntur. Incantatores et
uolunt eos fuiſſe, & tanquam magos nubes himbres grandinem niuem inducere, ac
mutare proprias formas quũ uellent, ſolitos. Inuidi quoq; in doctrina artium extite-
re, primiq; ferrũ & æs fabricati ſunt, nam & Falcem Saturno fecerũt. Eorum
nomina referunt, Actæus, Megaleſius, Ormenus, Lycus, Mimon, & Nicon. Hos
quidam & Curetas eſſe autumant, Tzetzes, Strabo, Diod. ¶ Ialyſii, Ouid. Ialy-
ſus, Lindus, Camirus, Solis ex Rhodo filii Rhodũ inſulam tenuerunt; urbibusq;
ſinguli nomen dederunt, Strabo, Diodorus, Pindari interpres.

Telegonus Vlyſſis & Circes filius, qui patrem roſtro piſcis qui Trygon dicitur à ma-
tre accepto interemit, ut tradit Oppianus, & Euſtathius. ¶ Parricida, Horat.
¶ Ææus, Propert.

Telemachus Vlyſſis & Penelopes filius, à Caſſiphone ſorore interfectus, ob occiſam
à ſe Circen matrem, Lycophronis interpres, Home. ¶ Penelopæus, Ouid.

Telemas qui prædixit Polyphemo aliquando futurũ, ut ei oculus effoderet ab Vlyſ-
ſe, Vaticinio inſignis. Eurymi filius, authores Home. & Theocritus. ¶ Eurymi-
des, Ouid. ex Home. τήλεμος εὐρυμίδης ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο.

Telũ, volatile ferrũ, Lucidũ, Lucret. ¶ Martium, acutũ, ſæuũ, Virg. ¶ Æratũ,
Tibull. ¶ Vulnificum, penetrabile, iaculabile, exitiabile, violentũ, bellicum,
forte, miſſile, Ouid.

Temo, æreus, Virgilius.

Tempe Theſſaliæ loca amœnitate præcipua, de quibus ita Pli. & Strabo. In eo curſu
Tempe uocant V. M. Paſſ. Longitudine, & ferme ſeſqui iugeri latitudine, ultra
viſum hominis attollentibus ſe dextra læuaq; leniter conuexis iugis. Intus ſua luce
uiridante allabit Peneus, Viridis calculo, amœnus circa ripas gramine, Canorus
auium concentu, accipit amnẽ Titareſium è Titaro monte fluentem, nec recipit, ſed
olei modo ſupernatantem, (ut dictum eſt ab Homero) breuiq; ſpatio portatum ab-
dicat, pœnales aquas, dirisq; genitas argenteis ſuis miſceri recuſans. Ab his locis
(ut ſcribit Diodorus) ubi lata ſtagnabat in campis aqua, Hercules ducta foſſa, aquã
deduxit, Theſſaliæ circa Peneum fluuiũ campos fertiles præbens, Strabo uerò
ait. Antiquis aũt ſæculis, ut fama eſt, totus campus ſtagnabat, quem aliis ex parti-
bus montes coërcebant, cum etiam Litus altiora campis haberet loca. Terræ autem
motibus factis abrupta ſunt quæ nunc uocantur Tempe, & ab Olympo abſciſſa,

Oſſa,

Oſſa, & hac Peneus effluxit in mare, & oram illam ſiccatam reddidit. ¶ Viridã-
tia, Catull. ¶ *Frigida, Peneia*, Virg. ¶ *Theſſala, uentis agitata*, Horat.

T*empeſtas, ſæua, opaca, uolans*, Lucret. ¶ *Fœda, miſeranda, ſonora*, Virg.
¶ *Horrida*, Horat.

T*empla, delubra, fana, decora, ſancta*, Lucret. ¶ *Alta, ſacrata*, Virg. ¶ *Sacra*, Tibull.
¶ *Sublimia, uenerabilia*, Ouid.

T*empora, caua*, Virg.

T*empus, immenſum*, Lucret. ¶ *Irreparabile*, Virg. ¶ *Edax rerum*, Ouid.

T*enebræ, cæcæ*, Lucret. ¶ *Immundæ*, Propert. ¶ *Pruinoſæ*, Ouid.

T*enedos Inſula è regione Ilii, habens in circuitu ſtad. M. CC. antea Leucophrys di-
cta, poſtea Tenedos à Tene filio Cycni Neptuni filii, extra Helleſpontum poſita
Sigæis aduerſa litoribus*, Strab. Interpres Hom. Plin. Mela, Hyginus, Cicero.
¶ *Inſula notiſſima fama*, Virg.

T*entoria, candida*, Ouid.

T*erebinthus arbor in Syria. Eſt aũt & Maſcula ſine fructu, fœminæ duo genera,
alteri fructus rubet lentis magnitudine, alteri pallidus. Cum uite matureſcit, non
grandior faba, odore iucundior, tactu reſinoſus circa Idam Troadis. Sed in Ma-
cedonia breuis arbor hæc atq; fruticoſa. In Damaſco Syriæ magna, Materies ei
admodum lenta ac fidelis ad uetuſtatem, eximii ac nigri ſplendoris*, Dioſcorid. Pli-
nius. ¶ *Oricia*, Virg. *ab Orico Macedoniæ oppido à Colchis condito, author*
Plinius, Stephanus.

T*ereus, Daulidis rex, quæ & Drymæa dicitur iuxta Delphos pauliſper ad orientem,
vbi quæ de Tereo Thrace in Vpupam mutato, & Philomela fabulis uulgata
ſunt patrata perhibentur. Verum Thucydides ad Megaram ſcribit. Loco autẽ no-
men à denſitate arbuſtorum inditum eſt, δάυλους enim denſos appellant. Home-
rus quidem Daulida dixit, Poſteri uero Dauliam*, Strabo, Plinius, Pauſanias.
¶ *Threicius, Odryſius, ſæuus, barbarus, crudelis, ferus, Sithonius, Thracius,
Iſmarius*, Ouid.

T*erga, dura*, Ouid.

T*erra, Tellus, frugiferens, dædala, uiuida, magna, omniparens, alma, ferax, rerum
commune ſepulchrum, alta*, Lucret. ¶ *Dura*, Catull. ¶ *Maxima, iuſtiſſi-
ma, iacens, uaſta, optima*, Virg. ¶ *Bruta, nuda, iners*, Horat. ¶ *Benigna*, Tibull.
¶ *Iuſta*, Propert. *ex Menandro, quia tantũdem reddit quantũ accepit, & eo am-
plius.* ¶ *Magna parens, uiuax, opaca, omnifera, lata, prodiga, fœcunda, optima
matrum*, Ouid.

T*error, trepidus, teter*, Lucret. ¶ *Gelidus*, Ouid.

T*ethys Cœli & Terræ filia, Oceani coniux*, Heſiodo. ¶ *Longæua, cana, Ti-
tanis*, Ouid.

T*eucrus Scamandro & Idæa nympha genitus, qui Troadi primũ imperauit, & ſubie-
ctos populos à ſe Teucros nominauit*, Diod. Dionyſ. Alicarnaſ. ¶ *Maximus*, Virg.

Teucer Telamonis ex Heſione Laomedõtis filius, qui Troia euerſa quũ ſine Aiace fratre in patriã Salamina reuerſus eſſet, à patre expulſus, Cyprum tenuit, auth. Euripides, Pindari interpres. ¶ Salaminius, Impauidus, Horat.

THAIS meretrix famoſiſſima Attica, quã Alexander magnus ſecũ habuit, poſt cuius obitũ Ptolemæo primo Aegypti regi vxor fuit, ex qua Leontiſcũ & Lagũ filios ſuſtulit, et filiam Irenen, quam Solon vxorem duxit, auth. Athenæus. ¶ Menandrea. Propertius.

Thamyris, & Thamyras, Philammonis & Argiopæ, ſiue Arſinoæ Parnaſſiæ nymphæ filius, cuius mater ex Boeotia in Thraciã ad Odryſas populos trãſmigrauit. Fuit Lini diſcipulus. Vates octauus, ſiue ut alii, quintus añ Home. Hic cũ plurimũ in muſicis excelleret ex Oechalia proficiſcẽs, cũ apud Dorion Achaiæ urbẽ Muſas in certamẽ prouocaſſet, ab eis ſupatus Cithara atq; oculis priuatus eſt. Citharam in Balurã fluuiũ proiecit. In primis canorũ cõcinnũq; carmen eius fuiſſe tradunt, bellũq; Titanũ aduerſus deos dimicatũ carmine condidiſſe. Hunc primũ pueri amore captũ fuiſſe proditũ eſt, Hymenæũ ſcilicet Calliopes & Magnetis filium in deliciis habuiſſe. Nonnulli vero Cretenſem Talonem, ſiue Talũ Rhadamanthi puerũ amore captũ dicunt. Sunt qui Laium aſſeuerent Chryſippũ Pelopis filium hunc ad vſum rapuiſſe. alii Italos primos in diutinis bellorum expeditionibus neceſſitate coactos maribus fuiſſe abuſos autumant. Cæterũ omnes ferè in hoc conſentire videntur, Iouem Cretenſem Ganymedis pueri forma pellectũ maſculæ veneris primum apud omnes fuiſſe authorem, authores Home. Diodor. Pauſan. Plutarchus, Athenæus, Suid. Homeri interpres. ¶ Cantor, Prop.

Thapſus inſula iuxta Syracuſas penè fluctibus par. Seruio. Eſt & altera in Africa Straboni Pliniоq;. ¶ Iacens, Virg.

Theatrum, magnum, Lucret. ¶ Altum. Virglius. ¶ Cauum, Propertius. ¶ Marmoreum, Ouid.

Thebæ Ægypti urbs Heliopolis nuncupata, quam Buſiris condidit. Cuius mœnia CXL. ſint ſtadia ambitu cõplexa. Eam magnis ædificiis ac ſpecioſis deorũ templis aliiſq; ornamentis honeſtauit. Simili modo & priuatorũ domos uſq; ad quartã vel quintam contignationẽ conſtruxit. Ciuitatem inſuper omnem omniũ non Aegypti ſolũ, ſed etiam totius orbis reddidit feliciſſimam. Huius urbis propter eius potentiam excellentiamq; ubiq; diffuſam & Poeta meminit, inquiens, Aegypti Thebas ornatas ædificiis, in qua urbe centũ ſunt portæ, inq; earũ qualibet cuſtodes ducẽtos excellere equis & curribus aiunt. quidam aſſerunt non centum portas fuiſſe ciuitatis, ſed plures, egregiaſq; templorũ portas, à quibus centũ ſit tanquam plurimarũ portarum dicta. Ex ea viginti millia curruũ ad bellũ prodire, receptacula quoq; equorum centũ, quorum ſingula ſupra ducentos equos caperent. iuxta flumen inter Memphim ac Thebas Libyam uerſus fuiſſe dicunt. Plura apud Diodorum, Strabonem, Solinum, Plinium. ¶ Palmiferæ, Propertius, Palmæ Thebaicæ, ſiue Thebaides, quæ & in tota Aegypto copioſe proueniunt à Dioſcoride & Plin.

commemoratur.

Thebæ Boeotiæ vrbs, Heptapyli à ſeptem portis dictæ, quarũ vnà ab Electra Cadmi ſorore nomen accepit, altera à Proeto viro indigena, Tertia à Nete, quã chordam Amphion in ea dicitur excogitaſſe. Quarta Cranea. Quinta Hypſiſta, ſuper quam Hypſiſti Iouis templũ erat. Sexta Ogygia. Septima Homolois. Cadmus ex Boeotia profectus bouem ducem quam ex armento Pelagontis filii Amphidamantis emerat ſecutus condidit, unde & nomen, Socios habuit ad construendam vrbem Hyperenora, Vdæum, Echionem, Chthonium, Creontem, Pelora, ex Draconis dentibus editos. Ex Ouidio, & Euripidis & Apollonii, & Lycophronis interprete, & Pauſania. Strabo tradit Cadmum arcem Cadmeam muro uallaſſe, & regnum ſuis poſteris reliquiſſe, qui deinceps arci Thebas addiderunt. ¶ Echioniæ, ab Echione, Horat. ¶ Cadmeæ, Dirceæ, veteres, Propert. ¶ Aoniæ, Oedipodioniæ, ab Oedipo Laii Thebanorum regis ex Iocaſta Creontis filio, qui per ignorantiam occiſo patre (quemadmodum illi Oraculum dixerat, ut refert Chalcidius, Caue vetitos liberum ſulcos feras, Generatus ille te mactabit impie, Et omnis aula reſpergetur ſanguine) Thebanum regnum tenuit, ignotam matrem uxorem duxit, quatuorq; ex ea genuit liberos, Eteoclem, Polynicem, Iocaſtam, Iſmenen. Alii tradunt Oedipum ex Iocaſta genuiſſe Phraſtorem & Laonytum, ex Eurygania vero Periphantis filia Iocaſtã, Antigonẽ, Iſmenen, à qua Iſmene Boeotiæ fons, Ethcoclẽ et Polynicẽ, qua mortua Aſtymeduſam Stheneli filiã duxit. Hi itaq; quũ ad ætatem perueniſſent paterna impietate cognita Oedipum coegerunt ob dedecus non egredi domum. Ipſi ſumpto regno fœdere ſanxerunt, vt ſinguli alternis annis regnarent, primuſq; imperii annus Eteocli maiori natu cederet. Is acto anno, petenti ex fœdere renuit tradere regnum fratri. Inde bellum maximum exortum, quo vrbs capta eſt, Sophocles, Euripides Diodorus. ¶ Vrbs Draconigena, Ouidius.

Thebani, Sidonii, anguigenæ, proles Mauortia, Ouid.

Thebæ, ſiue Theba, Cilicum ciuitas in Troade, quam Achilles populatus eſt. Eam Eetion Andromaches pater tenuit, prius Atramytion appellata eſt. Atramus enim genere Pelaſgus aliquando in Idam quæ Lyciæ ſubiacet profectus, vrbem ex ſuo nomine Atramytion condidit. Cũq; Theben filiam locare in matrimonium vellet, eaq; propter formæ raritatem à multis peteretur, hanc procis conditionem propoſuit, ut Gymnico certamine inito premium illa uictori cederet. Itaq; pluribus ſuperatis Hercules ſuperuenit, qui uictor uxorem aſſumpſit, & urbem ſub Placio Ciliciæ monte construxit, atq; ab uxoris ac montis nomine Hypoplacias Thebas appellauit. Strabo, Plinius, Homeri interpres. ¶ Eetioneæ, Ouidius.

Thelephus, ut alii Telephus, Herculis ex Auge Alei Arcadiæ regis filius, Hercules nanq; in Arcadiam profectus ad Aleum regem diuertit, ibi cum filiam Augen ab ſe cognitam grauidam reliquiſſet ad Stymphalon tranſiit, Aleus tumore uentris

ſiliæ cognito, quæ ſuit quis eam corrupiſſet, at illa Herculem reſpondente, fidem di ctis abnuens pater, eam nauiculario in mari mergendam dedit. Illa in nauim deducta, iuxta Partheniũ montem in ſylua quadam filiũ peperit, eoq; inter uirgulta abſcondito ad nauim redit. Nauiculator deinde eam dono dedit quibuſdam ex Caria in Aſiam profecturis, qui Augen Myſiæ regi Teuthranti tradidere, Infantem in Parthenio relictũ paſtores Corythi regis quũ reperiſſent à cerua exhibito ubere nutriri, ad regem detulerũt. Quem Corythus ut filiũ educans, Thelephi, eo quod fuerit à Cerua nutritus: θηλὴ nãq; mamma, ἔλαφος cerua dicitur, nomen dedit. Hic uir factus matrem quærens uenit in Delphos, reſponſoq; accepto ut in Myſiã nauigaret ad Teuthrantem regem, inuenta matre, cognitoq; cuius eſſet filius, magno in honore habitus eſt, Teuthras liberis maribus orbatus Argiopen filiam Thelepho deſpondit, regnuq; ſucceſſorem inſtituit. Ad hũc ferme modũ Diodo. rem narrat, & ex parte tangit Pauſanias. Euripides uero prodit Augen ab Aleo patre, cũ ab Hercule compreſſa deprehenderetur, in urna quadam cũ Thelepho filio impoſitam, & in mari demerſam eſſe, ſed Palladis prouidentia urnam ad Caici hoſtia tranſmiſſam euaſiſſe. Teuthrantem quũ eos excepiſſet, Augen in uxorem, Thelephũ etiam pro filio habuiſſe, quæ fabuloſa Strabo exiſtimat. Verũ Teuthrantem & Thelephũ regioni imperaſſe quæ Teuthraniæ & Caico proxima eſt. Thelephi vulnus à ſe inflictũ Achilles herba, quæ ob id Achilleos uocat, ſanauit. Alii primũ ærugnem inueniſſe vtiliſſimam emplaſtris, atq; ex cuſpide gladio in vulnus decuſſiſſe ferunt, author Plin. ¶ Myſus iuuenis, Propert. à Myſia maiori, quæ per Phrygiam & ſupra Troadem in Galatiam vergens late patuit, nam & Teuthraniam, quæ ſupra Aeoliam eſt, Myſi habitarunt ex Europa profecti. Sunt autem quatuor Myſiæ, in Europa ſuperior & inferior, in Aſia maior & minor. Maior poſtmodum Aeolis dicta eſt, ex Plinio, Mela, Strabone, Ptolemæo. ¶ Lyrneſius heros, hoſtis Achilleus, dux Myſus, Ouid.

Themis, Cœli Terræq; filia, quam diuinandi artem, ſacra cultuſq; deorũ introduxiſſe dicunt, eaq; quæ ad bene uiuendum & pacem pertinent oſtendiſſe. Hanc eius nuptias fugientem Iuppiter in Macedonia compreſſit, hinc & Ichnis oppido datum nomen à puellæ ueſtigiis quæ ſecutus eſt & legit Iupiter, quum eam perquireret, in eo Themis Ichnea colebatur. Præterea hanc deam putabant quæ præciperet hominibus id petere quod fas eſt, eandemq; id eſſe quod & fas eſt. Et ante Apollinem Oraculum in Parnaſſo tenuiſſe, atq; Deucalioni ſortem dediſſe, Autho. Homer. Orpheus, Heſiodus, Lycophron, Philetas, Diod. Strab. Suid. Feſtus, Ouid. ¶ Venturi præſcia, fatidica, ſacra, alma, Parnaſſia, Ouid.

Themiſtocles Neoclis filius Athenienſium dux, cuius geſta memoriæ cõmendarunt, Thucydides, Plutarch. Iuſtinus, Æmylius Probus. ¶ Neoclides, Ouid.

Theocritus Praxagoræ & Philinnes filius, ut alii, Simmichi, Syracuſanus, quanquã alii Coum fuiſſe malint, uerum Syracuſas tranſmigraſſe. Magno Doridis linguæ ſucceſſu Bucolica conſcripſit. Bucolicorum uero poetæ tres enumerantur, Hic, et

Moſchus

Moſchus Siculus, & Bion Smyrnæus, ex quodã loco quẽ Phloſſam appellant, author Suidas. ¶ Paſtor Siculus, Syracuſius, Virg.

Theophane Biſaltidis filia formoſiſſima, quã Neptunus in Arietem verſus compreſſit vnde natus eſt Aries aurato vellere inſignis, author Hyginus. ¶ Biſaltis, Ouid.

Thermodon amnis Scythiæ primũ Cryſtallus appellatus, qui hoſtiis nonaginta ſex in mare prorumpit, ortus ad Caſtellum quod vocant Phanaræã, præterq́; radices Amazoni montis lapſus. Fuit & oppidũ eodem nomine, Strabo, Plutar. Pli. Apollonius Rhodius. ¶ Celer, Prop. ¶ Ciius fœmineæ cognitus turbæ, Ouid.

Thermopylæ paruuſq́; & anguſtus uiatoribus à litore Locros petentibus, & ex Theſſalia tranſitus. Nam Oeta mons Theſſaliæ in cacumen attollitur, & in rupes acutas præcipiteſq́; finitur, paruumq́; tranſitum relinquit, quẽ Pylas, id eſt portas & anguſtias, uocitant, Sunt. n. Portæ ipſius Græciæ inter Parnaſſum et mare, vigintiquinque pedũ latitudine, atq́; Thermopylas, quia ibi ſunt prope θέρμαι id eſt calidæ aquæ magno in honore vti Herculi à Pallade conſtructæ, Strabo, Liuius, Pli. Int. Demoſth. Vlpianus, & Harpocration. ¶ Oetææ, Catull.

Theſeus Aegei, ut alii Pandionis Athenarũ regis, ut alii, Neptuni ex Aethra Pitthei filius. Cæterũ Ægeus, poſt Melitẽ Opletis filiam, itemq́; Chalciopen Chalcodontis filiam, Aethrã duxit, poſt quã Medeã ſibi matrimonio copulauit, ex Athenæo, et Euripidis Int. de Theſeo quicquid à nobis deſiderari poterat accuratiſſime ſimul, & copioſiſſime proſecuti ſunt Diodorus, Pauſanias, Plutarchus. Illud tantũmodo hoc loco referre li. et propter Virgilii carmen, Sedet æternũq́; ſedebit infœlix Theſeus, quod ex Apollonii interprete, & in Phocicis pauſania didicimus, Panyaſim poetam ceciniſſe Theſeo & Pirithoo ſaxum ingens corpori innatum quod eis loco ſedis, ac vinculorum ſit. Addit Apollonii et Homeri Interpres, Herculẽ quũ iam portis Orci appropinquaſſet Theſeũ immobili ſede ſedentẽ ab inferis eduxiſſe, Pirithoum vero nulla ratione, nullis uiribus ab immobili ſaxo diuellere potuiſſe, id quod Horatius tetigiſſe uidetur quã ait, Nec Lethæa ualet Theſeus abrumpere charo uincula Pirithoo. Item Theſeum uxores plures habuiſſe, Helenam, Ariadnam, Hippolyten Cercyonis, Itemq́; Sinidis filias, Meliboeam Aiacis matrem, Hippen, Æglen, Phædram, Phereboeam, Athenæus. ¶ Ingratus uir. Tibull. ¶ Maximus, fortiſſimus, Aegides, Cecropides, inclytus, Troezenius, apud Troezenem namq́; urbem nutritus eſt, Diodorus, NEPTVNIVS heros, magnanimus, generoſus, periurus, Ouid. ut qui fidem Ariadnæ promiſſam fregerit ac uiolarit, qua de re longum Ouidii, & Catulli carmen.

Theſſalia regio hinc Atticam, illinc Macedoniam habens, multis antea nominibus dicta, à Pyrrha Deucalionis uxore Pyrrhæa, ab Aemone rege Pelaſgi filio Aemonia, demũ ab eiuſdẽ, ſiue ut alii uolunt, Philippi filio, Theſſalia, uniuerſa regio ab Aleuato Pyrrhæ filio quatuor in partes diuiſa eſt, Theſſalioten, Pelaſgioten, Phthioten, Hiſtiæoten, authores Stephanus, Strabo, Pli. ¶ Aemonia, niualis, Horatius.

Theſpiades, ſiue vt in nõnullis codicibus, Theſtiades, quinquaginta Theſpii filiæ, Ipſe

vero Theſpius Teuthrante Pandionis Athenarū regis filio natus eſt, vt ſcribit Stephanus & Euſtathius, ut Diodo. fuit nobilis Athenienſis Erechthei filius, qui imperans ei, quæ ab illo denominata eſt regioni, ex pluribus uxoribus filias genuit quinquaginta, Hercules puer adhuc, ſed robore præſtans, cupiens ex eis prolem ſuſcipere, vocato ad ſacrificiū patre, quū opipare illi epulas paraſſet, accerſitis filiabus ſingulatim cognouit omnes, ex quibus geniti quinquaginta & duo mares, maior etenim natu cū minori ſorore geminos ædidit, omnes eiuſdem ferme ætatis, cōmuni nomine Theſpiadæ dicti ſunt, auth. Herodotus, Athenæus, Diodo. Suidas, Pauſanias, Euſtathius, Arnobius. ¶ Teuthrantia turba, Ouid.

Thetis Nerei ex Doride, ut Heſiodus, ſiue, ut Dares Phrygius, Chironis filia, qui Nereus in Pelei ac Thetidis nuptiis dictus ſit. Hanc Iuppiter pulchritudine corporis inductus, quū in cōnubiū peteret à Prometheo admonitus Parcas ceciniſſe, quicunque Thetidis fuiſſet maritus eius filiū patria fore laude clariorem, ne id quod ipſe Saturno patri feciſſet pati cogeretur, deſtitit Thetim uelle ducere vxorem, & Prometheū pro beneficio à vinculis liberauit, Peleus vero Thetim in Sepiam piſcem mutatam rapuit apud Promontoriū Magneſiæ quod eam ob cauſam Sepias dictum eſt. Euripidis Int. Plinius, Hyginus. ¶ Pulcherrima, cana, Neptunine, Catull. ¶ Filia Nerei, Virg. ¶ Marina, cærula, Horat. ¶ Nereis, Tibull. ¶ Aequorea, pulchra, aquoſa, numen aquarum, Ouid.

Thiene vna ex Hyadibus, quæ Bacchi nutrices fuerunt, & Dodonides nymphæ appellatæ ſunt, Hyginus, Interpres Homeri, Sunt qui, ut ait Athenæus, Muſas Bacchi nutrices fuiſſe uelint, Theophraſtus vero Nymphas reuera Bacchum enutriſſe aſſerit. ¶ Dodonis, Ouid.

Thiodamas Dryopum in Epiro rex, per quos Hercules cū Deianira uxore, & Hyllo filio iter faciens, incidit in Thiodamantem arantem, à quo cibū cū petiiſſet, ille negauit, Hercules iratus Thiodamantis boues mactauit, Thiodamas Dryopū exercitu cōtracto in Herculem impetum fecit, Hercules exercitu profligato Thiodamantem interfecit, filiūq́ eius Hylam abduxit, author Apollonii interp. ¶ Inhumanus, Ouid.

Thisbe Pyrami amor, Hygino, & Naſonis carmine memorata. ¶ Babylonia, Ouidius.

Thoas Andræmonis filius Aetolorū dux, apud Homerum. ¶ Clarus, Andræmone natus, Ouid.

Thoas Bacchi ex Ariadna Minois filius, ex qua etiam Oenopionem qui Chium tenuit, Staphylum, Latramyn, & Tauropolim ſuſcepit, Thoas uero Lemnū ac Tauricam regionem tenuit nomen à velocitate pedum adeptus. Diodorus, Homeri interpres, Euripides ¶ Magnus, Minous, Ouid.

Tholus, curuus, Ouid.

Thorax, ahenus, Virg.

Thracia regio Europæ in Strategias quinquaginta diuiſa. Ei nomen dedit Thrax Oceani & Parthenopes filius, ut alii Thracia Oceani & Parthenopes filia. Ea à Ponti

lateris fronte uſq; ad Illyricos penitus immiſſa quà latera agit Iſtro pelagoq; con-
iungitur. Regio nec cælo læta nec ſolo, & niſi qua mari propior eſt infœcunda, frigidaq;. Viris aſper atq; indecens corporũ habitus eſt. Cæterum ad ferociam et numerũ ut multi immiteſq; ſint maxime ferax, Mela, Plinius, Strabo; Lycophronis interpres. ¶ Horrida, Catull. ¶ Thraca, memoria, Virg. ¶ Thrace, bello furioſa, Horat. ¶ Biſtonis ora, gelida, armifera, Ouid.

Thraces, Biſtonii, Lucret. ¶ Strymonii, Virg. ¶ Impii, Horat. ¶ Sithonii, Odryſii, Iſmarii, Ouid.

Thule inſula vltima omnium quæ memorantur, ſex dierum nauigatione in ſeptentrionem à Britania diſtans, ubi ſolſtitialibus diebus accedente ſole propius uerticem mundi, anguſto lucis ambitu ſubiecta terræ continuos dies habere ſenis menſibus, nocteſq; è diuerſo ad Brumam remoto, traditum eſt. Strabo, Plinius. ¶ Vltima, Virgil.

Thus, Sabæum, maſculũ, Virgil. quod rotunditate guttæ pendet, maſculũ vocamus: cũ alias non fere mas vocetur vbi non ſit fœmina. Religioni tributum ne ſexus alter uſurparetur, Maſculum aliqui putant à ſpecie teſtiũ dictũ, author Plin. ¶ Piũ, blandum, ſanctum, Tibull. ¶ Sacrum, uotiuum, Solenne, Ouid.

Thybris fluuius inſignis, qui è media fere longitudine Apẽnini finibus Aretinorũ profluit. Etruriam ab Vmbris, ac Sabinis, mox citra. XIII. M. Paſſ. urbis Veientem agrum à Cruſtumino, dein Fidenate, Latinũq; è Vaticano dirimens, antea Thybeus, deinde Thyberinus à Thyberino Albanorũ rege, primũ Albula, à colore dictus, Thybris uero, ut alii perhibẽt, ab amne Siciliæ qui præterit Syracuſas, quẽ Thymbrim Theocritus, Hymbrim Theætetus, Aſclepiades Myrleanus per D. literã Dybrim uocat, ut Virgilius, à Thybri Thuſcorũ rege, qui iuxta hunc fluuiũ, ut Seruius ſcribit, pugnans cecidit. alii uolunt hunc ipſum regem latrocinatum eſſe circa huius fluminis ripas, & tranſeuntibus crebras iniurias intuliſſe, unde Thybris quaſi ὕβρις dictus ſit ἀπὸ τῆς ὕβρεως hoc eſt iniuria. Sunt qui, ut ait Varro, à uicino Veientum regulo Thyberi dixerint appellatũ Thyberim. Sunt qui Thyberim priſcũ nomen latinũ Albulam uocitatũ literis tradiderint, Strabo, Plinius, Seruius, Stephanus. ¶ Tyrrhenum flumen, Thuſcus, lenis, Lydius, Auſonius, Laurens, cælo gratiſſimus amnis. Ex Catone, qui in Originibus ait, Italia circa Thyberim, ut qui inter omnes Italiæ amnes in omnium deorum & principum tutela eſſet, SANCTVS, pulcherrimus, amœnus, corniger, heſperidum regnator aquarum, Virg. ¶ Apenninigena, nubilus, altus, liquidus, pomifer, harenoſus, Lubricus, Ouid.

Thyeſtes Pelopis Tantali & Hippodamiæ filius, qui Atrei fratris Aeropa corrupta uxore imperiũ ad ſe transferre poſſe iudicauit. Hinc ab Atreo eſt regno pulſus, deinde per ſpẽm reconciliationis Atreus fratrẽ reuocauit, cui filios appoſuit epulandos. Poſtmodũ Thyeſtes ex oraculo cũ filia ſua Pelopea concubuit, unde natus eſt Aegiſthus, qui & Atreũ, & Agamẽnonem occidit. Nota res ex Tzetza

monumentis, & Hygino, & Tragœdia Senecæ. ¶ Tantalides, ſceleratus, Ouid.

Thymbra herba, quæ & Cunila appellatur, incultis & aſperis locis naſcens, Plin. Columella. ¶ Grauiter ſpirans, Virg.

Thymum, ſiue thymus, & thyma multitudinis numero, ſurculoſus frutex, exilibus foliis & anguſtis circũdatus, capitulis in cacumine flore purpureo refertis, Gracili ſolo & petroſo prouenit, apibus gratiſſimus, Dioſcorides, Pli. Columella. ¶ Cecropiũ, Virg. propter Hymettũ. ¶ Canum, Ouid. Duo nãq; ſunt genera eius, candidum radice lignoſa in collibus naſcens, quod & præfertur, Alterum nigricans, floriſq; nigri, Theophraſt. Pli.

Thyrſi, molles, Virg. ¶ Frondentes, Ouid.

TIARAS maſculino genere apud Virgiliũ, & Tiara fœminino apud Ouid. capitis ornamentũ in modũ infularũ Magorũ, quod Perſarũ reges tantummodo erectũ ferebant, cæteri principes ac duces parte altera declinans, Strabo, Suidas. ¶ Sacer, Virg. ¶ Purpureus, Ouid.

Tibia, in ſacris Cybeles frequens, cuiq; locus erat ad puluinaria præcinendi, Tibiæ ſacrificæ Thuſcorũ è buxo, ludicræ uero Loto, oſſibuſq; aſininis & argento fiebant. Obliquã tibiam Midas in Phrygia inuenit, geminas tibias Marſyas in eadem gente, authores, Pli. Solinus, Feſtus, Lucretius. ¶ Caua, Lucret. ¶ Barbara, Catull. ¶ Curua, ebur, buxus berecyntia, Virg ¶ Querula, berecyntia, Horat. ¶ Dulcis Tibull. ¶ Rauca, eburnea, Propert. ¶ Buxus rauca, buxum multiforum, Phrygia, arũdo Tritoniaca, propter Palladem Tritoniam, quæ dicitur terebrato buxo tibiam effeciſſe, quã cum inflaret uidit genas intumuiſſe, oriſq; deformitate percuiſa tibiam in Mæandrum fluuium abiecit, quam Marſyas collegiſſe fertur. Teſtes Ariſto. Ouid in faſtis, & Propert. BVXVM Phrygum, Ouid.

Tibicen, Tyrrhenus, propter Lydios modos. Porro Lydii in Etruriam, Thuſciamq; coloni uenerunt, unde Thuſci, & Tyrrheni Lydii appellantur, author Pli. ¶ Pinguis, Virg. uel ꝙ non ſit ſubtilis muſice barbara, uel ꝙ tumeant buccæ inflantis tibias, ut ait Probus, ſiue ut Seruio placet, Pinguis uictimarum carne, ut Plautus in Aulularia. Tibi dabitur pinguior fidicina, quia propter aſſidua ſacrificia pingues fiunt. ¶ Thuſcus, Ouid.

Tibullus poeta Elegiarũ ſcriptor, in quibus teſte Ouidio, & Quintiliano primas tenuit, natus Hircio & Panſa conſulibus, qui annus etiam Naſonis poetæ natalibus inſignis fuit, Plautiam ficto Deliæ nomine celebrauit, ut ſcribit L. Apuleius. ¶ Cultus, Ouidius.

Tibur, urbs in conſpectu Romæ, non longe ab ea diſtans, ut ait Strabo. Conditũ Tibur ſicut Cato facit teſtimonium à Catillo Arcade præfecto claſſis Euandri, ſicut Sextius, ab Argiua iuuentute. Catillus enim Amphiarai filius poſt prodigialem patris apud Thebas interitum Tydei aui iuſſu cum omni fœtu miſſus, tres liberos in Italia procreauit, Tiburtum, Coram, Catillũ qui depulſis ex oppido Siciliæ ueteribus Sicanis, à nomine Tiburti fratris natu maximi urbem uocauerunt, Ita quidẽ

Sextius referente Solino, Pli. tamen Tiburtum Amphiarai filium fuiſſe teſtatur. ¶ Superbum, Tiburtia mœnia, Virg. ¶ Argeo poſitum colono, ſupinum, udum, uuidum, fertile, Horat. ¶ Herculeū Proper. Erat enim Herculi dicatū ut in Priapeio carmine legitur, Gades Herculis, humidūq; Tibur. & Strab. Tibur, inquit, Herculeum eſt. Fuit & Tibure Bibliotheca nobilis in templo Herculi ſacrato, Cuius meminit Gellius. ¶ Argeum, Ouid.

Tigris, quā Hyrcani, & Indi ferunt, animal uelocitatis tremendæ, & maxime cognitæ dum capitur. Totus eius fœtus, qui ſemper numeroſus eſt, ab inſidiatore rapitur equo quam maxime pernici, atq; in recentem ſubinde transfertur. At vbi vacuum cubile reperit fœta, (maribus enim cura non eſt ſobolis) fertur præceps, odore ueſtigans. Raptor appropinquante fremitu abiicit unū ex Catulis. Tollit illa morſu, & pondere etiam ocyor acta remeat, iterūq; conſequitur, & ſubinde, donec in nauē regreſſo irrita feritas ſæuit in litore, author Plin. Eiuſdem nominis eſt fluuius Armeniæ, qui Araxem flumen & Arſacida paludem illabitur, antea Sollax dictus, Tigris uero ꝙ Bacchus in Tigrim mutatus Alpheſiboeam puellam per id flumen tranſtulerit, ex Plutarcho. ¶ Armenia, rabida, Peſſima, atra, Hyrcana, Hyrcania regio Aſiæ cui Caſpii proximi ſunt, ut ait Solinus, ab iis Caſpius ſinus, qui & Hyrcanus dicitur, ut tradit Artemidorus, Stephanus Caspios & Hyrcanos confundit, alii ſeparant. IMMANIS Virg. ¶ Aspera, Horatius. ¶ Gangetica, ſæua, maculoſa, Ouid.

Tilia arbor mas & fœmina, fructus eius à nullo animaliū attingitur, foliorū corticiſq; ſuccus dulcis eſt, Inter corticem & lignū tenues tunicæ multiplici membrana, à quibus uincula Tiliæ uocantur. Tenuiſſimæ earū Philyræ coronarum lēniſcis celebres, antiquorūq; honore. Materies teredinem non ſentit, proceritate perquam modica, uerum utilis. Molliſſima tilia, eademq; calidiſſima, Plin. Theophraſtus, Græci eā Phillyream, & Philyram, ut & Horat. vocant. ¶ Pinguis, Virgilius. ¶ Mollis, Ouid,

Timauus amnis in Aquileienſi agro nouem capitibus exurgens, imo hoſtio emiſſus, è mōtibus delatus decidit in profundum, deinde infra terram abſorptus ſtad. circiter C. & XXX. erumpit in mare, authores, Mela, Pli. Strabo. ¶ Iapis, Mare proruptū, pelagus ſonans, ex Varrone qui ait, hunc fluuium ab incolis mare uocari. MAGNVS, Virg.

Timor, mœſtus, ater, Virg. ¶ Sollicitus, pauidus, conſternatus, Suſpenſus, Ouid.

Tineæ, dirum genus, Virg. ¶ Agreſtes, Ouid.

Tinnitus, acutus, Ouid.

Tireſias uates Eueris, ſiue Eurymi filius, cuius cæcitas in prouerbium abiit, qui quum captiuus Thebarum urbe capta ab Epigonis duceretur, ac de uia ſiti oppreſſus ex Tilphoſſa fonte frigidiſſimo potaſſet, ex hac uita emigrauit, quem ſui ciues magna cum pompa ſepulturæ mandarunt, Deorum illi honores tribuentes. Primū fœmina fuit, ſi Soſtrato poetæ credimus, quūq; Apollini à quo vaticinandi artē edoctus fuerat pa-

ctam mercedem, obſcœnam ſcilicet, dare recuſaſſet, ab eo in marē mutatus eſt. ut
alii tradunt hic aliquādo in fœminā mutatus eſt, uel quia ſerpentes coeuntes vidēs,
fœminam interemit, uel ꝙ Palladem nudam conſpicatus eſt, poſt modū cum ſerpē-
tem maſculum occidiſſet, iterum mas effectus eſt. Idem ab Iunone excæcatus eſt,
ꝙ arbiter electus, maiori concupiſcentia atꝙ ardore fœminas quā viros flagrare iu-
dicauerit, quā ob cauſam Iuppiter eū uaticinandi arte donauit, autho. Callimachus,
Homerus, Pauſan. Euſtathius, Strabo, Ariſtophan. Lycoph. & Homeri interp. A-
thenæus, Diodo. Hygi. ¶ Doctus, fatidicus, augur, Ouid.

T iſiphone vna Furiarū, παρὰ τῷ τίνειν φονεῖς ꝙ puniat interfectores.
¶ Pallida, ultrix, Virgil.

T itanes Cœli Terræꝙ, quæ Titea dicta eſt, filii, numero. XVII. qui ab Ioue ſuperan-
ti in vincula apud inferos miſſi ſunt, Cuſtoſꝙ Saturnus additus, ne vincula fruſtrē-
tur. Eorum maximus Ophion monti, qui ab illo Opbionium dictus eſt, ſuppoſitus.
Hos in Chalcide regnaſſe oſtendunt ritus religionū, Briareo enim rem diuinā Ca-
ryſtii faciunt, ſicut Aegeoni Chalcidenſes, Solinus, Heſiodus, Homeri interpres, Or-
pheus, Diodorus, Hyginus. ¶ Genus antiquū terræ, Virg. ¶ Impii, immanes, iuuen-
tus fidens, horrida brachiis, Horat. ¶ Validi, Ouid.

T ithonus Laomedonte & Strymo, ſiue Rhoeo Scamandri & Caſſandræ filia natus,
quem ferunt ab Aurora in cœlum ſublatum, atꝙ immortalitate donatum, atꝙ illius
ſucco pe fuſum, ad tantam peruenisse ſenectutem, ut tandem optauerit mori, atꝙ ita in
Cicadam verſum, Homeri, & Lycophronis interpres, Diodorus. ¶ Phryx,
Ouidius.

T ityus Elares & Iouis filius, qui tamē Terræ creditus eſt, propterea ꝙ mater eo gra-
uida Iunonis metu eū in ſubterraneis peperit. Ab Apolline & Diana interfectus ꝙ
Latonæ uim inferre tentarit, vel ꝙ Dianam corruperit, apud inferos in nouē iuge-
ra diſtētus Vultures paſcit, Home. Euphorion, Apollonii interpres. ¶ Terræ alum-
nus, Vir. ¶ Raptor, Horat.

TMOLVS Lydiæ mons, à Tmolo Martis & Theogones filio, Tantali patre,
qui huic monti imperauit, qui antea Timolus, & Carmonium, à Carmone Bac-
chi & Alexirhoeæ filio, appellabatur, uitibus conſitus. In huius montis cacumine,
quod vocant, Tempſin. CL. annis habitatores viuunt, Strab, Plutar. Tzetzes, Plin.
¶ Arduus, ſacer. Ob Bacchum cui propter uineta dicatus eſt, author Euripides.
SANCTVS, Ouid.

TOFVS, Scaber, Virg. ¶ Leuis, Ouid.

T olumnius Veientū rex, quē Corn. Coſſus tribunus militum equo deiectum interfecit,
& interfecto ſpolia detraxit, caput abſciſſum ſpiculo gerens hoſtes fudit, Spolia
opima in Templo Iouis Feretrii prope Romuli ſpolia ſolēni dedicatione dono fixit,
auth. Liuius. ¶ Veiens, dux Veius, Proper.

T onitrus, coruſcus, Virg.

Tormentum pro ſupplicio, durum, Ouid.

Tormentum pro machina, ualidum, Lucret. ¶ Murale, Virg.

Tornus, facilis, Virgilius.

Torpedo, & Torpor, grauis Ouid.

Torquis, unca, Propertius.

Torrens, rapidus, Virg. ¶ Spumeus, Ouid.

TRABEA Toga Augurū ex cocco & purpura, Romanorū imperatorum inſigne, quā fibulis annectebant circūdiſtinctam purpura & ſubtemine puniceo, gentilis ea veſtis Romanis ualde honorifica, authores Dionyſius Alicarnaſſ. & Seruius. ¶ Parua, inſigne imperii, Virg.

Trabes, altæ, Virg. ¶ Hymettiæ, Horat. hoc eſt marmoreæ, ut enim Strabo teſtatur, Effoſſio pulcherrimorum marmorum erat ex ora Hymettia. Et L. Craſſus orator, Plinio teſte, colūnas Hymettias habuit, nec tamen plures ſex, aut longiores duodecim pedum. ¶ Longæ, Solidæ, Ouid.

Trachin Theſſaliæ urbs, hoc eſt aſpera, Heraclea quoq; dicta, Conditam ab Hercule Stephanus, à Lacedæmoniis Strabo retulit. Nouit & hanc Homerus, Sophocles & Ptolemæus Heracleam Phthiotidis appellant, Strabo quandoq; Trachiniam, duas eiuſdem nominis prodendo, nouam & ueterem. Meminit & Diodorus, & Herodotus & Pli. ¶ Herculea, Aemonia, Ouid.

Tragœdia, ſeuera, Horat. ¶ Violenta, animoſa, Ouid.

Tremor, gelidus, Virgilius.

Tribuli, aſperi, Ouid.

Tridens Neptuni, magnus, Virg. ¶ Telum tricuſpe, longum, Ouid.

Tripus ſedes ænea habens tres aut quatuor pedes, & deo dicata, ſuper quam Sibylla in Delphis ſedens diuino ſe ſpiritui exponebat, unde diuini ignis radio illuſtrabatur, author Iamblichus, Diodorus quoq; ſcriptum reliquit. Vatem vnam conſtituere, mox & ſubſtruxere machinam qua conſcenſa uaticinari tuto poſſit, habebat illa baſes tres, inde & tripodis nomen inditum. Ariſtophanis item interpres Pythiam Tripodi inſidentem oracula ædere ſolitam ſcribit. ¶ Sacer, Virg. ¶ Phœbeus, Ouid.

Tripudium, citatum, Catullus.

Triptolemus Celei & Meganiræ, uel ut alii ſcripſerunt, Metaniræ, ut alii, Deiopes filius, Muſæi carminibus, ſi tamen Muſæi ſunt, traditum eſt, Triptolemum Cœlo Terraq; editum. Feruntur & Orphei uerſus, quibus perhibetur Dyſaulem Eubuli & Triptolemi patrem extitiſſe, Chœrilus Atheniensis tragicus ſcriptum reliquit, ex Amphictyonis filiabus genitos Triptolemum, & Cercyona. Hunc Bacchus colendis Atticis agris præfecit. Eundem Ceres, (cuius ipſa fuerat nutrix, quiquæ primus uera rota dicitur vſus) in curru Draconum collocatum, ne curſu moraretur, iuſſit omnium

nationũ agros circũeuntem ſemina partiri, modũq; ſerendi docere, quo facilius ipſi, poſteriq; eorum à fero uictu ſegregarentur. Bouem & Aratrũ primus hominum inuenit, quãquã id alii Brigæ Athenienſi aſcribant. Ex Pauſania, Diodoro, Hygino, Pli. ¶ Puer monſtrator aratri, Virg. ¶ Mopſopius, Ouid.

Triton Neptuni ex Celæno Atlantis filius, ut ait Aceſander, Lycophronis interpres tradit Tritonem Neptuni ex Amphitrite filium, umbilico tenus humanã ſpeciem habere, inde uſq; ad caudam Delphinis formam præferre. Pauſanias Tritonem à ſe uiſum perhibet, fuiſſeq; huiuſmodi, Commixta illum eſſe forma hominis cum piſce, caput enim capillo contectum habere, ſed qui neq; facile diſterminetur, colorem q; referat eiuſmodi, qualem in paluſtrium dorſis Ranuncularũ eſſe conſpicimus. Naribus humanis, quãuis ſub auriculis branchias habere uiſatur, os reſciſſum & latum, ferinisq; complures in eo dentes, & glauci oculi, manus cum articulis ad humanã effigiem expreſſis, digitorumq; ungulæ cochlearum oſtreis ſimillimæ. Reliquum corpus tenuibus contectum ſquamulis, caudatum definit in Piſcem, quales Delphinorũ extremæ partes. ¶ Semiferus, immanis, ſitus, Virg. ¶ Ceruleus, Canorus, Ouidius.

Tritonis concha, qua quondã uiſum auditumq; Tritonẽ in quodã ſpecu canentem Tiberio principi nuntiauit Olyſſiponenſium legatio ob id miſſa, Pli. authore. Hanc quoq; fertur cum inuentam excauaſſet ſecum ad Gigantes tuliſſe: & ibi ſonitum quendã inauditum per Concham miſiſſe. Hoſtes autẽ ueritos ne qua eſſet immanis fera ab aduerſariis adducta, fugæ ſe mandaſſe: & ita uictos in hoſtium poteſtatẽ perueniſſe. Ex Hygino. ¶ Sonax, ſiue ut in nõnullis exemplaribus legitur, Sonans, Ouid.

Triumphus, ſuperbus, opimus, Horat. ¶ Præclarus. Tibul. ¶ Lætus, ſacer, magnificus, Ouid.

Trochus, græcus, Horat. hoc eſt à Græcis inuentus, unde & græcum nomen habet.

Troezen Achaiæ urbs ſacra Poſſidoni, id eſt Neptuno fuit, à quo & Poſſidonia olim appellata. Ea ſtad. X V. à mari eminet, urbs & ipſa inſignis. Cæterum cum Pelopis filii Troezen, atq; Pittheus ex terra profecti eſſent Piſæa, alter quidem ſuum urbi nomen reliquit, Pittheus uero poſt eum ſucceſſit in regno. Antea Aphrodiſias, et Saronia, & Apollonias dicta eſt authores Euſtathius, Pli. Euripides, Strabo. ¶ Pittheia, alta, Ouid.

Troia regio, & urbs Aſiæ, quæ prius Idæa, deinde Teucris, poſtremo Troia dicta eſt à Troe qui eam condidit, & à ſe denominauit, inter Idam atq; mare iacens monti contigua, Strabo, Suidas, Stephanus. ¶ Dardania, Catull. ¶ Laomedontea, alta, Neptunia, antiqua, periura, tellus Idæa, dura, Virg. ¶ Aſſaraci tellus, Horat. ¶ Bis Oetæi numine capta dei, Troia bis capta fuit numine, Herculeo, ſemel ab ipſo Hercule, ut ſupra oſtendimus ex Homero, Diodoroq;. Iterum capta eſt ſagittis Herculeis quas Philoctetes poſſidebat, quæ fatũ Troiæ fuerunt, quæq; poſt Troiæ excidium in templo Herculis Thurini à Philoctete collocatæ ſunt. Eadem tertio ab Amazonibus capta eſt, Lycoph. interp. Pauſanias, & Iuſtinus. NEPTVNIA

mœnia, Propert. ¶ Ingens, mœnia Phœbi, Ouid.

Troiani, Troiugenæ, Lucret. ¶ Gens Hectorea, Dardanidæ, gens Dardania, Phrygii, Dardani, Rhœtei, Laomedontiadæ, gens Laomedontea, magni, gens, Pergamea, Virg. ¶ Phryges, Iliaci, Horat.

Troilus Hecubæ & Priami filius, ut alii, Apollinis, ab Achille interemptus. Q. Calaber, Lycophr. interp. ¶ Infelix, Virg.

TVBA, rauca, Barbara, Lucret. ¶ Martia, æs cauum, æs canorum, Virg. ¶ Funeſta, querula, Propert. ¶ Terribilis, fera, canora, Ouid.

Tubæ ſonitus, terribilis, clangor Tyrrhenus, Virg. Tubam enim æream Piſæus Tyrrhenus inuenit, author Plin.

Tubicen, bellicus, Propertius.

Tugurium, pauper. Virgilius.

Tullus Hoſtilius Romanorum rex, Numæ ſucceſſor, qui primus in purpura faſcibus vſus eſt, ac deinceps in ſua domo fulmine conflagrauit, Euſebius, Liuius. ¶ Diues, Horat. Creuerat enim Roma Albæ ruinis, deuictiſq; Sabinis in magna gloria, magniſq; opibus regnum Tulli, ac tota res Romana fuit, author Liuius.

Tumultus, trepidus, fremitũs, Lucret. ¶ Cæcus, flagrans, Virg. ¶ Tremẽdus, Horat.

Tunicæ, tenues, Virg.

Turba, ſonans, Virg.

Turbo in luſu puerorum, uolubile buxum, Virg. ¶ Citus, Tibull. ¶ Celer, Ouid.

Turbo, rapidus, violentus, Lucret. ¶ Indomitus, niger, Catul. ¶ Ater, Virg. ¶ Citus, Horat. ¶ Nimboſus, Ouid.

Turdus auis, edax, Horat.

Turmæ, denſæ, Tibull. ¶ Fortes, Propert.

Turnus rex Rutulorũ, Dauni regis filius, Virgiliano carmine inſignis. ¶ Pulcherrimus, auis, atauiſq; potens, acer, Rutulus, audax, Auſonius, Daunius heros, Virg.

Turris, alta, ualida, Lucret. ¶ Caua, Virg. ¶ Celſa, Horat. ¶ Ardua, Ouid.

Turtur auis, niger, Ouid.

Tuſculum vrbs in conſpectu Romæ, quam uineta coronant, in colle ſita, inde Tuſculum dicta ꝙ difficilem aditum habeat, quaſi τὸ σινύλον id eſt uexans, Telegonus Vlyſſis & Circes filius Tuſculum regno tenuit, ibiq; Mamiliam filiam procreauit, à qua Mamilia familia orta eſt, authores, Strabo, Feſtus, Silius Italicus. ¶ Telegoni iuga, Supernum, Circæa mœnia, Horat. ¶ Mœnia Telegoni, Propert. ¶ Facta Telegoni mœnia celſa manu, Ouid.

Tuſſis, rauca, Lucret. ¶ Mala, Catull. ¶ Anhela, Virg.

TYCHIVS ex Hyla urbe Lydiæ cerdo excellentiſſimus, qui multa fabricatus eſt, præcipueq; Aiacis ſcutum, author Homerus, Strabo, Stephanus. ¶ Doctus, Ouidius.

Tympanum quo vti ſolebant in ſacrificio matris deum, authore Lucretio, Ouidio, Itẽq; Varro. Eandem, inquit, dicunt matrem magnam, ꝙ Tympanum habeat, ſignificari

eſſe orbem terræ. ¶ Tentum, Lucret. ¶ Leue, tuba Cybeles, cauum, Catull. ¶ Molle, Propertius. ¶ Raucum, Ouid.

Typhoeus gigas, qui & Typhon Homero, aliiſq; nuncupatur, Terra, Tartaroq; editus, vt alii Iunone tantum, centū capitibus inſignis, ex quibus ignem ſpirabat, eū Iupiter fulmine contactum monti ſuppoſuit qui uſq; in hunc diem flammas euomit, author Heſiodus, Steſichorus, Strabo, Pindari interpres. ¶ Arduus, Sæuus, Virg. ¶ Centimanus, Terrigena, Typhon terribilis, vaſtus, gigas Trinacrius, Ouid.

Tyrannus, Sæuus, Virg. ¶ Purpureus, Horat. ¶ Magnus, Propert.

Tyras clarus amnis in Ponto oppido nomen imponens, Strabo Plinius, Ptolemæus. ¶ Nullo tardior amne, Ouid.

Tyro Salmonei & Alcidices filia, quæ capta eſt amore Enipei fluminis labentis ex Salmone fonte Piſani agri in Alpheum pulcherrimis vorticibus, Neptunus ſumpta forma Enipei ad hoſtium opertus ingenti unda puellam compreſſit, nati inde ſunt Pelias, & Neleus. Eadem nupſit Cretheo, peperitq; Amythaonem, Aeſonem & Pheretem, authores Homerus, Diodorus, Lycophronis interpres, Strabo, qui diſſentit à Propertio, qui Enipeum qui eſt in Theſſalia amatum à puella ſcribit. ¶ Salmonis, flagrans Theſſalico Enipeo, candida, Propert. ¶ Laudatiſſima forma, Ouid.

Tyros urbs Phœniciæ, à Tyro Phœnicis filio, quondam inſula præalto mari ſeptingentis paſſibus diuiſa, Alexandri oppugnantis operibus continens, diſtat à Sidone nō plus quam, CC. ſtadia. Poſt Tyrum eſt antiqua Tyrus. XXX. ſtad. diſtans, Stephanus, Strabo, Pli. ¶ Cadmea, Propert. à Cadmo Phœnice oriundo, vt ſupra oſtēdimus. ¶ Phœniſſa. Ouid.

V

VACCÆ, Siculæ, Horatius. Vt illud Maronis, mille meæ Siculis errant in montibus agnæ.

Vadimonia, garrula, Ouid.

Vagina, caua, Virg.

Vagitus, æger, Lugubris, Lucret.

Vallis, conuallis, prona, Catull. ¶ Saxoſa, ima, caua, gelida, depreſſa, umbroſa, virens, reducta, obſcura, Virg. ¶ Alta Tibull. ¶ Concaua, opaca, madida, Ouid.

Vallum, aeternum, Propertius.

Vallus, acutus, Virg.

Vannus, quæ & Vallus Varroni, cribrum areale Columellæ. ¶ Myſtica Iacchi, Ob eam cauſam ꝙ Liberi patris ſacra ad purgationem animæ pertinebant, & ſic homines eius myſteriis purgabant, ſicut Vannis frumenta purgant, authore Seruio.

Vapor, tepidus, Calidus, Lucret. ¶ Humidus, Ouid.

Varro Atacinus poeta uico Atace in Prouincia Narbonēſi natus, qui poſtea. XXXV. ætatis ſuæ annum agens, græcas literas ſummo ſtudio didicit, authore Euſebio, Ar-

gonautica Apollonium Rhodium ſecutus conſcripſit. Et puellam Leucadiam elegis decantauit, Propertius, Ouid. quintilianus. ¶ Leucadiæ maxima flamma ſuæ, Prop. ¶ Maris uates, Ouid.

V as, cauum, Ouidius.

Vates, Pii, terrifici, Virg. ¶ Thuſci, Tibull. Nam, ut ait Cicero, quũ magna vis videretur eſſe & in impetrandis, conſulendiſq́ rebus, & in monſtris interpretandis, ac procurandis in auſpicum diſciplina, omnem hanc ex Etruria ſcientiã adhibebant. ¶ Fatidici, Ouid.

Vaticinatio, ars Apollinea, Ouid. Loca uero, ac res vaticinatione inſignitæ fuerunt, Caſtaliæ fons, Colophoniũ fluentum, ſacra quercus. Dodonæus lebes, Tripus Cyrrhæa, Theſprotius Lebes, Ammonis oraculum in libya, Iouis in Dodona, In Branchidis, Delo, Delphis, Colophone, Fuit et oraculum Clarii, Pythii, Delii, Didymæi Apollinis. Tũ etiam in Lebadea Trophonii, in Oropo Amphiarai, in Tyrrhenorum finibus, & Chaldæorum Necromãtiæ. Et alibi oracula Amphilochi, Glauci, Mopſi. (ex Theodoreto.

V ECTES, ærei, Virgilius.

Veii vrbs opulentiſſima urbium Etruſcarum, quæ magnitudinem ſuam ultima clade indicauit. Nam decem annos à Romanis obſeſſa plus cladium intulit quam accepit, poſtremo operibus non ui expugnata eſt à Furio Camillo. Liuius. ¶ Veteres, Propertius.

Vela, Sinus, Lintea, Carbaſa, Candida, Catull. ¶ Nautica, Horat. ¶ Sinuoſa, Prop. ¶ Alba, fluitantia, concaua, fugacia, Ouid.

Vellera, tenuia, Mileſia, Virg. Lana laudatiſſima Appula, & quæ in Italia græci pecoris appellatur, alibi Italica, Tertium locũ Mileſiæ oues obtinent, Appulæ breues villis, nec niſi penulis celebres circa Tarentum, Canuſiumq́ ſummam nobilitatem habent, In Aſia uero eodẽ genere Laodiceæ, Albis circũpadanis nulla præfertur. Hæc Pli. Itẽq́ Columella. Oues generis eximii Calabras, Appulaſq́, & Mileſias noſtri exiſtimabant. Meminit & Cicero in Verrem. ¶ Mollia, Tibullus.

Vellus aureum, ſiue pellis aurea arietis, quo Phryxus & Helle uecti ſunt, quem quũ Phryxus in Colchida delatus ſecundũ oraculum ſacrificaſſet, pellem in tẽplo Martis ſuſpendit, Aeeta rex oraculo admonitus ſe tunc mortem obiturum quũ externi nauigio delati aureum uellus ſuſtuliſſent, hac ex cauſa oſtentauit ſe hoſpites ſacrificare, Templum quoq́ muro circũdedit, Draconẽq́ inſomnem pellis cuſtodiæ incubantem adhibuit, cuſtodeſq́ non paucos ex Taurica regione accitos appoſuit, Argonautæ Medeæ ope atq́ auxilio adiuti, cuſtodibus interfectis, dracone ueneno ſublato, aureo uellere potiti ſunt, Diodorus, Hygin. Ouid. ¶ Aurata pellis, Catull. ¶ Radians, Phryxeum, fuluum, terga aurea, Ouid.

Vena, uitalis Lucret. ¶ Saliens, Virg ¶ Caua, trepida, Ouid.

Venabula, lata, Virg. ¶ Splendida, Cornea, Ouid.

Venator, citus, Horatius.

V enatus, durus, Ouid. Huius inuentorem Perſeũ fuiſſe canit Oppianus.

V enafrum oppidum Campaniæ, unde oleum optimũ, Oppidulũ quidem ipſum in vertice ſitum eſt, præter cuius radicem Vulturnus amnis excurrit, Strabo, Plinius. ¶ Viride, Horat.

V enter, vorax, auidus, Ouid.

V enti, Aſtræo & Auroræ nati teſte Heſiodo. ¶ Flabra, Syluifragi, corpora cæca, ualidi, uiolenti, Lucret. ¶ Aerii, Catul. ¶ Flamina, flatus, hiberni, furentes, animæ, Spiritus, rapidi, procaces, leues, fallaces, tenues, inanes, diſcordes, Virg. ¶ Nigri, celeres pluuii, proterui, uagi, iniurioſi, Horat. ¶ Inſani, Aeolii, Tibul. ¶ Sæui, fortes, ferroces, fratres Aſtræi, mobiles, crudeles, truculenti, indomiti, ſonantes, rapaces, æquorei, nimboſi, Ouid.

V enenum, uirus, acre, cæcum, Lucret. ¶ Malũ, atrum, nigrum, Virg. ¶ Theſſalũ, colchicum, ut & Virg. Has herbas, atq; hæc Ponto mihi lecta venena, Ipſe dedit Mœris, naſcuntur plurima Ponto, DIRVM, toxicum, Horat. à Taxo arbore, ut Pli. ut Paulus Aegineta q; eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quas dicunt græci τοξεύματα. ¶ Tetrum, Propert. ¶ Piceum, funeſtrum, feriale, peſtiferum, ualidum, ſomniferum, portentificum, nocens, impium, edax, Marſum, Ouid. Marſi Italiæ populi Albæ proximi, à Marſo Circes filio, ſiue à Marſya Phrygio, ſerpentiũ virulentorum domitores ſunt, & incantationibus, herbarũq; ſuccis faciunt miracula medelarum, Eadem ui præditi fuere Pſylli Libyæ populi, qui ad unum omnes flante Auſtro arenarũ montibus operti ſunt, authores Herodotus, Strab. Plin. Solinus, Gellius, Silius.

V enia, pudens, Catullus.

V enus e Cœli pudendis & ſpuma maris edita, ut canit Heſiodus; quatuor Veneres coluit antiquitas ut ait Cicero, quarũ prima Cœlo & die nata: cuius Elide delubrũ videmus, altera ſpuma procreata, ex qua & Mercurio Cupidinem ſecundũ natum accepimus. Tertia Ioue nata & Dione: quæ nupſit Vulcano. Sed ex ea & Marte natus Anteros dicitur. quarta Syria Tyroq; concepta: quæ Aſtarte uocatur, quam Adonidi nupſiſſe traditum eſt. ¶ Aeneadum genitrix, hominũ diuumq; voluptas, alma, ſancta, Lucret. ¶ Zephyritis, à Zephyrio Aegypti promontorio, quod Veneris Arſinoes ſacellum habet, ut ſcribit Strabo. Eiuſdem nominis promontoriũ eſt in Cypro eodem authore. ARSINOE. Veneris Arſinoes præter Strabonem meminit etiam Hyginus, Arſinoe vero urbs in Cyrenaica Africæ. Itemq; oppidum & portus in Cypro, Straboni, Plinioq;, GRATA Canopeis incola litoribus. Amathuſia, Catull. ¶ Formoſa, Cytherea, quia ut primum nata eſt Cythera appulit, Heſiodus. ACIDALIA, uel quia iniicit curas quas Græci ἀκίδας dicunt, uel certe à fonte Acidalio qui eſt in Orchomeno Boeotiæ ciuitate, in quo ſe Gratiæ lauant quas Veneri conſtat eſſe ſacratas, ipſius enim & Bacchi filiæ ſunt, author Seruius. Acidalii fontis meminit & Suidas, & magnum Etymologicon. DIONÆA, pulcherrima, Idalia, diua creatrix, dea candida, aurea, Virg. Epitheton quo frequentiſſi-

me Homerus utitur. Dicta aurea à campo Memphi proximo qui Aureus dicitur, ubi Veneris aureæ templũ extabat. Colebatur & Venus aurea apud Leſbũ, quẽadmodũ & apud Lycios olympiæ nomine, authores Proclus Lycius in hymnis, D. Iuſtinus martyr. Interpres Home. Diodo. ¶ Erycina, Venus (inquit Diodo.) cõmorata eſt in Sicilia circa Erycem, in Cypro circa Cythera, ac Paphum, in Aſia circa Syriam, ob eas peregrinationes Venerẽ tũ Erycinã, tũ Cythereã, tũ Paphiã, tũ Syriam incolæ appellarunt. RIDENS, quia teſte Heſiodo, ridens apparuit cũ primũ in lucẽ prodiit, inde ei freq̃uẽs Epitheton φιλομειδὴς apud Homerum. DIVA potens Cypri, mater ſæua Cupidinũ, decens, regina Cnidi, Cnidos Rhodiorũ inſula, ubi Venus Praxitelis opus, quã vt viderent multi nauigauerunt Cnidũ, auth. Pli. REGINA Paphi, Læta, marina, Horat. ¶ Magna, mitis, Leuis, Cypria. Tibull. ¶ Geminorũ mater amorũ, Cythereia, tenera, Æneæ genitrix, æquore nata, pæta, Dione, pulchra, blanda, Appias, Ouid. ab aqua Appia Veneris tẽplo e marmore facto ſubdita, ut ſupra diximus.

Vepres, hirſuti, Virg.

Ver, iucundũ, Catull. ¶ Purpureũ, nouum, himbriferũ, ſerenum, rubens, hudũ, ſudũ, Virg. ¶ Breue, tepidum, Ouid.

Verbena, herba quã Romani Verbenacam quoq;, & Criſtam gallinaceam vocant, quæ nulla nobilitatis Romanæ plus habet. Non aliunde ſagmina in remediis publicis fuere, & in ſacris legationibus quàm verbenæ. Hac ſemper & legati cũ ad hoſtes, clarigatũq; mitterentur vſi, id eſt res captas clare repetitũ, vnus itaq; Verbenarius vocabat. Hac Iouis menſa uerritur, domus purgant luſtrantq;. Genera eius duo ſunt, ramuli vtriuſq; plures, tenues, cubitales, anguloſi, folia minora quàm quercus, anguſtioraq; diuiſuris maioribus, color glaucus, radix longa, tenuis, Naſcitur vbiq; in planis aquoſis Ex Dioſcoride, Plinioq; ¶ Pinguis, Virg ¶ Caſta, Horat. hoc eſt pura, ſacra, ut exponit Acron.

Verbera, ſæua, Virg.

Veritas. nuda, Horat.

Vermina, ſæua, Lucret.

Vertex, altus, ſublimis, Virg.

Vertigo, torta, Proper.

Vertumnus deus, Etruriæ princeps, cuius ſignũ colebatur Romæ in ultimo uico Thuario ſub baſilicæ angulo flectentibus ſe ad dexteram. Deus aũt eſt uertendarũ rerũ, hoc eſt mercaturæ, Vertũnalia menſe Octobri agebant, Varro, Aſconius Pædianus, cauſas nominis percurrit Proper. ¶ Thuſcus, Propert. ¶ Iuuenis, Ouid.

Veru telum, Sabellum, Virg.

Veſpertilio, leuis, Ouid.

Veſta Saturni Rheæq; filia, quæ prima ſtructuram domus inueniſſe fert, authores Home. Orpheus, & Diodo. Veſtæ ante alios deos ſacrificare priſcos conſueuiſſe teſtat Pauſanias. L. Florus ſcribit imprimis focũ Veſtæ Virginibus colendum

Numam dediſſe, ut ad ſimulacrum cæleſtiũ ſiderũ cuſtos imperii flãma uigilaret. Nec aliud Veſtam quàm uiuam flammam intelligendũ docuit Ouidius, cui Plotinus quoq; aſſentit. Plura apud Plutarchũ, & Dionyſium Alicarnaſſeum. ¶ *Mater, potens, æternus ignis, Ignes æterni, cana, Virgil.* ¶ *Aeterna, Horat.* ¶ *Sacra, Propert.* ¶ *Troica. Hoc enim numen Troianũ fuit, & ſacra Veſtæ ex Troia in Italiam uexit Aeneas. Templum illi Albæ erexit Aſcanius, authores Dionyſius, & Macrobius, & Silius canit. Et uos virginea Lucentes ſemper in ara Laomedonteæ Troiana altaria flammæ.* ILIACA, *caſta, Ouid. Nam & Veſtales. XXX. annos neceſſe erat manere innuptas & caſtas, author Plutarchus.*

V *eſtalis uirgo, Troica ſacerdos, uirgo tacita, Horat. quædam enim ſacra Veſtæ erant quæ aliis uidere nec proferri quàm Veſtalibus licebat, quædam ipſi per erãt in templo quorum neq; Pontifices, neq; uirgines cognitionẽ hẽrent, Dionyſ. Plutar.* ¶ *Sacerdos æterna, Ouid. Nã tametſi licebat illis. XXX. anno tranſacto impune nubere depoſitis uittis at reliquis ſacerdotii inſignibus, pleræq; tñ ad ſeniũ & mortẽ uſq; pudicitiã uirginitatemq; ſeruabant, deterritæ maxime earum quæ nupſiſſent (infelicibus exitibus, Plutar.*

V *eſtæ templũ, ædes tacita, Ouid.*

V *eſtis acu facta, Phrygia ueſtis, Virg. Nam acu facere ideſt pingere Phryges inuenerunt, ideoq; Phrygiones appellati ſunt, author Plin.*

V *eſulus mons celſiſſimum in cacumen elatus in finibus Ligurum, Pli. Solinoq;, unde Padus profluit.* ¶ *Pinifer, Virg.*

V *eternũ, olidũ, Catul. qm̃, ut ait Ariſt. putredo quiete interioris qualitatis conſiſtit, et ptes corpis quæ minime reſpirare pñt immobileſq; hñr male olent.* ¶ *Graue, Virg.*

V *etuſtas, longinqua, Virgil.* ¶ *Inuidioſa, ſpatioſa, edax, longa, Tabida, Ouid.*

V FENS *flumen ſupra quod Tarracina oppidũ, Pli.* ¶ *Gelidus, Virg.*

V. IATOR, *cautus, Ouid.*

V *iburna, lenta, Virgil.*

V *icia legumen, Tenuis, Virg.*

V *icti, triſtes, Virgil.*

V *ictoria, palma, nobilis, Horatius.* ¶ *Diua ſuperba, Tibullus.* ¶ *Ardua, Ouid.*

V *imen, tenue, lentum, Virg.* ¶ *Fructicoſum, Ouid.*

V *incula, tenacia, arcta, Virg.* ¶ *Turpia, Propert.* ¶ *Grauia, Ouid.*

V. *indemia, mitis, Virg.*

V. *ineta, læta, Lucretius.*

V. *inum, latex uitigenus, Bacchus, Lucret.* ¶ *Thyonieũ, Catull. à Semele Bacchi matre, quæ Thyone à ſacrificiis ei impenſis dicta eſt, ut ait Diodorus, quãquã Panyaſis Thyonen Bacchi nutricem canit.* ¶ *Donum Baccheium, Latex Lyæus, liquens, Mæonium, Virg. aut Tmolium intelligit, cui per ſe nõ eſt gratia, ut uino, ſed cuius dulci admiſto reliquorum duritia ſuauitatem accipias, ſimul & ætatẽ, qm̃ uetuſtiora protinus uidẽtur, authore Pli. aut uero, Nectar quod circa Olympũ Lydiæ fieri prodit Athenæus, aut Meſſogite, à monte Lydiæ qui Meſſogis dicitur Stepha.*

Strab.¶ Lyæus,iocoſum,Mareoticū,hoc eſt Alexandrinū,à Maria fonte in Alexādria,& eiuſdē nominis ciuitate fonti contigua,quæ prius quidē maxima fuit,nunc autem uicus,quæ nomen accepit à Marone Bacchi exercitus duce,ut ſcribit Athenæus.CÆCVBVM,Cæcubus ager Cāpaniæ ſinui Caietano proximus,Cæcubo uino antea generoſitas erat celeberrima in paluſtribus populetis ſinu Amyclano,Strabo,Athenæus,Pli.CHIVM,à Chio inſula Ioniæ,poſita inter Samū & Leſbum,quā Aethaliam Ephorus priſco nomine appellat,Metrodorus & Cleobulus Chiam,à niue que χιών dicit,itemq; Macrin,& Pityuſam,quæ præter inſigne marmor habet & uinum.Et apud Chios uinū nigrum factum fuiſſe tradidit Theopompus,Primoſq; ab Oenopione Liberi patris filio,qui inſulam tenuit,uitē ſerere didiciſſe,authores Pli.& Athenæus. DVLCE.Horat.¶ ISmarium,Maroneū,Vino antiquiſſima claritas Maroneo in Thraciæ maritima parte genito,quod uicies tāto addito aquæ miſcendum Home.prodidit.Illac quū nauigaret Vlyſſes,eodem authore,à Marone Euanthis filio ſacerdote Apollinis qui Iſmarum montem tenebat,cū alia dona accepit,tum utres uino Maroneo plenos,quorum unum poſtea ſecum detulit in antrum Polyphemi,& illum ſopiuit,propinatis eo aliquot caliçibus, METHYMNAEVM,Propert.

Vinum Ariuſium,non autem Aruiſium,inter Chia uina gratioſius,& græcanicorum optimum,cuius genera tria,auſterum,dulce,& inter hæc medium,ab Ariuſia Chii loco aſpero,& importuoſo ſtadiorum.CCC.q̄d quia eſſet optimum Ariſteum uocabant,authores Athenæus,Pollux,Strabo,Stepha.Ser.Pli,niſi q; apud Stephanum Arſyſia non Ariuſia legitur.Certe in græcis quos ego uiderim codicibus Athenæi & Strabonis,necnon in antiquiſſimis Virglianis exemplaribus Ariuſia conſtanter legitur.¶ Nouum nectar.Virgil.

Vinum Falernum inter Italica cōmendatum Secunda authoritas Falerno agro erat,& ex eo maxime Fauſtiniano,Exoleſcit hoc quoq; copiæ potius,quā bonitati ſtudentium.Falernus ager à Ponte Campano læua petentibus urbanam Coloniam Sylanam Capuæ contributam incipit,Fauſtinianus autē circiter quatuor miliaria à uico prope Cedias,qui uicus à Sinueſſa ſex milibus abeſt,nec ulli in uino maior authoritas.Solum uino℞ hoc flāma accendit.Tria eius gña,auſterum,dulce,tenue,quidam ita diſtinguunt.Summis collibus Gauranum gigni,mediis Fauſtinianum,imis Falernum,ex Pli.Athenæo,Strab.¶ Seuerum,ardens,Horat.¶ Fumoſum,Tibull.

Vinum Leſbium,quod modice aluum aſtringit,facileq; egerit,Leſbium Chio addidit Eraſiſtrati maximi medici authoritas,circiter.D C.annum urbis Romæ.Habet & Protropon inter tranſmarina uinum,quod in Leſbo dulce naſcit,& iam Prodromon uocatum ab aliquibus,autho.Athenæus,Pli.¶ Innocens,Horat.

Vinum Maſſicum,quod æque cum aliis certat ex Maſſico,Gauranoq; monte Puteolos,Baiaſq; proſpectans,Pli.¶ Bacchi maſſicus humor,Virg.¶ Obliuioſum,Horat.

Violæ,quibus grandis eſt honos.Ea℞ plurima genera,purpureæ,Luteæ,albæ,nigræ,Plantis omnes ut holus ſatæ,Hippocrates,Theophraſtus,Plinius,Cæterum Viola

græcis Ios dicit, ab Io Inachi filia, cui terra Violam in pabulũ protulit, author Cõſtantinus Cæſar. ¶ Molles, pallentes, nigræ, Virg.

V iolentia, uehemens, Lucret.

V ipera ſerpens quæ ſola terra dicitur condi. Huius dentes gingiuis conduntur. Hæc eadem prægnans ueneno, impreſſo dentium repulſu uirus fundit in morſus, author Pli. ¶ Mala, Virg. ¶ Atra, Horat.

V ir, audax, Tibull.

V ires, robuſtæ, uiuidæ, acres, ualidæ, Lucret. ¶ Duræ, Virg.

V irgilius Maro, in cuius Laudes ſequendas Virgilio Laudatore opus foret. ¶ Felix Aeneidos author, ſummus, Ouid.

V irginitas, Seuera, Ouid.

V irgines, teneræ, Catull. ¶ Nitidæ, Horat.

V irgo ſignũ cæleſte, quã Heſiodus Iouis & Themidis filiam dicit. Aratus aũt Aſtræi & Auroræ filiã exiſtimat, φ eodem tpe fuerit quũ aurea ſecula hominũ, & eorũ principem fuiſſe demonſtrat, propter diligentiã & æquitatem Iuſtitiam appellatam. Neq; illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neq; nauigio quẽquã uſum eſſe: ſed agris colendis uitam agere conſueuiſſe. Sed poſteros qui ſint nati minus officioſos, magis auaros cœpiſſe fieri. Quare minus Iuſtitiam inter homines fuiſſe uerſatam. Deniq; eam perueniſſe uſq; eo dum diceret. Heu heu heu genus hominũ natũ. Itaq; non potuiſſe pati amplius, & ad ſidera euolaſſe. Sed hãc alii Fortunã, alii Cererẽ dixerũt, & hoc magis nõ conuenit inter eos, φ caput eius nimiũ obſcurũ uidet. Nõnulli etiam Erigonen Icari filiam dixerunt. Alii autem Apollinis filiam ex Chryſothemi natam, & infantem Parthenon dictam, eamq; φ parua interierit ab Apolline inter ſidera collocatam. Hæc ex Hygino. ¶ Erigone, Iuſtitia, Virgil.

V irgulta tenera, auia, tarda, Virg.

V irtus, feruida, egregia, Catull. ¶ Viuida, Virg. ¶ Ardua, Horat. ¶ Viuax, expers Sepulchri, Ouid.

V ita, dulcis, fugiens, Lucret.

V itis primũ in Olympia prope Alpheũ inuenta. Eſt aũt Elidis locus ſtadiis octo ab ea diſtans, ut Theopompus ait, contra Hellanicus ſcriptũ reliquit inuentã in Plinthine Aegypti vrbe, quã ob cauſam Dion Academicus uinoſos Aegyptios appellauit: author Athenæus. ¶ Lenta, Catull. ¶ Læta, alma, Precia. Cuius duo genera magnitudine acini diſcernunt, quibus materies plurima, unaq; ollis utiliſſima, folio apio ſimilis, Pli. Columella. PVRPVREA, Rhætica, quã præcipue Cato laudibus extulit. Et Pli. In Veronenſi item Rhætica, Falernis tantũ poſthabita à Virgilio. Eſt & Rhætica eodem authore uitis à maritimis alpibus appellata, breuis, conſerta acino, degener uino. ARGITIS minor, Virg. à Candore dicta ut ait Probus, in ſublimibus fertilis, uaſtis materiis & uuis exhuberat, humillimis tabulatis aptior, auth. Columel. ¶ Fœcũda, Falerna, Horat. ¶ Tenera, Tibull. ¶ Pãpinea, Ouid.

V ites Amminea, ab Ammineis Theſſaliæ populis qui ſuæ regiõis uites in Italiã trãſmiſerunt, ut tradit Ariſtoteles in Politicis. Macrobius ait Ammineos fuiſſe ubi nũc Falernus ager. genus quoq; uitis Amminea minoris vulgo notiſſima, quæ Cãpaniæ celeberrimos Veſuuii colles, Surrẽtinoſq; ueſtit, agnoſcit Columella, ſolaſq; ab antiquis agnitas atteſtatur, & ſuis quoq; temporibus uetuſtiſſimas quaſq; uineas Ammineas exiſtimatas. Principatus datur Ammineis teſte Plinio, propter firmitatem, ſenioq; proficientem vini eius ubiq; uitam ¶ Firmiſſima vina, Virg.

V itis Bumaſthos, alba, nigraq;, dicta q; imitetur papillas bouis, Plinius, Probus. ¶ Tumidis racemis, Virg.

V itis Lageos, Leporaria Latine dicta, quæ non reperitur in Italia, Ser. Pli. ¶ Tenuis, tentatura pedes olim, uinctura q; linguam, Virg.

V itis Pſythia, paſſo utilior, Virg. Paſſum, hoc eſt dulce uinum, genera habet laudata Pſythium, & à colore appellatum nigro Melampſythium, ſuum ſaporem non uini referentia, Athenæus & Plin.

V itis Rhodia, diis, ac menſis accepta ſecundis, Virg. Vinum Rhodium Coo ſimile, in ſole quadriennio maturandũ, auth. Pli. & Athenæus.

V itrum, ſplendidum, perlucidum, Horat. ¶ Clarum, Ouid.

V itta, mollis, niuea, uirginea, pia, ſacra, Virg. ob Veſtales Virgines. ¶ Crinalis, albens, lenis, Ouid.

V LMVS arbor, cuius genera duo græci nouere, Montanã quæ fit amplior, Campeſtrem quæ fruticoſa, Italia uocat Attineas excelſiſſimas, & ex iis Sicanas præfert quæ non ſint riguæ, Alterũ genus Gallicas, Tertium noſtrates, denſiore folio, & ab eodem pediculo numeroſiore, Quartũ Sylueſtre. Attineæ non ferunt Samara, ita vocatur Vlmi ſemen, omneſq; radicũ plantis proueniunt, reliquæ ſemine, Plinius. ¶ Aeria, alta, frondoſa, fortis, fœcunda frondibus, opaca, Virgil. ¶ Denſa, amicta vitibus, Ouid.

V Ínæ, molles, teneræ, Ouid.

V lulatus, acutus, Catul. ¶ Tremulus, Virg. ¶ querulus, Ouid.

V lua, viridis, glauca, paluſtris, Virg ¶ Sterilis, grata paludibus, leuis, mollis, fluminea, Ouid.

V lyſſes Laerte & Anticlea natus, ut ait Homerus, cõplures Anticlea & Siſypho Aeoli filio genitũ prodidere, ut Euripides, Sophocles Aeſchylus, Iſter, Lycophronis interpres. Præter Telemachũ, & Telegonũ, Euryalum quoq; ex Euippe Terymnæ filia in Epiro ſuſtulit, quẽ quũ domum reuertiſſet per imprudentiã occidit, ut habes apud Parthenium. ¶ Dulichius, durus, pellax, Ithacus ſcelerũ inuentor, Aeolides, infelix, hortator ſcelerũ, fandi fictor, ſæuus, Virg. ¶ Laborioſus, Horat. ¶ Audax, Tibull. ¶ Miſer, Prop. ¶ Laertiades, Laertius heros, facundus, experiens, ſollers, Icarii gener, Siſyphides, Neritius heros, aptus furtis, Ouid.

V MBRA, nigra, Lucret. ¶ Frigida, viridis, pallens, mollis, gelida, humens, caua, horrens, obſcura, cæca, Virg. ¶ Lubrica, Ouid.

V mbræ, Manes, grex niger, Horat. ¶ Turba pallida, Tibull. ¶ Mutæ, Luridæ, Prop.

¶ Stygiæ,leues,deformes,Tartareæ,populi leues,graciles,vanæ,Ouid.

V mbri Italiæ gens antiquiſſima,ut quos Ombrios à græcis putent dictos ꝙ inundatione terrarũ himbribus ſuperfuiſſent.CCC,eorũ oppida Thuſci debellaſſe reperiuntur.Cæterũ Vmbri ad Apẽninũ Adriatico uicinũ pelago ſeſe habent primi,eiuſq; latus utrũq; habitant,in Sabiniæ,ac Thuſciæ medio poſiti,monteſq; trãſgreſſi,uſq; Ariminũ,Rauennãq; procedunt.Strabo,Pli.Polybius.¶ Parci Catull.

V mbria Vmbrorũ regio,Fertilis,huber,Propert.

V NDÆ,glaucæ,ſpumantes,rapidæ ſalſæ,Lucret.¶ Liquidæ,Catull.¶ Crepitantes,ſpumoſæ,Spumeæ,Virg.¶ Ceruleæ,fluitantes,leues,Tibull.¶ Fluuiales,tenues,nitidæ,uitreæ,rapaces,uagæ,Labentes,fallaces,uentoſæ,liquẽtes,Ouid.

V ngues,vnci,Lucret.¶ Tenues,Catull.¶ Teneri,Prop.¶ Adunci,Ouid.

V ngula,leuis,dura,Ouid.

V OLATVS,Celer,Ouid.

V olema,Pyrorũ genera,ꝙ volam manus implent,Volema dixit Virg.à Catone ſumpta,qui & Sementina,& Muſtea nominat,Pli.Ser.¶ Grauia,Virg.

V olſci populi in Latio Romæ appoſiti,Strabo,Pli.¶ Veruti,Iaculo vtentes in modũ veru,uel quia uerutis pugnant ait Ser.Verutũ uero,Nonio,telũ breue & anguſtũ,quo verbo Varro,Salluſtiuſq; utunt.GENS Volſca,Virg.

V olumina,Sinuoſa,Virg.

V oluptas,iucunda,dux uitæ,dia,blanda,Lucret.

V omer,& vomis,uncus,ferreus,Lucret.¶ Pronus,Catull.¶ Durus,Virg.¶ Curuus,aduncus,Ouid.

V orago,profunda,tenax,Catullus.

V ortex,rapidus,Virg.

V ota,ſolẽnia,ſupplicia,Virg.¶ Pia,timida,Ouid.

V RBES,magnæ,Lucret.¶ Altæ,celſæ,Virg.¶ Graues,Ouid.

V ri,in ſaltu Hercynio Germaniæ,quos imperitũ uulgus Bubalos uocat,cũ budali pæne ad ceruinã faciem in Africa procreent.Iſtis porro quos Vros dicimus Taurina cornua adeo protendunt,ut dẽpta ob inſignem capacitatẽ inter regias menſas potuum gerula fiant,Cæſar,Solinus.¶ Syluestres,Virg.

V rna,capax,Horat.¶ Fictilis,Propert.

V rii Apuliæ montes,ubi Veneris celeberrimũ fuiſſe quondã templũ non temere quidam pertendunt ait Iouianus Pontanus libro ſecũdo de bello Neapolitano. At vero Petrus Bembus Cardinalis huiuſce ætatis,quã omni uirtutũ genere maxime florere cernimus,ornamentũ,ac lumen,in eo libro qui de Culice Virgilii,& Terẽtii ſobulis inſcriptus eſt,eleganter ſubtiliterq; Aerios,ideſt Paphios,& legit,& interpretatur,ab Aeria Herculis,ſiue Aeriæ filio,nobiliſſimi ac uetuſtiſſimi in Cypro delubri Veneris Paphiæ conditore,Cornelio Tacito id affirmante.Apertos uero,propterea ꝙ Paphos ad mare aperto,et aprico loco ſita ſit.Cæterũ qui Erios ex Dioloro ſiculo ſcribendũ tradunt,ꝙ Erii montes amœniſſimi ſint in Sicilia,cuius montes Veneri ſacros eſſe Ouid.atteſtatur,quũ ait.Tu quoq; quæ mõtes celebras Ery

cina ſicaños, Hi admonendi ſunt, in codicibus Diodori manu ſcriptis non Erios, ſed ἱεραῖα ὄρη hoc eſt Heræos montes haberi. quoquomodo legat, illud ſatis ex Pomponii Melæ auctoritate conſtat, Vriam Sinũ eſſe continuo Appulo litore incinctum. Vriam quoq; apud Plin. iuxta Sypuntũ collocari, itemq; Vreũ Apuliæ urbem à Strab. cõnumerari. ¶ Aperti, Catull.

V rſa, ſiue Arctos, ſidus, quæ maior dicit, quæq; Calliſto Lycaonis Arcadũ regis filia eſſe putat, ab Ioue ob ereptã uirginitatẽ inter ſidera collocata. Hoc ſignũ ut plures dixerunt non occidit, & qui uolũt aliqua de cã eſſe inſtitutũ, negant Tethym Oceani vxorẽ id recipere, cũ reliqua ſidera eò perueniant in occaſum, q; Tethys Iunonis ſit nutrix, cui Calliſto ſuccubuerit ut pellex. Eadẽ Plauſtrũ, et Septẽtrio nominat à ſeptẽ ſtellis, ex quibus quaſi iunctis Triones figurant. Helice à Græcis qui eã in nauigando obſeruant appellat, ppea q; circa poliũ Boreũ, qui ſemp uideri põt, uerſet, Aratus, Hyginus, Pauſan. Varro, Pli. ¶ Clara, Lycaonis Arctos, gelida, Oceani metuens æquore tingi, Virg. ¶ Immunis æquoris, Parrhaſis, uirgo Tegeæa, Mænalia, Lycaonia, Erymanthis, Mænalis, ſicca. Ouid.

V rſa minor, quã pleriq; Cynoſurã uocant, una ex Iouis nutricibus, Phœnice cognominata, a Thalete Phœnice eius inuẽtore, quiq; primus eam Arcton appellauit. Hanc Phœnices obſeruant, & ſtudioſius pſpiciendo diligentius nauigare exiſtiment, & vere eã ab inuentoris nomine appellãt. Vrſæ Arctico circulo clauſæ, ita collocatæ ſunt, ut alterius una quæq; earũ reſupinata caput alterius tegere uideatur, ita tamẽ ut caput alterius quæ ſuperior fuerit ad caudam inferioris contendat, Hyginus. ¶ Arctos, Oceani metuens æquore tingi, Virg. ¶ Cynoſura, Ouid.

V rſa, Libyſtis, Virg. ¶ Squalida, Ouid.

V rſi, informes, Virg. ¶ Turpes, auidi, armati vnguibus, Ouid.

V rtica, mordax, Ouid. Eiuſdem nominis eſt animal marinum qđ græce ἀκαλύφη (dicitur authore Gellio.

V TILITAS, bona, Ouid.

V VA, fertilis, Virgil. ¶ Falerna Horat. ¶ Dulcis, iucunda, Tibull. ¶ Racemifera, tumida, nitens, Ouid.

V ulcanus Ioue & Iunone natus ut canit Home. Heſiodus. n. Iunone tm̃mõ genitũ phibet, Vulcanũ ferri, æris, auri, argenti omniumq; quæ igne fabricant artẽ inueniſſe ferunt, eãq; cæteros docuiſſe. quapropter harũ rerum opifices oẽs uota ſacraq; huic deo maxime faciunt, eũq; in æternã memoriam ſuſcepti beneficii Vulcanum uocant; Diodo. Idẽ Vulcanus ab Ioue cœlo deiectus in Lemnon Siciliæ inſulam apud Sinties populos delapſus eſt, Clauduſq; effectus, ut finxit Home. Ab ignis iam maiore ui ac violentia Vulcanus dictus, & Vulcanalia à Vulcano, q; ei tum feriæ, et q; eo die populus pro ſe in ignem animalia mittit. Idem Mulciber dictus, q; ignis omnia mulcet ac domat, authore Macrobio. ¶ Ignipotens, Lẽnius pater, Virg. ¶ Ardens, Horat. ¶ Iunonigena, Ouid.

V ulnus, violentũ, Lucret. ¶ Crudele, martium, atrũ, Virg. ¶ Triſte, fruens, acerbũ, calidum, cæcum, immite, mortiferum, ſæuum, miſerabile, crudum, Ouid.

V*ulturnus amnis Campaniæ, qui præter radicem Venafri oppiduli in monte ſiti, unde oleum optimum, excurrit, & iuxta Caſilinum delatus in eiuſdem nominis urbem erumpit, Strabo, Mela, Plinius.* ¶ *Amnis uadoſus, Virgilius.* ¶ *Multam trahens ſub gurgite harenam, Ouid.*

V*ulturnus mons Apuliæ, in quo Horat. educatū ſe teſtatur, cuius etiam Lucanus meminit, eum Vulturem uocans, Igne fouet terras ſimul & Garganus, & arua Vulturis, & calidi lucent buceta Matini.* ¶ *Appulus, Horat.*

V*ultur, & Vulturius auis, auidus, Catull.* ¶ *Auis palatina, Propert. Vt tradit Liuius, Palatinū Romulus, Remus Auentinū ad inaugurandū templa capiunt qui nomen nouæ urbi daret, Priori Remo auguriū uenisſe fertur ſex Vultures, iamq; nuntiato augurio, duplex numerus Romulo ſe oſtendit.* ¶ *Edax Ouid.*

V X O R, *coniux, dulcis, Virg.* ¶ *placens, tenera, Horatius.* ¶ *Cara, Tibull.* ¶ *Conſors, marita, Ouid.*

X.

X A N T H V S *amnis nauigabilis iuxta Ilium, Xanthus dictus, quia rufas oues facit, alio nomine Scamander à Scamandro Corybantis & Demodoces filio. Ex colle quodam Idæ nomine Cotylo decurrens, ex quo & Granicus, & Aeſepus fluunt, ſed hi ad Septentrionem & Propontidē tendunt, è pluribus fontibus manātes, Xanthus vero ad occaſum ex uno fonte. Simois, & Scamander in cāpo concurrentes multum lutū deuehunt, unde maritimam oram exaggerantes, os obſtruunt, & maria ſtagnantia & loca paluſtria efficiunt. Æneas præterea in Siciliam profectus circa Egeſtam urbem, quæ Segeſta poſtea dicta eſt, boni omnis cauſa, fluuios Scamandrum, & Simoenta appellauit. Hunc amnem Iupiter in gratiam Herculis quū ſibi conflictaretur fulmine oſtendit. Eſt alter eiuſdem nominis in Lycia, Strabo, Homeri interp. Plut. Pli.* ¶ *Amnis Hectoreus, Virg.* ¶ *Frigidus, paruus, Horat.*

Z

Z ACYNTHVS *inſula inter Cephaleniam, & Achaiam cū oppido, magnifica, & fertilitate præcipua, Zacynthus à Zacyntho Dardani filio dicta eſt, aliquando appellata Hyrie, Vlyſſis ditioni ſubiecta. Huius ambitus ultra centū & LX. ſtadia eſt. Abeſt autem à Cephalenia ad ſtadia LX. nemoroſa quidē urbs, uerum fructifera. Eiuſdem nominis ciuitas eſt celebris ab ea diſtans ad Hesperidas Africæ ſtad. tria millia trecenta. Strab. Plin. Euſtathius.* ¶ *Nemoroſa, Virg.* ¶ *Alta, Ouidius.*

Z O D I A C V S, *circulus, Loxos, ideſt obliquus, appellatus, qui ſignis factis ex ordine perducitur, atq; ex quadā parte contingit æſtiuū, & hiemalē circulū, æquinoctialē aūt mediū diuidit, Hygi. Proclus, cæteri.* ¶ *Obliquus ſignorū ordo, Virg.*

F I N I S.

ERRATA animaduerſione digna inter imprimendum cōmiſſa ſic corriges.

¶ IN Epiſtola. excitamus: δα ί φρονες, iota diuiſo, ἀκριτόμυθος, ἐλέγχην.
¶ IN Indice auctorū. adde, Coluthbo poeta, poſt Clemenſē. Ioſepho, poſt Thucydi-
dis. IN Indice Rerū, Acarnan, Alcmæon, In. D. Delphynes, ſiue Delphyne, & Del
phys, Pytho ſerpēs. In uerbo Opis, dele Cybele. In uerbo Semele, adde, Orpheus.
In verbo Teuthras, adde, Pandion. In litera L adde Laodamas, Parthenco-
pæus. In uerbo Sinope, adde, Sinueſſa. Stratolaus, pro Stratoleus, poſt Tmolus,
adde, TOLVS, Capitolium. ¶ IN Cōmentariis, charta, i, pag. i, verſu, 3 2. c[illegible]ri
fer, 1, 1, Melamphyllon, & Pæderota, 2, 1, 23. Inferorum, 3 3. Acherontia,
3 4, Acron, 3, 1, 3 7. Myrrhā Thyantida 5, 2, 3, Scyllæū 6, 2, 20, poſt He
roicis, adde. Cæterū Oileus Odœdoci filius fuit, qui ex Cyno Opūtis filio natus eſt,
vt ait Euſtathius, 7, 1, 20, Mitylenæus, 8, 1, 2, Oſtiā, ubi Mater Deum VI
Cal. Apr. lauabatur, 2, 8, longæ, Virg. ¶ Obſcuræ, 9, 1, 30, Hippocoontis 2,
20, Arcadicis, 1 0, 2, 1 9, Eurymachū, 2, 20, Crino. ¶ Phrygius, grauis, Ouid.
1 1, 2, 1 8, Apis, 1 2, 1, 1 7, AGYIEVS, 1 3, 1, 24, trux, 1 4, 1, 6, ἀρχα
δες, σελήνιακὰς 34, iaculandi, 2, 1 9, ἀρέθω frequentatiuo, 3 2, πόθεις
1 5, 1, 40. ¶ Cuſtos 1 6, 2, 2 3, uocāt. ¶ Virgo æolia, Ouid. 3 1, Artacia fons
Formias Læſtrigonū urbē præ fluens fonte limpidiſſimo, auctore Homero. Eſt et
apud Cyzicū, Alcæo, & Callimacho, ut ait Euſtathius, 1 9, 1, 1 0, nubilus, 2,
1 4, LYAEVS, 20, 2, 1 4, Ser. ¶ Regnata Cyro, 3 5, filiam, 2 1, 1, 20, irre
quietum, Ouid. 2 2, 2, 1 2, ἀρασπεσικον 3 1, auguſtiorē, 2, 1 7, Brixia etc.
repone ante verbū, Brutus, 2 3, 1, 1 3, ſemiferus 2, 3, cadut, 9, conuexū, 2 6, 1,
3 6, hominis [illegible] Toll, 3 9, Vaſtro, & Arnobius ex Saminonico, Fabio, Gra-
nio ꝙ Liciniano 2 7, 1, 5, odore caret, 2 9, piſciculis 2 8, 1, 7, duroꝙ 30, 1,
24, Thiſe 2, 2 1, Cinyphs 3 4, 1, 7, ſemiferus, 2, 4, mutus 3 2, 1, 4, canum
fert 1 3, uenena 3 3, 1, 3, Æetei 3 8, 2, 7, Helenor 3 9, 1, 1 0, dele, quodā 2,
γάπιδος, bis, 4 2, 2, 1, dele, ſi 4 3, 1, 1 6, Ibycus 4 4, 1, 3 7, fortis, 4 5,
1, 3 2. ¶ Phocaicus, Ouid. 4 8, 2, 3 2, obeunt 5 6, 1, 3 5, Lycaonis filio, uel ab
Helice 5 8, 1, 20, Centauris 5 9, 2, 1, ni legatur 6 2, 1, 20, ueſtalis 3 9,
Gallis 6 3, 1, 1 1, Leucothea 1 9, Ambubeiā 2, 2 8, Iphianaſſa 6 4, 2, 1 4,
magnauirum, ibidem, Heſperia magna, 6 5, 1, 3 5, Iuga montium, Longa, Virg.
¶ Sūma, 6 7, 1, 5. ¶ Turni 6 8, 1, 2 4, Silius, 70, 2, 2, dele, Iuueniſcæcus,
Virg. 7 6, 2, 7, dele, Sal, 7 6, 2, 2 3, Antandrū 7 7, 1, 1 6, aut (ut alii) 78,
2, 2 5, Lelegeia 8 2, 1, 3 3, tres, Myrtilus poeta ſeptem, 8 6, 1, 3 8, Aethiopas
ſecat 2, 3, Se euoluit 8 7, 2, 3, Nomades, 1 8, partus adducta dolore 1 9, Funde
re dicta, fundere aūt dixit pro parere, ut illud Virg. Cyllenes gelido conceptū uer-
tice fudit. Quos quidem uerſus pene ad uerbum expreſſit ex Apollonio Rhodio,
ubi de Curetibus agit his ipſis uerbis. ὅσσοι ἔασσι δάκτυλοι ἰδαῖοι κρη-
ταιέες, οὓς ποτὲ νύμφη ἀγχιάλη δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφο-

πέρησιν δ' ἐρχ ξαμέιη γαίαο οἰαξίδος ἐβλάστησε. οἰαξίδες uero pro ὀαξίδος dixit ut eius annotauit Int. 89, 2, 39, ſonum reddit, 90, 2, 6, ſuis abunde 92, 2, 20, Tegeæus, 93, 2, 28, ut ſit Atropos præteritu tpis 94, 2, 7, Laodamas 95, 1, 23, Albinouanus 2, 7, Superæ quani, 96, 1, 1, magnos, & patrios 97, 1, 27, ex qua 98, 2, 12, Machaon, 99, 1, 26. Illairæ 100, 2, 32, et alii 101, 1, 19, Strabo, Pithecuſas ab Homero ex quorũdã ſententia Arimos nominari, ab Arimis belluis ita etc. 102, 1, 13. authore, Eſt & Plẽmyriũ promontoriũ è regione urbis Syracuſarũ, quod prominens portui magno fauces eius coarctat, ex Thucyd. 103, 2, 30, Præſepia, 104, 2, 34. IVNO auerna, 105, 1, 2, Æmonius, 23, omittendũ, 2, 26. Ideoq; 106, 1, 36, quẽ 2, 38, Delphynen, 107, 2, 25, lina nodoſa, 113, 1, 23, dele, Virg. 114, 2, 31, Araxem 116, 2, 10, errantes 33, ambitũ, 117, 1, 23, Euryanaſſæ 118, 2, 22, Telemus, 119, 2, 11, Oechalia 120, 1, 19, Iocaſtam 20, Eteoclem, ibidem, filiam, 124, 1, poſt Tragœdia, adde, Tranſtra, Iuga, longa, Virg. 126, 2, 31, Arſinoes. ¶ In Appendice Verborũ Cic., quã una cum Verborũ Latinorum Epitome emiſimus, poſt uerbum Galeæ, adde, Gallicæ, A, 3, u. or. 175. Cum Gallicis, & Lacerna cucurriſti, ex Gellio Libro. 13. cap. 21. vbi Gallicas non Lacernæ, ſed calciamenti genus eſſe hiſce uerbis abunde declarat. Tunicis & lacernis indutos, & Gallicis calciatos. poſt Genelagi, adde, Generator, A, de Vn. 201. item poſt Helice, adde, Helix, A de Vn. 200. Ibidem in Verbo Senenſe prælium A Rhet. 171. Senonenſe legendum eſſe diximus Petri Victorii hominis doctiſſimi opinionẽ ſecuti. Nunc uero, ueterum, atq; illuſtrium ſcriptorum auctoritate adducti, nihil mutamus. Vrbem nãq; quã pleriq; Senogalliã uocant, Polybius libro ſecundo, Strabo quinto, Lucanus ſecundo, Silius Italicus octauo, Senã appellant, &, quod caput eſt, Corn. Nepos in Catone maiore, itemq; in eo libro qui de Viris illuſtribus inſcribitur, (is nãq; huius libri auctor eſt, non Plinius, aut Suetonius,) Aſdrubalẽ apud Senam oppidum & Metaurum flumen cæſum, profligatumq; fuiſſe ſcribit. Arbitror Petrum Victorium hominẽ intelligentẽ, atq; acutũ non dubitaturũ quin in hanc ſententiã pluribus partibus diſcedendum ſit.

FINIS.

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONII BLADI ASVLANI. XIX. KAL. DECEMB. M D XLII.